

لە شەرىعەتە ۋە بۇ حەقىقەت

سەرھەلدىنى سۆڧىگەرى لە پانتايى كوردىدا

منتدى اقرا الثقافى

www.iqra.ahlamontada.com

د. حەيدەر لەشكرى

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

له شهريعه ته وه بۆ حهقيقهت

سه رهه ئدانی سۆفیگه ری له پانتایی کوردیدا

د. حهیدەر له شکری

خانەى موکریانى بۇ چاپ و بلاوکردنەوہ

- لە شەریعەتەوہ بۇ حەقیقەت (سەرھەلدانى سۆفیگەرى لە پانتایى کوردیدا
- د. حەیدەر لەشکرى
- نەخشەسازى ناوہوہ: گۆران جەمال رواندزى
- بەرگ: ریمان
- نرخ: ۵۰۰۰ دینار
- چاپى بەکەم ۲۰۱۳
- تیراژ: ۱۰۰۰ دانە
- چاپخانە: موکریانى (هەولێر)
- لە بەرپەرەبەرایەتیی گشتیی کتیبخانەکان ژمارەى سپاردنى (۸۳۵) ی سالى (۲۰۱۲) پێدراوہ.

زنجیرەى کتیب (۷۱۷)

مالپەر: www.mukiryani.com

نیمەیل: info@mukiryani.com

سۆڤىگەرى ژيانى بى مەرگە ...

مەرگى بى ژيان ...

"بابا تاھىرى ھەمەدانى"

پیرست

بابەتەکان	ژ. لاپەرە
پیشەکی	۹
دەروازە: ناساندنی سۆفیگەری ئیسلامی	۱۹
یەكەم: ماناكانی سۆفیگەری -- لە قەیرانی لیکۆلینەووە بۆ قەیرانی ناسنامە	۲۱
دووهم: زوهدگەری وەك پاشخانێ سەرھەڵدانێ سۆفیگەری	۲۸
سییەم: سۆفیگەری وەك کایەییەکی ئایینی سەرەخۆ	۳۳
بەشی یەكەم: زەمینە ئایینی سەرھەڵدانێ سۆفیگەری لە پانتایی کوردیدا	۳۹
دەروازە: گرنگیی شەریعەت لە سەرھەڵدانێ سۆفیگەری	۴۱
یەكەم: ئیسلامی خەوارچی لە نیۆ کوردان و قەیرانی لە زوهدی شۆرشگێڕانەو بۆ زوهدی سۆفییانە	۴۵
دووهم: رەوتە شیعییەکان و پەیدەندییە نەینییەکانیان بە هزری سۆفیگەری لە ولاتی کورداندا	۵۱
سییەم: رەوتی سوننی و سنوورە شەریعیەکانی سۆفیگەری لە ولاتی کورداندا	۶۷
بەشی دووهم: جوگرافیای سەرھەڵدانێ سۆفیگەری لە پانتایی کوردیدا	۷۵
یەكەم: سەرەتاکانی سۆفیگەری لە نیۆ کوردان -- ناوێتەبوونی خەیاڵ و واقع	۷۷
دووهم: قەیرانی دیاریکردنی سنووری جوگرافی دیاردە سۆفیگەری	۸۶
سییەم: سۆفیگەری لە رۆژئاوای ھەریمی چیا(الجبال)	۸۹
چوارەم: مەلەبەندەکانی سۆفیگەری لە ھەریمی جەزیرە (نصیبین و سنجار)	۱۳۱
پینجەم: سۆفیگەری لە شاری ورمیی ھەریمی نازریجان	۱۳۶
بەشی سییەم: پەرەسەندنی سۆفیگەری -- لە رەوتی دژە باوەووە بۆ رەوتی سەرەخۆ	۱۴۱

۱۴۳	دەروازە: رەوتگەرى لە ھزرى سۆفيگەريدا
۱۴۵	يەكەم: رەوتى ھەلاجىي و دژە ھەلاجىي لە پانتايى كورديدا
۱۸۳	دووەم: ئەبوبەكرى كورى يەزدانىارى ورمى و دامەزراندنى رەوتى سەربەخۆي سۆفيگەرى
۲۰۷	بەشى چوارەم: گەشەسەندنى سۆفيگەرى لە نيتوان ھەقيقەت و شەريعتدا
۲۰۹	يەكەم: سۆفيگەرى وەك ھەقيقەتى شار دراوہى عارف
۲۳۳	دووەم: ھەژموونى شەريعت و پاشەكشەي سۆفيگەرى ھزرىيەكان
۲۴۹	سەيەم: رينگرە كوردەكان نيوەي دووەمى سەدەي پينجەم
۲۶۹	بەشى پينجەم: جيەكەوتە كۆمەلايەتيەكانى سۆفيگەرى لە پانتايى كورديدا
۲۷۱	يەكەم: جيەكردنەوہى سۆفيگەرى لە چوارچيۆہى كۆمەلايەتى
۲۸۶	دووەم: قەبولكردنى جفاكى كوردى بۆ دياردەي سۆفيگەرى
۳۰۷	ئەنجام
۳۱۳	سەرچاوەكان
۳۵۹	فەرھەنگى چەمك و ناوہكان
۳۸۵	پاشكۆكان

پیشەکی

گرنگی خویندنه‌وهی میژووی سۆفیگه‌ری له پانتایی کوردیدا

سۆفیگه‌ری (التصوف) وهك ده‌ركه‌وته‌یه‌کی ژیا‌نی رۆحانی له میژووی بیروباوه‌ری ناییندا، له‌سه‌ر ئاخاوتنی‌کی دیار و نادیا‌ری كۆمه‌له‌ مرۆڤیك له‌گه‌ڵ ده‌روونی خۆیان، له‌په‌یوه‌ندیان به‌ خودایه‌تیی دامه‌زراوه. له‌ زۆریه‌ی نایینه‌كاندا بۆته‌ شیوازی‌کی بیركردنه‌وه له‌ خودا و جۆرتك له‌ ره‌فتاری په‌یوه‌ست به‌و بیركردنه‌وه‌یه و گوزارشته له‌ نه‌زموونی‌کی تاكه‌كه‌سیانی ده‌خوازی هه‌بوونی تاكه‌كه له‌ نێو نه‌و جیهانه‌ باوه‌رداریه‌ی تیییدا ده‌ژی له‌ رێگه‌ی په‌یوه‌ندییه‌ خوداییه‌كه‌وه‌ شرۆڤه‌ بكات. ئیدی هه‌ر له‌و روانگه‌یه‌وه‌ كه‌سی سۆفی نه‌م هه‌بوونه و ته‌واوی ده‌وره‌یه‌كه‌ی بیه‌یوه و ویستویه‌تی تیگه‌یشتنی‌کی جیاوا‌ز له‌ هی كه‌سانی تری باوه‌ردار و ناماده له‌ نێو هه‌مان سیسته‌می كولتوری — ناییندا، به‌ره‌م به‌ینی.

له‌ چوارچێوه‌ی نایینی ئیسلامیشدا، ده‌ركه‌وتنی سۆفیگه‌ری به‌ خاڵی وه‌رچه‌رخانی نه‌زموونی رۆحانی داده‌نری، لی‌ره‌دا هه‌زه‌كه‌ جه‌ختی له‌سه‌ر پرۆسه‌ی ناسینی خودا و نه‌و حه‌قیقه‌ته‌ ده‌كرده‌وه، كه‌ له‌ میانه‌ی نه‌و پرۆسه‌یه و له‌رێگه‌ی برینی چه‌ندان قۆناغی رۆحانی(حال و مه‌قام) و خویندنه‌وه‌ی جیاوا‌ز بۆ په‌یوه‌ندی مرۆڤانه و خودایانه(فه‌نا‌بوون، ئیتحاد، حلول...هتد) سۆفی پێی ده‌گات، بێگومان نه‌مه‌ش خسته‌ن‌ه‌رووی تیروانی‌یی‌کی نابا‌ری نایینه‌كه‌ و لی‌كدانه‌وه‌ی بووه له‌ رێگه‌ی فه‌رهه‌نگی‌کی تایبه‌ت له‌ چه‌مك و ده‌سته‌واژه‌ی نه‌وتۆ كه‌ پێشتر له‌ دووتوبی گوتاری گشتی ناییندا ئاوا نه‌ناسیترا‌بوون، له‌لای نه‌وانه‌یش كه‌ وه‌ك به‌رپرسی راشه‌ی ناین و ده‌ست‌نیشان‌كاری سنووره‌ شه‌رعییه‌كانی گوزارشته‌كانی پێناسی خۆیان ده‌كرد، به‌ چه‌مك و ده‌سته‌واژه‌ی نامۆ و جاروباریش به‌ ناجۆر و نه‌شیاو وه‌سف‌ده‌كران. له‌به‌رامبه‌ردا سۆفیان هه‌ولێ كه‌مكردنه‌وه‌یان دروست‌ر ب‌لێن شیوه‌گیركردنی نه‌و شه‌ریعه‌ت‌ه‌یان ده‌دا كه‌ ژیا‌نی جفا‌کی ئیسلامی له‌سه‌ر دامه‌زرا‌بوو، خۆ گۆرانه‌ گه‌وره‌كانی سیسته‌می ده‌سه‌لآت و بونیادی نابوری و به‌رفه‌ره‌بوونی په‌یوه‌ندییه‌كان و دوا‌جار وه‌لامدانه‌وه‌ی جفاك بۆ گۆرانه‌كان، وا‌ی كرده‌بوو چیدی نه‌و شه‌ریعه‌ته‌ به‌تییه‌ مرۆڤی باوه‌ردار له‌ رووی رۆحیه‌یه‌وه‌ تێرنه‌كات، ته‌نانه‌ت وا‌ی‌ك‌رده‌بوو دا‌پرا‌نێك له‌ نێوان جیهانی مرۆڤایه‌تی و جیهانی

خودايه تي دروست بېئ و په يوه نډي نيوانيان تەلخ بېئ و له مانا حەقيقەت يە کاني بەتال بېتەوه، بەمەش خوداپەرستی وەك ئەركيكي كۆمەلایه تي بېتيرئ، ئەك لەخویدا. بۆیه سۆفی ديهوئ مانا بهو په يوه نډيه بېه خشيتهوه و به جۆريك دايپرژيتهوه، كه مروقي باوهردار له حاله تي خوداپەرستیی رووکه شيانوه بېه پرتهوه بۆ حاله تي خوداناسيني كړوكيانه.

هەرچۆنێك بێت، سۆفیگهري هەر له سهدهی دووه می كۆچی / نۆیه می زاینی، وەك ناوێك بۆ ئەو جۆرهی مروقي باوهردار دەرکەوتوو و لەو دەستپێکەدا زیاتر خۆی له دووره پەریزی و گۆشه گیری دەبینیوه، دواتریش له سهدهی سییه مەدا وەك کایه یێکی نایینی سەر به خۆ و جیاواز له کایه کانی تر، داھێنەر و پەیره و کاری خۆی هەبووه و له میانە ی ئەم دەسته بۆ (الخواص) نایینییه وه خۆی نواندوو. بەلام چیدی سۆفی نەیدەتوانی له سنووری ئەزمونە رۆحانییه کەیدا بێتەوه و بۆ هەمیشە دووره پەریزی ناویشانی خۆی و هزره کە ی بێ، چونکە لەلایەك زەمینە کۆمەلایه تیه که پەرۆشی ئەوه بوو بزانی ئەو دیارده نوێیه چیه و چەندە دەتوانی وەلامدانە وهیه ک بێ بۆ داخوازییه کانی ئەو و رەوشه داته پیه کە ی چارە بکات. لەلایەکی تریشهوه، بەر به ره سۆفی — به ویستی خۆی بێ یاخود به ناچاری و بۆ رینگه گرتن له هەر به هەله تیگه یشتیێکی بیروراکانی — لەو سنووری دهاته دەر وه و هەر به خۆی ئەو بیرورایانه ی به یان دەرکەد، له یاهه ره سۆفییه کانی کۆده بووه و به یه که وه هزره کە یان له تاکه گه راییه وه ده گواسته وه بۆ باوه رێکی دهسته جمعی و ئەلقه ی سۆفیانیان فراوانده کرد و به ره و سیسته میکی ریکخراوی ئەوتویان دەر د، که بتوانی پیدایستییه نایینییه کانی تهواوی کۆمه لگا پر بکاته وه.

بەمەش دیارده ی سۆفیگهري په يوه ست ده بو بهو فره جۆرییه ی له پانتایی نیسلامیدا، له پرووی کۆمەلایه تی و نایینییه وه له ئارادا بووه، تیژه کانی ئەوانیش له تیزی سنوور به نډی نیو بنه ما شه رعیه کانه وه، بۆ تیزی کاریگەر به ئەزمونە عیرفانی و رۆحانی و تەنانه ت فەلسه فیه نیسلامی و ناییسلا مییه کان، دەر د که وتن. له رووی کۆمەلایه تیه وهش هزره کە یان ده بووه دیارده یه کی کراوه به سه ر گرو و ره گه ز و ده شه ره جیاوازه کانی جیهانی نیسلامی. هەریه ک له بونیاده کۆمەلایه تیه کانیش به پیی تایبه قەندیتی سیسته مه کولتوریه کانی خو یان، که جۆری باوه رداریی و پرۆسه ی به ره مه یێنانی پرۆزی ره نگرێژ ده کرد، خویندنه وه ی خۆی بۆ که سیتی سۆفییه کان و بیروباوه ره کانی به گشتی هەبووه، تەنانه ت ره نگه له

بەرھەمھیتانەوہ میللیہ کەیدا ھەندیک لە خەسلەتەکانی ئەو سیستەمەیان خزانەییەتیۆ تیز و دەرکەوتەکانی دیاردەکە.

لە کوردستان و لە پانتایی کوردیدا (ئەو مەودا جوگرافیەیی رەگەزی کوردیی تێدا زالە)، وەك بەشیکی پانتاییە گشتییەکە، لە ھەندیک ناوچە و شاری ئەو ھەریمانی ولاتەکی لەخۆگرتبوو (بەتایبەت "ھەریمی چیا - إقليم الجبال"، "ھەریمی جەزیرە - إقليم الجزيرة"، "ھەریمی نازربێجان - إقليم اذربيجان")، کەسانیک دەرکەوتوونە، ھەر لە قۆناغی سەرھەڵدان و جیگیربوونی کایەکدا، گیرۆدەیی بوونە و بوونەتە مۆرید و سۆفی، لەو ناوچە و شارانەدا تیز و بیروبووچوونەکانی تاوتۆیدەکەن و بەشداری دارشتنی ھەندیکیان دەکەن. خۆ ئەگەر لە دەستیپێکدا چەند تاکیکی پەرتەواژە، بەھۆی ئەزموونی تاییەتی یاخود پەییوەندیان بە گەورە سۆفیانی دەستەییەکەم، بە سۆفیگەری ناسنامەبن، ئەوا دواتر گەشەدەسینی و لە چەند شۆتینیکدا وەك دیاردەییەکی نایینی بەربلاو دەرەکەوێ، کە تەنانتە دەبیەتە ناسنامەییەکیش بۆ ھەندیک لەو شۆتانە. سۆفیەکانی ئەویش، ئەگەرچی بە کاریگەری سۆفیانی جیھانی نیسلامی دەرکەوتوون، بەلام ئەوانیش توانیویانە کەسیتی خۆیان بەسەر بوارەکەدا بەسەپتین و ھەندیکیان ببە سەتەرێک و رێنیشانەرێک بۆ ئەوانەیی دەیانویست ببە سۆفی. تەنانتە کەسانیکیان توانیویانە رێبازی سەربەخۆی سۆفییانەیان ھەبێ و لە باری ھەمەچەشندا تاییەتەندیان بە ھزرەکە بەخشیو، کە لەلای کەس و رێبازەکانی تر بەرجاوناکەوێ. لەلایەکی ترەو بەرەبەرە دیاردەکە پەییوەست بوو بە گەشەسەندنی نایینی ولاتەکە و ھەولیداو وەلامی ئەو پرسیارانە بداتەو، کە پێششەچوونە باوەرپێکان لە پانتایی گشتی نیسلامیدا دەیانوروژاند و بەدوای شۆیەکی نەگۆری باوەرداریی دەگەران و تەواوی دراوہەکانی ھزری نایینیان جیگیردەکرد.

سۆفیگەری نیسلامی لە کوردستان لەم قۆناغە زوووەو، ھەردوو رۆلی نایینی و کۆمەلایەتی گیراوە؛ ھەم لە چەسپاندنی تێگەشتیتیک بۆ نایینەکە، ھەمیش لە گونجاندن و پەییوەندیی نیوان نیسلامەتی و بیروباوەرە نێوخۆییەکانی ئەو، ئەمە سەرباری خۆگونجاندنی لەگەڵ بونیادی کۆمەلایەتی کوردی و چێکردنی پەییوەندیەکی تەواوکاری لە نیوان تاییەتەندیەکانی خۆی و ھەندیک لە دەرکەوتەکانی شوناسی ھەمەگیری لە چەند سەدەیی یەکەمی دوای ھەزموونی باوەری نوێ بەسەریاندا. لەم روانگەییو وەك رەنگدانەوہی دەرکەوتەییەکی جیاوازی نایینەکە لەو پانتاییەدا خۆی دەنوێنێ، بۆیە دەشی قۆناغیکی

ناسینی باوه‌په‌که بیت له‌سه‌ره‌تا‌کانی گه‌ل‌ه‌بوونی شوناسی نی‌سلامییانه‌ی به‌شیکی سه‌ره‌کی جفاکی کوردی، که جیهانی‌بینیه‌کی نوئی له‌چارچۆه‌ کۆمه‌ل‌ایه‌تییه‌که‌دا هێناوه‌ته‌نارا و له‌وئ به‌دواوه‌ ده‌بیته‌ ره‌گه‌زیکی بنه‌په‌رتی بیرى نایینی کوردیی.

لی‌ره‌وه‌ باب‌ه‌تیکی وه‌ک "ه‌زری سۆفی‌گه‌ری نی‌سلامی له‌ کوردستان"، له‌ پینچ سه‌ده‌ی یه‌که‌می کۆچی، که قۆناغی سه‌ره‌ه‌ل‌دان و جی‌گه‌یروونی دیاره‌که‌ بوو، گرنگی خۆی ده‌بی، چونکه‌ له‌ چهندان ته‌وه‌ره‌دا گه‌شه‌سەندنه‌ دیار و نادیاره‌کانی بیروباوه‌پى نایینی له‌و زه‌مینه‌ جوگرافیه‌دا شیده‌کاته‌وه: له‌ ته‌وه‌ره‌یه‌که‌دا که سۆفی‌گه‌ری پێناسه‌ی خوداناسیی مرۆفی ناو نه‌و جفاکه‌ی کردۆته‌وه‌ و سنووره‌کانی نه‌و ناسینه‌ و حه‌قیقه‌ته‌کانی پش‌تی ده‌ستیشان کردووه‌. له‌و ته‌وه‌ره‌یه‌شدا که گوزارشت له‌ ده‌رپ‌رین‌یکی نایینی ده‌کات، که له‌ ولاته‌که‌دا جی‌گه‌ی‌ده‌بی و که‌سان‌یکی تیدا ده‌رده‌که‌ون له‌ده‌ره‌وه‌ی باوه‌پى هه‌مه‌گیرانه‌ و فه‌رمیه‌وه‌ ده‌خوازن نه‌و گوزارشته‌ بکه‌ن، ته‌نانه‌ت له‌ هه‌ندئ باردا کاربکه‌ن بۆ گۆرینی نه‌و باوه‌په‌ هه‌مه‌گیره‌ش و مانایه‌کی تر به‌ باوه‌پ‌داریی و کرده‌ی پیرۆزی ببه‌خشن. ئیدی سۆفی‌گه‌ری به‌ گشتی کارى کردووه‌ بۆ بونیادنانی که‌سی‌تییه‌کی نایینی خودان ره‌فتار و هه‌لسوکه‌وتیکی سه‌ربه‌خۆ، له‌وه‌ته‌ی ده‌ره‌که‌وتووه‌ و تا ئیستا ده‌ستی له‌و ئه‌رکه‌ی خۆی هه‌ل‌نه‌گرتووه‌ و "سۆفی‌بون" بۆته‌ ناسنامه‌ی هه‌ندیک‌ تاک و گرۆی کۆمه‌ل‌ایه‌تی کوردی و جی‌که‌وته‌ی نایینی و کۆمه‌ل‌ایه‌تی و سیاسى و فه‌رهه‌نگی و... هتدی دوور مه‌ودای هه‌بووه‌ و ده‌بی. هه‌ر بۆیه‌ ناكرئ نه‌وه‌ی ده‌یه‌وئ له‌ می‌ژووی بیروباوه‌پى پانتاییه‌که‌ فه‌کۆلئ و شوناسه‌ نایینییه‌کان، چ له‌ چوارچۆه‌ی شوێنکاتی می‌ژوویی دیاریکراوه‌ بیت یاخود سه‌رووی ئه‌م شوێنکاته‌وه‌، فه‌رامۆش بکات و وێنه‌یه‌کی دروستی نه‌و می‌ژووه‌مان بۆ بنه‌خشینئ.

چارچۆه‌ی لیکۆلینه‌وه‌ و چه‌ند تیبینییه‌ک له‌باره‌ی میتۆده‌وه‌

ماوه‌ی می‌ژوویی لیکۆلینه‌وه‌که‌:

بۆ نه‌وه‌ی بتوانین به‌سه‌ر جومه‌گه‌ بنه‌په‌رتیه‌یه‌کانی باب‌ه‌ته‌که‌ رابگه‌ین ده‌ستیشانی نه‌و ماوه‌ زه‌مه‌نییه‌مان کردووه‌، که له‌ چوارچۆه‌یدا له‌ سۆفی‌گه‌ری ده‌دوین، ئه‌ویش قۆناغی سه‌ره‌ه‌ل‌دان و جی‌گه‌یروونی دیاره‌ نایینییه‌که‌یه‌ له‌ پانتایی کوردیدا؛ قۆناغیک‌ که - لایه‌نی که‌م - ره‌نگه‌

سەرەتاكى بىگەرپتەمە بۇ سەدەي دووھەمى كۆچى/ سەدەي ھەشتەمى زايىنى بەدواو، كۆتايىبەكەشمان بە كۆتايى سەدەي پىنجەمى كۆچى/ سەرەتاي دوانزەي زايىنى ديارى كردووه. پەنگە بەھانەمان بۇ دەستپىكى قۇناغەكە روون يىت؛ لەویدا كەسانىك دەرکەوتوونە لە نىو جىھانبىنى سۆفیانەدا گوزارشتيان لە خۆيان كردووه و وەك سۆفى — بەمانا فراوانەكەي — ناسراون. بەلام كۆتايى قۇناغى توۋىنەو، نامازە نىيە بۇ كۆتايى دياردەكە، ئەوئەندەي پشت بەستەنە بە كۆمەلەك خالى تايبەت بە پەرەسەندن و دەرکەوتەكانى ھزرەكە، كە ھەندىكىيان راستەوخۆ پەيوست بە ئاستە نىوخۆيەكە(پانتايى كوردى) و ھەندىكىشان بە ئاستى گشتى(جىھانى ئىسلامى)؛ تا ئەو قۇناغە سۆفىگەرى پتر دياردەيەكى ئايىنى تايبەتەندە، لەلايەن دەستەبۇزىكەو پەيرەوى لى دەكرى، كە ھەر خۆيان بەرھەمى دەھىن يان لايەنى كەم چوونەتە نىو ئەو ئەلقانەي ئەم كارە دەكەن، بەمەش سۆفىگەرى وەك ھزرىكى خاوەن جىھانبىنىيەكى تارادەيەك سەربەخۆ خۆي دەنواند. بەلام لەوئ بەدواو، بەتايبەت لەسەدەي شەشەمى كۆچى ھىندىك لە كۆلەگە بنەرەتايەكانى ئەو تايبەتەندىيە لە دەست دەدا و دەپەرپتەو بۇ قۇناغىكى جياواز و خۆي لە چوارچۆيە سىستەمىكى رىكخراودا دەپىننەو، ئەوئش ئەو سىستەمى تەرىقەتەيە كە تائىستا بەشى سەرەكى ئاسنامى دياردە ئايىنىيەكە پىكدىنى و زىتر جەخت لەسەر دارشتنى پەيوەندىيە نىوخۆيەكانى گەلى سۆفیان دەكەتەو.

ھەررەھا لەو قۇناغەي باسى دەكەين ھىشتا سۆفىگەرى خەرىكى دارشتنى يەكە پىكھىتەرەكانى شوناسەكەيەتى نەيتوانىو بەتەواوى پىنگەي خۆي لەنىو قەوارەي ئايىنىدا جىگىر بكات. بەپىنجەوانەي قۇناغى دواتر كە بەشپەيەكى گشتى وەرچەرخانىكى گىرنگى بە خۆو بىنىو، واىكردووه چىدى لەلايەن دەستەبۇزى ئايىنى وەك تەنىكى نامۆ لە نىو جەستەي ئايىنى موسلماناندا چاوى لى نەكرى؛ چەند زانايەكى ھەژمونگەر بەسەر باوەردارى، وەك ئەبوھامدى غەزالى (٤٥٠ - ٥٠٥ھ/ ١٠٥٨-١١١١ز)، ئەو دياردەيە لەچوارچۆو بەرتەسكەكە دەرەھىن و وەك وەلامدانەو، يەكە پىداويستىيە ئايىنى — كۆمەلەيەتايەكاندا دەپەنەروو، وەك دەزانين غەزالى بە كولتورى سۆفىگەرىدا دەچىتەو و تىزەكانى دەخاتە نىو پىرەسەيەكى ووردى ھەلاوئىردكرن و دارشتنەو تا لەگەل بوارى شەرىعەتتى، ئەو شەرىعەتە سونەگەرايەي خۆي باوەرى پىي ھەبوو، بگۇنجىنئ. ئىدى ئەو و پەرەوکارانى وايان كردووه لە سەدەي شەشەمى كۆچىيەو سۆفىگەرى سونىيە لە پانتايى ئىسلامىدا بالا دەست بچ و

میتوویه کی جیاوازی دیارده که دهست پی بکات. له ههمان کاتدا، ههر لهو سهردهمه جیاوازه دا، ناراستیه کی نوئی سؤفیهگری سهره لده دا، که دهیه وی له ره هندیکی فلهسه فیانه وه و به به کارهیتانی چه مک و تیرامان و تیزه کانی نهو کایه یه وه ناسنامه ی خوی دابریژیته وه، وه که له کارکردنی سؤفیه کی وه که شه هابه دین یه حیای سهره وه ردی کوژراو (م ۵۸۹/ک ۱۱۹۳ ز) دیاره، به ممش تا راده یه کی زور لهو قالبه دهرده چی که له م قوناغی دهه. بشانمان کردوهه پیی ناسرابوو.

هه مووه ی گوتمان، وه ره چرخانی ریشه یی بوون له پینگه ی سؤفیهگری له پانتایی نیسلامی، له پرووی ناوه رۆک و دهرکه وته کانیدا گۆرانی نهوتوی به سهردا دی که واده کات خهسلهت و تاییه تمه ندیی نوئی له خۆ بگری و له قوناغی پیشوو که ئیمه ئیشی له سهر ده که یی جویی بکاته وه.

قهیرانی میتۆد یاخود میتۆدی پیکهاته یی – بهراوردگار پیانه:

رهنگه پر قهیرانترین جۆری توژیینه وه ی میتووی، به تاییهت له زه مینه ی رۆشنیری – ناکادیی کوردی، نهوه یان پی که له میتووی هزر ده کوژیته وه، نهو میتووه ی سهرقالی خویندنه وه و تیگه یشتنی زهینی مرۆقه کان و کۆمه لگاگانه، نه که نهو پرووداو و هه لسوکه وتانه ی دهینی و پهنگدانه وه نهو زهینه، نه گهر رووداویش له شوینیکی دیاریکراو و له مه ودایه کی زه مانی شیوه گیر ده پی، نهوه ده شی کاریه گریه کانی له ناکامی جهنجالی رووداوگه لی دوا ی خوی و بهرته سکی یاده وه ری تاک و دهسته جه معی کال بینه وه، که چی گۆرانه کانی نیو زهین و بیرکردنه وه سنوورداتر و هیواشترن، پیوستان به هۆشیکی زۆری میتووی هیهه بتوانی ورده کاریه کانیان تۆمار بکات، ههروهه که متر ده توانی له سنووریکه ی دیاریکراو شوین و ماوه یه کی دهستنیشانکراو کاتییه وه بهرجهسته بکری. جا چ جای میتووی نایینی که چهن دین روخساری دیار و نادیا ی هیه و سنووریه ندردنی به کات و شوینه وه جهریه زه یه کی مه عریفیه و مه رج نییه وه لامی ته وای پرس و گریمانه باوه کان بداته وه و ناکامه کانی له دووتوی میتۆدیکه ی ناسراو و باوی توژیینه وه دا بهرجهسته یی.

پینگومان کارکردن له سهر نهو میتووه، به تاییهت که میتووی میلله تیک پی کولتوری میتووی نوسراوی به بهراورد له گه ل میتووه زا ره کییه که ی له ناستیکه ی سهره تایی بو پی و زۆرتینی میتووه ناساییه که ی نه که هزریه که ی له لایه ن "نهوانیتر" و له چوارچیه ی

وینا کانیانەو دەرهوتیب و تا ئیستاش قۆناغە تاریکەکانی لە قۆناغە رووناکەکانی زیاتر بێ،
 پێویستی بەو دەبێ چەندان میتۆدی جیاوازی لەسەر جێبەجێ بکری؟ یەکیەک لەو میتۆدانەش
 میتۆدی پێکەتەییە کە ئەمەش پەیوەستە بە شێوازی خستەرووی سەرچاوە کلاسیکیەکان
 بۆ سۆفییان و هزرەکیان: لەمەدا هەولمانداوە ئەو هزرە لەو پارچە پارچەییە رزگار بکەین کە
 لە بنەرەدا تێداوە، چونکە نوسەرانی بواری سۆفیگەری بەپێی چەمک و دەستەواژەکان
 پەرشیان کردۆتەو و کەمتر هەولیانداوە پەیوەندی نێوان وتەکان لە ڕێگەی نێوەندگیریی
 کەسیتی سۆفی و شوێن و زەمینە دەرهوتنی باس بکەن، ئەمە بە ئاشکرا لەو جۆرە
 نوسینە دیارە کە نوسەرەکانیان بەگشتی ویستوویانە بەسەرھاتی سۆفییان بنوسنەو و لەژێر
 ناوی "الطبقات الصوفية" دا جێگەیان دەکرێتەو، ئەمانە ئەوەندە بەدوای دەرخستنی
 رەھەندە سۆفیەکانی کەسایەتییەکان، ئەوەندە خۆیان سەرقال ئەکردووە بە کێشانی وێنەبەکی
 گشتگیر بۆیان، کە دەشێ ھاوکارمان بێت لە خۆتێندەوێ دروستی پەرەسەندنە هزریەکانیان،
 ھەر لە چۆنیەتی گەڵاڵەبوونی ئەو هزرەو تا پێگەیشتنی و دواتر بەیانکردنی. خۆ دراوەکانی
 کەسیتی سۆفییانە بەپێی ئەو سەرچاوانە سنووردارە بە چەند بوارێکەو: ناری سۆفی، ئەو
 سۆفییانە یاروهریتی کردوون، ئەو زانستەکانی لێی شارەزا بوو، ئەگەر ھەبێ شوێن و سالتی
 مردنی، دواتریش گێڕانەوێ گرنترین ئەو وتانە لەنێو ئەلقە سۆفیاندە جێگە یاسا بوو.
 بەلام زۆرجار مەبەستی میژوونوسی سۆفی پتر گێڕانەوێ وتەکانە، نەک بێنیی پەیوەندی
 نێوانیان و نیشاندانی تەواوی ئەو گوتارە سۆفی دەخوایێ یان توانیویەتی بەرھەمی بەیێ.
 بۆیە، ئەوێ ئەو سەرچاوانە بخوێنێتەو ھەندیکجار وای دێتە بەرچاوە خودان بپرووچوونی
 پەرش و بلاون و تاکە شتێک تێزەکانی بەیەکەو بەستبێتەو ناری سۆفیەکە.

لەبەرامبەر بەمە، ئێمە ھەولمانداوە وتە ئەو سۆفییانە وەک چەند یەکەبەکی جیاواز
 بەیەکەو پەیوەست بکەین و ئەو گوتارە بخەینەروو کە دەشێ لە پشت پەرش و بلاویەکەدا
 خۆی ھەشار دابێ، ئەمەش وا دەخوایێ — جگە لە پرۆسەی گریزانی دەقە جیاواژەکان —
 ھەولبەدین لە میانە گوتاری ھەمەگیری سۆفیگەری تێزەکان روونتر بکەینەو و لەویدا
 بونیادی میژووبی چەمک و تێزەکان و ناستەکانی بەکارھێنانیان دەستنیشان بکەین.

بێگومان زۆرجار ئەو پرۆسە پێکەتەییە کاریکی ئەستەم دەبێ، ئەمەش لەبەر سنوورداری
 وتە و بۆچوونی سۆفیەکانی پانتایی کوردی لەرووی چەندیتییەو، ھەرھەا پرۆسە
 ھەلاوێردکردن و ھەلوێستی پێشینە نووسەرانی کلاسیک لە خستەرووی وتەکاندا. بۆیە

راگەشتن بەسەر ئەو بونىادە كارىكى ئەستەم و بىرىك جارىش دەرجون دەبى لە مېتۆدى پەخەنىيى — شرۆفەكارىي و ناچارى گەرانەوهمان دەكات بۆ ئەو مېتۆدە گېرانەوهمىيە مېتۆوى رووداوى پى دەنوسرىتەو، ئەمە بەتايىبەت لە هەردوو بەشى يەكەم و دووهمى تويژىنەو بە روونى ديارە و لەبەشەكانى تريشدا ليرە و لەوى هەمان مېتۆد خۆى بەسەر ناوكۆى تويژىنەو كە سەپاندۆتەو. بىگومان نەبوونى تويژىنەو تىر كە بەو مېتۆدە گېرانەوهمىيە كارى كردبى، ئەو ناچاركارىيە تۆختر دەكاتەو و وەك پىتويستىيەكى زانستى لى دەكات بۆ رىگەخۆشكردى — ئەگەر كەمىكىش بى — بۆ مېتۆدە رەخەنىيە شرۆفەكارىيەكە.

دەبى ليرەدا تىبىنى ئەو بەكەين كە كۆكرىنەو تەكان ماناى بە حەكايەتكردنەيان نىيە يان نەمان ويستووە بەعجزە دەرجىت، ئەگەرچى لە هەندىك شوىنى تويژىنەو كەدا وا دىتە بەرچاو، بەلكو كاركرىنە بۆ دۆزىنەو بونىادى هاوبەشيان، بەلام دواتر بەپىيە پەيكەرى تويژىنەو كە جارىكى تر دابەشكرانەتەو، كە لەبەر كەمى زانىارىيەكان، ناچار بووينە هەندىك لەو زانىارىيانە لەم شوىنە جياوازەدا دووپات يان چەند بارە بەكەينەو، بەجۆرىك ئەو سۆفىيەى لە بەشىكى ديارىكرادا ئىشى لەسەر كراو، وازمان لىي نەهيتاوە و دەشى لە چەندان بەشى تريشەو گەرايىنەو سەرى، ديارە لەمەشدا مەبەستمان دەستىشانكردى هەريەك لە تايبەتەندى كەسيتىي و هاوبەش بوونىيەتى لەگەل ئەوانىترى هەمان پانتايى جوگرافى، لە هەندىك بابەت و ويستگەى گەشەسەندن و دەرگەوتەى سۆفىگەريدا.

لەلايەكى ترەو، نوسىنەو مېتۆوى بىروباوەرى ئايىنى پىتويست بەو دەكات سەرەدەرى لەگەل ماوەى درىژى مېتۆوييدا بەكى، چونكە دياردەى ئايىنى وەك سۆفىگەرى، مەرج نىيە لە شوىن و كاتىكى ديارىكرادا خۆى بەپىلتەو، بەلكو دەبينىن كە ئەگەرچى بەرەمەهيتەرهكانى لەنىو مېتۆوى واقىيەى و بەرجەستەدا وندەبن، بەلام هەم كەسايەتى و هەميش هزر و بۆچونەكانيان مەرزەكانيان بىروە و چوونەتە دەرەو سەردەمى خۆيان و وەك كەسايەتى "سەروو مېتۆوى — Meta history"، چ لە ناستى دياردەى سۆفىگەرى بى ياخود بىروباوەرى ئايىنى نىتۆخۆيى يانىش ناستى كۆمەلايەتى، دەرەكەون. هەر بۆيە، وەك پىداويستىيەكى زانستى، ناچار بووين هەلۆستە لەسەر ئەو دەرگەوتە سەروو مېتۆويانەش بەكەين و جىگەوتەى بەرەمەهيتەرانى هزرەكە لەودىو شوىنكەتەو دەرەخەين، لەو كارەشدا پەيپەيمان لە مېتۆدىكى بەراوردكارانە كردووە تا بتوانين بەهۆيەو وىنەى دروست لەگەل

ویناکراوی ره مزه سۆفیه کان به یه کدی بناسینه وه یاخود له یه کتریان جوئ بکهینه وه یانیش ته نانهت وهک تهواو کهری یه کتر بجهینه روو.

لهم گۆشه نیگایه وه، ئەو بۆچوونه به دروست ده زانین و کاری پئ ده کهین، که پئی وایه توئۆهری بواری میژووی نایینه کان ههر ئیش له سهر راستیه میژوویه کان ناکات، به لکو — به کاریگهری تاییه ته ندیتیه کانی ناین خۆی — بهرده وام له بهرام بهر به رووداو گه لیکدا ده بینیتته وه ده چنه سهرووی نهو راستییانه وه یاخود به تیگه یشتنی نامیژووییه وه گوزارشتی لی ده کهن، ئەو گوزارشت کردنهش له سیسته می باوهرداری و پرۆسه ی بهرهمه پهنانی پیروزیدا ناماده ییه کی به هیزیان ههیه و له ناوهنده کۆمه لایه تییه — نایینییه کهدا بهرچاون، که دهشی بهمهش به خه یال دانی نایینی دابننن؛ ئەو خه یال دانه ی دهیهوئ پیروزیی له هه موو ئەو کهس و هزرانه بیینیتته وه که پتکیان هیناوه، بهمهش ئەو کهس و هزرانه نا سروشتییانه ده خوئندریته وه نهک وهک راستیه کی پهتی، به لکو زۆرجار ئەو راستیه نکۆلی لی ده کریئ یاخود له بهردهم هه ژموونی پرۆسه ی پیروژکردندا پهرده پۆش ده کریئ و وینا نایینییه کان پتر پشتیان پئ ده به سترئ و له ژیا نی پۆژانه دا بهرجهسته ده کریئ، به تاییهت که باوه ربوون بهو خه یال دانه پابه ندبوونیکه به پیروزی و بۆته به شیک له باوهرداری گشتی و وهک نه رکیککی نایینی وایه. لیره وه، نه گهر توئۆهر دهیهوئ خوئندنه وه یه کی دروستی هزر و بیروباوهری نایینی له پانتاییه کی دیاریکراوی جوگرافی — کۆمه لایه تییدا بکات، ده بی هه ولبدات هه م بونیاده میژووییه که ی و تاییه ته ندیه نیوخۆیه — واقیعییه که ی بخوئینیتته وه، هه میش ده رکه وته کانی دواتری له نیو خه یال دانه کهدا له بهرچاو بگریئ، جا ده رکه وته ی ناسایی بن یان نا ناسایی. نه گهر وانه بی ئەوا به سهر خوئندنه وه ی هه مه کییانه ی بیروباوهری نایینی پانتاییه که راناگات و ئەو بهرده وامیته یی ده شی له نیو بیروباوه ره جیاوازه کاند هه بن ناینن. بیگومان ئەمهش جوړیکه له جهر به زه یی و رهنگه — بههۆی قولنه بوونه وه ی میتۆده که و که له که نه بوونی نه زموونی کارپیکردنی — سهر نه گری. له گه ل ئەوه شدا هه ولدراوه له توئۆینه وه ی دیارده ی سۆفیگهری پیاده بکریئ، مه رجیش نییه ده ره قه تی میتۆده که هاتبیتین.

دەروازە

ناساندنى سۆڧىگەرىي ئىسلامى

یهکه م: مانا کانی سۆفیگه ری - له قهیرانی لیكۆلینه وهوه بۆ قهیرانی ناسنامه:

سۆفیگه ربی ئیسلامی له چهندان روو و ئاراسته ی جیاوازه وه خویندنه وه ی فره جۆری بۆ کراوه و ههتا بلتی جیگه ی گرنگی پیدان بووه، جا چ له رووی سه رچاوه و سه رهه لدان و گه شه سه ندن و پێگه یشتنه وه بێت، یان له رووی چیه تی نه وه هزه ی له پشت نه وه کایه وه ههیه، له گه ل ره هه ند و جیهانبینییه ئایینییه که ی، یانیش له بواره کرده کییه که ی و جیکه وه ته کانی له زه مینه کۆمه لایه تییه - ئایینییه هه مه چه شه کاندان. نه وه گرنگی دانه هه م له و پانتاییه ی سۆفیگه ری تیدا بووه (جیهانی ئیسلامی خۆی)، هه میش له ده ره وه ی (جیهانی رۆژناوا) بووه؛ له زوویه که وه وه ک دیارده یه کی ئایینی ناباو که په ی ره وکارانی خودان بیروباوه و سه رووت و هه لسه وکه وتی تایبه ته مند، بیهراوه و تیزه کانی و که سایه تییه کانی سه رنجی زۆرتیرین رۆژه لاته ناسی بۆ لای خۆی راکیشاوه و نزیکه ی ته وای ورده کارییه کانی تاوتوتی کراون^(۱)، هه ر بۆیه نه وه ی له ئیستادا دێته سه ر نه وه بابته و ده خوازێ لێی بکۆلێته وه، وای دێته به رچاو که زۆریه ره هه نده کانی کایه که دا بیهراون و نادیاریه کی نه وتۆی تیدا نه ماوه ته وه خویندنه وه ی نوێ له خۆ بگرێ و بایی نه وه بێ به گوتاره باوه که ی بچێته وه و له چوارچێوه ی ره هه ندی تری نه وه سیسته مه کولتوره ی پێکی هێناوه بیهاته روو.

له گه ل نه وه شدا، تێپارمانی کی وردی نه وه به ره هه م و بۆچوونانه ی له سه ر سۆفیگه ری هه ن، ده ماخه نه به ره ده م قهیرانی خویندنه وه وه؛ قهیرانی کوا زۆریه ئه وانه ی خۆیان بۆ بواره که ته رخان کردوه روویه رووی بوونه ته وه، ته نانه ت هه ندیکیان رۆلیان هه بووه له به رفه کردنی مه ودا کانی و پاشانیش بووه ته په رده یه ک کړۆکی سۆفیگه ریمان لێ په نهان ده کات و ناچار به خویندنه وه ی رووخساره ده ره کییه که یان ده کاته وه. نه وه قهیرانه ش له وه وه سه رچاوه ده گرێ که زۆرتیرینی نه وه توێژینه وه و خویندنه وانه ی هه ن ده خوازن له ده ره وه ی نه وه سیسته مه ی سۆفیگه ری خۆی کاری پێ ده کات بیهین و له دووتویی کایه ی هاوشیوه و ناماده له و گۆره پانه ی نه و تیدا سه ره هه لداوه، تێگه یشتنی کی وینا کاریبانه ی له سه ر به ره هه مبه یتن و ده ستیشانی پێگه که ی له ئاستی هه مه گیرانه ی کولتوری ئیسلامیدا بکه ن.

(۱) له باره ی سه ره تا کانی نه وه گرنگی دانه و ئاراسته کانی بگه رتیه بۆ: آنا ماری شیمل: أبعاد صوفية للإسلام،

ترجمة: عیسی علی العاکوب، دار الملتقی، حلب، ۲۰۰۶، ص ص ۳۲-۳۹.

روونتر بلتین، قەیرانی سەرەکی گوتاری بەرھەمھێنراو لەمەر سۆفیگەری، چ لەلای ئەوانەى سەر بە ھەمان زەمینی کایەکن یان بەتایبەت ئەوانەى لە دەروەى کۆلتورەکە چاودێرى دەکەن (رۆژھەڵاتناسان)، لە دەستیانکردنى روانگەى شۆڤەکردنى ئەم ھەزرىە لە رووى سەرھەڵدان و سەرچاوەکانییەو. ئەمەش زیاتر لە ناساندنەوێ سۆفیگەرى بە دەروەى خوێ یان بە ڕەگەزە پیکھێنەرەکانى دەردەکەوێ، لێرەدا تێز و بۆچوونى جیاواز خراوەتە روو؛ لەو تێزە باوانەش جەختکردنەو لە سەر نامادەبى ڕەگەزى ھیندى (ھیندۆسى و بودایى) لە ژيانى زاهیدانەى سۆفىيان و بێرکردنەویان و بێرکە لەو چەمکانەى بونیادی ھەزرىەکەى لەسەر دارپێژراو. ھەروەھا ئاماژەدان بە کاریگەرى کۆلتورى ئایىنى دوانەبى (زەردەشتى، مانى، مەزەکى) لە پیکھێشتنى دیاردەکەدا، لە ڕینگەى ئەو سۆفىیانەى لە بنەپەتەو خودان پاشخانیکى زەردەشتى یان سێکتەکانى تر بوون. ئەمە سەربارى پێداگیرى کەسانیکى تر لەسەر کاریگەرى کۆلتورى گریکی بەسەر دارپشتنى ڕەھەندى فەلسەفیانەى سۆفیگەرى بە گشتى. ھەروەھا گرنگیدانى زۆرى ھەندیکیش بە لەیەکچوونى ھالى سۆفىیانە و شێوژیانان لەگەڵ سیستەمى رەبەنیتى مەسیحى و ھاوشێوہى کردەى چەپاندنى دەروونى مەسیحیانە و سۆفىیانە... ھتد^(٢).

لەلایەكى ترەو گرۆپىك لە توێژەران، بەتایبەت ئەوانەى خوێان سەر بە پانتایى ئىسلامى، یان بابلتین لە روانگەىکى ئىسلامیەو چاوە لە سۆفیگەرى دەکەن، لەپاڵ تەرخانکردنى توانایەكى زۆر بۆ رەتکردنەوێ بۆچوون و تێژرەکانى ئەوانى پێشوو، وێلى دواى رەسەنى ئىسلامیانەى تەواوى تێز و دەرکەوتەکانى کایەکەن و لە چوارچێوہەى گشتگیرەو جێنى دەکەنەو و بەدواى ئەو رەوتە مێژوویە نێوخۆیەى بێروباوەرەکە دەگەرێن کە ڕینگە بە دەرکەوتنى ئىسلامى سۆفىیانە دەدات، ئەمەش لە دووتویى دقە بنەپەتەکانەو (قورئان، فەرموودە) و کاروکردەوێ کەسە پێرۆزکراوەکانەو (یاوەران، ئىمامەکان)، قسە لەسەر رەھەند

(٢) لێرە لەم دەروازە کورتەدا بەپێویستى نازانین نمونە لەبارەى ھەریەک لەو ناراستانەى خۆتێندەوێ سۆفیگەرى پێتێنەو، بۆیە بۆ تێگەشتن لە تاییەتەندەکانى ھەریەکیان و ئەوانەى کاریان لەسەر کردووە بگەرێو بۆ: محمد عبد الله الشرقاوي: الاتجاهات الحديثة في دراسة التصوف الإسلامى (مصادره و آثاره)، دار الفكر العربى، القاہرە، ١٩٩٣، ص ٣١-٩٢.

و روخساری سۆفییانه ده‌که‌ن و له‌یه‌کچونی هه‌ندیک له هه‌لسوکه‌وت و بیروبۆچوون و رووداو ده‌که‌نه به‌هانه‌ی هه‌بوونی ریشه‌ی میژوویی - نایینیانه‌ی کایه‌که^(۳).

دیاره‌ئو خۆی‌نده‌وانه‌ بۆ سوود نین له راگه‌یشتن به‌سه‌ر پرۆسه‌ی گه‌ل‌ه‌بوونی گوتاری سۆفیگه‌ری، نه‌گه‌رچی نه‌مه‌ زیت‌ر خۆی‌نده‌وه‌ی کاریه‌گه‌ری و کارتیه‌کردنه له میانه‌ی گه‌ران به‌دوای خاله‌ هاوشیوه و لی‌کچووه‌کان یاخود جیاوازه‌کانه‌وه، له‌و روانگه‌یه‌وه به‌گه‌رخستنی هه‌موو نه‌و کولتوره‌ فره‌چه‌شانه مانای خۆی ده‌بۆ، به‌تایبه‌ت له چوارچیه‌ی تیگه‌ی سۆفییانه و نه‌رکی چه‌مک و ده‌سته‌واژه‌کان، به‌پیتی نه‌و "حال و مه‌قام - الحال و المقام" انه‌ی گوزارشت له ره‌وشی سۆفی له هه‌ردوو ئاستی تیۆری و کرده‌کیدا ده‌که‌ن. به‌لام خۆ نه‌مه‌ بینینی هزره‌که‌یه له ده‌رکه‌وته‌کانی نه‌ک له "چیه‌تی - الماهیه" دا؛ نه‌مه‌ تیگه‌یشتنیکه‌ بۆ رووخساره‌کانی و زیاتر پشت به‌ زنجیره‌به‌نده‌کی میژوویه‌وه ده‌به‌ستیی، نه‌وه‌ده‌ی به‌دوای ماقولبوونی له زه‌مینه‌ی سه‌ره‌له‌دانیدا ده‌گه‌رێ نه‌وه‌نده‌ خستنه‌رووی مانا‌کانی له‌ خۆیدا نییه. ئیدی، به‌ بروای ئیمه، نه‌و توێژینه‌وانه له خۆی‌نده‌وه‌ی ئهم چیه‌تیه و راقه‌ی هزره‌که‌ بۆ سه‌رچاوه و ده‌رکه‌وته‌کانی خۆی کورتیان هی‌ناوه، که ده‌شی به‌ده‌ر له هۆکاره‌کانی سه‌ره‌له‌دان شتی‌ک هه‌بۆ پیتی بلێن "جیهانبینی سۆفییانه"، نه‌وه‌ی له سه‌رووی هۆکاری سه‌ره‌له‌دان و سه‌رچاوه و پینگه‌ی هزره‌که له ئیو سیستمی کولتووری ئیسلامیه‌وه، تیگه‌یشتنیکه‌ سه‌ربه‌خۆی بۆ خۆی و هه‌موو نه‌مانه‌شه‌وه هه‌بۆت، به‌مه‌ش وه‌ک کایه‌یه‌کی نایینی له سنووره‌کانی خۆی و به‌پیتی سیستمی چه‌مکه‌کانیه‌وه مانا به‌خشێ نه‌ک ته‌نیا له ریگه‌ی خۆی‌نده‌وه‌ی ده‌ره‌کییه‌وه.

ره‌نگه‌ نه‌وه‌ی ریگه‌ به‌ راقه‌ی جیاواز و ته‌نانه‌ت دژ به‌یه‌ک ده‌دات و نه‌و قه‌یرانی خۆی‌نده‌وه‌یه دینیه‌ ناراه، ناسینی سۆفیگه‌ری بۆ خۆی بیت؛ نه‌و کایه‌یه، به‌ به‌راورد له‌گه‌ڵ کایه‌ زانستی و نایینییه‌کانی تر، یه‌ک پێناسه‌ بۆ خۆی ناکات، به‌ل‌کو له دووتویی کۆمه‌لی‌ک وته و ناماژه و ده‌سته‌واژه‌ی سه‌ربه‌خۆ و لی‌که‌دا‌براه‌وه وه‌سفی خۆی ده‌کات، بۆیه کاتی‌ک سۆفییان ده‌خوازن حالی خۆیان یان هزره‌که‌یان بناسین، به‌ ئا‌راسته‌ی جیا‌جیا و به‌ سه‌دان

(۳) له‌مبارده‌و ده‌شی بگه‌رێمه‌وه بۆ: محمد بن الطیب: اسلام المتصوفة، دار الطلیعة للطباعة والنشر، بیروت، ۲۰۰۷، ص ۱۳-۱۷. هه‌روه‌ها پروانه: محمد عبد الله الشراقوی: الإلهامات، ص ۱۵۱-۱۷۵.

گوزارشتی هه مه چهشن و تهنانت هیندیک جار دژ بهیک ده دوتین^(۴). ئەو پەرش و بلاوییە لە هەولێ پێناسەکردندا سەرچاوەی گرتووە، پەییوەستە بە تایبەتەندی هەرە وردی کایەیکەو، بەجۆریک کە تا ئەو کاتە سۆفیگەری وەک ناساندنی ئەزمونی رۆحانی و سەربوردی پێگەشتنی کەسی سۆفیە، هەروەها بڕینی کۆمەڵیک قوناغی هەستەکی و رۆحییە کە بە ھۆیوە ئەو کەسە بە پلەوپایە دیاریکراو دەگات و دەشی لەگەڵ پلەوپایە سۆفیەکی تر ھاوشێوە یاخود جیاواز بێت، تا ئەوکاتە ئەستەم دەبێ ئەو چوارچێوە خودگەرێیەو دەری بەیئین و ئەزمونەکان هەمەگیرانە ببینن و پێناسەیکە گشتگیرمان چنگ بەکەوێ.

ئەوێ بە وردی لە دەقە سۆفیەکان رابمێنێ، بۆی دەردەکەوێ کە وەک ھزریک لە خودی سۆفی (بەرھەمھێنی ھزر) دانەپراو و وەک ئەزمونیکی تاکەکەسیانە دەمێنێتەو و ناسینی پەییوەستە بە ھالی سۆفیەکە خۆیەو^(۵). بەمەش سۆفیگەری دەچێتە دەرەوێ ئەو بازەییە کایە ئیسلامییەکانی تر، بەتایبەت ئەوانە دیارەوێ دەخاوازی وەک بەرھەمھێنی ھزری تەماشای بکەن، کاری پێ دەکەن و بانگەشە ئەویانە لەسەر بنەمای دابڕینی "خود" لە "بابەت" سنوورەکانی خۆیان دیاری کردووە. بەدەستەواژەیکە تر، سۆفیگەری لەسەر خۆتێندەو و بە بابەتکردنی ئەزمونی بیرکردنەو لە کایەیکە دیاریکراو دانەمەزراو ئەوەندە گوزارشت لەو ھالەتی بیرکردنەو و کاریگەرێیەکانی دەکات کە بابای سۆفی خۆی تێدا دەبینێتەو، وەک بایەزیدی بسطامی دەڵێ: ((تەصوف خستەرووی دەروونە لەنێو بەندایەتیدا، یان بەندی دلە بە خودایەتی، پەیرەوکردنی رەوشتی بەرزە و تەماشاکردنی خودای گەورەییە لە هەمەگیرەکید))^(۶)؛ کەواتە ئەو ھەر تەنیا ھزریکی سەریخۆ و دابراو بەرھەم ناھێنێ، بەلکە ھەولێکیشە بۆ تێگەشتن لە ھالی سۆفیوون (چۆنییەتی بەرھەمھێنان) خۆیەو. بۆیە سۆفی ناتوانی خۆی لە جیھانییەکی دابڕی و مانایەک بە دەرەوێ خۆی ببەخشێ، کە بەشێک لە ماناکانی ئەزمونە رۆحانییەکی تێدا نەبێ.

(۴) لەمبارەو پڕوانە: الخروشي: تهذيب الاسرار في أصول التصوف، أعتنى به: إمام سيد محمد علي، دار الكتب العلمية، بيروت، ۲۰۰۶، ص ۱۱-۲۳. السهروردي: عوارف المعارف، بتحقيق: عبد الحليم محمود و محمود بن الشريف، دار المعارف، القاهرة، ۱۹۹۳، ج ۱، ص ۱۳۸-۱۴۳.

(۵) بۆ ئوموونە بگەڕێو: بۆ: القشيري: الرسالة القشيرية في علم التصوف، تحقيق و تعليق: عبد الحليم محمود، دار الخير، دمشق - بيروت، ۲۰۰۳.

(۶) الخروشي: تهذيب الاسرار، ص ۱۴.

سۆفیه‌کان خۆیان درکیان به قه‌یرانی تاییه‌مندی و جیانه‌بوونه‌ویه کردووه و وهك حه‌قیقه‌تی کایه‌که‌یان خستویه‌ته روو، سۆفی و نوسه‌ری به‌ناوبانگ شه‌بو نه‌صری سه‌راج (م ۳۷۸/ک ۹۸۸ز)، له‌ میانه‌ی گه‌رانی به‌دوای ره‌وایی و نا‌ره‌وایی کایه‌که به‌پیتی پتوره‌ شه‌رییه‌کان، رایده‌گه‌یه‌نی قه‌یرانی ناساندنی شه‌و گرۆیه‌ ئایینییه له‌وه‌وه سه‌رچاوه ده‌گرئ، که نه‌وان له‌ رووی به‌ره‌مه‌یه‌تانی زانسته ئایینییه‌کانه‌وه په‌یوه‌ست نه‌بوون به‌ بواریکی دیاریکراوه‌وه، وهك چۆن بۆ نمونه "فه‌قیه" په‌یوه‌سته به‌ زانسته فیقه‌یه‌کانه‌وه. به‌لکو هه‌ولێانداهه‌ خۆیان له‌ هیچ بواریکی زانستی دانه‌برن و نیش له‌سه‌ر ته‌واوی زانسته‌کان بکه‌ن، ته‌نها "روخسار - الظاهر"ی دیارده‌ی ئایینی نه‌بینن به‌لکو بچه‌ نه‌ودیبی روخسار و له "کرۆک - الباطن" هه‌کشی بکه‌ن. به‌هه‌مان شه‌وه له‌ رووی حاڵی سۆفیانه‌شه‌وه له‌ سنووری یه‌ك "حال" یاخود "مه‌قام" نه‌وه‌ستان و ویستویه‌یه سه‌رباری پا به‌ندبوون به‌ بنه‌ما ره‌وشته‌یه‌کان، که بیگومان ده‌ستنیسانی پایه‌ی هه‌بوونی شه‌وان له‌ نیو جیهاندا ده‌کات، له‌ پایه‌یه‌کی رۆحانییه‌وه بۆ پایه‌یه‌کی تر په‌ریونه‌ته‌وه. هه‌ر بۆیه یه‌ك پێناسه و یه‌ك مانای ناویش نه‌یتوانیه شه‌وان له‌خۆ بگرئ^(۷).

هه‌رچۆنیک بیت، شه‌و قه‌یرانی ناساندنه له‌ بنه‌ره‌تی ناوه‌که‌ی (التصوف) به‌ زه‌قی ده‌رده‌که‌وئ. وه‌نه‌بێ شه‌و قه‌یرانه‌ش نادیار بووبێ به‌لکو هه‌ر دوای ده‌رکه‌وتن و جینگیربوونی کایه‌که درکی پتکراوه و له‌ ناوه‌ندی سۆفی و غه‌یره سۆفیدا بۆچوونی جیاواز سه‌ری هه‌لداوه و له‌ دیدی فره‌جۆره‌وه شه‌رۆقه‌کراوه، له‌ گرنه‌گرتن شه‌و بۆچوونانه شه‌ویه‌یه که شه‌بو ره‌یحانی به‌یرونی (م ۴۴۰/ک ۱۰۴۸ز) باسی کردووه و شه‌که به‌ مانا هه‌مه‌گیره‌که‌ی ده‌به‌ستیه‌وه، که ناماژه‌یه بۆ زانی و دانایی، پیتی وایه‌ ناوه‌که له‌ شه‌ی (sofia) ی گریکییه‌وه هاتووه و به‌ مانای حیکمه‌ت و دانایی دیت^(۸)، شه‌مه‌ش له‌و روانگه‌یه‌وه که سۆفی به‌دوای حیکمه‌ت

(۷) اللع، تحقیق: عبد الحليم محمود، مكتبة الثقافة الدينية، بور سعيد، ۲۰۰۲، ص ۴۰. هه‌روه‌ها بروه‌نه: منصور بن ارده‌شیر عبادي: مناقب الصوفية، به‌ کوشش: محمد تقی دانش پزوه و ایرج افشار، چاپخانه گیلان، تهران، ۱۹۸۶، ص ۳۱-۳۲.

(۸) تحقیق ما للهند من مقولة مقبولة في العقل او مردولة، مطبعة مجلس دائرة المعارف العثمانية، حيدر آباد الدکن، ۱۹۸۵، ص ۲۴.

ده‌گه‌ری، نه‌وه نه‌بێ نه‌و حیکمه‌ته‌ی ده‌خوایێ حیکمه‌تێکی خوداییه و به‌شیکیشه له هه‌ولی "ناسین - المعرفه" ی خودا خۆی.

به‌شیکێ زۆریشیان وشه‌که‌یان به‌ رووخساری ده‌ره‌کی و خودی حاڵی سۆفیانه و نه‌و جل و به‌رگه‌ی له‌به‌ریان ده‌کرد، په‌یوه‌ست کردوه، که زیاتر له "صوف" دروستکراو^(۹)، پێیان وابوو پۆشینی نه‌م جوهری جل و به‌رگ ناماژه‌یه بۆ هاوشیوه‌ییان له‌گه‌ڵ مرۆفه رۆحانییه‌کان، به‌تایبه‌ت "پێغه‌مبه‌ران و راستگۆیان - الأنبياء و الصديقين"، نه‌وانی دنیا و خۆشیه‌کانیان به‌هه‌ند وهرنه‌گرتوه و له ده‌ره‌وی پێداویستیه ژیاڤیه‌که‌نه‌وه خۆیان ناساندوه^(۱۰). بێگومان نه‌و راقه‌یه‌ی ناوه‌که‌ش جێک‌کردنه‌وه‌یه‌تی له چوارچێوه‌یه‌کی ته‌واو ره‌مزی که ده‌خوایێ گوزارشت له خۆ ته‌رخان‌کردنی ره‌ها بۆ خودا و بێباکی له هه‌مبه‌ر بوونیان له نێو جیهان بکاته‌وه.

هه‌ندێک له سۆفیانیان هه‌ولیانداوه له چوارچێوه‌ی گوتاری ئیسلامیه‌یه‌وه مانای وشه‌که بدۆزنه‌وه، بۆیه رایده‌گه‌یه‌نن ناوه‌که‌یان له "پاکیی - الصفاء" هاتوه و بارگاویه به‌ مانا ئایینییه‌کانی نه‌و چه‌مکه و ناماژه‌یه بۆ پاک بوونه‌وی دڵ و گیانی سۆفی له هه‌موو خراپه‌یه‌کی ره‌وشتیانه و ئافاته دنیاییه‌کان و له‌وێشه‌وه خۆته‌رخان‌کردنه‌وه‌یه بۆ خودا^(۱۱)، هه‌ندیکێش ده‌لێن وشه‌که خودان پاشخانێکی میژوویی - ئایینییه و به‌ستوویانه‌ته‌وه به قۆناغی دامه‌زرانی قه‌واره‌ی ئیسلام به‌گشتی، به‌تایبه‌ت به‌و گرۆیه‌ی یاوه‌رانی پێغه‌مبه‌ر که "اهل الصفة" یان پێ گوتراوه، نه‌و هه‌ژار و ده‌ست کورتانه‌ی "کوچکه‌ران - المهاجرون" یان ده‌گرتوه، که له ناکامی جێته‌شتنی مه‌که‌که مال و حاڵیکیان نه‌ماوه‌ته‌وه و له شاری مه‌دینه له مزگه‌وتی پێغه‌مبه‌ردا ژیاون^(۱۲)، سه‌ربورده‌ی ژیاڤیان له‌و شیوه ژیاڤه هه‌ژاره نزیکه که

(۹) الکلابادي: التعرف لمذهب اهل التصوف، تقديم: يوحنا الجيب صادر، ط ۲، دار صادر، بيروت، ۲۰۰۶، ص ۱۳. القشيري: الرسالة، ص ۴۲۶. السهروردي: عوارف، ج ۱، ص ۱۴۶-۱۴۷. ابن خلدون: مقدمة ابن خلدون، تحقيق: علي عبد الواحد وافي، ط ۳، دار نهضة مصر، القاهرة، د.ت، ج ۳، ص ۱۹۷.

(۱۰) السراج: اللمع، ص ۴۰-۴۱.

(۱۱) الکلابادي: التعرف، ص ۱۳. الهجویری: كشف المحجوب، دراسة و ترجمة و تعليق: إسعاد عبد الهادي قنديل، دار النهضة العربية، بيروت، ۱۹۸۰، ج ۱، ص ۲۲۷-۲۳۰.

(۱۲) السهروردي: عوارف، ج ۱، ص ۱۴۶-۱۴۷. ابن خلدون: شفاء السائل و تهذيب المسائل، تحقيق: محمد مطيع الحافظ، دار الفكر المعاصر و دار الفكر، بيروت - دمشق، ۱۹۹۶، ص ۵۲-۵۳.

سۆفییان کردبوویانه ناویشانی خۆیان. له هه‌مان چوارچۆیه‌دا هه‌ندێکیان ده‌لێن ناوه‌که له وشه‌ی "ریز - الصف" وه‌ هاتوه‌ و گوايه‌ ئه‌وان له ریزی یه‌که‌می باوه‌رداران^(۱۳). نه‌مه‌ سه‌رباری هه‌بوونی چه‌ند رایه‌کی تری هاوشتوه‌ له‌باره‌ی ره‌سه‌نی ووشه‌که‌.

بێگومان نه‌و چه‌ند بۆچوونه‌ی دوا‌ی هه‌ولده‌نه‌ بۆ دۆزینه‌وه‌ی ره‌سه‌نی "تصوف" و زیتر ده‌چێته‌ نێو پرۆسه‌ی به‌خشینه‌ی ره‌وایی ئایینه‌ی و خۆیتناسه‌کردنه‌ له‌ سنووری با‌وی ئایینه‌داری و جه‌ختکردنه‌وه‌ی جه‌ما‌وه‌ری سۆفیانه‌ له‌سه‌ر پابه‌ندیان به‌و خه‌یاڵده‌نه‌ ئایینه‌یه‌ی له‌ نێو جیهانی ئیسلامیدا با‌لاده‌سته‌ و ره‌وایه‌تی و نا‌ره‌وایه‌تی هه‌بوونی گرۆیه‌کانی پێ‌ ده‌پێورێ، تا وه‌ک گرۆیه‌کی نامۆ و نا‌پابه‌ند ته‌ماشای نه‌کری‌ن و له‌ شوێن و کاتی جیا‌وا‌زه‌وه‌ ره‌وایی به‌ ناماده‌یی خۆیان و به‌رده‌وامیته‌ی به‌ رێبازه‌که‌یان ده‌ن، نه‌گه‌رنا وه‌ک قوشه‌میری ده‌لێ له‌ رووی زمانه‌وانیه‌وه‌ دارشتنی ناوه‌که‌ له‌م وشانه‌ نه‌گه‌نجاه‌ و شێوه‌ی گۆکردنی هه‌له‌ ده‌تسه‌وه‌^(۱۴). بۆیه‌ ئاساییه‌ نه‌گه‌ر بیه‌نین له‌لایه‌ن ئه‌وانه‌ی به‌و دیاره‌ ئایینه‌یه‌ی رازی نین و پێیان وایه‌ له‌ زۆر له‌ تێز و حا‌له‌کاندا ده‌رچوونه‌ له‌ گوته‌ری با‌و و فره‌می و کارپێکرا‌وی ئایینه‌یه‌وه‌، به‌ پله‌ یه‌که‌ش فه‌قیه‌کان، ره‌خنه‌ ئاراسته‌ی ئه‌و ناسنامه‌ ئیسلامیه‌ی ئه‌وان - به‌تایبه‌ت خۆ گێڕانه‌وه‌ بۆ سه‌ر "اهل الصفه" - بکه‌ن و به‌ ره‌سه‌نیکی هه‌لبه‌سترا‌وی دابنێن^(۱۵).

به‌هه‌رحا‌ل، جگه‌ له‌ وشه‌ی "صوفی"، ئه‌م گرۆیه‌ به‌ چه‌ندان نا‌وی لاهه‌کی و نا‌وچه‌یی ناسرا‌ون، که‌ هه‌م ره‌نگدانه‌وه‌ی ئه‌و جیا‌وا‌زیی بێ‌رو‌ب‌و‌چوونه‌یه‌ و هه‌میشه‌ حا‌لی ئه‌وان و ئه‌و پانتاییه‌ جو‌گرافیه‌یه‌ی که‌ تێیدا ده‌رده‌که‌ون، هه‌ر له‌ نا‌وی "هه‌ژاره‌کان - الفقراء" وه‌ دیاره‌ که‌ ئاماژه‌ بۆ شێوه‌ی ژیا‌نی ئه‌وان و بێ‌یه‌ریبوون له‌ مو‌لکداری و خۆ ته‌رخانه‌کردن بۆ خودا ده‌کرد^(۱۶). به‌هه‌مان

(۱۳) الکلابادی: التعرف، ص ۱۳. الأدفوی: الموفی بمعرفة التصوف و الصوفي، حققه: محمد عیسی صالحیة، مکتبه دار العروبة للنشر، الکویت، ۱۹۸۸، ص ۳۹.

(۱۴) الرسالة، ص ۴۲۷-۴۲۸.

(۱۵) بۆ نمونه بڕوانه: ابن المجوزی: تلبیس ابلیس، حققه: آدم ابو سنینه، دار الفکر للنشر، الأردن، د.ت، ص ۱۸۸-

۱۹۰. ابن تیمیة: فقه التصوف، تهذیب و تعلیق: زهیر شفیق الکیی، دار الفکر العربی، بیروت، ۱۹۹۳، ص ۱۱.

(۱۶) القشیری: منشور الخطاب فی مشهور الأبواب، ضمن: أربع رسائل فی التصوف، تحقیق: قاسم السامرائی،

دار الوراق، بیروت، ۲۰۰۸، ص ۹۸. هه‌روه‌ها بڕوانه: ابن تیمیة: اهل الصفه و احوالهم، دراسة و تحقیق: محمدي

فتحی السید، دار الصحابة للتراث، طنطا، ۱۹۹۰، ص ۵۰.

شیوه به پیتی ناوچهش ناوی تریان لی نراوه، وهك "برسییه كان - المجرعیه" وهك له لای خهلكی ولاتی شام وایان پی دگوترا^(۱۷)، یانیش "ئهشكهوتیه كان - شكفتیه" وهك له خوراسان بهم ناوه دهناسران^(۱۸)، چونكه لهوئ لهناو ئهشكهوته كان دهژیان، كه ناماژهیهكیشه بۆ دوورهپه ریزی و جبهه یانسی زه مینه كۆمه لایه تییه ی تیدا ژیاون. ئه مه سه رباری ناوی "لۆمه كاران - الملامتیه" كه هه ر لهویدا باو ده بی و وهك خۆیان ده لێن لهووه دئ ئه وان له خوداناسیدا له لۆمه ی كهس نات^(۱۹). بینگومان ئه و جۆره ناوانهش ده چنه ناو هه مان په رۆسه ی به رجهسته كردنی حالێ سۆفیان و گوزارشتكردن به پیتی ده كه وته كانی حاله كه و نواندنی له لایه ن سۆفیان پانتایه كی سنورداری جوگرافی له سه رده مه یكی دیاریكراودا.

لێره وه ده شی بلین جیگه ر نه بوونی سۆفیان خۆیان له سه ر سه رچاوه ی ناوه كه یان، واده كات به راست دانانی ههركامێكیان جۆرێك بی له سه ركێشی و وامان لی بكات به سه ر ئه و مانایانه رانه گه ین كه رنه گه راشه كانی تر بیبه خشن. چونكه ئه وه ی له و فره سه رچاوه یه دروستی، هه ولێ سۆفیه بۆ دۆزینه وه ی ئه و وشانه ی كه م تا زۆر له ناوه میژووكرده كه ی ئه و نزیکن و ده كارێ لایه نێك یان چهند لایه نیكی تایبه ته ندیه كرده كی و تیۆریه كه ی كایه كه شروقه بكن.

دوهم: زوهنگه ری وهك پاشخانی سه ره لدانێ سۆفیه گه ری

له ده ره وه ی ئه و قه برانه ی ناساندن و ده ستنیشانكردنی مه رزه كانی، سۆفیه گه ری وهك میژووی گه شه سه ندنی ئه زموونی رۆحانی له پانتایی ئیسلامیدا ده مه ییتیه وه، ئه زموونێك كه ده شی به پیتی كات و شوئنه وه گوزارشتی جیاواز و ده كه وته ی نا هاوشیوه ی هه بووی، نه گه رچی له نوسینه وه ی ئه و میژووه دا وهك ئه زموونێكی كه له كه بوو و چهندان ئه لقه ی ته واو كه ری یه كت ته ماشای ده كری. ئه و جۆره نوسینه وه یهش تا ئه و كاته راست ده بی كه ئه زموونی رۆحانی له ئاماده یی ئه زموونكاران (زاهید، سۆفی، عارف، وه لی و... هتد) له نێو جیهاندا چر بكه ینه وه، له و كاته شدا

(۱۷) الكلابادي: التعرف، ص ۱۹.

(۱۸) الكلابادي: التعرف، ص ۱۹. السهرودي: عوارف، ج ۱، ص ۱۴۷.

(۱۹) الحركوشي: تهذيب، ص ۲۴-۲۶. بۆ زانیاری زیاتر له به ره ی نه و گروپه و خه سلته و تایبه ته ندیه كانیان به روانه: السلمي: الملامتیه و الصوفیه و أهل الفتوة، تحقیق: ابو العلا عفيفي، دار إحياء الكتب العربیه، القاهرة، ۱۹۴۵، ص ص ۸۸-۱۲۰.

دەبىي — بەھەمان مەتودى توژەرانى پېشور — لە شىۋە بەرايىھەكانى ئەو ئەزمونە لە نىو كولتورى ئىسلامىدا بگەرپىن. ديارە لەمەشدا مەبەستمان قۇناغى دواي رۆزگارى پېغەمبەرىيە، ئەو كاتەي ئىدى كەسى باوەردار، لە پەيوەندى بە خوداوە خۆي بە تەنيا لەگەل دەقى ئايىنى دەبىنئەتە، چىدى ئەو بەرەكەتە راستەوخۆيە بە خودايەتى نەماوە تا بتوانى لە سنوورى پەيوەندىيەكە لە نىو ئەو دەورووبەرە گۆراو و ناجۆرەي قۇناغى نویدا خۆي بناسىتى. بۆيە ناچارە خۆي كارى ئەو پېكەستىيە بكات، ئەمەش بەو دەبىي پەيوەندىيە خودايەكە لە دەرهەي ئەو ناوەندەي تەيدايە دابىزەتەو و ژيانىكى دوورەپەريزانە ھەلپىزى.

رېك ئەمەش دەمانباتە سەر قۇناغى "زەھدگەرى — الزەھد"ى ئىسلامى، كە ەك پاشخانىكى گەلەلمەبونى ھىندىك لە خەسەت و تايەتمەندىيەكانى سۆفىگەرىي ئىسلامى دەخوئىزەتە. ئەو قۇناغە لەرووى كاتەو دەگەرپەتەو بۆ سەرەتاي سەدەي دووھى كۆچى/ ھەشتەمى زايىنى، لەرووى شوئەوھش پەيوەستە بە كۆمەلەك بنكەي ئاوەدانى تازە دامەزراوى ئىسلامىيانەي ەك بەصرا و كوفە و دواترىش بۆ تەواي بەشەكانى جىھانى ئىسلامى دەگوازپەتەو، بەتايەت بۆ خوراسان^(۲۰).

ئەوھى لەو مەزەوھەدا گرنگ بى ئەوھى، كە زەھدگەرايى ەك رىبازىكى ئايىنى دەبىزى، كە لە ناكامى ھەلەوھستەكردنى كەسانىكى باوەردار بوو لەبەرامبەر بە گۆرانەكانى ژيانى سىياسى و كۆمەلەيەتى جفاكى ئىسلامى؛ ھەلەوھستەكردن لەبەرامبەر نەگۇنجانى ئەو بنەما ئايىنەي كەسەتتى باوەردارانەي خۆيان لەسەر بونىادناو، لەگەل ئەو بنەما رەفتارىانەي بەرەبەرە لە نىو سىستەمى كولتورى جفاكدا بەرجەستە دەبى و دەستەبۇزى فەرمانەرەوا دەپەوئ بىكەتە مۆدىلى باوى پەپرەوكرار و ئەوانىش لە ھەلەسوكەوت و تیزەكانيان، پتر ناراستەوخۆ، دزايەتى ئەم پروسەيە دەكەن^(۲۱). بەلام ئەگەر ئەوان ئەوھندە نەبوونەتە گروپىكى كار و تواناي گۆرپىنى رەوتى پېشقەچوونى كۆمەلەيەتيان نىيە، ئىدى ئىش لەسەر كەسەتتى خۆيان دەكەن تا سنوورە باوەرپەكرارەكان نەبەزىتى، بۆيە لە ھەنگاوى يەكەمدا بە چەپاندنى جەستە و ئازاردانى دەست پى

(20) A. J. Arberry: Sufism – An account of the Mystics of Islam, 3rd edition, George Aleen & Unwin LTD, London, 1963 p.35-36.

(۲۱) الأعرابي: كتاب فيه معنى الزهد و المقالات و صفة الزاهدين، تحقيق: خديجة محمد كامل، مطبعة دار الكتب المصرية، القاهرة، ۱۹۹۸، ص ۶۶، ۹۷.

دەكەن^(۲۲)، ئەمەش بە ھۆی دوو پالئەرەو؛ يەكەم تا چیتەر كەسى باوەردار ئەو ھەژموونە دونیاییە بەسەر دەروونی ئەمیتێ و ئەو دەروونە بۆ خوداپەرستیی خاڵی ییت، دووھمیش تا بەتەواوی لەو دەرووبەرە تێیدا بوو نامۆ ببێ و نەكەوتتە ژێر باری ئەو شێو ژیانە كە قەبۆلی نەدەكرد و رەتی دەكردەو.

ئەو نامۆبوونە كەسانێك لە پانتایی ئیسلامیدا خۆیان تێدا بینووتەو، لە ناكامی دابراپەرستێك بوو لە نۆوان ئەوان و سیستەمی سیاسی — كۆمەلایەتی، كە ئەوانی بەرەو ژیانە زاھیدانە دەبرد. ئەمە نامۆیی بوو بەرامبەر بە سیستەمێك، كە نەگەرچی بانگەشە ئاینیگەرابی دەكرد و پیتۆست وابوو لەسەر بیری سیاسی ئاینی تیۆكراسییانەو رەوایی بە خۆی دای، بەلام تەواو دونیایی ببۆو و ھەولێ سەپاندنی تیۆرانینە ھەنووكەییە — سەرۆشەرعییەكانی بەسەر جفاكی ئیسلامیدا دەدا، ئەك دامەزراندنەوێ ئەو جفاكە بەپێی ئەوێ ئەو كەسە (باوەردارانە) پێیان وابوو دەبێ وا بكێ. بێگومان، ئەو جۆرە بیری سیاسی، كە لەلایەن دەسلەلتی خەلافەتەو بەپرەوێ دەكرا، لە ئاستی كۆمەلایەتیدا جێكەوتە ئاوی دەبوو كە ھەرگیز بە دلی ئەو كەسایەتیانە نەدەبوو؛ جۆرێك لە بزاونی كۆمەلایەتی (الحراك الأجتماعی) روویدەدا و رەوشت و ھەلسوكەوتی فەزای گشتی گۆرانێ ئوتۆتۆی بەسەردا دەھات كە بەلای ئەوانەو ەك لەرێ لادان دەبینرا^(۲۳). ئیدی كە ئەوانیش نە دەشیان قەبۆلی ئەو رەوشە كۆمەلایەتیە بکەن و نە دەیانتوانیش بێگۆرن، بە ناچارى لاتەریك و دوورەپەرێزانە سەرقاڵی خوداپەرستی خۆیان دەبوون.

لەلایەكى ترەو، وا پێدەچێ دابەشبوونەكانی نۆو باوەرێ ئیسلامی و دەرگەوتنی رەوتی ئاینی جیاواز، كە خەسلەتی سیاسی و رافەى فرەچەشنی رۆلی سیاسی — رێكخەریانە ئاین بوو، تەنانت ئاینەكە لە خۆشیدا، بەسەریاندا زالبوو، ئەو تەرزە كەسانەى خستبوو باری ئەوێ لە ھەولێ دۆزینەوێ رێگایەك بن، ئەوان بە سەرەتای ئیسلامەو بێستیتەو، ئەمەش لە میانەى وێناكردنی پێغەمبەر و ژمارەيەك لە یاوەرانى ەك زاھید و تەركەدونیا و بێباك لە رووداوەكان و

(۲۲) البیهقی: الزهد الكبير، حققه: عامر احمد الحيدر، دار الجنان و مؤسسة الكتب، بيروت، ۱۹۸۳، ص ۱۸۸-۱۳۱.

(۲۳) لەم بارەو پێوانە: رینولد نیکلسون: دراسات في التصوف الإسلامي، ترجمة: ابو العلا عفيفي، لجنة التأليف و الترجمة و النشر، القاهرة، ۱۹۴۷، ص ۴۶.

پشتبه‌ستن بهو فرمودانمی لهم باره‌دا ده‌گپ‌درانه‌وه^(۲۴). به‌همان شیوه کاتیک له چوارچیه‌ی نهو جیاوازیانه‌دا رهوت و ریپازی بالاده‌ست و ژیرده‌سته سه‌ریان هه‌لده‌دا، له نیو نهوانمی دوایدا ناره‌زووی گوشه‌گیری و ژیانی دووره‌په‌ریزی بره‌وی ده‌سه‌ند؛ شه‌مه‌ش ههم بۆ خۆ پارستن و ههمیش بۆ پابه‌ندی بهو بیروباوه‌ری هه‌یان بوو. ره‌نگه شه‌مه‌ش شرۆقه‌ی نهو په‌یوه‌ندییه‌مان بۆ بکات که له‌سه‌ره‌تاوه له نیوان بزافی زوه‌دگه‌ری و رهوت و ریپازه شیعییه‌کاندا هه‌بووه^(۲۵).

نه‌وه‌ی تا نیره گوتمان نهو شرۆقه میژوویییه، که بۆ ده‌رکه‌وتنی بزواتی زوه‌دگه‌ری له نیو نیسلامدا ده‌کړی و ده‌یه‌ستیتنه‌وه به گۆرانه بابه‌تییه‌کانی روت‌ه‌خته کۆمه‌لایه‌تی - سیاسی - نایینییه‌که‌وه، به‌لام گه‌ر بمانه‌وی وه‌ک شه‌موونیک‌کی تاکه‌که‌سییانه بیخو‌تینه‌وه، نه‌وا ده‌شی بل‌یین هه‌ستکردن به نامۆیی له‌لایه‌ن نهو زاهیدانه‌وه، چوارچیه‌یه‌کی بۆ هه‌لو‌تستی که‌سیی و تیپرامانی نایینیان دانه‌وه. به‌ر له هه‌موو شتیک وایکردوه له رووی ده‌روونییه‌وه که‌سایه‌تییه‌کی ترساو و دلته‌نگیان هه‌بێ، دیاره که مه‌به‌ستمان ترسانه له به‌رامبه‌ر خودا، ترس له‌وه‌ی مه‌رگ فرسه‌تیان پێ بیات و نه‌په‌ژینه‌ سه‌ر پاکبونه‌وه‌ی رۆحانی، بۆیه ههمیشه دلته‌نگن به‌رامبه‌ر به‌ نزیکبونه‌وه‌ی رۆژی قیامت^(۲۶) رووداوه دونیاییه‌کانیش شه‌هنده ئالۆز و تیک‌چرژاو و مه‌ترسیدارن، که ده‌شی ئاماژهب‌ن بۆ شه‌م نزیکبونه‌وه‌یه. ئیدی نهو ترسه ده‌بیته پالته‌ریکی سه‌ره‌کی ژیانی نایینی نه‌وان و له سنووریدا گوزارشت له تیگه‌یشتنی باوه‌رییانه‌ی خۆیان ده‌که‌ن^(۲۷). خۆ هه‌ر نهو ترسه‌یه وا ده‌کات زی‌ده‌رۆیی له نه‌نجامدانی سرووته نایینییه‌کاندا بکه‌ن، به‌لکو شه‌مه ریگه‌یه‌کی دروستی رازی

(۲۴) هه‌ر بۆ نمونه بگه‌رێوه بۆ: الکوفي: كتاب الزهد، حققه: عبد الرحمن بن عبد الجبار الفريواني، دار الخلفاء، الكويت، ۱۹۸۵، ج ۱، ص ۳۱۳-۳۵۱، ج ۲، ۳۵۳-۳۹۸. الشيباني: كتاب الزهد، تحقيق: عبد العلي عبد الحميد حامد، ط ۲، دار الريان للتراث، القاهرة، ۱۹۸۷، ص ۱۵ به‌دواوه.

(۲۵) بۆ وورد‌دکارییه‌کانی نهو په‌یوه‌ندییه بگه‌رێوه بۆ: کامل مصطفى الشبيبي: الصلة بين التصوف و التشيع، ط ۲، دار المعارف، القاهرة، ۱۹۶۹، ص ۲۳۷ به‌دواوه.

(۲۶) هه‌ر بۆ نمونه بپه‌وانه: ابو نعيم: حلية الأولياء في طبقات الأصفياء، دار الكتب العلمية، بيروت، ۱۹۸۸، ج ۲، ص ۱۳۲. ابن الجوزي: صفة الصفوة، أخرج احاديثه: محمد عيادي و احمد شعبان، مكتبة الصفا، القاهرة، ۲۰۰۳، ج ۳، ۷۱.

(۲۷) به‌راورد بکه له‌گه‌ن:

Reynold Nicholson: Studies in Islamic Mysticism. Cambridge University press. London, 1921, p23.

کردنی خودا بښ. شو زېده‌رږيېش شوانی خستوټه نيو بارېکوه که پېشتر شوهنده باوی نه‌بوو، شويش بریتی بو له خوداپه‌رستیی وهک ته‌واوی ژيان، هه‌روه‌ها ژيانی هه‌ژارانه و دوور له خه‌لک وهک شيوه‌ی قه‌بولکراوی بژتوی^(۲۸).

نهمانه ده‌بنه گرن‌گرتین خه‌سله‌ته‌کانی زوه‌دی نیسلا‌میی و له قو‌ناعی دواتر روونتر ده‌بنه‌وه و، بژ شو کس و خه‌لکانه‌ی له‌و زاهیدانه کۆده‌بنه‌وه و سه‌رسام ده‌بن پېیان و ریگه‌ی شوان به راسته‌رینی نایینداری ده‌زانن، په‌رپه‌ویان لی ده‌کرئ. لیره‌وه زاهیده‌کانیش پېو‌ستیان به‌وه بووه پېناسه‌ی شو حاله‌ی خو‌یان بکه‌ن و ره‌هنده‌کانی زوه‌دگه‌ری بژ خو‌یان و بژ شوانتر ناشکرا بکه‌ن، تا حاله‌که‌یان وهک ده‌رجوون له ره‌وشی باو و وهک جیابوونه‌وه‌یه‌کی نایینی - سیاسیی چاوی لی نه‌کرئ. هاوکات ده‌بښ شوه بزاین که نه‌گه‌ر نه‌جاره زاهید له پانتایی کۆمه‌لایه‌تیی - ناییندا ناماده‌یی هه‌بیت، شوه به مانای ده‌سته‌ل‌گرتن نییه له‌و شيوه ژيانه‌ی هه‌لیژاردوه، شوه‌نده‌ی ده‌خوازئ شيوه ژيانه‌کی هه‌مه‌گیر بکات، یانیش له‌و پانتایه‌دا خو‌ی به خو‌یندن و لی‌کۆلینه‌وه‌ی زانسته نایینییه‌کانه‌وه خه‌ریک بکات، یاخود هه‌ر کاریکي تر که له‌گه‌ل گه‌وه‌ری زوه‌دگه‌ریدا بگو‌نجی، شهمش وایک‌دوه شوان له چوارچېوه‌ی بژاښکی دیاریکراودا کۆ نه‌بنه‌وه و به ناراسته و ره‌نگی جی‌اواز خو‌یان بنو‌ینن^(۲۹). ئیدی نه‌یان‌توانیوه، ره‌نگیشه نه‌یان‌و‌ستبښ، وهک گروپیکي نایینی - سیاسیی ده‌ریکه‌ون له شيوه‌ی گروپه باوه‌کانی تر، به‌لکو چالاکی خو‌یان له سنووری نامۆ‌زگاری کۆمه‌لایه‌تیدا هېشتوټه‌وه و خستویانه‌ته چوارچېوه‌ی شو رېسا نایینیانه‌وه که ده‌شئ جفاکینکی خودان ره‌فتاری نایینی دروست دابرېژئ، به‌تایبه‌ت شو رېسایه‌ی که ناماژه بژ "فه‌رمان به چاکه و نه‌هی له خراپه - الأمر بالمعروف والنهي عن المنکر" ده‌کات^(۳۰).

تا ئیره بژمان ده‌رده‌که‌وئ، که زوه‌دی نیسلا‌می بریتی نییه له به‌ره‌مه‌پیتانی کۆمه‌لک چهمکی نوئ و به‌گه‌رخستنی له نيو گوتاریکی دیاریکراوی ناییندا، شوه‌نده‌ی جه‌خت‌کردنه‌وه بوو له‌سه‌ر هه‌ندئ ره‌هنده‌ی نيو گوتاری باو و کارپیکراو، هه‌روه‌ها کارا کردنی شو چه‌مه‌کانه بوو که له‌گه‌ل تیروانیینی شوان ده‌گو‌نجا و ره‌وشه‌که‌یانی ده‌رده‌خست، بویه ده‌شئ کاره‌که‌یان وهک

(۲۸) الأعرابي: معنى الزهد، ص ۶۲، ۷۳.

(29) Ahmet. T. Karamustafa: Sufism – The formative period, F:Edinburgh University Press. Edinburgh, 2007, pp.1-2.

(۳۰) بژ زانیاری زیاتر له‌سه‌ر نه‌رکه‌کانی زاهید، له پانتایی نیسلا‌میدا ده‌شئ بگه‌رینه‌وه بژ:

Christopher Melchert: The Ḥanābila and the Early Sufi, Arabica, 2001. V. 48, p.354.

خوداپه‌رستییەکی ره‌ها بخوێنێته‌وه، که که‌مترین خەمی بیرکردنەوه و تێپارمانی له‌ په‌رستارو له‌گه‌ڵدا بووه، به‌مه‌ش زاهید نه‌یتوانیوه یان نه‌بخواستوه ناسنامه‌یه‌کی سه‌ربه‌خۆ له‌سه‌ر پاشخانێکی هزری تاییه‌قه‌نده‌وه داخه‌زێنێ، نه‌وه‌نده‌ی ده‌قه‌ به‌ه‌ره‌تییه‌کانی نیو ئایینی به‌و پاشخانه‌ داناوه، بۆیه له‌گه‌ڵ زوهدی نیسلامیدا هزریکی سه‌ربه‌خۆ نابین، به‌لکو له‌به‌رده‌م چه‌ند رووخساریکی کرده‌کیانه‌ی بیروباوهره‌ نایینییه‌که‌داين، نه‌مه‌ش وامان لی ده‌کات هه‌له‌سته‌ بکه‌ین له‌ به‌رامبه‌ر به‌وه‌ی سۆفیگه‌ری له‌ قاوگی زوهدگه‌ریدا چڕ بکه‌ینه‌وه.

سینهم: سۆفیگه‌ری وه‌ک کایه‌یه‌کی ئایینی سه‌ربه‌خۆ

نه‌وه‌ی له‌ گوتاری سۆفییان رایمێتی، بۆی ده‌رده‌که‌وێ ئه‌وان به‌ته‌واوی ده‌ستبه‌رداری زوهدی نیسلامی نه‌بوونه، به‌ مانای جێهێشتن و واز لی هێنانی، به‌ پێچه‌وانه‌وه‌ پێیان وابوو زوهد یه‌کێکه له‌ مه‌قامه‌ شکۆمه‌نده‌کان و هه‌نگای یه‌که‌مه له‌ رێگه‌ی نه‌وانه‌ی ده‌خوازن له‌گه‌ڵ خودا داين^(٣١)، بۆیه له‌ قوناغی شیوه‌گرتنی سۆفیگه‌ریدا به‌ ئاسانی ده‌خزێته‌ نیو بونیادی هزری کایه‌که و له‌لایه‌ن زۆر له‌وانه‌ی له‌ باره‌یه‌وه‌ ده‌دوێن وه‌ک رێبازی ژایانی سۆفیانه‌ ده‌خزێته‌ روو^(٣٢)، تا وایله‌دیت له‌ نیو سیسته‌می هزریاندا ده‌بێته‌ نه‌و مه‌قامه‌ جێگه‌یه‌ی ده‌ستنیسانی مه‌قامه‌کانی دوا‌ی خۆی و راستی شته‌کان ده‌کات، ده‌رکه‌وته‌ی نه‌و مه‌قامه‌ش له‌ هه‌له‌وستی سۆفی له‌ نیو جیهان خۆی ده‌بینێته‌وه: ((خۆشیستنی دنیا سه‌رچاوه‌ی هه‌موو گوناھێکه، زوهدیش له‌ دنیا سه‌رچاوه‌ی گشت چاکه و گوێزایه‌لییه‌که))^(٣٣). که‌واته‌ سۆفییه‌کان له‌ کرۆکدا هه‌مان نه‌و مانایانه به‌ زوهدی خۆیان ده‌ده‌ن که‌ پێشتر هه‌بووه و وه‌ک حاڵه‌تی پاکنه‌کردن له‌ دنیا ده‌بخوێننه‌وه، به‌ جوړیک که نه‌ سوێیان له‌ نه‌بوونی و ده‌ستکورتی خۆیان ده‌بێته‌وه و نه‌ شادومانن به‌وه‌ی که هه‌یانه، بێگومان نه‌مه‌ش له‌ رێگه‌ی دوورکه‌وته‌وه له‌ حه‌رامکراوه‌کان و پاراستنی دل له‌ خه‌لك و کاریگه‌ریه‌کانیانوه‌ ده‌بی^(٣٤). ئیدی زوهدی سۆفیانه‌ بریتی ده‌بی له‌ پشتبه‌ستنی ته‌واو به‌ خودا و

(٣١) السراج: اللمع، ص ٧٢.

(٣٢) بگه‌رێوه‌ بۆ: الکلابادی: التعرف، ص ٦٥. المکی: قوت القلوب فی معامله‌ المحبوب، ضبطه: عاصم ابراهیم الکیالی، ط ٢، دار الکتب العلمیه، بیروت، ٢٠٠٥، مج ١، ص ٤٠٩ - ٤١٦.

(٣٣) السراج: اللمع، ص ٧٢.

(٣٤) بۆ نمونه‌ بڕوانه: القشیری: منشور الخطاب، ص ٨٩.

رازى بوون بىر پشكەكى كە خۇدا بۇ بۇتۇيان دابىنى دەكات، ھەرۋەھا پىداگىرى لەسەر بىر ويىستى مەۋقەكان لەبەرامبەر بە ويىستى خۇدايى^(۳۵)، تا چىدى سۇفى پىيىستى بە خەلك نەمىنى و نەكەۋىتە ژىر بارى رەۋشەتتىكى ئاۋاھى كە بەر خەلكى پابەند بىكات و ناچار بە ناسىيان بىت، چۈنكە دەشە بەمە لە ناسىنى رەھا كە خۇداناسىيە سەرقال بىر و بە مەقام و پاىە رۇخانىيە بالاكەن نەگات.

لەگەل ئەۋەشدا نەگەر زوھدگەرايى لە ئاستە بابەتتەكەدا كاردانەۋەيەكى كۆمەلەيەتى — سىياسىيەۋە سەرچاۋەي دەگرت و خۇتەندەۋەيەكى نىۋوخۇ ئىسلام بوو، ئەۋا لەگەل سۇفىگەرىدا ئەۋ پەرچەكردار و خۇتەندەۋەيە رەھەندىكى كايە ئايىنيەكە پىكىكىنن نەك تەۋاۋى كايەكە؛ كاردانەۋە بەرامبەر بە رەۋشى باۋى ژيان و ھەلپزاردنى رىگەي كۆشەگىرى و ترس لە مەرگ و خۇتەرخانكردن بۇ خۇدا ھەر ماۋەتەۋە، بەلام كۆمەلەك رەھەندى ترىش زىدە بوونە و لە ميانەي چەمكەننىكى تازە و تايىەتمەندەۋە (ۋەك: ناسىن، خۇشەۋىستى... ھتەد) دەرەكەۋەن، كە زاھىدان بەر شىۋەيە خۇيان لە قەرەي نەدابو، نەگەر واشيان كرىبى ئەۋە، ۋەك گۇتمان، لەخۇگرتنى تىزە باۋەكانى ناۋەندى ھەمەكى ئىسلامى بوۋە. بەلام كاركردن و تىپرامانى سۇفىيان لەسەر ئەۋ رەھەندانە قولبۇنەۋەي زىياترى پىۋە ديارە، تەننەت ھەندىكجار ۋا دىتە بەرچاۋ رۈگەي سۇفىيانە لە دەرەۋەي تىگەيشتن و باۋەرى ئىسلامىدايە. ھەر بۇيە لە ھەندىك قۇناغى مېۋۋى سۇفىگەرى — ۋەك لە بەشەكانى تىرى تۈۋىنەۋەكەدا دەبىنن — لەلايەن ئەۋانەي خۇيان بە بەرپرسى فەرمى باۋەرەكە دەزانن(فەقىھ و ئوسولەيەكان) ۋەك لاسارى و دووركەۋتەۋە لە باۋەرى دروست لەقەلەمدراۋە و ھەندىك لە سۇفىيانى دۇچارى چەرمەسەرى و تەننەت لەناۋچوون كرىۋتەۋە. لەگەل سۇفىگەرىدا لەبەردەم ھەزرىك دابىن كە نەك ھەر لەدەرەۋەي مانا ئايىنيە پىشەنەكانەۋەيە، بگرە دەخۋازى سەرلەنۋى تەۋاۋى ديارەي ئايىنىش شۇقە بىكاتەۋە. بە جۇرىك كە ۋەك تۈۋىزەرىك بۇي چۈۋە سۇفىگەرى ۋەك بزاۋىتىكى رىكخراۋ دىتە بەرچاۋ كە پەيۋەككارانى لە دەۋرۋەرەكەيان جياۋازن و قەۋارەكەيان لە سەر بىنەماي راھىتەننىكى كرىدەكى و ھەزرىكى تىۋرى دامەزراۋە^(۳۶).

(۳۵) الخركوشي: تهذيب، ص ۹۷-۱۰۰. السلمي: المقدمة في التصوف، تقديم و تحقيق: يوسف زيدان، دار الجليل، بيروت، ۱۹۹۹، ص ۹۹.

(۳۶) كامل مصطفى الشبيبي: صفحات مكثفة من تاريخ التصوف الإسلامي، دار المناهل، بيروت، ۱۹۹۷، ص ۹۹-۱۰۰.

لێره به دواوه سۆفیگه‌ری جیاواز له زوهدگه‌ری ده‌ناسرێ، به‌تایبه‌ت له ناوه‌راستی سه‌ده‌ی دووه‌می کۆچییه‌وه به‌ره‌به‌ره که‌سانێک ده‌رده‌که‌ون به "سۆفی - الصوفی" ناوه‌هرێن، نه‌مه‌ش هه‌ر له‌ شاره‌کانی وه‌ک به‌صرا و کوفه به‌رچاوه^(٣٧)، ئیدی له‌ حاڵه‌تی نادیا‌ری و ناجی‌گی‌رییه‌وه ده‌ریازیان ده‌بێ و په‌یقه‌که‌ش وه‌ک ئاوه‌لئاویکی مانادار ده‌خ‌ریته‌ گه‌ر، هه‌لگرانیشی وه‌ک په‌ی‌وه‌کار و به‌ره‌مه‌یه‌نه‌ری کایه‌یه‌کی ئایینی نوێ ده‌ناسرێن.

بۆ چه‌سپاندنی ناسنامه‌که‌ی خۆی، ده‌بوو کایه‌که ده‌ستیناشانی ئه‌و باب‌ه‌ته به‌مه‌رتیبا‌نه بکات که ده‌ی وورژاندن و بونیاده ه‌زریه‌که‌یان پێکه‌هێنا، هه‌روه‌ها وا پێویست بوو له‌ یه‌ک کاتدا جیاکاری له‌ نێوان بواری کرده‌کیی و بواری تیۆریی له‌لایه‌ک و په‌یوه‌ندییه ته‌واوکاریه‌که‌ی نێوانیان له‌ لاکه‌ی تر بکاته‌وه؛ تا نه‌وکاته‌ی سۆفیگه‌ری په‌یوه‌ست ده‌بوو به‌ پاشخانه می‌ژوویه‌که و وه‌ک به‌رجه‌سته‌کاری حاڵه‌تی زوهدیی خۆی ده‌نواند و جۆریک له‌ ره‌فتار و هه‌ل‌سوکه‌وتی ده‌خسته‌ روو، نه‌وا رووخساره کرده‌کییه‌که‌ی زāl ده‌بوو و په‌ی‌وه‌کاره‌کانی پێ ده‌ناسرایه‌وه، نه‌مه به‌ ناشکرا له‌ شرۆڤه‌ی ره‌سه‌نی ناوه‌که‌یان و به‌سته‌نه‌وه‌ی به‌ حاڵی ئه‌وان له‌ رووی جۆری پۆشاک و هه‌ل‌سوکه‌وته‌وه ده‌بینرا. به‌لām ئه‌وه‌ی جی‌گه‌ی تی‌بینی پێ ئه‌وه‌یه که ئه‌وانیش ده‌یانویست ئه‌م چه‌شنه ره‌فتارا‌نه بکه‌نه به‌شیکی باب‌ه‌ته‌کانی کایه‌که و تیۆریزه‌ی بکه‌ن تا وێنه‌ی ئه‌وان وه‌ک زا‌هید و پا‌ه‌ند به‌ سرووته ئایینییه گشتیه‌یه - کرده‌کییه‌کان له‌ زه‌ینی ده‌سته‌جه‌مه‌یدا بچه‌سپێ^(٣٨)، له‌ نێو خۆشیاندا را‌قه‌ی تایبه‌تیا‌ن بۆ ره‌فتار و سرووته‌کان هه‌بوو تا له‌و نێوه‌نده کۆمه‌لایه‌تیه‌یه - ئایینییه‌ی تییدا گوزه‌ریان ده‌کرد، به‌روونی بناسرێنه‌وه و له‌ ئه‌وانیتر - جا هه‌ر کێیه‌ک بن - جوی بکریته‌وه.

هه‌رچۆنێک بێت، واپێده‌چی گه‌لی سۆفیان که‌مه‌تر مه‌به‌ستیان جیاکاری کۆمه‌لایه‌تی بووبێ و زیاتر نا‌ره‌زوویان له‌ جیاکاریه‌ ئایینییه‌که‌ بوو، بێ‌گومان نه‌ک به‌و شیوه‌یه‌ی رێبا‌زه ئایینییه‌کان(بۆ نمونه: خه‌وارێج، شیعه، سونه) بانگه‌شه‌یان بۆ ده‌کرد به‌ل‌کو به‌ مانای خۆتێندنه‌وه‌ی جیاوا‌ز بۆ جیه‌تی ئایینداری و جۆری ئه‌و په‌یوه‌ندییه میتافیزیکیانه‌ی له‌ نێویدا گه‌لāl ده‌بێ، تا ئه‌و نه‌زمونه‌ی له‌ پ‌رۆسه‌ی بوونه سۆفیدا پێیدا تێده‌په‌رین به‌ ئاراسته‌یه‌ک بێت که به‌ بواره تیۆریه‌که‌ی کایه‌که‌یان ناشنا بکات و تروشی سه‌له‌مینه‌وه و نامۆبوونیان نه‌کات. له‌و حاڵه‌ته‌شدا بواری کرده‌کیی له‌گه‌ل بواره تیۆریه‌که‌یه‌کانگیر ده‌بن، به‌تایبه‌ت ئه‌و کاته‌ی زوهدگه‌رای و ژیا‌نی هه‌ژارا‌نه و ئه‌و

(٣٧) له‌ باره‌ی نه‌و گۆزانا‌نه بگه‌رێ: بۆ: کامل س‌ط‌فر سی‌ی ص ٢٠٩-٢٧٢.

(٣٨) بۆ نمونه ب‌روانه: الس‌راج: الل‌مع، ص ٩٤ - ١٠٠.

بەنەما رەشتىيەنەى لىيان دەردەچى، دەبنە نامرازى پىنگەيشتىنى رۇحانى تاك و راھىتانى لەسەر تىگەيشتەن لە ھەر پەيۋەندىيەكى ناباو و ئەزمون نەكراو لە نيوان ئەو تاكە و خوداۋە^(۳۸)، كە ئەمەش گوزارشت لە پۇرسەى ناسىنى دروستى خودايەتتى لەلايەن مۇۋەككەنە دەكات.

پىشتەر ناماۋەى پىدرا سۆڧىگەرى دەخوازى خۇى وەك كايەى "ناسىنى خودا - معرفە اللہ" بنويىتى، لە راستىشدا ھەر ئەمەش دەيىتە بابەتى بىنەرەتى بوارى تيۇرى سۆڧىگەرى و بەشى سەرەكى ھزرى ئەوان و ئەو چەمەك و دەستەواۋانەى دايدەھيىتىن كە چەشنىكىن لە رەمز و ناماۋە، لە دەورى ئەو بابەتە دەخوليتەۋە و سۆڧى گەرەكەيتى تەۋاۋ بە رەھەندەكانى ناسىن ناشنا بىي و لە نيۋ ئەزمونى تايەتتى خۇيدا بيان دۇزىتەۋە. لەو گۆشەنىگايەۋە ئەوان پىناسەى ناسىن دەكەن و وايدەيىنىن كە بەماناى راگەيشتە بەسەر خەسلەتە بەرجەستەبۈۋەكانى خودا نايەت، وەك لە كايە ھزرى - نايىنىيەكانى ترى لە شىۋەى "كەلامناسى - علم الكلام" دا وايە و گەلى سۆڧىيان رەتى دەكەنەۋە^(۳۹)، بەلكو ناساندنى زاتى خودايە لە ريگەى سەلماندى "يەكتابوون - التوحيد"ى، پاشان خۇداپرېنى سۆڧى لە ھەر شىتەك لەو ناساندنە ونى دەكات، ئىنجا كاركردن بۆ قوۋلكردنەۋەى پەيۋەندى لەگەل خودادا تا ئەو سنورەى توانا رۇحانى و ئىلھامىيەكانى سۆڧى دەستىشانى دەكات^(۴۰). ئىدى سۆڧىگەرى خۇدادەستكردىنى خودايە و ھەۋلى نەھىشتىنى ھەر نيۋەندىكى نيۋان سۆڧى و زاتى ئىلاھىيە^(۴۱).

كارى سۆڧىش - كە لە ئەزمونە رۇحانىيەكەيدا ھەيە - گەرەنە بەدۋاى "ھەقىقەت" ەۋە، جا چ ئەو ھەقىقەتە ناماۋەى خودايى يىت^(۴۲)، يانىش لە ميانەى پابەندبوون بە "شەرىعت" ەۋە جىبەجى بىي، كە دواچار ئەو دوو چەمكەش؛ "ھەقىقەت" و "شەرىعت" جۆرى پەيۋەندى سۆڧى بە خودا رەنگرېژ دەكەن و ريگەى ناسىنەكەى بۆ روناكدەكەنەۋە. ئەۋكاتەش كە سەرەكەۋتۋانە ئەزمونەكە دەپرې چىدى وشەى سۆڧى و سۆڧىگەرى ناتوانن ناتونن بىنە دەپرې ھالى ئەو و

(۳۹) الھروى: منازل السائرين، ۲، مطبعة مصطفى البابي الحلبي، القاهرة، ۱۹۶۶، ص ۳ بەدۋاۋە.

(۴۰) الكلاباڧى: التعرف، ص ۱۹-۲۵.

(۴۱) الخركوشى: تهذيب، ص ۳۰-۳۱.

(۴۲) القشېرى: الرسالة، ص ۴۲۷-۴۲۸.

(۴۳) التوحيدى: ثمرات العلوم، شرح و تحقيق: انور محمود زىناتى و محمد غالب بركات، دار نىنوى، دمشق،

۲۰۰۹، ص ۲۸.

ناستی تیگه ئاینیه کەمی، بەلکو ئەمجارە ئەو دەبیته "عارف" و لە نێو "عیرفان" دەو بیر دەکاتەوه، کە ئەمانەش پایەمی بالان و کەم سۆفی پێیان دەگەن، بەتایبەت کە عارف تەواوی خۆی داوەتە دەست خودا و تەواوی دەورووبەریش بە رەهەندە دیار و نادیارەکانییەوه لە خودادا دەبینێ^(٤٤)، تاکە کاریشی هەر "عیرفان – خوداناسیی" دەبی^(٤٥). لە ناوکۆی توێژینەوه کە ئەم بابەتە روونتر دەکەینەوه.

هەرچۆنێک بێت، خوداناسین لە نێو هزری ئاینی بەگشتی بابەتێکی هەستیارە و دەشی شروۆقی جیاواز و ناباو کێشە بۆ شروۆقەکاران بنێتەوه. وەک پاشتر نمونەی وای سۆفی بەرچاو دەکەوێ کە رەنگە لە هەموویان ناسراوتر مەنسوری حەلاج بێت، لەلای ئەوانەمی خۆیان بە بەرپرستی فەرمیی خۆتێندەوه و لێکدانەوهی چەمک و دەستەواژە ئاینیه کە دەزانێ، بە گومرا و لادەر تۆمەتبار دەکرێن. بۆیه هەندێک لە سۆفییان بۆ خۆدەربازکردن لەم تۆمەتە، هەروەها لەپێناو دۆزینەوهی رەسەنێکی شەرعیش بۆ رەفتار و تێز و بۆچوونەکانیان – بە هەمان شێوەی پیاوانی سەر بە کایە ئاینیه کانی تر – دەگەڕانەوه سەر دەقه بنەرەتییه کە (قورئان، فەرمووده). یان با بێتێ ئەگەر سۆفیگەری گەرەکیبۆیه رەوانی بە جیهانیینیه ئاینیه کەم بدات و خۆی لە تۆمەتی "بیدعەکاری" دەربازبکات، دەبۆیه بگەرێتەوه بۆ ئەو دەقانه، تا بتوانێ هەم پێناسەیه کی نزیکیی – شەرعییانەمی خۆی بکات، وەک بۆ نمونە لە گێڕانەوهی ناوەکیان بۆ "الصفاء" و "اهل الصفة" و... هتد دیاربوو، هەمیش ئەو جیهانیینیه تۆکمە بکەن و ئەوانێتر رازی بکەن دانی پیاوێن یان لایەنی کەم دژایەتی راستەوخۆی نەکەن، بۆیه دەیانینین لە دەقی قورئانیی قول دهنهوه و رافعی سورەت و ئایەتەکانی دەکەن^(٤٦)، بەلام نەک بە چاویکەری غەیرەخۆیان، بەلکو خۆتێندەوه و رافعییه کی عیرفانیانەمی نوێبۆی بۆ دەکەن، هەر بۆیه کایە کە کۆمەڵێک تاییه تەندی بۆ خۆی بە دەستەهێنێ، کە لە هزری عیرفانیی ئاینه کانی تر نایینرێ^(٤٧).

(٤٤) الکلابادی: التعرف، ص ١٠٠-١٠٣.

(٤٥) جاک شوفلیی: التصوف و المتصوفة، ترجمة: عبد القادر قنبري، دار افريقيا الشرق، الدار البيضاء – بيروت، ١٩٩٩، ص ١٠.

(٤٦) هەر بۆ نمونە بگەرێتەوه بۆ: السلمي: تفسير السلمي وهو حقائق التفسير، تحقيق: سيد عمران، دار الكتب العلمية، بيروت، ٢٠٠١.

(47) Louis Massignon: Essai sur les origines du lexique de la mystique Musulmane, Paris, 1954, p.104.

بە ھەمان شێوە بەدوای ناسینی مۆرکی خودی پیغمبەر دەگەڕێن و لە دووتوتی ھەمان جۆری راڤەکردنەو بەرجەستە دەکەنەو^(٤٨). تەنانەت لە نێو یاوەرەکانیشیدا کەسانێک دەدۆزنەو و ەك پاشخانێک بۆ بنەما رەوشتییەکانی خۆیان وێنایان دەکەنەو و تەواوی کایەکە بە میراتی ئەوان دەزانن^(٤٩).

گەرانیوەی سۆفیان بۆ کولتوری نایینی و دۆزینەوێ رەوایتێ بۆ قەوارە نایینیەکیان زیاتر ەك جۆرێک لە ھەلاوێردکردنی دەقەکان دیتە بەرچاو، لە نێوان ئەوانە لەگەڵ ھال و بنەماکانی کایەکە نەدەگونجێ، ەك - بۆ نمونە - رەتکردنەوێ شێوە ژیاانی رەبەنیتی لەلایەن پیغمبەرەو^(٥٠)، کە دوورەپەڕیزی و گۆشەگیری سۆفیەکانی بەرجەستە دەکرد، لەگەڵ ئەو دەقەنە پششتگیریان لە ھەندێک رەگەز و بنەما پێکھێنەرەکانی دەکرد، لە سەرۆکی ھەموویانەو سەنتەرتیی رەھای خودا و پێداگیری لەسەر نیشانەکانی ەك تاکە حەقیقەت و ئەو "ھەق - الحق"ی تەواوی سۆفیەکان دەخوازن بێناسن و لە نێو گوتاری خۆیان دەیکەنە ناوی ھەرە باوی خودا^(٥١).

بێگومان ئەو ئیشکردنە سۆفییان لەسەر کولتوری ئیسلام، دەبێتە ھۆی ئەو ھزرەکیان بەرەبەرە ەك ھزرتیکی تایبەتەند کە لەنێو پانتایی ئیسلامیدا سەقامگیر بێ و ەك تێگەیشتنێکی قەبولکراو سەرەدەری لەگەڵدا بکری، بەمەش بواری فراوان بوون و برەوسەندنێ بۆ دەرهەستی.

(٤٨) السراج: اللمع، ص ١٠٣ - ١٤٦.

(٤٩) الخرکوشي: تهذيب، ص ٢٠١-٢٠٦.

(٥٠) ((لا رهبانية في الإسلام))؛ ابن الجوزي: غريب الحديث، بتحقيق: عبد المعطي أمين القلعجي، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٩٨٥، ج ١، ص ٤٢٢.

(٥١) لەمەدا پشت بە چەند نایەتییکی قورئان دەبەست و ەك: ((أن الله هو الحق المين))، سورەتی نور، نایەتی(٢٥)، ((ولو اتبع الحق أهواءهم))، سورەتی مؤمنین، نایەتی(٧١).

بەشى يەكەم

زەمىنەى ئايىنى سەرھەلدانى سۆفىگەرى لە

پانتايى كوردىدا

دەروازە: گرنگی شەریعت لە سەرھەڵدانی سۆفیگەری

بەر لەوەی بچینە سەر ھەر باس و شروۆھ کردنیکی رەوشی نایینی کوردستان لە قۆناغی سەرھەڵدانی ھزری سۆفیگەری بەگشتی، دەبی ناماژە بۆ ئەوە بەکەین کەوا زیتەر کار لەسەر زەمینە " نیسلامی" ئەو سەرھەڵدانە دەکەین، ئەوەش دەزانین زەمینە نایینیەکانی تریش، بەتایبەت ئەو دوو کولتووورە نایینیە بەر لە ھەژموونی نیسلامی لە زەمینە کوردیدا کارا بوون، ئەویش کولتوووری زەردەشتی بە رێبازە لی دەرچووھەکانییەو لەگەڵ کولتوووری مەسیحی بە مەزھەبە جیاوازیەکانییەو، ھەریەکە و لەسنووری جیھانبینی خۆیەو مامەلە لەگەڵ ھزری عێرفانی و ژبانی زوھدگەرایی بە مانا گشتییەکی کردووە، لە رووی تیۆریەو بەرھەمیان ھێناوە و لە بواری کرداریەویش پەیرەویان لی کردووە^(۵۲)، بەلام لەبەر ئەوەی ئەم کارە بە تێگەشتن و بەرھەمھێنانی نیسلامیانە سۆفیگەری پەیوەستە، بۆیە تیوانیمان بۆ گەشەسەندنەکانی ئەم نایینە لە پانتایی کوردی چڕ دەکەینەو. بەتایبەت کە دەبینین ھەر لەدوای پڕۆسەی ولاتگیری عەرەبی نیسلامییەو نایینە نوێیە کە - بەدەر لە رەوت و رێبازە جیاوازیەکانی - بە فەرمی ھەژموونی کردۆتە سەر زەمینە باوەرداری کوردستان، نایینەکانی تریش ھەم سنووردار کراون، ھەمیش دوورایی دەرکەوتە عێرفانیەکانیان - لەگەڵ نەبوون یانیش دەگمەنی دەقی نوسراوی خۆیان - بە تەواوی نابینرئ و ھەر ھەولێک بۆ خۆتندنەوھیان کورت دیتئ.

ھەرچۆنێک بیت لێرەدا ناخوازین لە رێگەی زەمینە نایینیەو چییەتی سۆفیگەری بخوێنینەو، چونکە رەنگە ئەو چییەتیە زۆر جار دواي دەرکەوتنی بچیتە سەررووی

(۵۲) بەداخەو لەمەر ھزری عێرفانی و زۆر لایەنی تری ئەم دوو نایینە لە کوردستاندا لیکۆلینەوھیکە ئەوتۆ لەبەردەستدانییە بەتایبەتی بە زمانی کوردی، بۆیە ناچار ناماژە بۆ چەند سەرچاوەیکە گشتی دەکەین، نەگەرچی رەنگە سەرچاوەکانی کولتوووری مەسیحی تاییەمەندی خۆیان ھەبئ؛ لەبارە ھزری عێرفانی زەردەشتی بڕوانە: بابک عالیخان: بررسی لطایف عرفانی در نصوص عتیق اوستایی، انتشارات هرمس، تهران، ۱۳۷۹. لەبارە عێرفانی مەسیحیش لە ناوچە کە بڕوانە:

Margaret Smith: Studies in early mysticism in the near and middle east, Sheldon press, London, 1931, pp.26-33, 84-102.

منصور المخلصي: اصول الحركة الرهبانية - القرن الثاني الى العاشر، شركة الطيف للطباعة المحدودة، بغداد،

۲۰۰۵، ص ۱۸۲-۲۰۳.

زەمىنەكەمە، ۋەك دواتر لەھەندى شۆنى نەم توژیئەنەوہیە دەبىنرین، بەلكو دەمانەوئى بەخوئىندەنەوہ و خۆشكردنى زەمىنەكە ئەگەرى دەرکەوتن و بەردەوامى سۆفىگەرى لەویدا ۋەك دیاردەيەكى ئايىنى بىخەنە روو. خۆ ھەر چىيەتى سۆفىگەرىش دەرىدەخات كە ناكړئ لە دەرەوئى سىستەمى باوەردارىەوہ چاو لە پړۆسەى سۆفىبوون بكرئ، چونكە سۆفىگەرى بەگشتى لەسەر ئەو باوەرپوونە دامەزراوہ، كە پتشمەرچە بۆ گەشتن بە حالەتى سۆفىيانە.

نەگەر ژيان لە سنوورى تىگەيشتنى سۆفىيانە بریار و ئەزموونىكى ناوہكى و خۆبەخۆى تاكە، ئەوا بىنگومان ئەزموونىكى ئايىنىيە و زیتەر بۆ ناسىنى خودايە ۋەك باسكرا و چەقى باوەرە لە جىھانبىنى ئايىنىكى يەكتاپەرستى ۋەك نىسلام، بئى ئەوہى مەبەست ئەو جىھانبىنىيە ئايىنىيە بىت كە ئەوانىترى غەيرە سۆفى تىتى گەيشتوون و ئەزموونى دەكەن، چونكە لەلایەك رەنگە سۆفى سنوورەكانى باوەردارى باو و ناسايى بېرى و ماناكانى بگۆرئ و جىھانە دەقگرتووەكەى ئايىنەكە بگۆرئ^(۵۳)، لەلایەكى تریشەوہ - ۋەك ھەندىك بۆ دەچن - سۆفىگەرى لە قەيد و پتوہندى ئەو تىگەيشتنە چەقەستوہى ئايىن ئازادە، نەگەر وا نەبى ئەوا خەسلەتە گەردوونگەرايەكەى دەكەوتتە مەترسىيەوہ^(۵۴).

رەنگە ئەوہى زیتەر ھەست بەو حالەتە دەكات و وىتائى دەكات باوەردارانى غەيرە سۆفى بن؛ ئەوانەى لە نىو سىستەمى جىگەر و كارپىكراوى كولتورى ئايىنىيەوہ لە باوەر تىدەگەن و پىادەى دەكەن، خۆ لەوێشدا ۋەك لە دەروازەدا كەمىك باسماں كرد سۆفى كەوتۆتە نىوان مەلەلانى شەرىعەت ۋەك رووخسارى گشتگىرى ئايىن و سرووتەكانى بۆ رىكخستنى ژيانى تاكەكان، لەگەڵ حەقىقەت ۋەك رىسايەكى ناوہكى لەپىناو بىنن و تاقىكردنەوہى راستى خودا. لىرەوہ كارى سۆفى نەفەيكردنى شەرىعەت نابى، بەلكو راڤەى خۆى بۆ دەبى جىاواز لەو راڤە فەرمىيەى فەقىھ و كەلامناسەكان چەسپاندوويانە^(۵۵). ئەو راڤەكردنەى سۆفىش يان قەبۇلكراوہ و دەرکەوتەكانى جىگەى سەرسامىيە و پەيرەوئى لى دەكرئ بەتايبەت لە ناستى مەللىدا^(۵۶)،

(۵۳) ۋەك لەلای كەسانىكى ۋەك حەلاج (م ۳۰۹ك/۹۲۱ز) و بايەزىدى بسطامى (م ۲۶۱ك/۸۷۵ز)، و... ھاوشىوہيان، گوزارشتى لى كراوہ. لەبەشەكانى تردا زياتر ئاماژە بۆ ئەو بابەتە دەكەين.

(54) Martin lings: What is Sufism?, 2nd edition, Mandala books, London, 1981, p.17.

(۵۵) بەراوردى بكە لەگەڵ: جان شوفلىي: التصوف، ص ۱۲.

(۵۶) بېروانە بەشى پىتجەمى ئەو توژیئەنەوہیە.

یانش سنوربه زین و هه لگه پانه وهیه وهك زۆر جار له لای ئه‌و باڵه‌ فهرمییه‌ی ئایین وا ده‌خویندریتته‌وه‌.

خالی گرنگ له‌وه‌ی گوترا بریتیه‌ له‌ پێداگیری له‌سه‌ر هه‌تمیه‌تی باوه‌رداری له‌ پرۆسه‌ی بوونه‌ سۆفیدا، خالێك كه‌ به‌ گشتی هزری سۆفیگه‌ری به‌ره‌مه‌هاتوو له‌ پانتایی كوردی، هه‌ر له‌ قۆناغی ده‌ركه‌وتنییه‌وه‌ جه‌ختی له‌سه‌ر ده‌كاته‌وه‌. به‌ده‌سته‌واژه‌یه‌كی تر پابه‌ند بوون به‌ شه‌ریعت و پاراستنی بنه‌ماكانی خه‌مینکی سۆفیانی ئه‌وینده‌ره‌، ئه‌مه‌ له‌ وه‌ی گه‌وره‌كانی ئاندا ده‌رده‌كه‌وێ كاتێك رایده‌گه‌ینن كرده‌وه‌ی مورید - سه‌رباری به‌جیه‌نیانی پێداویستییه‌كانی سۆفیبوون - پاراستن و به‌جیه‌نیانی بنه‌ما شه‌ریعه‌یه‌كانه‌^(٥٧)، ته‌ناه‌ت هه‌ندێكیان رایده‌گه‌یه‌نن دووان له‌سه‌ر خودا له‌خۆه‌را نا‌بێت ئه‌گه‌ر جه‌خت له‌سه‌ر یه‌كتایی خودا و سونه‌تی پێغه‌مبه‌ر نه‌كاته‌وه‌^(٥٨)، چونكه‌ خودا په‌رستی خۆی له‌ په‌یره‌وكردنی "كتیب و سونه‌ت" و پابه‌ندبوون به‌ بنه‌ما شه‌ریعه‌یه‌كان ده‌بینیتته‌وه‌^(٥٩)، هه‌روه‌ها به‌لای یه‌كێك له‌ سۆفییه‌كانی كوردستان شه‌ره‌زابوونی وردی بنه‌ما ئایینییه‌كان پێشمه‌رجه‌ بۆ دانپانان به‌ پێگه‌ی كه‌سی سۆفی، با ئه‌و كه‌سه‌ له‌ نیو كۆری سۆفیانیشتا زۆر دیار بێت^(٦٠).

ئو نمونانه‌ و چه‌ندانی دی ده‌ماخه‌نه‌ به‌رده‌م پێوستی ده‌ستنیشانكردنی ئه‌و زه‌مینه‌ ئایینییه‌ی له‌ پانتایی كوردیدا هه‌بووه‌ و رێگه‌ی به‌ سه‌ره‌له‌دان و نه‌شوفاكردنی هزری سۆفیگه‌ری ده‌دا. بۆ ئه‌م كاره‌ش پێتقیه‌ بگه‌ڕێنه‌وه‌ بۆ سه‌ده‌ی سییه‌م و ده‌ستپێکی سه‌ده‌ی چواره‌می كۆچی/سه‌ده‌ی نۆیه‌م و سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی ده‌یه‌می زایینی، واته‌ ئه‌و قۆناغی به‌ گشتی سۆفیگه‌ری تێدا چه‌كه‌رده‌كاته‌ و له‌ پانتاییه‌كی جوگرافی وڵاته‌كه‌دا به‌ره‌وه‌سه‌نی و ده‌بیتته‌ دیارده‌یه‌كی ئایینی كه‌ جێكه‌وته‌ی هزری و كۆمه‌لایه‌تی ده‌بی.

(٥٧) القشیری: الرسالة، ص ٩٩. جامی: نفحات الأنس من حضرات القدس، تصحیح و تعلیقات: محمود عابدی، انتشارات اطلاعات، تهران، چاپ چهارم، ١٣٨٢، ص ٩٣.

(٥٨) الأنصاري: طبقات الصوفية، مقابلة و تصحیح: محمد سرور مولایی، چاپ دوم، انتشارات توس، تهران، ١٣٨٦هـ. ش، ص ٣٧١. جامی: نفحات، ص ١٤٩.

(٥٩) السلمي: جوامع آداب الصوفية، حققه: إيتان كولبرغ، منشور ضمن: مجموعة آثار ابو عبد الرحمن سلمي، كردآوري: نصرالله پورجوادی، مركز نشر دانشگاهی، تهران، ١٣٦٩، ج ١، ص ٣٩٤.

(٦٠) السراج: اللمع، ص ٢١.

لیره ده‌بێ ناماژه بۆ ئەو بەکەمین کە رەنگە لەبەر کەمی زانیاری لەسەر دەرکەوتە جیاجیاکانی ئیسلام، ئەستەم بێت بتوانین بە وردی نەخشی گەشەسەندنی باوەرداری بکێشین، کێشە سەرەکی ش لەوەدایە سەرچاوەکانی بەردەست، ئەوانەی پڕژاوەتە سەر روشی نایینی، زۆتر هی سەرەمی دواي دەرکەوتن و شیوەگرتنی سۆفیگەرین لە ولاتەکەدا، بەتایبەت نوسینی گەڕێدە و شارناسان کە پتر لە کۆتایی سەدەی سییەمی کۆچی و لەسەدەی چوارەمدا چالاک دەبن و بەو ناوچانە گۆزەردەکەن و سەرنجی بیروباوەری خەڵکەکی دەدەن و یادداشتی دەکەن، لە سەرۆکی هەموویانەو گەڕێدە مەقدسی (م/٣٨٠/٩٩٠ز) دیت کە لەوانی دی زۆتر لە باوەری نایینی خەڵکی هەرمێ جیاوازه‌کان دەدوێت.

کێشەکی تری ئەو دەستینشانکردنە، بریتییه لە چۆنییهتی باسکردن و میتۆدی پەڕەکرێو لە سەرەدەری کردن لەگەڵ دەرکەوتە باوەرپێکان لە ناستی میللیدا، تەنانهت لە نێو ئەو سەرچاوانەش کە تایبەت کراون بەو یواره (واتا سەرچاوەکانی ناسراو بە "الملل و النحل")، ئەوانە پتر هەمەگیرانە و لاگیرانە و بەپێی لۆژیکی سەلماندنی راستی باوەری ئەو رەوتە نووسەرە کە پەڕەوی دەکات و بێبەهای و بەهەلگەراوە زانیینی باوەری رەوتەکانی تر کار دەکات، بۆیه نەپڕژاوەتە سەر روگی بلأوبوونەو و کاریگەرییه‌کانی رەوتە نوێستراوەکان، هەروەها بەهەلۆیستی زەمینە کۆمەلایەتی ئەم رەوتانە ناشانمان ناکەن.

لەگەڵ ئەوەشدا دەشی ئەو برێ زانیارییه‌ی لەبەر دەستدایە هاوکارمان بێت لە دیاریکردنی چەند خاڵێکی سەرەکی سەر نەخشەکە، یانیش ناشناکردنمان بەو پێگە‌یشتنە ئیسلام کە رێگە بەدەرکەوتنی هزری سۆفیگەری دەدات یان نایادات.

بەگشتی ئەوێ لەبارودۆخی نایینی قۆناغە کە رابمێنێ، تێبینی دوو خاڵی سەرەکی دەکات: یەکەمیان ئەم قۆناغە قۆناغی ناجیگیری نایینی و دیاردە فرە مەزەبییه، دووهمینیان قۆناغی پەڕینەوێه بۆ شیوەگرتنێکی مەزەبی جیگیر کەوا ناسنامەیه‌کی نایینی دوورمەودا دادەڕێژێ، ئەمەش لەسەر حیسابی سنووربەندی رەوتە نایینییه‌کانی تر دەبێ. بێگومان ئەو دوو خەسلەتە تەواوکارە دەستینشانی زەمینە سەرەلانی هزری سۆفیگەری لە ولاتە کە دەکات لە رووی پانتایی جوگرافی دەرکەوتنی و پاشخانی نایینی - مەزەبی دەرکەوتنەکەو، یان با بلێن ئەو تێگە‌یشتنە نایینییه‌ی تیایدا سۆفیگەری پێناسەي خۆی دەبینیتەو.

یهکهم: ئیسلامی خەواریجی له نیۆ کوردان و نەپەرینەوه له زوهدی

شۆڤشگێڕانەوه بۆ زوهدی سۆفیانه

پەنگە باوترین شیوەی ئیسلام، کە لە سەرۆبەری سەرھەڵدانی ھزری سۆفیگەریی لە نیۆ کورداندا برەوی سەندبوو، ئیسلامی خەواریجی بێت، ئەو شیوە ئیسلامە یاخییە لەسەرەتای میژووی ئیسلامەوه باوەری ئایینی لە سنووری ھەلۆیستی سیاسیدا چڕ کردبۆوە^(١). خەواریج زۆر لە ناوچە کوردییەکان ھەر لە "ھەریمی جەزیرە - اقلیم الجزیرە"^(٢) وە تا "شارەزور - شەرزور"، پاشتریش "ھەریمی نازرێتجان - اقلیم آذربێجان"^(٣) و بەشیکی رۆژناوای "ھەریمی جیا - اقلیم الجبال"، کە لە ئیستادا زیاتر رۆژھەڵاتی کوردستان دەگرێتەوه^(٤)، کەردبووانە مەیدانی تەراتینی بزوتنەوه یەک بەدوای یەکەکانی خۆیان دژ بە سیستەمی باوی خەلافەت، ھەر بۆیە لەسەرچاوەکاندا ئەو شونانە وەک ناوچەی خەواریجی دەناسێنرێن^(٥)، بەتایبەت دەبینین لەسەدە سێھەمی کۆچی تا سەرەتاکانی سەدە چوارەم

(٦١) لەبارە سەرھەڵدان و گەشەسەندنی خەواریج لە میژووی ئیسلامیدا بگەرێتە بۆ: نايف محمود معروف: الخوارج في العصر الأموي - نشأتهم، تاريخهم، عقائدهم، أدبهم، دار الطليعة، بيروت، ١٩٧٧.

(٦٢) لە ئیستادا بەشی زۆری باکوری کوردستان و رۆژناو و بەشیکی باشور دەگرێتەوه. لەبارە سەرەکانی ئەو ھەریمە و نیشەجێبوونی کورد تیایدا بگەرێتە بۆ: فائزة محمد عزت: الكرد في اقليم الجزيرة و شەرزور في صدر الإسلام (١٦-١٣٢ھ/٦٣٧-٧٤٩م) - دراسة في التاريخ السياسي، مطبعة خاني، دهوك، دون تاريخ، ص ٢٦-٣١.

(٦٣) لەبارە پێگەی کورد لەو ھەریمە بە گشتی، بگەرێتە بۆ: حسام الدين علي غالب النقشبندی: آذربيجان - دراسة سياسية حضارية، اطروحة دكتوراه، كلية الآداب، جامعة بغداد، ١٩٨٤، ص ١٣٢-١٤١.

(٦٤) لەم بارەوه بگەرێتە بۆ: حسام الدين علي غالب نقشبەندی: شارەزور و لورستانی باکور لە سەدەکانی ناوەراستدا - لیکۆلینەوهیەکی (میژوویی و شارستانی)یە، وەرگیرانی: رەنج تەبرەسەر مەسەد، چاپخانەی ھەمدی، سلێمانی، ٢٠٠٨، ل ٣٢-٣٤. نیشتمان بشیر محمد: الأحوال السياسية والإجتماعية والإقتصادية لغربي اقليم الجبال خلال القرنين الرابع والخامس الهجريين، رسالة ماجستير، جامعة صلاح الدين، كلية الآداب، أربيل، ١٩٩٤، ص ١٤-٣٤.

(65) المسعودي: مروج الذهب و معادن الجواهر، تحقيق: سعيد محمد اللحام، دار الفكر، بيروت، ٢٠٠٠، ج ٣، ص ١١٠. ابن حوقل: صورة الأرض، ط ٢، منشورات دار مكتبة الحياة، بيروت، ١٩٧٩، ص ٣٠٧. ابن النديم: الفهرست، مطبعة الاستقامة، القاهرة، د.ت، ص ٣٤٣.

چالاکییه کانیان زۆر بهر فراوانبووه و کاریگه‌ری به‌سەر سیسته‌می کولتوری کوردانی ناوچه‌که و جیهانبینی نایینی و ټیگه‌یشتنیان له ئیسلام به‌روونی ده‌رده‌که‌وئ، هه‌روه‌ها نه‌و باوه‌ره هه‌ر له ناستی تاکیک و دوو تاک نه‌ماوه‌ته‌وه، به‌لکو خێلی کوردی هه‌ن په‌یوه‌ی لی ده‌که‌ن و له‌پنساویدا شه‌رده‌که‌ن، ته‌نانه‌ت باوه‌ره‌که هه‌ر له ناستی پشتگیری میلی نه‌وه‌ستاه، به‌لکو په‌یوه‌ته‌وه بۆ ناستی سه‌رکردایه‌تی و ټیپینی ده‌که‌ین له‌لایه‌ن هه‌ندیک سه‌رۆک خێل و میره کورانه‌وه ریبه‌ریتی بزوتنه‌وه‌کان له نه‌ستۆگراوه^(٦٦).

نه‌و ته‌نه‌کردنه‌ی باوه‌ری خه‌واریجی تارا‌ده‌یه‌کی زۆر هاوکاته له‌گه‌ڵ سه‌ره‌له‌دان و شێه‌گرتنی سۆفیگه‌ری له پانتایی ئیسلامیدا، بۆیه ده‌بێ به‌ وردی شرو‌فی باوه‌ری نه‌م ره‌وته و په‌یوه‌ندی به‌ هزری سۆفیگه‌ریه‌وه بکه‌ین، تا بزانی له‌ زه‌مینه‌ی کوردیدا نه‌و په‌یوه‌ندییه - به‌ده‌ر له‌ به‌هیزی و بێ‌هیزی - چ جێکه‌وته‌یه‌کی هه‌بوو. به‌ر له‌هه‌موو شتیک ټیگه‌یشتنی خه‌واریجی له‌ باوه‌ر زیت له‌سه‌ر گه‌رانه‌وه بۆ خودا وه‌ک سه‌رچاوه‌ی بنه‌رته‌ی نایینه‌که دامه‌زراوه، له‌ هزری نه‌واندا مه‌به‌ستی بوونی مرۆڤ له‌ جیهاندا به‌رجه‌سته‌کردن و جێبه‌جێکردنی فه‌رمانی خودایه، نه‌مه‌ش له‌ یه‌که‌مین دروشمی نه‌واندا "لا حکم الا لله" به‌روونی گوزارشتی لی کراوه^(٦٧)، که‌واته په‌یوه‌ندی مرۆڤ به‌ جیهان په‌یوه‌ندییه به‌ زاتی خودایی له‌ رێگه‌ی قسه‌کانییه‌وه که‌ قورنانه و ژیا‌نی مرۆڤی له‌سه‌ر بونیاد ده‌نرێ، هه‌ر نه‌مه‌ش وای له‌ رۆژه‌لاتناسی دیار "مونتگم‌ری وات - Montgomery Watt" کردوه بلی: ((ره‌نگه‌ گرنگ‌ترین به‌شداری خه‌واریجی له‌ گه‌شه‌پێدانی هزری ئیسلامی و شارستانییه‌تی ئیسلامی پێدا‌گرتنیان بێت له‌سه‌ر نه‌وه‌ی ده‌بێ ژیا‌نی جفاک و بریا‌ری فه‌رمانه‌واکانی له‌سه‌ر قورنان

(٦٦) له‌باره‌ی نه‌و په‌یوه‌ندییه و تاییه‌قه‌ندییه‌کانی بروه‌نه: فائزه محمد عزت: الکورد، ص ١٥٠-١٦٤. زرار ص‌دیق توفیق: الکورد فی العصر العباسی حتی ع‌ی البو‌هین - دراسة فی تأ‌ریخهم السیاسی، رساله‌ ماجستیر غیر منشوره، جامعه‌ صلاح الدین، ار‌بیل، ١٩٩٤، ص ٩٢-٩٣. ع‌ضا ع‌بد‌ الر‌حمن ع‌ی الدین: حرکات الخ‌وارج فی بلاد الکورد و ما جاورها (٤١-٢١٨ه‌/ ٦٦١-٦٣٣)، م‌ک‌ز ات‌راسات الک‌ردیه، الس‌لیمانیه، ٢٠٠٧، ص ١٧٣ به‌دواوه.

(٦٧) الأس‌ف‌رایینی: الت‌بصیر فی الدین و بیان الف‌رقه‌ الناجیه من غ‌رق خ‌الک‌، تح‌قیق: کمال یوسف‌ الخ‌وت، عالم‌ الکتب، بیروت، ١٩٨٣، ص ٤٥. الش‌هرستانی: الملل و النحل، تح‌ریح: محمد بن فتح‌ الله بدران، منشورات الش‌ریف‌ الر‌ضی، قم، ١٣٦٤ه‌. ش، ق، ١، ص ١٠٥-١٠٦.

بونياد بىرى. واچاۋەپوان دەكرى لەپروى تىۋرىيەۋە زۆر لە موسلمانان لەگەل ئەم بۆچۈنە ھاوراپن، بەلام خەۋارىجەكان نامادەبۈن لەپىتاۋ داکۆكى كردن لەو بۆچۈنەيان رووبەپروى دەسلەتلى فرمانپەرەۋا بىنەۋە^(۶۸).

لىرەدا ۋا دىتە بەرچاۋ تىۋرەكەى خەۋارىج لەمەر پىنگەى بالا ۋ بى ھاۋتاي خودا لە نىۋا نايىندا، رىنگە خۆشكەر بىت بۆ بەرھەمھىتەنى عىرفانى ئىسلامى لەو زەمىنە كۆمەلەتەتەتە تىيدا بالادەستە، بە بەلگەى نەۋەى خودا ھۆى سەرھەلەننىيەتى ۋ خوداناسىن بابەتى بىنەرەتى ھەزرى سۆفىگەرە، ۋەك پىشتەر روون كرايەۋە. ئەو دەقە پەرش بلاۋانەى ھەزرى ئەۋان كە لە نىۋا نوسىنى نەيارانساندا تۆماركراۋە كەمترىن ھاۋكارىيان دەكەن لە خۆتەندەۋەى گەشەسەندە نىۋخۆيەكانى سىستەمى باۋەپدارىيان، خۆ لەو نوسىنانەدا رەھەندى نەيارىتى رەھەندەكانى تىر بىرۋاۋەپىيانى پەردەپۆش كىرۋە، لەۋانەش رەھەندى زوھدگەرايى ۋەك پاشخانكىكى سۆفىيۈن، كە بابەتى تۆيۈنەۋەكەيە. نەۋىنى سەرچاۋەى خەۋارىجىيىش - بەتايەت خەۋارىجەكانى ناۋچە كوردىيەكان - تا رادەيەكى زۆر دەرۋازەى ھەر شىۋەيەكى دياردەكەمان بە روۋدا دادەخەن.

نەۋەى لەبەردەستە چۆنىيەتى پىادەكردنى خوداپەرستىيە، يان دەرەكەۋەكانى قولبۈنەۋەى خەۋارىجەكان لە ناسىنى خودادا، لە رىنگاى خۆتەرخانكردن ۋ بەكەم تەماشاكردنى دونيا ۋەك خەسلەتى بىنەرەتى ھالەتى زوھدى، كە ئەمەش ئامارەيەكى راستەخۆى چىيەتى ناسىنەكەيە. رەنگە ديارترىن نمونەى ھالەتى زوھدى لە نىۋا كوردە خەۋارىجەكان مەمەدى كۆپى خۆرزاد بى، نەۋە مىرە كوردەى خەلگى شارەزۋور بوو ۋ بەشدارى ۋ سەركرادەيتى يەكەنكە لە بىزوتنەۋە ھەرە گەرەكانى خەۋارىجى لە سەدەى سىيەمى كۆچىدا كىرۋە نەۋىش بىزوتنەۋەى مساورى كۆپى عەبدولھەمىدى شارى يە^(۶۹). زانبارىيەكانمان لە بارەى كەسايەتى ئايىنى كۆپى خۆرزاد تەنبا ئەۋانەى ئىن ئەشەر(م ۶۳۰/ك ۱۲۳۳ز) مىژۋونوسە كە لە روۋادەۋەكانى نىۋان سالانى (۲۶۳/ك ۸۷۷ز) تا (۲۶۷/ك ۸۸۰ز) تۆمارى كىرۋەن. ئەو مىژۋونوسە ئامارە بۆ

(68) Islamic philosophy and theology – an extended survey, 2nd edition, Edinburgh university press, Edinburgh, 1985, p.12.

(۶۹) لىرەدا بە پىتۈستى نازان بەدرىۋى باسى ئەو بىزوتنەۋەيە بىكەن، پىشتەر لىكۆلىنەۋەى زانستى لە بارەى تەۋاۋى بىزوتنەۋەكە ۋ رۆلى مەمەدى كۆپى خۆرزاد كراۋە، بىگەرەۋە: زرار سىدىق توفىق: الكورد، ص ۱۰۹-۱۰۰.

"خوداپەرستی زۆر"ی ئەو کوردە دەکات^(٧٠)، دواتریش دەستنیشانى رووخسارەکانى ئەم خوداپەرستىيەى کردوووە کە زۆر دەرختنى حالەتى زوھدييە و دەلىل: ((جلى سوفى زبرى پىنەپىنەکراوى دەپۆشى و بى رايەخ لەسەر زەوى دادەنىشت))^(٧١)، پاشان بە "ژيان دژوار" وەسفى دەکات^(٧٢).

لە رووکەشدا ئەم ویتەيەى محەمەدى کورپى خۆرزاد لەگەڵ ویتەى باوى زوھدى نىسلامى لىکچوونى زۆریان ھەيە، چ لە پۆشىنى جلو بەرگەوہ بىت يانىش نواندنى رۆژانەى سرووتە نايىنىيەکان، بەلام بەراوردکردنى ووردى دوو حالەتەکە ئەوہمان بۆ دەرەخات کە لە کړۆکدا چەند جىاوازيەکى بنەرەتى لەنيوان تىگەيشتنى ئەو سەرکەردە کوردە و خەواريجەکان بەگشتى بۆ خوداپەرستى لەگەڵ تىگەيشتنى زوھدى - سۆفییانەدا ھەيە، ئەگەر ئەوہى دوايان خۆى لە بەکەم تەماشاکردنى دونيا لە پىگەى دوورەپەريزى کۆمەلایەتى و بى ھەلویتى لە بەرامبەر بە رووداوہەکانى دەورووبەرى لەپىگەى ھەلبژاردنى ژيانىکى ھىمانە و دوور لە کىشمەکىشمەکانى دەبينىتەوہ^(٧٣)، ئەوا کورپى خۆرزاد ئەک ھەر لەم حالەتە بەدەرە بەلکو پىچەوانەيەتى، ئەو خۆى و خىلەکەى لەنيو گروہەکى نايىنى تايبەتییەوہ پىناسەى خۆيان دەکەن، بەشدارە لە بزائىتکدا کە خاوەن ھەلویتىکى ياخيانەى نايىنى - سياسیيە دژ بە دەرەوہى خۆى کە دەسەلاتى ناوہندى خەلافەتى ئىسلامیە، بنەما باوہرپەکانى خۆى لەسەر ئەو بنەمايە دامەزراندوہ. کاتىک ئەمەش گوتارى گشتىيى خەواريجیيە^(٧٤)، ناسايیە لە بەرامبەر بە سۆفیگەرى بە گشتى ھەلویتىکى رەخنەيانەى ھەبىت، بەوہى کە ملکەچى دەسەلاتدارن تەنەنات ئەگەر زۆردارىش بىت، ھەرەوہا بەوہى کەوا پىيان وايە "نياز"ى مرۆڤى

(٧٠) الکامل في التاريخ، تحقيق: خليل مأمون شيجا، ط ٢، دار المعرفة، بيروت، ٢٠٠٧، ج ٧، ص ٣١٠.

(٧١) الکامل، ج ٧، ص ٣٦٠.

(٧٢) الکامل، ج ٧، ص ٣٦١.

(٧٣) بۆ نمونە پروانە: الحراز: الطريق الى الله او كتاب الصدق، حققه: عبدالحليم محمود، دار المعارف، القاهرة،

١٩٨٨، ص ٥٤ - ٦٣. الأعرابي: معنى الزهد، ص ٥٨.

(٧٤) لەمبارەوہ پروانە:

Ignaz Goldziher: Mhamad and Islam, translated from German by: Kate Chambers Seelye, Yale university press, New Haven, 1917, pp.218-219.

باوەردار له "کردار" هه‌کانی باشتەر^(٧٥)، هەر بۆیه نه‌وان به یه‌که‌مین نه‌و گروپه ئیسلامییانه داده‌نرێن که دژایه‌تی خۆیان بۆ سۆفیگه‌ری راگه‌یانده‌وه.

ئه‌مه ده‌مانباته سه‌ر خاڵێکی تری بنه‌رته‌تی له جیاوازی نێوان هه‌ردوو حاڵه‌تدا، ئه‌ویش بریتیه‌یه له‌وه‌ی وه‌ک بینیمان زوه‌دی په‌یوه‌ست به‌ میژووی سۆفیگه‌ری له‌سه‌ر بنه‌مای ترس و دلته‌نگی دامه‌زراوه، یان بابه‌تێن ترسان له‌وه‌ی هه‌موو نه‌و خوداپه‌رستیه‌یه بایی رازیبوونی خودا نه‌بیته‌، که‌چی له‌وه‌ناچیه‌ت کوری خۆرزاد و هاوڕێکانی له‌ کورده‌ خه‌وارچه‌کان هه‌مان حاڵه‌تی ده‌روونیان هه‌بوویه‌ت و ترس ئیفلجی کردبێ. لایه‌نی که‌م نه‌و هه‌یج جۆره‌ ترسیلک ده‌رناپه‌یه‌ت وایلێکهدبێ هه‌بوونی له‌ نێو نه‌و جیهانه‌ی تێیدا ده‌ژیا نه‌رینه‌ی بیته‌، به‌ پێچه‌وانه‌وه‌ خوداپه‌رستی وی له‌ "خۆبه‌خشین له‌ پێناو خودا" چه‌ر بۆته‌وه‌، خۆته‌رخانه‌کردن ته‌نها بۆ خودا له‌ پێناو هه‌ینانه‌دی شه‌ریعه‌ته‌که‌ی، نه‌وه‌تا هه‌ر ئه‌یه‌ن نه‌ثیر باس له‌ جه‌ربه‌زه‌یی نه‌و کورده‌ خه‌وارچه‌یه‌یه ده‌کات و پێمان ده‌لێ: ((سواری مانگا ده‌بوو تا له‌ شه‌ردا هه‌لته‌بیته‌))^(٧٦)، هه‌ر بۆیه‌ ده‌توانین بابه‌تێن ته‌گه‌ر زوه‌دی سۆفیانه‌ بۆ رازیکردنی خودایه‌ له‌ رۆژی په‌سلاندا، نه‌وه‌ی کوری خۆرزاد بۆ رازیکردنییه‌تی له‌ ئه‌ستادا و له‌سه‌ر زه‌وی.

له‌لایه‌کی ته‌روه‌ ناگرێ نه‌و حاڵه‌ته‌ زوه‌دییه‌ی ئیسلامی خه‌وارچه‌ی له‌که‌سه‌کانی خۆیدا به‌رجه‌سته‌ی ده‌کرد، وه‌ک به‌که‌م ته‌ماشاکرانی دونه‌یا بخوێنرێته‌وه‌ به‌و جۆره‌ی له‌ ه‌زری سۆفیگه‌ریانه‌دا ناماده‌یه^(٧٧)، به‌لکو ده‌شی وا لێکه‌بدرێته‌وه‌ به‌که‌م ته‌ماشاکردنی ده‌روونه‌ له‌به‌رده‌م گه‌وره‌یی داخوازیه‌ی دونه‌ییه‌کانی خودادا، نه‌مه‌ش به‌هه‌مان دروشمه‌ سه‌ره‌کیه‌که‌ "لا حکم الا لله" گوزارشتی لێ ده‌کرێ. به‌و مانایه‌ نه‌وان حاڵه‌تی خوداپه‌رستی له‌ گرنگی نه‌دان به‌ خۆشییه‌کانی ژیا‌ن و جلوه‌رگ و...هتد، به‌رجه‌سته‌ ده‌که‌ن. نابێ نه‌مه‌ش وه‌ک بێ‌به‌ریبوونی مرۆڤ له‌ جیهان ته‌ماشاکرێ نه‌وه‌نده‌ی هه‌ولێکه‌ بۆ گۆڕینی و گونجاندنی له‌گه‌ڵ بنه‌ما باوه‌رییه‌کان، که‌ له‌ویدا خه‌وارچه‌ په‌یره‌وه‌کارانی خۆی له‌ شیوه‌ی محمه‌دی کوری خۆرزاد فی‌ری

(٧٥) له‌باره‌ی نه‌و ره‌خنه‌یه‌ی خه‌وارچه‌ی له‌ سۆفیگه‌ری بگه‌ڕێته‌وه‌: عبدالرحمن بدوی: تاریخ التصوف الإسلامي

من البداية حتى نهاية القرن الثاني، ط ٣، الشعاع للنشر، ٢٠٠٨، ص ٧١.

(٧٦) الکامل، ج ٧، ص ٣٦١.

(٧٧) بۆ نمونه‌ی بروه‌: الأعرابي: معنى الزهد، ص ٦٩-٧٧.

پابه‌ندی توندی بنه‌ما چه‌سپوه‌کانی نی‌سلام ده‌کات^(۷۸)، به‌لام بی هیچ خویندنه‌وه‌یه‌کی (باطنی) بۆ نایینه‌که و نه‌و بنه‌مایانه‌ی.

له به‌رام‌به‌ر به‌و تی‌گه‌یشتنه‌ی خه‌وارێج، ئاساییه ره‌وتی باوی زوه‌دی نی‌سلامی خویندنه‌وه‌ی خۆی هه‌بوو. بۆ ره‌وته نایینه‌یه‌که و هه‌ل‌ه‌سته له‌به‌رده‌م باوه‌ریان بکات. یه‌کی‌ک له گه‌وره زاهیده‌کانی جیهانی نی‌سلامی و ره‌مزێکی هه‌رگا‌ف ناماده‌ی نی‌و کولتوری سۆفی‌گه‌ری نه‌و هه‌ل‌ه‌سته‌ی به‌روونی نواندوه، نه‌ویش هه‌سه‌نی به‌صری (م ۱۲۰/ک ۷۳۸ز) یه، که‌پێی وابوو تی‌گه‌یشتنی خه‌وارێجی بۆ نایین تی‌گه‌یشتنی‌کی دونیایه و نه‌وان خه‌ل‌کانیکن شه‌ر له پێناو دونیادا ده‌که‌ن نه‌ک ناخیره‌ت^(۷۹)، هه‌ربۆیه چاوه‌ڕێی نه‌وه نا‌کړی زوه‌دی خه‌وارێجی ده‌سپێکی هزری سۆفی‌گه‌ری‌سنا نه‌بێت، رۆحی یاخه‌بوون و شو‌ر‌ش‌گه‌یرانه‌یان به‌ریه‌سته له‌به‌رده‌م گه‌شه‌سەندنی‌کی ناوخۆیی باوه‌ر به‌ ناراسته‌ی سه‌ره‌له‌دانێ جۆره هزری‌کی له‌م باب‌ه‌ته.

بێ‌گومان سنوور به‌ندکردنی حاله‌تی زوه‌دی له‌لای خه‌وارێج‌کان به‌جۆره و نه‌و هه‌ل‌ه‌سته نه‌ر‌ن‌ییه‌یان له‌به‌رام‌به‌ر به‌ هزری سۆفی‌گه‌ری، کاری‌گه‌ری راسته‌وخۆی به‌سه‌ر نه‌خشی هزره‌که له‌و هه‌رێم و ناوچه کوردیانه‌ی نی‌سلامی خه‌وارێجی تێیدا چالاک بوو هه‌بووه. به‌تایبه‌ت له قۆناغی ده‌رکه‌وتن و دامه‌زراندیدا بۆته به‌ریه‌ستی‌کی گه‌وره له‌به‌رده‌م سه‌ره‌له‌دان و گه‌شه‌سەندنی، ئیدی سۆفی‌گه‌ری له‌ویدا — به‌ به‌راورد له‌گه‌ڵ هه‌ندێ ناوچه‌ی تری ولاته‌که — نایه‌تته دیاره‌، به‌تایبه‌ت له‌ هه‌رێمی‌کی پان و به‌رینی وه‌ک هه‌رێمی جه‌زیره، که تا ناوه‌راستی سه‌ده‌ی چواره‌می کۆچیش، واته تا قۆناغی گه‌یشتنی سۆفی‌گه‌ری نی‌سلامی به‌ لوتکه‌ی پێ‌گه‌یشتنی، تا‌ک و ته‌را نه‌بێ سۆفی تێدا نایه‌نرێ^(۸۰). ته‌نانه‌ت وه‌ک دواتر له‌ به‌شی داهاتوو باسیان لێ‌وه ده‌که‌ین، زانیاری له‌سه‌ر نه‌و سۆفی‌یانه‌ش په‌رش و بلاوه و بایی نه‌وه ناکات له

(۷۸) نایف محمود معروف: الخوارج، ص ۱۹۶.

(۷۹) التوحیدی: البصائر والذخائر، بتحقیق: مصطفی ابراهیم، ط ۲، دار المعارف، القا‌ره، ۱۹۷۰، ص ۲۳. هه‌روه‌ها به‌روانه: نایف محمود معروف: الخوارج، ص ۱۹۷.

(۸۰) السلمي: طبقات الصوفية، بتحقیق: نورالدین شریبه، ط ۳، مکتبه‌ الخانجی، القا‌ره، ۱۹۸۶، ص ۲۹. الانصاري: طبقات الصوفية، ص ۳۵۴. ابن خمیس: مناقب الأبرار و محاسن الأخیار فی طبقات الصوفية، تحقیق و تقدیم: سعید عبدالفتاح، دار الکتب العلمیة، بیروت، ۲۰۰۶، ج ۱، ص ۵۷. ج ۲، ص ۲۵۷. ابن بزاز: صفوة الصفا، مقدمة و تصحیح: غلامرضا طباطبائي مجد، چاپ دوم، انتشارات زریاب، تهران، ۱۳۷۶، ص ۷۲.

بۆچۈنە كانيان تى بگهين و پىنگهين دروستيان له نيتو هزرى سۆفيگهريدا بىنين. بههمان شيوه دهتوانين نمونه لهسەر ئەر ناوچانهي هەريمي چياش بهينينهوه که بوونهته بنکهي خەواريجي، وهک شاري "سهرهوهرد - سهرورد"، که تا ئەر کاتهي خەلکهکەي ئەرئ - که زۆربهيان کورد بوون - له خەواريجەکان بوون^(۸۱)، جگه له سۆفیهک که لهدهرهوي شارەکهدا چالاکه^(۸۲)، ناماژهيهکي ئهوتۆمان نييه لهسەر چالاکي سۆفيانه تيایدا، کهچی لههمان ئەر قۆناغهدا لهشاره کوردیهکانی تەنیشتی له ههمان هەريم، نهک هەر سۆفيگهري به فراواني دهکرهوتوه، بهلکو هەندیکيان بوونهته بنکهي سهرهکي سۆفيان له رۆژهلاتي جيهاني ئيسلاميدا، وهک پاشتر دهخهينه روو. نهمه لهکاتیکدا ئەر شارە، لهقۆناغي دواي وازهينان له خەواريج، واتا دواي سهردهمی ئين حهوقه(م ۳۶۷/ک ۹۷۷ز)ی گهريده که دهستنيشاني رهوشي ئاييني شارەکهي کردوه، دهبيته زيّد و نازناويک بۆ هەنديک له گهورهترين سۆفياني جيهاني ئيسلامي، که کاریگهري چارهنووسسازيان بهسەر رهوشي ئەر هزره ههبروه^(۸۳).

دووهم: رهوته شيعيهکان و پهيوهنديه نهينيهکانيان به هزرى سۆفيگهري له کوردستاندا

۱- شيعه ئيمامي

ئەگەر له رووکەشدا چەمکی "شيعه" نهوانه دهگريتهوه که، لهئيتو ياوهرائي پيغهمبهردا، لايهنگري عەلي کوري ئەبو تاليب(م ۴۰/ک ۶۶۰ز) بوون و بزوتنهويهکي سياسي - نايينيان لهسەر ئەر بنهمايه دامهزراندوه، ئەر له کړکدا خەلکانیکن پهپرهوي له بيروياوهري "پيشهوا - الإمام"هکان له نهوي عەلي دهکەن و گوپرايهلي تهوايان بۆ ئەر پيشهوايانه هيه له

(۸۱) ابن حوقل: صورة، ص ۳۰۷.

(۸۲) الأنصاري: طبقات الصوفية، ۳۶۹-۳۷۰. جامي: نفحات، ص ۱۴۸-۱۴۹.

(۸۳) وهک: شيخي کوژراو شههابدين يهحيا سهرهوهردی (م ۵۸۹/ک ۱۹۳ز) دامهزینهری فلسفهفی ئيشراق، شيخي ئەبو نهجيپ عهبدوقاهري سهرهوهردی (م ۶۳۰/ک ۱۲۳۲ز)، ههروهها شيخي شههابدين عومهری سهرهوهردی (م ۶۳۲/ک ۱۲۳۴ز) خاوهن کتیبی ناوداری "عوارف المعارف" لهباری سۆفيگهري و... چەندان سۆفی تر.

هەموو بواریکی پەيوەست بە بۆچوونە تیۆرییە بالاکان و راشەى رۆحانی دەقی بنەرەتی "قورئان" و تەنانەت لە نەخامدانى نەرکەکانى نایىنى ئىسلامىشدا^(۸۴).

شیعەگەرى لەو قۆناغەى دەستىشانمان کرد، بە بەراورد لەگەڵ ھەریکە لە ئىسلامى خەوارىجى و ئىسلامى سوننى، کەمتر توانیویەتى لە زەمینەى کوردیدا خۆى بدۆزیتەو، رەنگە ھۆکارى ئەمەش بەوە لىکبدیتەو کەوا لەگەرمەى چالاکی گروپە شیعییەکان لەسەردەمى عەبباسیى یەکەمدا ولاتەکە زیتەر کەوتبوو ژیتر ھەژموونی باوەرى خەوارىجى، ھەژموونیک وای لەو کوردانەى پەیرەوى لێدەکەن کردووە بە ناشکرا دژایەتى خۆیان بۆ ئەو سیستەمە باوەرىیە رابگەینن کە شیعەگەرى ھەییوو، ئەمە لە ھەلۆستى ئەو کوردانە لە عەلى کورى ئەبو تالیب وەک رەمزىکی سەرەکی نێو ئەو سیستەمە - بە جیاوازی رێبازەکانى - بە ناشکرا دیارە، ئەو ھەلۆستە لە پابەندبوون بە بنەمایەکی چەسپى نێو باوەرى ئىسلامى خەوارىجییەو دیارە و بریتیە لە دامالێنى ئەو پیرۆزییەى کراوەتە بەر کەسایەتیەکە، بەلکو بێبەربوون لێى^(۸۵). نەوێش تاوێکە سەرەتاکانى سەدەى چوارمى کۆچیشدا، وەک بنەمایەکی کارپێکراوى ناو کوردانى سەر بەو رەوتە دەمییتەو^(۸۶). بۆیە ئاسایە ئەگەر بێنین گەڕیدەکان ئامازە بۆ کەمى پەیرەوکارى شیعە لە سنوورى جوگرافىای بلادبوونەو و بالادەستى ئىسلامى خەوارىجى بکەن^(۸۷).

رەنگە ھەر ئەو ھەلۆستەى کوردان ھاوکاریمان بکات لە تێگەشتنى ھەلۆستى پەرچەکردارىیانەى رەمزىکی تری سەرەکی شیعە لە بەرامبەر بە تەواوى کۆمەلەى کوردی، ئەویش جەغفەرى صادقە، کە لە زۆربەى رێبازە شیعییەکاندا پینگە و ریزی خۆى ھەبە بەتایبەتى "شیعەى نىمامى - الشیعة الإمامية"، ھەر بۆیە ھەلۆستى وى لە کوردان بۆتە ھەلۆستى ئەم رەوتەى شیعە و لە نێو دەقە نورسراوہ باوەرپێکراوہ کانیاندا بە روونى رەنگى

(۸۴) ھنرى کوربان: عن الإسلام في إيران - مشاهد روحية و فلسفية، نقله الى العربية: نواف الموسوي، دار النهار، بیروت، ۲۰۰۰، ج ۱، ص ۷۷.

(۸۵) ((وفي الأكراد مَنْ رأيهم رأي الخوارج والبراءة من عثمان وعلي رضي الله عنهما))؛ المسعودي: مروج، ج ۲، ص ۱۳۰.

(۸۶) بروانە: ابن الأثير: الکامل، ج ۵، ص ۱۲۳.

(۸۷) بگەڕێوێو بۆ: المقدسي: أحسن التقاسيم إلى معرفة الأقاليم، علق عليه و وضع حواشيه: محمد امين الضناوي، دار الكتب العلمية، بیروت، ۲۰۰۳، ص ۱۲۹، ۲۸۵.

داوه تهوه، لهو ده ده چي کونتريني نهم ده قانهش کتيبي به نوابانگي "الكافي" بيت هي فقيه و فەرمووده ناسي شيعي کوله يني رازي (م ۳۲۹ ک/ ۹۴۱ ز)، نهمه ش کتيبي کي فەرمووده يه و بوته بهردي بناغي دارشني زور له بنه ما و برياره فيقيهه کاني نيمامييه، له ويدا کوله يني ناماژه بو نهوه ده کات جعفري سادق داواي کردوه سنووريک هه بي بو تيکه ل بوون له گه ل کوردان، به به لگه ي نهو بوچونه نه فسانه ييه باوه ي گوايه نهو ميلله ته له رسه ندا جنوکن و خوا سه رپوشي له سهر لاداون^(۸۸). به هه ر حال نامانه وي سهرچاوه و پاشخانه نايد يو لژيه کاني پشت نهو بوچونه نه فسانه ييه بنوژينه وه که له کولتوري عهره بي - ئيسلامي له خويندنه وه ي سروشتي کومه لي کورديدا ره واجي هه بو^(۸۹)، به لکو نه وه ي گرنگ بيت نهو ناکامانه که جعفري صادق پي گه يشتوه، له هه موويان ديارتر نهوه ده بي ژنه ينان لييان په سهند نه بيت^(۹۰)، هه روه ها مامه له کردن له گه لياندا ته نيا به زه بري شمشير بيت^(۹۱).

به هه ر حال هه نديک جار - ته نانه له ناو هه نديک له شيعه کانيشدا - ره خنه له کوله يني و راستي ته واي گيترانه وه کاني ده گري، به لام دووباره کردنه وه ي بوچونه کاني نهو پيشه وايه ي شيعه له لايه ن زانا شيعيه باوه رپيکراوه کاني دواتر جهخت له سهر نهو هه لوسته ي رييازه که له کوردان ده کاته وه^(۹۲)، بوئه ناسايه - راست بي يان نا - ميلله ته که به قکردني شيعه تومه تبار بکرين و وینه يه کي ناجوريان بو بکيشري^(۹۳)، دواچار هه ر نهم هه لوسته له

(۸۸) الكافي، تنظيم: صادق برزگر بفروني، ط ۳، مؤسسة أنصاريان للطباعة و النشر، قم، ۱۳۸۵ هـ. ش، ج ۵، ص ۱۵۸.

(۸۹) له م باره وه بگه رتوه بو: حيدر لشكري: الکرد في المعرفة التاريخية الإسلامية، دار سپريز، دهوك، ۲۰۰۴، ص ص ۱۱۷-۱۲۴.

(۹۰) الكليني: الكافي، ج ۵، ص ۲۹۶.

(۹۱) الكليني: الكافي، ج ۷، ص ۲۹۶.

(۹۲) بو نمونه بروه: الصدوق: علل الشرائع، قدم له: محمد صادق بحر العلوم، انتشارات كلمة الحق، قم، ۲۰۰۹، ج ۲، ص ۶۹۷. الطوسي: تهذيب الأحكام، نظمه: صادق برزگر بفروني، ط ۳، مؤسسة أنصاريان للطباعة و النشر، قم، ۱۳۸۵ هـ. ش، ج ۷، ص ۴۰۵، ج ۱۰، ص ۲۱۱.

(۹۳) بروه: الخوارزمي: رسائل ابي بكر الخوارزمي، تقديم: الشيخ نسيب وهيب الخازن، منشورات دار و مكتبة الحياة، بيروت، ۱۹۷۰، ص ۱۶۴. الحلبي: تقريب المعارف، تحقيق: فارس تبريزيان الحسون، مركز الأبحاث

خەيالدانى ئايىنى شىعەيدا دەخەرتە قابىلىكى ترەو و تىابىدا كورد دەكرتە رەگەزىكى دارشتىنى بەسەرھاتى دەركەوتنەوئى ئىمام و ھاتنى قىامەت و تەنەت بەكۇتا ھاتنى دونيا^(۹۴).

ھەرچۇنىك بىت ئەم دوو خالە، واتا كارىگەرى ئىسلامى خەوارىجى و ھەلۋىستى جەغفەرى صادق، تىكەل بە خالىكى تر دەبىت، كە پەيوەندى بە ھزرى ئەوانەو ھەيە، ئەوئىش نەئىنى بوونى بانگەوازى شىعە بە گشتى، كە لەچوارچىوئى چەمكى بەناوبانگى "تەقىە - التقية" دا جىگەى كراوئەو، چەمكى ئەگەر لەرووكەشدا وادىتە بەرچاو بۆ پارىزگارى كردنە لە كەسى ئىمام، ئەوا لەھەمان كاتدا ھەلۋىستىكىش بوو لەپىناو رىزگرتنى رەھى باوئەرە بالاكانى شىعە و دانانى سنوورىك بۆ ناسىنى راستى، تەنھا ئەو كەسە دەتوانى راستى بزائى كە ھۇشى ھەبى و شايستەى ناسىنى بىت^(۹۵).

بىنگومان ئەو پىرپارە پىشپىنەئى شىعەگەرى، سنوورىكى داناو بۆ بەرلاوبوونى رەوتەكە لەنىو كۆمەلى كوردىدا، بەلام ئەگەر شىعە دەيانەوئى قەوارەكى بەرفەرى ئايىنى - سىياسىان ھەبى، دەبى بچنە سەرووى ئەم جۆرە پىرپارە، يانىش تا ئەوكاتەى دەبىنن جۆرىك لەپىشوازى لە باوئەرەكەيان لە نىو كورداندا ھەيە، پىرپارەكان پىشتگوى بچن، بەتايىبەت كە دەزانن رەوت و رىبازە شىعەكان چەقەستوو نەبوون، بەلكو لە بزائى بەردەوام دابوون لەپىناو دامەزراندنى قەوارە و چەسپاندنى بوونى خۇيان. ھەربۆيە ئەگەر سنوورىكىش بۆ شىعەبوونى كوردان دانرايى، كەچى ھەبوونى ئەم رەوتەى بنىر نەكردو، بەلكو لىرەو لەوئى لە ولاتەكەدا قوژىنى شىعەى ھەر ھەبوو، بەتايىبەتى شىعەى ئىمامى كە لە قۇناغى زووى گەللەبوونى ناسنامەكەى چالاكى لەھەندىك ناوچەى كوردىدا نواندو، نەخاسە لە ھەندىك لەشارەكانى رۆژئاواى

العقائدية، طهران، ۱۴۱۷ھ، ص ۲۰۷. الطوسي: الإستبصار فيما اختلف من الأخبار، تحقيق: محمد جواد الفقيه، ط ۲، دار الأضواء، بيروت، ۱۹۹۲، ج ۴، ص ۱۱۸.

(۹۴) الحصري: الهداية الكبرى، دار الفكر للطباعة و النشر، دمشق، ۱۹۹۹، ص ۳۹۳. النعماني: كتاب الغيبة، تحقيق: علي أكبر الغفاري، مكتبة الصدوق، طهران، ص ۱۴۸. بۆ زانبارى زياتر لەسەر ئەو نامادەيە نەرتىنەئى كورد لە خەيالدانى ئايىنى شىعە بگەرتەو بۆ: رانيا سليمان: عجائب الأسرار للإمام علي بن ابي طالب عن علامات آخر الزمان، مؤسسة الخراسان للطبوعات، بيروت، ۲۰۰۵، ص ۳۶۱-۳۶۶.

(۹۵) هنري كوربان: عن الإسلام، ج ۱، ص ۴۳۵.

هەریمی چیدا، بەتایبەت لە دینەوەر و " کرماشان - قرمىسين" ^(٩٦) و شارەزوور، توانیویانە جیپییەك بۆ خۆیان بکەنەو و خەڵکەكەى بچنە چوارچێوەى ئەو سیستەمەى رێبازەكەى شیعە کارى پێ دەکرد لە بەرپۆڵەبەردنى کاروبار و پەيوەندى گریدان بە نىمامەو ^(٩٧). خۆ هەبوونى کەسێتى شیعى لە کورد و غەیرە کورد لەو سەردەم لەم شار و ناوچانەدا ^(٩٨)، جەخت لەسەر ئەو تەشەنەکردنە دەکاتەو.

بلاوبوونەوێ شیعەى نىمامى هەر لە چوارچێوەى سنوورى شار یان بابێلێن وەك دیاردەىكەى پەيوەست بە فەزای شارەو نەماوەتەو، بەلکو کەمێك درەنگتر بەرەبەرە دەتوانى زەمىنەىكەى کۆمەڵایەتیش، لەناستى خێڵەكی، بۆ خۆى دايمەرزێنى کە - بەدەر لە گەورەبى و بچووکی زەمىنە کە - بەردەوامییتیەكی مێژوویى پێ دەبەخشى، کاتێک دەبینین هەر لە سەدەى چوارەمى کۆچییەو/ دەیه مى زاینییهو لەهەریمى چیا، لە نێو هەندێك ئەندامى چەند خێلێكى ئەوێ چەکەرە دەکات ^(٩٩)، دواى ئەم قۆناغەش لە نێو خێلێ بەناوبانگى جاوانى

(٩٦) ناوی ئەو شارە لە سەرچاوە عەرەبییەکاندا بە "قرميسين" تۆمارکراوە، کە خۆتەندەوێ عەرەبیانەى "کرماشاهان" بوو؛ ابن الفقيه: کتاب البلدان تحقيق: يوسف الهادي، عالم الكتب، بیروت، ١٩٩٦، ص ٤١٦. ئە نىستاشدا "کرماشاه" و "کرماشان" ی پێ دەکوێ و ناوی نوستانیکی رۆژەهەلاتى کوردستانە. عەبدولڵا غەفور: فەرەهنگى جوگرافىای کوردستان، سلێمانى، ٢٠٠٢، ل ٩٠.

(٩٧) الطبري الصغير: دلائل الأمامة، حققه: قسم الدراسات الإسلامية، مؤسسة البعثة، قم، ١٤١٣هـ، ص ٥٢٠-٥٢١. الصدوق: کمال الدین و تمام النعمة، صححه و علق عليه: علي اکبر غفاري، مؤسسة النشر الإسلامى، قم، ١٤٠٥هـ، ص ٤٤٣.

(٩٨) الطبري الصغير: دلائل، ص ٥٢٠-٥٢١. الخصيبي: الهداية، ص ٣٠٣، ٣٠٨-٣٠٩. المسعودي: مروج، ج ١، ص ٢٢. ابن خلکان: وفيات الأعيان و انباء ابناء الزمان، دار الكتب العلمية، بیروت، ٢٠٠٧، ج ١، ص ٣٥١-٣٥٣. هەروەها بڕوانە: نور علی الهی: برهان الحق، چاپ ههشتم، انتشارات جیحون، تهرآن، ١٣٧٣هـ.ش، ص ٣٧.

(٩٩) التنوخي: نشوار المحاضرة و اخبار المذاكرة، تحقيق: عبود الشالحي، د.م، ١٩٧٣، ج ٢، ص ٣٢٩. بۆ زانیاری زیاتر لەسەر بلاوبوونەوێ شیعەگەرى لە نێو ئەم هۆزە بڕوانە: حسام الدین علی غالب نەقشەبەندى: شارەزوور، ل ١٧٩.

بره‌ده‌سه‌ن^(۱۰۰)، هه‌روه‌ها له نێو هه‌ندێك له میرانی خێلی به‌شنه‌وی له هه‌ریمی جه‌زیره‌ش
 بلاوده‌بیته‌وه^(۱۰۱)، نه‌وه به‌و مانایه دیت که‌وا هه‌لسورپه‌نه‌رانی بانگه‌وازی نیامی رازی‌بونه به
 دابه‌زاندنی رێبازه‌که‌یان بۆ ناستی میللی و چه‌سپاندنی له زه‌مه‌ینه‌یه‌کی کۆمه‌لایه‌تی وه‌ک
 زه‌مه‌ینه‌ی خێله کوردیه‌کان. بۆیه تا قۆناغی زۆر دره‌نگتر له‌نیو به‌شێک له کوردان و له ناوه‌وه
 و ده‌ره‌وه‌ی ولاته‌که‌یان هه‌ر پاشاوه‌ی ده‌مه‌ین^(۱۰۲)، ته‌نانه‌ت تا نیستاش په‌یره‌وکاری ماوه.

به‌هه‌ر حال نه‌یه‌نی بوونی رێبازه‌ شیعیه‌کان ناسته‌نگی‌کی گه‌وره‌یه له‌به‌رده‌م هه‌ر هه‌ولێک
 بیه‌وی په‌یوه‌ندیی نه‌و رێبازانه به‌ هه‌زی سۆفی‌گه‌ری به‌ گشتی، به‌تایبه‌ت له کوردستان له
 قۆناغی سه‌ره‌له‌دانا بیه‌نی. نه‌گه‌رچی هه‌ندێک له توێژه‌ران بێک بنه‌مای گشتی نه‌و
 په‌یوه‌ندیه‌یان له ناستی جیهانی نیسلا‌میدا ده‌ستنیشان کردوه، خالی هه‌ره سه‌ره‌کیش له‌و
 په‌یوه‌ندیه‌یه‌یه‌که‌ی تایبه‌ته‌ندی خه‌سه‌لت و بنه‌ماکانی "وه‌لی" له هه‌زی سۆفی‌گه‌ری و
 رێکه‌اته‌نه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ خه‌سه‌لت و تایبه‌ته‌ندی "پیشه‌وا - نیام" ی شیعیه‌یه، نه‌مه سه‌رباری
 گه‌ران به‌دوای مانا نادیاره‌کانی پشت ده‌قه ئایینییه‌کان و رافه‌کردنیان، به‌و پاساوه‌ی هه‌ر
 "رووخسار - الظاهر" یك "کرۆک - الباطن" یکی نادیار یه‌یه و ده‌بی بخوێندریته‌وه و کاری
 پێ بکری، نه‌مه جگه له هاوشیوه‌بوونی هه‌ردوو کایه له ده‌رکه‌وته کردارییه‌کانیان، که هه‌موو
 نه‌و ته‌وه‌رانه پێشتر جیگه‌ی لێکۆڵینه‌وه‌ی ورد بوون^(۱۰۳)، بۆیه لێره ته‌نها نه‌وه‌نده ده‌لێن
 گرێدانی هه‌ردوو کایه زه‌حه‌ه‌تره له‌وه‌ی باس‌مان کرد و هه‌ر تێزێک له‌م رووه‌وه هه‌بی زێتر

(۱۰۰) آواز محمد علي عبدالکریم: الکورد الجاوانیون - دورهم السياسي والحضاري في العصر العباسي، رسالة

ماجستير غير منشورة، كلية الآداب، جامعة دهوك، دهوك، ۲۰۰۳، ص ۹۵-۹۷.

(۱۰۱) ابن شهر آشوب: معالم العلماء، نشره: عباس اقبال، چاپخانه فردین، طهران، ۱۳۵۳هـ.ش، الأميني:

الغدیر، ط ۴، دار الكتاب العربي، بیروت، ۱۹۷۷، ج ۴، ص ۳۴-۳۸.

(۱۰۲) له‌مباروهه پروانه: حمد الله مستوفی: نزهة القلوب في المسالك والممالك، بسعي و اهتمام و تصحيح:

گای لسترنج، چاپخانه ارمغان، تهران، ۱۳۶۲هـ.ش، ص ۸۳. ابن بطوطة: رحلة ابن بطوطة المسمى تحفة النظار

في غرائب الأمصار وعجائب الأسفار، علق عليه: محمد السعيد محمد الزيني، المكتبة التوفيقية، القاهرة.

د.ت، ص ۲۰۱.

(۱۰۳) هه‌ر بۆ نمونه پروانه: کامل مصطفی الشیبی: الصلة، ص ۲۳۰-۳۴۰.

Seyyed Hosain Nasr: Sofi Esseys, George Alen & Union LTD, London, 1973, pp.123-135.

گشتگیری پێوه دیاره، به تایبەت له قۆناغی زووی سەرهلدان و شێوه گرتنی سۆفیگەری ئیسلامیدا.

هەر بۆیە له زەمینەی کوردیدا گریڤانی شیعەگەری و سۆفیگەری گەلیک نەستەمە و بابەتەکە بە سانایی خۆی بە دەستەمەو نادات، لە گەڵ ئەوەشدا ناماژەدانی سەرچاوە شیعەییەکان بۆ شیعەبوونی یەکیەک لە کۆنترین ئەو کەسایەتیە کوردیانەی له کۆلتوووری سۆفیگەریدا نامادەیه رەنگە کەمێک بابەتەکە رۆشن بکاتەوه، ئەویش عەکبەری کوردی یە کە هاوسەردەمی یەکیەک له دامەزرێنەرانی زوهدی ئیسلامی، کە ئەویش بشری کوری حارشی حافی (م/٢٢٧ ک/٨٤٢ ز) بوو^(١٠٤)، بە پێی نووسەری شیعی "محسن امین العاملی" ئەو کوردە یەکیەکە له میرانی شیعی له عێراق و دواي خوێی کورەکانی جێگەیان گرتۆتەوه^(١٠٥)، بەلام کەمی زانیاری لەمەڕ کەسەکە بە گشتی و بێدەنگیی سەرچاوە رەسەنەکان لەسەر شیعەبوونی ئەو پەڕیوەندییە بە لێلی و ناداری دەهێڵێتەوه.

لەپال ئەمەدا غونەیه کی ترمان لەبەر دەستە لەمەڕ پەڕیوەندیی نێوان شیعی ئیمامی و هەندێک سۆفیانی کوردستان، ئەویش یەکیەک له گەوره سۆفیانی شاری دینهوهره به ناوی ئەبۆلعباس ئەحمەدی کوری محمەد ناسراو به "آستاره=ئەستێره"^(١٠٦). ئەو ئەبۆلعباسە له نیو کۆلتوووری سۆفیگەریدا کەسێکی لاوه کی نییه، بەلکو به زانیایه کی گەوره و یەکیەک له باشترین شێخانی فەتوا دادەنرێ و رێبازە سۆفییه کەشی به راست و دروستترین رێباز وەسفدەکرێ^(١٠٧)، بەرامبەر بەمە به پێی گێڕانەوهی شیعی لەو دەهه چی ئەبۆلعباسی دینهوهری بانگهوازاو کارێکی بەرچا و جێگەي متمانهی شیعەکان، لایەنی کەم هی شیعەکانی هەردوو شاری دینهوهر و کرماشان، بووبێ. بۆیه دەبیته نوێنەرێان له گەیانندی ئەو پیتاکەي

(١٠٤) المقدسي: كتاب التوابين، حققه: عبد القادر الأرناؤوط، مكتبة الشرق الجديد، بغداد، ١٩٨٩، ص ٢٢٢-٢٢٣. ابن صصري: الدرّة المضيئة في الدولة الظاهرية، عني بتحقيقه: وليم م. برنر، جامعة كاليفورنيا، بيركلي، ١٩٦٣، ص ٢٣١-٢٣٢. دواتر زیتەر باس له پێگەي ئەو کەسایەتیە کوردییه دەکەین.

(١٠٥) أعيان الشيعة، حققه: حسن الأمين، ط ٥، دار الكتاب العربي، بيروت، ١٩٧٢، ج ١٢، ص ١٢٤.

(١٠٦) الطبري الصغير: دلائل، ص ٥٢٠.

(١٠٧) السلمي: طبقات، ص ٤٧٥. ابن خميس: مناقب، ج ٢، ص ١٩١.

كۆيانكرىدېۋە بۇ دەستى دواين نىمام^(۱۰۸)، ئەمەش لەو قۇناغە چارەنوسسازەى كە شىعەى نىمامى ناۋى دەننن قۇناغى "ونبونى بچوك - الغيبة الصغرى". رەنگە ھەر بانگەواز كرنىش بىت وائىلدەكات لە شوتىتكى ديارىكراۋ، بەتايىبەت لە شارەكەى خۇى جىگىر نەبىت و لە گەپانى بەردەوام دابىت^(۱۰۹)، تەنانەت جى گۆپىنى زووبەزوى جىگەى سەرنجى سۆفىيانى ھاسەردەمى بوو، ئەو تا دەگوتى ئەو كاتەى دەچىتە نەشاپور و، بەو تۈنا بەرزەى لە وتارىتۋى ھەبىو، شىاوە خەلكى ئەو بۇ خۇى راكىشى، كەچى لەوئىش دەردەچى و دواجار لە سەمەرقەند دەگىرسىتەو، تا لەوئى - لە دواى سالى (۳۴۰ك / ۹۵۱ز) - دەمرى^(۱۱۰).

ھەرچۇنىك بىت ئەو كەسايەتتە غوونەكى ھەرە روونى پەيوەندى شاردراۋەى نىۋان شىعە و سۆفىگەرىيە بەگشتى و بە تايىبەت لە كوردستاندا؛ سەرچاۋە شىعەيەكان كەباسى لىۋە دەكەن ھەرگىز باس لە رووخسارى سۆفىيانەى كەسايەتتەكەى ناكەن، لە چوارچىۋەى مېژوونوسىي سۆفىگەرىشدا دوور و نزيك باسك لە شىعەتەى ئەو و دوورايە شىعەيەكانى ھزرە سۆفىگەرىيەكەى نىيە. ھەر بۆيە بۇ ئاشكرا كرنى ئەو پەيوەندىيە شاردراۋەى پىۋىستمان بە خوتىندەو ماناكانى ئەودىو وتە سۆفىيەكانى ئەبولعەباسى دىنەوهرى و سۆفىيانى تر ھەيە تا رووى ديار و ناديارى پەيوەندىيەكە بىننن، ئەو تا لە پشت ھەندىك لە وتەكانى ئەبولعەباسەۋە ئامازەى لىل بۇ باۋەرى شىعەى، يان ھاوراپوون لەگەل شىعەدا، ھەيە. رەنگە ديارترىن تىزىشى لەمبارە ئەوەيان بى كە سنوورەكانى "زانن - علم" دەكىشى، سۆفى دىنەوهرى پىۋى وايە دووچۆرە زانن ھەن: يەكەمىيان زاننى ئەنجامدانى كارەكانى پەيوەست بە خوداۋەيە لەلايەن بەندەو، ئەوەى دووەمىشيان ئەو زاننە خودايىيە لەبەندەدا دائراۋە، ئەمەيان زاننىتكى غەيبانىيە و لە بەندەكانى خودا پەنھانە، تەنھا كەسانىك ھەندىك لايەنيان بۇ كەشف بوو، كە - بەقسەى وى - زىتر پىغەمبەرەنن ياخود بژاردەى وەلىيەكانن^(۱۱۱).

(۱۰۸) الطبري الصغير: دلائل، ص ۵۲۰.

(۱۰۹) الأنصاري: طبقات الصوفية، ص ۳۶۷. الشعراني: الطبقات الكبرى المسماة بلواقح الأنوار في طبقات

الأخبار، تحقيق: سليمان الصالح، دار المعرفة، بيروت، ۲۰۰۵، ص ۱۸۱.

(۱۱۰) السلمي: طبقات، ص ۴۷۵.

(۱۱۱) ابن خيس: مناقب، ج ۲، ص ۱۹۲.

له پشت ئهو مانا سۆفیه دیاره دهقه که لهخۆی گرتوه و دهش له سنووری هزری سۆفیهگریدا مانا بیهخش، روویهکی تری هیه ریک هاوشیوهی ئهو تیگه‌یشتنهیه که شیعه له باره پینگهی ئیمام و سنووری ئهو زانینه پیتی دراوه هیهتی، ئهوان باوه‌ریان وایه پیشه‌واکان تاییه‌تکارون به زانینیکی خودایی که مرۆفه ناساییه‌کان شتیکی لی نازان^(۱۱۲). له‌لایه‌کی تروه ههر له هزری شیعهی نیمامیدا نازناوی "وهلی" ته‌نها بۆ دوا‌نزه پیشه‌واکه به‌کارده‌هینن، بۆیه نه‌گهر ئهو دینه‌وه‌رییه له‌نیۆ چه‌مکه سۆفیه‌کانه‌وه شیعیانه بیرده‌کاته‌وه، ئه‌وا مبه‌سته‌یه‌تی جه‌خت له‌سه‌ر ئهو پینگه بی‌هاوتایه‌ی پیشه‌وا بکاته‌وه، ته‌نانه‌ت بی‌خاته ریزی پیغه‌مبه‌رانه‌وه، به‌مه‌ش جارێکی تر گه‌راوه‌ته‌وه بۆ سه‌ر بۆ‌چوونه شیعیه‌کان له‌باره‌ی پینگه‌ی پیشه‌وا وه‌ک میراتگری رۆحانی پیغه‌مبه‌ریتی^(۱۱۳). بی‌گومان مه‌غزای ئهو به‌سه‌ره‌اته‌ی سه‌رچاوه شیعیه‌کان ده‌یگێرته‌وه و تییدا ئه‌بوله‌باس کاره‌کته‌ریکی چالاکه له‌پاڵ "ئیمامی مه‌هدی - الإمام المهدي"، باوه‌ربوونه به‌و زانینه غه‌یبانییه‌ی پیشه‌وا نه‌که‌سانی دی جوئ ده‌کاته‌وه. هه‌روه‌ها ده‌ریده‌خات چه‌نده سۆفیبون ده‌ش ره‌نگدانه‌وه‌ی زه‌مینه شه‌ریعه‌تییه‌که بی‌ت. ئه‌وه نه‌بی سۆفی ده‌خوازی له‌ چوارچۆیه‌ی به‌ره‌مه‌یه‌ننانه‌ی حه‌قیقه‌ته‌وه گوزارشت له‌و زه‌مینه‌یه بکات نه‌ک به‌ پیچه‌وانه، له‌ به‌شه‌کانی تردا له‌ چه‌ندان شوین دینه‌وه سه‌ر ئهو په‌یوه‌ندییه.

۲- کورد و هزری عیرفانی ئیسماعیلیه‌کان:

ئیسماعیلییه‌کان، وه‌ک گروپیکی ناوداری شیعه، کاریان بۆ چه‌سپاندنی لینکدانه‌وه‌ی باطنی ناین ده‌کرد، نه‌مه‌ش له‌ ریکه‌ی سیسته‌میکی وردی بانگه‌وازکردنه‌وه له‌ پیناو رازیکردنی زۆرتین خه‌لک به‌ جیهانیینی ئایینیانه‌وه.

په‌یوه‌ندیی کوردان به‌ بانگه‌وازی ئه‌م ره‌وته ده‌گه‌رپه‌ته‌وه بۆ سه‌ره‌تاکانی سه‌ره‌ل‌دانی بانگه‌وازه‌که. مه‌یونی کوری ده‌یصانی قه‌دداح، وه‌ک یه‌کیک له‌ یه‌که‌مین بانگه‌وازکارانی ئیسماعیلی که له‌ نیوه‌ی یه‌که‌می سه‌ده‌ی دووه‌می کۆچی/هه‌شته‌می زایینی ژیاوه، ماوه‌یه‌ک

(۱۱۲) ههر بۆ نمونه بروه‌انه: ابن شه‌راشوب: مناقب آل ابی طالب، منشور ضمن: الأمام و الإمامة عند

الشیعة، اعداد و تحقیق: یوسف اییش، دار الحمراء، بیروت، ۲۰۰۳، ص ۵۷-۵۸.

(۱۱۳) بۆ درێژیه‌ی ئهو بۆ‌چوونه‌ی شیعه بروه‌انه: هنری کوربان: عن الإسلام، ص ۲۹۱-۲۹۳.

له هەریمی چیا و خوراساندا سووپاوه تهوه و بانگه شهی خەلکی بۆ سەر باوه په کەمی کردووه^(١١٤)، پێده چۆن ناکامی ئەم کارەى ئەو و بانگه وازکارانی تری ئیسماعیلی قەبولکردنی روه ته که بووبێ له لایەن هەندیک له کوردانی هەریمی چیا^(١١٥)، به جۆریک که ده توانین بڵێین ئەو کوردانە یه که مین گروپیکن په پره و بیان لهو رێبازه نوێه کردبێ.

له و ده ده چۆن چالاکی بانگه وازکاره یه که مینه کانی ئیسماعیلی هەر بهو هەریمه نه وه ستابێ، به^{١١٦} هەریمی نازر بێجانیشی گرتۆته وه^(١١٦)، به هه مان شیوه له هەریمی جهزیره شدا بانگه وازکاران هه بووه^(١١٧). به لām زیتەر چالاکیان له هەریمی چیا چر بۆته وه که وهك تازه گوتمان زه مینه یه کی کۆمه لایه تیشی له نێو کوردانی ئەوئ بۆ خۆی چۆن کردووه، سەرچاوه کانیشت ناماژه بۆ بزاونتی بهرچاوی ئەوان - له م قۆناغه و دواتر- له هەردوو شاری سهره کی ئەوئ هه مه دان و نه هاوه ند^(١١٨) ده که ن^(١١٩).

ئەو راستیه میژوو یانه وامان لێ ده کات پرسیار له چۆنییه تی قه بولکردنی ئەو کوردانه بۆ باوه په ئیسماعیلی بکه ین، یان با بڵێین ئەوه چیه واده کات لهو زه مینه کوردیه دا پێشوازی لهو شیوه ی ئیسلام بکری؟ ده شی و ه لāmی پرسیاره که، بهر له هه موو شتیک، به چۆنییه تی بانگه وازی ئیسماعیلییه وه ببه ستینه وه و له وێهش په یوه ندیی به دیارده ی سۆفیگه ریه وه ببینین، شیوازیک که له لایه ک له چوارچێوه ی ریکخستنیکی نه یی ورد ده کرا، له لایه کی تر وه

(١١٤) الدیلمی: بیان مذهب الباطنية و بطلانه - منقول من کتاب قواعد عقائد آل محمد، عنی بتصحیحه: ر. شتروتمان، ط ٢، مکتبه المعارف، الریاض، ١٩٨٢، ص ٢٠.

(١١٥) البغدادي: الفرق بين الفرق، تحقیق: لجنة إحياء التراث العربي، دار الجیل و الافاق الجدیدة، بیروت، ١٩٨٧، ص ٢٦٦. الأسفرايينی: التبصیر، ص ١٤١.

(١١٦) ابن النديم: الفهرست، ص ٢٨٠، ٢٨٣.

(١١٧) ابن النديم: الفهرست، ص ٢٨٣.

(١١٨) دواتر باس لهو شارانه ده که مینه وه.

(١١٩) بروانه: ابن العمراني: الأنباء في تاريخ الخلفاء، تحقیق: قاسم السامرائي، لايدن، ١٩٧٣، ص ٢٠٤. ابن الجوزي: المنتظم في تاريخ الملوك و الأمم، دراسة و تحقیق: محمد عبد القادر عطا و مصطفى عبد القادر عطا، دار الکتب العلمیه، بیروت، ١٩٩٢، ج ١٥، ص ٤٣. بنیامین التیطلی: رحلة بنیامین، ت: عزرا حداد، المطبعة الشرقيه، بغداد، ١٩٤٥، ص ١٥٣.

لەو دەدەجی - وەك هەنگاوی دواى نەهینیبوون - بۆ ئاسانكارى خزیان و بەر لە ھەر ھەولێكى بانگەوازکردن، خۆتەندەوێەكى باشى تىگەيشتنى ئايىنى خەلكيشيان كەردبێ، ئەو ەتا ھەر مەمۇنى كۆرى دەيسانى قەدداح - بەپێى وتەى دەيلەمى ميژوونوس (م ٧١١ك / ١٣١١ز) - لەكاتى بانگەوازيدا لە ھەريتمى چيا و خوراسان: ((جل و بەرگى سؤفيانى پۆشيبوو)) و وايىشانەدا ئەو كەسيكى سەروو ئاسايە^(١٢٠).

دەشێ ئەم قەسەيەى دەيلەمى، بەدەر لەو شێو تۆمەتبارکردنەى پێى دەدوێ، لەچەند روويەكەو ە شەرفە بكەين، لەو روويەى كەوا ئاماژەيەكە بۆ قەبولكردنى ھالەتى سؤفيانە لەو زەمىنە كۆمەلایەتييەى بانگەوازيەكەى لى دەكرێ، ھەروەھا لەو روويەى ئەم قەبولكردنە لەلایەن گروپە ئايىنييە جياكانەو ە پەى پێ بردراو ە سوودی لى وەرگىراو ە بۆ دۆزىنەو ەى جى پێيەك لەو شۆتەنەدا، دواچايش لە رووى ئەو ەى ئەو تىكەلێيە دەخاتە روو كە لەنيوان باو ەرى شيعەى ئيسماعيليە لەگەڵ سؤفيگەريى ئيسلاميدا ھەيە، خۆ گروپێك لەو كەسانەى ئيسماعيلييەكان بۆ خۆيانيان راكيشاون كەسانى تەركە دونيا و خودا پەرسە بوون^(١٢١).

لەگەڵ ئەو ەشدا سەراو ەكان شتيكى ئەوتۆمان لەسەر پەيوەندى راستەوخۆى نيوان باو ەرى ئيسماعيليە و سؤفيگەرى لەو ناوچانە پى ئالين، ئەمە لە كاتيكا لەھەمان قۆناغى چالاكبوونی ئيسماعيلييەكان، لە شارەكانى ئەھاو ەند و ھەمەدان، گەشەسەندىكى بەرچاوى ھزرى سؤفيگەرى لەھەردوو شاردا ھەيە بەتايبەت ھەمەدان، كە دەبێتە بنكەيەكى سەرەكى دامەزراندنى فۆرميكي ئەو ھزرى و ھىندىك لەو چەمكەنى كارى پى دەكات لە كولتورى ئيسماعيلييدا ئامادەيى ھەيە. خۆ ئيسماعيلييەكانيش لەم قۆناغەى دەرکەوتنىاندا بەرجەستەكارى عىرفانىي شيعى بوون، بەتايبەت لە خستەرووى تيزى رووخسارى خودايانەى ئىمامەت، ھەروەھا باو ەربوون بە حەقيقەتى باطنى^(١٢٢). كاتيكيش، وەك دواتر دەبينين^(١٢٣)، ئەم تيزە ئايىنيانە و ھاوشۆھريان لەلای سؤفيانى شار و ناوچەكە قەسەى لەسەر دەكرێ و

(١٢٠) بيان، ص ٢٠.

(١٢١) الديلمي: بيان، ص ١٩.

(122) Henry corbin: History of Islamic Philosophy, Translated by: Liadain sherrard with the assistance of philip sherrard, Kegan Paul international, London and New York, pp.74-75.

(١٢٣) پروانە بەشى چوارەمى ئەم توێژىنەو ەيە.

بابه تی هزری لی ده که ویتتهوه، نهوکات ده بی ده روازه ی "کاریگه ری و کارلیکردن" به ناوه لایی بهیلتنهوه، نه گهرچی کارکردنی نهیینه نهی نیسماعیلییه کان و به پرۆزکردنی پاراستنی نهیینه کان، له مپهریکی گهره نه له بهردهم بینینی راست و دروستی په یوه ندییه کان. به لām دواچار نابئ زیده پرۆی بکه مین له ده ستینشانکردنی قهباره ی باوه ری نیسماعیلی له زه مینه ی کوردیدا، رهنه گه سنووردابوونی چالاکیان له قوناغه کانی دواتر به ناوچه چیا ییه کان^(۱۲۴)، پالپشتی نهو بۆچونه بکات. له سه ره تاشدا، له بهر نه وه ی نه وان له چوارچیه ی ریکه خستنیکی نهیینه - شوژشگیرانه کاریان ده کرد و بانگه وازه که یان له سه ر دژایه تی کردنی رژیمی سونه گه رای عه بیاسی و زانا نایینه یه کانی و به یندان به هیانه دی دادپه روه ری له ژیر سایه ی حوکی نیمامی نیسماعیلی دامه زرابوو^(۱۲۵)، بۆیه چاوه ری نه وه ناکرئ ده سه لاتدارانی عه بیاسی و لایه نگرانیان له کوردستاندا له هه مبه ر چالاکیه کی هه ستی کرای نه م گروه ی به ده نگ بووبن^(۱۲۶). بۆیه نه گه ر پاشاوه یه کیان بهیته نهوا بیگومان لهو ناوچه چیا ییه سه ختانه ده بیته که دهستی ده سه لاتدارانی به ناگات.

دوورکه و تنه وه ی نه وان و نادیا ری چاره نویسیان، توێژه رانی خستۆته بهردهم کاری گه ران به دوا ی پاشاوه یان له زه مینه ی کوردیدا، رهنه گه دیارترین توێژه ریکیش له م بواره دا کاری کردب، پسرۆی بواری لی کۆلینه وه نیسماعیلییه کان "و. نیقانۆفا - W.Ivanov" بیت، نهو پیتی وابوو پاشاوه ی نهو نیسماعیلییه هه مان نهو گروه نایینه یه که نه مرۆ پێیان ده گوتری (نه هلی هه ق - کاکه می)^(۱۲۷)، نهو توێژه ره وای بۆ ده چی ده رکه وته عیرفانییه کانی نه م سیکته نایینه یه له زۆر روودا هاو شیوه ی تیگه یشتنی نیسماعیلییه کانه به تاییه ت ره هه ندی خودایی پی شه وا و نه وان له هه مان نهو شوینه شان که پی شتر گۆره پانی چالاکی نیسماعیلی بووه،

(۱۲۴) الحنبلي: شذرات الذهب في اخبار من ذهب، حققه: عبد القادر الأرناؤوط و محمود الأرناؤوط، دار ابن كثير، دمشق، ۱۴۰۶ك، ج ۳، ص ۴۰۰.

(۱۲۵) فرهاد دفتري: الإسماعيليون في مجتمعات العصر الوسيط الإسلامية، ت: سيف الدين القصير، دار الساقی، بیروت، ۲۰۰۸، ص ۳۷، ۴۳.

(126) الديلمي: بیان، ص ۲۰.

(۱۲۷) پێره وانی راستی - یارانی کوردستان ((نه هلی هه ق))، وه رگێرانی: ناسۆ که ریم، وه زاره تی رۆشنبیری، هه ولیر، ۲۰۰۳، ل ۱۰۵.

تەنانت ناوی "ئەھلى ھەق" یش پىشتەر ئىسماعىلىيەكان لە خۆيان ناو^(۱۲۸). ئەگەرچى تۆيژەرى تر ھەن لە ئىستادا ئەو بۆچوونەى ئىفانۆفا بەتەواوى وەرناگرن و پىيان وایە بەلگەى تەواو لەسەر ئەو بەردەوامىيە مۆزويىيە و پەيوەندىيە تەواوکاریيە نىيە^(۱۲۹)، بەلام ئەو نىکچوونەى لە نۆوان ھەردوو سىستەمى کولتورىدا ھەيە، ئەگەرى ھەبوونى رەگەزى ئىسماعىلى لە باوهرى عىرفانىيەنى ئەھلى ھەق بە زىندووى دەھىلىتەو، رەنگە ئەگەر لە دەرژۇدا تۆيژىنەو لەسەر ئەو بابەتە بکرى بەپىتى مۆدۆ بەراوردکاری خۆندەنەو مۆزويى يروباوهر ئايىنيەكان، رەھەندەکانى ئەو کاریگەرىيەمان روونتر بۆ دەرکەوئ.

۲- کورد و زوھدى مىللىي "قەرمەتییەكان - القرامطە"

بەگەرانیو ئەو بۆ ئەو ماوھ مۆزويىيە پىشتەر دەستىشانان کرد، ئەو پارچەپارچەییە زۆر لە رەوتە ئايىنيەکانى تىکەوتبوو، ئىسماعىلىيەکانىشى گرتۆتەو، بەتایبەت لە کۆتایەکانى سەدەى سىيەمى کۆچى، کاتىک لەھەناوى ئەواندا بزافى "قەرمەتییەكان - القرامطە" لەدايک بوو^(۱۳۰)، کە زۆر خۆى وەك بزافىکى کۆمەلایەتى - ئايىنى نیشانداو، دەيوست چارەسەرى ئەو نابەرانبەرىيە کۆمەلایەتییەى لە پانتایى ئسلامیدا ھەبوو، لە دووتویى باوهرىکى ئايىنى و ئە رىگەى رىکخستىکى وردەوہ بکات.

ھەربۆيە ئاسايە ئەگەر ئەو گرۆ و مىللەتانەى خۆيان لەبەردەم نابەرانبەرىيەکەدا دەيىنيەو، ھەولبەن لەنۆ بزافى ئاوادا جىگەيەك بۆ خۆيان بدۆزنەو، يەکىک لەو مىللەتانەش کوردەكان بوون، کە لەو دەچى ھەر لەسەرەتاوہ بەشیکى بنەرەتى بونیادی کۆمەلایەتى بزوتنەوہکەيان پىکھىتايىت، ئەمە بەروونى لە قسەى مۆزويىيە نىبن جەوزى(م ۵۹۷/ک ۱۲۰۰) دەرەکەوئ کە لە دیدىکى شکاندەوہ و بەکەم تەماشاکردنەوہ دەلئ: ((پەيەرەکارانىان چەند جۆرىکەن، لەوانە گروپىک کە تووشى لاوازی عەقلى بېوون و کورتبىنى

(۱۲۸) پىرەوانى راستى، ۶۷.

(۱۲۹) ژان دورىنگ: موسيقى و عرفان - سنت شيعى اهل حق، ترجمه: سودابه فضائلي، نشر پرسش، تهران، ۱۳۷۸، ص ۴۳.

(۱۳۰) لەبارەى چۆنەتى پارچە بوونى ئىسماعىلىيەکانەوہ بگەرێوہ بۆ: فرھاد دفترى: الإسماعيليون، ص ۷۹-۶۱.

و گیللی و نەفامی بەسەریاندا زال بوو و هیچ شتێکیان لە زانستەکان نەدەزانی، وەك خەلکی رەشەخاك - السواد (خوارووی عێراقی ئێستا) و كوردەكان^(١٣١). لەپاڵ ئەمەدا دەقی میژوویی ترمەن هەن روونی دەكەنەوێ ئەو بەشدارییە كوردان هەر لە ناستی میلی ئەماوەتەو، بەلكو بۆ ناستی سەرگردایەتی سوپای بزوتنەوێكە و سەرپەرشتی كردنی پەڕیوەتەو، بەتایبەت لە ولاتی شام، كە سەركردهی سوپای قەرمەتییهكانی ئەو، لە سالی (٢٩٠/ك/٩٠٣ز) جەعفەری كوری حمیدی كوردی بوو^(١٣٢)، ئەمە لە كاتیكدا - بە پتی پەیکەری رێكخراوەیی بزاڤەكە - بوون بە قەرمەتی و هەلگرنتی ئەم ناسنامیە پتووستی بە پڕینی چەند پلەیهکی رۆحانی هەبوو و پرۆسەیهکی ورد و تارادەیهك درێژ خایەن بوو^(١٣٣).

هەر چۆنێك بێت رەنگە نەتوانین بە تەواوی پەڕیوەندی راستەوخۆی باوەڕی ئەو گروپە بە هزری سۆفیگەری لە كوردستاندا دەستنیشان بكەین، مەگەر بە شیوەیهکی ناپاراستەوخۆ ئەو پەڕیوەندیە هەبوویی، وەك دواتر روونی دەكەینەو. بەلام دەتوانین بڵێین بەشداری ئەو كوردانە لە بزوتنەوێ قەرمەتییهكان، ئەوانی خستۆتە بەردەم جیهانبینییهکی ئایینییهو كە دەشی خالی پەڕیوەندی بێت لەنیوان دیاردە ئایین و تیگەشتنی كوردان لێ، لەگەڵ ئەو جیهانبینییهی سۆفیگەری ئیسلامی كاری پێ دەكرد و لە زەمینە كۆمەلایەتیدا جێگە دەبۆ. دیارە لێرە مەبەستمان زوهدگەراییه، كە یەكێك لەو بنەما سەرەکیانە هەر لە دەستپێكەو لە جیهانبینی ئایینی قەرمەتیدا ئامادەیه، ئەواتا دامەزرێنەری بزاوتەكە حەمدان قەرمط، لەپاڵ خوداپەرستی زۆرەو، وەك زاهید و تەركە دونیایەك خۆی نیشان دەدا^(١٣٤)، تەنانەت هەر ئێین جەوزی ئامارە بۆ ئەو دەكات كەوا یەكێك لە ئامرازە بنەرەتییهكانی قەرمەتییهكان بۆ راکێشانی خەلك بۆ سەر باوەڕەكەیان نیشاناندانی پاكیستی و دەستگیری و دووركەوتنەو لە شەهوەت و ئارەزووەكان بوو^(١٣٥).

(١٣١) المنتظم، ج ١٢، ص ٢٩٧-٢٩٨.

(١٣٢) الطبري: تاريخ الأمم و الملوك، راجعه و قدم له: نواف الجراح، ط ٣، دار صادر، بيروت، ٢٠٠٨، مج ٦، ص ٢١٧٦.

بۆ وردەکاری زیاتریش لبارە پەڕیوەندی كورد و قەرمەتییهكان بڕوانە: زرار صدیق توفیق: الكورد، ص ص ٩٠-٩٢.

(١٣٣) عارف تامر: القرامطة، دار القلم، القاهرة، ٢٠٠٤، ص ٣٤.

(١٣٤) الطبري: تاريخ، مج ٦، ص ٢١٤٥. ابن الجوزي: المنتظم، ج ١٢، ص ٢٩١.

(١٣٥) المنتظم، ج ١٢، ص ٢٩٣.

پەمبەستەبەونى ئەم كوردانە پەم جىھانبىنىيە، سەربارى ئەمەى وەك پەرچە كەردارىكى خرابى ناستى بۆتۈى خەلكەكە بو^(۱۳۶)، رەھەندىكى ئايىنىش بەم ناستەى بۆتۈە دەبەخشى كە زوھدگەرايىە، ئەگەرچى - وەك پىشتەر بىنىمان - بەمەكانى برىتى دەبن لە خۆراھىنان لەسەر برىستى و وازەھىنان لە شەھووت و چىژەكانى ژيان، لە ھەمانكاتدا جۆرىكە لە خۆرازيكەرن بە پاساۋە ئايىنىيەكەى ھەژارىى وەك نەخۇشىيەكى كۆمەلايەتى، ئەمە يەككە لەم بابەتانەى ھەزرى ئايىنى ئەم گرۆيە باسى دەكات^(۱۳۷). ھەر بۆيە ئەگەر پاشان ئەم خۆندەنەمەيەى ھەژارىى لە گوتارى سۆفىگەرىدا بەرجەستە دەبى و سۆفیان بە وتە و بە كەردار گوزارشتى لى دەكەن، ئەمە لەم زەمىنە كۆمەلايەتتەدا ئەك ھەر بە دەرچوون لە رەشى ناسايى لەقەلەم نادىت، بەلكو رىگەشى بۆ خۇشكراۋە و لە سىستەمى كۆلتوورى خەلكەكەدا بە پەرسەى پەرزكەرن تەدەپەرى.

دوچار دەبى ئامازە بەمە بەكەين بەشدارى كوردان لەم بزوتنەمەيە گشتگەر نەبۈە، رەنگە ئەمەش لەبەر پەرگىرى و توندوتىژى بزوتنەمەكە بىت كە ھەندى ناۋچەى كوردىشى كەوتۆتە بەرى، وەك لە ھەرىمى جەزىرە، بەتايىبەت لە شارەكانى نصىبىن و سىنارد^(۱۳۸)، لەلايەكى ترەۋە لەمە ناچى قەرمەتتەكان خۇيان گەنگىيەكى زۆريان بە پانتايى كوردى دابى، بە بەلگەى ئەمەى باسى ھىچ بانگەوازكارىكىان لەمى نىيە بە پىچەوانەى شۆتەكانى تر^(۱۳۹). رەنگە ئەمەش پەمبەندى بە دووركەوتنەمەى سەنتەرى چالاكىان بىت، بە تايىبەت دواى شەكستيان لە ھەرىمى عىراق و ولاتى شام و پاشەكشەكەردىيان روۋە و لاتى بەحرىن، لەمىدا بزوتنەمەكە

(۱۳۶) محمود إسماعيل: الحركات السرية في الإسلام، دار القلم، بيروت، ۱۹۷۳، ص ۱۱۵.

(۱۳۷) الأشعري: مقالات الإسلاميين و اختلاف المصلين، قدم له: نعيم زرزور، المكتبة العصرية، صيدا - بيروت، ۲۰۰۸، ج ۲، ص ۴۵.

(۱۳۸) النويري: نهاية الأرب في فنون الأدب، الجزء الخاص بالقرامطة منشور ضمن كتاب: أخبار القرامطة، دراسة و تحقيق: سهيل زكار، دار الكوثر، الرياض، ۱۹۸۹، ص ۵۰۰.

(۱۳۹) الديلمي: بيان، ص ۲۱.

پەریوەتەو قۆناغی ھۆکمرانیکردن^(١٤٠)، ئەمەش وادەکات چیدی باسێک ئەمەینێ لەبارەى پەریوەندی کورد و گروپەکە و کاریگەریی باوەریانەى لەم زەمینەیدا.

دوایار دەبێ ناماژە بۆ ئەو بەکەمین کە جگە لەو رەوتانەى شیعە، رەوتێکی تریش لەنێو کوردان و لە ولاتەکیاندا لەم قۆناغەدا برەوى سەندوو و پەیرەوکاری بۆ خۆی پەیدا کردوو، ئەویش "شیعەى زەیدی - الشيعة الزيدية"یە، کە لە نێو کوردەکانى ناوچەى شارەزور، بەتایبەت شارى پیر، بلایۆتەو^(١٤١)، بەهەمان شێوە پەیرەوکارانى ئەم رێبازە لە شارى هەمەدانیش هەبوون^(١٤٢) ئەم گروپە هەمان ئەو رۆحە یاخییەیان هەبوو کە لەلای خوارمێخان هەبوو و بەسەر تێگەشتنى نایینی و ژيانى رۆحانیاندا زالە، هەروەها ئەوان زیتر مەیلیان بەلای عەقلائیەتەى موعتەزىلەو بوو^(١٤٣)، ئەمەش سنووریکی داناو بۆ گەشەسەندنى سۆفیگەرى لە نێوانیاندا، هەرچەندە لە قۆناغە درنگەکانى مێژوویاندا دەرکەوتەى سۆفیانەیان هەبوو^(١٤٤) بەلام ئەو دەرکەوتەیه لە ناوەندى کوردیدا نادیارە.

هەرچۆنێک بێت وایانین کورده زەیدیەکان توانیشتیان سنووری باوەرەکیان فراوانبکەن، بەلکو بە پێچەوانەو کەوتونەتە بەر دەمارگیری نایینی خەلکی سەر بە رەوتەکانى تر، ئەو تەها هەر لە شارەزور لەسەر دەستی کوردهکانى ترەو، رەنگە زیتر سوننەکانى ئەو، دووچاری کوشتن و سووتان و تالان بوونەتەو^(١٤٥)، بۆیە لەو ناچێ چیدی لەویدا پاشاوەیەکی ئەوتۆیان ماییتەو، کە کاریگەریی بەسەر رەوشى نایینی جفاکی کوردیدا هەبوو.

(١٤٠) بۆ درێژەى ئەم بابەتە بگەرێتو بۆ: ثابت بن قرة الصابي: أخبار القرامطة، حققه: سهيل زكار، دار المعرفة، بيروت، ٢٠، ص ٢٣-٤٥.

(١٤١) مسعر بن مهلهل: الرسالة الثانية، اعنتى بنشرها: و. مينورسكي، مطبعة جامعة القاهرة، القاهرة، ١٩٥٥، ص ١١.

(١٤٢) الدليمي: بيان، ص ٨٤.

(١٤٣) لەبارەى کاریگەریی موعتەزىلە لەسەر شیعەى زەیدی بڕوانە: عبداللطيف بن عبدالقادر الحفطي: تأثير المعتزلة في الخوارج و الشيعة، دار الأندلس، جدة، ٢٠، ص ٤٠١-٤٥٩.

(١٤٤) الشيبني: الصلة، ص ١٧٤-١٧٦.

(١٤٥) مسعر بن مهلهل: الرسالة، ص ١١ هەروەها بڕوانە: حسام الدين النقشبندی: الرسالة الثانية لمسعر بن مهلهل و شهرزور، مجلة "زانكوى سلیمانی"، السليمانية، ٢٠٠١، العدد (٨)، ص ٢٢٠-٢٢١.

سڀيهه: رهوتی سونتی و سنووره شهرعییهکانی سؤفیگیری له کوردستاندا

نهگه رمانهوی له پیڅگی میژوویی رهوتی سوننهگهرا له نیو کورداندا بدوین، دهبی جهخت لهسر گهشهسندن و شیوهگرتنی ریپازهکانی نهم رهوته بکهینهوه، رهنکه نهمهش زور له بابتهکهمان دوور بختهوه، بویه زیاتر نهو رهگهزانهی رهوتی سوننه دهخینهپروو که له کوردستاندا چیکهوتهی ههبووه، بهتاییهت له بواری گهشهسندن هزی نایینیدا. رهنکه رهگهزی ههره بنهپهتی که نهو رهوتهی پی بناسریتهوه بهتاییهت له قوناغی دهکهوتنیدا پشتبهستنه به فرمودهکانی پیغهمبر وهك سرچاویهکی بنهپهتی شهرعدهت. لهم خالهشدا دهدهکهوی کوردهکان - کهم تا زور - بهشداریان له بهرههمهینانیدا کردوه، به تاییهت بنهمالهی نهو کوردانهی له زوویهکهوه تیکهل به کومهلی عهرهبی - نیسلامی بوون، زیتریش بهپنی سیسته می "مولات"^(۱۶۶)؛ لهویدا دهبینن کهسانیک لهنیواندا دهدهکهون، بهکاریگیری نهو ناوهنده باوهپدههینن و پابهندی تیگه باوهپی - هزیهکانی نهم رهوته نایینییهن.

کتیبهکانی تاییهت به فرموده ناوی چندان کهسیتی کوردهمان پی دهلین لهدهسته سهرهتاییهکانی گپهرهوهی فرموده و بهلگی روون لهسر نهو بچونهمان، ههر بۆ نمونه: مهیمون نهو بهصیری کوردی که مهولای عهبدوللای کوری عامر بووه^(۱۶۷)، عومهری کوری نیبراهیمی کوردی مهولای بهنی هاشم^(۱۶۸)، ناصحی کوری عومهری کوردی مهولای

(۱۶۶) سیسته میک که موسلمان غهیره عهرهیهکانی به ختله عهرهیهکان دههستهوه و وهك نهندامی دووه می ختل مامهلهیان لهگهلا دهکرا، بههاتنی عهرهیه موسلمانکان، غهیره عهرهیهکان بۆ پاراستنی پیڅگی نابوری- کومهلایتهی خویان له زهمینهی نویدا کاریان پی کردوه. کلود کاهن: قبایل، شهرها و سازمانبندی اجتماعی، در: تاریخ ایران از فروپاشی دولت ساسانیان تا آمدن سلجوقیان، گرد آورنده: ر.ن. فرای، مترجم: حسن انوشه، مؤسسه انتشارات امیر کبیر، تهران، ۱۳۷۹ ه.ش، ص ۲۶۵.

(۱۶۷) یحیی بن معین: تاریخ یحیی بن معین (روایة الدورى)، حققه: احمد محمد نور سيف، مركز البحث العلمی، مكة المكرمة، ۱۹۷۹، ج ۴، ص ۳۳۰. التیمی: الجرح و التعديل، دار احیاء التراث العربی، بیروت، ۱۹۵۲، ج ۸، ص ۲۳۸.

(۱۶۸) ابن الجوزي: الضعفاء و المتروکین، دار الکتب العلمیة، بیروت، ۱۴۰۶ ه، ج ۲، ص ۲۰۴. الذهبي: المغنی فی الضعفاء، حققه: نورالدین عتر، دار احیاء التراث الإسلامی، قطر، ۱۹۸۷، ج ۲، ص ۴۶۲.

نیپراهیمی کوری سلیمان^(۱۴۹)، عومهری کوری نهبو حکیمی کوردی مهولای بنه ماله‌ی زویبر یاخود نه‌زدیه‌کان^(۱۵۰) و چەندانی که‌سایه‌تی تری کورد و غه‌یره کورد له‌خه‌لکی ولاته‌که ناویان ده‌هینری^(۱۵۱)، که‌کم تا زۆر رۆژیان له‌به‌ره‌مه‌هیتان و دارشتنی گوتاری نایینی نهم ره‌وته هه‌بووه، هه‌روه‌ها هاوکاریش بوونه له‌جیبه‌جی‌کردنی پرۆسه‌ی موسلمان‌بوون له‌پانتایه‌که به‌گشتی و دارشتنی بناغه‌ی یاده‌وه‌ریه‌کی نایینی - نیسلامیانه، که‌خه‌لکی نه‌ویی به‌و سیسته‌مه کولتوریه په‌یوه‌ست ده‌کرد و نه‌و ناسنامه نایینییه‌یان به‌سه‌ردا زال ده‌بوو.

کۆکردنه‌وه و گێڕانه‌وه‌ی فهرمووده مه‌زه‌به‌ی نایینی سه‌ربه‌خۆی لی‌که‌وتۆته‌وه که‌زێتر به‌مه‌زه‌به‌ی "نه‌هلی فهرمووده - اهل‌الحديث" ده‌ناسرێن، ره‌نگه‌ دیارترین مه‌زه‌به‌بیکیش له‌و قۆناغه‌ی باسی ده‌که‌ین که‌ههم کاریگه‌ری به‌سه‌ر ره‌وشی فیه‌قی و هه‌میش به‌سه‌ر هه‌زی سۆفیگه‌ریه‌وه له‌کوردستاندا دیاره مه‌زه‌به‌ی سوفیانی ثه‌وری (م ۱۶۱/ک ۷۷۸ز) بێت. به‌داخه‌وه زانیاری نه‌وتۆمان له‌سه‌ر چۆنییه‌تی بلا‌بوونه‌وه‌ی مه‌زه‌به‌که له‌ناوه‌ندی کوردیدا نییه، ته‌نیا نه‌وه‌نده ده‌زانین که‌دوای خۆی مه‌زه‌به‌که‌ی زۆر ته‌شه‌نه ده‌کات به‌تایبه‌ت له‌روژئاوای هه‌ریمی چیا، به‌پله‌ی یه‌که‌میش له‌شاری دینه‌وه‌ر^(۱۴۲)، که‌ده‌بێته‌بنکه‌ی هه‌ره‌سه‌ره‌کی مه‌زه‌به‌که له‌روژه‌لاتی جیهانی نیسلامیدا^(۱۴۳)، هه‌روه‌ها شاری هه‌مه‌دانیش کاریگه‌ر ده‌بی به‌مه‌زه‌به‌ی نه‌هلی فهرمووده به‌گشتی^(۱۴۴).

(۱۴۹) ابن‌المجوزي: الضعفاء، ج ۲، ص ۱۵۵.

(۱۵۰) ابن‌حجر: تقریب‌الته‌ذیب، تحقیق: محمد عوامه، دار‌الرشید، دمشق، ۱۹۸۶، ص ۴۲۰.

(۱۵۱) هه‌ر بۆ نمونه‌ بره‌وه: ابن‌سعد: الطبقات‌الکبری، حقه: احسان عباس، دار‌بیروت للطباعة والنشر، بیروت، ۱۹۸۰، ج ۵، ص. الجبانی: القاب‌الصحابه و التابعین. تحقیق: محمد زینهم و محمود نصار، دار‌الفضیله، القا‌ره، ۱۹۹۴، ص ۸۵.

(۱۵۲) المقدسی: احسن‌التقسیم، ص ۲۹۶.

(۱۵۳) السمعانی: الأنساب، تقدیم و تعلیق: عبدالله عمر البارودی، دار‌الحنان، بیروت، ۱۹۸۸، ج ۱، ص ۵۱۸.

(۱۵۴) المقدسی: احسن‌التقسیم، ص ۲۹۶.

هەرچۆنکە بێت رەنگە ھۆکاریکی بۆلابوونەوێ مەزھەبی "سوفیانی" لەوێدایە کەوا جۆریک لە ناوەندگیری پێتەر دیارە لە نێوان ئەھلی فەرموودە و ئەھلی راوێچوون، ھەر بۆیە نە ھەردوو قوتابخانەدا پێگەی خۆی ھەیە^(١٥٥)، ئەمەش رێگە خۆشکەرە بۆ تەشەنەکردنی مەزھەبەکە، خۆ گرنگی ئەو ناوەندگیرییە زیتەر دەرەکەوێ کاتێک دەبینین دامەزرێنەری مەزھەبەکە مەیلی بەلای کۆکردنەوێ تێگەیشتنی باوەڕپێانەی شیعییە لەگەڵ رەوتی "ئەھلی سوننەت و جەماعەت"، ئەو خۆی لە ماوەیەکی ژیاڵیدا مەیلی بەلای شیعەکان ھەبوو، بەتایبەت شیعەی زەیدی^(١٥٦)، بەلام دواتر دەستبەرداری دەبێت^(١٥٧)، لەبەر ئەوەشە رێبازەکە ی تیزی نایینی ھەردوو لای لەخۆی کۆکردۆتەو، ئەمەش وادەکات لەو ناوچە کوردییانەدا گرفتێکی ئەوتۆی نەبێ بۆ بۆلابوونەوێ و تەشەنە کردن.

بەھەر حال بۆلابوونەوێ مەزھەبی سوفیانی لەو شارانەدا نەک ھەر کاریگەری ھەبوو لەسەر دەرکەوتە سۆفیگەری، بەلکو فاکتەرێکی بنەرەتی بوو لە فراوانکردنی پانتایی نەم ھزرە و بوونی ئەم دوو شارە بە تاییبەتی دینەوێ بە بنکە سەرەکی سۆفیگەری لە تەواوی رۆژھەڵاتی جیھانی ئیسلامیدا، وەک دواتر بە درێژی باسی لێوێ دەکەین^(١٥٨). رەنگە ھۆکاری سەرەکی ئەمەش بگەرێتەوێ بۆ پێگەی بۆلابی سوفیان لە نێو ھزری سۆفیگەری بەگشتی، چونکە چەند ئەو کەسایەتییە وەک فەقیھێک دەناسرێ، ئەوەندەش - رەنگە زیتیش - وەک زاھیدیک و دواتریش وەک کەسایەتیێکی زیندووی نێو گوتاری سۆفیگەری ئیسلامیدا ناسراو، ئەو خۆی ژیاڵێکی زاھیدانە بەسەر بردوو و تەرکەدونیایی و ترس و گریان و نازاردانی جەستە لەرێگە یزێدەرۆیی لە خۆدایەرستی،

(١٥٥) سوسن فريد فلاحه: الإمام سفيان الثوري و آراؤه الفقهية مقارنة بالمذاهب الأخرى، الرياض، ١٤٢٨ھ/٢٠٠٧م، ص ٩١.

(١٥٦) ابن قتيبة: المعارف، صححه وعلق عليه: محمد اسماعيل عبدالله الصاوي، ط ٢، دار احياء التراث العربي، بيروت، ١٩٧٠، ص ١٦٠. ابن النديم: الفهرست، ص ٢٦٧. ھەروەھا بۆ زانیاری زیاتر بڕوانە: الشيبني: الصلة، ص ص ٤٠٠-٤٠٣.

(١٥٧) الذهبي: سير اعلام النبلاء، تحقيق: شعيب الأنزوط و محمد نعيم العرقوسي، ط ٣، مؤسسة الرسالة، بيروت، ١٩٨٦، ج ٧، ص ٢٥٣.

(١٥٨) بڕوانە ل ٧٦-٩٦.

کردۆته ناوێشانى ئەو ژيانە^(١٥٩)، راستەوخۆش پەيوەندى لەگەڵ سۆفییە یەكەمینەكانى جیهانى ئیسلامى گرتداوه^(١٦٠).

بۆیە دەبینین لەلای وی سنوورەكانى فیه و تەصوف تێكەڵ بەیەكدی بوون، ئەو خۆی باوەرپی بەو تێكەڵییە هەبوو و وەك تێزێكى سەر بەخۆ بەكاریهێناوه و بە ئاشكرا رای دەگەیەنێ فەقیهێ سۆفى پلەیه كى بالای هەیه و یەكێكە لە كەسە زێدە نازیزەكان^(١٦١)، هەر بۆیە ئاساییە میژوونوسانى تاییە ئەند بە بواری سۆفیگەریی ئیسلامى وەك رەمزێكى نێو كایەكە قەبوڵی بكن و بە ئاراستەى دەر خستنى رەهەندە زوهدیی - سۆفییەكانى كەسایەتییەكەى بیخویننەوه^(١٦٢).

بێگومان كۆكردنەوهی ئەم دوو كایەیه لە كەسیتێ سۆفیانى ئەورێ، لە پانتایی كوردیدا بەرپروونی رەنگی داوه تەوه، دەبینین فەقیهەكانى سەر بەو مەزەهە لەوئ سۆفى یان لایەنى كەم زاهید بوون^(١٦٣)، لای خۆشیانەوه هەندێك لە سۆفى و زاهیدەكانیش لە سەر مەزەهەكە بوون^(١٦٤)، بەمەش ئەو پەيوەندییە تەواوكارییەى باسمان كرد لەلای سۆفییەكانى ناوچەكە بەرجەستە دەبێ. لەلایەكى ترەوه ئەو جۆرە پەيوەندییە سنوورەكانى هزرى سۆفیگەریش دەستنیشان دەكات تا بنەما باوەرپێكراوه فیهقیەكان نەبەزێنى، وەك دواتر دەچینەوه سەر ئەو بابەتە. بەلام دواجار مەزەهەبى سۆفیانى هەر وەك فاكتهریێكى زیندوو دەمێنێتەوه لە فراوانكردنى مەودای بوونە سۆفى و تا درەنگانیك، لایەنى كەم تا ناوەرپاستى سەدهی پینجەمى كۆچى/ ناوەرپاستى سەدهی یانزەهێ زایینی، لە شارێكى وەك دینەوێردا پەيوەندییە تەواوكارییەكە هەر دەمێنێتەوه^(١٦٥).

(١٥٩) ابن الجوزي: صفة الصفة، ج ٢، ص ٢٣.

(١٦٠) ابونعيم: حلية، ج ٦، ص ٣٣٨، ٤٨٩.

(١٦١) القشيري: الرسالة، ص ٢٦٠.

(١٦٢) ابو نعيم: حلية، ج ٦، ص ٣٥٦-٣٩٣.

(١٦٣) ابن الاثير: اللباب في تهذيب الأنساب، مكتبة المثنى، بغداد، د.ت، ج ١، ص ٤٥.

(١٦٤) الذهبي: تاريخ الإسلام وفيات المشاهير و الأعلام، حققه: عمر عبدالسلام تدمري، دار الكتاب

العربي، بيروت، ١٩٨٧، ج ٣، ص ١٩٨.

(١٦٥) الذهبي: تاريخ الإسلام، ج ٢٠، ص ١٩٨.

له‌راستیدا لهم قۆناغه میژووویه‌دا زه‌مینه‌ی به‌رفره‌بوونی ره‌وتی سوننه‌ له‌نیۆ کورداندا خوش ببوو، بیگومان کۆمه‌لێک هۆکار هه‌بوون له‌ پشت ئەو به‌رفره‌بوونه، هه‌ندیکیان په‌یوه‌ندیان به‌ کورده‌وه هه‌یه و هه‌ندیکیش به‌ ره‌وشی گشتی جیهانی ئیسلامیه‌وه. سه‌باره‌ت به‌ کوردیشه‌وه، ئەوا زیاتر رۆڵی ئەوانه‌ ده‌گریته‌وه که په‌یوه‌ندییه‌کی دۆستانه‌یان له‌گه‌ڵ ده‌سه‌لاتی ناوه‌ندی هه‌بووه، سه‌رکرده و والی بوون له‌ ده‌زگا سه‌ربازی و کارگیریه‌کانی ده‌وله‌ته‌وه به‌تایبه‌ت له‌سه‌رده‌می عه‌باسیدا^(١٦٦)، بۆیه قه‌بولکردنی ئیسلامی سوننی له‌لای ئەم که‌سایه‌تیانه، له‌یه‌کێک له‌ روه‌کانیدا، فه‌راهمکردنی به‌رژه‌وه‌ندیی دونه‌یایی بوو له‌ رینگای پالپشتی ئەم ده‌سه‌لاته‌وه.

وه‌ك ده‌زانین له‌لایه‌ن ده‌سه‌لاتی خه‌لافه‌ته‌وه نه‌ ئاماده‌یی ئیسلامی خه‌واریجی و نه‌ هی ئیسلامی شیعی به‌ رێباز و ره‌وته جیاوازه‌کانیان له‌ ولاته‌که قه‌بول نه‌ده‌کران. سیسته‌می خه‌لافه‌ت تا ئەو قۆناغه‌ی باسی لێه ده‌که‌ین، شه‌گه‌رچی به‌ کاریگه‌ریی بزوتنه‌وه نه‌یاره‌کان زۆر له‌ هه‌ژموونی سیاسی - ئایینی خۆی له‌ده‌ست دا‌بوو، به‌لام هه‌ر کاری بۆ ئەوه ده‌کرد له‌ جیهانی ئیسلامی به‌گشتی رێبازیکی ئایینی ئەوتۆ له‌ ئارا بێ زامنی سه‌روه‌ری بالای سیاسی ئەو بکات له‌سه‌ر گرویه کۆمه‌لایه‌تییه جیاوازه‌کاندا، بۆیه‌شه نه‌سته‌مه رینگه به‌ فروانبوونی سنووری باوه‌رپیه‌نی ئەو دوو ره‌وته‌ی نه‌یار به‌ هه‌بوونی سیاسیه‌نی ئەو له‌نیۆ کوردان و له‌ ولاته‌که‌یاندا بدات، چونکه رهنگه ئەو هیلای په‌یوه‌ندیی و دانپێنانه‌ی به‌و سه‌روه‌رێتییه‌ی ئەوه‌وه هه‌یه بێچرئ، به‌تایبه‌ت له‌ شوێنێکدا که نه‌گه‌ر دژه باوه‌رپیه‌ت پڕ مه‌ترسی ده‌بێت بۆ سه‌ر ده‌سه‌لاتی ناوه‌ندی، هه‌م له‌به‌ر نزیکه‌ی له‌ناوه‌ندی ده‌سه‌لاته‌که و هه‌میشه‌ له‌به‌ر سه‌ختی پێکهاته جوگرافیه‌که‌ی، ئەمه سه‌رباری ئەو پێگه‌ نابورییه‌ی به‌شێکی بنه‌ره‌تی له‌ داها‌تی ده‌وله‌ت پێکه‌ده‌یه‌نا^(١٦٧).

(١٦٦) بۆ زانیاری ته‌واو له‌باره‌ی ئەو که‌سایه‌تیانه و رۆڵیان بگه‌ڕێوه‌ بۆ: زرار ص‌دیق توفیق: الکورد، ص‌ ٥٢ - ٦٣.

(١٦٧) هه‌ر بۆ نمونه ... له‌باره‌ی گرنگی پێگه‌ی نابوری کوردستان - بروه‌نه: ابو یوسف: کتاب الخراج، منشور ضمن: في التراث الاقتصادي الإسلامي، دار الحداثة، بیروت، ١٩٩٠، ص‌ ٣٧٦ - ٣٨٠. ابن خرداذبة: المسالك و الممالك، حققه: محمد مح‌زوم، دار الکتاب العربی، القا‌ره، ٢٠٠٧، ص‌ ٢٣ - ٢٦.

ئیدی ئەگەر دەولەتی عەبباسی لە قۆناغی لاوازیبونیدا ناتوانی رێگری بکات لە پالەشتی و باوەڕهێنانی بەشیکی کورد بە ئیسلامی خەوارچی و شیعی، ئەوا — لایەنی کەم — کاردەکات بۆ بەرفەرکردنی پانتایی دەرکەوتە فەرمانی و باوەڕپێکراوی ئیسلام کە ئیسلامی سوننەگەرایە بە رێبازە جیاوازیەکانییەوه. بێگومان ئەو هەولە دەسلاتی ناوەندی لەگەڵ خەلیفە "الموتکول" (٢٣٢-٢٤٧/ک ٨٤٦-٨٦١ز) دەگاتە لوتکە، کاتێک مەزھەبی سوننەیی کردە مەزھەبی فەرمانی دەولەتی عەبباسی، وەک پەرچەکرداریک بەرامبەر بە زالبوونی هزری موعتەزەلە لە قۆناغی پێشتردا^(١٦٨)، لەو دەوڵەتی لایەنێکی ئەو پەرچەکردارە بریتی بوو لەوێ لەبری پرۆسە بەعەقلائیکردنی ناوین، وەک پرۆژە هەرە دیاری ئیعتیزال، پرۆسە بە رۆحانیکردنی پیاوێ کردی، ئەمەش بە بەلگە ئەو ریزە زۆرە لە رەمزه دیارەکانی سۆفیگەری دەگرت^(١٦٩)، کە بێگومان کاریگەری بەسەر پێششە چوونی هزری سۆفیگەری لەقەڵەمەری خەلافەتدا هەبوو.

هەرچۆنێک بێت لە زەمینە کوردیدا هاندەرێکی تر هەبوو بۆ بەرەوسەندن و دواتر چەسپینی رەوتی سوننەگەرا وەک باوەڕی زۆرینە، ئەویش راستەوخۆ پەڕیوەندی بە تاییەتمەندی رەوتە ئایینیەکانی ترەوه هەبوو، بەتایبەت خەوارچی، چونکە ئەگەر — وەک پێشتریش گوتمان — نامادەیی ئەم رەوتە بەرەبەست بوو لە بەردەم تەشەنەکردنی شیعه گەڕیدا، ئەوا کاتێک هەر لە ناوەراستی سەدەی سییەمی کۆچی بەدواوە خەوارچیەکان دووچاری شکستی سیاسی و ئایینی دەبنەوه و کورده خەوارچیەکان لە هەردوو ناستی جەماوەری و دەستەبژێردا دەست لەو باوەڕە هەڵدەگرن^(١٧٠)، زەمینە بۆ بلاووبونەوهی خێرای رەوتی سوننی خۆشەبۆ، خۆ رەنگە رقی باوەڕپانە خەوارچیەکان بەرامبەر بە

(١٦٨) بۆ زانیاری لەسەر ئەو سیاسەتە پروانە:

Christopher Melchert: Religious Policies of the Caliphs from al-Mutawakkil to al-Muqtadir, A H 232-295/A D 847-908, Islamic Law and Society, Vol. 3, No. 3 (1996), pp. 320-330.

(١٦٩) السیوطی: تاریخ الخلفاء، حققه: محمد محي الدين عبد الحميد، مطبعة السعادة، القاهرة، ١٩٥٢، ص ٣٥٠.

(١٧٠) ابن حوقل: صورة، ص ٣٠٧. المسعودي: مروج، ج ٣، ص ١١٠.

رەمزه ديارەکانى شيعە - وەك پيشتر ناماژەمان بۆ کرد- وابکات زیتەر مەیلیان بەلای سوننەوه بێت.

لێرەوه دەبینین لەماوەیەکی کەمى دواى شکستى بزوتنەوهى خەوارى لێرەمان ناوچەکانى چالاکى ئەواندا، مەزەهەبى سوننە بڵاوبۆتەوه، بەتایبەت هەرىمى جەزیرە کە لێرە بەدواوه خەڵکەکەى وا وەسفدەکرێن مەزەهەبیان هەى ئەهلى سوننەت و جەماعەتە، هەرىمى نازرینجان و دەوروبەرىشى، وەك دواىن شوێنى تەراتینى کوردە خەوارىجەکان، وا دەناسرێنەوه کەوا شیعەى لى نیه، هەروەها شارە ديارەکانى هەرىمى چىاش لە پروو فیهیهوه، وەك پيشتریش ناماژەمان پێدا، پەپەرەوى لە ئەهلى فەرمووده دەکەن^(۱۷۱)، خۆ هەبوونى چەندان گێرەرەوهى فەرمووده سەر بە رەوتە جیاکانى سوننە لە شارە کوردییەکاندا^(۱۷۲)، فراوانى پانتایى و هەمەگیرى پەپەرەکردنى ئەو رەوتەمان لە ناوچەکەدا بۆ تاشکرا دەکات، بەتایبەتیش مەزەهەبى شافعى کە دواتر دەبێتە مەزەهەبى زۆرینەى کوردان^(۱۷۳). ئەوهى کە هاوکارى ئەو گەشەسەندنەى ئەوهیه کە سیاسەتە مەزەهەبیەکەى المتوکل لە ناوچە کوردیەکانیشدا جێبەجێ دەکراو رێگەى بە پەپەرەوکارانى رێبازە نا سوننیەکان نەدادا لەوئ چالاکى بنوێن^(۱۷۴)

ئەو فراوانبوونەى جوگرافىای رێبازى سوننە هاوکاتى دەرکەوتن و بەرفەرەبوونى بەرچاوى هەزرى سۆفیکەرێیه لە پانتاییەکەدا، بۆیه ئاساییە ئەگەر ببینین ناماژەى زۆر

(۱۷۱) لەم بارەوه بروانە: المقدسى: احسن التقاسيم، ص ۱۲۹، ۲۸۵، ۲۹۶.

(۱۷۲) زۆرن ئەو سەرچاوانەى باس لەو زانایانە دەکەن، بەلام بەتایبەت بروانە نەمەى خوارەوه کە بە پىنى شار و هەرىجەکان ناوى هێناون: القزويني: الإرشاد في معرفة علماء الحديث، حققه: محمد سعيد عمر ادريس، مكتبة الرشد، الرياض، ۱۴۰۹، ج ۲، ص ص ۶۱۷- ۶۳۹، ۷۸۰-۷۸۴.

(۱۷۳) ئەگەرچى تا ئێستا مەزەهەبى شافعى مەزەهەبى زۆرینەى کوردە، بەلام لیکۆلێنەوهى تايبەتى و ورد لەسەر چۆنییەتى بڵاوبوونەوهى نەکراوه، بەلکو لە دووتوێ لیکۆلێنەوهى تردا ناماژەى بۆ کراوه بۆ نمونە بروانە تێبینییەکانى: حسام الدين على غالب نەقشەندى: شارەزور، ۱۷۸-۱۷۹. عبدالقيوم يوسف: الدولة الدستورية في كردستان الوسطى - القسم الحضاري، ط ۲، دار نارس للطباعة والنشر، اربيل، ۲۰۰۱، ص ص ۲۵۶-۲۵۹.

(۱۷۴) ابن خلکان: وفيات، ج ۱، ص ۳۵۱.

بەشى دووھم

جوگرافىيە سەرھەلدىنى سۆڧىگەرى

لە پانتايى كوردىدا

هەرچۆنێک بێت لەبارەى پەيوەندى ئىبراهيمى كۆرى ئەدهەم بە كەسايەتییەكان و رهوشى ئايىنى كوردستان، خۆمان لەبەردەم حالەتى ئاوتەبوونی واقع و ئەفسانە، راستى مێژووى و وێناکردنى ئايىنى كەسايەتى پێرۆزكراو، دەبينىنەوه. بۆيە دەشتى پەيوەندى ئەو كەسە و كاريگەرى بەسەر وڵاتەكە لە چەند تەوەرەيەك بھريته روو؛ تەوەرەى يەكەم بریتىيە لە ياوەریتى و پەيوەندى راستەوخۆى ئەو كەسەيە بە كەسايەتییەكى خەلكى شارى سنجار، كە ئەو عە. ئابى سنجاری يە، لەمەر ئەو پەيوەندىيە سەرچاوەكان تەنها ئەو مان پێ دەلێن ئەو سنجاریە لە وڵاتى شام^(١٧٦) و لە رینگای چوون بەرەو ميسر^(١٧٧)، لەگەڵ ئەودا بوو، لەو زیتەر هيجى لەسەر نازان. بەهەر حال ياوەریتى ئەو ئىبراهيم و ئەو عەبدوللا، بەپێى تىگەيشتنى ئەو سۆفییەى دوايش بەگشتى بۆ یار و ياوەرى (الصحة)، وادەكات بە پایەى عارف بگەن^(١٧٨).

دواى ئەمە پێگەى ئىبراهيمى كۆرى ئەدهەم لەلای گەورە سۆفییانى وڵاتەكە، لەو قۆناغەى لێى دەكۆلێنەوه، وون نابێت، بەلكو لە تىگەيشتنى هەندێك لە سۆفییانى ئەو بۆ "ناسینی بەرامبەر - معرفة الغير" و چۆنییەتى مامەلە لەگەڵ كردنى، لەرێگەى گێڕانەوهى وتەكانى لەسەر ئەم بابەتە^(١٧٩)، ئامادەیی هەيە و وەك بەشێك لە كولتورى سۆفیگەرى دەخوێندرێتەوه.

تەوەرەيەكى ترى ئامادەیی ئىبراهيمى كۆرى ئەدهەم و هزرە عێرفانییەكى بەدەرە لەو پەيوەندىيە زیندووه و لە مێژوویەكى چەندان سەدە درەنگتر تۆماركراوه، بەلام دەریدەخات پەيوەندى ئەم سۆفییە بە كوردان، بەتایبەت كوردانى شارى سنجارەوه، لێرە كۆتایى نایەت، بەلكو ناراستەوخۆ لەنێو ئەو بەسەرھاتەدا دەبینرێ كە لەبارەى بنەچەى كوردانەى بنەمالەى صفەویەكان بە گشتى و بەتایبەتى شیخ صفەیدىنى ئەردەبیلی هەيە. بەر لەوێ بچینە سەر بەسەرھاتەكە دەبێ ئاماژەيەك بۆ سەرچاوەكەى بكەین، كە بریتىيە لە كتیبى "صفوة الصفا" ی دەرویش ئىبن بەزازی ئەردەبیلی (مردووه دواى ٧٥٩ك/١٣٥٨ز)، كە موریدی شیخ

(١٧٦) السلمي: طبقات، ص ٢٩.

(١٧٧) ابن خيس: مناقب، ج ١، ص ٥٧.

(١٧٨) السلمي: المقدمة في التصوف، تقديم و تحقيق: يوسف زيدان، دار الجليل، بيروت، ١٩٩٩، ص ٢١.

(١٧٩) ابن يزديانار: روضة المريدين، مخطوطة مصورة، موقع جامعة برنستون الأمريكية:

صه دره دین (۷۳۵-۷۹۴/ک/ ۱۳۰۴-۱۳۹۱ز) کوړ و جینشینی شیخ صه فیه دین بووه و به هاندانی شو شیخه کتیبه کی نویسه و له سالی (۷۵۹ک) دا ته وای کردوه^(۱۸۰)، له ویدا به دور و دریزی باس له که سیټی و که رامهت و کار و کرده و کانی شیخ صه فی ده کات. به لام نه وای گرنګ بټ شو به سه رهاته یه که نویسه له سه ره سنی شو شیخه دهیگیر ټه وه، نه ویش به مجوره: له شکری کوردان به ریبه ریتی کوړنکی نیراهیمی کوړی نه ده لم له سنجاره وه رووی کردو ته ده قمری نازریجان و ده ستیان به سه ر داگرتوه، خه لکی نه وی و ناوچه کانی ده ورو به ری له سه ر ده ستی شو له شکره وازیان له نایینی زه رده شتی هیئاوه و بوونه ته موسلمان^(۱۸۱).

له راستیدا هیچ کامیک له سه رچاوه میژوویه کان، نه وانه ی که باسیان له نیراهیمی کوړی نه ده لم کردوه، ته نانهت نه وانه ش که قسه له ره هندی سه روو ناسایی به سه رهاتی ژیا نی رو حانی شو که سایه تیبه ده کمن، روودای له مجوره یان نه گیراوه ته وه^(۱۸۲)، به هه مان شیوه له و سه رچاوه میژوویا نه ش که میژووی گشتیان نویسه ته وه ناماژه بو روودای له مجوره نییه، له کاتی کدا رووداوه که له بهر گرنگیه کی - نه گهر روویدا بټ - نه وه ده هیټی تو مار کرابیټ، به تاییهت که ده شټ له چوارچیوه میژووی ولاتگیری نیسلا مییه وه بخو ټرنیټه وه.

هه رچو ټنک بیټ شو به سه رهاته له لای ټین به زازی میژوونوس ناو کو ټیه کی میژووی هیه بو گیشټت به وای ناماژه بو کوردنک بکات له و سو پایه دا به شدار بووه، نه ویش "پروژ شاه زهرین کولاهی کوردی سنجانی" یه ، که سیټی ده وله مهن دی ده سترکراوه و دوستی هه ژاران بووه، گرنگیه که شی له وه دایه که باپره گه وری شیخ صه فیه دینه^(۱۸۳) و ده رخسټنی ره سنی کوردانه ی شو به ماله گرنګه ی نیو میژووه^(۱۸۴).

(۱۸۰) صفوة، ص ۶۵.

(۱۸۱) صفوة، ص ۷۲.

(۱۸۲) هه ر بو نمونه پروانه: القرماني: الروض النسيم و الدر اليتيم في مناقب السلطان ابراهيم بن ادهم، مخطوط محفوظ في: معهد الثقافة و الدراسات الشرقية، طوكيو، له نه ته رنیت لم سایته دا هیه:

<http://ricasb.ioc.u-tokyo.ac.jp>

(۱۸۳) ابن بزاز: صفوة، ص ۷۳.

(۱۸۴) پروانه: عبدالحسين زين كوب: ارزش ميراث صوفيه، چاپ دوازه لم، انتشارات امير كبير، تهران،

۱۳۸۵، ص ۷۵. بابا مردوخ روحانی(شیوا): تاريخ مشاهير کرد، بکوشش: محمد ماجد مردوخ روحانی،

سروش، تهران، ۱۳۸۲ ه.ش، ج ۱، ص ۳۱-۳۲.

بەدەر لە راستی و ناراستی رووداوەکان، ناماژەیک لەو بەسەرھاتەدا بخوێنرێتەوە نامادەیی و پەرۆزی ئەو گەورە زاهیدەیکە لە سیستەمی بیروباوەری کوردی، بەتایبەت لە رەھەندە عێرفانییەکەیدا، بەلام کاتیکیش عێرفان دەبێتە تەواوی سیستەمی کولتوری لە نایینیکی وەک "ئەھلی ھەق"دا، ئەوا ناسایی دەبێت ئیبراھیمی کۆری ئەدھەم بچیتە سەرۆکی شوێن و کاتەو و بێتە رەمزیکێ نایینی؛ بێتە سولتانیک بەھەموو ئەو مانایانەی چەمکی سولتانیتی لەو نایینەدا ھەیەتی^(۱۸۵). نیدی سەرپۆرەیی ژیا، کەرامەتەکانی، تەنانت جیھانبینی عێرفانیانە لە جیھانبینی نایینی ئەواندا کاری پێ دەکری و وێنەدەکرێتەو و لەنێو دەقە نایینیە پەرۆزەکاندا دەمینیتەو^(۱۸۶).

نەونەیکێ تر ھەر ئەو عەکبەری کوردییەیکە کە پێشتر ناماژەمان بۆی کرد و گوتمان ھاوسەردەمی بشری کۆری حارث (م ۲۲۶/ک ۸۴۱ز)بوو، لەبارەی ئەم کوردەو تەنھا بەسەرھاتیەکمان چنگ کەوتوو کە ئەو سۆفیە ناودارە دەیگێرێتەو و ناماژە بۆ گەڕانەوێ عەکبەری کوردی دەکات لە "رێگری"یەو بۆ لای "خودا"، گەڕانەوێەیک کە پێویستی بە موعجیزەیک لە نێو سەرشتدا بوو تا وابکات ئەم کەسە رێگرە لە ھالەتی "ھەجر"ی خوداوە بپەرێتەو بۆ ھالەتی "صولح"کردن لەگەڵیدا، ئەو پەرینەوێەیک عەکبەر و ھاوێلەکانی دەخاتە باری گریان و ھاوار و سەرسامی و دواجار ناشتکردنەوێ خودا^(۱۸۷)، بێگومان باوەرھێنان بە گۆرانی ھالی کەشیش لە رێگرەو بۆ خودا پەرست ھەر بە بێینی موعجیزەیکە خۆدای تەواو نابێ، بۆیە دەبینین پێغەمبەریش رۆڵ لەو پەرۆسەیک دەگێرێ کاتیک، بۆ سەلماندنی ھالی

(۱۸۵) بگەرێتەو بۆ: صدیق صفی زاده: سرانجام - کلام خزانه، یکی از متون کهن یارسان (اهل حق)، انتشارات هیرمند، تهران، ۱۳۷۵. ش.

(۱۸۶) لەم بارەو بڕوانە: حاج نعمة الله جيحون آبادي: شاهنامهء حقيقت - تاريخ منظوم بزرگان اهل حق، متن مصحح: محمد مكرى، انستيتيو ايران و فرانسه، تهران، ۱۹۶۶، ص ۲۳۹ - ۲۵۲.

(۱۸۷) المقدسي: التوابين، ص ۲۲۲ - ۲۲۳. ابن صصري: الدررة المضيئة، ص ۲۳۱-۲۳۲. ھەمان بەسەرھات لە سەرچاوەی تریش ھەیکە بەلام بێ ھێنانی ناوی "عکبر"، بڕوانە: الیافعی: روض الراحين في حکایات الصالحين، وضع حواشيه: عبد الجليل عبد السلام، ط ۲، دار الكتب العلمية، بيروت، ۲۰۰۷، ص. ھەرودھا بڕوانە دەقی چێژکە کە لە پاشکۆی ژمارە (۱)

ئايىنى سەردەرى لەگەلدا دەكرى^(۱۸۹). زۆرچار يىنىنى يىتغەمبەر لە خەوندا كاردەكات بۆ چارەكردنى گرافتەكان، قورس بن يان سووك، جا گرتى تايىت بە پەيوەندىي كۆمەلەيەتتەيە بە، يان ئەو قەيرانە سىياسىيانەي پىتويستيان بە ئاراستە كوردنەو ھەيە، يانىش تايەتن بە مەسەلە دىنىيەكانەو^(۱۹۰). بۆيە لەو بەسەرھاتەي بەردەستيشماندا ئەو جۆرە خەويىنىنە خراوەتە گەر بۆ پىتدانی رەوايى بە ئاوكۆي دەقى حەكايەتەكە، خۆ تا ئەو كاتەي كە پىتغەمبەر لە ھزرى سۆفيگەريدا وەك يەكەك لە بالاترين كەسانى خوداناس نامادەيە. ئاسايىشە، وەك سىمبوليك بۆ باوەرھيتنانى تەواو، لە دارشتنى بەسەرھاتى ناسينەوہى "ھەق"دا نامادە بۆ.

ھەرچۆنەك يىت، مەغزاي حەكايەتەكە ھەر ئايىنى - سۆفيانە نابى و برىتى نابى لەو پرۆسەي ناسينەوہيەي ئاماژەمان بۆي كرد، واتا كوردەي پەرينەو لە كەسى سروشتى تەنانتە نەشياوہو بۆ كەسى سەروو سروشتى، بەلگە مەغزايەكەي كۆمەلەيەتەي زۆر گرنگيشى ھەيە كە لە چوارچىوہى تىگەيشتنى باو لە نىوہندى ئىسلامى لە سروشتى كۆمەلەيەتەي تەواو كورددا خۆي بەيان دەكات، يىرى ئەو كەسانەشى پىتوہ خەريك بوو كە لە سنوورى ھزرى سۆفيگەريدان وەك بشرى كوپ حارث و كەسانى دى، ھەر بۆيە دەينين پەيوەندىي ريگرە كوردەكان بە سۆفيان و سروتەكانيان بەسەرھاتى خۆي لەنىو دەقە سۆفيەكانەو دەبى^(۱۹۱)، بەسەرھاتەكەي ئەو يەكەمين سۆفيەي كوردانىش كاتىك دەبىتە نموونەي تۆبەكارى لەلاي رەمزيكى ديارى سەر بەو ھزەرە، ھاوكىشەيەكەي لەمەر كاريگەري رەوشتيانەي سۆفيگەري لەسەر رەفتارىكى كۆمەلەيەتەي كوردان كە بە ئاجۆر دەخويندريتەوہ دوستكردوہ^(۱۹۲). ئىدى

(۱۸۹) راستى يىنىنى يىتغەمبەر لە خەوندا پەيوەستكراوہ بەو فەرمودەيەوہ: ((من رأني في المنام فقد رأني فأنا الشيطان لا يتمثل في صورتي - ئەوہى بمىنى منى يىنيوہ، چونكە شەيتان لە وىنەي مندا دەركاھوي))، البخاري: صحيح البخاري، حقه: مصطفى ديب البغا، ط ۳، دار ابن كثير، بيروت، ۱۹۸۷، ج ۵، ص ۲۲۹۰. (۱۹۰) بۆ ليكولنەوہى وردى يىنىنى يىتغەمبەر لە خەون و ليكدانەوہى لە كونتورى ئىسلامى بگەريوہ بۆ: أنا ماري شيمل: أحلام الخليفة - الأحلام و تعبيرها في الثقافة الإسلامية، ت: حاتم الدين جمال بدر و آخرون، منشورات الجمل، كولن، ۲۰۰۵، ص ۳۴۱-۳۸۳.

(۱۹۱) بروانە: الميجوري: كشف، ص ۵۶۱-۵۶۲.

(۱۹۲) دواتر، لەبەشى پىتجەمدا، زيتر باس لە ئاكامە كۆمەلەيەتەي - ئايىنيەكانى ئەو بابەتە لە ئاستى ميلليدا دەكەين.

ناساييه نمونەى كوردى ريگر و ناسينهەى ھەق چەندبارە بېيتەو و "ريگرى سۆفى" بېيتە دياردەيەك لە نىو ميژووى ھزرى سۆفيگەريى ئىسلامىي كوردىي لە قۇناغە جياوازەكانيدا^(۱۹۳).

دوچار دەشتى بلىين رەنگە گيپرانەوئى ئەو جۆرە بەسەرھاتە جۆريك بېت لە بانگەشەكردنى سۆفييان بۆ رۆلى رېيازەكەيان لە چاكسازى كۆمەلايەتى و جەختكردنەو بېت لەسەر بواری كردارى ھزرەكەيان لە پانتايى ئىسلاميدا، وەك ھەولتيك بۆ روونكردنەوئى ھەلوتستى شتوتندراويان لە گرفتەكانى كۆمەلە ئىسلامى و دەرختستى كارايى خۆيان لە چارەكردنى گرفتەكان بە ھەمان ئەو لۆژيكي ھزرەكەيان كارى پى دەكات، بىگومان بوونى "ريگر" یش بە "سۆفى" روونترين بەلگە دەبى لەسەر ئەو كارابوونە كۆمەلايەتى – ئايىنيەدا. ھەر بۆيەشە ئەو ھزرە، وەك بىنيىمان، ھەموو تواناكانى خستۆتەگەر بۆ ديارىكردنى ئاراستەكانى شتوتەگرتنى ھەكايەتەكەى عەكبەرى كوردى.

نمونەيەكى ترى ئەو قۇناغە زووەى پەيوەندىي كورد بە سۆفيگەريەو پەيوەستە بە سۆفى ناودار بايەزىدى بسطامى وەك يەكيتك لەو كەسانەى لەسەر دەستيائەو سۆفيگەرى چەندان ھەنگاو چۆتە پيش و گوتارە بىروباوەريەكەى خۆى دارشتووە. ئەوئى گرنگ بېت بۆ باسەكە نەوئەى كە بە پىنى سەرچاوەكان وا دەرەكەوئى ئەم سۆفيە لەسەر دەستى مامۆستايەكى كوردەو پىنگەيشتووە^(۱۹۴)، گوايە ناوى شيخ ھەسەنى كوردى يە^(۱۹۵). ئەو نمونەيەش، ھەرەك ئەوانى پيشووتر، ناديار و تەمومژاويە و سەرچاوەكان بە روونى باس لە زىد و بىروباوەرى ئەم كەسە و كارىگەريەكانى بەسەر بايەزىدەو ناكەن، تەنيا ئەو نەبى كە دەگوترى ئەو شيخ ھەسەنە لە "أهل الرأي - نەھلى راوبۆچون" بوو^(۱۹۶)، بەمەش دەزانين پەيرەوئى لە رىيازى فيقھى ئەبو ھەنيغە كردووە، بۆيە ئەگەر كارىگەريەكى بەسەر بايەزىدەو ھەبووبى ئەو لايەنى كەم لە تىگەيشتەنى ئەو سۆفيە بۆ شەريەتەوئەى، ئەوئە دەبينين ئەميش لە

(۱۹۳) لەوانە سۆفييانى سەدەى پىنجەمى كۆچى/ يانزەى زايىنى: ئەبوەكرى ھاوارى، ئەبو محەمەدى شەنبەكى، ئەبولوھەقاي حولوانى، كە دواتر لە بەشى چوارەم باسيان دەكەين.

(۱۹۴) الأنصاري: طبقات الصوفية، ص ۲۰۴. جامى: نفحات، ص ۵۴.

(۱۹۵) جواد نوربخش: بايزيد بسطامى، چاپ چھارم، انتشارات يلد قلم، ۱۳۸۵ھ.ش، ص ۲۴.

(۱۹۶) جواد نوربخش: بايزيد، ص ۲۴.

مەزھەبدا لە ئەھلى راو بۆچوون بوو^(١٩٧). لەو دەچى ئەو گەرە سۆفییە ئەوەندە بەو مامۆستا کوردەى کارىگەر بووى کە تەنانەت وەسیەتى کردوو، لەدواى مردنى، لەژێر پێى مامۆستاکی بنیۆرى^(١٩٨). وەك دەشزانین بايەزیدی بسطامى ھەر لە شارى "بسطام" نیۆراو^(١٩٩)، کەواتە دەبێ گۆزى شیخ حەسەنیش لەوى بێت.

لەوە بترازى ھىچى تر لەبارەى ئەو شیخە کوردە نازانین، بەلام خۆ ھەبوونی شیخیكى وا لەو قۆناغە زوویدا، سەربارى ئەوێ دەستنیسانی سەرەتایەك دەكات بۆ ھەلوست نواندن لە سۆفیگەرى لە ناوەندى کوردیدا، لەھەمان کاتدا جەخت لەسەر بۆچوونەكەى پێشوترمان دەکاتەو لەسەر ھەبوونی پەيوەندییەكى تەواوکارى لە نێوان شەریعت و حەقیقەت لەو ناوەندەدا، ئەو حەقیقەتەى لێرە بەدراو زێتەر گەللە دەبێ و بەرچاوتر دەبێ.

پەيوەندیی بايەزیدی بسطامى بە کورد و بیروباوەرە ئایینیەكەى لێرە بە کۆتا نایەت، بەلگە - ھەرەك لە پەيوەندیی بە ئیبراھیمی کورێ ئەدھەم بینیمان - لێرەشدا ھەمان پرۆسەى گواستەوەرە بۆ ئاستى "میتا میژووبی - ئەودیو میژو" ھەیە، بە دەستەواژەكەى تر گواستەوەرەى بايەزید لە کەسیتیەكى میژووبیەوەرە بۆ کەسیتیەكى سەرور میژووبی و داپراو لە شوێن و کاتى خۆى، بەلام ئەجارە پرۆسەكە لە نێو کولتورى ئایینى "نێزدیەکان" وە ئەنجامدراو، کاتیك دەبینین بايەزید بۆتە باپەرەى یەكێك لە میرخاسە دینیە گەرەکانى ئەوان، ئەویش "بايەزیدی بسطامى ئیختیار"ە کە بە "بازیدى رم زراف" ناسراو^(٢٠٠)، دەگوترێ ئەو ئەوھەى بايەزیدی گەرە ھاتۆتە سەر زەمینى نێزدیان و لەبەر ئەو پینگە گەرەھەى لە بواری عێرفاندا ھەیبوو تەوانیویەتى پایەى "ئیختیارى مەرگەھى" لە شوێنى ھەرە پیرۆزى ئەوان(لالش) وەرگرت^(٢٠١)، بەمەش بايەزیدی بسطامى تێکەڵ بە سیستەمى ئایینى - کۆمەلایەتى ئەم سێکتە بوو، تا ئاستێك کە دەبینین تیرەھەكى یەكێك لە ھۆزە

(١٩٧) الأنصاري: طبقات الصوفية، ص ٢٠٤.

(١٩٨) الأنصاري: طبقات الصوفية، ص ٢٠٤. جامی: نفعات، ص ٥٤.

(١٩٩) القزويني: آثار البلاد و اخبار العباد، دار صادر، بیروت، د.ت، ص ٣٠٨.

(٢٠٠) ريسان حسن البسطامي: بازید البسطامي الاختیار عند اليزيدية، مطبعة وزارة الثقافة، اربيل، ٢٠٠٠، ص ٩.

(٢٠١) ريسان حسن البسطامي: بازید البسطامي، ص ٩.

گهواره کانی ئیزدی خۆیان دهگێڕنهوه سه‌ر ئەم سۆفییە و بە "باسطەمی" ناسراون^(٢٠٢)، بێگومان ئەمەش بەکارهێنانی کەسێتییه‌که‌یه‌تی وەک سه‌رمایه‌یه‌کی ره‌مزی و ره‌وایه‌تییه‌کی نایینی به‌ پله‌ و شوێنی ئەو تیره‌یه‌ ده‌دات له‌ نێو جفاکی ئیزدیدا، که‌ بۆ پارێزیکردن له‌ سه‌رمایه‌یه‌یان کۆمه‌ڵێک سرووتی نایینی له‌ شێوه‌ی ئاهه‌نگ و داوه‌تکردنه‌وه‌، بۆ به‌رز راگرتنی ناوی داده‌هێنن و تا نوکه‌ په‌یره‌وی لێ ده‌که‌ن^(٢٠٣).

هه‌رچۆنێک بێت ئەو نموونه‌ که‌ به‌گشتی له‌رووی زه‌مه‌نیه‌وه‌ هی سه‌رده‌مانی ده‌ستپێک و گه‌ڵاڵه‌بوونی سۆفیگه‌ری ئیسلامین، بایه‌ی ئەوه‌ن و هه‌ک پرۆژه‌یه‌کی هه‌زی چاویان لێ به‌که‌ین، نه‌وه‌ ناچیت هیچ کامێک له‌و که‌سانه‌ هه‌لگری جوژه‌ پرۆژه‌یه‌کی له‌مجۆره‌ بووین، به‌لکو وادینه‌ به‌رچاو ئەوان کاره‌کته‌ری دووه‌مین بۆ که‌سانێکی خودان هه‌ز، له‌به‌ر ئەوه‌ له‌وه‌ ناچیت توانیشتیان پانتاییه‌کی جوگرافی بۆ سۆفیگه‌ری دا به‌زێنن، به‌لکو ئەو پانتاییه‌ دوای ئەو ماوه‌ زه‌مه‌نیه‌ - وەک پاشان باسی لێوه‌ ده‌که‌ین - له‌گه‌ڵ به‌رفه‌ربوونی هه‌زه‌ که‌ له‌ته‌واوی جیهانی ئیسلامی و ئاماده‌یی راسته‌وخۆ و ناراسته‌وخۆی گه‌وره‌ سۆفیانی ئیسلامی له‌ ولاته‌که‌دا رووخساره‌کانی ئەو دیاره‌ نایینییه‌ ده‌رده‌خه‌ن.

له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا ده‌بێ ئەوه‌مان له‌بیر بێ که‌سایه‌تییه‌کان به‌رده‌وامیشتیان له‌ زه‌مینه‌ی کوردیدا هه‌یه‌، خه‌یاڵدانی کۆمه‌ڵایه‌تی، له‌به‌ر جێگیربوونیان له‌ نێو سیسته‌می کولتووری نایینه‌کان، نه‌یتوانیوه‌ فه‌رامۆشیان بکات، به‌ تایبه‌ت له‌ ره‌هه‌نده‌ عه‌رفانییه‌کانی هه‌ردوو سینکته‌ "ئیزدی" و "ئه‌هلی هه‌ق"دا، ده‌بینین هه‌ردووکیان کاریان کردوه‌ بۆ به‌رجه‌سته‌کردنی نێستایی ره‌مه‌ز مه‌ژوویه‌کانی سۆفیگه‌ری ئیسلامی له‌ نێو سیسته‌می عه‌رفانی خۆیاندا. له‌م حاڵه‌شدا مه‌رج نییه‌ که‌سایه‌تییه‌کان هه‌مان خه‌سه‌له‌تی مه‌ژوویان هه‌بێ که‌ له‌ واقعیی خۆیاندا هه‌لیانگرتبوو، به‌لکو دووباره‌ دارپێژاونه‌ته‌وه‌.

له‌ ناوه‌نده‌ نایینییه‌ کوردیه‌که‌دا ئیبراهیمی کۆری ئەده‌هم و بایه‌زیدی بسطامی دوو که‌سێتی جیاوازن له‌ که‌سێتی راسته‌قینه‌ی خۆیان، ئەوان ته‌نیا هه‌بوونه‌ عه‌رفانییه‌که‌یان په‌یوه‌سته‌ به‌و حاڵه‌ته‌ راسته‌قینه‌یه‌، ئەگه‌رنا تیگه‌یشتن له‌ که‌سێتی ئاماده‌یان له‌ نێو کولتووری

(٢٠٢) بازید البسطامي، ص ٥٢.

(٢٠٣) له‌باره‌ی ئەم سرووتانه‌ و چۆنیه‌تی په‌یره‌وکردنیان له‌لای ئیزدیه‌کانه‌وه‌ بگه‌ڕێوه‌ بۆ: ريسان حسن البسطامي: بازید البسطامي، ص ٥٣-٥٦.

دو ئاينىڭ پەيۋەستە بەۋ سىستەمە ئىۋخۇيىمى لە بىنىنى رەمزەكان پەيۋەۋى لى دەكرى، ئىدى ئو عارفانە و ھاۋشۋەكانيان ئوۋەندەى دەرکەۋتەى ئىزدىيانە يان ئەھلى ھەقانىان ھەيە ئوۋەندە ئو دەرکەۋتە سۆفیانەيان نابى كە دەشى لە نىۋ چوارچىۋەى سۆفىگەرىدا ھەيانبۇبى. لە شۆىنى ترى تۆۋىنەۋەكەدا غوۋەى دى دەبىنىن و ئو پىۋەسى خۇمالى كىردن و پىۋزكىردەى كەسايەتتە سۆفىيەكان لە مېۋۋى پىۋبەۋەرى ئاينى كوردىدا رۋونتر دەبىتەۋە.

دوۋم: ئەستەمى دىارىكىردنى سنوۋرى سەرھەلدانى دىاردەى سۆفىگەرى

ئەگەر سۆفىگەرى ئىسلامى تا ناۋەراستى سەدەى سىتەمى كۆچى / نۆيەمى زايىنى، لە پانتايى كوردىدا لە چوارچىۋەى چەند كەسكى پەراگەندە، لىرە و لەۋى، چى بېۋە، ئو لەۋى بەدۋاۋە بەرەبەرە ۋەك دىاردەيەكى ئاينى شىۋەگىر دەبى و دەبىنىن لە چەند ھەرىم و شار و ناچەدا كەسانىك دەردەكەۋن، ھەم سەربوردەيان و ھەمىش چۆنىيەتى كاركىردىيان لەۋ بۋارە ئاينىيەدا ئاشكراتر و بەرەرەترە، ئەمە سەربارى ھەبۋنى پەيۋەندىيەكى تەۋاكىرانەى - دىار و نادىار - لە نىۋانىندا و خۇناساندىيان ۋەك خۇدان تىۋانىنىكى ئاينى جىۋاز.

لەگەل ئوۋەشدا دەستىشانكىردنى چوارچىۋەيەك بۆ سۆفىگەرى لە پانتايەكى كۆمەلەيتىدا، كە جفاكى كوردىيە، لە چەندان رۋوۋە كارىكى ئەستەم و سەركىشانەيە، تەنەت دەشى بلىن رەنگە ھەر ھەۋلىك بۆ ئو دىارىكىردە بە لارپىندا بىات و دوۋر بەكىنەۋە لە راگەشتن بەسەر چىيەتى ھزەرەكە و چۆنىيەتى بەرھەمەتتەنى لەلەين كەسايەتتە كارايەكانى نىۋ ئو پانتايە. بەر لە ھەمۋ شتىك سىۋىتى سۆفىگەرى خۆى لەمپەرىكى گەۋرە لەبەردەم رۆشن بۋنەۋەى سنوۋرەكان، چۈنكە - ۋەك لە دەۋازەى تۆۋىنەۋەكەدا ئامازەمان پىدا - ئوۋەندەى سۆفىگەرى لە قۇناغى سەرھەلدانىدا ھەلۋىستىكى پەرچەكرارانەى چەند تاكىكى نىۋ جفاكى ئىسلامى بۋە لە بەرامبەر بە دىاردە كۆمەلەيتتەكان و خۆندەۋە فرەجىۋازەكانى ئاين و چۆنىيەتى پەيۋەكرەدى، ئوۋەندە دىاردەيەكى ھەمەگىرى ئاينى - كۆمەلەيتتە نەبۋە، لە ناۋچەيەكى دىارىكرادا برەۋى سەندىچ و جىگىر بۋبى. ئەگەرچى سۆفىيان دواتر لەۋ دوۋرەپەرىزىە دەچۋنە و گىۋى ئاينىيان دامەزراندۋە و لە چوارچىۋەى سىستەمىكى رىخراۋەيىدا كارىيان كىردۋە، بەلام ھىشتا - تا ئو كاتەى تەرىقەتى سۆفىگەرى سەرى ھەلەدەۋە - زىاتر ۋەك گىۋىەكى داپراۋ

و داخراو به سه رخویدا خوځان دهناساند، که ریځگه یان به دهره وهی خوځان نه ده دا له چوارچپوه کی دیاریکراودا سنووربه ندیان بکهن.

بۆیه نه گهر هندیك جار چهند که سیك، له شاریك، یاخود له ههریمیکدا، بوونه ته سؤفی، نهوا به دووره په ریژی ماونه ته وه و که مترین دهرکه وتنیان لهو گۆره پانه جوگرافییه دا هه بووه، نه مهش واده کات گومان بکهین له وهی نهو شوینه به مه نزلگای سؤفییان دابننن؛ که سانیك که نه وهندهی هه بوونی خوځان له خوداناسیی و برینی قوناغه رۆحانییه کان چر کردوته وه نه وهنده خوځان لهو چوارچپوه شوینییه ته نانه ت کاتییه شدا به یان نه کردوه. ئیدی ده بینن له زۆریه ی حالته دا سؤفی و تیروانییه کانی له دهره وهی فهای گشتی ناوه دانییه که ی دهره کهوئ^(۲۰۴)، نه گهر جار جاریش ناچار ده ی لهو فهایه دا کارا بی، نهوا وه ییداویستییه کی ئایینی یاخود جپه جپه کردنی رۆلنکی خوازراوی کۆمه لایه تییه^(۲۰۵). به دهر له مه نهو سؤفیانه وادینه بهرچار لهو شوین و کاته ی تییدا ده ژین داپراون و خوشیان هه ولتی توخکردنه وهی نهو داپرانه و مانه وه به نامویی له هه مبه ر به دهره وه که یان ده دهن.

نهسته نگییه کی تری به رده م دانانی سنووری جوگرافی بۆ سؤفیگه ری له وه دایه، نهو دیارده ئایینییه له رووی چه مک و دهرکه وته کانییه وه به جپه گیری نه ماوه ته وه و سؤفییان له هه ر شوینیك بووبن له بیروا کانیان ده گه رانه وه بۆ یه کتر، تا نهو کاته ی مه رزه جوگرافییه کانیش — له وانه ش هی ولاتی گزیه کی "ره گه زی-ئیتنی" وه کورد — به سه ر دهره وه دا کراوه ن و نهو شار و ده قه رانه ی سؤفییان لی هه لده کهوئ، به ته وای لهو دهره وه یه دانه پراون، ده شی دیارده که ته واکه ری هه مان دیارده ی ناوچه ی تر بیت؛ نهو ته یه که له یه که مین نووسه رانی سؤفی گولنابادی (م ۳۸۰/ک ۹۹۰ ز) ناوی چهندانیك له گه وره سؤفیانی ولاته که — به تاییه ت هی دوو له سه ره کیترین گۆره پانی دیارده ئایینییه که که ههریمی چیا و ههریمی نازرییجانن — ده خاته پال ناوی سؤفیانی "خوراسان"^(۲۰۶)، نهو شوینه ی له زویه که وه سؤفیگه ری لی دهرکه وتوه و

(۲۰۴) بۆ غوونه بیروانه: السراج: الملع، ص ۲۳۵. الکلابادی: التعرف، ص ۱۱۸. الأنصاري: طبقات الصوفية،

ص ۳۴۴، ۳۶۶، ۳۹۳. ابن خفيس: مناقب، ج ۲، ص ۱۶۲، ۲۲۶.

(۲۰۵) دواتر له به شی پینجه م زیاتر له سه ر رۆلی کۆمه لایه تی ناچاراییانه ی سؤفی ده وین.

(۲۰۶) التعرف، ص ۱۸.

بۆتە بىنكەيەكى سەرەكى و تايىبەمەندى بەرھەمھېتئانى ھزرەكە^(۲۰۷)، دواترىش بۆمان روون دەبىتەو كە گەورە سۆفییانى شارى بەغداد، چەندە كارىگەربىيان بەسەر سۆفییانى ناوچە كوردىيەكاندا ھەبوو ە رەنگرىژى تىز و بىروبۆچونەكانيان كرددون.

لىرەو ە سنوورىەندكردنى دياردەكە بە شوئىنكى جوگرافى و خوئىندەوئى لە نىو ەو سنوورەدا دەرھىنانىيەتى لە ناوگۆى مېژووبى، چونكە سۆفىگەربى ولاتەكە لەم قۇناغەدا گەشەسەندىكى نىوخۆى و سەربەخۆى ەوتۆى نەبوو، لە گەشەسەندى رەوت و دياردە ئايىنىيەكانى ترى دابرىيى و ەك دەرپىنكى ئايىنى جىاواز شىوگەير بووبى ەك لە قۇناغەكانى دەرەنگردا و ايلىبەسەر دىت، بە پىچەوانەو ە پىداگىربى بەردەوامى بەشى ھەرە زۆرى سۆفىيەكانى ەوئى لەسەر پابەندبوون بە فەزائى ئايىنى گشتى، وا دەكات تايىبەمەندىەكانى ەو ھزرە - لە چەندان وىستەگەدا - پاشەكشە بىكەن لەبەردەم ھەلگشەنى چەمك و بنەما گشتگىرەكانى شەرىعەت و جىگىربوونى گەلى سۆفییان لە نىو ەو سنوورەى ەم بنەمايانە بە ھەبوونىانى دەبەخشى و بە فەزائى باوى ئايىنى پەيوەست دەكردن، ەگەر ھەندىكجار لەسەرەتادا دەرچونىكش ھەبووبى، ەوا ەك ھەلوئىستى تاكىك ياخود چەند كەسك ماوەتەو ە نەبۆتە ھۆى دامەزراندنى گوتارىكى سەربەخۆى ئايىنى، لە پانتايىەكى جوگرافىدا خۆى و تايىبەمەندىەكانى نىشان دابى و سىستەمى كولتورى ەو پانتايىەى خستبىتە ژىر ھەژمونى باوەرپانەى خۆيەو ە.

لەم روانگەيەو ە، ەو ە ئىمەين دەخوازين ەو سۆفیانە جىنشىنى زىدەكانيان بىكەين، پابەندىان بە شوئىن و نامادەيىان تىايدا بىكەينە خالى دەستپىك بۆ خستەنەوو و خوئىندەوئى بەشداربوونىان لە دامەزراندنى ھزرى سۆفىگەربى. خۆ دواچار ەو سۆفیانە نىشتەجىئى ەو شار و ھەرىمانەن، بمانەوئى و نەمانەوئى، لەسەر ەو زەمىنەدا بوونە و، بە خواستى خۆيان بووبى يان نا، كارىگەربىيان ھەبوو، ناچار بوونە تىكەل بە سىستەمە كۆمەلايەتتەكە بىن، تا بىگۆرن يانىش لايەنى كەم لە نىو ھزرەكەياندا راھى بىكەن. ھەر بۆيە ھەولەدەين لە خوارەو ە دەستنىشانى گرنگترىن ەو شوئىنانەيان بىكەين و بەشدارى سۆفییانى ەوئى لە پرۆسەى بەرھەمھېتئانى چەمك و بىروبۆچوون و تەواوى دامەزراندەكە دەرەنجەين:

(۲۰۷) لەمبارەو ە بگەرىئە بۆ:

Ahmet T. Karamustafa: Sufism, pp.60-71. Margaret Malamud: Sufi organizations & structures of authority in Medieval Nishapur, international journal of Middle East studies, Cambridge, 1994, Vol.26, No.3, PP.428-429.

سېئەم: دەرکەوتە و خەسلەتەکانی سۆفیگەری لە

رۆژئاوای ھەریمی چیا (الجبال)

لە نێو ناوچە و دەڤەرە کوردیەکاندا رۆژئاوای ھەریمی چیا، پتر بۆتە بنکەى سۆفیيان و نەو دیاردە نایینییهى تیدا دەرکەوتە، بە جۆریك کە وا دەبینرێ دیاردەکەى تیدا چر بۆتەرە و زۆریەى گەرە سۆفیيانی پانتایی کوردیی خەلکی ئەوین.

بەر لەوەى بچینه سەر باسی سۆفیگەری لە شارەکانی ئەو دەڤەردا، دەشتی چەند ھۆکاریك لە مەر ئەو چریونەوێه پێشنیار بکەین؛ بەر لە ھەموویان پێگەى دەڤەرەکەى لە چوارچۆی نەخشی جوگرافی سەرھەڵدان و گەشەسەندنی سۆفیگەری ئیسلامیی بەگشتی، دەڤەریك کە کەوتۆتە نێوان دوو لە سەرەکیترین بنکەى ئەو سەرھەڵدان و گەشەسەندنە و، وەك ئەلقەى پێکبەستى نێوان ئەو دوو بنکەى — لایەنى کەم لە رووی راستیی جوگرافیهو — بوو، ئەوانیش ناوچە فارسىیەکان بە گشتی و بەتایبەت خوراسان لەگەڵ ھەریمی عێراق بەتایبەت بەغدادی پایتەختی عەباسییهکان، زۆرجار سۆفیيانی ئەو دوو بنکە یاخود قوتابخانە، لە گەران و سورانەکانیاندا، بەو ھەریمەدا گوزەریان کردووە یاخود تیدا ماونەتەرە و پەيوەندیان لەگەڵ کەسانیکدا گرت دایە کە سەرسامی دیاردە نایینییه نوێیەکە بوون و کەسیتی خۆیانیان تیدا دۆزیوەتەرە^(٢٠٨). ئیدی لەم قۆناغی سەرھەڵدانەدا سۆفیيانی ئەو دوو قوتابخانە ھەژمونی تەواویان کردۆتەرە سەر دەرکەوتەکانی ھزرەکە و بە تێز و چەمکەکانی خۆیان سنووربەندیان کردووە و ئەوانیترى دەرەوێ خۆیان ناچارکردووە بەم تێز و چەمکانە بربکەنەرە و بەرھەمیان بەئێنەرە.

لەلایەکی ترەرە، رەنگە سروشتی ئەو ناوچەى و ناوچە کوردییهکان بە گشتی، لەبار بووبێ بۆ گەشەسەندنی دیاردەى کە وەك سۆفیگەری، تا ئەو کاتەى سۆفی نیشتەجێی ناو شوینە یاخود با بلێین پێناسی خۆی لە جۆریکی دیاریکراوی شویندا بەرجەستە دەکات و ھاوکاریتی لە خۆدیتەرە لە ناو حالى سۆفیيانەدا، بەتایبەت شوینی دورەر ئاوەدانى و خاوەن پێکھاتەى تۆپۆگرافی سەخت وەك جەختکردنەرەوێک لەسەر رووخساری دورەرپەرتیزی و تەرکە

(٢٠٨) بۆ نمونە پروانە: الکلابادی: التعرف، ص ١١٧. ابن خیس: مناقب، ج ١، ص ٤٣٤. ابن الجوزي: صفة

الصفوة، ج ٤، ص ٩٨. ابن الساعي: أخبار الحلاج، اعتنى بنشره: ل. ماسينيون و ب. كراوس، منشورات

الجل، كولونیا، ١٩٩٩، ص ٤٥، ٤٩.

دونیاییه‌کی ئه‌و پێناسیه، هه‌رمه‌که‌ش، که به پێکهاته چیاپیه دژواره‌کی ناسراوه^(٢٠٩)، هه‌ر له سروشتی خۆیدا ئه‌م خه‌سه‌ته دووره‌په‌ریزه‌ی هه‌بووه و له‌باربووه بۆ شیوه ژیا‌نی سۆفیان، تا راسته‌وخۆ له‌ نیو ئه‌م سروشته‌دا به‌ جۆری ئه‌و په‌یوه‌ندییه‌ بگه‌ن که ده‌خوازن له‌گه‌ڵ خودا و خۆیاندا گرتی بده‌ن. ئه‌گه‌ر له‌وێشدا — له‌ ده‌ره‌وه‌ی حاله‌تی دووره‌په‌ریزی په‌یوه‌ندیان به‌ خه‌لکه‌وه‌ هه‌بێ و هه‌ریان به‌ ویست یان بێ ویستی خۆیان جێکه‌وته‌ی کۆمه‌لایه‌تی هه‌بێ، ئه‌وا له‌گه‌ڵ خه‌لکانیکه‌ — که لی‌ره به‌شی هه‌ره زۆری کوردن — به‌شیکه‌ن له‌و سروشته و له‌ ناستیکه‌ی ئه‌وتۆی بیرکرنه‌وه و بیروباوه‌ری ناییندان، که له‌گه‌ڵ تینگه‌یشتن و جیهانبینی سۆفیاندا گونجاوه و زه‌مینه‌یه‌کی کۆمه‌لایه‌تیان هه‌یه وایکردوه، باش و خراپیان، قه‌بو‌لی که‌سیه‌تی سۆفی بکه‌ن و وه‌ک رێبازێکی دروستی باوه‌رداری سه‌رده‌ری له‌گه‌ڵدا بکه‌ن^(٢١٠)، وه‌ک له‌ کۆتاییه‌کانی ئه‌و توێژینه‌وه‌یه‌دا زیاتر روونده‌که‌ینه‌وه. له‌ گه‌نگه‌ری بنکه‌کانی سۆفیگه‌ری ئه‌و هه‌رمه‌:

١- دینه‌وه‌ر وه‌ک شاری سۆفیان:

ئه‌گه‌ر پێش وه‌خته‌ گوتمان روژناوای هه‌رمی چیا بنکه‌ی سه‌ره‌کی سه‌ره‌له‌دانی سۆفیگه‌ری بووه له‌ پانتایی کوردیدا، ئه‌وا ده‌شتی شاری دینه‌وه‌ر له‌ نیو ئه‌و بنکه‌یه‌دا به‌ "شاری سۆفیان"ی ناوینین؛ شارێک که به‌رجه‌سته‌کاری تیزی سۆفیان قوتابخانه و ره‌وته جۆربه‌جۆره‌کانی بووه و له‌ویدا تیزه‌کان جێکه‌وته‌ی دیاریان هه‌بووه و بره‌ویان پێ ده‌درا. ئه‌و شار، ئه‌گه‌رچی له‌ نیستادا له‌ پاشاوه‌یه‌کی که‌می شوێنه‌واری له‌ "نوستانی کرماشان"دا هه‌یچی تری به‌سه‌ر یه‌که‌وه‌ نه‌ماوه^(٢١١)، به‌لام له‌ کۆنه‌وه تا سه‌رده‌مانیکه‌ی

(٢٠٩) الیعقوبی: کتاب البلدان، ط ٣، المطبعة الحیدریه، النجف الأشرف، ١٩٥٧، ص ٦. ابن حوقل: صورة، ص ٣١٥.
(٢١٠) بۆ نمونه بروه‌انه: الهجویری: کشف، ج ٢، ص ٥٦١-٥٦٢. ابن خیس: مناقب، ج ٢، ص ٢٣٥-٢٣٦. السلفی: معجم السفر، حققه: عبد الله عمر البارودي، المكتبة التجارية، مكة المكرمة، د.ت، ص ١١٥.
(٢١١) له‌و ده‌هه‌جی شاره‌که‌ دوا‌ی شالاوه‌کانی ته‌یمور له‌نگ (٧٧١-٨٠٧/١٣٦٩-١٤٠٥ ز)، وێران بوو، بۆیه‌ ناوی له‌ ناو رووداوه‌ می‌ژووویه‌کاندا نامێنی. نیستنا پاشاوه‌کانی له‌و نوستانه، له‌ نزیک به‌ شاری "صحنه" ماوه‌ته‌وه. بۆ زانیاری زیاتر له‌سه‌ر ئه‌م بابته‌ بگه‌ڕێوه‌ بۆ: حسام الدین علی غالب نه‌قشه‌بندی: شاره‌زوور،

دره‌نگی قوناغی نیسلامی کلاسیکیدا، له‌چەندان رووه‌وه پانتاییه‌کی جوگرافی گرنه‌گ بووه و ره‌نگریژی یاده‌وه‌ری میژوویی ده‌قه‌ره‌که‌ی کردووه. له‌رووی میژووی نایینشه‌وه هه‌ر وابووه؛ پێگه‌یه‌کی بیروباوه‌ره نایینییه نێوخۆیه‌کانی پێش نیسلام بووه^(٢١٢). دواتریش، وه‌ک له‌ دوتویی نه‌و توژیینه‌وانه‌ی له‌سه‌ر هه‌رێمه‌که به‌گشتی و شاره‌که نه‌جم‌مدراوه، ده‌رده‌که‌وێ که له‌گه‌ڵ جێگیربوونی ده‌سه‌لاتی سیاسی — نایینی خه‌لافه‌تی نیسلامی، تێکه‌ڵ به‌ جیهان‌بینی نه‌و نایینه‌ نوێیه‌ بووه‌و ناشنايه‌تی له‌گه‌ڵ بیروباوه‌ر و ناراسته‌ هه‌زیه‌ه‌کانی جیهانه‌که‌دا هه‌بووه^(٢١٣)، نه‌وه‌تا ده‌بینن له‌ ماوه‌یه‌کی که‌می دوا‌ی هه‌ژموونی نیسلامی بۆته‌ بنه‌که‌یه‌کی سه‌ره‌کی زانست و زانینه‌ نیسلامیه‌کان و له‌ زۆر لاره‌ زانا و زانسته‌خوازان روویان تی ده‌کرد^(٢١٤)، هه‌ندێکیان هه‌ر تێیدا نیشه‌جێ ده‌بن و تا مردن‌یان جێ ناهێلن^(٢١٥)؛ جا هه‌ر له‌

٤٨٨. مسعود گلزاری: کرمانشاهان — کردستان، انتشارات انجمن مللی، تهران، ١٣٥٨هـ.ش، ص ٢٢٣، ٢٧١-٢٩٨.

L. Lochart: Dinawar, EI, Vol.II, p.299.

- (٢١٢) ابن النديم: الفهرست، ص ٤٩٣.
- (٢١٣) لێره‌دا ته‌نیا چه‌ند لایه‌نێکی ره‌وشی شاری دینه‌وه‌ر ده‌خه‌ینه‌روو که په‌یوه‌ندیه‌ی به‌ ناوکه‌وی بابه‌ته‌که‌وه هه‌یه، چونکه‌ پێشتر ته‌واوی نه‌و ره‌وشه‌ له‌ چەندان رووه‌وه و له‌ ناستی نه‌کادیمیدا لێی کۆلراوه‌ته‌وه و کاراییه‌ میژوویه‌که‌ی له‌ چوارچێوه‌یه‌کی هه‌مه‌کیدا روونکراوه‌ته‌وه؛ بڕوانه: حسامه‌دین نه‌قشه‌به‌ندی: شاره‌زور، ل ٤٧-٤٨، ١٧٩، ٤٨٣-٤٩٣. مه‌دی قادر خه‌ز: الحیاة الفکرية و العلمية في غربي اقليم الجبال في القرنين الرابع و الخامس للهجرة، رسالة ماجستير، جامعة صلاح الدين، كلية الآداب، اربیل، ١٩٩٤. چرا محمود حسن: بزاف‌ی زانستی دینه‌وه‌ر له‌سه‌ده‌ی سێیه‌م و چواره‌می کۆچی/نۆیه‌م و ده‌یه‌می زاینیدا، نامه‌ی ماسته‌ری بلاونه‌کراوه، زانکۆی سلیمانی، کۆلیژی زانسته‌ مرۆفایه‌تیه‌کان، سلیمانی، ٢٠٠٧، ل ٨ به‌دواوه.
- (٢١٤) القزويني: الإرشاد، ج ٢، ص ٦٣٧. السمعاني: الأنساب، ج ٣، ص ٥٥٢. الذهبي: سير أعلام، ج ١٧، ص ٤٥٤. المناوي: فيض القدير، المكتبة التجارية الكبرى، القاهرة، ١٣٥٦هـ، ج ٦، ص ٣٠٥.
- (٢١٥) الأنصاري: طبقات الحديثين بأصبعها، تحقيق: عبد الغفور عبد الحق البلوشي، مؤسسة الرسالة، بيروت، ١٩٩٩، ج ٣، ص ١٦٨. المتقي الهندي: كنز العمال في سنن الأقوال والأفعال، تحقيق: محمود عمر الدمياطي، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٩٩٨، ج ٢، ص ٢١٥.

فەرمودە گێژەرەوانەو بەگرە کە زۆر دەهاتنە ئەو^(٢١٦) تا قازی^(٢١٧) و فەقیهەکان^(٢١٨). ئیدی ئەوێ دەبویست سوود لەو زانا و شارەزایانە وەرەبگرێ دەبووا بەهاتایەتە شارە کە و لە سەردەستی "شیخانی دینەوەر" بێخوێندایە^(٢١٩).

لێرە بەدواوە شار نامادە کراوە بۆ قەبولکردن یاخود رەتکردنەوێ هەر رەوت و رێبازیکی نایینی، چونکە ئەو فراوانبوونە چالاکی زانستی هەر بە مانای جیگیربوونی تێگەشتنی نایینی نەبوو، بەلکو ئەوێ دەبینرا هەمەچەشنی و فرەجۆری بوو لە گوزارشت و پەڕەوێ رەوتە نایینیەکان؛ بەتایبەت هەبوونی چەند رێبازیکی وەک "سوفیانیی"، هەرەها هەبوونی رەوتیکی "شیعەیی نیمامی"ش، کە بە نەهێنی و بە ناشکرا لەوێ کاری دەکرد. ئەو فرەجۆریەش بۆتە بەشێک لە ناسنامەیی شارە کە^(٢٢٠)، ئەمەش وەک پێشتر بینیمان هاوکار بوو لە دەرکەوتن و گەشەسەندنی سۆفیگەری، تا ئەو کاتەئێ ئێو رێبازە نایینیانە – هەرێە کە و بەپێی سیستەمی خۆیەو – پالپەشتی ئەو دیاردەییە بوون و پەڕەوێ نایینیەکی تەواوکارانەیان لەگەڵدا هەبوو و ویستوویانە لەخۆی بگرن و دەرکەوتەکانی بەخۆیانەو سنووریەند بکەن. جگە لەمە، شارە کە چەندان تاییەتمەندی تری هەبوو، یەک لەو تاییەتمەندیانە گەشەسەندنی بەرچاوی لایەنی دیۆگرافیکەیی بوو لە سێ سەدەیی یەکەمی کۆچیدا؛ کە

(٢١٦) التیمی: الجرح و التعديل، ج٧، ص٢٠٧. ابن مندة: فتح الباب في الكنى و الألقاب، تحقيق: ابو قتيبة الفاريابي، مكتبة الكوثر، السعودية، ١٩٩٦، ص١٥٠.

(٢١٧) ابو نعيم: تاريخ اصبهان، حققه: سيد كسروي حسن، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٩٩٠، ج٢، ص٢٦١. ابن ماكولا: الإكمال، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٤١١هـ، ج٥، ص٨٤. ابن حجر: لسان الميزان، ط٣، مؤسسة الأعظمي للطبعات، بيروت، ١٩٨٦، ج٣، ص٣٣٦.

(٢١٨) الذهبي: تذكرة الحفاظ، دار الكتب العلمية، بيروت، د.ت، ج٣، ص١٠٨٣. السبكي: طبقات الشافعية الكبرى، تحقيق: محمود محمد الطناحي و عبد الفتاح محمد الحلو، دار إحياء الكتب العربية، القاهرة، د.ت، ج٥، ص١٨.

(٢١٩) القزويني: الإرشاد، ج٢، ص٢٢٥، ص١٥٩.

(٢٢٠) لەبارەى رەوشى نایینی شارە کە بە گشتى بگەڕێوێ بۆ: چرا محمود حسن: بزاشى زانستى دینەوەر، ل ٣٣-٣٥.

وايكردوو ه پيځهاته يه كي ره گه زيبى تيځه لى هه بيټ^(۲۲۱)، به مەش له لايه ك ژماره دانىشتوانه كى ژور زيادى كردوو، به به لگه ي نه وهى له ناكامى نهو بوومده لهرزه يه له سالى (۳۹۸ك/ ۱۰۰۷ز) له شاره كى داوه، به پتي سەرچاوه كان به هه زاران كەس كهوتونه ته ژير داروپه ردووى دارپخواوه^(۲۲۲)، بويه لهو قوناغه دا وهك يهك له گه وهره ترين شاره كانى هه ريمى چيا ناوى ده برئ^(۲۲۳). له لايه كى تره وه فره ره گه زيبى و ژماره زوري، نه گه رى كرا نه وهى شاره كى به سەر دهره وهى خوئ پته وكردوو، رهنكه نه مەش رينكه خوڤكه ر بووي تا وهك نهلقه ي پيځهه ستي هه ردوو قوتابخانه سهره كيه كى هزرى سوڤيگه رى (عيراق و خوراسان) دهر بكه وي.

دهسه لاتى خهلافهت له لاي خوئيه وه - تا نهو كاته ي به هيز بوو - راسته وخو چاوديري رهوشى دينه وه رى كردوو^(۲۲۴)، ههوليداوه چالاكى رهوته نايينييه كانى نهوي كوئترول بكات؛ خهليفه مته وه كيل هه بوونى شيعه ي له وي پي قهبول نه بووه و به توندى روويه پروويان بوته وه^(۲۲۵). له بهرامبهردا نه گه ر سوڤيگه رى تيايدا گه شه دهسه ني، نه وه دياره نهو خهليفه يه و دهزگاي خهلافهت به گشتى كيشه يه كيان له گه لدا نيه، تا نهو كاته ي ديارده كه مهترسى بو دروست ناكات و گه وهره سوڤياني نهوي پالپشتى له برياره كانى نهو دهزگايه

(۲۲۱) اليعقوبي: البلدان، ص ۳۵.

(۲۲۲) ابن الجوزي: المنتظم، ج ۱، ص ۶۰. السمعاني: الأنساب، ج ۵، ص ۳۶. سبط ابن الجوزي: مرآة الزمان في تاريخ الأعيان (۳۴۵-۴۴۷هـ)، دراسة و تحقيق: جنان خليل المومندي، الدار الوطنية، بغداد، ۱۹۹۰، ص ۲۷۴.

(۲۲۳) الأصبخري: المسالك و الممالك، تحقيق: محمد جابر عبدالعال، دار القلم، القاهرة، ۱۹۶۱. ابن حوقل: صورة، ص ۳۰۸.

(۲۲۴) مسكويه: تجارب الأمم، حققه: ابو القاسم امامي، دار سروش للطباعة و النشر، طهران، ۱۹۹۷، ج ۴، ص ۴۹۶. ابن الجوزي: المنتظم، ج ۱۲، ص ۱۶۳، ۱۳۹.

(۲۲۵) ابن خلكان: وفيات، ج ۱، ص ۳۵۱-۳۵۲.

بەسەر رەوتى ناباوى دياردەكە دەكەن و ھاوکارن لە بنێکردنى ھەر ئاراستەيەك كە دەسلالت ياساغى دەكات^(۲۲۶).

لەلایەكى ترەو، برەوسەندنى سۆفيگەرى و پێگەيشتنى لە دینەوەر، راستەوخۆ پەيوەستە بە گەشەسەندن و جیگەر بوونی دياردەكە لە پانتایی ئیسلامیدا، بە تايبەت لە شارێكى گرنكى وەك بەغداد، كە لە ناوەرپاستى سەدەى سێيەم تا ناوەرپاستى سەدەى چوارەمى كۆچییەو سۆفيیان بەسەر سنووریكى بەرفرەى ھزرى ئایینى رادەگەيشت، ھەرەھا زۆر لەو تیز و چەمكەنە دا دەھێنن كە دەبنە بناخەى گوتارى سۆفيگەرى ئیسلامى، ئیدى سۆفيگەرى لەویدا لە چوارچێرەى قوتابخانەيەكى تايبەتمەند خۆى دەناسێن^(۲۲۷). ھاوكاتى ئەو پرۆسەى گەللەبوونە دەبینن زۆر لەو دینەوەرپانەى تێكەڵ بە سۆفيگەرى دەبن، لە مۆرید و یاوەرانی گەورە سۆفيانی ئەوین، لە شارەكەى خۆیان و لە دەرەویدا ھەمان ئەو تیز و چەمكەنە دەخەنە روو و دەيكەنە پاشخانێكى ھزرەكەیان و ئامرازێكى ئاساندنى خۆیان.

بەھەر حال، رەنگە ئەو سۆفيیە بەغداد، كە كاریگەرى دوورمەودای بەسەر سۆفيانی دینەوەر — تەنانت ناوچە كوردییەكانى تریشەو — ھەبووبى جۆنەیدى بەغدادى (م ۲۹۸/ك ۹۱۰ز) بێت، كە وێنەى ھەرە ھۆشمەندى قوتابخانەكەى و رووخسارەكانى ئەو قوتابخانەيە بە تەسەوفى ئەو دەناسرێتەو^(۲۲۸). پەيوەندى بەكەمین سۆفيانی دینەوەر بەو سۆفيە تايبەتمەندى خۆى ھەبوو، ئەوان لەسەر دەستى یاخود بە ھاوکارى ئەوێوە لە سۆفيگەرى راماون و تێگەيشتوون. پێدەچى ئەو پەيوەندیەش زۆر لە رێگەى پەيام گۆرینەو ھەبووبى، بەو مەبەستەى پرس و بابەتە سۆفيەكان روون ببیتەو و ھەردوولا لە یەكتر سوودمەند

(۲۲۶) بۆ نمونە بڕوانە: الخطيب البغدادي: أخبار الصوفية و الزهاد من تاريخ بغداد، جمعته و حقيقته: بلسم بصري عزت، دار الغرب الإسلامي، بيروت، ۲۰۰۴، ص ۱۵۳. ابن الجوزي: تلبیس ابلیس، ص ۱۹۸. ابن حجر: لسان الميزان، ط ۳، مؤسسة الأعلمي للمطبوعات، بيروت، ۱۹۸۶، ج ۲، ص ۳۱۴.

(۲۲۷) لەبارەى "قوتابخانەى سۆفيگەرى بەغدادى" و تايبەتمەندیەكانى دەش بگەڕێتەو: بۆ: عبد القادر موسى حمادي الحمدي: مدرسة بغداد الصوفية، رسالة ماجستير غير منشورة، كلية الآداب، جامعة بغداد، بغداد، ۱۹۸۹، ص ۶۰ — ۱۴۹.

Ahmet T. Karamustafa: Sufism, pp.1-26.

(۲۲۸) كامەل مصطفى الشيبى: صفحات، ص ۱۱۷. محمد جلال شرف: دراسات في التصوف الإسلامي، دار النهضة العربية، بيروت، ۱۹۸۴، ص ۲۳۵.

بىن. ئەوئى سەرچاۋەكان لەم بوارەدا پىنمان دەلەن ئەوئىيە كە جۈنەيد پەيامى گۆرپەوئەوئە لەگەل ھەريەك لە: ئەبۈبەكرى كەسانى دىنەوئەرى(م. پيش ۲۹۸ك/۹۱۰ز)، مەمشادى دىنەوئەرى (م ۲۹۹ك/۹۱۱ز)، ھەروەھا ئەبۈلعباسى دىنەوئەرى^(۲۲۹)، كە لە بەشى رابردو تۈزىك باسما كرى. بېگومان ئەو پەيۋەندىيەش گۈرتىنى خستۈتە نىو ئەم سۆفياىانە و كاريگەرىي بەسەر فەزائى گشتى دىنەوئەرى ھەبوو.

ئەو پەيۋەندىيە لە ناستىكى بالائى قولبۈنەوئەرى سۆفياىانە بوو، وەك لەگەل ئەبۈبەكرى كەسانى دىنەوئەرى دەردەكەوئ، كە تەنات لە زارى جۈنەيد دەگىرنەوئە گوتوئەتە: ((ئەگەر ئەبۈبەكرى ئەبۈبە، مەن لە عىراق نەدەمام))^(۲۳۰)، ئەو سۆفياىە دىنەوئەرى بەو ناسراۋە پەيامى زۆرى بۆ دەنارد^(۲۳۱)، تەنات گوايە بەر لە مەرگى نىيەكى ھەزار پىرسى ئاراستەى جۈنەيد كرىدو و ئەوئىش ۋەلامى ھەموئى داۋەتە و بۆى رەوانە كرىدۆتەوئە^(۲۳۲). جىگەى داخە سۆراخى ناۋەرۈكى ئەو پىرس و ۋەلامانەمان نىيە و نازان ئەو مەسەلانە چى بوونو، كە ئەو دوو سۆفياىە پى سەرقال بوو. ئەگەرچى لەو دەچى مەسەلەى ورد و ھەستىار بىن كە تىگەيشتىيان بۆ خەلكانى تر مەترسىدار بوو، بە بەلگەى ئەوئەى ئەبۈبەكرى كەسانى بەر لە مردنى ھەمو ئەو پەيامانەى جۈنەيد بۆى ھەناردبوون لەناۋ بردو، تا ھىچ كەس لە دوائى خۆى پەى بە ناۋەرۈكىيان نەبات، سۆفى بەغداش بەم كارەى شادومان بوو^(۲۳۳)، چۈنكە لەو دەترسا ئەو ناۋەرۈكانە بەدەستى خەلكى تىرى ناشايستە بگات و رازى نىوانيان ناشكرا بىت. لەگەل ئەوئەشدا ناۋەرۈكى پەيامىكى جۈنەيد، كە لە ۋەلامى پەيامىكى سۆفياىەكى دىنەوئەرى، نەبەردەستماندا ماۋە. لە ناۋەرۈكەكەيدا دەردەكەوئ ئەو پەرۋشى ھەوالى كەسانى بوو و ناگادارى ھالەتى ناجىگىرى دەروونىي ئەو و ئارەزوئى بۆ تىگەيشتن و كرىدەوئەى گىرى چەندان پىرسىارى

(۲۲۹) السراج: اللمع، ص ۳۰۵، ۳۱۱-۳۱۲. ابو نعيم: حلية، ج ۱، ص ۲۶۵.

(۲۳۰) الأنصاري: طبقات الصوفية، ص ۳۴۴. جامى: نفحات، ص ۱۲۸.

(۲۳۱) السراج: اللمع، ص ۳۱۲.

(۲۳۲) الأنصاري: طبقات الصوفية، ص ۳۴۴. عين القضاة الهمداني: شكوى الغرب عن الأوطان الى علماء

البلدان، تحقيق: عفيف عسيران، دار بيبلس، باريس، دون تاريخ، ص ۱۹-۲۰. فريد الدين عطار: تذكرة

الأولياء، بتصحيح: احمد آرام، چاپ سوم، انتشارات گنجینه، تهران، ۱۳۸۱ھ، ش ۲، ص ۱۳۴.

(۲۳۳) الأنصاري: طبقات الصوفية، ص ۳۴۴. جامى: نفحات، ص ۱۲۸.

هه‌بووه، جونه‌یدیش له قالیبکی ره‌وانیژیانه‌وه و به زمانیکی پر له نامۆژگاری و ناگادارکردنه‌وه له مه‌ینه‌تییه‌کانی دنیا و... هتد، وه‌لامی داوه‌ته‌وه. لهو په‌یامه‌ی که بۆ نه‌بولعه‌باسی دینه‌وه‌ریش ره‌وانه کردووه، جه‌خت له‌سه‌ر پایه‌به‌رزى نه‌و که‌سانه‌وه ده‌کاته‌وه که هه‌لبژێردراوی خودان(دیاره مه‌به‌ستى سۆفیانە)، له‌گه‌ڵ ناماژه‌دانى بۆ نه‌و نه‌رکه‌ی ده‌که‌ویته‌ سه‌ر شانیان بۆ هیشتنه‌وه‌ی پایه‌ی خۆیان و مانه‌وه‌یان وه‌ک کۆله‌گه و راگرى دین و دنیا^(٢٣٤).

هه‌رچۆنیک بیت، نه‌و په‌یوه‌ندییه‌ی جونه‌ید به سۆفیانى دینه‌وه‌ر له ناستى گۆزینه‌وه‌ی بیروباوه‌ر و دیاریکردنى سنوره‌کانى هزرى سۆفیانە نه‌وه‌ستاه، به‌لکو په‌ریوه‌ته‌وه بۆ ناستى کرده‌کى و به‌شیک له سۆفیانى شاره‌که راسته‌وخۆ لهو نزیک بوونه‌ته‌وه و وته سۆفیه‌کانى له زارى خۆی ده‌گێرینه‌وه^(٢٣٥)، ته‌نانه‌ت هه‌ندیک له دینه‌وه‌رییه‌کان به‌تایبه‌ت بۆ بینینى نه‌و ده‌چوونه به‌غداد خزمه‌تى خۆی و یاوه‌رانیان ده‌کرد^(٢٣٦).

به‌هه‌مان شێوه سۆفیه‌کى ترى به‌ناویانگى به‌غدا نه‌بویه‌کرى شبل، به‌شیک له دینه‌وه‌رییه‌کانى لى کۆ ببۆوه، له‌وانه بوکرانى دینه‌وه‌رى، که تا کۆتایى ژيانى نه‌و سۆفیه‌ی به‌غدا له‌گه‌ڵیدا بووه و دواين بیروبا و وه‌سیه‌ته‌کانى ده‌گێرینه‌وه^(٢٣٧)، به‌لام له‌سه‌ر خۆی و که‌سیتى سۆفیانە‌وى هه‌یجمان له‌به‌رده‌ستدا نییه. جگه له‌و دینه‌وه‌ریی تریش هه‌بوون موریدی شبل بوونه و له‌وه ده‌چى له‌پێگه‌یه‌وه شاره‌زایان له بنه‌ماکانى سۆفیگه‌رى په‌یدا کردى، دواتریش خۆیان بوونه‌ته سۆفى، له‌وانه عیسای قه‌صارى دینه‌وه‌رى^(٢٣٨)، که له‌شونى تردا باسى ده‌که‌ین.

له ئاکامى هه‌موو نه‌وانه‌دا شارى دینه‌وه‌ر ده‌بێته بنکه‌یه‌کى دیارى سۆفیگه‌رى و چه‌ندان شێخى ناودارى لى ده‌رده‌که‌وى. نه‌و سۆفیه‌ی دینه‌وه‌ر که له سۆفیه‌کانى تر پتر کارىگه‌ریی

(٢٣٤) ابو نعیم: حلیه، ج ١٠، ص ٢٦٥.

(٢٣٥) السلمي: طبقات، ص ١٥٩، ٣١٧. العمري: مسالك الأبصار في ممالك الأمصار، تحقيق: بسام محمد بارود، إصدارات الجمع الثقافي، ابو ظبي، ٢٠٠٠، ج ٨، ص ١١٧.

(٢٣٦) ابن خيس: مناقب، ج ١، ص ٣٣٦.

(٢٣٧) السراج: اللمع، ص ١٤٥، ٢٨١. الخطيب البغدادي: أخبار الصوفية، ص ٣٢٤. القشيري: الرسالة، ص ١٠٢، ٤٦٣.

(٢٣٨) السراج: اللمع، ص ٢٠٠.

بەسەر پانتایی شارەكەدا ھەبوو و بە رێژەییەکی زۆر بونیادی ھزری سۆفیگەری ئەوێی دارپشتو و دەرکەوتەکانی رەنگرێژ کردوو ھەمشادە.

ھەمشادی دینەوھری و دیاریکردنی روگەی بوونە سۆفی:

ھەمشاد وەك "شیخی چیاكان - شیخ الجبال" ناسراوە^(٢٣٩). لەراستیدا، وەك زۆری سۆفیانی تری سەردەمەكە، ئەوئەندە زانیاریی لەسەری نییە بایی ئەو بێت تەواوی دووراییەکانی كەسێتیەكە پێی بھۆنرێتەو، ئەوێ لەبەردەستیشدا بە زۆرجار لە بری روونکردنەوێ ئەو دووراییانە تەلخی دەكەن و كارەكەمان ئەستەم تر دەكەن. ئەوئەو ھەر لە ناوی ئەو سۆفیەدا دووچاری قەیران دەبینەو؛ لەو سەرچاوانە نزیك بە سەردەمی خۆین، بە تاییەت سەرچاوە سۆفیەكان، ئاماژە بە نییە بۆ تەواوی ناوەكە و وادیتە بەرچاوە كە "ممشاد"^(٢٤٠) ناویەتی^(٢٤١)، بەلام لە سەرچاوەكانی دواتر دا دەردەكەوێ كە ئەمە نازناویەتی و خۆی ناوی تری ھەبوو. لەمەشدا جیاوازی لە نێوان نووسەرەكاندا ھەیە؛ ئێین ھەجەری عەسقەلانی (م ٨٥٢/ك ١٤٤٨ز) دەلێ ناوی محەمەد كورێ ھەسەنە و كونیەمی ئەبو عەلی بە^(٢٤٢)، كەچی ھەندێك سەرچاوەی درەنگتر جەخت لەسەر ئەو دەكەنەو ناوی شیخ عەلۆ بە^(٢٤٣). بەھەر حال ئەو زانیارییانە بەس نین بۆ یەكلاکردنەوێ ناوی دروستی ئەو گەورە

(٢٣٩) الأنصاري: طبقات الصوفية، ص ٣٠٠.

(٢٤٠) بێك لە سەرچاوەكان لە بری "ممشاد" بە شیوەی "ممشاذ" دەنوسن؛ پروانە: السراج: اللمع، ص ٢٧١، ٢٥٤. السلمي: طبقات، ص ٣١٧. السلفي: معجم، ص ١٠٤، ٣٤٢. الصفدي: الوافي بالوفيات، تحقيق: احمد الأرناؤوط و تركي مصطفى، دار احیاء التراث العربی، بیروت، ٢٠٠٠، ج ٢٦، ص ٤٢.

(٢٤١) ھەر بۆ نمونە بگەرێتە بۆ: الحركوشي: تهذيب، ص ١٨، ١٤١. السلمي: طبقات، ص ٣١٧. ابن خمیس: مناقب، ص ١٦.

(٢٤٢) نزهة الألباب في الألقاب، تحقيق: عبد العزيز محمد السديري، مكتبة الرشد، الرياض، ١٩٨٩، ج ٢، ص ١٩٨.

(٢٤٣) نكري: دستور العلماء، عرب عباراته الفارسية: حسن هاني فحص، دار الكتب العلمية، بيروت، ٢٠٠٠، ج ٤، ص ٥٩. محمد معصوم شیرازی: طرائق الحقائق، با تصحيح: محمد جعفر محجوب، چاپ دوم، انتشارات سنایی، تهران، ١٣٨٢ ه.ش، ج ٢، ص ١٤٩.

سۆفییەیی دینەوەر، ھەر بۆیە نازناوھەکی — واتە مەمشاد — زال بوو بەسەر ناوی راستەقینەیی و لە نێوەندی سۆفیانددا ھەر ئەمەیان باو بوو و ماوہ تەوہ.

بەھەمان شێوە لەبارەیی ژیاانی بەر لە بوونە سۆفیشی شتیکی ئەوتۆ نازانین، ئەو نەبێ دەلێن لە بنەرەدا کۆری بنەمالەییەکی دەسلەتدار بوو، بەلام پاشتر پشتی لە ئارەزووہ دونیایەکان کردووہ و رینگەیی سۆفیانی گرتۆتەبەر^(٢٤٤) و پیتی ناسراوہ^(٢٤٥). بە وردیش نازانین لە چەند سالییەوہ ئەو ریبازەیی ھەلبژاردووہ و چەند سالی تەمەنی سۆفییانە ژیاوہ، ئەگەرچی بەپیتی زۆر گێژانەوہ و پێدەچێ نزیکەیی (٣٠) سالی تەمەنی^(٢٤٦)، و اتا — بەپیتی ئەوہی لە سالی (٢٩٩ ک) مردووہ — لە دەورووبەری (٢٦٩ ک/٨٨٢ ز) دا بۆتە سۆفی، تەنانەت بێرێک لە سەرچاوہ زیدەپۆیی دەکەن و تەمەنی سۆفییانەیی دەگەینەن (٤٠) سال، بەلکو (٦٠) سالی^(٢٤٧). لە ھەموو بارەکاندا دەگەینە ئەو ناکامەیی مەمشاد یەکیکە لە یەکەمین ئەو دینەوہرییانەیی بۆتە سۆفی، ئەک ھەر سۆفیەکی سادە و ساکار، بەلکو شێخێکی دیاری ریبازەکە و دامەزرێنەر و بانگەشەکاریکی سەرەکی ئەو ریبازە لە پانتایی شارەکی و رۆژھەلاتی جیھانی ئیسلامی بە گشتی^(٢٤٨).

ئەوہی رینگەیی بەو پایەیی مەمشاد داوہ و تۆخی کردۆتەوہ، پێگە و پەیوەندیەکانییەتی لەگەڵ سۆفیە ھاوچەرخەکانی، کە زیاتر پەیوەندیەکی دۆستانە بووہ، لە سەرروی ھەمووشیانەوہ لەگەڵ جونەید؛ ناماژە بۆ ئەوہ دەکڕێ کە ئەو لەسەر دەستی ئەم سۆفیەیی بەغداد سۆفیگەری وەرگرتووہ و "خیرقە"^(٢٤٩)ی پۆشیوہ^(٢٥٠). دواتریش وەک یاوہریکی ئەو —

(٢٤٤) ابن تغری بردی: النجوم الزاهرة في اخبار مصر والقاهرة، وزارة الثقافة و الإرشاد القومي، القاهرة، د.ت، ج ٣، ص ١٧٩.

(٢٤٥) الصفدي: الوافي، ج ٢٦، ص ٤٢.

(٢٤٦) برونه: القشيري: الرسالة، ص ٤٦٤. الغزالي: إحياء علوم الدين، دار المعرفة، بيروت، د.ت، ج ٤، ص ٤٨٣. ابن خنيس: مناقب، ج ٢، ص ١٤. ابن خراز: العاقبة في ذكر الموت، حققه: خضر محمد خضر، مكتبة دار الأقصى، الكويت، ١٩٨٦، ص ١٣٥.

(٢٤٧) الأنصاري: طبقات الصوفية، ص ٣٠١. جامي: نفحات، ص ٩٢.

(٢٤٨) الأنصاري: طبقات الصوفية، ص ٣٠٠.

(٢٤٩) دواتر، لەبەشی چوارەم، زیاتر باس لە ماناکانی "خیرقە پۆشین" دەکەین.

بەلام لە دینەوەر — دەمینیتەو؛ کە وەك پێشتر گوتمان پەيامیان بۆ یەكتر دەنارد، لە نێو یەك
 ئەو پەيامانەشدا دەردەكەوێ مەمشاد پیتی وابوو ئەوێ ئەو و جونەیدی لە یەكتر نزیک
 خستۆتەو ھاوارییە بوو لە هەندیک بنەمای سەرەکی سۆفیگەری وەك ناسینی حەقیقەت،
 ئەو گوتەنی لەمەدا بۆچوونەکانیان دژ بەیەك نەبێد^(٢٤١). ئیدی دەشی مەمشاد لە دینەوێردا
 درێژە پێدەر یاخود بەرجەستەکاری تیز و بیروبوچوونەکانی ئەم رێبەرێ قوتابجانی بەغدادی
 سۆفیگەری بووی. لەبەر ئەوەیە دەبینین — لە قۇناعی درەنگتری میژووی سۆفیگەری — لە
 نێو کولتووری تەریقەتە سۆفیەکاندا، لەو زنجیرەبەندییە زۆر لەو تەریقەتانە هەیانە، لە
 رینگای ئەو سۆفیە دینەوەرەو خۆیان دەبەنەو سەر جونەید و بە جینشینی ئەوی
 دادەنێن^(٢٤٢).

هەرچۆنیک بێت، تیزەکانی مەمشاد وەك بەرنامەییەکی سەرەتایی دینە بەرچار، کە بە
 ھۆیانەو مەزھە مەزھە ئاسایی دەشی رینگای خۆی لە نێو راپەرەوکانی ئەو کایە ئایینیەدا
 ببینیتەو، بۆیە دەخوای ئەو ھەنگاوانە دەستینشان بکات کە ھاوکاری ئەو مەزھە دەکەن تا
 ببیتە سۆفیەکی دروست، ئەو ھەنگاوانەش بەشیکیان زیاتر جەختکردنەو لەسەر لایەنی
 کردەکی ھەزەرە و بەشەکی دیش دەرشتنی چوارچۆیەکە بۆ بیرکردنەو سۆفی و
 تێگەشتنی لەو چەمک و رەوتە ئایینیانە پێویستە ئاشنایان بێت و بوونی سۆفیانە خۆی
 لەسەر داھەزرێت.

بەر لە دەستینشانکردنی ھەنگاوەکان، گەرەمی سۆفیانی دینەوەر، مەزھەکان لە
 نەستەمی ھەڵبژاردنی ئەو رێبازە ئاگادار دەکاتەو، چونکە دواچار ئەمە رینگەییەکە ھەم بۆ

(٢٥٠) الیافعی: مرآة الجنان و عبرة اليقضان في معرفة ما يعتبر من حوادث الزمان، وضع حواشيه: خليل منصور، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٩٩٧، ج ٤، ص ٤١. ابن الملقن: طبقات الأولياء، تحقيق: مصطفى عبد القادر عطا، دار الكتب العلمية، بيروت، ٢٠٠٦، ص ٣٢٠. جامي: نفحات، ص ٥٥٨.

(٢٥١) (كتب الجنيد الى مشاذ الدينوري رحمه الله تعالى كتاباً: فلما وصل الكتاب إليه، قلبه و كتب على ظهره، ما كتب صحيح إلى صحيح قط، ولا افتراقاً في الحقيقة)؛ السراج: اللمع، ص ٣٠٥.

(٢٥٢) ھەر بۆ نمونە بروانە: ابن بطوطة: رحلة، ج ١، ص ١٨٣-١٨٤. المكي: بغية الطالبين لبيان المشائخ المحققين المعتمدين، مطبعة مجلس دائرة المعارف الإسلامية، حيدر آباد الدکن، ١٣٢٨ھ، ص ٥٢. نكري: دستور، ج ٤، ص ٥٩. محمد معصوم شیرازی: طرائق، ج ٢، ص ٣٠٩-٣١٠، ٣٢٢-٣٢٣.

گه‌یشتن به خودا و هه‌میش خۆدیتنه‌وه و ناسینه‌وه‌ی له‌ نێو په‌یوه‌ندییه‌کی نا‌ناساییدا، بۆیه به‌ رینگه‌یه‌کی دووری وه‌سف ده‌کات، نه‌وه‌ی ده‌خوای پێیدا گو‌زهر بکات ده‌بێ هێور و له‌سه‌رخۆ بێت^(٢٥٣)، نه‌گه‌رنا ره‌نگه‌ رینگای لێ وون بێت و توشی مه‌ینه‌تی نه‌زانینی راستیی و نه‌ناسینی هه‌ق بێته‌وه.

هه‌ر بۆیه، له‌ده‌ستپێکی هه‌نگاوه‌کانیدا، ده‌بێ نه‌و که‌سه‌ له‌و مه‌ینه‌تییه‌ رزگاری بێی و فریو نه‌خوات به‌وه‌ی ده‌یزانی و بانگه‌شه‌ی بۆ بکات، به‌لکو ده‌بێ بزانی چۆن به‌ قولایی زانین ده‌گات، قولبونه‌وه‌ش له‌ زانین و له‌ حیکمه‌ت به‌گشتی، په‌یوه‌سته به‌ جزیریکی دیاریکراوی ره‌فتاره‌وه، نه‌گه‌ر په‌یوه‌ی بکری نه‌وا مرۆفی زانا ئافریده‌ ده‌بێ؛ نه‌و زانایه‌ش — به‌ رای مه‌مشاد — له‌سه‌ر بێده‌نگی و بیرکردنه‌وه‌ راوه‌ستاره‌ نه‌ک زۆر گو‌تن و ده‌رپرینی رووکه‌شیانه^(٢٥٤)، بێگومان بێده‌نگی و بیرکردنه‌وه‌ش دوو پێشمه‌رجی نه‌سته‌من، چونکه‌ لایه‌نی که‌م پتو‌یستیان به‌ دووره‌په‌ریزییه‌ زاهیدانه‌که‌وه‌ هه‌یه‌؛ مرۆف ده‌بێ سنوورێک بۆ هه‌ندێک له‌ په‌یوه‌ندییه‌ مرۆفانه‌یه‌کانی دابنێ و خۆی له‌سه‌ر نه‌وه‌ رابه‌یتنی له‌گه‌ل خۆیدا بژی تا بتوانی پتر گو‌یگر بێ و له‌ وته‌ و تیروانینه‌کانی نه‌وانیتر رابه‌یتنی و که‌متر گو‌زارشت له‌ بیروبو‌چونه‌کانی خۆی بکات، تا نه‌و کاته‌ی که‌سایه‌تییه‌که‌ی پێداه‌گات و نه‌و بیروبو‌چونانه‌ی مانا ده‌به‌خشن، واته‌ ده‌بێ نه‌و که‌سه‌ به‌ بێده‌نگی و بیرکردنه‌وه‌وه‌ هه‌ولێ دا‌رشتنه‌وه‌ی که‌سیتی باوه‌ریانه‌ی بدات، نه‌وکات ده‌توانی بێ په‌رده‌ و به‌ربه‌ست په‌یوه‌ندی له‌ گه‌ل خودادا ببه‌سیت^(٢٥٥)، نه‌مه‌ش ده‌ستپێکی کاری هه‌ر که‌سیکه‌ بخوای له‌ نێو نه‌لقه‌ی سۆفیاندا جینگه‌ی خۆی هه‌بێ و بتوانی باری نه‌و هه‌نگاوه‌ ببات که‌ سۆفی‌بونه‌، نه‌گه‌ر وانه‌کات نه‌وا که‌سیکی نه‌شیاره‌ و ده‌یه‌وێ سۆفیگه‌ری بکاته‌ ئامرازێک بۆ وه‌ده‌سته‌ینانی پایه‌ی کۆمه‌لایه‌تی، یاخود گێرانه‌وه‌ی نه‌و پایه‌یه‌ی ره‌نگه‌ پێشتر له‌ ده‌ستی دابنێ. بۆیه ناساییه‌ ته‌م جو‌ره‌ که‌سه‌ش له‌ نێو

(٢٥٣) ((طریق الحق بعید والصبر مع الحق شدید))؛ ابن‌الجوزی: صفة‌ الصفة، ج ٤، ص ٤٧. العمري: مسالك، ج ٨، ص ١١٥.

(٢٥٤) له‌ باره‌ی نه‌و تیروانینه‌ی مه‌مشاد، بگه‌ریته‌ بۆ: القشیری: الرسالة، ص ٢٢٤. الشه‌رزوری: نزهة الأرواح و روضة الأفراح فی تاریخ الحکماء و الفلاسفة، اعتنی بتصحيحه: السید خورشید احمد، مطبعة مجلس دائرة المعارف الإسلامية، حیدر آباد الدکن، ١٩٧٦، ج ١، ص ٧-٨.

(٢٥٥) الخرکوشی: تهذیب، ص ٤١٧.

نەلقەكەدا قەبۆل نەكرى و سەرلەبەرى خۆى و بۆچونەكانى رەت بىكرىتەوه^(۲۵۶)، چونكە بەلاى ئەو كەسى ناوا نە لەگەل خۆى و نە لەگەل خودا راستگۆ نىيە. لە بەرامبەردا مەمشاد كەسىك، ھەژارەك يان مورىدەك دەخوازى راستگۆ بى و پەيرەوكارىكى دروستى رىيازى سۆفیان بى^(۲۵۷)، بتوانى ئەو ئەركانى لە نىو ئەو رىبازەدا دىتە سەر شانى جىبەجىيان بىكات و كەسىك دەربچىت لەگەل ئەو وىنايەى بۆ سۆفى دروست ھەيە — لايەنى كەم ئەوھى شىخى دىنەوەر ھەيەتى — رىكبىتەوه.

ئەركەكانىش بەسەر سى ناستدا دابەشكراون، كە ھەريەك لە زەمىنە و سنوورە شەرعىيەكانى باوەردارى، رووخسارى كەركەكى دياردەى سۆفىگەرى، لەگەل تىزى بنەپەتى ھەزەرەكە(خوداناسىن) دەگرىتەوه، ئەمە رىك لەو پىناسەيەدا ديارە كە ئەو بۆ سۆفىگەرى كەردووه و برىتيە لە نىياز پاكى و كاركەردن لەسنوورى رەزامەندى خودايى و يادەرىتى كەردنى خەلك بى ھەلپژاردن^(۲۵۸)؛ ديارە كە نىياز پاكى ئامازەيەكە بۆ چۆنىيەتى گوزەرەكەردنى مورىد بەنىو ئەو پايە رۆحانىيە جىوازەنى پەيوەندىيەكانى لەگەل خودا لەسەر دادەمەزرى، كاركەردنەكەش پابەندى شەرعىيەى سۆفى و ھەلسوكەوت كەردنى بەپى بنەما شەرعىيەكان رووندەكاتەوه، بەھەمان شىوە يادەرىتىش دەستنىشانى ئەو سىستەمە دەكات كە لە نىو ئەلقەى سۆفیاندا خۆى تىدا دەبىنەتەوه و كۆمەلەك رىسا لەخۆ دەگرى كە پەيرەويان دەكات. ناوا مەمشاد لە نىو پىناسەكەيدا يەكە پىكەپىنەرەكانى ئەو گوتارەى روونكەردۆتەوه كە بەراى وى دەبى سۆفىگەرى تىدا بناسرىتەوه. لە خوارەوه ئەو سى يەكە سەرەكەيە پەر روون دەكەينەوه:

أ- پابەندى سۆفى بە شەرىعت

ئەگەرچى زۆر ئاگادارى رەھەندى شەرىعتىيانەى كەسىتى مەمشاد خۆى نىن؛ نازانن پەيرەوى چ رىيازىكى فىقھى كەردووه يان نەيكەردووه، بەلام ئەو دەزانن ھەولیداوە بىركەندەوه و بۆچونەكانى خۆى بە شەرىعت پەيوەست بىكات، يان با بلەين وىستوويەتى ئەو دەربخات كە

(۲۵۶) الأنصاري: طبقات الصوفية، ص ۳۳.

(۲۵۷) السراج: اللمع، ص ۲۷۵.

(۲۵۸) ((التصوف صفاء الأسرار، والعمل بما يُرضي الجبار، وصحبة الناس بلا اختيار))؛ الحركوشي: تهذيب،

ص ۱۸. ابن خيس: مناقب، ج ۲، ص ۱۴.

پابەندبوون بە شەریعت و پەڕە وکردنی بنەماکانی ھەنگاویکی سەرەکییە لە ڕێگەی بوونە سۆفیدا، یان وەك خۆی رایدەگەیەنێ یەك لەو رێسایانەی دەبێ مۆرید رەچاوی بکات راگەیشتنە بەسەر بنەما شەرعییەکان^(۲۵۹)، بەلام بێ ئەوەی دەستنیشانێ ئەو بنەمایانەی کردبێ، بەلکو وەك کۆمەلە رێسایەکی باو و ناسراو قسەئێ لەسەر کردون.

لای ئەو ئەم پابەندییە شەرعییە زالبوونە بەسەر مەترسیی ئەوەی لە ڕێگەی شەریعەتەو پەرش و بلاوی بکەوێتە نێو گرووی باوەردارانەو، چونکی جیاوازی لە راقە و تینگەیشتنی بنەماکان ئەو ئەگەری پەرت بوونە بەھێز دەکات، لەبەرئامبەردا ئەوەی بە کۆکراوەبیان دەھێڵێتەو مانەوێیە لە سنووری "یەکتایی"یەو، کە ئەمەش پەڕەستکردنەوێ شەریعەتە بە بنەمایەکی ھەرە سەرەکی نێو ھزری سۆفیگەری، تەنانتە کۆکردنەوێ کەش ھەمان ئەو مانایە دەبێ کە چەمکی "کۆکردنەو - الجمع" لە کۆلتووری سۆفیگەریدا پێئ بەخشاو^(۲۶۰)، ئیدی پابەندی بە شەریعت لەم ترسی پەرتبوونەو سەرچاوەی گرتووە و بوونە سۆفیش - دوا پابەندییە کە - گەرەنتی مانەوێ بە یەكگرتوویی.

ئەو تینگەیشتنە مەمشاد وایلدەکات بە گومانەو لە ھەندیک رەوتی نایینی پروانئ، کە خوێندنەوێ جیاوازیان بۆ دیاردەئ نایینی بەگشتی بەتایبەتیش لە تینگەیشتیان لە "خودا" ھەبوو و کاریگەرییان لەسەر برەوسەندنی جیاوازی بیروباوەر لە پانتایی ئیسلامیدا ھەبوو، لە سەرۆکی ھەموو ئەو رەوتانەش "کەلامناسی - علم الکلام" دێت؛ مەمشاد گەلی سۆفییان لە پەڕەوکارانی ئەم رەوتە ناگادار دەکاتەو: ((با ئەھلی کەلام ئێو نەخەنە نێو لەرێ لادانەکانی خۆیانەو))^(۲۶۱)، چونکی بەلای وی ئەمە زانستیکێ نا دروستە، ئەوەی دروست بێ ھەردوو کایە سۆفیگەری و فێقھییە؛ سۆفیگەریەك کە لەسەر ((وہجد - الوجد و "حال")) دامەزراو، لەگەڵ فێقھێك کە ((زانستیکێ بێ خەوش و شەرعیکێ ناشکرایە))^(۲۶۲). بەلام مەمشاد ئەو لارییانە دیاری نەکردوو، کە گواہی کەلامناسی لە نێو

(۲۵۹) القشيري: الرسالة، ص ۹۸. فريد الدين عطار: تذكرة، ج ۲، ص ۱۳۴. السبكي: طبقات الاقطاب في ذكر اولياء الله تعالى و قوالهم و احوالهم الى انتهاء آجالهم، مخطوطة جامعه هارفرد، ص ۱۰۱.

<http://pds.lib.harvard.edu>

(۲۶۰) فريد الدين عطار: تذكرة، ج ۲، ص ۱۳۴.

(۲۶۱) الأنصاري: طبقات الصوفية، ص ۳۰۲.

(۲۶۲) الأنصاري: طبقات الصوفية، ص ۳۰۲.

باوهری ئایینیدا چتی کردوون و دهشی بههویانهوه سۆفی فریو بخوات، له بهرامبهردا خهسلهتی ههریهک له کایه سۆفیگهری و کایه فیهقی دهستیشان کردووه، که به هویانهوه سۆفی دهبیته خودان باوهریکی دروست.

بینگومان نهمانه - کهم تا زۆر - دهستیشانی لاریکانی کهلامناسیش دهکهن؛ نهگهر سۆفیگهری به وهجد و حال، واتا نهزموونی رۆحانی، مهیسه ربی نهوا دهبی له پڕ لادانی کهلامناسان بریتی بی له نهزموونی عهقلانی و گهرانی مهنتقیانه بهدوای وهلامی کۆمهلیک پرس، که دهشی له نیو باوهردا دروست بی، ههر بۆیه دهبی بابای کهلامناس بهدوای پینچ و پهناکانی نهو باوهره بگهڕی و ههولێ خوتندنهوهی رههههه نادیارهکانی بدات، نهمهش پینچهوانه زانستی فیهقه که - وا نیشانهدا - بهدوای راسته پڕ و رووخساره روون و دیارهکانی باوهر دهگهڕی و بانگهشهی پهیرهوکردنیان بۆ دهکات. پینشتیش بینیمان که نهو سۆفییهی دینهوهر موریدیک دهخوای ئاوا له ناستی ساکاری باوهرداریی مینیتتهوه و نهچیتته نهو شوتینهی رهنگه به هویانهوه له نهزمونه رۆحانییه که بسله میتتهوه یاخود پیتان رازی نهبیته.

له راستیدا بانگهوازی مهمشاد بۆ دوورکهوتنهوه له کهلامناسیی رهنگدانهوهی ههلوستی گشتی سۆفیگهری ئیسلامیه؛ سۆفییهکان ههولیانداوه له دهرهوهی دراوهکانی نهو زانسته، که له قۆناغی سه رهههلهانی کایه کهی نهوان ههژموونی کردبووه سه ر "خوداناسیی - شیلوجیا" ئیسلامی، له م بابه ته رابیتن و -- به پیتی چه مک و دهسته واژهی تایبهت بهو کایه وه -- هه لسه ننگین^(۲۶۳). ته نانهت، وهک پینشتیش بینیمان، نهو بۆچونهش له نارادایه که دهگوترا بره وه سهندنی سۆفیگهری، له سه دهی سییه می کۆچی، په رچه کرداریک بووه دژ بهو ههژموونه و دهسه لاتی سیاسیی پشتگیری لی کردووه، به تاییه تیش نهو کهلامناسیهی "موعه ته زیله کان" ئیشیان له سه ر ده کرد و ئاکامه کهی لهو وه ختا به رته سکبوونی راڤه ی رۆحانی بوو بۆ ئاین له بهرامبه ر به فراوانبوونی به کارهێنانی عه قل له راڤه کردندا.

له وه ده چئ نهو جه ختکردنه وه یی مه مشاد له سه ر دوورکهوتنه وه ی سۆفی له نه هلی که لام، جیکه وته ی خۆی له شاره که دا هه بووب؛ نه گهر چاو له سه رچاو به یۆگرافیه کانێ تایبهت به که سایه تییه کانێ موعه ته زیله بکهین، که سیکێ نه وتۆی دینه وه ری ئایینه نه وه توانیبه تی له نیو

(۲۶۳) له م باره وه بره وانه: الکلابادی: التعرف، ص ۱۹-۳۶.

ئەو گەزىيە و لە بواری كەلامناسىيە بە گشتى ديار بووبى و خوڤى سەپاندبى^(۲۶۴). بىنگومان لە ئاكامى بالادەستى سۆڤيگەرى بەسەر ئەو شارەدا سنوورتىك بۆ ھەر ھەولتيكى كاركردن لە بواری كەلامناسىيە دانراو، رەنگە بنەمالەى مەمشاد - بەتايبەت كوربەكەى كە نەبويە كرى ناو - سەردەستە بووبن لەو كارەدا، چونكى بە كردار، وەك دواتر دىيە سەرى، ھەولیداو سنوور بۆ ھەر رەوتتيكى ئايىنى "ناجۆر" لە پانتايى شارەكە دابىن^(۲۶۵).

ب- پابەندبوون بە شىخى سۆڤى

ئەگەرچى بوونە سۆڤى پىيارىكى تاكەكەسيانەيە و باوەرپوونە بەوئى پەيوەندىيە نىوان مرۆڤ و خودا لەو ئاستە ناوەستى كە شەريەت دەستنيشانی كردووە، ياخود با بليين دەشى لەسەر ووى بنەما شەريەيەكانيشەو سۆڤى خودا بناسى، ناسينيكي جياواز لە ھى خەلكى ئاسايى، لە رتيگەى كۆمەلتيك چەمك و دەستەواژەى تايبەتەو كە لەخۆيدا بەرجەستەى بكات و دەرييەپى، بەلام ئەو ئەزمونە خودگەرايە لەلای مەمشاد بە ئەستەم دەزانى و ئەو كەسەى دەخوازى بەو روگەيەدا گوزەر بكات پىويستى بە رينمايى و رينيشاندان ھەيە، چونكى ئەگەر

(۲۶۴) لە نيو كتيبي تايبەت بە كەسايەتيە موعتەزىلەكان - ئەوئەندەى ئاگادار بين - تەنيا ناوى يەك كەسى دینەوئەرى ديت ئەويش ئەبويە كرى دینەوئەريە؛ پروانە: ابن المرتضى: باب ذكر المعتزلة من كتاب المنية و الأمل في شرح كتاب الملل و النحل، أعتنى بتصحيحه: توما ارنلڈ، دار صادر، بيروت، د.ت، ص ۷۰.

(۲۶۵) دەشى بيروبوچوونى مەمشاد لەسەر كەلامناسى، بەلگە بيت لەسەر بەھەلەداچوونى رۆژھەلاتناسيە فەرەنسى "لويس ماسينيون - Louis Massignou"، كە دەيەوئى بنەمالەى ئەو سۆڤيە - بە تايبەت ئەبويە كرى مەمشاد - بە كولتورى "كەپرامىيەكان - الكرامية" كەنەو پەيوەست بكات (ئەو گروپەى لەلایەن مەمەدى كورى كەپرام (م ۲۵۵/ك ۸۶۹ز) دامەزراو و زانستى كەلام بەشى ھەرە گەورەى تيزەكانيان پيكدەيتى؛ پروانە: الشەرستانى: الملل، ق ۱، ص ۹۹-۱۰۴).

Louis Massignou: Essai, p. 242.

ليزەدا لويس ماسينيون ئەوئەندەى پىشتى بە ليكچوونى ناوى ئەو كورەى مەمشاد لەگەل ريبەرى كەپرامىيەكانى خوراسان ئەبويە كرى كورى مەمشاد (م ۱۰/ك ۱۹ز) بەستووە ئەوئەندە نەچۆتەو سەر ئەو دەقە ميژوويانەى جەخت لەسەر مانەوئەى كورى مەمشاد لەشارەكەى خوڤى تا مردنى لە سالى (۳۱۹ك/ ۹۳۱ز) دەكەن، واتا نزيكەى سەد سالتىك بەر لەوئەى تر مردووە. پروانە: المسعودى: مروج، ج ۴، ص ۳۷۹-۳۸۰.

رهفتاری سۆفی دروست نه‌بێ، ئەوا بەرای ئەو ناتوانی بەتەواوی لە نێو حاڵی سۆفییانەدا جێی خۆی بکاتەوه^(٢٦٦)، ئەمەش تەنیا لە میانەی ناسین و پابەندبوون بە کەسانیکەوه دەبێ، کە هەمان ئەو ئەزمۆنەیان هەبوو و بە ناکامی دروست گەشتوون، ئەوانیش شیخانی سۆفین^(٢٦٧). ئەو شیخانە دەتوانن ئەو رۆڵی نیشانداوە ببینن و دەزانن ئەمە ئەزمۆنێکی سەخت و مەترسیداره دەشت هەر کەس لە نێو پێچ و پەناکانیدا وێڵ ببێ. بۆیە لای مەمشاد پابەندبوون بە شیخی سۆفی بە هەلبژاردن نییه، بەلکو پێشمەرجهێکی حەقیقه له پرۆسه‌ی بوون به سۆفیدا، بێ پرسیار کردن له چۆنیه‌تی بوونی ئەو شیخانە بە رێنیشانده‌ر له‌و کایه نایینیه‌دا.

ئەو بۆچۆنەش، کە لە قۆناغی دواي ده‌رکه‌وتنی سۆفیه گه‌وره‌کان و له‌سه‌رده‌ستی ئەوان وه‌ك جه‌خت‌کردنه‌وه‌یه‌ك له‌سه‌ر په‌یوه‌ندیه‌ ده‌سه‌لات‌داریه‌یه‌ — ده‌سه‌لاتیه‌کی رۆحانی — نێوان شیخ و مورید له‌ ته‌واوی کولتوری سۆفیه‌یه‌ی ئیسلامیدا به‌وه‌ی سه‌ندبوو^(٢٦٨)، تارا‌ده‌یه‌کی زۆر سنوور بۆ هەر هه‌ولیه‌کی تاکه‌رایانه داده‌نێت بخوازێ له‌ ده‌ره‌وه‌ی گوتاری باوی سۆفیه‌یه‌ی — که شیخانیه‌کی وه‌ك مەمشاد دایان‌پرشتبوو — که‌سیته‌ی عارفانه‌ی بدۆزێته‌وه‌، ئەمە سه‌رباری دلتیابوون له‌وه‌ی ئەو زانییه‌ی مورید وه‌ری ده‌گرێ ئەوه‌یانه که شیخه‌کان به راستی ده‌زانن و نه‌وی تازه‌ پێگه‌یشتوو له‌ نێو چه‌مك و تیژه‌ فره‌جۆره‌کانیدا وون ناکات.

خۆ پابەندبوون به شیخ و سوودمه‌ندبوون له‌ وته‌ و زانسته‌کانیشی، کاریکی ئاسان نییه، به‌لکو بۆ مورید جۆریکه‌ له‌ خۆنه‌ویستی و بێ‌به‌ریبوون له‌ ئاره‌زوو و پێداویسته‌یه‌ دونه‌ییه‌کان، تا بتوانێ خۆی بۆ تیگه‌یشتن له‌و ته‌ و ته‌ و زانسته‌ ته‌رخانه‌بکات، نه‌گه‌ر وانه‌بێ ئەوا سوودیه‌کی نه‌وتۆ له‌ هه‌موشۆکردنی کۆری سۆفیه‌یان و پابه‌ندیه‌که‌ نایین^(٢٦٩).

دارشتنی ره‌فتاری مورید هەر تەنیا بۆ په‌یوه‌ندی گرت‌دان له‌گه‌ڵ شیخی سۆفیدا نییه، به‌لکو ده‌بێ له‌ په‌یوه‌ندیه‌ی به‌ ئەوانیه‌تریشه‌وه‌ پێوه‌ری هه‌بێ، به‌هۆیه‌وه‌ پارێزگاری له‌ ره‌وشت و

(٢٦٦) القشيري: الرسالة، ص ٢٨٩. الغزالي: إحياء، ج ٤، ص ١٢٧١.

(٢٦٧) ابن خيس: مناقب، ج ٢، ص ١٣.

(٢٦٨) له‌مباروه‌ بگه‌رێوه‌ بۆ: السراج: اللمع، ص ٢٧٣-٢٧٦. السلمي: المقدمه، ص ٦٤-٦٥.

القشيري: الرسالة، ص ٤٩٥-٤٩٨.

(٢٦٩) القشيري: الرسالة، ص ٩٩. السبكي: طبقات الأقطاب، ص ١٠١-١٠٢.

كەسىتتى خۇي بىكات و نەكەۋىتتە ژىر كارىگەرىي كەسانىكەۋە كە رەنگە بەتەۋاۋى لە
 سۇفىگەرى نەگەيشتىن و ياۋەرىتتى كەردىيان بە خراپە بشكىتتەۋە، بۇيە — ئەۋەي دەخۋازى لە
 نىۋە ئەلقەي سۇفىياندا جىتى بىتتەۋە — دەبىي ورد بى لە ھەلبۇاردى ياۋەرانى تا لەۋ رىگەۋە بە
 چاكى دل بگات، ئەۋەندە پاكىي تىدەبىي كە پىۋىستە سۇفى ھەبىي، چۈنكە مەمشاد گوتەنى:
 ((ياۋەرىتتى ئەھلى چاكە دل پەر لە چاكە دەكات، ياۋەرىتتى خراپەكارانىش تۇي خراپەي
 دەكات))^(۲۷۰).

ج - سۇفىگەرى ۋەك خۇداناسىن(غىرفان)

پىرۋسەي بوۋە سۇفى تەنىيا بە پەيرەۋكەردى كۆمەللىك بىنەماي شەرىى و رەفتارى
 دىارىكرەۋى سۇفىيانە نايەتەدى، چۈنكە دەشى ئەۋ پەيرەۋىيە جۇرىك بى لە بانگەشە و
 خۇدەرخستىن و خۇنۋاندن، بە مەبەستى رازىكەردى ئەۋانىتر و بەدەستخستى دەسەلەتتىكى
 رەمىزى لە نىۋەندىي نايىنى — كۆمەلەيتى بى. ھەر بۇيە گەرانەۋە بۇ دانايى و ھىكمەتى
 پىشىنان و ھاۋچاخان، ھەرۋەھا قولىۋەنەۋە لە ۋاتاكەنى ئەۋ ھىكمەتە، بەس نىيە بۇ
 شىۋەگىرىي ئەۋ بوۋە، چۈنكە — بەراي مەمشاد — سۇفىبوۋە ھەر تەنىيا پەيرەۋكەرى و لى
 وردبوۋەنەۋە نىيە، زانستىك نىيە بۇ فىربوۋە ئەۋەندەي زانىنىكە لە ميانەي جۇرىكى
 دىارىكرەۋى پەيۋەندىيەۋە دىتە كايەۋە، كە پەيۋەندىيە بە خۇداۋە، ھەر ئەمەشە ماناي
 "غىرفان"، تەۋاۋى ئەۋ غىرفانەش راستگۇيە لە پىۋىستى مرۇۋ بە خۇداۋە^(۲۷۱). درك كەردن
 بەۋ پىۋىستىيە ۋا لە سۇفى دەكات ۋەك خۇداناس "عارف" كە دەرىكەرى، كە ئەمەش — ۋەك
 پايمەكى بالاي نىۋە تەۋاۋى ھەزەكە — نە بە كۆكەردەۋەي ھىكمەت و نە بە پەيرەۋكەردن لە ھالى
 گەۋرە ۋەلىيەكان مەيسەر دەبىي، بەلكو ناكامى گەلەۋەنەۋى "راز - السر" كە، كە لە نىۋان
 مرۇۋ و خۇدادا ھەيە و لە ميانەيدا مەتەنەي تەۋاۋى دەخاتە سەر ئەۋەي — جا ھەر شىتەك
 يىت — لەلەين خۇداۋە بۇي زامەن كراۋە^(۲۷۲).

(۲۷۰) ابن الجوزي: صفة الصفوة، ج ۴، ص ۴۷. العمري: مسالك، ج ۸، ص ۱۱۵. ابن الملقن: طبقات، ص ۲۲۰.

(۲۷۱) الأنصاري: طبقات الصوفية، ص ۳۰۲. الذهبي: تاريخ الإسلام، ج ۲۲، ص ۳۱۳.

(۲۷۲) ابو نعيم: حلية، ج ۱۰، ص ۳۵۳. ابن خيس: مناقب، ج ۲، ص ۱۲.

ره‌نگه هەر ئەو جیاکاری و جوړی په‌یوه‌ندییه بڼ واده‌کات زوړجار گه‌لی سۆفییان په‌شټو‌حال بن و له پایه رو‌حانییه‌کان تڼ نه‌گهن و له ناساندنی پڼگه‌ی خو‌یان سه‌رلښټو‌او ده‌ریکه‌ون؛ ئەوان له‌ژیر باری گرانی حال‌ی سۆفییانه‌یاندا ناچار ده‌بن روو له زانسته جیا‌وازه‌کانی کایه نایینییه‌که‌دا بکه‌ن و لییان شاره‌زا بن، ئەمه‌ش له‌و باوه‌په‌وه دئ ئەو زانست‌انه ریگه‌ خوش‌کهر بن بۆ برینی حاله‌کان و دوا‌جاریش گه‌یشتن به‌ پله‌ی "عارف". به‌لام – به‌لای مه‌مشاد – ئەمه‌ به‌ هه‌له‌ خو‌یندنه‌وه‌ی ته‌واوی سۆفی‌بوونه، ته‌نانه‌ت پټی وایه نه‌گه‌رچی ئەو تیگه‌یشتنه‌ واهات‌وته به‌رچاو ریگه‌ی ناسینی دروست بووه، به‌لام به‌ لاپړی بردوون و دوور‌که‌وتوونه‌ته‌وه و چیدی ((هه‌قی‌تی هه‌ق ناسن و راست‌گویی راست‌گو‌یان نازان))^(۲۷۳). ئەو جه‌خت له‌سه‌ر ئەوه‌ ده‌کاته‌وه زانسته سۆفییه‌کان زانستی ئیله‌هامین و په‌یوه‌ست به‌ خودی که‌سه‌که و ویست و توانا‌کانی له‌ خودا‌ناسیدا، نه‌ک نا‌کامی هه‌ول‌یک‌ی بابه‌تبیانه بن و ئەوه‌ی بیه‌وئ بتوانئ شاره‌زایان بڼ و له‌ چوار‌چټوه‌ی کۆمه‌ل‌یک ده‌سته‌واژه‌ی ناسایی دا‌یان‌پ‌رژئ و قسه‌یان له‌سه‌ر بکات.

بڼ‌گومان په‌یوه‌ندیی گریدان و هه‌ول‌ی دروست ناسینی خودا پرۆسه‌یه‌کی ورده و ساکار نییه، به‌ر له‌ هه‌موو شت‌یک ده‌بڼ عارف بکارئ په‌یوه‌ندییه مرۆفانه‌یه‌کانی سنوور‌یه‌ند بکات، که‌م‌تر تیگه‌لی کۆمه‌ل‌ایه‌تبیانه‌ی هه‌بڼ و خو‌ی دوور بگرئ له‌ هه‌رشت‌یک خودا نا‌پ‌ازی ده‌کات و به‌ هۆیا‌نه‌وه‌ پشته‌ی لڼ ده‌کات^(۲۷۴)، له‌ هه‌مان‌کات‌دا ده‌بڼ ره‌چاوی رازه‌که‌ی نیوان خو‌ی و خودا بکات به‌وه‌ی که‌ له‌ هه‌موو کرده‌ دونیا‌یه‌کانی یاد و هانای خودایی بخوا‌زئ، چونکه‌ به‌لای وی کاری هه‌ره کریت غافل‌بوونه له‌ گو‌پ‌رایه‌لی و یاد‌کردنه‌وه‌ی ئەوه‌ی ((له‌ چاکه‌کردن له‌گه‌لی و یاد‌کردنه‌وه‌ی غافل‌ نابڼ))، که‌ خودایه^(۲۷۵).

لی‌ره‌ش‌دا نابڼ که‌سی عارف وا تیگات ته‌واوی کاره‌کانی بۆ رازی‌کردنی خودا بڼ، چونکه ئەو په‌یوه‌ندییه‌ی دامه‌زراوه له‌سه‌ر رازی‌کردن دان‌ه‌ر‌پ‌ژراوه و به‌و تیگه‌یشتنه‌ عی‌رفانیکی دروست فه‌راهم نایت، به‌ل‌کو ده‌بڼ په‌یوه‌ندییه‌که‌ پڼ‌چه‌وانه‌بڼ، چونکه ئەوه‌ی له‌گه‌ل خودایڼ – واتا ئەوه‌ی ته‌نیا ئه‌رکه‌ دینی و دونیا‌یه‌کان جڼبه‌جڼ ده‌کات – له‌ نڼو ده‌چئ، ته‌نیا ئەو مرۆقه

(۲۷۳) ابن‌خمیس: مناقب، ج ۲، ص ۱۴.

(۲۷۴) ابو‌نعیم: حلیه، ج ۱۰، ص ۱۵۳.

(۲۷۵) السلمي: طبقات، ص ۳۱۷.

دەربازی دەبێ کە خودای لەگەڵدا بێ^(٢٧٦). ئەو جیاکارییە لە نێوان "لەگەڵ خودا بوون" و "خودا لەگەڵ بوون" جەختکردنەوێهە لەسەر تاییەتمەندی ئیلهامییانەى زانستە سۆفییه‌کان و جیاکردنەوێهەتی لەو کایە نایینیانەى "لەگەڵ خودا بوون" دەکەنە پێوەرى باوە‌پ‌داریی و دروستی کەسیتی باوە‌پ‌دار، تەنانت رەهەندەکانی ئەو کەسیتیەشی پێ دەست‌نیشان دەکەن. مەمشاد دەیه‌وێ ئەو روونبکاتەوێ کە تۆکمە بوونی پەیه‌ندیی نێوان عارف و خودا، بە هێزکردنی کەسیتی عارفی لێ دەکەوێتەوێ، تا نەکەوێتە ژێرباری ناره‌زوو و پێداویستیە ژێناییه‌کانه‌وه، ئیدی ئەوێ بە تەواوی پەیه‌وستی خودا بێ نە باکی بە قەدەر و نە بە مەترسییه‌کانی ژیان دەبێ^(٢٧٧). ئەگەر چینگه‌یه‌ک بۆ ترس لە دلی عارفدا هەبێ، ئەوا ترسانە لەوێ کردەوێ دونیاییه‌کانی بابی ئەوێهەبن خودای لەگەڵدا بێ^(٢٧٨)، رێگر بن لەوێ پەیه‌ندییه‌ دروسته‌که‌ سه‌ره‌ڵب‌دات و رازه‌ خوداییه‌کەى بۆ دەر‌ب‌که‌وێ.

د - جێکەوتەى بۆچوونه‌کانی مەمشاد لە دینه‌وه‌

مەمشاد لە هەردوو ناستی کردەکی و تیۆریدا پەیره‌وکاری یه‌که‌مى تیروانییه‌کانی خۆی بوو، لە ناستی کردەکیدا ویستیه‌تی ئەو تیروانییه‌ لە ژێانی رۆژانه‌یه‌دا پیا‌د‌ه‌ب‌کات، جا هەر لە ریزگرتنی لە راده‌به‌ده‌ری شێخه‌کانییه‌وه‌ بگره‌ تا خزمه‌تکردنی زۆری ئەو سۆفیانه‌ی هاموشۆیان کردووه‌^(٢٧٩). لەگەڵ خەلکی ئاسایش سۆفیانه‌ پەیه‌ندیی گری داوه‌، به‌جۆرێک کە هەول‌داوه‌ تا بۆی بلوێ پێویستی به‌وان نه‌بێ و تا له‌تواناشی دا‌ی‌ت پێداویستییه‌کانیان به‌جێ بگه‌یه‌نێ^(٢٨٠). رهنه‌گ هەر ئەو چاکه‌کاری و بیرکردنه‌وه‌ لە ره‌وشی خه‌لک وایکردووه‌ وه‌ک یه‌کیک له‌ "جوامیر - الفتیان"ی هه‌ریمی چیا بناسرێ و ئەو خه‌سله‌ته‌ی لێ دەر‌ب‌که‌وێ^(٢٨١).

(٢٧٦) الأصفهاني: محاضرات الأدباء، حققه: عمر الطباع، دار القلم، بيروت، ١٩٩٩، ج ٢، ص ٤٢٦.

(٢٧٧) ابن خميس: مناقب، ج ٢، ص ١٣.

(٢٧٨) العمري: مسالك، ج ٨، ص ١١٧.

(٢٧٩) السراج: اللمع، ص ٢٥٤. السلمي: طبقات، ص ٣١٧-٣١٨. ابن الملقن: طبقات، ص ٢٢٠.

(٢٨٠) الأنصاري: طبقات الصوفية، ص ٣٠٣. الغزالي: احياء، ج ٤، ص ٢٧١. ابن خميس: مناقب، ج ٢، ص ١٣، ١٥.

(٢٨١) السلمي: طبقات، ص ٣١٦. الأنصاري: طبقات الصوفية، ص ٣٠٠.

وہک ناماژہیەك بۆ پەپرەوكردىنى ئەو بنەما رەوشتییانەى پەپەرەندىی ئەوى سۆفى لەگەڵ ئەوانىتردا رىكەدەخست.

لە دەروەى ئەو پەپەرەندىيە مەروفايەتییانە مەمشاد سۆفیبوونى خۆى لە كردهى خوداناسیدا دۆزىووتەو، ئەو كاتىك لەو ناسینە قوولبۆتەو دەچوو خەلۆت و شەوئوونى بۆ كردهو و خۆشییەكانى دنیا نەیانتوانیو لەو حالەى دەرخەن^(٢٨٢)، بەمەش وەك خۆى گوتەنى بەتەواوى لە خودا نزیك بوو؛ نزیكبوونەوہیەك كە ئەو ئەلقە پەپەرەندىيە خودیەى سۆفى بە خودا دەبەستیتەو و بریتییە لە پیركردنەو لە خودا بە "دل"، نەپاوه. ھەر ئەمەيە وایلدەكات بلى چەندان سالتە: ((لەگەڵ خودادا دلم بزر كردهو))^(٢٨٣). ديارە لەمەدا مەبەستى وونبوون و وىل بوونى خۆى لە دالانەكانى خوداناسیى نییە، ئەوئەدى گوزارشت لە بالاترین "حال"ىك دەكات كە لەو پەرۆسى ناسینەدا خۆى تیدا بینووتەو، ئەویش "فەنابوون – الفناء"^(٢٨٤). ئەو لە سەرەمەرگیدا ئەو حالەى دەرەخات و رايدەگەيەن تەواوى خۆى لە خودادا فەنا كردهو، ئەمە لەو دورو دیرە شیعردا دەرەكەوى لەو ساتى سەرەمەرگەدا گوتویەتى:

أفنىت كلي بکلک هذا جزاء من يحبك
عجزتني عن خطابك فالكل مني جوابك^(٢٨٥)

بێگومان ئەمەش دوا ئاكامى ئەزموونى سۆفییانەيەتى و لەو پەپەرەندىيە خۆشەويستییەى لەگەڵ خودا ھەیبوو سەرچاوى گرتو.

(٢٨٢) الرازي: حقائق الحقائق، تحقيق و تقديم: سعيد عبد الفتاح، مكتبة الثقافة الدينية، القاهرة، ٢٠٠٢، ص٤٤٤. الزبيدي: تاج العروس من جواهر القاموس، تحقيق: مجموعة من المحققين، دار الهداية، القاهرة، د.ت، ج٩، ص٤٧٨.

(٢٨٣) القشيري: الرسالة، ص٤٦٤. ابن خيس: مناقب، ج٢، ص١٥. فريد الدين عطار: تذكرة، ج٢، ص١٣٥.

(٢٨٤) لەبەشى سەيەم بە درێژى باس لەو چەمكە و بەكارھێنانەكانى دەكەين.
(٢٨٥) ((بە تەواوى خۆم لە تەواوى تۆدا فەنا كردهو، ئەمە پاداشتى كەسيەكە تۆى خۆش بوو. بى دەسلالت كردهو لەوێ بئەو، تەواوى من وەلامى تۆيە))؛ الخركوشي: تهذيب، ص٥٠٥. القشيري: الرسالة، ص٤٦١.

بههرحال، رهنګ شو بهرجهستهکردنه‌ی هزری سۆفییانه و شو پایه رۆحانییه‌ی پیتی گه‌یشته، وا ده‌کات له نیتو نه‌لقه‌ی سۆفییانی هاوسه‌رده‌میدا به‌رێژه‌هه سه‌یری بکړئ؛ خه‌سله‌تی گه‌وره سۆفییانی تر به خه‌سله‌ته‌کانی شو به‌پیورین^(۲۸۶). ته‌نانه‌ت هه‌ر دوا‌ی مه‌رکیشی له شیوه‌ی عارفیک‌ی سه‌روو ناسایی یادی ده‌کړئ، وه‌ک له تپروانینی گه‌وره‌ی سۆفییانی فارس نه‌بو عه‌بدوللای کور‌ی خه‌فیفی شیرازی دیا‌ره که وه‌ک خودا په‌رستیک‌ی ره‌ها وینا کردوه^(۲۸۷).

بینگوماز تپروانین و که‌سایه‌تی مه‌مشاد به‌ر له هه‌موو که‌س و شوینیک کاربگه‌ری به‌سه‌ر شا‌ره‌که‌ی خ‌زیدا هه‌بووه، به‌تایبه‌ت له‌سه‌ر شو سۆفییانه‌ی دینه‌وه‌ر، که له دوا‌ی نه‌ودا ناویان ده‌رکردوه و له مورید و که‌سه نزیکه‌کانی خ‌زی بوون، له‌وانه: نه‌بو عه‌بدوللا محمه‌د کور‌ی عه‌بدولخالقی دینه‌وه‌ری^(۲۸۸)، عیسای قه‌صاری دینه‌وه‌ری، که نه‌ویش له گه‌وره شاگرد و موریدانی مه‌مشاده^(۲۸۹) و وته‌کانی ده‌گپ‌رته‌وه^(۲۹۰)، پاشانیش وه‌ک جینشینیک‌ی شو و نه‌لقه‌یه‌کی بنه‌ره‌تی زنجیره‌ی نیتو سیسته‌می ته‌ریقه‌تیی ده‌رده‌که‌وئ که مه‌مشاد به نه‌لقه‌کانی دواتره‌وه ده‌به‌ستیتته‌وه^(۲۹۱). شه‌وی له هه‌موویان زیاتر له‌و نزیک بووه شیخ نه‌بولعه‌باس نه‌حه‌دی کور‌ی سیاه شه‌وده‌ی دینه‌وه‌ریه، که ری‌بازی سۆفییانه‌ی لی وه‌رگرتوه و نزیکه‌ی سه‌د سالتیک ژیاوه^(۲۹۲)، له‌ماوه‌ی ژیانیدا بانگه‌شه‌ی بۆ هه‌مان شو ته‌رزه‌ی سۆفیگه‌ری ده‌کرد

(۲۸۶) الخطیب البغدادي: أخبار الصوفية، ص ۸۵. ابن عساکر: تاریخ مدینة دمشق، حققه: محب الدین العمري، دار الفكر، بیروت، ۱۹۹۵، ج ۶، ص ۸۶. ابن العديم: بغية الطلب في تاریخ حلب، تحقیق: سهیل زکار، دار الفكر، بیروت، ۱۹۸۸، ج ۳، ص ۱۲۳۵.

(۲۸۷) ابو الحسن ديلمی: سیرت شیخ کبیر ابو عبد الله بن خفیف شیرازی، ترجمة فارسی: رکن الدین یحیی بن جنید شیرازی، تصحیح: آ. شیمیل - طاری، انتشارات بابک، تهران، بی تا، ص ۱۹۳.

(۲۸۸) السلفی: معجم، ص ۱۷۹.

(289) الذهبي: تاریخ الإسلام، ج ۳۰، ص ۱۹۸.

(290) السلفی: معجم، ص ۱۰۴.

(۲۹۱) المتقي الهندی: كنز العمال، ج ۹، ص ۹۶. دواتر زیاتر باس له‌و سۆفیه‌ی دینه‌وه‌ر ده‌که‌ین.

(۲۹۲) السلفی: معجم، ص ۱۰۴-۱۰۵. الذهبي: تاریخ الإسلام، ج ۳۰، ص ۱۹۸. ابن بطوطة: رحلة، ج ۱، ص ۱۸۳-۱۸۴.

که مەمشاد لەوێ دايمەزراندبوو؛ ئەو شێخ ئەحمەدە پێی وابوو سۆفی لە هەردوو بواى کردەکی و تیۆرىدا، بەر لەوێ چاودێرى رەوشت و رەفتارى خەلک بەکات دەبێ خۆى لەو بوارانەدا پێگەيشتبێ و بە پێچەوانەى خەلکى ناساى - که سەرقالى ژيانى دونياين - تەواوى کۆششى بۆ دامەزراندنى ژيانىکى ئايىنى تەرخانبەکات^(٢٩٣). بەهەر حال، مەمشاد لەناو بنەمالەى خۆشى ئەبوبەكرى كورپى سۆفياى پەرەردە کردووە، بۆيە درەنگەر دەبينين وەك سۆفياى ديار و جێنشینى باوكى دەردەكەوئ^(٢٩٤)، که - وەك دواتر باسى لێو دەکەين - دەسەڵاتیکی رەمزی و کردەکی بەهێزى بەسەر شارەكەدا هەبوو.

دواجار، دەبێ ئاماژە بۆ ئەوەش بکەين که مەمشاد، لەدواى قۆناغى دامەزراندنى سۆفياى، يادى هەر دەمىنى و لە دووتویى کولتورى ئايىنى کوردیدا ناوى دەهێنێ، هەریەك لە مەمشاد و موریدەكەى شێخ ئەحمەد ئەسودە، وەك دوو قوتبى "چل تەن"، یان با بێتین، دوو لە چل عارفى پیرۆز لە کولتورى ئايىنى "ئەهللى هەق" ماونەتەو، ئەگەرچى مانەوەكەشیان تەنیا بەناو^(٢٩٥)، که رەنگە ئەمەش بەلگە بێ لەسەر کارىگەریی دوورمەوداى کەسیتىەکەى لە ناوەندى عىرفانى کوردیدا.

بەردەوامى سۆفياى لە دینەوەر:

لە ئاکامى ئەو گەشەسەندنە شارى دینەوەر دەبێتە شارى سۆفياى؛ ئەوانەى لەویدا دەردەكەون یان نیشتهجێ دەبن ئەوەندە زۆر دەبن، بەتایبەت بە درێژایى سەدەى چوارەمى كۆچى، که لەسەر دەستیان سۆفياى گەرى لە کایەیهکى سنووردار بە چەند کەسێکەو دەبێتە دياردەیهکى ئايىنى دەستەجەمعى و لەسەر رووبەریکى بەرفەرى شاردا خۆى دەنوێنێ، که

(٢٩٣) السلفى: معجم، ص ٤٥٧.

(٢٩٤) لەبارەیهو بڕوانە: السلمي: طبقات، ص ٤٠٩. الخطيب البغدادي: أخبار الصوفية، ص ١٥٣.

(٢٩٥) بڕوانە: سيد محمد على خواجه الدين: سرسپردگان - تاريخ و شرح عقائد دينى اهل حق، چاپخانه خورشيد، تبريز، ١٣٤٩هـ.ش، ص ١٠. بەدەر لەو سێکته ئايىنیهش شێخ ئەحمەد ئەسودە، پێى دەچێ لە خەيالدانى ئايىنى جفاکى کوردی باسى بێتێ و بە "شێخ ئەحمەد رەش" ناوى دەبێ؛ بڕوانە: نوێشاد دینەوەر: چیرۆكى دارى جەنگيان، بە هەول و تێکۆشانى: عەزیز موحەممەد پور، چاپخانهى پەيام، تاران، ١٣٧٨هـ.ش، ل ٦١.

تهنانت ناسنامهی ثابینی نمو شاره‌ی به‌ته‌واوی ره‌نگریژ کردووه. نه‌ک هه‌ر له‌لای خه‌لکی نه‌وی به‌لکو له‌ده‌ره‌وه‌شیدا وا ده‌بینری و سؤفیگه‌ری ده‌کریته ناویشانی شاره‌که، نه‌مه به‌روونی له‌و ته‌یه‌دا ده‌ده‌که‌وی که له‌سه‌ر دینه‌وه‌ردا بار بووه و هه‌ریه‌که له‌شعالبی (م ۲۹/ک ۱۰۳۸ ز) ^(۲۹۶) و نین فندق (۹۳/ک ۱۱۰۰ ز - ۵۶۵/ک ۱۱۶۸ ز) ^(۲۹۷) ده‌یگێرنه‌وه و رایده‌گه‌ینن "سؤفیانی دینه‌وه‌ر" بۆته ناویشانیکی هاوشیوه‌ی نمو ناویشانانه‌ی شار و ناوچه‌کانی تری جیهانی پێ ده‌ناسریته‌وه وه‌ک "هه‌کیمانی یۆنان" و "جادوگه‌رانی هیند" و... هتد. نوسه‌ر شعالبی با‌وبوونی وته‌که له‌نیو خه‌لکدا ده‌یگێرنه‌وه بۆ: ((زۆری ژماره‌یان له‌وی، نیشته‌جیبوونی خانه‌دانه‌کانیان تیایدا، بلا‌وبوونه‌وی رێبازه‌که‌یان له‌ویدا)) ^(۲۹۸).

بێگومان نمو وته‌یه و هه‌بوونی ناری ده‌یان سؤفی دینه‌وه‌ری له‌نیو سه‌رچاوه‌کاندا، به‌و ئاراسته‌یه‌مان ده‌بات بیر له‌ قوتابخانه‌یه‌کی تایبه‌تی سؤفیگه‌ری بکه‌ینه‌وه، به‌و جو‌ره‌ی له‌هه‌ریه‌ک له‌ به‌غداد و خوراسان و شوینی دیکه‌ی جیهانی ئیسلامیدا هه‌بووه. به‌لام با‌وه‌ره‌ینان و سه‌لمانندی نمو تیژه‌ کاریکی نه‌سته‌مه؛ نه‌گه‌رچی ده‌شی ده‌قه‌که‌ی هه‌ردوو نوسه‌ر شعالبی و ئین فندق وه‌ک ئاماژه‌یه‌ک بۆ نمو قوتابخانه‌یه‌ بخوێنریته‌وه، به‌لام دوا‌جار په‌یوه‌ستبوونی توندی سؤفیانی نه‌وی به‌ ره‌وت و قوتابخانه‌ سؤفییه‌کانی تری جیهانی ئیسلامیی وایکردووه دیارده‌که له‌وی له‌ سنووری چه‌ندایه‌تیدا بچێنیه‌وه، هه‌روه‌ها بۆته هۆی نه‌وه‌ی رووخسار و تایبه‌تمه‌ندیته‌ی شاره‌که، له‌م بواره‌دا، بزربیی و شتیکی نه‌وتۆی لی نه‌بینری. خو سه‌رچاوه‌کانیش باس له‌وه ناکه‌ن هیچ کامێک له‌ سؤفیانی دینه‌وه‌ر خودان ره‌وتیکی سه‌ربه‌خۆ و تیگه‌یشتنیکی جیاوازی سؤفیگه‌ری بووین. له‌گه‌ڵ نه‌وه‌شدا زۆری ژماره‌ی سؤفییه‌کان به‌رده‌وامیته‌ی به‌ دیارده‌که داوه و، تا نمو کاته‌ی وه‌ک کایه‌یه‌کی هه‌زیی ماوه‌ته‌وه، سؤفیانی نه‌وی رۆڵیان له‌ به‌ره‌مه‌یه‌تانیادا هه‌بووه.

(۲۹۶) ثمار القلوب في المضاف والمنسوب، حققه: محمد ابو الفضل ابراهيم، دار نهضة مصر، القاهرة، ۱۹۶۵، ص ۲۳۱، ۲۳۸.

(۲۹۷) تاريخ بيهقي، با تصحيح و تعليقات: احمد بهمنيار، كاتيفروشي فروغي، تهران، بی تا، ص ۲۸.

(۲۹۸) ((صوفية الدينور يضرب بهم المثل لكثرتهم بها، واستيطان أعيانهم إياها، ونفاق مذهبهم فيها))؛ ثمار القلوب، ص ۲۳۸.

جینگەي باسە، كە ئەو بەرفەرەبوونەي ديار دەي سۆفيگەري، وادەكات سۆفييانى دىنەوەر لە دەروەي شارەكەشدا رۆليان لە برەوپيتدانى ھزرەكە ھەبى؟ سەفەر بىكەن بۆ ھەر يەك و شارەكانى ترى جىھانى ئىسلامى و ھەژمەون بىكەن سەر دەرگەوتن و جىگىرەبوونى ئەو ديار دەريە لەو ئارچانەدا. بىگومان ئەو پەرۆسەي سەفەر كەرنەش بەشيكە لە پىكەتەي سۆفيگەري و لە دووتويى بىروبەوەرپى سۆفياندا رەوا بوو و رووخسارى كەركەكيانەي ديار دەكەي دەنواند؛ بەجۆريك كە مەبەست لە سەفەر كەرن فراوانبوونى توانا عەقلىيەكانى مەزۇنە لە پىنار خوداناسيدا، لە رىگەي سەفەرەو دەشەي بە ئاراستە جياوازەكانى زانستە ئاينىيەكان ئاشنا بىي، ھەر ھەي بە يابەر يەتتى كەرنى سۆفييانى تر لەو سەفەرەندا پەيوەندىيەكانى خۆي لە ميانەي سىستەمىكى رىكخراوى رۆحانىيەو برەو پىدەدات^(۲۹۹). لەبەرەمبەردا ئەوەي لەو پەرۆسەيدا زەرەرمەند بىي سۆفيگەري ئاوجەيەيە كە ناتوانى سەرمایەي ھەزرى ئەو كۆچەركەدوانە بىخاتە سەر ئەزمەونى ئەوانەي - لە شىوہي مەمشاد - لەشارەكەدا ماپوونەو.

لە يەكەمىن ئەو سۆفييانەي خولياي سەفەري ھەبوو و ھەميشە لە سەفەر دابوو ھەر ئەوئەبەيەكەي كەسانى دىنەوەر^(۳۰۰) يەيە كە پىشتەر باسەن كەرد. لەدواي ئەو رەنگە لە ديار ترين ئەو سۆفيە دىنەوەر يانەي سەفەريان كەدوو و زياتر لە دەروەي شارەكەي خۆياندا ناسراون؛ ئەبۇلھەسەن عەلى كورپى مەمەدى صائىغى دىنەوەر (م ۳۳۰/ك ۹۴۲ز)، كە لە دىنەوەر سۆفيەكەي ديار بوو و مەمشاديش بە خودا پەرستىيەكەي سەرسام بوو^(۳۰۱)، بەلام واديارە دواتر چۆتە "ولائى مصر" و ھەك شىخىكى شىكۆمەند و شارەزا لە ھەردوو بواری سۆفيگەري و زانستە شەرعىيەكان (بەتاييەت گىرەنەوہي فەرەمۇودە) دەرگەوتوو^(۳۰۲)، لەویدا مۆريدىكى زۆرى لەخۆي كۆكەردۆتەو و توانىويەتتى زەمىنەي بىلابوونەوہي ديار دە ئاينىيەكە

(۲۹۹) لەبارەي ماناكانى سەفەر لە كۆلتورى سۆفيگەري - بۆ نمونە - برەوانە: المكي: قوت القلوب، ج ۲،

ص ص ۳۴۲-۳۴۹. الخركوشي: تهذيب، ص ۲۳۶-۲۴۱.

(۳۰۰) الأنصاري: طبقات الصوفية، ص ۳۴۴.

(۳۰۱) ابن الجوزي: صفة الصفة، ج ۴، ص ۴۷. ابن كثير: البداية، ج ۱۱، ص ۲۲۴.

(۳۰۲) السلمي: طبقات، ص ص ۳۱۲-۳۱۵. ابو نعيم: حلية، ج ۱، ص ۳۵۳.

فراوان بکات^(۳۰۳). به هه مان شیوه ئه بویه کر محمد کوری داودی دینه وه ری دق، چۆته ولاتی شام و تا ئه و کاته ی له دیمه شق له دوای سالی (۳۵۰/ک/۹۶۱ز) مردووه^(۳۰۴)، تییدا ماوه ته وه. ههروه ها ئه بو عه بدوللا محمد کوری عه بدولخالقی دینه وه ری مورید و یاوه ری مه مشادیش، بۆ حیجاز سه فه ری کردووه و بۆ ماوه یه کی زۆر له ویدا ژیاوه، به لام دواتر گه راوه ته وه دینه وه و تیایدا مردووه^(۳۰۵).

له وه ده چۆ سه فه رکردن و جیه یشتنی دینه وه ته نیا بریتی نه بوو بۆ له پرۆسه ی به کرده کی کردنی بیروبۆچوونیکی دیاری کراوی سۆفیگه ری، به لکو هه ندیک جار هه لۆیستیکی باوه ریانه بووه یانیش دوورکه و تنه وه ی ناچار ی بووه؛ ئه وه تا پیشتر کۆچکردنی نه بولعه باسی دینه وه ری بۆ نیشاپور نینجا بۆ سه مه رقه ند و مانه وه ی له وێ تا کۆتایی ژیا نی به ستمانه وه به په یوه ستیی باوه ریانه ی نه و سۆفییه به شیع ه گه رییه وه. ههروه ها ده بینین کۆچکردنی سۆفییه کی گه وه ری وه فارسی کوری عیسا ی دینه وه ری بۆ سه مه رقه ند، جۆریک له ناچار ی پتوه دیاره، به وه ی که نه و سۆفییه سه مره ختانه بانگه شمی بۆ ره وتیکی دیاری کراوی سۆفیگه ری ده کرد، که له پانتایی شاره کی قه بول نه ده کرا^(۳۰۶)، هه ر بۆیه ئه ویش تا له ده ور به ری سالی (۳۴۵/ک/۹۵۶ز) ده مرئ، هه ر له سه مه رقه ند ماوه ته وه دوای خۆی گۆزه کی بۆته مه زارگه یه کی ناوچه که^(۳۰۷).

۲- سۆفیگه ری له کرماشان (فرمیسین)

رهنگه نه و شاره ی له دوای دینه وه ری بیت، له رووی ده رکه وتنی سۆفی تیایدا، شاری کرماشان بیت، نه گه رچی لیره دا زۆری ژماره ی سۆفیان نه بۆته پتوه ر بۆ نه و پینگه یه نه وه نده ی

(۳۰۳) المالینی: الأربعون فی شیوخ الصوفیة، ج ۱، ص ۵۷، ۱۲۷-۱۳۱، له م سایتی خواره وده بلاو کراوه ته وه : <http://www.alsunnah.com>. الأنصاري: طبقات، ص ۳۹۳.

(۳۰۴) القشيري: الرسالة، ص ۱۱۶-۱۱۷. الخطيب البغدادي: أخبار الصوفیة، ص ۲۵۹-۲۶۰. ابن الأثير: اللباب، ج ۱، ص ۴۲۲.

(۳۰۵) السلمي: طبقات، ص ۵۱۵، ۵۱۷. ابن خيس: مناقب، ج ۲، ص ۲۲۶.

(۳۰۶) دواتر له به شتی ستييم نه و باسه رووتر ده که یه وه.

(307) السمعاني: التحبير في المعجم الكبير، تحقيق: منيرة ناجي سليمان، مطبعة الإرشاد، بغداد، ۱۹۷۵، ج ۱، ص ۲۳۶.

کەسایەتی سۆفییەکانی ئەوئ خۆی بەسەر دەرکەوتەکانی دیاردە ئاینییەکەدا سەپاندووە و وایکردووە بە دووھەمین بنگە سۆفیگەری لە پانتایی کوردیدا دابنێن. کرماشان لە چەند سەدەی یەکەمی کۆچیدا لە چەند روویەکەو بەرچاو بوو؛ جا چ بە ھۆی زۆری دانیشتوانییەو بووبن، کە جگە لە کورد رەگەزی تریشی لێ بوو بە تاییەت فارس^(٣٠٨)، یاخود ھەلکەوتە جوگرافیەکە یی لە رووی نابوریەو^(٣٠٩)، یانیش پتگەکە بووبن لەرووی ئاینییەو، بەوێ کە کەوتبوو سەر رینگای حاجییانەو^(٣١٠). ئەو خالە دوايان، ئەوھەمان پت دەلێ کرماشان پەییەندی و تیکەلێ لەگەل خەلکی شار و دەرکەوتەکانی تردا ھەبوو و دەستەپژێر ئاینییەکە ناگاداری ئەو رەوت و رێبازە ئاینیانە بوون، کە لە رۆژھەلاتی جیھانی ئیسلامیدا برەویان دەسەند، لەوانەش سۆفیگەری. ئیدی دەبینن لە زوویەکەو پۆتە مەزلگای ھێندێک لە زاھید و سۆفیەکان بە تاییەت خوراسانیەکان، ژیان و بەسەرھاتی ئەو کەسانەش جیگە پرستیاری خەلکی شارەکە بوو^(٣١١)، بەمەش لەویدا سۆفیگەری وەک دیاردەیکە نامۆ چاوی لێ نەکراوە و زەمینە ئاینی – کۆمەلایەتی نامادەکراوە پۆچەکەرەکردن و برەوسەندن.

بەھەر حال، لە سەرچاوەکاندا، زیاتر باس لە دوو سۆفی دەکری، کە لەبواری بەرھەمھێنانی ھزری سۆفیگەریدا سەردەستە و لە ناستیکی بالادا بوون و ناویان سنووری شارەکەشی بەزاندووە، ئەوانیش ھەریەک لە ئەبو عەلی مظەفەری کرماشانی و ئەبو ئیسحاق نیراھیمی کوری شەیبانی کرماشانی. ئەوان ھەردووکیان بە "شیخی چیاکان – شیخ الجبال" ناودەبرن^(٣١٢)، ئەمەش پێمان دەلێ ئەو دووانە – لە رووی ھزریەو – ھەژموونیان بەسەر ئەو

(٣٠٨) اليعقوبي: البلدان، ص ٣٥.

(٣٠٩) لەمبارەو بڕوانە: حسام الدين علی غالب نەقشەبەندی: شارەزور، ل ٥٠.

(٣١٠) مؤلف مجهول: حدود العالم من المشرق الى المغرب، تصحيح: مريم مير احمدی و غلامرضا وهرام، مرکز چاپ و انتشارات دانشگاه پیام نور، تهران، ١٣٧٢ھ.ش، ص ٣٩٠. یاقوت: معجم البلدان، ط ٢، دار صادر، بیروت، ١٩٩٥، مج ٤، ص ٣٣٠.

(٣١١) ابن خيس: مناقب، ج ١، ص ٤٣٤. ابن الجوزي: صفة الصفوة، ج ٤، ص ٩٨.

(٣١٢) السلمي: الطبقات، ص ٤٠٣، ٣٩٦. القشيري: الرسالة، ص ١١٠. الصفدي: الوافي، ج ٦، ص ١٦. المناوي: الكواكب الدرية في تراجم السادة الصوفية او طبقات المناوي الكبرى، حققها: عبد الحميد صالح حمدان، المكتبة الأزهرية للتراث، القاهرة، ١٩٩٤، ج ١، ص ٦١٦.

هەریتمەدا ھەبوو و کاریگەریان لەسەر دامەزاندنی ھزرەکە لەویدا دیار بوو، بە تایبەت لە ناوچە کوردییەکاندا. بێگومان دەشتی ئەو کارەشیان بە تەواوکەری رەوتی سۆفیگەری دینەوەر بزانین، بێگومان نزیکەی ھەردوو شار لە یەکدی^(٣١٣) (نزیکەی بیست و پێنج میل)، رێگەی بەو تەواوکاریە داو، ئەمە بێ ئەوەی بەمانای پاشکۆیی سۆفیانی کرماشان بۆ ئەوانی دینەوەر بێ، وەک لە پەییوەندی ھەندیک لە سۆفیانی دینەوەر بە ھی کرماشان، بە تایبەت بە ئیبراھیمی کۆری شەبیانەو، دیارە؛ پایە ئەو کرماشانییە وایکردوو سۆفیانی ھەریتمەکە بە گشتی، بە تایبەت دینەوەر^(٣١٤) و ھەمەدان^(٣١٥) و نەھاوند^(٣١٦)، لەو کۆ ببنەو، وەک مورید و وەک یاوەر، سوود لە بیروبوچوونەکانی وەرگیرن. نیدی ئەو دوو سۆفیە جۆریک لە سەنتەرگەریان بە شار لە نێو جوگرافیای سۆفیگەری نیسلا میدا بەخشیو و وایانکردوو ھەلۆیست و تێگەشتنی سۆفیانیان لە پانتاییەکەدا تەشەنبەکات.

مەزھەری کرماشانی و سۆفیگەری وەک ھەژاری:

ژیان و سەربورد و تەنانەت سالی مەرگی ئەو سۆفیە نادیارە، ھەر ئەوەندە لەسەر دەزانین یاوەریتی سۆفیانی کۆتایی سەدە سییم و سەرتای سەدە چوارەمی کۆچی کردوو^(٣١٧)، ھەروەھا شاگرد و موریدی خۆی ھەبوون^(٣١٨). ھەرچۆنیک بێت ئەوەی گرنگ بێت خۆیندەوێ ئەو کرماشانییە بۆ چیبەتی سۆفیگەری، کە ئەویش پتر بوارە کردەکییەکی گرتۆتەو. مەزھەر دەیهوێ چۆنییەتی پەیرەوکردنی ئەو دیاردەییەمان بۆ بختە روو، نەک تەنیا

(٣١٣) یعقوبی: البلدان، ص ٣٥. یاقوت: معجم، مج ٤، ص ٣٣٠.

(٣١٤) السلمي: ذكر النسوة المتعبدات الصوفيات، تحقيق: محمود محمد الطناحي، مكتبة الخانجي، القاهرة.

١٩٩٣، ص ٦٨. الخطيب البغدادي: أخبار الصوفية، ص ٦٢.

(٣١٥) الخطيب البغدادي: أخبار الصوفية، ص ١٤٧. ابن الساعي: أخبار الخلاج، ص ١٠١.

(٣١٦) السلمي: نسيم الأرواح، حققه: أحمد طاهري عراقي، منشور ضمن: مجموعة آثار أبو عبد الرحمن

سلمي، گردآوری: نصرالله پورجوادی، مرکز نش دانشگاهی، تهران، ١٣٦٩ هـ. ش، ج ٢، ص ١٦٨.

(٣١٧) السلمي: طبقات، ص ٣٩١، ٥٠٩. الأنصاري: طبقات الصوفية، ص ٤٣٣، ٤٩٦-٤٩٧. الذهبي:

تاريخ الإسلام، ج ٢٦، ص ٥٤١.

(٣١٨) الأنصاري: طبقات الصوفية، ص ٢٢٨.

وہك پرۆسەيەكی بەرھەمھێنانی چەمك و دەستەواژە بۆ دارشتن و دەرپرینی ئەزمونی رۆحانی سۆفی، بەلكو زیاتر وەك ھەلسوكەوتێك لە ژيانى رۆژانەیدا بەرجەستە دەبێ و دەستنیشتانی نەو ناسنامەییە دەكات كە لە چوارچێوەی جفاكى نایینیدا پێی دەناسرێتەو. ئەو تیگەیشتنەى مظەفەر بۆ سۆفیگەرى لەو پێناسەيە دەرەكەوئ كە بۆ ئەو ھزرەى كردووە و دەلێ بریتیيە لە "رەوشتی رەزامەندانە"^(۳۱۸)، رەوشتێك كە وادەكات مرۆڤ لە ھەموو كات و بارێكدا بەرامبەر بە خودا رەزامەند بێ^(۳۲۰).

بەر لەوێ پێكھاتەى ئەو رەوشتە دەرەجەيە كە سۆفیگەرى پێی دەناسرێتەو، دەبێ ئەو بەزانین یەكسانكردنى سۆفیگەرى بە رەوشت لەمێژ نەبوو لە نێو ئەو كولتوورەدا دەرکەوتبوو، وەك ئاكامێك بۆ كەلەكەبوونی ئەزمونیكی تازەى سۆفییانە گەلەلە ببوو^(۳۲۱)، سۆفیەكەى كرماشانیش دەبێتە یەكێك لە یەكەمین ئەو كەسانەى ئەم بۆچونەى برەوپێداو. لێرەدا رەوشت نەسەر سیستەمى دوانەیی(دوالیزم) دانەمەزرابوو، وەك لە كایە مەعریفییەكانى تر وابوو چ لە زانستە نایینیەكان بە كەلامناسیشەو یاخود نا نایینیەكان بەتایبەت فەلسەفەى ئیسلامى، بەلكو تەنھا بەھا بالاكانى دەگرتەو و ناماژەبوو بۆ چاكەكارى، رەوشت — بە دەستەواژەى نووسەرى سۆفى ھجوەیری — كارێكە بێ ھۆكار و لە "باطن" و "ظاھر"دا یەك دەگرێتەو و بانگەشەكارى پێو دیار نییە^(۳۲۲)، بەمەش — لە نێو چەمكە سۆفیەكاندا — كەمترین رافە نەخۆ دەگرێ و وەك بزاوتێك و ھەلوێستێكى تاییەتەند شێو دەگرێ.

سەبارەت بەو رەوشتەى مظەفەرى كرماشانى دەيكاتە ناویشانى رێبازە سۆفییانەكەى خۆى، ژيانى دەرویشانە یاخود "ھەژارى — الفُقر"، لەمەشدا لە نێو شێخانى ھارسەردەمى بە تاقانە دادەنرێ^(۳۲۳)، نەك ھەر ھزرەكەى بەلكو ئەو خۆشى بە "دەرویشى راستگۆ" یان

(۳۱۹) السلمي: طبقات، ص ۳۹۶. الأنصاري: طبقات الصوفية، ص ۴۴۸.

(۳۲۰) الهجویری: كشف، ج ۱، ص ۲۳۸.

(۳۲۱) لەبارەى "سۆفیگەرى وەك رەوشت" بڕوانە: محمد عابد الجابري: العقل الأخلاقي العربي — دراسة تحليلية لنظم القيم في الثقافة العربية، ط ۲، مركز دراسات الوحدة العربي، بيروت، ۲۰۰۶، ص ۴۴۳-۴۴۴.

(۳۲۲) كشف المحجوب، ج ۱، ص ۲۳۷.

(۳۲۳) السلمي: طبقات، ص ۳۳۶. الشعرائي: طبقات، ص ۱۶۸.

"هه‌ژاری راستگو" وه‌سفده‌کړئ^(۳۲۴). لای وی "هه‌ژار - الفقیر" که‌سیک نییه پێداویستییه دونیاییه‌کانی نه‌بێ، چونکه هه‌لپه‌ی ده‌ستخستنی نه‌و پێداویستییه‌ ناچاریه‌کی ژیانه، به‌لکو هه‌ژار نه‌و که‌سه‌یه که جگه له خودا پێویستی به هیچ که‌سی تر نییه و هه‌ژاریی - له مانا گشتیه‌که‌یدا - په‌یوه‌سته به په‌یوه‌ندیی مرۆڤ به خوداوه^(۳۲۵)، به‌هۆیه‌وه سو‌فی ده‌توانی له به‌نده‌یه‌تی خۆی بۆ خودا تێ بگات. له به‌رامبه‌ردا نابێ بژێوی ژیا‌ن و دابینه‌کردنی مه‌به‌ستێک بێت له‌خۆیدا و له میان‌ه‌ی په‌یدا‌کردنیدا، ره‌فتاری رو‌ژانه‌ی سو‌فی دیاری بکات و په‌یوه‌ندییه‌کانی له‌گه‌ڵ نه‌وانیتر، ته‌نانه‌ت له‌گه‌ڵ خوداشی، له‌سه‌ر دابه‌زرێ، به‌لکو ده‌بێ ده‌سه‌ر‌داری خواستی چاک کردنی باری ژیا‌نی بێت، خۆ باشترین جو‌ری بژێوی نه‌وه‌یا‌نه که بێ خواستی و هه‌ول‌دان، به‌لام له چوارچێوه‌یه‌کی شه‌رعییه‌وه، ده‌ست بکه‌وی^(۳۲۶).

بێ‌گومان نه‌مه به‌مانای ته‌وه‌زه‌لی و خۆدانه‌ده‌ست و یستیکی هه‌مه‌گیرێ کۆمه‌لایه‌تی نایه‌ت، نه‌وه‌ده‌ی بێباکییه له‌به‌رامبه‌ر به پێداویستییه ئاساییه‌کانی ژیا‌ن، نه‌وه‌تا مظه‌فه‌ر به ویستی خۆی نه‌و حا‌له هه‌ژاریه‌ی هه‌لبێژاردبوو، لای نه‌و نه‌مه ره‌فتاریکی په‌رچه‌کردارانه‌یه له هه‌مبه‌ر ره‌وشی خراپی کۆمه‌لایه‌تی و ته‌شه‌نه‌کردنی هه‌ژاری له نێو خه‌لکدا په‌یره‌وی لی ده‌کړئ، نه‌گه‌رنا نه‌و خۆی وه‌ک که‌سیکی خودان پله و پایه ده‌رده‌که‌وئ، که خه‌ریکی خزمه‌ت کردنی یار و یاوه‌رانی بووه^(۳۲۷)، نه‌و پایه کۆمه‌لایه‌تییه‌ی - به‌هۆی سو‌فی‌بوونییه‌وه به ده‌ستی هینابوو - ده‌یویست دیاره کۆمه‌لایه‌تییه‌که‌ی پێ چاره بکات، نیدی نه‌وه‌ی به‌هاتایه‌ته ده‌ستی ده‌یه‌شییه‌وه، چێژی له‌وه وه‌رده‌گرت هیچی پێ نه‌ما‌بوایه^(۳۲۸).

خۆدیتنه‌وه له نێو هه‌ژاریی سو‌فییا‌نه نه‌ ئاسانه و نه ساده؛ ئاسان نییه چونکه پێویستی به کارکردنی زۆر هه‌یه له‌سه‌ر جه‌سته، ساده‌ش نییه چونکه ده‌بێ رێگایه‌ک بێ سو‌فی به پله به‌رزه‌کانی نه‌زموونی رو‌حانی سو‌فییا‌نه بگه‌یه‌نی. سه‌باره‌ت به کارکردن له‌سه‌ر جه‌سته، نه‌وا

(۳۲۴) الأنصاري: طبقات الصوفية، ص ۴۴۷. ابن خفيس: مناقب، ج ۲، ص ۱۱۳.

(۳۲۵) ابن خفيس: مناقب، ج ۲، ص ۱۱۴. ابن قيم الجوزيه: طريق الهجرتين، تحقيق: عمر محمود، ط ۲، دار ابن قيم، الدمام، ۱۹۹۴، ص ۸۷.

(۳۲۶) الشعراني: طبقات، ص ۱۶۹.

(۳۲۷) السراج: اللمع، ص ۲۵۳.

(۳۲۸) السراج: اللمع، ص ۲۵۳.

دەبىي زىيەر راھىيىنانى بىن لەسەر دۆخىك كە لەگەل خوداناسىندا بگويى؛ ئەمەش بەر لە ھەموو شتىك دەخوازى جەستە بەتەواوى فەرامۆش بکرى و لە دەوروپەر دابىرپىنرى، جەستە تەنىكى دونىايىيە و ئەگەر پشتگوئى نەخرى دەرگای بوونە "عارف" بەسەر مەرۆڭدا دادەخرى، چونكە عارف — بەلاى ئەو كرماشانىيەو — كەسيكە جەستەى بۆ خەلكە و دللى بۆ خودا^(۳۲۹)، بە دەستەواژەيەكى تر جەستەى لە خزمەتى خەلكدايە نەك خزمەتى خۆى، دللىشى بۆ ناسىنى خودايە نەك ناسىنى خەلك.

يىنگومان گونجاوترىن و باوترىن جۆرى راھىيان بۆ بەرزەفتكردى جەستە و چەپاندنى ئارەزووكانى، برسى كردييەتى. بەلام مەبەست لەو برسى بوونەش تەنيا بەرزەفتى و چەپاندن نيە وەك لە رووكەشدا وادىتە بەرچا، بەلكو — سەربارى ئەو — ئامرازىكىشە بۆ بەھىزكردى توانا ھەزىيەكانى مەرۆڭ. مەرۆڭ بە برسىتى، برسىتييەكى بە ويست و قەناعەتەو^(۳۳۰)، دللى — كە وەك بىنيمان ئەركى ناسىنى خودا بەجئ دەگەيەنى — رۆشن دەبىتەو و تواناى بىركردنەوئى فراوانتر دەبىت^(۳۳۱).

بەرزەفتكردى جەستە وايكردووە كاتىك ئەو سۆفییە دەچىتە سەر ئەركە نايىنيەكانىش، زياتر قسە لەسەر ئەوەيان بكات كە پەيوەندىيە بەو بەرزەفتكردنەوئەيە ھەيە، ديارە ليژە مەبەستمان "رۆژوو گرتن-الصوم"ە؛ لای ئەو ئەم ئەركە لە مانا باوەكەى دەرچوو و — لە دووتويى كردارى كۆنترۆلكردنى جەستە و گەيشتن بە ھالى ھەژارى — بە سى رووخسار خۆى دەنوئى: بەوئى كە — بەر لە ھەموو شتىك — بەرۆژووئى رۆحە، ئەو رۆژووئى وا لە

(۳۲۹) المكي: علم القلوب، حققه: عبدالقادر احمد عطا، دار الكتب العلمية، بيروت، ۲۰۰۴، ص ۱۲۷.

(۳۳۰) قەناعەت لای مظەفەر كرماشانى وەك سەرمایەيەكى رەمزى وايە، بەھۆيەو تەوانىيەتى بەو ھالە بگات كە تىيدا بوو، ئەو لە چەند دىرە شىعريكى عەرەبىدا ئاماژە بۆ ئەو قەناعەتە دەكات و دەبىژى:

افادتني القناعة كل عسر وهل عسر اعز من القناعة

فصيرها لنفسك رأس مال وصير بعدها التقوى بضاعة

((قەناعەت زۆر شكۆمەندانە سودى پىن گەياندووم، جا لە شكۆى قەناعەت مەزىنر ھەيە، بۆيە بۆ خۆت بىكە بە سەرمایە و دواى نەمىش تەقوا بكە بە كالآ))

الحرکوشي: تهذيب، ص ۴۶۳. البيهقي: الزهد الكبير، ص ۹۲.

(۳۳۱) القشيري: الرسالة، ص ۱۱۰. ابن الملقن: طبقات، ص ۲۶۳.

مرۆڤ دەکات ئەوەندە دونیایی نەبێ و هیوای زۆری بە ژیان نەبێ و باوەر بەوە بهێنێ کە ژیان کورتە. ئەوەش بەرەو رووخساری دووھەمی رۆژوومان دەبات، رووخساریک کە دەبێ ئەو باوەرە تۆخ بکاتەو، ئەویش بەرۆژوو بوونی عەقلە، نەک بەوەی بیر نەکاتەو، چونکە وەک بینیمان برسیتی خۆی لەپێناو بیرکردنەوە بوو، بەلکو تا بتوانێ بەسەر ئارەزووەکانی جەستەدا زال ببێ، لەو بەها بەرزەیی پێیان بەخسارە دایان بمالی و رینگەیان پێ ئەدات مرۆڤ دونیایی بکەنەو و وەک ئەوانێتر خەریکی چێژەکانی ژیان بیت. لێرەو رووخساری سییەمی رۆژوو دەرەکەو، ئەویش سنووردانە بوو ھەژموونی ئەو چێژانە بەسەر دەررونی مرۆڤدا، بەتایبەت خواردن و خواردنەوێ و شەھووتبازی و شتە ھەرامکارەکانی تر، ئەمەش بەرۆژووبوونی دەرروون دەگەینێ^(۳۳۲).

کاتیکیش ناوا جەستە لەژێر چاودێری رۆح و عەقل و دەرروون دای، ئەوکات سۆفی دەچیتە نێو قۆناغێکی نوێی پەیوەندیی گریدان بە خوداو ناسینی، ئەمجارەش ناسین لەسەر چەمکی خۆشەویستی خودایی دادەمەزێ، خۆشەویستیەک کە لە نێوخۆیدا مەرگی مینۆکیانە سۆفی ھەلگرەو، نەک بەمانای توانەوێ زاتی مرۆڤانە لە نێو زاتی خودایی، بەلکو بەمانای ئەمانی زاتی مرۆڤانە — کە وەک بینیمان بە خۆرسیکردن و چەپاندنی جەستە مەیسەر دەبوو — لەپێناو "نزیک بوونەو — القرب"ی تەواو لە خوداوە. ئەگەر ئەو مەرگە مینۆکیە نەبێ ئەوا ئەو نزیکییە ئەستەم دەبێ، ھەر بەو نزیکبوونەو شە جارتیکی تر سۆفی زیندوو دەبیتەو، یاخود وەک ئەو دەلێ: ((ئەوێ خۆشەویستی بیکوژێ، نزیکیی زیندووی دەکاتەو))^(۳۳۳). بەلام بێگومان لەو زیندووبوونەویدا ھەرگیز مرۆڤ ھەلگری ھەمان خەسلەتەکانی پێشووی نییە، بەلکو ئەمجارە عارفێکە بێباک لە دەورووبەر و ژیانیکێ ئەوتۆ دەژی کە تەنیا خودا رازەکانی دەزانێ.

ئێراھیمی کۆری شەیبان و برھوپیانی سۆفیگەری لە کرمانشان:

لەو دەچێ دووھەم سۆفی شارەکە کە ئێراھیمی کۆری شەیبانە تەمەنی سۆفییانە لە ھی مەظھەر بچوکتەر بووبێ^(۳۳۴)؛ ئەوەیان بەو ناسراوە لەسەر دەستی سۆفی بەناوبانگ نەبوو.

(۳۳۲) السلمي: طبقات، ص ۳۹۶. الحرکوشي: تهذيب، ص ۲۱۶. الأنصاري: طبقات الصوفية، ص ۴۴۷.

(۳۳۳) ((مَنْ قَتَلَ الْهَبَّ أَحْيَا الْقُرْبُ))؛ السلمي: طبقات، ص ۳۹۷. الأنصاري: طبقات الصوفية، ص ۴۴۷.

(۳۳۴) السراج: اللمع، ص ۲۵۳.

عبداللای مەغریبی پێگەشتوو، هەر لە گەنجیتییەوە یارەری ئەوی کردوو و زۆری لێ نزیک بوو و لە گەڵیدا چەندان شوێنی جیهانی ئیسلامی گەراوه^(٣٣٥). بۆماوەیەکی زۆر لە گەڵیدا ماوەتەوه؛ هەندێک دەلێن سی سال^(٣٣٦) و پای واش هەیه دەلێن چل سالی لە گەڵا بوو^(٣٣٧). ئەوە دەچێ ئەو کرماشانییه، وەك بەشیکی پتۆستی کردە ی بونە سۆفی، خۆی ئارەزووی گەڕانی هەبوو، بۆیه دەیبینن لە زۆر شوێندا ئامادەیه (هەریمی جەزیرە، ولاتی شام، ولاتی مەغریب)^(٣٣٨)، کەچی وادیارە دواجار گەراوەتەوه کرماشان و لەویدا ژيانی بەسەر بردوو^(٣٣٩). ئەو تەمەنێکی باشی هەبوو، لایەنی کەم لە هەشتا سالییدا هێشتا زیندوو بوو^(٣٤٠)، لەبارە ی سالی مردنی بۆچوونی جیاواز هەیه هەندێک دەلێن لە (٣٣٠/ك-٩٤١-٩٤٢/ن)^(٣٤١)، هەندێکی ش دەلێن لە (٣٤٠/ك-٩٥٩/ن)^(٣٤٢) و رایەکی ش هەیه دەلێن لە سالی (٣٣٧/ك-٩٤٨/ن)^(٣٤٣) مردووه.

هەرچۆنێک بێت، خۆی نەهە ی ئیبراهیم بۆ سۆفیگەری کردەکی و هەلسوکەوتی رۆژانە ی سۆفییان، هاوشتو ی هەمان ئەو خۆی نەهە یەیه کە مظهری کرماشانی هەیبوو و جەختی نەسەر ژيانی هەژاری و زاهیدانە کردۆتەوه. ئەو خۆی یارەریتی ئەو مورید و سۆفییانە ی پێ دروست بوو کە پێداویستییه کانی ژيانیان بەهەند وەر نەگرتو و لەوانە ش دوور کەوتۆتەوه کە

(٣٣٥) ابن الجوزي: صفة الصفة، ج ٤، ص ٣٥١. السهروردي: عوارف، ج ٢، ص ٢١٤. الذهبي: سير أعلام، ج ١٥، ص ١١٩.

(٣٣٦) ابن الملقن: طبقات، ص ٢٥٠.

(٣٣٧) فريد الدين عطار: تذكرة، ج ٢، ص ٢١٤.

(٣٣٨) ابن خيس: مناقب، ج ١، ص ٤٣٣. ج ٢، ص ١١٩.

(٣٣٩) الكلّابادي: التعرف، ص ١١٨.

(٣٤٠) السراج: اللمع، ص ٢٤٣. الخركوشي: تهذيب، ص ٢٢٦.

(٣٤١) ابن عساكر: تاريخ، ج ٦، ص ٤٤٤.

(٣٤٢) ابن الجوزي: المنتظم، ج ١٤، ص ١١٩.

(٣٤٣) اليافعي: مرآة الجنان، ج ٢، ص ٢٤٣.

وێلی دواى ئەو پێداویستیيانە - چەندەش سادە بێ - بوونە^(٣٤٤). هەر لەو روانگەیمو شاری جێهێشتووە و لە دێهەکی نزیکدا ژیاوە و تەنیا بۆ نوێژ چۆتووە ناو شار^(٣٤٥)، هەروەها دەلێن بۆ ماوەیەکی درێژی تەمەنی بێ مال و حال بوو و بە دلی خوێ خۆراکی نەخواردووە^(٣٤٦).

ئەوێ ئیبراھیم لە مەزھەر جیا دەکاتووە و وایڵێدەکات، لە ناستی گشتیی سۆفیگەری نیسلامیدا، پێگەیهکی بالاتری هەبێ، کارکردنییەتی لەبەواری تیۆری و دارشتنی تیز و چەمکە بنەرەتی و هەستیاریەکانی سۆفیگەری، هاوتەریب لەگەڵ گرنگیدانی بە لایەنی کردەکی ھزرەکە. ئەمە سەرباری پەيوەندیی لەگەڵ گەورە سۆفیانی سەردەمەکە^(٣٤٧)؛ هەر لە جۆنەید^(٣٤٨) ھو بەگرە تاوھ کو شەبلی^(٣٤٩) و ئیبراھیمی خەواص، کە ئەوێ دوايان لە یاوەرە زۆر نزیکەکانی بوو و ھەردووکیان مورییدی ھەمان سۆفین کە ئەو عەبدوللای مەغریبییە^(٣٥٠). لە بەشی داویت بەدریژیی قسە لەسەر ھزری ئەو سۆفیەکی کرماشان دەکەین.

٣- سۆفیگەری لە شاری نەھاوئەند:

شارێکی تری ھەرئێمەکە کە بزائوتیکی تارادەیک بەرچاوی سۆفیگەری لێ ھەبوو، شاری نەھاوئەند، ئەمەش یەک لە شارە کۆنەکانی ئەوێیە و لە زوویەکەو تیکەڵ بە جیھانبینی نیسلامی بوو^(٣٥١) و ئەھلی فرمودەوی تیدا دەرکەوتوو^(٣٥٢)، یاخود روویان تیکردوو و

(٣٤٤) ((کنا لا نصحب من يقول نعلي))؛ السلمي: المقدمة، ص ٢١-٢٢. ابن شاھاور: منارات السانین و

مقامات الطائین، تحقیق و تقدیم: سعید عبد الفتاح، دار سعاد الصباح، الكويت، ١٩٩٣، ٤٩٨.

(٣٤٥) الکلابادی: التعرف، ص ١١٨.

(٣٤٦) الخروکشی: تهذیب، ص ١٥٢، ٢٢٦. القشیری: الرسالة، ص ٢٦٦.

(٣٤٧) السلمي: المقدمة، ص ٥٨.

(٣٤٨) البیهقی: البیهقی، ص ٣٥٥. الخطیب البغدادی: أخبار الصوفیة، ص ٦٢.

(٣٤٩) السراج: اللمع، ص ٢١٠.

(٣٥٠) السراج: اللمع، ص ٢٢٦. القشیری: الرسالة، ص ١١٢. ابن خمیس: مناقب، ج ١، ص ٤٣١. فريد الدين

عطار: تذكرة، ج ٢، ص ٩٨.

(٣٥١) الجیهانی: أشكال العالم، ترجمه: علي بن عبد السلام کاتب، با مقدمة و تعليقات: فیروز منصوری،

شرکت به نشر، تهران، ١٣٦٨ هـ. ش، ص ١٤٢.

"خەلکی چیاکان" لییان سوودمەند بوونە^(٣٥٣). لە بواری سۆفیگەریش، ئەوا بەرلەوێ خۆی وەک بێکەمەکی کایەکی باسی بکری، وەک زۆی یەکیک لە گەورەترین و کاریگەرترین کەسایەتییەکان ناوی دەھێنێ، کە ئەویش جۆنەیدە^(٣٥٤). بەلام لەو زیاتر هێچمان لە بارە ی کاریگەریی ئەو لەسەر ئەو زۆی خۆی بەرچاو نەکەوتوو، ئەگەرچی ئەو کاریگەرییە — بە پشتبەستن بەو زانیارییانە لە پێشدا خستمانە روو — بە دوور نازانین، بەتایبەت کە لەو دەدەچێ شارە کە جێگە ی سەرنجی سۆفییان بووبێ و هەندیک لەوان سەردانیان کردبێ^(٣٥٥).

بەھەر حال، زانیاریان لەبارە ی رەوشی سۆفیگەری نەھاوێند پەر پەر و پەرش و بڵاوە. رەنگە لە یەکەمین ئەو کەسانە ی وەک سۆفی ناویان ھاتوو نەبۆل قاسم کوری مەروانی نەھاوێندی^(٣٥٦) بێت کە یاوەریتی سۆفی ناسراو ئەو سەعیدی خەراز (م ٢٧٩/ک ٨٩٢ز) ی کردوو و دەبیین لە لە حەج و لە ولاتی شام لە گەلیەتی و وتە ی لی دەگێرێتەو^(٣٥٧)، بەمەش دەبێ لە سەدە ی سییە می کۆچیدا دەرکەوتبێ. جگە لەمە ئەویش لەسەر ئەو نەھاوێندییە دەزانین کە ماوہیە کە لە بەغداد ژیاو، لە شارە کە ی خۆشیدا وەک سۆفیە کە دیار ناسراو و گەنجانی شار سوودیان لە شارە زاییەکانی لەم کایە ئایینیە وەرگرتوو^(٣٥٨).

(٣٥٢) التیمی: الجرح والتعديل، ج ٩، ص ٤٤٧. السمعی: الأنساب، ج ٥، ص ٥٤١.

(٣٥٣) البستی: الثقات، بعناية: محمد عبد المعین خان، مطبعة مجلس دائرة المعارف العثمانیة، حید آباد — الدکن، ١٩٧٣، ج ٨، ص ٨٩. هروەھا بڕوانە: القزوينی: التدوین فی اخبار قزوين، حققه: الشیخ عزیز الله العطاردي، دار الکتب العلمیة، بیروت، ١٩٨٧، ج ٢، ص ٨٩.

(٣٥٤) السلمي: طبقات، ص ١٥٥.

(٣٥٥) ابن الساعي: أخبار الحلاج، ص ٤٥.

(٣٥٦) لەلای میژوونوس "ابن عساکر" (م ٥٧١/ک ١٧٥ز) ناوێ کە ی بە شێوێ "ابو القاسم بن مردان" نوسراو. بڕوانە: تاریخ مدینة دمشق، ج ٥، ص ١٣٣.

(٣٥٧) الحركوشي: تهذيب، ص ٣٣٦. السلمي: طبقات، ص ٢٦٥. الخطیب البغدادي: أخبار الصوفیة، ص ٣٤٠. ابن خمیس: مناقب، ج ١، ص ٤٢٤.

(٣٥٨) الخطیب البغدادي: أخبار الصوفیة، ص ٣٤٠.

له‌لای خۆیه‌وه سولله‌می له‌نوسینه‌کانیدا ناوی چهند دانه سۆفیه‌کی شاره‌که‌مان بۆ ده‌هێنێ، وه‌ک محهمه‌د کورێ مه‌عادی نه‌هاوه‌ندی^(٣٥٩)، نه‌بو عه‌لی نه‌حه‌د کورێ محهمه‌دی نه‌هاوه‌ندی ناسراو به‌ "قومان"^(٣٦٠)، هه‌روه‌ها محهمه‌دی کورێ عه‌لی نه‌هاوه‌ندی^(٣٦١). نه‌م دووانه‌ی کۆتایی زیاتر وه‌ک گێڕه‌وه‌وه و یاوه‌ری سۆفییانی تر ناویان تۆمار کراوه، که‌چی له‌وه ده‌چێ نه‌وه‌ی یه‌که‌م خۆی سۆفیه‌کی پێگه‌یشتوو بووبێ، به‌ به‌لگه‌ی نه‌و وته‌یه‌ی نه‌م نووسه‌ره لیتی، گێڕته‌وه و بریتیه‌ به‌ گوزارشتکردنێکی مه‌جازیی — عیرفانیانه له‌ قورئان و کرۆکی سوره‌ت و ئایه‌ته‌کانی، هه‌ر بۆیه سولله‌می له‌ ده‌ستپێکی نه‌و کتێبه‌ی که‌ راشی قورئانه "زیادات حقائق التفسیر" یاداشتی کردوه.

نه‌گه‌ر تا ئێره نه‌وه‌نده زانیارییه‌ی له‌سه‌ر سۆفیه‌کان هه‌یه، پالێشتمان ناکات له‌ دۆزینه‌وه و دیاری کردنی تایبه‌مه‌ندی و ته‌نانه‌ت هه‌ڵه گشتیه‌کانی سۆفیگه‌ری له‌ نه‌هاوه‌ند، نه‌وا له‌گه‌ڵ نه‌حه‌دیه‌ی کورێ محهمه‌دی کورێ فه‌زڵ ناسراو به‌ نه‌بۆله‌باسی نه‌هاوه‌ندی (م/٣٣١ ک/ ٩٤٣ ز) تایبه‌مه‌ندی و هه‌ڵه گشتیه‌کان وردتر ده‌بینرێن. به‌ر له‌ هه‌موو شتی که‌ زانیاری له‌ باره‌ی نه‌و سۆفیه‌ پتر له‌ سه‌رچاوه‌ فارسییه‌کاندا هه‌یه؛ له‌ویدا نه‌وه‌ی جه‌ختی له‌سه‌ر کرایته‌وه نه‌وه‌یه که‌ ده‌لێن نه‌و له‌ شاگردانی سۆفییانی ناسراوی وه‌ک جه‌غه‌ر خولدی و نه‌بو عه‌بدوڵلای کورێ خه‌فیفی شیرازی بووه، ته‌نانه‌ت وه‌ک جێنشینیکی نه‌وه‌ی دووه‌م ناوی ده‌هێنرێ^(٣٦٢). به‌لام نه‌مه به‌و مانایه‌ نایه‌ت پێگه‌یشتنی که‌سیتیه‌که‌ی هه‌ر ته‌نیا له‌ میانیه‌ی سوود وه‌رگرتن له‌ مامۆستاکی بووبێ، به‌لکو باس له‌وه ده‌کری خۆی له‌ چوارچیوه‌ی نه‌زموونێکی رۆحانی درێژخایه‌نه‌وه بیرێ روناک بۆته‌وه و برێک له‌ راستیه‌کانی بۆ ده‌رکه‌وتوه، به‌تایبه‌ت نه‌وانه‌ی به‌ ناسینی ده‌روونیه‌وه په‌یوه‌ست، له‌م باره‌وه ده‌لێ : ((له‌ سه‌ره‌تا که‌ ده‌ردی نه‌و کاره‌م گرت، دوازه‌ ساڵ وه‌ک چاودێر مامه‌وه، تا (خودا) یه‌ک گۆشه‌ی دَلَمی پێ نیشان دام))^(٣٦٣).

(٣٥٩) زیادات حقائق التفسیر، حقه‌ها و قدم لها: جرهارد بوورینگ، دار المشرق، بیروت، ١٩٩٥، ص ٢.

(٣٦٠) نسیم الأرواح، ص ١٦٨. له‌ سه‌رچاوه‌کانی به‌رده‌ست مانای نه‌و نازناوه‌مان ده‌ست نه‌که‌وت.

(٣٦١) طبقات الصوفیه، ص ١٢٢.

(٣٦٢) زرکوب شیرازی: شیرازنامه، بتصحیح: بهمن کریمی، مطبعة روشنائی، طهران، ١٣٥٠هـ. ش، ص ١٠٣.

(٣٦٣) جامی: نفحات، ص ١٥٠. فصیح خوافی: عجل فصیحی، تصحیح و تحقیق: سید حسن ناجی نصرآبادی،

انتشارات اساطیر، تهران، ١٣٨٦هـ. ش، ج ٢، ص ٥٠٢.

بىگومان ئەو دۆل روناكپونەۋەيەش رىگەخۆشكەرە بۆ خۇناسىنى سۇفيانە و ئەو پەيۋەندىيە سەرەككىيە كەسى سۇفى بە خدا دەبەستىتەۋە، ئەو دەخوازى بەو پەيۋەندىيەۋە لە خۆى و پىنگە لە جىھانى مەۋقائە بگات. رەنگە رىگىرى ھەرە سەرەكى بەردەم ئەو پەرسەيەش نامادەيى ھەزمونىگەرەنى خودايەتتى بىت لە ژيانى مەۋقائەيدا، تا ناستىك كە رىگر بوۋە لە بەردەم تىرامانىكى سەربەخۆ و جىاواز لەۋەى خەلگىي ھەيانە و پىيەۋە سەرقالن، بۆيە ئەگەر تەۋاۋى ئەو خەلگە دەخۋازن ئەگەر بۆ كاتۇمىرىكىش بىت لەگەل خدا بن، ئەو دەيەۋى بۆ كاتۇمىرىك خدا خۆى بەخۆى بداتەۋە (پەيۋەندىيە ھەزمونىگەرەكە نەمىنى)، ديارە ئەمەش ئەك بۆ گومان بردن و دەربازبون لە بىر كەردنەۋەى ئايىنىيە، بەلكو تا ۋەك دەللى تىبگات: ((ئەو چىيە و لە كۆيۈە ھاتوۋە))^(۳۶۴).

رەنگە ئەو گەرەنە نەبۇلەباسى نەھاۋەندى بىر دىتە نىۋ ئەلقەى سۇفىگەرى، بەلكو سۇفىبون راشەيەكى بۆ مەۋشۋونى ئەو ھەبى و ئەو رىگا دروستە بى، كە ھەم ناسىنە مەۋقائەكە فەراھەم دەكات ھەمىش پەيۋەندىيە خودايەكە رۆشنىر دەكاتەۋە. شىخى نەھاۋەند بەر لەۋەى سنوۋرەكانى سۇفىگەرى ديارى بگات رايدەگەيەننى ئەو ديارى كەردنە جەربەزەيەكە پالېشتى خودايى پىۋىستە، ئەگەرنا دەشنى لەلايەن خدا خۆيەۋە دژايەتى بگرى. بىگومان ئەمەش پالېشتىيەكى رەھايە لە پابەندى تەۋاۋى مەۋقائەتى بە خودايەتتەۋە سەرچاۋە دەگرى، ئەو پابەندىيە دىبى لە سەروۋى ھەموو پەيۋەستبۇنىكى مەۋقائەۋە بى تا ئەو ناستەى رايدەگەيەننى: ((ئەۋەى خوداۋەند خولايى بى، دەبى ئەگەر دەستە چەپى لە خوداى سەرقال كەرد، بە دەستە راستى بىرپىتەۋە))^(۳۶۵).

بەدەر لەو تىگەيشتەن، لەلاى ئەو سۇفىگەرى پتر لە چۈرچىۋەى بۈارە كەدەككىيەكەيەۋە دەردەكەۋى، بەجۆرىك كە پىيى ۋايە ئەو كاتە سۇفىبون دەست پى دەكات كە ژيانى ھەژارانە و دەروىشىيانەى دەكاتە ئەۋەرى . بەو مانايە پىۋىستە سۇفى ئەك ھەر لە سىستەمى ژيانى ناسايى دەرىچى، بەلكو لەو شىۋە ژيانە ھەژارانەى كە پاشخانە بۆ سۇفىبونىش تەۋاۋ پى بگات و بتۋانى كەسىتى نۆتى خۆى لەسەر داۋەزىتى. بىگومان ئەو دامەزراندەش بىرىتى نابى لە ئاشكرا كەردنى ئەزمونە رۆحانىيەكەى كەسىتتەيەكە و لە ئاكامىشدا ئەو جۆرەى بوون

(۳۶۴) فصیح خوافى: مجمل فصیحى، ج ۲، ص ۵۰۲.

(۳۶۵) الأنصارى: طبقات الصوفية، ص ۳۷۰. جامى: نفحات، ص ۱۴۹.

بانگه‌شه‌کاری و خوده‌رخستن بئی، نه‌ه‌نده‌ی ده‌بئی قه‌شارتنی حالی بئی له‌ئەوانیتر له‌ریگی خۆبه‌دوورگرتن له‌ناوه‌نده‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌که‌وه، بۆ قه‌ره‌بووی ئەو دوورییه‌ش ده‌شی له‌نیۆ ئەلقه‌ی سۆفییاندا به‌خزمه‌تکردن و گرنگیدان به‌ژیانیان خه‌ریک بئی^(۳۶۶).

ئەو بیروبوچوونانه‌ به‌و مانایه‌ نایه‌ت نه‌بۆلعه‌باسی نه‌هاوه‌ندی به‌ته‌واوی له‌ده‌ورییه‌که‌ی دا‌برابئی و ته‌نیا له‌نیۆ سۆفییاندا ناماده‌یی هه‌بووبی، به‌لکو له‌شاره‌که‌ی خۆیدا - به‌کاریگه‌ریی سه‌رمایه‌ ره‌مزییه‌که‌ی - به‌و دوورکه‌وته‌وه‌ی رازی نه‌بون و ریزی زۆریان ده‌گرت و خزمه‌تیان ده‌کرد^(۳۶۷)، به‌تایبه‌ت که‌ ده‌بیته‌ ره‌مزیک بۆ باوه‌رداریی و ریتیشاندانی ئەوانه‌ی له‌"راسته‌پێی ناین" نه‌گه‌یشتون، بێگومان به‌و مانایه‌ی له‌فه‌زاکی ئەودا هه‌بووه. ئیدی له‌مباروه‌ چه‌ند به‌سه‌ره‌اتی له‌سه‌ر ده‌گێردرێته‌وه، تێیدا ده‌بینین بۆته‌ ئەو که‌سایه‌تییه‌ی ئەم ریگه‌یه‌ بۆ خه‌لکی تر، ته‌نانه‌ت غه‌یره‌ دینانیش، رۆشن ده‌کاته‌وه^(۳۶۸). به‌مه‌ش سۆفیگه‌ری ده‌بیته‌ دیاره‌یه‌کی ویستراوی ناوه‌نده‌ جوگرافیه‌که‌ که‌ نه‌هاوه‌نده‌ و رووخساره‌ کرده‌کیه‌که‌ی - وه‌ک له‌ شوێنی تریشدا دێینه‌وه‌ سه‌ری - گه‌شه‌سەندنی به‌رچار به‌خۆوه‌ ده‌بینی، ئیدی له‌ دیاره‌یه‌کی تاکه‌که‌سیانه‌ی په‌یوه‌ست به‌ سۆفیه‌وه‌ ده‌گۆڕی بۆ دیاره‌یه‌کی ده‌سته‌جمعی و که‌سانیک له‌ خۆی خپ ده‌کاته‌وه‌ که‌ هه‌مان تێگه‌یشتنی نایینی و ئەزموونی رۆحانی ئەویان هه‌یه، به‌مه‌ش شاره‌که‌ی کردۆته‌ سه‌رچاوه‌یه‌کی راگه‌یشتن به‌سه‌ر زانسته‌ سۆفیه‌کان و موری‌دی لی کۆده‌بیته‌وه‌ و ده‌بیته‌ مامۆستای چه‌ندانیک له‌و که‌سانه‌ی دواتر وه‌ک سۆفی ده‌ناسرین^(۳۶۹). تا ئەوکاته‌ی نه‌بۆلعه‌باسی نه‌هاوه‌ندی له‌ ژیان مابوو له‌ گه‌وره‌ سۆفییانی سه‌رده‌مه‌که‌ی دانه‌پراوه‌ و هه‌مووشۆ هه‌ندیک له‌وانی ده‌کرد و گفتوگۆی له‌گه‌ڵ ده‌کردن، ئەمه‌ سه‌رباری گرنگیدانی به‌ کولتوری ئەو سۆفیه‌یه‌ و گێڕانه‌وه‌ی سه‌ربورده‌یان^(۳۷۰). بێگومان ئەو ده‌ره‌که‌وته‌

(۳۶۶) فرید الدین عطار: تذکره، ج ۲، ص ۲۶۸.

(۳۶۷) الأنصاري: طبقات الصوفية، ص ۵۰۳.

(۳۶۸) بۆ ده‌قی به‌سه‌ره‌اته‌کان بگه‌ڕێوه‌ بۆ: فرید الدین عطار: تذکره، ج ۲، ص ۲۶۸-۲۷۰. فصیح خوافی: جمل فصیحی، ج ۲، ص ۵۰۲.

(۳۶۹) بۆ نمونه‌ پروهانه‌: الأنصاري: طبقات الصوفية، ص ۴۷۰. فرید الدین عطار: تذکره، ج ۲، ص ۲۶۸-۲۶۹.

(۳۷۰) ابو نعیم: حلیه، ج ۱، ص ۳۷۰. زکوب شیرازی: شیرازنامه، ص ۱۰۳.

و چالاکیانەى ئەوە وایکردووە سۆفیگەرى لەوئ بەردەوامیی هەبئ و لەدوای خۆی، هەم یاهەرانی هەمیش بنەمالەکەى بە تاییەت هەر یەک لە ئەوەکانی ئەبولخەسەن عەلى کورپى ظاهر و ئەبو سەعیدى کورپى طاهر کە لە سەدەى پینجەمى کۆچى و سەرەتای سەدەى شەشم دەرەکەون، برەو بە کایەکە بەدن و شار بپیستە بنکەیهکى سەرەکى سۆفیگەرى ئەو قۆناغە و خەلکانیک لەوئ و لەسەر دەستى ئەمان ببنە سۆفى و شارەزایی پەیدا بکەن^(۳۷۱).

٤- سۆفیگەرى لە شارى حولوان:

بەر لەوەى قسە لەسەر سۆفیگەری ئىسلامى لەو شارەدا بکەین، بە پتویستى دەزاین ناماژە بۆ ئەو بکەین کەوا پینگەى جوگرافى حولوان، تاییەتمەندى بەو شارە داو، ئەو سەرەتای هەرىمى چیا و کۆتایی هەرىمى عێراقى پیکدەهینا، هەندیکجار لەسەر ئەو یەکەم بوو و چەند جاریش خراوتە سەر ئەمەى دووهمە^(۳۷۲)، بۆیە دەش بلیتین هەم خەسلەتى دەقەرە چیاىیەکانى هەبوو و هەمیش نزیکبونى لە بنکە شارستانییهکانى هەرىمى عێراق بەتاییەت بەغداد، وایکردووە دەستەبژیرەکەى لە رەوت و گۆرانە ئایینییهکان ناگادار بن. رەنگە هەر ئەو پینگە جوگرافیهش بئ، لە رووى پیکهاتەى دانیشتوانەو، فرە رەگەزى پێو دیار بئ، بە جۆریک کە لە سەدەى سییهى کۆچى هەر سئ میللهتى کورد و عەرەب و فارسى تیدا ژیاو^(۳۷۳)، ئەگەرچى پتر وەک نشینگە و هەوارى کورد و خێلە کوردیهکان ناوی دیت، کە تەنانت توانیویانە دەسلالتى کارگێرى شارەکەش بگرنە دەست^(۳۷۴).

(۳۷۱) بۆ زانیارى زیاتر بگەڕێو: السلفی: معجم، ص ۲۱، ۴۱، ۱۳۰، ۲۹۶، ۳۹۱.

(۳۷۲) الجیهانی: أشکال، ص ۱۴. السمعانى: الأنساب، ج ۲، ص ۲۴۷. لە ئیستادا ئەو شارە پاشاوهیهکى نەوتزى نەماو، بەتاییەت کە هەر لە سەدەى حەوتەمى کۆچیهو دوچارى داروخان دەپیتەو و لەسەدەى هەشتەمیش وەک وێرانە باسى کراو، پاشاوهکەى بە "طاق کُرة" دەناسرئ. بۆ زانیارى زیاتر بگەڕێو: حسام الدین علی غالب نەقشبنەدى: شارەزور، ل ۶۳-۶۴.

(۳۷۳) الیعیقوبی: البلدان، ص ۳۵.

(۳۷۴) ابن رستە: الأعلاق النفیسة، وضع حواشیه: خلیل المنصور، دار الکتب العلمیة، بیروت، ۱۹۹۸، ص ۱۴۵. الصولی: قسم من أخبار المقتدر بالله العباسی، دراسة و تحقیق: خلف رشید نعمان، دار الشئون

له‌رووی نایینییه‌وه ره‌وشی ئەو شارە زۆر روون نییه، ئەوەندە دەزانین تا دره‌نگانێک — لایەنی کەم تا سەر‌ده‌می گە‌ڕیدە ئین روستە (م ٢٩٠/ک ٩٠٣ز) — کوردە زەر‌ده‌شتییه‌کان له دی‌هاته‌کانی ده‌رووبه‌ری ده‌ژیان و ئاته‌شکه‌ده‌یان هه‌ر ما‌پۆه^(٣٧٥). هه‌روه‌ها ده‌بینن ناو شارە که بۆته‌ بنکه‌ی به‌شێک له‌ فهر‌مووده‌گێڕه‌وانی ده‌سته‌ی یه‌که‌می جیهانی ئیسلامی^(٣٧٦). به‌مه‌ش زه‌مینه‌ی به‌ه‌سه‌ندنێ ره‌وتی ئیسلامی سوننه‌گه‌را خۆشبووه، هه‌روه‌ها ره‌نگه‌ سنوور‌یکشی بۆ رێ‌باز و ره‌وته‌ نایینییه‌کانی تر دانابێ، به‌ تایبه‌ت خه‌وار‌یجه‌کان، ئە‌وه‌تا ده‌بینن له‌ سه‌روبه‌ری سه‌ره‌له‌دانی سۆفی‌گه‌ری، هێندێک له‌ خه‌لکه‌که‌ی دژ به‌ چالاکی فرا‌واخوازیانه‌ی ئە‌و گرو‌یه‌ وه‌ستاونه‌ته‌وه^(٣٧٧). ره‌نگه‌ ئە‌مه‌ش به‌لگه‌ بێ له‌سه‌ر سنوور‌داریی قه‌بول‌کردنی بیروباوه‌ری خه‌وار‌یج و هه‌ژموونی ره‌وته‌ سوننه‌گه‌راکه‌.

وادیاره‌ هاوکات ئە‌و هه‌ژموونه‌ وای‌کردووه‌ ده‌رکه‌وتنی هه‌زی سۆفی‌گه‌ری له‌ پانتایی شارە‌که‌دا که‌مه‌تر بێ له‌ هی زۆریه‌ی شارە‌کانی تری نا‌وچه‌که‌، له‌و شارە‌دا سۆفییه‌کی ئە‌وتۆمان به‌رچاو ناکه‌وێ توانیبه‌تتی که‌سیتی سۆفیانه‌ی خۆی به‌سه‌ر ده‌روبه‌ره‌که‌ی به‌سه‌پێتی و ژیان و بیروباوه‌ر و ته‌که‌کانی بایی ئە‌وه‌بن له‌ دووتویی سه‌رچاو به‌یۆگرافیه‌ییه‌کانی تایبه‌ت به‌ ژیا‌نی سۆفییان بنوس‌رتته‌وه‌. ئە‌مه‌ له‌ کاتی‌که‌دا له‌ ئاستی کۆمه‌لایه‌تیدا دیاره‌ نایینییه‌که‌ قه‌بول‌کراوه‌ و پێنگه‌ی خۆی هه‌بووه‌، ته‌نانه‌ت ئە‌وانه‌یشی که‌ به‌ له‌پێ‌لاده‌ر داده‌نران و خه‌ریکی "رێگه‌ری" بوون، مه‌یلیان به‌لای سۆفییا‌ندا هه‌بووه‌ و رێ‌زیان گرتوون و هاوکاریان کردوون^(٣٧٨).

الثقافية، بغداد، ١٩٩٩، ص ١٦٥. ابن الفقيه: البلدان، ص ٣٨٧. الهجویری: كشف، ج ٢، ص ٥٦٢. ابن الاثیر: اللباب، ج ١، ص ٣٠٧.

(٣٧٥) الأعلاق النفیسة، ص ١٤٥.

(٣٧٦) بۆ نمونه‌ بروه‌انه: البستی: مشاهیر علماء الأمصار، وضع حواشیه: مجدی منصور، دار الکتب العلمیه، بیروت، ١٩٩٥، ص ٢٠٩. القزوینی: الإرشاد، ج ١، ص ٦٢٣-٦٢٤.

(٣٧٧) کاتیک سه‌ر‌کرده‌ی ناوداری خه‌وار‌یجی مساورێ کورێ عه‌بدولعه‌میدی شاری له‌ سالی (٢٥٣ک/ ٨٦٧ز) هێرشێ کرده‌ سه‌ر حولان، خه‌لکه‌که‌ی به‌ توندی رووبه‌‌پووی بوونه‌وه‌ و ژماره‌یه‌کی زۆریان لێ کوژرا، بروه‌انه: الطه‌ری: تاریخ، مج ٥، ص ٢٠٢٣.

(٣٧٨) الهجویری: كشف، ج ٢، ص ٥٦٢.

له گه‌ل نه‌وه‌شدا هه‌ندێك له كه‌سايه‌تییه‌كانی حولان له پانتایی سۆفیگه‌ریدا ناماده‌ن، به‌لام زیاتر وه‌ك گێڕه‌وه‌ی وته و كرده‌وه‌ی سۆفییه‌ گه‌وره‌كان، نه‌ك وه‌ك به‌رهمه‌یه‌تیه‌ریكی هه‌زه‌كه، نه‌وه‌تا نه‌بو ئیسه‌حاق ئیبراهیم كورێ نه‌جمه‌دی حولانی یه‌كێكه له‌وانه‌ی گوته‌ی بایه‌زیدی بسطامی لی ده‌گێردرێته‌وه^(٣٧٩)، یه‌كێكی تریش بینه‌ری كه‌رامه‌تی جونه‌یده و سه‌رسامه به‌ توانا سه‌روو ئاساییه‌كانی نه‌و سۆفییه^(٣٨٠). له‌وه به‌رازێ زانیاریه‌كی نه‌وتۆ له‌سه‌ر نه‌و كه‌سايه‌تیانه‌ی حولان له‌به‌رده‌ستدا نییه، ژیان و بۆچوونه‌كانیان نادیاره.

ره‌نگه هۆكارێكی بئه‌یه‌تی و ونبون و نادیارێ سۆفیانی حولان په‌یوه‌ندی به‌ تیگه‌یشتنی نه‌وان له‌و هه‌زه و پیاوه‌ كردنییه‌وه هه‌بووبێ؛ نه‌مه به‌ ئاشكرا له‌ په‌یوه‌ندی سۆفییه‌كی نه‌وی به‌ناوی محممه‌دی كورێ قاسمی حولانی به‌ گه‌وره سۆفی كرماشان ئیبراهیمی كورێ شه‌ییان را‌دیاره، نه‌و حولانییه‌ زێتر به‌ نێو هه‌ندێك بواری هه‌زه‌كه‌دا رۆچووه، كه‌ به‌ دلێ سۆفییه‌كه‌ی كرماشان نه‌بووه و — وه‌ك دواتر دێینه‌وه سه‌ری — مایه‌ی ره‌خنه لی گرتن بووه^(٣٨١).

به‌هه‌مان شێوه چهند سۆفییه‌كی تری شاره‌كه هه‌ن ته‌نها ناویان له‌گه‌ل ره‌وته ناباوه‌كانی سۆفیگه‌ری دیت، نه‌و ره‌وتانه‌ی له‌ ده‌قه میژوویه‌كاندا كه‌مه‌تر قسه‌یان له‌سه‌ر ده‌كړی و تێره‌كانیان به‌ ترسه‌وه و هه‌ندێكجاریش به‌ په‌نهانییه‌وه خراوته‌وه‌روو، نه‌مه به‌ ئاشكرا له‌ په‌یوه‌ندیان به‌ حوسینی كورێ مه‌نصورى حه‌لاج (م٣٠٩/ك٩٢١ز) و ره‌وتی حه‌لاجیه‌وه ده‌رده‌كه‌وی، كه‌ ناوی چهندان سۆفی نه‌وی دیت وه‌ك: نه‌بو ئیسه‌حاق ئیبراهیم كورێ عه‌بولكه‌رمی الحولوانی، یونسى كورێ خضرى حولوانی، نه‌بو له‌سه‌نی حولوانی^(٣٨٢)، كه‌ جگه نه‌ په‌یوه‌ندیان به‌ حه‌لاج و هه‌زی نه‌و و له‌ نێو نه‌و به‌سه‌ره‌هاتانه‌ی باس له‌و سۆفییه‌ ده‌كهن، له‌ شوینی تردا ناویان نییه. بێگومان نه‌مه‌ش وا ده‌كات جگه له‌ ناو و چهند هه‌لۆستیکێ نه‌و سۆفیانه‌ی حولان هه‌یچی تریان له‌سه‌ر نه‌زانین، به‌و كه‌مه زانیاریه‌ش ناتوانین به‌ وردی ده‌ستیشانی بێگه‌ی هه‌زه‌كه له‌ پانتایی نه‌و شاره‌دا بکه‌ین.

(٣٧٩) السهلجي: النور من كلمات ابي طيفور، حققه: عبدالرحمن بدوي، منشور ضمن: شطحات الصوفية،

ط٣، وكالة المطبوعات، الكويت، ١٩٧٨، ص١٧٣.

(٣٨٠) ابو الحسن ديلمی: سيرت، ص١١٥-١١٦.

(٣٨١) السلمي: الملامية، ص١١٦.

(٣٨٢) ابن الساعي: أخبار الحلاج، ص ص٢٢-٢٦، ٣٥-٣٧.

دواچار نابج ئەوه له بیر بکهین که جگه لهو شارانهی باسمان کردن، له شوینی تری هه‌ریمه‌کش سۆفیگه‌ری ده‌رکه‌وتوو، بۆ نمونه له شارێکی وه‌ک هه‌مه‌دان^(٣٨٣)، به‌لام به‌ ووردبوونه‌وه له ده‌قه میژوویییه‌کان، لهو قۆناغه‌ی سه‌ره‌له‌دان‌ی سۆفیگه‌ری، لایه‌نی که‌م تا ناوه‌پاستی سه‌ده‌ی چواره‌می کۆچی، پێگه‌ی جوگرافی شاره‌که‌ی وای کردبوو پتر سۆفییه‌کانی به‌ جیهانی ده‌روهه‌ په‌یوه‌ست بن نه‌ک سۆفیانی شار و ده‌قه‌ره‌کانی پانتایی کوردی، به‌مه‌ش که‌متر کاریگه‌ریان به‌سه‌ر فه‌زای کۆمه‌لایه‌تی و نایینی نه‌وی هه‌بووه، به‌ پێچه‌وانه‌ی قۆناغه‌ی دواتر که‌ – وه‌ک له‌به‌شی چواره‌م ده‌یین – نه‌و کاریگه‌رییه‌ روونتر ده‌رده‌که‌وی و شاره‌که‌ و ده‌روه‌ری ده‌بیته‌ به‌شێک له‌ تێگه‌یشته‌نی باوه‌ریانه‌ی پانتاییه‌که‌ و رۆلی له‌ به‌ه‌سه‌ندن و شیوه‌گیربوونی ه‌زری عی‌رفانیی له‌ ناوه‌ندی کوردی ده‌بی.

له‌لایه‌کی تروه‌ه‌ جێگه‌ی باسه‌، هه‌ر لهو قۆناغه‌ی سه‌ره‌له‌دان‌ه‌دا، سۆفی کوردمان هه‌یه‌ له‌ ده‌روه‌ی زه‌مینه‌ کوردیه‌که‌ ده‌رکه‌وتوو و به‌ هه‌مان شیوه‌ له‌وه‌ناچێ کاریگه‌ری راسته‌وخو‌یان به‌سه‌ر نه‌و زه‌مینه‌وه‌ هه‌بووبێ، نه‌گه‌رچی به‌ سۆفی دیاری سه‌رده‌مه‌کیان دانراون له‌وانه‌ نه‌بۆله‌وارسی کوردی^(٣٨٤)، ره‌نگه‌ به‌ناوبانگ‌ترینشیان نه‌بو عه‌بدوللای بابۆیی (م/٣٧٤ک/٩٨٤ز) بێ، که‌ یه‌کێکه‌ له‌ سۆفیانه‌ی وته‌ی "أمسیتُ کردیاً و اصبحتُ عربیاً" یان ده‌دریته‌ پال، نه‌و له‌ شاری شیرازی ولاتی فارس گیرساوه‌ته‌وه‌ و هه‌ر له‌وێش مردوو^(٣٨٥).

(٣٨٣) بۆ نمونه‌ بروه‌نه: الأنصاري: طبقات الصوفية، ص ٣٣٦-٣٣٩، ٥٢٤-٥٢٥.

(٣٨٤) عین القضاة الهمداني: شکوی الغریب، ص ٣٠.

(٣٨٥) شیرازی: تذکرة، ص ٢٠٣. جامی: نفحات، ص ٣٢٥.

چوارهم: مه‌لبنده‌كاني سۆفيگه‌ري له هه‌ريئى جه‌زيره (نصيبين و سنجار)

له به‌شى پيششودا ئاماژه‌مان به‌وه‌دا كه ئهو ده‌قهر و ناوچانه‌ى له رووى په‌ره‌سه‌ندنى هزرى نايىنى ئىسلاميدا كه‌وتبوونه ژيژ كارىگه‌ريى بىروباوه‌رى خه‌وارىجييه‌وه، كه‌متر ديارده‌ى سۆفيگه‌ري تىاياندا گه‌شه‌ى سه‌ندوه، به تاييه‌تيش هه‌ريئىكى پان و پۆرى وه‌ك جه‌زيره كه به‌شىكى به‌ره‌ره‌ى كوردستانى له‌خۆوه ده‌گرت. له راستيدا نه‌يارىتى خه‌وارىجه‌كان به به‌ره‌ركارانى گروپ و ره‌وته ئايىنييه‌كاني ده‌ره‌وه‌ى خۆيان، وايكردوه‌وه له ناوچه‌كاني ژيژ ده‌ستياندا، به تاييه‌ت له‌وه هه‌ريئمه، به‌ره‌ستىك هه‌بى له‌به‌رده‌م هه‌مه‌ره‌نگى له بىروباوه‌رى نايىنى و گه‌شه‌سه‌ندنى ئه‌لقه‌ى ئهو گفتوگۆ و تيزه باوه‌رپىانه‌ى له ناوه‌ند و ناوچه‌كاني ترى جيهانى ئىسلاميدا هه‌بووه. بۆيه نه‌ك هه‌ر سۆفيگه‌ري به‌لكو كايه‌ى ترى ئايىنيش، لايه‌نى كه‌م له سه‌ده‌ى سيبم و سه‌ره‌تاي سه‌ده‌ى چواره‌مى كۆچييدا، كه‌متر سه‌ره‌له‌ده‌دن و به‌روه‌سه‌نن^(٣٨٦).

له‌وه ده‌چى ئهو هه‌ژموونه‌ى باوه‌رى خه‌وارىجى تا ئاستىك بووبى، كه ته‌نانه‌ت ريژر بووه له كارىگه‌ر بوونى خه‌لكى ئه‌وى به سيسته‌مى ته‌ركه‌دونىايى مه‌سيحيشه‌وه، كه سيسته‌مى "ره‌به‌نىتى -الره‌به‌نة"يه، خۆ ئه‌گه‌ر بجينه ژيژ بارى ئهو تيزه‌ى پىي وايه هۆكارىكى بنه‌ره‌تى ده‌ركه‌وتنى سۆفيگه‌ريى ئىسلامى كارتىكردن و ئاماده‌ى ئهو سيسته‌مه مه‌سيحيه‌يه له پانتايى ئىسلاميدا - وه‌ك له ده‌روازه‌ى تۆيژينه‌وه‌كه‌دا ئاماژه‌مان بۆ كرد - ئه‌وا ده‌بووا چاوه‌رپى ئه‌وه بكه‌ين ناوچه كورديه‌كاني هه‌ريئى جه‌زيره يه‌كه‌مين و سه‌ره‌كىترين بنكه‌ى سه‌ره‌له‌دانى سۆفيگه‌ري بوونايه له نيو جقاكه‌كه‌دا. بىگومان ئه‌مه‌ش له‌به‌ر ئهو پانتاييه فراوانه‌ى ئايىنى مه‌سيحيه به‌گشتى و سيسته‌مى ره‌به‌نىتى به تاييه‌تى له‌ویدا هه‌يبووه؛ نه‌ك هه‌ر له‌وه قۆناغه‌دا به‌لكو زۆر زووتر، له پيش ده‌ركه‌وتنى ئىسلام به‌چه‌ند سه‌ده‌يه‌كه‌وه، ئهو ناوچانه به ده‌يان دي‌رى لى دروست كراوه، تىاياندا ره‌به‌نه‌كان، له هه‌ردوو ره‌گه‌ز، به گوشتار و به كردار ژيانى نه‌سكىتى و گۆشه‌گىرييان هه‌لبژاردوه و سرووته ئايىنييه‌كانيان له په‌يوه‌ندى نيوان خۆيان و خودا چر كردۆته‌وه و خوداناسيان كردۆته كارى هه‌ره بنه‌ره‌تيان، هه‌ندىكيشيان له زه‌مىنه ئايىنى - كۆمه‌له‌يه‌تيه‌كه‌دا له مرۆفئىكى سروشتى كراونه‌ته مرۆفئى سه‌روو

(٣٨٦) بۆ نمونه بىروانه: المقدسى: احسن التقاسيم، ص ١٢٩.

سروشستییه وه، که کرده‌وی نهوتۆیان لی ده‌گێڕدێته‌وه^(٢٨٧) پتر له کاری که‌رامه‌تونینانی سۆفیان ده‌چوو. له‌دوای ده‌رکه‌وتنی ئیسلام و هه‌ژموونی باوه‌ڕپێانی به‌سه‌ر هه‌رێمه‌که‌شدا، زۆر له‌و دێرانه‌ هه‌ر مابوونه‌وه و ژیان و سه‌ربورده‌ی ره‌به‌نه‌کانیش جیگه‌ی سه‌رنج و هه‌لۆیست وه‌رگرتنی خه‌ڵکه‌ موسڵمانه‌که‌ بووه، ته‌نانه‌ت هه‌ندیکیشیان ده‌که‌وتنه‌ ژێر کاریگه‌ری نه‌و پیرۆزیه‌ی له‌ نێو دێره‌کاندا به‌رهه‌م ده‌هات و له‌لایه‌ن میژوونوس و جوگرافیناسانی موسلمان هه‌وال و شوین و سروشتی دێره‌کان و ره‌به‌نه‌کانی تۆمار ده‌کران^(٢٨٨).

له‌گه‌ڵ نه‌وه‌شدا - وه‌ک گوتمان - میژووی هه‌زی سۆفیگه‌ری له‌و هه‌رێمه‌دا ده‌ریده‌خات نه‌و سیسته‌می ره‌به‌نییه‌ کاریگه‌ریه‌کی نه‌وتۆی به‌سه‌ر ده‌رکه‌وتنی هه‌زه‌که‌وه‌ نه‌بووه و نه‌و به‌ ناکام گه‌یشتنه‌ راست ده‌رناچێ و هه‌رێمه‌که‌ به‌ به‌راورد له‌گه‌ڵ ناوچه‌کانی تری وه‌ک هه‌رێمی چیای، که‌مه‌تر به‌ریه‌که‌که‌وتنی له‌گه‌ڵ کولتووری مه‌سیحیدا هه‌بووه، که‌مه‌ترین ده‌رکه‌وته‌ی سۆفیگه‌ری تێدا ده‌بینن.

به‌هه‌رحال سنوورداری هه‌زی سۆفیگه‌ری له‌ویدا به‌مانای ده‌ره‌که‌وتنی نییه، به‌لکو لی‌ره و له‌وێ، له‌ نێو سه‌رچاوه‌کاندا، ناوی کۆمه‌ڵێک سۆفیمان به‌رچاوه‌ ده‌که‌وێ خه‌لکی نه‌وین. خۆ هه‌ندێ ناوچه‌ی نه‌و هه‌رێمه‌ وه‌ک بنکه‌یه‌کی زاهیدان و سۆفیانێ لی هاتووه و نه‌گه‌ری نه‌وه هه‌بووه کاری کردبێته‌ سه‌ر ناوچه‌ کوردیه‌یه‌کانی هه‌رێمه‌که‌، به‌ تایبه‌ت شارێکی وه‌ک موصل، که‌ له‌به‌ر تایبه‌تمه‌ندییه‌ ناوه‌ندیتییه‌که‌ی له‌ رووی سیاسی و نابوری و کارگێڕی له‌ ناوچه‌که‌ و په‌یوه‌ستبوونی به‌ سه‌نته‌ری ده‌سه‌لات له‌ به‌غدا و تێکه‌ڵبوونی به‌ جیهانبینی نه‌و سه‌نته‌ره‌وه، بۆته‌ هۆی نه‌وه‌ی سۆفیگه‌ری وه‌ک دیاردیه‌یه‌کی ئایینی باوی نێو نه‌و جیهانبینییه‌، له‌وێشدا

(٣٨٧) له‌باره‌ی سه‌ره‌له‌دانی سیسته‌می ره‌به‌نیتی مه‌سیحی و گرنگترین دێره‌کانی هه‌رێمی جه‌زیره‌ به‌ر له‌ ئیسلام، بگه‌ڕێوه‌ بۆ: ایشو عدناح البصري: الديورة في ملكتي الفرس و العرب المسمى "كتاب العفة"، نقله الى العربية: بولس شيخو، نقحه: البير ابونا، بغداد، ٢٠٠٦، ص ١١٩-١٨٢. توما المرجي: كتاب الرؤساء، عربة: البير ابونا، المطبعة العصرية، الموصل، ١٩٦٦، ص ٢١ به‌دواوه.

(٣٨٨) هه‌ر بۆ نمونه‌ بگه‌ڕێوه‌ بۆ: الشابشتي: الديارات، تحقيق: كوركيس عواد، ط ٣، دار الرائد العربي، بيروت، ١٩٨٦، ص ١٧٦-٢٠٣. ياقوت الحموي: الخزل و الدأل بين الدور و الدارات و الديرة، تحقيق: يحيى زكريا عبارة و محمد أديب جمران، وزارة الثقافة، دمشق، ١٩٩٨، ق ٢، ص ٥٢-٥٨، ٧٧-٧٨، ١٢٤-١٢٦، ١٧٢-١٧، ١٨٨-١٩٠، ٢٠٠-٢٠١.

برهوبسەنئ^(۳۸۹). بەلام ديسان زانيارى ئەوتۆمان نىيە ناماژە بۆ کاریگەریی شارەكە بەسەر ناوچە كوردییەكانى دەوروپەرەیه هەبووبی، ئەگەرچی ئەو کاریگەریە بەدوور نازانین، بەتایبەت لەسەر شارۆچكەیهكى تارادەیهك نزیكى وەك سنجار، كە نزیكەى سێ رۆژەری لیپەوه دوورە^(۳۹۰) (نزیكەى ۱۱۸ كم). وەك پێشتریش باسمان لیپە کرد، ناوی چەند كەسیكمان هەیه لە زوویەكەوه تێكەڵ بە جیهانی سۆفییان بوون، لەوانەش هەر ئەو ئەبو عەبدوللای سنجارییەى یاوهری ئیبراھیمی كۆری ئەدھەمى دەکرد. درەنگتر ناوی ئەبوەكرى سنجاری دیت، كە تەنیا ئەوئەندە دەزانین لە گێرەرەوهى وتەكانى سۆفى گەرەى دینەوەر ئەبوەكر محەمەدى كۆری داودى دینەوهرى بوو^(۳۹۱).

لیپەرە دەتوانین بڵێن لەو شارەدا كەسانێكمان هەن لە سۆفیانی دەستەى یەكەمى جیهانی نیسلامى نزیك بوون و وتە و كردارەكانیان دەگێرەنەوه، بەلام جگە لە ناویان زانیارى تریان لەسەر نازانین، نامادەیی ئەو سنجارییانە لە كۆر و لەگەڵ ئەو سۆفییانەدا دەریدەخات ئەوان کاریگەر بوونە بەو هزرە و پەرەویان لى کردووه، ئەگەرچی لەو ناچى گەشتبەناستى بەرھەمھێنانى هزرەكە و لە سنوورى یاوەر و موریدەوه ماونەتەرە، مەگەر ئەو سۆفیەیان نەبێ كە بەناوى ئەبولھەسەنى سنجاری ناسراوه؛ بەپێى خەرگوشى (م ۴۰۷/ك ۱۰۱۶/ز) بێ، ئەو سۆفیە ناسینی خۆى بۆ سۆفیگەرى هەبووه و لای ئەو تەسەوف هەم بەجێگەیاندى ئەركە ئاینییە جێگیرەكان و هەمیش زوھدگەراى و گۆشەگیرى و گرتەبەرى ژيانى ھەژارانەیه^(۳۹۲). لەوە زیاتر - لە دووتوتى سەرچاوەكاندا - هیچ رووخساریكى ترى هزرى ئەو سنجاریە نابینرێ و وردەکارییەكانى ئەو هزرە بە پەنھانى دەمێنێتەرە، وەك ئەوێ تەواوى كەسێتى سۆفییانە و هزرەكەى بریتی بووبى لەو وتەیه. بەھەر حال، ئەگەرچی ئەو كەسایەتییانە

(۳۸۹) ابن الجوزي: صفة الصوفية، ج ۴، ص ۱۰۵-۱۱۲.

(۳۹۰) ابن حوقل: صورة، ص ۱۹۰. ھەرەھا پروانە: موسى مصطفى المهنسياني: سنجار - دراسة في تاريخها السياسي والحضاري، دار سپيريز، دھوك، ۲۰۰۵، ص ۲۵-۲۶.

(۳۹۱) الخطيب البغدادي: أخبار الصوفية، ص ۶۳.

(۳۹۲) ((الصوفيُّ مَنْ صام وصلَّى فيما أقبل و تَوَلَّى، وتزهد وتخلَّى، وارتفع وتعلَّى، فإن خطر بباله شئ قال: كلا.)) تهذيب الأسرار، ص ۱۸.

نەيانتوانىۋە لە نىۋو ئەلقەي سۆفياڭدا جۆرىك لە سەنتەرگىرى بەدەست بىخەن و كەسپىتى خۇيان بەسەر ئەو ئەلقانەدا بىسەپپىن.

لە شارى نصىبىن، پانتايى سەرھەلداڭان و تەشەنەكردنى سۆفىگەرى — لە رووى چەندىتپىيەۋە - كەمىك لەۋەى سىنجاڭ فراۋاتر بوۋە، ئەگەرچى لە رووى بەرھەمى ھەزرىۋە بەدەست ھەمان ھەژارىيەۋە دەنالىتىن. ديارە كە لە سەرۋى ھەموۋيانەۋە سۆفى گەرەى شارەكە ئەبو يەعقوبى مەيدانى دىت؛ كە لە سەرھەتاي چوونى بۆ نىۋو بازىنى سۆفياڭ كاريگەر بوۋە بە شېلى يەۋە^(۳۹۳)، لەۋەدەچى دواتر توانىپىتى لە نىۋو شارەكەى خۇيدا كەسائىك بىخاتە سەر خولىاي سۆفىگەرىيەۋە، ئىدى دوو لە سۆفياڭى تىرى ئەۋى — كە تەنيا ناۋيان ديارە و بىريان ون — بەسەرھاتەكانى ئەو دەگىرپەۋە، ئەۋانىش: ئەسەدى نصىبىنى و ئەبو عثمانى نصىبىنىن، ئەۋەى يەكەمىيان ئەۋەندەى لەبارەۋە دەزانىن لە شېلى نىزىك بوۋە و بەسەرھاتى ئەبو يەعقوبى مەيدانى لى دەگىرپەۋە^(۳۹۴). ھەرچى ئەۋەى دوۋەمىشيانە، ئەۋە جگە لە گىرپانەۋەى بەسەرھاتى مەيدانى، وتە و بەسەرھاتى سۆفياڭى تىرى دەرەۋەى نصىبىن دەگىرپەۋە^(۳۹۵).

جىگەى ئامازە پىدانه ھەندىك لە سۆفياڭى نصىبىن لە قۇناغى سەرھەلداڭاندا پىر لە دەرەۋەى شارەكەدا دەبىنرىن و كەمىر كاريگەريان بەسەر ئەۋىۋە ھەبوۋە، ئەۋەتا ئەبو عثمانى نصىبىنى لەۋى نەۋاۋەتەۋە و چۆتە نىشاۋىر و لەۋى مردوۋە^(۳۹۶)، ھەرۋەھا ئەبۇلخەسەنى نصىبىنىش زياتر لە حىجاز و دەرۋەبەرى دەرەكەۋى^(۳۹۷). تەنانەت سۆفىيەكى ۋەك ئەبو عەبدوللاى نصىبىنى سەفەر كىردى كىردۆتە ناۋىشائىكى رىبازى سۆفياڭى خۇى و سى سالى تەمەنى بەسەفەر كىردن بەسەر بىردوۋە؛ سەفەرلىك كە ويستۋىتەى بە ھۆيەۋە — ۋەك جەخت كىردنەۋەيك لەسەر تىگەيشتەنەكەى بۆ سۆفىگەرى — زۆرتىن كات لە كەس و ناسىۋانى بەدوۋر بىت^(۳۹۸).

(۳۹۳) الأنصاري: طبقات الصوفية، ص ۳۵۴. جامى: نفحات، ص ۱۳۵.

(۳۹۴) الأنصاري: طبقات الصوفية، ص ۲۹۴.

(۳۹۵) الحرکوشي: تهذيب، ص ۳۶۱.

(۳۹۶) الأنصاري: طبقات الصوفية، ص ۲۹۲.

(۳۹۷) ابن خيس: مناقب، ج ۲، ص ۲۵۷.

(۳۹۸) السراج: اللمع، ص ۲۵۱. القشيري: الرسالة، ص ۴۴۱.

بېگومان دوورکەوتنەو لە نصیبین، وادەکات لە قۆناغی سەرھەڵدان و گەڵاڵەبووندا، نەبیته بئیکەیهکی سۆفییان و لەویدا دیاردە ئایینییهکە بەردەوامییەکی میژوویی تۆکمەیی نەبێ، ئەمە لە کاتیکی ئەم سۆفییانە لە دەرەوێ شارەکەدا کەسی ئاسایی نەبۆن، بەلکۆ لە هەندێ حالت هەژموونیان بەسەر ناوەندی سۆفییاندا هەبوو؛ ئەو تا ئەبۆلخەسەنی نصیبینی بپووە تەوهرەیهک بۆ سۆفیانی دەورووبەری و کردەووە سۆفییانەکانی مایەیی ستایش و باسکردن بپووە (٣٩٩).

وادیارە لە نێو خێلە کوردییەکانی هەریخەکەش بەرەبەرە سۆفی دەرەکەوتن، لەوانەش مەمەکی بەشنەوی، کە ناوی محەمەد بوو و بەر لە سالی (٤٠٠/ک/١٠٠٩ز) ژیاو، لەبارەیهووە زانیارییهکی ئەوتۆمان چنگ نەکەوتوو، تەنیا ئەو نەبێ کە ئێین ئەشیری میژوونوس باسی کردوو و وەک پیاوچاکێکی سۆفی وەسفی دەکات (٤٠٠). بەلام خۆ هەبوونی سۆفییهک لە نێو خێلێکی ئاوادا ئاماژەیهکی روونە بۆ ئەگەری قەبولکردنی دیاردەکە لەو ناستە کۆمەڵایەتییه کوردیه لەم سنوره جوگرافییهدا.

(٣٩٩) الأنصاري: طبقات الصوفية، ص ٥١٤. ابن خيس: مناقب، ج ٢، ص ٢٥٧.

(٤٠٠) اللباب، ج ١، ص ١٥٧.

پینجهم: سۆفیگه‌ری له شاری ورمیی هه‌ریمی نازربێجان

هه‌ریمی نازربێجان، له سه‌ره‌تاكانی سه‌رده‌می كلاسیکی ئیسلامیدا، وه‌ك یه‌ك له هه‌ریمه‌ كوردنشینه‌كان ده‌رده‌كه‌وێ. ره‌وشه‌ ئایینییه‌كه‌یشی له‌و قوناغه‌ی باسی ده‌كه‌ین، هاوشیوه‌ و درۆژه‌پێده‌ری ئه‌و ره‌وشه‌ بووه‌ كه‌ له هه‌ریمی جه‌زیره‌دا بینیمان. دوا‌ی شكستی خه‌وارچه‌كان له‌ كۆتایی سه‌ده‌ی سییه‌می كۆچی نازربێجان ده‌بیته‌ بنكه‌ی نوێیان و تا چه‌ند ده‌یه‌ی یه‌كه‌می سه‌ده‌ی چواره‌می كۆچی گۆره‌پانی ته‌راتیتیان بوو، به‌تایبه‌ت ه‌ی كورده‌ خه‌وارچه‌كان^(٤٠١)، پتریش له‌ كه‌ناره‌كانی ده‌ریاچه‌ی ورمی نیشه‌جی بوون^(٤٠٢). له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌دا له‌وه‌ ناچێ ئه‌مانه‌ توانیبێتیان هه‌ژموونی سیاسی و ئایینیان به‌سه‌ر ده‌قهره‌كه‌دا به‌ پته‌وی به‌یژلنه‌وه‌، به‌تایبه‌ت كه‌ چیدی بیروباوه‌ڕه‌كانیان له‌لایه‌ن خه‌ڵكه‌وه‌ پێشوازی لیّ نه‌ده‌كرا، له‌ بیروباوه‌ڕێکی به‌ره‌هه‌ستكارانه‌ی شو‌رشگێژه‌وه‌ گۆرپابو بۆ پرۆژه‌یه‌کی سیاسی ده‌سه‌لاتیان، كه‌ به‌ده‌ست بێ به‌رنامه‌یییه‌وه‌ ده‌ینالاند^(٤٠٣). ئیدی له‌ هه‌ندێ شار و ناوچه‌دا زه‌مینه‌ی كۆمه‌ڵایه‌تی -- ئایینی ره‌خسابوو بۆ گه‌شه‌سهندنی ره‌وت و دیارده‌ی تری وه‌ك سۆفیگه‌ری.

شارێك كه‌ له هه‌ریمه‌كه‌دا ئه‌و دیارده‌ ئایینییه‌ی تێدا ده‌بینرێ، شاری ورمییه‌؛ ئه‌و شاره‌ كۆنه‌ی -- له‌رووی ئایینییه‌وه‌ -- وه‌ك شوێنی سه‌ره‌هلدانی ئایینی زه‌رده‌شتی ده‌ناسرا^(٤٠٤)، كورده‌كانی ده‌ورووبه‌ریشی وه‌ك خودان تایبه‌تمه‌ندی ئایینی سه‌ره‌ده‌ریان له‌گه‌ڵدا كراوه‌^(٤٠٥)، ئه‌مه‌ سه‌رباری هه‌بوونی ژماره‌یه‌ك مه‌سیحی له‌ شاره‌كه‌دا^(٤٠٦). له‌

(٤٠١) المسعودي: مروج، ج٣، ص١١١. هه‌روه‌ها بگه‌ڕێوه‌ بۆ: زرار صديق توفيق: الكورد، ص ٩٤-٩٥.

(٤٠٢) الأصبخري: مسالك، ص١٨١.

(٤٠٣) بۆ نمونه‌ تێبینی ره‌وش و چاره‌نوسی بزوتنه‌وه‌كه‌ی ده‌یسه‌می كۆری ئیبراهیمی كوردی (٣١٥-٣٤٥ك/ ٩٢٦-٩٥٦ز) بکه‌ له‌و هه‌ریمه‌ و ده‌ورووبه‌ری: بروه‌نه: مسكویه: تجارب، ج٦، ص ٦٢-٦٩، ١٦٩-١٧٠، ١٨٤-١٨٦.

(٤٠٤) ابن الفقيه: البلدان، ص٥٨٢.

(٤٠٥) البلاذري: فتوح البلدان، وضع حواشيه: عبد القادر محمد علي، دار الكتب العلميه، بيروت، ٢٠٠٠، ص١٩٦.

(٤٠٦) مسعر بن مهلهل: الرسالة، ص٧.

سەرده مانى دواتريشدا هەر وهك شارىكى ناوه دان ماوه ته وه، كه چهند شاروچكهى نه خوگرتبوو^(٤٠٧) و تىكه ل به جيهانينى ثاينى نيسلامى ببوو، له رووى دانىشتوانىشه وه تا دواى چهند سه دهيه كيش له چه سپينى ده سالاتى نيسلامى زۆربهى دانىشتوانه كهى له كورد و مه سيحييه كان بوون^(٤٠٨).

به هه رحال، سه باره ت به سۆفيگه رى له و شارهدا، گه و ره ترين و ناودار ترين سۆفيه كه كه له ورمى دا ده ركه و تبه ئه بوبه كر حوسينى كورى عه لى كورى يه زدانيار (م ٣٣٣/ك ٩٤٤ز) ه. نه مه ش، وهك زۆربهى سۆفيانى تر، زانيارى له بارهى كه سىتى و چۆنييه تى پىگه يشتنى كه مه. له گه ل نه وه شدا، له بارهى ره چه له كيه وه جوگرافيناس ئين باكه وهى (م ٨٠٦/ك ١٤٠ز) له كتبه كهى خويدا "تلخيص الآثار في عجائب الأقطار" به كوردى داناه و نه و ته ناودارهى نيو كولتورى سۆفيگه رى ده خاته پال كه ده لى: ((امسيت كردى (أصبحت عربياً)))^(٤٠٩)، نه گه رچى و ته كه له دواى نه ودا دراوه ته پال چهندان سۆفى ترى كورد^(٤١٠) و - وهك پاشانىش ده بينين - ناماژه به بۆ گوڤرينى حالى مروڤى كورد له بىروبا وه رى ساده وه بۆ روناك بىرى و حاله تى قوولى عىرفانى، كه چى توڤه ران، به تاييه ت هينديك له ئيرانييه كان^(٤١١)، و ته كه وهك به لگه يه كه بۆ كورد بوونى نه و سۆفيه ده هيننه وه، هه و ره ها رايد ه گه يه نن نه م كورى يه زدانياره هه مان نه و "كوردى سۆفى ورمىنى - الكردي الصوفي الأرموي" يه به كه نوسه رى سۆفى نه بو نه صرى سه راج (م ٣٧٨/ك ٩٨٨ز) ناوى هيناه و تهى لى ده گيڤي ته وه^(٤١٢).

(٤٠٧) ابن حوقل: صورة، ص ٢٨٩. مؤلف مجهول: حدود العالم، ص ٤١٩.

(٤٠٨) V. Minorsky: Urmiya, EI, Vol. X, p. 897.

(٤٠٩) محمد علي تربيت: دانشمندان آذربايجان، تهران ١٣١٤ ه. ش، ص ٤٠١، وه ريگرتوه له ده ستنوسى: ابن باكو: تلخيص الآثار في عجائب الأقطار، ص ٢١.

(٤١٠) دواتر له چهندان شوينى تر ديننه وه سه ر نه و ده قه و شوڤى ده كه ين.

(٤١١) محمد قزويني: حواشي تذكرة هزار مزار - ترجمة شد الازار، به تصحيح و تحشيه: محمد قزويني و نورانى وصال، انتشارات كتابخانه احمدى، شيراز، ١٣٦٤ ه. ش، ص ٢٥٤-٢٥٥. عبد الحسين زرين كوب: جستجو در

تصوف ايران، چاپ هفتم، مؤسسه انتشارات امير كبير، ١٣٨٥ ه. ش، ص ١٢٨-١٢٩.

(٤١٢) الملح، ص ٢٧١، ٣١٦.

کورپی یەزدانیار لە چەندان خالدا لە سۆفییانی تری دەورووبەر جیا دەکرێتەوە، رەنگە ئەو جیاوازییە لەوێ دابێ - وەك نووسەرانی بواری سۆفیگەری پێناسەی دەکەن - خودان رێبازیکی سۆفیگەری تایبەتی خۆی بوو^(٤١٣) و لە دەرەوێ تێگەشتنە باوەکان لە نێو ئەو کایەدا بیرى کردۆتەو، هەم خۆتێندەوێهەکی رەخنەیی بۆ کولتووری سۆفیگەری نیسلامی کردوو و هەمیش هەولێ دارشتنی بنەمای رەوتێکی جیاوازی لە نێو کایەدا داو، بەمەش - دەشێ بڵێین - لە نێو سۆفییانی پانتایی کوردی سەردەمەکی پرۆژەکی جیاواز و کەسیتییهکی سەرەخۆی هەبوو، کە مایە تێبینی و لیۆردبوونەوێه^(٤١٤).

خاڵێکی تری جیاوازی ئەو سۆفییه لەوێدایە، کە لە قسەکردن لەسەر چەمک و دەستەواژەکان قوول بوو و هەولێداو بەسەر تەواوی رەهەندەکانیاندا رابگات، بۆیە لەوێ دەچێ خاوەنی بەرهەمی سەرەخۆ بووبێ لە بواری سۆفیگەریدا، ئەک هەر تەنیا کۆمەڵێک کورتە و تەمى لێ بگێردرێتەو. ئەگەرچی ناوی هیچ بەرهەمیکی ئەومان لەبەردەستدا نییه و سۆفی گولنابادی لە ریزی ئەوانەى لە رینگەى "کتیب و نامە" زانستى سۆفیانەیان بڵاوکردۆتەو ناوی ئەهیناوه^(٤١٤)، بەلام ئەوێ لەو نوسینەى وى بڕوانێ کە لەسەر چەمکی "شەرم - الحياء"^(٤١٦) هەیهتی و لەلایەن نووسەرەوێ تۆمار کراوه^(٤١٧)، دەبینی پرێتێ لە وردەکاری و لە دارشتنیدا شارەزاییهکی زۆری، ئەک هەر لە بواری سۆفیگەری بەلکو لە بواری زانستە نایینییه شەرعیه کانیشتا نواندوو، بە تایبەت لە خۆتێندەوێ چەمکەکە لە جوارچێوێ قورئان و فەرموودە و تەنانەت بەکارهێنانی بۆچوونی گەرە کەسایهتییه نیسلامیە کانیشت. ئەوکات دەگەینە ئەو باوەڕەى کە دەشێ ئەمە بەشێک بێت لە دەقیکی نوسراوێ، یاخود لایەنى کەم نامیلکەیهکی سەرەخۆی تایبەت بەو چەمکە بووبێ.

(٤١٣) السلمي: طبقات، ص ٤٠٦. الأتصاري: طبقات الصوفية، ص ٤٣١. القشيري: الرسالة، ص ١١٢.

(٤١٤) بۆ تایبەتمەندیەکانى هزرى ئەو سۆفییه بڕوانە بەشى سێیهى نەم توێژینهوێه.

(٤١٥) التعرف، ص ١٨.

(٤١٦) لە شوێنى تردا کەمێک تێروانینی کورپی یەزدانیار لەسەر ئەو چەمکە رووندەکەینەو.

(٤١٧) الخرکوشي: تهذيب، ص ٤٠٣-٤٠٧. ابن خيس: مناقب، ج ٢، ص ١٢٢-١٣٢.

هەولەکانی کۆری یەزدانیار پتر تاکە کەسییانە دێتە بەرچاو و نەیتوانیوە — بۆ
 غوونە وەک مەمشاد ئەوەندە مۆرید و شاگردە پێیگەیهنێ کە دیاردە ئایینیە کە
 هەژموون بەسەر فەزای شاردای بکات، بۆیە کەمتر ناوی سۆفی تری شارە کەمان بەرچاو
 دەکەوێ کە توانیبێتیان بەرھەمھێنەری ھزری سۆفیگەری بن، مەگەر چەند دانەیە کە
 نەبێ کە زۆر بەوھوێ پەیوەست بوون، لەوانەش ئەبولخەسەن عەلی کۆری سەعیدی
 نورمەوی، کە بە نزیکترین مۆرید و یاوەری کۆری یەزدانیار دێتە هەژمارتن؛ داکوکی
 نە بیروباوەرەکانی کردوو و گێژەرەوھەیکە سەرەکی تیزەکانییەتی^(٤١٨).

تەنیا سۆفیەکی تری ئەو شارە، کە لە نیوەندی سۆفیاندای دیار بووبێ بولخوسینی
 ورمییە؛ ئەو سۆفیەکی خواجه عەبدوللای ئەنصاری (م ٤٨١/ک ١٠٨٨ز) بە یەکیک لە
 پێشەوایانی تایەفی سۆفیانی دادەنێ، کە ھاوئاستی سۆفیگەلیکی وەک ئەبولخەسەنی
 حوسەری (م ٣٧١/ک ٩٨١ز) و ئەبوعەبدوللای کۆری خەفیفی شیرازی بوو^(٤١٩).
 سەبارەت بە بیروبۆچوونەکانی ئەو سۆفیە، ئەوا وردەکارییەکانی نازانین، ئەگەرچی
 خواجهی ئەنصاری یەکی وەتی لێ دەگێژیتەو لەمەر "وەفاداری سۆفیانە"، لەویدا
 دەرئەوێ ئەم سۆفیە تێروانینیکی تایبەتی ھەبوو لە دارشتنی کۆی تیزەکانی؛ لای
 ئەو وەفاداری دەرجوونە لە باریکی دیاریکراو و نیشتەجێبوونی نیو باریکی ترە کە
 بواری گەرانەو بۆ باری یەکەمی نەبێ^(٤٢٠)، بە دەستەواژەیەکی تر وەفاداری ھەولێکە
 بۆ خۆدارشتنەو بەپێی چییەتی وەفاکەو، ھەر لەبەر ئەوەش بەرای بولخوسینی ورمییی
 جیاوازی ھەیە لە نێوان ماناکانی وەفاداری لەلای خەلکی سادە (العوام)، لە گەڵ
 ماناکانی لەلای دەستەبۆزەرەو (الخواص)، کە سۆفییان خۆیان لەگەڵ چینی دووھمدا
 پۆلێن دەکەن، پۆلێنکردنێک کە پەیوەست نییە بە پایە کۆمەلایەتیەو، ئەوەندە
 رەنگدانەوێ ناستی باوەردارییانە. جیاکاری نێوان ماناکانی وەفاداری لەسەر ئەو
 باوەرە دامەزراوە نەک پایەکە، ئیدی ئەو وەفادارییە بولخوسین قسە لەسەر دەکات
 تۆخکردنەوێ جیاکارییەکیە؛ ئەگەر لەلای خەلکی سادەدا گۆڕینی بار بێت ئەوا لەلای

(٤١٨) السلمي: طبقات، ص ٤٠٨. ابن خيس: مناقب، ج ٢، ص ١٣٢. السلفي: معجم، ص ١٢٢.

(٤١٩) طبقات الصوفية، ص ٤٧٩.

(٤٢٠) طبقات الصوفية، ص ٤٧٩.

دهسته‌بژیر پرسیاریکی وجودیه، وجودی نایینیانه‌ی مړوځ و شیوازی گه‌پانییه‌تی به‌دوای هوکاري هه‌بوونی له‌سهر زه‌ویدا^(۴۲۱).

بیگومان نه‌بوون، یاخود تو‌مار نه‌کردنی ده‌ق و وته‌ی تری نه‌و سو‌فییه، بی‌به‌شمان ده‌کات له‌وه‌ی له‌ ماناکانی نه‌و وجوده تی‌بگه‌ین، به‌مه‌ش رووخساری گشتگیری هزره‌که‌ی به‌ نادیا‌ری ده‌می‌نیت‌ه‌وه.

(۴۲۱) طبقات الصوفية، ص ۴۷۹. هه‌روه‌ها پروانه: جامی: نفحات، ص ۳۴۵.

بەشى سىيەم

پەرەسەندنى سۆڧىگەرى

لە رەوتى دژە باۋەۋە بۆ رەوتى سەربەخۆ

دەروازە: رەوتگەری لە ھەزری سۆفیگەریدا

وەنەبێ تەواوی سۆفییان بە یەك ئاراستە و بەھەمان شێوە بیریان لەو چەمك و تێزانە کردیوتە، کە کایە ئایینیەکی ئەوانی پێکدەھێنا، بەلکو وەك لە دەروازەی تۆیژینەو کەمان گۆتمان، ئەو کایە یە لە گەڵ ھەركامێك لەو سۆفییانەی بونیادە کەیان دامەزراندووە، تا ئەو کاتەی بریتی بوو لە ئەزمونیکی رۆحانی تاکە کەسیانە، قالیبکی تایبەتمەندی وەرگرتوو و بە رێچکە کدا رۆشتوو جیاواز لەو سۆفیانی تر گرتیانەتە بەر.

بێگومان ئەو جیاوازییە لە ساتی بەیە کەگەشتن و رووبەر و پوونەو سۆفیەکان، یان ئەوانەی لەدوای ئەمانەو ھاتوون و لە چوارچێوەی کۆلتووری کەلەكەبووی ھەزریاندا خۆیان ناسیو و بەلایانەو سۆفیگەری بریتی بوو لە پەڕە و کردنی ئەزمونی ئەم پێشینانە، مشتومڕ و دەمەقائە لی کەوتۆتەو. ئەگەرچی ئەمەش لە دەستپێکدا وەك ھالەتێکی دروست و ناسایی تەماشاکراوە تا ئەو کاتەی لە بەرژەو ھەندێ برەوپێدان و فراوانکردنی ناسۆی ھەزەرە کە بوو^(٤٢٢)، بەلام دواتر رێگەی بۆ سەرھەڵدانی رەوتی جیاوازی سۆفیگەریی خۆش کردوو کە تایبەتمەندی ئەو کەسییانە لەخۆگرتبوو، تەنانت بەناوی ئەوان وەك: "طەیفوری"^(٤٢٣)، "جونەیدی"، "حەلاجی" بوو، یانیش بەناوی شار و ناوچەکان وەك: (بەغدا، بەصرە، میصر، خوراسان و... ھتد) دەناسرا^(٤٢٤).

بێگومان لەو قۆناغی سەرھەڵدان و جێگیر بوونەدا، دەستیانکردنی خەسلەتەکانی رەوتەکان کاریکی ئەستەمە، ئەمەش لەبەر تێکچڕانیان و ھاوبەشیان لە ھەندێك خالی بنەرەتی و جیاوازیان لە برێکی تر، کە پەڕەست بە ھاوشیوەیی یان جیاوازی ئەزمونە رۆحانییەکان و سەرچاوەکانی تێگەشتن و گەڵاڵەبوونی تێزەکانی نێو ھەزریک کە گوزارشت لەو ئەزمونە دەکات، بۆیە ئەو بێھەوێ بەدوای تایبەتمەندی رەوتەکان، تەنانت رەوتەکان خۆشیاندا بگەرێ، دەبێ کار لەسەر چێشەتی چەمك و تایبەتمەندی سۆفیەکان لە دارپشت و خستەرووی ئەو چەمکانە بکات و لەوێ دەست بە بەراوردکردنیان بکات، تا لەروانگەییەکی دروستەو خالە لەیە کچوو و جیاوازیەکان ببینی.

(٤٢٢) القشیری: الرسالة، ص ٤٢٩.

(٤٢٣) دەگەریتەو بۆ طەیفور، کە ناوی بابەزیدی بسطامی یە.

(٤٢٤) بۆ نمونە برونە: الھجویری: کشف، ج ٢، ص ٤٠٣-٥٠٨.

ھەرچۆنىڭ يېتى، بەر لەۋەي بېينە سەر گرنگىزىن رەۋتى سۆڧىگەرى قۇناغە كە و
 ھەلۋىستى سۆڧىيانى پانتايى كوردى بىخەينە ۋو، دەبى ئاماژە بۆ ئەۋە بىكەين، كە قسە كوردن
 لەسەر رەۋتى جىاۋاز، قسە كوردن نىيە لەسەر ئەۋ سىستەمە پىكخراۋەيىيە لە سنوورى ئەۋ
 ھزردا دادەمەزرى؛ كە ئەۋىش "سۆڧىگەرى تەرىقەتتى" يە، بەۋشۋەيە لە قۇناغە كانى
 دواتر لە جىھانى ئىسلامى سەرھەللەدات و تا سەردەمانى ئىستا رووخسارى دياردە
 نايىنىيە كەي داپۇشيوە. بەلكو ۋەك گوتقان ئەۋ رەۋتانەي سەرەتا لە سنوورى تىڭەيشت و
 خويندەنەۋەي جىاۋازى چەمكە بنەرەتەكان ماۋەتەۋە، لەگەل بەرھەمەيتنانى چەمكى تر و
 جىڭىر كوردن لە دووتۇي فەرھەنگى دەستەۋاژە سۆڧىيەكاندا، نەك داپرانى تەۋار لە نىۋان
 ئەۋ تىڭەيشتانە، يانیش جەختكردنەۋە لەسەر بۋارى كرده كىيى سۆڧىگەرى ۋەك لە
 چۈرچىۋەي سىستەمى تەرىقەتتىدا ۋايلتدېت^(۴۲۵). بەلكو ئەمەي سەرەتا جۆرىك بۋوہ لە
 بەرفرە بۋونى بازنەي بىر كوردنەۋە و بىروبۋەرەي سۆڧىيانە و چۆنىيەتى گوزارشتكردن لەۋ
 بىروبۋەرە لە كۆرى سۆڧىيان خۋياندا، ۋەك لە خويندەنەۋە و تىخويندەنەۋەي رەۋتى ھەلاجىدا بە
 ئاشكرا بۆمان دەرە كەۋى.

(۴۲۵) بۆ تىڭەيشت لەۋ بۋارە و گەللەبۋونى لە نىۋ ھزرى سۆڧىگەرى ناۋچەكە بۋرانە بەشى چۈرەمى نەم
 تۈۋىنەۋەيە.

یهکەم: رەوتی ھەلاجیی و دژە ھەلاجیی لە پانتایی کوردیدا

رەنگە یەکیەک لە یەکەمین ئەو سۆفیانی گوتاری یە کەرتووی سۆفیگەری دووچاری لیکتازان و خوێندنەوی جیاواز کردۆتەو ھوسینی کۆری مەنصوری ھەلاج بێت؛ ئەو سۆفیەکی نە ھەر کاریگەری بەسەر تێگەی ھزری کایەکەو ھەبوو، بەلکو توانیوەتی لە کایەکی داخراویشو ھێگوازیتەو بۆ ناستی دیاردەکی ئایینی و تەنانت کۆمەلایەتی - سیاسیی تێبینی کراو لە پانتایی ئیسلامیدا. گرنگی ئەو تەنیا لە سنوری داڕشتنی چەمکی نوێ و تێگەشتنی ناباو بۆ چەمکە کۆنەکان و دامەزراندنی رێچکەکی سەرەخۆ لە نێو ھزرە کەدا نەماوەتەو، بەلکو لەو مەودا فراوانشەو یە کە لە پانتاییە کەدا داگیرى کرد، بەجۆرێک - جگە لە سۆفیان - زۆریە کارەکتەرە سەرەکییەکانی پێوە ھەریک بوو؛ ھەر لە فەقیھ و کەلامناسان... ھتدەو بگەر تا خەلکی ناسایی، بەھەمان شێوە رەوت و رێبازە ئایینیە دژ بە یەکەکانیش لە سوننییەکانەو تا شیعییەکان ھەلۆستیی خۆیان لە بارەو دەربەرپو، ئەمە سەرباری تێوەگلانی دەسلاتی سیاسی سەردەمەکە. دواجار چارەنوسی ئەو کە لە داردان بوو، بابەتی تێپارمان و لێ وردبۆنەو ھەموو ئەمانە دەبێ و ھەک جۆرێک لە داہران لە نێو میژووی ھزری ئایینی خۆی دەنوێنێ.

لێرە ناخاوەن وردەکارییەکانی ژيانى ئەو و ھەلۆستە جیاواژەکان لە بارەى کەسیتی و بیروبۆچوونەکانی بھەینە روو، بەتایبەت کە ئەو بابەتە - رەنگە ھەلە نەکەین نەگەر بڵێن - بە ھەرورد لەگەڵ سۆفیانی تری ھاوسەردەم و دواتریش زۆرتین گفتوگۆی لەسەر کراو و چەندین لیکۆلینەو لەبارەو نەجام دراو و چارەنووسە تراژیدیەکی زوو سەرنجی توێژەران، نەخاسە روژئاواو یەکانی راکێشاو و خوێندنەو ھەمەجۆر و فرەچەشنی بۆ کراو، خۆ - ھەر بۆ نمونە - ئەو ھەروانییە بەرھەمەکانی روژھەلاتناسی فەرەنسایی "لوئیس ماسینیون" بەتایبەتیش کتیبی "La Passion de Husayn Ibn Mansūr Hallāj" (٢٦) و چەندانی تر (٢٧)، ئەو گرنگیدانەى بە باشی بۆ دەردەکەوێ.

(٢٦) لێرەدا پشت بە بەشی یەکەمی وەرگیرانە عەرەبییەکی ئەو کتیبە بەستراو بەناوی "آلام الحلاج"؛ ترجمه: الحسین مصطفی حلاج، شركة قدمس للنشر والتوزيع، بیروت، ٢٠٠٤.

(٢٧) لەبارەى کارەکانی لوئیس ماسینیون لەمەر ھەلاج دەشێ بگەرێتەو بۆ: مجموعة من المؤلفين: في قلب الشرق - قراءة معاصرة لأعمال لوئیس ماسینیون، المجلس الأعلى للثقافة، القاهرة، ٢٠٠٣، ص ٢٠-٢٤، ٩٧-١١١.

بههرحال، رهنگه خالی بنه‌ره‌تی نهو گرنگیدانه به هه‌لاج نهوه بی که سۆفیگه‌ری لای نهو هه‌ر ته‌نها به‌ره‌مه‌میکی هه‌زری و نا‌کامیکی لی وردبوونه‌وی باوه‌رداریانه‌ی ساکار نییه، نه‌وه‌ندی بریتیه له حاله‌تیکی ده‌روونی به‌ره‌مه‌میته‌ری هه‌ز، بیر‌کردنه‌وی ره‌های که‌سی عارفه له "خودا" و په‌چرانی هه‌ر په‌یوه‌ندییه‌که که ده‌شی نهو به "خود" به‌سه‌ستیته‌وه^(٤٢٨)، نه‌مه‌ش ده‌یخاته باری هه‌ل‌چوونیکی ده‌روونی سه‌خت و دواتریش خه‌یا‌ل‌کردنی شیوه‌کانی په‌یوه‌ندی نیوان خودایانه و مرۆفانه (یاخود به‌پیتی ده‌سته‌واژه‌ی به‌کاره‌یتراو له لایه‌ن هه‌لاج خۆیه‌وه: "لا‌هوت" و "ناسوت")^(٤٢٩)، جینگه‌ی تیگه‌یشتنی ناسایی - به مانا سۆفیگه‌رییه‌که‌ی - ده‌گرته‌وه و ده‌گاته نهو باوه‌ره‌ی ناستیکی بالای په‌یوه‌ندی له نارادایه و بریتیه له یه‌که‌گرتن و ناوێزانبوونی "من"ی نهو و "من"ی خودایی^(٤٣٠)، نه‌مه‌ش یه‌که‌گرتنیکه پتویستی به‌وه‌یه له نیو گوتاری نایینه‌که که ئیسلامه بنا‌سینرئ، لی‌زه‌وه بیرۆکه‌ی "حلول"ی سۆفیانه دته‌نارا و هه‌لاج به‌یه‌کیک له "حلولیه‌کان" ده‌ژمیردئ^(٤٣١).

هه‌ر چۆنیک بیت لای هه‌لاج و په‌یره‌وکارانی نهو تیگه‌یشتنه‌ی سه‌ره‌وه مه‌رزه جیا‌کارییه‌کانی نیوان "لا‌هوتی" - خودایی و "ناسوتی" - مرۆفانه "کال" ده‌کاته‌وه، ته‌نانه‌ت

(٤٢٨) هه‌لاج: الطواسین، ضمن: هه‌لاج - الأعمال الكاملة، بتحقیق: قاسم محمد عباس، ریاض الریس للکتب و النشر، بیروت، ٢٠٠٢، ص ١٩١. الأتصاري: طبقات الصوفية، ص ٣٨٤-٣٨٥. ابن خمیس: مناقب، ٢، ص ٧٥-٨٠.

(٤٢٩) ابن الساعی: أخبار الهلاج، ص ٨٢. له ده‌قه شیعه‌ریه‌که‌نیشی جه‌ختی له‌سه‌ر نهو تیگه‌ل‌بوونه کردۆته‌وه، بۆ نمونه ده‌لئ:

مُزجت روحك في روحي كما كما تمزج الحمرة بالماء الزلال
فإذا مسك شيء مني فإذا انت أنا في كل حال

((رۆحی خۆت تێکه‌ل به‌ رۆحی من کردووه، وه‌ک چۆن مه‌ی تێکه‌ل به‌ ناوی زولال ده‌بین، نه‌وه‌ی په‌یوه‌ندی به‌ تۆ بیت په‌یوه‌ندی به‌ من هه‌یه، چونکه له هه‌موو حاله‌یکدا تۆ منی))؛ هه‌لاج: دیوان الهلاج، حقه‌که: کامل مصطفی الشیبی، ط ٢، دار آفاق عریبه، بغداد، ١٩٨٤، ص ٧٣.

(٤٣٠) به‌راورد بکه له‌گه‌ل: محمد عابد الجابری: بنية العقل العربي - دراسة تحليلية نقدية لنظم المعرفة في الثقافة العربية، مرکز دراسات الوحدة العربية، ط ٦، بیروت، ٢٠٠٠، ٢٨٨.

(٤٣١) الأسفرايينی: التبصير، ص ١٣٠، ١٣٢-١٣٤. البغدادي: الفرق، ص ٢٤٦-٢٥٠.

نه ماناکانی پيشو به تاليان ده کاته وه، له ناکاميشدا وتی هره به ناولانگی حلاجی که "انا الحق --- من همقم(خودام)" ه لئ ده که ویتته وه^(۴۳۲). بېگومان تیزی ناواش ده چیتته چوارچیتوه کی گشتگیری هزری نایینی و واده کات کهسانی وه که حلاج له سنووری هزری نیسلامیه وه نه میننه وه، به لکو دهشی له نئو کولتووری نایینی ترده هاوشیوهیان ببینئ، وه که بۆ نمونه له کولتووری مسیحی خوی له "به رجسته بوون - incarnation" ی خودا نه نئو مروت ده بینیه وه و له کولتوورده دا قسه و باسی زوری له باره وه کراوه، تنانته نه گه ری کاریگه ری نه و تیزهش له سهر حلاج خراوته روو^(۴۳۳). نه وه ی له و تیزه گرنه بئ نه وه یه که دروازه یه کی گه وره ی بۆ ته وای کایه که خستوته سهر پشت، تنانته بۆ چوونه کانی نه و چیه تی سؤفیوونیشی خسته به رده م پرسی نه و توه که وه لآمده انه وه یان ناسان نه بوو، مه گه ر نه وانه بتوانن شیوه وه لآمیکي بده نه وه که چوونه ته سهر ریبازی نه و یاخود به هه مان نه زموونی رۆحانیی تپه پریون و خویان له نئو هه مان حاله تی ده روونی دۆزیوه ته وه.

لیره ده ده بی ناماژه بۆ نه وه بکه ین که و هه ژاندنی بونیادی سؤفیگه ری نیسلامی به مانای نه وه نه ده هات هزری حلاجی به ته وای له دراوه گشتیه کانی سؤفیگه ری ده رچووبئ؛ نه وه ی ته ماشای "شته حات - الشطحات" ه کانی سؤفیانی بهر له حلاج وه که بایه زیدی بسطامی، یاخود هاوسه رده م و دوی نه و وه که نه بویه کری شبلی و چهندانی تر رایمئتی^(۴۳۴)، ناستی پابه ندیی حلاجی به و دراوانه بۆ ده رده که وئ، به لām نه وه ی حلاج رووبه پروی دادگا و دواتریش له داردان ده کاته وه، جهره به زه ییه تی له خۆده برپین و درکاندنی رازی تایبته به جۆری په یوه ندیه خوداییه که و تنانته بانگه وازکردنی ناشکراش بۆ نه و تیز و بیروبوچوونانه.

بۆیه حلاج له زۆریه ی ناسته کانه وه رهت ده کریتته وه؛ له ناستی سیاسی جهوۆله کانی وه که فیتنه بازی و نانه وه ی دووبه ره کی و مه یلی گۆرینی سیسته می سیاسی ته ماشا

(۴۳۲) ابن الساعی: أخبار الحلاج، ص ۱۰۴.

(433) Reynold Nicholson: Studies, pp.79-80.

(۴۳۴) گشتگیرترین سه رچاوه یه که له مه ر شته حاتی نه و سؤفیانه و هی تریش و رافه کردنیان، کتبه که ی "شیخ روزبهان بقلی شیرازی" (م ۶۰۶ / ک ۱۲۰۹ ز) بیت؛ بگه رتیه بۆ: شرح شطحات، به تصحیح و مقدمه از: هنری کورین، ترجمهء مقدمه از: علی امیر معزی، انتشارات طه وری، تهران، ۱۳۸۲ هـ. ش.

ده کړی^(۴۳۵)، له ناستی فیکهی، به پشته ست به بۆچونه کانی سه ره وهی، به ده رچوون له سنووره رهنگ سووره کانی شهریه ت تۆمه تبار ده کړی^(۴۳۶)، کۆمه لیک له سۆفیانیش به تۆمه تی درکاندنی راز و راگه یاندنی له نیو خه لکدا بچ جیاوازی کردن له نیوان ناستی تیگه یشتن و بیرکردنه وه ره تی ده که نه وه، چونکه پییان وایه نه و رازانه تنها بۆ که سانیکه که به مه شقیکی باشی رۆحانییدا تیپه ریون شینجا توانیوانه باریان بهن^(۴۳۷).

نه و ناماده یه ی هلاج، سۆفیه گری خسته بهرده م دووریانیکه وه، رینگه یه کیان به ره و لای نه و خۆی ده چو و کۆتایی رینگه کش — له گه ل تراژیدیای له داردانیدا — به روونی دیار بو که چهند تاریکه، رینگه کی تریش نه وه یان ده بی که له فزای باوی شهریه ته وه قه بول ده کرا و ده رکه ته کانی هزره که ی له قالب ده دا. له وه ده چی له پانتاییه کوردیه که دا هه ردو رینگه که تا قی کرابنه وه، بۆیه له قۆناغی جیا جیای درۆبونه وه یان که سانیکی ولاته که ده یینن بۆچوونی خۆیان له م خۆیندنه وه یه ی سۆفیه گری ده برپوه و له ناوکۆی تیروانینه کانیاندا — که م تا زۆر — پابه ندی بوونه یانیش دژایه تییان کردوه و ره تیان کردۆته وه.

۱- قه بولکردنی ره تی هلاجی

هه ولتی بلاو کردنه وه ی بیروباوه ری هلاج له ناستی میلیلی:

نه وه ی زیت له باره ی کاریگه ری هلاج به سه ر کوردستانه وه به رچاو بیت، په یوه ندی نه وه به ده سه بۆری سۆفی و ئایینی نه و، جا بیره که ی قه بول کرابیت یاخود ره تکرابیتسه وه، به لام ده قه میژوویه کان پیمان ده لێن کاری وی له و ناسته نه وه ستاوه و له ناستی میلیلیش بانگه شه ی ته وای خه لکی بۆ بیروباوه ره که ی خۆی کردوه. به ده سه وازه یه کی تر کاری کردوه بۆ دابه زاندنی هزری عیرفانی له ناستی ده سه بۆیره وه، که گۆشه گیرانه به ره ه می دینن و

(۴۳۵) بۆ نمونه بروه: ابن النديم: الفهرست، ص ۲۸۳-۲۸۴. مسکویه: تجارب، ج ۵، ص ۱۳۲-۱۳۵.

(۴۳۶) الصولي: أخبار المقتدر، ص ۲۲۵. ابن تیمیة: توحيد الألوهية، بتحقيق: عبد الرحمن محمد النجدي، ۲، مكتبة ابن تیمیة، القاهرة، د.ت، ج ۲، ص ۴۸۰-۴۸۷.

(۴۳۷) السلمي: طبقات، ص ۳۰۷-۳۰۸. الخطيب البغدادي: أخبار الصوفية، ص ۱۴۰-۱۴۲. هه ره ها بروه: جان شوفلی: التصوف، ص ۴۵.

تیۆریزه‌ی ده‌که‌ن، بۆ ئاستی میلیلی، که به ئاشکرا په‌یره‌وی لی ده‌که‌ن و پابه‌ندی ده‌بن. ره‌نگه هه‌ر ئه‌و پرۆسه‌ی "به‌کۆمه‌لایه‌تیکردنی سۆفیگه‌ری" یه‌ فاکته‌ریکی ئه‌و ناویانگه‌ی هه‌لاج بێ که له پانتایی ئیسلامیدا هه‌یه‌تی.

له‌م بواره‌دا ده‌لێن هه‌لاج خۆی رایده‌گه‌یانده‌ رییسازیکی نوێی داهێناوه و په‌یره‌وی لی ده‌کات^(٤٣٨)، به‌مه‌ش ده‌روازه‌یه‌کی نوێی به‌سه‌ر باوه‌ری سۆفیانداندا کرده‌وه، چونکه ئه‌گه‌ر ئه‌وان پێشتر دووره‌په‌ریزی و ته‌رکه‌دونیاپیان کردبووه ناویشانی پێگه‌ی کۆمه‌لایه‌تیان، ئه‌وا هه‌لاج ئه‌و رۆله‌ تێده‌په‌ڕێتی و بانگه‌واز له‌ نیۆ توێژه کۆمه‌لایه‌تییه جیاوازه‌کان ده‌کات^(٤٣٩).

لێره‌دا هه‌لاج به‌ دوو ئاراسته‌ کاری کردووه، له‌رووی کرداریسه‌وه و یه‌ستوووه‌تی تێگه‌یشته‌نکی نوێ له‌سه‌ر دینداری له‌ نیۆ خه‌لک بڵاوبکاته‌وه که له‌سه‌ر ساناکردنی سرووته نایینه‌یه‌کان و نه‌گه‌ری ده‌ست لی هه‌لگرتیان دامه‌زرابوو^(٤٤٠)، له‌ پال ئه‌مه‌ بانگه‌وازی بۆ وه‌لانی ئه‌و جیاوازییه مه‌زه‌به‌ییانه ده‌کرد که پانتایی ئیسلامی پارچه‌ پارچه‌ کردبوو، ئه‌و نه‌سه‌رووی لاگیریه مه‌زه‌به‌یه‌یه‌ کاری بۆ کۆکردنه‌وه‌ی خه‌لک له‌ده‌وری هه‌زه‌که‌ی ده‌کرد و له‌گه‌ڵ هه‌ر گروپی و له‌هه‌ر شار و ناوچه‌یه‌کدا په‌یره‌وی له‌و رێبازه کردووه که ئه‌وان باوه‌ریان پێی بووه، هاوه‌ل و موریدانیشی راسپاردبوو، له‌هه‌ر شوێن و له‌گه‌ڵ هه‌ر میلیله‌تیک، به‌پێی ئاستی تێگه‌یشته‌نیان له‌گه‌لیان بدوین^(٤٤١)، بێگومان له‌مه‌دا پشته‌ی به‌و تێزه‌ی خۆی به‌ستووه که قسه له‌یه‌کبوونی ئایینه‌کان له‌ کرۆکدا "الباطن" و جیاوازییوونیان له‌ رووخساردا "الظاهر" و نه‌گه‌ری ده‌ست هه‌لگرتن له‌ رووخسار و ده‌ستگرتن به‌ کرۆک ده‌کات، وه‌ک پاشتر زیتر لێی ده‌دوین.

له‌م تێروانینه گشتگیره‌وه ده‌توانین له‌ هه‌نگاوه‌کانی هه‌لاج له‌ پانتایی کوردی تێگه‌ین، که بۆ رازیکردنی خه‌لک به‌ بانگه‌وازه‌که‌ی ناویه‌تی. ره‌نگه‌ یه‌که‌مین هه‌نگاو یه‌کش بانگه‌وازی راسته‌وخۆ بووبێ له‌ رێگه‌ی گه‌شتکردن بۆ ناوچه‌که و بینه‌ی خه‌لکی ئه‌و؟ ئه‌و بۆخۆی، له‌

(٤٣٨) الصولي: أخبار المقتدر، ص ٢٢٦.

(439) History, p. Henry Corbin: 1980.

(٤٤٠) بروانه: مسکویه: تجارب، ج ٥، ص ١٣٧. مؤلف مجهول: العيون و الحدائق، تحقيق: نبيلة عبد المنعم داود، مطبعة النعمان، النجف الأشرف، ١٩٧٢، ج ٤، ق ٢، ص ٣٠٠-٣٠١.

(٤٤١) الصولي: أخبار المقتدر، ص ٢٢٥. مسکویه: تجارب، ج ٥، ص ١٣٦.

نیوان سالانی (۲۷۲-۲۸۸ک/ ۸۸۵-۹۰۱ز) هاتۆته هەندئ شوینی ولاته که، به تاییه تیش هەرمی چیا. لەمەر ئەو گەشتە ئەو دەزانین چۆتە دوو شاری گرنگی ئەو، ئەوانیش ئەهەند و دینەوهرن، لە رۆژی ئەورۆز - لە کاتی ئاهەنگ گێرانی خەلکە که - لە شاری ئەهەند بوو^(۴۴۲)، بەلام سنووری چالاکی لەوئ زۆر روون نییه. کهچی لە دینەوهر لە مزگەوتدا ماوەتەو و گفتوگۆی لەگەڵ هاوڕێیانی کردوو^(۴۴۳)، که ئەمەش ناماژیه بۆ هەبوونی لایەنگری دینەوهری بۆ بیروباوەرە کهی^(۴۴۴). بەدەر لەم دوو شارە ناماژە بۆ چوونی حەلاج بۆ ناوچهی تری کوردی ناکرئ، ئەگەرچی گەڕان و سورانی زۆری وی ئەو ئەگەرە دەهێتەو.

حەلاج هەر بە بانگەوازی راستەوخۆو ناوەستی، بەلکو بەردەوام پەيامی بۆ دەرە جیا جیاکان هەناردوو بۆ کۆکردنەوی لایەنگر؛ ئەو نامەیهی لەسەر وهری دادگایی کردنی، لە دەست پەڕەوکاریکی رێبازە کهی لە دینەوهر گیراوه^(۴۴۵)، بەلگەیهکی روونە لەسەر ئەم جۆرە چالاکیه. لەوێش دەچێ حەلاج هەندیک جار، ئەک هەر پەيام، بەلکو موریدەکانی خۆی، لە پێناو خۆشکردنی زەمینە بۆ قەبولکردنی بۆچوونەکانی، پەوانە کردبێ، لەم پرۆهەش هەر پتر گرنگی بە هەرمی چیا داوه، موریدەکان لەوئ بە شتێوازی جیاواز و ناتاسایی کاریان بۆ دروستکردنی ئەم زەمینە کردوو^(۴۴۶).

ئەوێ لە دووتۆی پرۆسە بانگەوازیی حەلاجیدا جینگە سەرنج بیت، هەولێ ئەو سۆفیهیه بۆ رازیکردنی دەستە سیاسی بە بۆچوونەکانی، که ئەمەش تێوگلانی ئەو بە کێشه سیاسیهکانی سەردەمە کهی دەرەخات. لەم بوارهدا، بەپێی قسە هەندیک لە گەڕیدە و شارناس، ئەو سۆفیه توانیویەتی مەیلی هەندیک لە ((میری دەرەکان و پادشاکانی عێراق و جەزیرە و چیا...))^(۴۴۷) بۆ خۆی رابکێشێ. هەرچەندە نازانرێ کێ ئەو میر و دەسەلاتدارانی

(۴۴۲) ابن الساعي: أخبار الحلاج، ص ۴۵.

(۴۴۳) ابن الساعي: أخبار الحلاج، ص ۴۹.

(۴۴۴) دواتر دینەوهر سەر ئەو بابەتە.

(۴۴۵) الخطيب البغدادي: أخبار الصوفية، ص ۱۵۳. ابن الجوزي: تلبیس ابلیس، ص ۱۹۸.

(۴۴۶) التنوخي: نشوار، ج ۶، ص ۷۶. ماسینیون: الأم الحلاج، ص ۱۶۶.

(۴۴۷) الأضطخري: مسالك، ص ۹۰. الجيهاني: أشكال العالم، ص ۱۲۳.

هەرمی چیا و جەزیرە کە بانگەشە کران، بەلام ئەوە دەزانێ ئەو قۆناغەى حەلاج بانگەوازی دەکرد و پەيامی دەنارد، بەتایبەت لە کۆتاییەکانی سەدەى سییەمى کۆچى، قۆناغى دەرکەوتنى چەندان میر و دەسلەتدارى کوردییە لە هەردوو هەرمە کە کە ناره‌زووی فراواخوازی و دامەزراندنى قەوارەى سیاسى سیمای هەرە دیارى میژوووەکیانە^(٤٤٨)، ئەو حەزەى ئەوانیش نەگەل ناره‌زووی حەلاج بۆ گۆڕینی سیستەمى باوى سیاسى^(٤٤٩) رێکدەتێوە. لەو دەهەچى، لەپاڵ باوەرى سۆفییانەى، بۆ بەدەستەینانى ئەو مەبەستە سیاسییەش پەيامى بۆ هەناردبێ.

لەلایەكى ترەو ئەگەر دەخوازین، هەمەگیرانە، کاریگەریی ئەو سۆفیە لەزەمینەى کۆمەڵایەتى کوردیدا ببینین، ئەوا دەبێ بچینەوێ سەر خۆیندەوێ کە سایەتیە کەمى ئەو لە نێو بزافە نایینی - کۆمەڵایەتیەکانى سەردەمى خۆى، لەویدا دەبینن لە قۆناغى بانگەوازا کردنى بۆ بیروباوەرى خۆى و لەدیدى دەسلەتاتى فەرمیدا، وەك بانگەوازا کارێكى "قەرمەتى" دەخویندەتێوە، تەنانەت لەدوای دەستبەسەرکردنیشى بە ئاشکرا رادەگەیەنێ ئەو یەکیکە نەسەرانى بزافە کە^(٤٥٠). بەدەر لە راستى و ناراستى "قەرمەتیبوونى حەلاج"؛ وروژاندنى بابەتیكى لەمچۆرە دەماخاتە بەردەم پرسى کاریگەر بوونى کوردە قەرمەتیەکان - وەك پێشتر باسمان لێوەکردن - بەو کەسایەتیە، کە دیتە ناوچەکانیان و راستەوخۆ لەو زەمینە کۆمەڵایەتیەدا - لەهەمان قۆناغى چالاکبوونى رەوتە کە لەوێ - نامادەبى دەبێ. خۆ دواتریش کە دەگیرێ و تۆمەتى قەرمەتیبوونى دەخریتە پاڵ، بێگومان دەنگدانەوێ لەنێو کوردە قەرمەتیەکان هەبوو و سۆزى ئەوانى بەرامبەر بەو کەسە راکیشاو، بەتایبەت دواى ئەو چارەنوسەى پێى گەیشتوو. بەدەستەواژەیه‌كى تر هاوبەشى حەلاج وەك دیاردەیه‌كى ھەرزى - نایینی و کۆمەڵێك کورد وەك گروپێكى کۆمەڵایەتى - نایینی لەیەك بزافدا، ناماژەیه‌کە بۆ ئەگەرى قەبولکردن و پەیرەوکردنى بیروباوەرى دیاردە کە لە زەمینە کۆمەڵایەتیە کەدا.

(٤٤٨) بۆ زانیارى لەسەر ئەو قۆناغە و دیارترین میر و دەسلەتدارە کوردیەکان، بگەرێتوێ بۆ: زرار صدیق

توفیق: الکورد، ص ١٣٧-١٤٤.

(٤٤٩) ابن النديم: الفهرست، ص ٢٨٣

(٤٥٠) مسکویه: تجارب، ج ٥، ص ١٣٩.

حەلاج لای سۆفییانی دینەوەر:

نامادەیی راستەوخۆی حەلاج لە شاری دینەوەر و ئەو پانتاییە گەورەییە سۆفیگەری لە شارەکەدا ھەیبوو، کاریگەریی ئەو بەسەر کۆمەڵێک لە سۆفییانی ئەوئ بەھێژدەکات، نەدەکرا سۆفیە دینەوەرەکان بچنە دەرەوێ ئەو بازەنەیی دیاردەیی حەلاجی ھزری سۆفیگەری تێدا جێ کردبۆوە و تەواو کەسانی سەر بەو ھزەر یان نزیک لێی پێ سەرقال کردبوو. سۆفییانی ئەوئ، بەھۆی پەییوەندی و پابەندی سۆفیانەیانەو بە رەمزە دیارەکانی ئەو ھزەر، بەتایبەت قوتابخانەی بەغداد، دەبوا بەروونی ھەلۆیستی خۆیان بەرامبەر حەلاج دەربڕیبوایە، ھەندێک لەوانە تا ناستی لایەنگیری راستەوخۆی ئەو کەسە، بەلکو داکوکیکردنی توندیش لە بۆچوونەکانی، چوونەتە نێو بازەنەکەو.

۱- عیسا قەصاری دینەوەری و بەرجەستەکردنی ھەلۆیستی "شبلی" پانە

رەنگە یەکیک لە یەکمەین ئەو سۆفیە دینەوەرەکانی لە نێو بازەنەکەدا ناوی ھەبێت و باسی لێو کرابێت عیسا قەصاری دینەوەرە. بەر لەھەموو شتێک ئەو کەسە لەنێو بایۆگرافیای تایبەت بە سۆفیاندانە، رەنگە سەرچاوەیەک کە لای بەلای ئەو سۆفیەدا کردبێتەووە برێک لە ھەوال و وتە لێ بگێڕێتەو "اللمع" کەمێ نەصری سەراج بێت، کە تەنانت راستەوخۆ قسە لێ دەگێڕێتەو^(۴۵۱)، ئەگەرچی لەو ناچێت عیسا کەسیکی دوورەپەرێز و کەم بەھا بووبی لە نێو ئەلقە سۆفیان لە شارەکەمێ خۆی و دەرەوێ، وەک پێشتر گوتمان ئەو لە کەسە نزیکەکانی مەمشادی دینەوەری و ئەبوە کری شبلی بوو، ئەمە سەرباری چاوەکەوتنی بە گەورە سۆفیانی تری سەردەمەکەم^(۴۵۲)، ھەر وھا تێزی سۆفیانەیی خۆی ھەبوو بەتایبەت لەمەر "برسیتی" و پتووستیی ناگاداربوونی "ھەژار - الفقیر" بەرامبەر بەم چەمکە لە پرۆسەیی بوونە سۆفیدا^(۴۵۳).

بەھەر حال پەییوەندی عیسا بە حەلاجەو - بەپێی ئەوێ لەبەردەستە - لەوکاتەوێە کەوا ئەم سۆفیە بۆ لەداردان دەبرد، یەکیک لە دوا و تە گەرنەکانی لەسەر مەرگدا لەمەر

(۴۵۱) اللمع، ص ۲۶۹.

(۴۵۲) پروانە: اللمع، ص ۲۵۰.

(۴۵۳) اللمع، ص ۲۶۹.

"وہجد" و یہ کتابہ رستی لیّ دہ گپڑیتہ وہ^(۴۵۴)، ہر بڑیہ وک یہ کیّک لہو گہواہیدہ رانہی قوناغہ کانی نازاردانی حلاجیان بینوہ قسہی لہسہر دہ کری^(۴۵۵)۔ لہوہ بترازی وردہ کاری تری ہلویستی لہ بہرامبہر بہ حلاج نازانین، نہ گہرچی رہنگہ بتوانین لہ میانہی سہرہدہری شبلی نہ گہلّ حلاج زیتہر ہلویستہ کہمان بڑ روون ببیتہوہ، چونکہ دہشیّ نہو دینہوہریہ — لہ ساتی لہداراندا — لہ گہلّ شبلی بووی، کہ نہویش لہ بہسہرہاتی دراماتیکیانہی کوشتنی حلاج نامادہ بوہ، نزیککی عیساہ لہم شیخہ بہلگہ دہبیّ لہسہر نہو بہیہ کہوہ بوونہ۔ وک دہشزانین شبلی لہ رووی ہزریہوہ کیشہیہ کیّ لہ گہلّ بیری حلاجییدا نہبوہ و ہاورابوونی خویّ نہ گہلّ بہیان کردوہ، تہنانت دواتر رایدہ گہینیّ کہ: ((من و حلاج لہسہر یک شتین، بہلام شتیم دہربازی کردم و عاقلیش سہری وی خوارد))^(۴۵۶)۔

بیگومان نہو خویّ بہشیت نیشانانہی شبلی وا لیّکدہدریتہوہ بڑ نہوہ بوہ لہ گہلّ حلاج تۆمہ تبار نہ کری، واتا نہو لہ رووی کرداریہوہ نہک ہر جہریہزہی حلاجی نہبوہ، بہلکو نکولیشی لیّ دہکات^(۴۵۷)، نہ گہرچی دواتر دیاردہی حلاجی بڑ نہو و پہرہوکارانی کردنہوی دہروازہی بابہ تیککی گرنکی سوّفیانہ بوہ^(۴۵۸)۔

کاتیّک نہمہ ہلویستی شبلی بیّ بیگومان موریدیکی وک عیساہ، ہمان ہلویست یان نزیک بہوی ہہبوہ، ہر بڑیہ نہویش لہ سنووری سہرسامی بہو ہزرہ و گپڑانہوہی ہیندیک رووداو ماوہتہوہ و کہ متر گوزارشتی لہ ہلویستی راستہوخیّ کردوہ۔

(۴۵۴) اللع، ص ۳۷۸. الخطیب البغدادی: أخبار الصوفیة، ص ۱۵۷.

(۴۵۵) لويس ماسينيون: المنحنى الشخصى لحياة الحلاج — شهيد الصوفیة في الإسلام، ضمن: شخصیات قلقة في الإسلام، ترجمة: عبد الرحمن بدوي، ط ۳، سينا للنشر، القاهرة، ۱۹۹۵، ص ۱۲۹.

(۴۵۶) الأنصاري: طبقات الصوفیة، ص ۳۷۹. جامی: نفحات، ص ۱۵۴. محمد معصوم شیرازی: طرائق، ج ۲، ص ۴۵۶.

(۴۵۷) لويس ماسينيون: آلام الحلاج، ج ۱، ص ۱۱۲.

(۴۵۸) لويس ماسينيون: المنحنى الشخصى، ص ۱۳۰-۱۳۱.

ب- فارسی دینه‌وهری و دامه‌زراندنی گروپی "حەلاجیی - فارسی"

ئەگەر کاریگەریی حەلاج بەسەر عیسای دینه‌وهری سنووردار بوو، ئەوا لەسەر سۆفییەکی تری شارەکه، که ئەبولقاسم فارسی کورپی عیسایه، هیچ سنوورێکی نییه، پەيوەندیی نێوان ئەم دینه‌وهرییه و هزری حەلاجی هەر له زوویه‌کهوه و لەو نوسینانی باس لەو هزره ده‌که‌ن جێگهی سەرنج و تەنانهت مشتومڕ بووه.

ژیانی فارس تەمومژاوی و نادیاره؛ ئەگەرچی ئەو خەلکی دینه‌وهره^(٤٥٩)، بەلام له بەغدادش ژیاوه^(٤٦٠)، هەربۆیه هەندێک جار به دینه‌وهری و هەندێک جار به بەغدادی ناوی دێن. لەلایه‌کی ترهوه وازەن ده‌کرێ فارس هەر کورپی عیسای قەصاری دینه‌وهری بوو، لويس ماسینیۆن له لیکۆلێنه‌وه‌کانی لەسەر حەلاج جهخت لەسەر ئەو بۆچوونه ده‌کاته‌وه^(٤٦١)، بەلام لەسەرچاوه‌کانی بەرده‌ستدا، شتیکی ئەوتۆمان بەرچاو ناکه‌وێ ئەم بۆچوونه‌ی ماسینیۆن پشتراست بکاته‌وه، که‌چی ئەوه‌ش ده‌زانین ئەم رۆژه‌لاتناسه له نوسینه‌کانی له‌باره‌ی حەلاج پشستی به‌چەندان دستنوس به‌ستبوو، بۆیه ده‌شی له‌ویدا باسیک له‌و پەيوەندییه هەبێ. هەرچۆنێک بێت پەيوەندیی نێوان ئەو دوو‌کەسایه‌تییه‌ی دینه‌وهر له‌وه‌دایه هەردووکیان مه‌یلیان به‌لای حەلاج و بۆچوونه‌کانیدا هەبووه.

ره‌نگه‌ بتوانین سێ قۆناغی بنه‌رته‌ی له‌ ژیانی سۆفیانه‌ی فارسی دینه‌وهری ده‌ستیشان بکه‌ین؛ قۆناغی یه‌که‌م: قۆناغی پێش حەلاجی‌بوونییه‌تی، دووه‌م: قۆناغی بوونی ئەوه له‌گه‌ڵ حەلاج و هزره‌که‌ی، هەرچی سییه‌مه ئەوا ده‌شی ناوی بنێین قۆناغی بانگه‌وازکردن بۆ باوه‌ری ئەو سۆفییه و دامه‌زراندنی ره‌وتێکی تایبه‌ت به‌ یه‌روباوه‌ری ئەو.

له‌ قۆناغی یه‌که‌مدا، سه‌رده‌ه‌ری له‌گه‌ڵ که‌سیکی بزێوی نێو جیهانی سۆفیگه‌ریدا ده‌که‌ین، که‌سیک که له‌ زۆربه‌ی گه‌وره سۆفیانی سه‌رده‌مه‌که‌ی نزیکه و راسته‌وخۆ پەيوەندیی له‌گه‌ڵیاندا هه‌یه، جا چ له‌ دینه‌وهر، له‌گه‌ڵ مه‌مشاد بێت^(٤٦٢)، یاخود له‌ ده‌ره‌وه‌ی شار،

(٤٥٩) البغدادي: الفرق، ص ٢٤٨.

(٤٦٠) الکلابادي: التعرف، ص ١٢٠.

(٤٦١) آلام الحلاج، ج ١، ص ٧٢، ٦٦٧.

(٤٦٢) السلمي: طبقات، ص ٣١٧. العمري: مسالك، ج ٨، ص ١١٧.

بەتایبەت لە گەڵ سۆفییانی قوتابخانەی بەغدا وەك جونەید^(٤٦٣) و شبلی^(٤٦٤) و چەندانی تر، هاورپێتیی هەندێك لەوانەى كەردوووە لە گەڵ هەندێكیشیان هەر تەنھا بریتى دەبێت لە گزنگیدانی بە ژیان و بیروبوچوونە کانیان. بێگومان ئەو نامادەییەى فارس لە نێو ئەلقەى گەورە سۆفیاند، کە لە کەبوونیکی باشى ئەزموونی سۆفیانەى وی بوو، وایلیت کردوو بە وردە کاریەکانى هزرە کە و حالى کەسایەتییەکانى ناشنا ببێ، هەر بۆیە دەبینین بۆتە سەرچاوەیەکی بنەرەتیی گێڕانەووە خستە پرووی تیزە کانیان و نووسەرانی سۆفی لە بابەتەکاندا پشتی پێ دەبەستن، بەتایبەت هەریەک لە گولنابادی^(٤٦٥) و سوللەمى^(٤٦٦)، کە هەندێكجار راستەوخۆ، بەتایبەت ئەوێ یەكەمیان^(٤٦٧)، هەندێكجاریش ناراستەوخۆ بابەتەکانى لى دەگێرنەووە و سەرچاوەیەکی متمانە پێکراویان بوو.

سەبارەت بە قۆناغى دووهمى ژيانى فارس، ئەوا تەواو بە حەلاج و رەوتە کەمەووە پەيوەستە، بەلام ئەوێ لەم قۆناغە رابوونى دووچارى قەیرانى جیاوازی خویندەنەوکان دەبێتەو، ئەمەش — بەر لە هەموو شتێك — رەنگە بگەرێتەووە بۆ کەم باسکردنى هەلۆیست و هزرى ئەو لەلای نووسەرانی زووی میژووی سۆفیگەری؛ لەلایەك هەندێك بە بیانووی حەلاجیوونییەو بە پەرەراویژیان خستووە، هەندێكی تریش بەو حەلاجییەتەى فارس بانگەشەى بۆ دەکرد رازی نەبوون، ئەگەرچی ئەوان خۆیان حەلاجیان پێ قەبول بوو. رەنگە دیارترین کەسیکی ئەو خانەشە زانا و نووسەری سۆفی هەجوەیری بێت، لە کتێبە کەیدا "کشف المحجوب" بەرگرینامەیک دەخاتەروو لەسەر بنەمای وێناکردنى حەلاج وەك کەسیکی خودان هزریکی دروست و پەيوەست بە بنەما سەرەکیەکانى شەریعت و پەرەوکاری رێبازی ئەهلی سوننە، با حالى سۆفیانەشى بەدلى گەورە سۆفیان نەبووبێ^(٤٦٨). بەلام کێشەى هەجوەیری لە بێ بەریکردنى حەلاج لەو تۆمەتانەى دەدرێتە پالى و تەواو نابێ ئەگەر کەسانێك نەبینیتەووە

(٤٦٣) البیهقي: الزهد الكبير، ص ٢٩٣. الخطيب البغدادي: أخبار الصوفية، ص ١٢٣، ٢٣٢-٢٣٣.

(٤٦٤) السلمي: جوامع آداب الصوفية، ص ٦٠.

(٤٦٥) التعرف، ص ٦٩، ١٠٨، ١١٠، ١١١، ١١٧، ١٢٠.

(٤٦٦) طبقات، ص ٢٢-٢٣، ٢٥.

Ahmet .T. Karamustafa: Sufism, p.69. (467)

(٤٦٨) کشف المحجوب، ج ١، ص ٣٦٢-٣٦٤.

ئەو تیزانەى ناو ھزرى ھەلاچيان بىخاتە ئەستۆ كە ھەجھەيرى ناتوانى لەو چوارچۆتە فيقھىيەى بۆ بەرگرى كردن داينابوو بەرگريان لى بىكات، بەتايبەت مەسەلەى ئاوتزانبونى خودايەتى و مەرزقايەتى "حلول". كەسكىش بە باوەرى خودانى "كشف المحجوب" بابەتى ئاواى خزاندىتە نىو ھزرى ھەلاچەو ە فارسى دىنەو ەرى يە. بۆ سەپاندنى تۆمەتە كەش پەنا دەباتە بەر ھەندىك لە ھەلاچىيەكان، ھەر بۆيە دەيبىنين زۆر بە كەم لە فارس دەروانى و بە كەسكى نەناسراو و بى - ھەى وەسف دەكات و بە شايستەى ئەو ەى نازانى بىناسىتى و ژيان و سەربوردەى بىخاتەروو^(٤٦٩).

بە ھەر حال ئەگەر ھەلاچ گەلى سۆفياىنى كرده دوو بەرە، ئەوا، لە سەرچاوەكاندا، لەو بەرەيەى پشتگريان لى كەردوو بەزۆرى ناوى فارسى دىنەو ەرى دەھىترى^(٤٧٠). نازانين فارس چەندە لە گەل ھەلاچدا ژياو، بەلام ناگادارين لەو ەى ئەو لە كەسە نزىكەكانى بوو؛ پرسىارى لى دەكات بۆ روونكردنەو ەى ھەندىك لە بابەتە سۆفياىەكان^(٤٧١)، ھەر ەوا ئەو ەش دەزانين كە لەواى گرتنى ھەلاچ ھەر لىنى دوور نەكەوتۆتەو، ئەو ەتا ئامارە بۆ دۆخى شىخەكەى لە نىو زىندا ئا دەكات^(٤٧٢)، بە ھەمان شىو ە كاتى لەداردانىشىدا لەو ى سوو ە باسى بەجەرگى ھەلاچ، دواى برىنى دەست و پىتى، دەكات^(٤٧٣).

ئەو تىكەلبوونەى فارس بە جىھانى شىخەكەى، وادەخوازى خۆى بۆ تەرخانبىكات، لەو پىئەندانە دەرباز بىى كە ئەو بە گەورە سۆفياىنى تر بەستبۆو، بەتايبەت ئەوانەى بە حال و ھزرى ھەلاچىيە رازى نابن، وەك جونەيد. ئەمە لە لاىەك، لە لاىەكى تر ەو لەبەر ئەو ئەزموونە پىشنىنەى فارس ھەيبوو، نەدەكرا لە گەل ھەلاچدا لە سنوورى پەيوەندىيەى نىوان شىخ و مورىد و سەرسام بوونى مورىد بە بىروبووچوون و كارىگەربوونى بە چارەنووسى شىخەكەى بوەستى، بەتايبەت ئەو كاتەى شىخ تى دەچى و ئەو مورىدە دىنەو ەرىيەى دەبىتە يەكەك لە

(٤٦٩) كشف المحجوب، ج ٢، ص ٥٠١. ھەر ەوا لەمەر ئەو ەلۆستەى "المجوىرى" لە فارس بروانە: Ahmet. T. Karamustafa: Sufism, p.106.

(٤٧٠) الأسفرايينى: التبصير، ص ١٣٣. البغدادى: الفرق، ص ٢٤٨.

(٤٧١) السلمى: طبقات، ص ٣٠٩. الأتصاري: طبقات الصوفية، ص ٣٨٤. جامى: نفحات، ص ١٥٧-١٥٨.

(٤٧٢) خواجە محمد پارسا: فصل الخطاب، بە تصحيح: جليل مسگر نژاد، مركز نشر دانشگاهى، تهران،

١٣٨١ هـ، ش، ص ٦٥.

(٤٧٣) الخطيب البغدادي: أخبار الصوفية، ص ١٥٦.

جینشینه کانی^(۴۷۴)، ئیدی ده بئ فارس کار له سهر هزری حه لاجی بکات بۆ دروستکردنی وینایه کی ئه رینییانه و بره و دان به بیروبۆچونه کانی.

له م بواره دا ئه و هك گێره ره وه یه کی و ته کانی ده رده کهوئ. نهك ههر ئه مه به لکو ده ست به راقه کردن و روونکردنه وه ی مه به سته کانیا ن ده کات، ئه و زیتر کاری له باره ی راقه ی حه لاجیی بۆ قورئان کردوه^(۴۷۵)، ئه مه ش به لگه یه له سهر قولبونه وه ی زۆری له هزری ئه و که سی تیه نا ناساییه. جگه له راقه کردن، تایبه ته ندی وه رده گری له بینینی ئه و سۆفیه بۆ ناسته کانی په یوه ندیی نیوان مرۆڤ و خودا، به لام گشتگیرانه قسه ی له سهر ناکات، به لکو زیتر هه ول ده دات ناماژه حه لاجیه کان بۆ حاله تی "یه کگرتن - الاتحاد" و زالبوونی خودا وه ند "الحق" به سهر زاتی مرۆڤانه روونبکاته وه^(۴۷۶)، ئه مه ش مانای قه بولکردنی ئه و هزریه له تیزه نا ناساییه کانی دا، ئه و تیزانه ی پێشتر - وهك گومان - له گوتاری سۆفیگه ریدا ئه وه نده به پروونی تاوتوئی نه ده کران و له هه مانکاتدا ده ستنیشانی چاره نووسی حه لاجیشیا ن کرد. ههر بۆیه دوان له و لایه نانه هه م جهر به زه یی و هه میش تیزامان و وه رگرتنی له ناستی فیکریی پێویسته. شتیکی ئه و توتمان له سهر ئه و قه بولکردنه له به رده ستدا نییه، به لام ئه گه ر بانه وئ له روانگه ی فارس نزیک بیننه وه، ده شی بجینه وه سهر بۆچوونی وی له سهر مرۆڤی "یه کتا په رست - الموحد" به گشتی، لێ ره دا ده بینین بۆچوونیکی هه یه له ميانه یدا حه لاجیبوون وهك حاله تیکی قه بولکرا و چاوی لی ده کری. ئه و شیخه ی دینه وه ر پتی وایه "یه کتایی ته وا" بوونی نابێ ئه گه ر ئه و مرۆڤه ی بانگه شه ی ده کات په یوه سته ی دنیا بێ، هه ره وها ئه وه ی ته نیا به زار یه کتا په رسته، ناتوانی رازی خودایی ببینی، ئه وه یش یه کتایی به حالێ خۆی بزانی ته وا حالێکی بێ زاره، ههر بۆیه "بینینی خودا - مشاهدۀ الحق" حالێکه ته نیا هی که سی شایسته؛ که سینک که با وه پروونی به یه کتایی به حال و به زاره^(۴۷۷). ئه گه ر حه لاجیش ئه و بینینه راده گه یه نی، به لکو تێیده په رینی بۆ حالێ ئاویزانی

(۴۷۴) خواجه محمد پارسا: فصل الخطاب، ص ۱۶۷.

(۴۷۵) الحلاج: حقائق التفسیر او خلق خلائق القرآن و الاعتبار، حققه: عمود الهندي، مكتبة مدبولي، القاهرة، ۲۰۰۶، ص ۲۲۳، ۲۴۵.

(۴۷۶) خواجه محمد پارسا: فصل الخطاب، ص ۱۶۹.

(۴۷۷) الکلابادی: التعرف، ص ۹۹.

تەواو بە یەکتاوە^(٤٧٨)، ئەوا دەبێتە ئەو کەسە شایستەیی فارسی باسی دەکات، هەر بۆیە قەبولیەتی لە نێو هزری کەسیکی ئاوادا خۆی پێناسە بکاتەو.

هەرچۆنێک بێت، وەک بینیمان، ئەو لایەنەیی لە هزری حەلاجی سەرنجی فارسی راکێشاوە پەڕیوەندی ناسایی نێوان مەرۆڤ و خودایە، کە لەسەر ووی تێگەیشتنە باوەکان بوو، لایەنی کەم لە زەمینەیی ئایینی گشتیدا. کارکردنی فارسیش لەسەر ئەو لایەنە وادەکات، لە نێو کولتووری سۆفیگەریدا، وەک رەمزیکێ بەرھەمھێنەری ئەم جۆرە هزرە بناسرێ، جا چ تۆمەتبارکردنی بێ بە زیادکردن شتگەلێک لەسەر بیروباوەڕی حەلاج وەک لای هجوهری بینیمان، یانیش هەر خۆی مەبەستی بووبێ لەم لایەنەیی بیری سۆفیگەری قوولبێتەو؛ ئەوەی لەم روووە لەبەردەستمان بێت قسەکردنیەتی لەسەر "فەناوونی مەرۆقانه"، لێرە دەریدەخات کە ئەو جۆرە "فەنا" بەمانای نەمانی خەسڵەتی مەرۆقانه نییە، بەلکۆ بە مانای ئەو دەیت لە نێو چێژی خودایی تقوم ببیت و نازارە مەرۆقانهییەکان نەبینی^(٤٧٩)، بەھەمان شێوە پێیوایە ئەگەر مەبەست لە تۆیەکردن گەڕانەوێە بۆ لای خودا، ئەوا لەھەمان کاتدا مەحوکردنی مەرۆقایەتیە لەبەردەم جێگیرکردنی خودایەتیدا^(٤٨٠).

ئەو دوو ھالەتی نامزەمان بۆ کردن، وایکردووە فارسی لە نێو گروپی "حلولیە" حەلاجییەکان "دابەری"، ئەمانەش وا دەناسێنرێ کە باوەڕیان بە حەلاج لە سنووری ناساییەو پەڕیوەتەو بۆ سەر و ناساییەو، تەنانەت وا وێنا دەکەین باوەڕیان بە خودایەتی حەلاج ھەیە^(٤٨١)، نیدی دواي حەلاج تۆمەتی "حلولی بون" دەبێتە یەکیک لە دیارترین ئەو تۆمەتانەیی کەسانی دەرەوێ ئەلقەیی سۆفیگەری دەبێتە پال سۆفییان و تا درەنگانێک بە بنەمایەکی بنەرەتی تەواوی دیارە ئایینیەکی دادەنێن^(٤٨٢).

(٤٧٨) بۆ نمونە پروانە: الحلاج: دیوان الحلاج، ص ٢٩، ٣١، ٣٧.

(٤٧٩) پروانە: الکلابادی: التعرف، ص ٩٢-٩٣.

(٤٨٠) السلمي: تفسير السلمي، ج ١، ص ٦٠.

(٤٨١) ابن حزم الأندلسي: الفصل في الملل والأهواء والنحل، تحقيق: يوسف البقاعي، دار احیاء التراث

العربي، بیروت، ٢٠٠٢، ج ١، ص ٢٤٩، ج ٢، ص ١٨٣، ج ٣، ص ١٠٦.

(٤٨٢) هەر بۆنمونە پروانە: المقدسي: البدء و التاريخ، وضع حواشیه: خليل عمران المنصور، دار الكتب

العلمية، بیروت، ١٩٩٧، ج ٢، ص ١٨٩. بلخي: بیان الأديان، به تصحيح: محمد تقی دانش پژوه، انتشارات

بنیاد، تهران، ب.ت، ص ٥٧، ٨٨. ابن الجوزي: تلبیس ابلیس، ص ١٩٦.

بیگومان نهم سهردهریه له گهڵ حلولییه کان له کولتوری باوی ئیسلامی به گشتی، گهڕان نییه به دواى راستی بیروباوهڕیان، نهوهندهی ههولێکه بۆ سهپاندنی نهو وێنایه شیوه گرتوه، که دهخوازێ جهخت له سهر لهڕێ لادان و ههڵگهڕانهوهی گروپه که بکات و که متر دهپزێتیه سهر بونیادی هزری — نایینییه کهیان. بۆیه نهسته مه وێنهى دروستی گروپه که ببینرێ، له وهش نهسته متر نهوهیه جێ پهنجهی فارسی دینهوه ری له م بواره و له پرۆسهی به گروپکردنی یار و پهیرهوانی ههلاج و زنده کارییه کانی له سهر هزری نهو سوڤیه دهستیشان بکری، زنده کارییه که که نه گهر قسهی ههجوهری دروست بی، دهبی نهوهنده به رفه بووی لقیکی سهبرهخۆی له نێو گروپی حلولییه کان هینایته دی، که ناوی نهویان ههڵگرتبی، واتا "فارسییه کان"، نهوانی نهم نووسهر سوڤیه و پیناسهیان دهکات خهڵکانیکن : ((دهگه پرنهوه سهر فارس، نهویش رایده گهیهنێ نه مه ریبازی ههلاج و جگه له یارهوانی کهسی دی ههڵگری نهو ریبازه — واتا حلولی - نییه))^(٤٨٣)، لهو پیناسهی نهم نووسهر تیده گهین فارس ریبازی "حلولی" له ههلاجیه تدا چر کردۆتوه، به مەش ریبازه که جۆریک له تایبهتمهندی هیه که پهیرهسته به جیهانبینی ههلاجیهان. جگه له مه هیچی تر له سهر گروپی "فارسییه کان" نازانین.

سهبارت به رۆلی فارس له بانگهوازی ههلاجیشدا، که به قوناغی سییه می ژبانی سوڤیهانی نهومان دانا، نهوه دهزانین له دهستپێکدا چالاکی زۆری له ههڕیمی عێراق، بهتایبهت له بهغدا و دهوڕوبهری، نواندوه. رهنگه نهو چالاکیانهش پتر له دواى له داردانی ههلاجیه بووی، چونکه دهینین بانگهوازه کهی فارس به دلی نهو ههلاجیهان نهبووه که له رهههندی حلولییهانی بیری ههلاج ترساون و — وهک پشتریش گوتمان — خستویانه ته پال فارسهوه به نهفره تیان کردوه، ههرویه له وه ناچێ لهو جینگهی بووینتهوه، نه گهرچی وادیاره له و ناوچانه له دواى فارس، لایهنی کهم تا سهدهی پینجه می کۆچی، لایهنگر و پهیره و کارانی ههر مابینتهوه^(٤٨٤).

به ههر حال رهنگه ههر لهو قوناغه دا بووی که فارس هاتۆتوه شاره کهی خۆی و بانگهوازی تیدا کردوه^(٤٨٥)، به لām بیگومان له بهر ههژمورنی رهوتیکی دژه ههلاجی به سهر دینهوه، تا ناستی گرتهی ههلاجیه کان و به دهستهوه دانیان وهک که میکی تر باس ده کهیهن،

(٤٨٣) کشف المحجوب، ج ٢، ص ٥١٢.

(٤٨٤) المهجوري: کشف، ج ١، ص ٣٦٤، ج ٢، ص ٥٠١.

(٤٨٥) البغدادي: الفرق، ص ٢٤٨.

نەیتوانیوه بئەگەیه کی بەرفرە دا بمرزێنی. خۆ سەرباری ئەو دژایەتییهی لەوئ هەبووه، وادیاره
 ھەلاچییەکانی شارەکش بۆ بئەریکردنی شیخەکیان لە تۆمەتی حەلۆل، تۆمەتەکیان
 خستبێتە پال فارسەوه، چونکە وەک دەرزان یەکیک لە ھەلاچییانە بە توندی دژی فارس و
 تیگەیشتنی لە ھزری ھەلاج بوو ئەبو جەعفەری صەیدەلانییە^(٤٨٦)، ئەویش لە نێو سۆفیانی
 دینەویدا پەڕەوکاری ھەبوو بە تاییبەت سۆفی ناودار ئەبو جەعفەری صائغی دینەویری، کە
 وادیاره بەر لە کۆچکردنی بۆ میصر شاگردی صەیدەلانی بوو^(٤٨٧)، بۆیە ناساییە گەر فارس
 لەشارەکی خۆی نەمايێتووه و بەجێ ھێشتبێ.

دوای ئەم قۆناغە دەبینین رووی کردۆتە ھەریمی خوراسان و لەشاری سەمەرقەندا
 گیرساوتەوه^(٤٨٨)، دەگوترێ لەوئ رێبەری ریکخستەوێ بانگەوازی ھەلاچی، لەژێر سایە
 ھوکی سامانییەکاندا (٢٦١-٣٩٥/ک/ ٨٧٤-١٠٠٤ز) کردوو^(٤٨٩)، وادیاره بانگەوازی ھە
 ئاکامی باشی ھەبوو، بۆیە دەبینین بەرپێژەوه باس لەو قۆناغە ژیا و پەڕەندی بە گەورە
 زانا و فەقیھەکانی ئەوئ دەکرێ^(٤٩٠)، ئەمە سەرباری ئەوئ لەم قۆناغەدا کاری لەسەر ھزری
 سۆفیانی خۆشی کردوو، لە زۆر لە مەسەلەکان قوڵبۆتەوه و بۆچوونی خۆی ھەبوو و
 راستەوخۆ بە گولنابادی گوتوون، بەتاییبەت لەبارە ماناکانی "ناسین" و "فەنابوون"
 و تاییبەتەندیەکانی "عارف" و چەندانی تر^(٤٩١)، بەھەمان شێوە وەک رافەکاریکی قورئان لە
 دیدیکی سۆفیانیو دەرەگەوئ و کۆمەڵێک لە ئایەتەکانی لە ھەندیکێ عیرفانییو شروئە
 کردوون^(٤٩٢)، بێگومان ئەمەش دەماخاتە بەردەم سۆفیەکی تاییبەتەندی خۆی وەرگرتوو و
 لەبازنەکی سەربەخۆدا، بەلام بە تامیکی ھەلاچییانە کاردەکات.

(٤٨٦) ھجویری: کشف، ج ٢، ص ٥٠١. لوئس ماسینیون: آلام ھلاج، ص ٧٧.

(٤٨٧) الأنصاري: طبقات الصوفية، ص ٣٩٣.

(٤٨٨) خواجە محمد پارسا: فصل الخطاب، ص ١٦٧. جامی: نفحات، ص ١٥٧.

(٤٨٩) لوئس ماسینیون: آلام ھلاج، ص ٤٣٤.

(٤٩٠) خواجە محمد پارسا: فصل الخطاب، ص ١٦٧.

(٤٩١) التعريف، ص ٩٢، ٩٣-٩٤، ١٠٦، ١٠٢، ٩٩.

(٤٩٢) ھەر بۆ نمونە پروانە: السلمي: تفسير السلمي، ج ١، ص ٣٤٤، ١٣٢، ١١٣، ٧٥، ٦٧، ٦٠، ٥٣، ٤٩ و

چەندان شوتنی تر.

رهوتی ههلاجیی له نیۆ سۆفیانى شارى حولوان:

سۆفیانى شویتیکى دى که کهوتبوونه ژێر کارىگهرى ههلاجوه، هى شارى حولوان حوون، لهویدا ناوی چهند کهسایهتییه کمان له بهر دهستایه راستهوخۆ په یوه ندیان به ههلاجوه ههبووه، رهنگه ههره دیاریان نه بو ئیسهحاق ئیبراهیمی کورێ عهبدولکهرمى حولوانى بیته، نهو کهسه وا وهسفده کرێ له خزمهتکاره کانی ههلاج بووه و نزیکه ی ده سالیکی خزمهتی کردووه و . خۆی گوتهنى، له کهسه ههره نزیکه کانی بووه^(٤٩٣)، لهو بهسه رههاتانه ی نهو حولوانییهش دهیگێرتهوه وادیاره تهواو تیکه له به جیهانیینی عیرفانیانه ی ههلاج بووه^(٤٩٤)، تا ئاستیک رهههنده سهروو ئاسایه که ی نهو سۆفییه شی پێ قه بوول بووه، ههر بۆیه دهیپینین له گه له یاههرانی تری داواى نواندنی کهرامهت له ههلاج ده کهن و نهویش به گوێیان ده کات^(٤٩٥).

ههرجۆنیک بیته له بهر نه بوونی هیچ باسیکی ئیبراهیمی حولوانى له سه رچاوه تاییه تییه کاند، هیچی تری له باره وه نازانین، ناگاداری ورده کاریی هه لۆیست و تیگه یشتنی وی بۆ هزری ههلاجی نین. مه گهر له خالیکى گرنگدا نه بیته که په یوهسته به تیروانیینی "نهوانیتر" ی نه یار بۆ ههلاج و نهو به دگومانییه ی له نیوه ندی ئیسلامیدا له هه مبه ر تیژه کانی هه بووه، به دگومانییه که وایکردووه که سیکی وه ک ئیبراهیمی حولوانیش، سه رباری نهو نه زمونه ژنییه ی له گه له هه لاجدا هه یبووه، بکه ویتته حالى راپایى و دوودلییه وه^(٤٩٦). نه مهش، بهر له هه موو شتیک، ده ریده خات پرویاگه نده ی دژه هه لاجی چهنده به هیز بووه، به تاییه تیش به "زه ندیق" دانانی و تۆمه تبارکردنی به ده رچوون و به تالکردنه وه ی بنه ما نایینییه چه سپیه کان.

دیاره ههر نه مه وایکردووه که سه نزیکه کانیشی، له وینه ی ئیبراهیمی حولوانى، پرسیاریان له لادا دروست ببێ و پتوستان به وه بێ دلتیایان بکاته وه. مه سه له یه که پتر بۆ نهو حولوانیه کیشه بووه گونجان و نه گونجانی تیگه یشتنی ههلاجی بووه له گه له ده رکه وته باوه کانی ناین، بهو جۆره ی رهوت و ریتبازه ئایینییه کان و رهوته سۆفییه کانی په یوهست به وان،

(٤٩٣) ابن الساعي: أخبار الحلاج، ص ٢٢.

(٤٩٤) أخبار الحلاج، ص ٢٣-٢٤.

(٤٩٥) أخبار الحلاج، ص ٢٥-٢٦.

(٤٩٦) أخبار الحلاج، ص ٢٢.

گوزارشتیان لی کردووه و کردوویانه ته پیوه ری پیدانی ناسنامه ی موسلمانیتی دروست به تاکه کان. زیتیش ره هندی "باطنی" هزره که نهو قهیرانه رژییه ی بۆ یراهیم دروست کردووه، نهو دهویست بزانی و دلنیا بیته چنده نهو ره هنده توانیویه تی "شهریعت" له خو بگری و لیتی دهرنه چوو^(۴۷)، به تاییه ت که جه ختکردنه وه له سر نهو ره هنده باطنیه به وه تۆمه تباره چۆته سه رووی شهریعت و رووخساره دهره کییه کانی موسلمانیتی و باوه پرداری به ناراسته یه کدا بردووه جیاوازه له تیگه یشتنی هه مه گیر و کارپنکراو له ناستی نایینی فره می و میللییدا، ته نانه ت چه مکه که کراوه ته ناوی هیندیک له گروه شیعیه نه خوازراوه کان نه خاسه نیسماعیلییه کان^(۴۸).

هه لاج، بۆ نه هیشتنی گومانی حولوانی، پیویستی به وه به وه بۆچوونی خو ی له مه ر "ظاهر" و "باطن" ی ناین رووتر بکاته وه، رایبگه ی نهی نهو وردیونه وه یه له رووخساری دهره کی شهریعت کرۆکه کی که شف ده کات، کرۆکیش – که ره هنده باطنیه که یه – خو ی له خویدا بریتیه له ناسینی خودا، هه ر نه مه شه چییه تی ناین، با نهو تیگه یشتنه ش له سه رووی بیروباوه ره باوه کانه وه بیته و، وه هه لاج به حولوانی ده لی، بریتی ده بی له قه بولکردن و تواننده وه ی تیگه یشتنی ره وته هه مه چه شه کان – ته نانه ت نایینه جیاکان – له یه که بۆته دا^(۴۹). بیگومان مانه وه ی نهو حولوانیه له گه ل هه لاجیش پیمان ده لی به و تیزه رازی بووه و هه مان بۆچوونی له سر "ظاهر" و "باطن" له لادا گه لاله بووه.

جگه له و حولوانیه ناوی که سایه تی تری شاره که هاتوو، وه ک یونسی کوپی خضری حولوانی و بولحه سه نی حولوانی، نه م دووانه ش له یاوه رانی هه لاج بوون؛ هه م گوینگری وته کانی و هه میش له ساتی له داردانیدا له گه لی بوونه^(۵۰). له وه به رازی هیچی دی له سر خو یان و نهو په یوه ندیه یان نازانین، نه گه رچی هه بوونی چه ند که سیکی حولوانی له گه ل هه لاج، دهریده خات نه م ره وته ی سو فیه گه ری توانیویه تی بخزیه نیو پاتایی نایینی شاره که. خو پشتگویی خستنی

(۴۷) أخبار الحلاج، ص ۲۲.

(۴۸) هه ر بۆ نمونه بروانه: الغزالي: فضايح الباطنية، اعتنى به: محمد علي القطب، المكتبة العصرية، صيدا

— بيروت، ۲۰۰۱، ص ص ۲۱-۲۲.

(۴۹) ابن الساعي: أخبار الحلاج، ص ۲۳

(۵۰) أخبار الحلاج، ص ص ۳۵-۳۷.

بەسەرھات و بیروبۆجیونی ئەو کەسایەتیانەش لە دەرەوێ دەقەکانی لایەنگەر بە حەلاج، وامان نێ دەکات بڵێن شار بۆتە پێگەیه کی دیاری رەوتی حەلاجی لە تەواوی ناوچە کەدا.

رەنگە ئەو کاریگەریە حەلاج و ابکات جۆریک لە قوولبۆنەو لە هزری سۆفیانیە و هینانەوێ وێدە کاریەکانی بێتە خەسلەتێکی سۆفیانی ئەو، ئەمە لە شێوازی دەرپرینی هزرە کەیان رەنگی داوەتەو، وەک لە پەيامی یەکیک لە سۆفیەکانی ئەو، کە ناوی محەمەد کۆری قاسمی حولوانی یە، بۆ سۆفی گەورە کرماشان ئیبراھیمی کۆری شەبیان دەرە کەوێ، تیایدا — وەک سوللەمی باس دەکات — ئەو حولوانییە وێدە کاریەکانی زانست و زێدەرۆیی لە خستەرۆوی تەمومزانە یابەتەکان نە چوارچێوەی ئەوێ پێی دەگوترێ "ناماژەکان — الإشارات" دا کردوو^(٥٠١)، بەدەستەواژەیه کی تر ئەمە ئەو رەخنەیه کە کرماشانی، وەک رەخنەگریکی سەر سەختی رەوتی حەلاجی، ناراستە یەپامە کە ئەو سۆفیە کردوو، هەر بۆیە سوللەمی — بە پشتبەستن بە هەلۆستێ کرماشانی — وازھێنان لە باسکردنی وێدە کاری و ناماژەکان بە یەکیک لە بنەما سەرەکیەکانی سۆفیگەری دروست دادەنێ؛ بنەمایە کە وادەکات سۆفی سنوورەکانی شەریعت نەبەزێنی و لە چوارچێوەی فرمان و نەھیدا "الأمر والنهي" بێتێتەو و زێتەر قول نەبێتەو^(٥٠٢).

بۆیە ئەگەر محەمەد کۆری قاسمی حولوانی ئەو پابەندیە یەبێ بیرکردنەوێ دروستە و حالی سۆفیانیە باش، ئەگەر وانییە ئەوا — هەر بەپێی تیگەشتنی باوی سۆفیانیە — دوو چاری "بانگەشەکردن — الإداء"^(٥٠٣) دەبێتەو^(٥٠٤). ئەوێ لەو بە ئاکام گەشتەشدا جێگە ی سەرنج بێت ئەوێ کرماشانی هەمان ئەو رەخنەیه ی ناراستە حەلاج کردوو و تەواوی سۆفیانی ئاگادار کردۆتەو لەوێ ئاکامی بانگەشەکردن هەمان ئەو چارەنوسەیه کە حەلاج پێی گەشت. کەمێکی تر ئەو بابەتە زێتەر رووندەکەینەو.

(٥٠١) الملامتية، ص ١١٦.

(٥٠٢) الملامتية، ص ١١٦.

(٥٠٣) لە شوێنێکی تردا ماناکانی نەم چەمکە روونتر دەکەینەو.

(٥٠٤) الملامتية، ص ١١٦.

ههلاج له تێروانیی فیقهیدا - ههلوێستی قازی ئیبن گهچی دینهوه‌ری:

نه‌گه‌رچی ده‌بوايه باسی هه‌لوێستی نه‌و كه‌سایه‌تییه‌ی لی‌ره لی‌ی ده‌دوێن له‌گه‌ڵ باسی دینه‌وه‌رییه‌كان بێ، به‌لام له‌به‌رنه‌وه‌ی سو‌فی نییه‌ و فه‌قیهه‌ بۆیه‌ ناوا به‌جیا قسه‌ی له‌سه‌ر ده‌كه‌یه‌ن. به‌هه‌رحال وه‌ك پێشتر روونمان كرده‌وه له‌و قو‌ناغه‌دا ریبازی شافعی نه‌ك هه‌ر ده‌خزایه‌ نێو زه‌مینه‌ی ئیسلامیی - كوردیی، به‌لكو به‌ره‌به‌ره‌ جیگه‌ی به‌ ریبازه‌ فیه‌قی و ره‌وته‌ ئیسلامیه‌كانی تر له‌ق ده‌كرد. ئیدی كه‌سایه‌تی نه‌وتۆی شافعیمان بۆ ده‌رده‌كه‌وێ، وه‌ك سه‌ری دیاری نه‌م ریبازه‌ ده‌بن، له‌ ناستی جیهانی ئیسلامیدا پینگه‌ی بالا‌یان ده‌بێ و له‌سه‌ر نه‌و بنه‌مایه‌ سه‌رده‌ه‌ریان له‌گه‌ڵدا ده‌كرێ. ره‌نگه‌ له‌ دیارترین نه‌و كه‌سایه‌تیانه‌ قازی دینه‌وه‌ر و ده‌وره‌به‌ری له‌ سه‌رده‌می می‌رنشین حه‌سه‌نه‌یه‌ی كوردی (٣٤٨؟-٤٠٦ك/٩٥٩؟-١٠١٥ز)، نه‌بولقاسم ئیبن گه‌چی دینه‌وه‌ری بی‌ت، كه‌ شاره‌كه‌ی خۆی كردبووه‌ سه‌نته‌ریكی بنه‌ره‌تی ریبازه‌كه‌ و ببووه‌ هۆكاری نه‌وه‌ی له‌ شو‌ینه‌ دووره‌كانه‌وه‌ كه‌سانێك، به‌مه‌به‌ستی ئاشنا‌بوون به‌و زانست و وردبینیه‌ی پێی ناسرابوو، رووی تی‌بكه‌ن^(٥٠٥). به‌ شایه‌تی ها‌وسه‌رده‌مانی له‌ رووی زانستیه‌وه‌ به‌ پله‌ی یه‌كه‌م ده‌هات و وه‌ك نموونه‌ی به‌رزی شاره‌زا له‌ فیه‌قی شافعی قسه‌ی له‌سه‌ر ده‌كرا^(٥٠٦)، هه‌روه‌ها نه‌و خۆی له‌ رافه‌كردنی نه‌و ریبازه‌ فیه‌قییه‌دا ئاراسته‌ی جیاوازی هه‌بووه‌ و كۆمه‌لیك مه‌سه‌له‌ی خستۆته‌روو لای زانا‌كانی دی به‌رچا‌و ناكه‌ون^(٥٠٧).

سه‌باره‌ت به‌ په‌یوه‌ندیی ئیبن گه‌چ به‌ هزری سو‌فیگه‌ری و هه‌لوێستی له‌و دیارده‌ ئایینییه‌، شتی‌کی نه‌وتۆمان له‌به‌رده‌ستدا نییه‌، به‌لام بێ‌گومان ژبانی نه‌و له‌ دینه‌وه‌ری شاری سو‌فییان، نه‌ك هه‌ر ده‌یخاته‌ نێو ته‌لقه‌ی نه‌م گرۆیه‌، به‌لكو ناچاریشی ده‌كات كار له‌سه‌ر تی‌ز و بۆ‌چوونه‌ ئایینییه‌كانیان بكات، یان لایه‌نی كه‌م سنووره‌ شه‌رعییه‌كانی هزری نه‌وان بزانی، خۆ

(٥٠٥) الشیرازی: طبقات الفقهاء، حقه‌ و قدم له: إحسان عباس، دار الرائد العربي، بیروت، ١٩٧٠، ص ١١٩. السبکی: طبقات الشافعية، ج ٥، ص ٣٥٩. الأنسوي: طبقات الشافعية، تحقیق: عبد الله الجبوري، دار الکتب العلمیة، بیروت، ١٩٨٧، ج ٢، ص ١٧٦.

(٥٠٦) السمعاني: الأنساب، ج ٥، ص ٣٦.

(٥٠٧) النوي: کتاب المجموع، دار الفكر، بیروت، ١٩٩٧، ص ٢٨٨. ابن کثیر: البداية، ج ١١، ص ٣٨٦.

نموده ده چی ئمو له نئو ئه لقه یه دا ریز لی گیراو بوو بیت، هەر بۆیه ده بیهین سۆفی هەن و ته کانی ده گیر نه وه^(۵۰۸).

نموی لهو بواره جیگهی سه رنج بیت په یوه ندییه تی به دیارده ی حه لاجیه وه، نه گهرچی ورده کارییه کانی ئمو په یوه ندییه ش نازانری، به لام به سه رهاتیک هیه نیین گه چ له سه ر حه لاجی ده گیریتته وه که وه ک مرو ئیککی ناسایی و خاوه ن که رامات، له هه مان کاتدا بانگه واز کاریک بۆ نایینی ئیسلام، ده ریده خات. له ده قی به سه رهاته که دا که رامه تی حه لاجیی وه ک نامرازیک بۆ رازیکردنی غهیره دین (که لیژه زه رده شتییه) به نایینی ئیسلام به کار هی تراوه^(۵۰۹).

ناواخی به سه رهاته که بۆ ئیمه مه سه له یه ک نییه، به لکو نموی گرنگه گیرانه وه یه تی نه لایه ن نیین گه چه وه، که ده شی وه ک به رجه سه ته کردنموی حه لاج له زه مینه ی فیه قهیدا بخو ئینریتته وه و گیرانه وه ی به سه رهاتی که سینکه، فه قیه ی دینه وه پیی وایه نابی تپیه پرنری و به شار دراوه یی بمیتته وه.

هه رچو ئیک بیت نموه ناچی گرنگیدانی ئمو فه قیه به حه لاج هه ر ته نها به گیرانه وه ی ئمو به سه رهاته بوه ستی، به لام له بهر فه وتانی به ره مه مه کانی ناتوانین ته وای هه لویسته که ی له حه لاج بخو ئیننموه، هه ر بۆیه به سه رهاته که وه تاکه هه لویست و تیگه یشتنی ئمو زانایه لهو سۆفیه ده مه ییتته وه. به لام خو هه ر ته نها گیرانه وه ی به سه رهاته که خالیکی گرنگمان بۆ روونده کاته وه نه ویش بریتییه له بو ئاندنموی باسی حه لاج له پانتایی ئیسلامیدا، چونکه وه ک ده زانین هی نانه وه ی و ته کانی ئمو سۆفیه و باسکردنی — هه ر له دوای له داردانییه وه — چوونه خانه ی هه رامکراوه کانه وه؛ کتیه کانی قه ده غه کران و کتیه فروشان (الوراقون) سو ئند دران ئمو کتیه بانه نه کړن و نه فروشن^(۵۱۰)، ئیدی نه گه ر که سیک متمانه ی ته وای به خو ی و بهو زه مینه ی تپیدا ده ژیا نه بوایه و باوه ری به تیگهی حه لاجیه بانه نه کردایه ئمو کاره ی نه ده کرد، به تاییه تیش فه قیه یکی به ندی نئو شه ریه ت، شه ریه تیک که له میژ نه بوو حه لاجی بهو چاره نو سه گه یانده بو. بۆیه گیرانه وه کی نیین گه چ هه م به خشینموی پیگهی په راویز خراوی حه لاج و هه میش هه نگاو ئیکی جهر به زیه بۆ قه بولکردنموی له گو تار ی فیه قی ئیسلامیدا، به تاییه ت له لایه ن شافعه کانه وه.

(۵۰۸) الذهبي: تاريخ الإسلام، ج ۳۲، ص ۷۴.

(۵۰۹) بۆ ده قی ته وای به سه رهاته که بگه رپوه بۆ: القزويني: آثار البلاد، ص ۱۶۵.

(۵۱۰) مسکويه: تجارب، ج ۵، ص ۱۳۹.

بێگومان ئەگەر بمانەوی بە وردی لە هەلۆیستی فەقیهی دینهوهر تێبگهین، ئەوا دەشی بە هەلۆیستی گشتی شافعییه‌کان لەو سۆفییه‌ی بیه‌ستینه‌وه، چونکه وه‌ك ده‌زانین گه‌وره‌ زانا‌کانیان هه‌ر له‌سه‌رده‌می حه‌لاجوه، به‌تایبه‌ت دوا‌ی گرتنی و هاتنه‌ گۆڕتی پرسی داد‌گایی و له‌داردانی، نه‌رمییان نواندوه. ره‌نگه‌ رووترین هەلۆیستی شافعییه‌کانیش هی قازی و فەقیهی دیار نه‌بۆله‌باس نیین سوره‌یج بیت، که رازی نه‌بوه‌ له‌ داد‌گایه‌کردنه‌کی به‌شداری بکات، به‌ به‌هانه‌ی نه‌وه‌ی سروشتی سۆفیانه‌ی حه‌لاج له‌ده‌ره‌وه‌ی پ‌سپۆری داد‌وه‌رانه‌ که ناتوان جیا‌کاری له‌ نیوان ده‌روونه‌کان بکه‌ن^(٥١١). بۆ‌چوونه‌کانی نه‌و زانا شافعییه‌ له‌ دوا‌ی خۆی هه‌ژموونی به‌سه‌ر فیه‌قی شافعی‌دا کردوه^(٥١٢)، هەلۆیسته‌که‌شی تا سه‌رده‌مانی‌کی دره‌نگ قه‌بوڵ‌کراوه^(٥١٣). بۆیه‌ چاوه‌ڕێی نه‌وه‌ ده‌کرێ کاربگه‌ری به‌سه‌ر نیین گه‌چوه‌ هه‌بووبی، به‌ تایبه‌ت که نه‌وه‌ ده‌زانین له‌ په‌رپه‌رو و شاگردانی قوتابجانه‌ی فیه‌قی نیین سوره‌یج نزیک بووه^(٥١٤)، بۆیه‌ بێگومان ناگاداری هەلۆیسته‌که‌ی بووه، ئەگەر شه‌ویش شاوا حه‌لاج دینیته‌وه‌ نیو باسه‌‌کانه‌وه، نه‌وه‌ دیاره‌ له‌سه‌ر هه‌مان نه‌و هه‌یله‌ ده‌پوا که نیین سوره‌یج به‌سه‌ریدا رویشتوه.

دوا‌جار خاڵی‌کی تری نه‌و گه‌یژانه‌ویه، نه‌ك هه‌ر ته‌نها بریتیه‌ له‌ ناشنا‌کردنه‌وه‌ی حه‌لاج به‌ ناوه‌ندی فیه‌قییه‌وه، به‌‌لکو‌ نیشه‌که‌ له‌ چوارچێوه‌ی رێ‌بازیک‌دا ده‌کرێ که لی‌ره‌ به‌‌دواوه‌ ده‌بیته‌ رێ‌بازی په‌رپه‌رو‌کراوی زۆریه‌ی نه‌و خه‌لکه‌ی فیه‌قی له‌ نیواندا ده‌ژیا، بێگومان نه‌و خۆشی، وه‌ك یه‌‌کێك له‌ "سه‌ره‌‌کانی" رێ‌بازه‌‌که‌، رۆلی له‌ بلا‌وبوونه‌وه‌ی هه‌بووه. به‌مه‌ش حه‌لاج چیدی وه‌ك ته‌نیک‌ی نامۆ و ره‌مزیک‌ بۆ ده‌رچوون له‌ تێگه‌یشتنی شه‌رعیانه‌ نامینیته‌وه، به‌‌لکو‌ — له‌گه‌ڵ به‌رده‌وامیتی هه‌زی سۆفیگه‌ری له‌ ناوچه‌‌که‌دا — زه‌مینه‌ له‌‌بار ده‌ستی بۆ هه‌یشتنه‌وه‌ی و بردنی به‌ نیو پ‌روژه‌ی وێنا‌کردنه‌وه‌ و جێ‌کردنه‌وه‌ی، وه‌ك دیاره‌یه‌کی سۆفیگه‌ری — نایینی، له‌ چوارچێوه‌ی نه‌و سیسته‌مه‌ کولتووریه‌ی له‌ زه‌مینه‌ کۆمه‌‌لایه‌تییه‌‌که‌دا باوه‌ر به‌ره‌م ده‌هێنێ.

(٥١١) له‌باره‌ی بۆ‌چوونی نه‌و فیه‌قیه‌ ب‌روانه: الأسفراييني: التبصير، ص١٣٣. البغدادی: الفرق، ص٢٤٧. ابن‌ الجوزي: تلييس ابليس، ص٢٠٠. لويس ماسينيون: المنحنى الشخصى، ص١٣٦.

(٥١٢) الشيرازي: طبقات الفقهاء، ص٥٤.

(٥١٣) لويس ماسينيون: المنحنى الشخصى، ص١٣٦.

(٥١٤) الشيرازي: طبقات الفقهاء، ص١١٣، ١١٨-١١٩.

٢ - رهوتی دژه حهلاجیی:

دژایه تیکردنی حهلاجیه کان له دینهوهر:

له شاری دینهوهر رهوتیکی دژه حهلاجی له نارادابوو، نهگهرچی قهواره ی نهم رهوته بهتهواوی دیار نییه، بهلام به له بهرچا وگرتنی سۆفیانی سهر به رهوته که دهتوانین بلیین ههژموونی به سهر ههر رهوتیکی ترده هه بووه که ویستبیتی هه لۆیستیکی روون و لاگیرانه ی له حهلاج هه بی. ههرچۆنیک بیت زیاد له پالنه ریک هه بوو بۆ سه رهه لدان و گه لاله بوونی رهوتی دژه حهلاجی؛ بهر له هه موو شتیک بونیادی فیهی شار هانده ریکی باش بووه بۆ نهم کاره، نه گهر تازه گوتمان شافیهی کان له بهرام بهر به حهلاجدا نهرمیان نواندوه، نهوا ریبازه فیهیه کانی تری نهوئ هه مان هه لۆیستیان نه بووه، به تایبه تیش - وهک پیشتر بینیمان - لایه نگرانی ریبازی بالادهستی "سوفیانی"، که وهک باسی لیوه ده کرئ، به گشتی به پاریزی و به دگومانییه وه ته ماشای حه لاجیان ده کرد^(٥١٥)، بیگومان نهم هه لۆیسته ش له سه ته ریکی سه ره کی ریبازه که دینهوهره، چ له ناستی فیهی یانیش له ناستی سۆفیگهری په یوه ست به شه ریه ته وه، رهنگدان وهی هه بووه، چونکه ریبازه که دارپژه ری هه لۆیستی نایینیانه وه و پیوه ریان ده بی له خویندنه وهی ههر دیاردهیه کی وهک دیاردهی حهلاجی. له لایه کی تره وه پابه ندبوونی پتهو و په یوه ندیی سیسته مه تیکانه ی چه ند سۆفیه کی شاره که به گه وه ره سۆفیانی نه یار به حهلاج، به تایبه ت به جونهید، پالنه ریکی تری دژایه تی ده بی له شاره که دا.

رهنگه دیارترین رووبه روو بوونه وهی په یوه و کارانی رهوته که هی نه بو به کری کوری مه مشادی دینهوهری بی؛ لهو کاته ی نهو جینشینی باوکی تی له شارد و حهلاجیش له بهغداد له زینداندا یه، بهلام ههر بهرده وامه له هه ناردنی په یام و بانگه وازکردن، یه کیک لهو په یامانه ی به لایه نگریکی بۆ دینهوهری ده نیئ، بهلام - وهک نه بو به کر ده یگێرپه ته وه - نهو که سه گیراوه و به خۆی و په یامه که ی رهوانه ی بهغداد ده کرئ، لهویشدا وهک به لگه یه کی به هیز بۆ تاوانبارکردنی حهلاج به بانگه شه ی خودایه تی به کارده هینئ^(٥١٦).

(٥١٥) لويس ماسينيون: آلام الحلاج، ج ١، ص ٢٣٤.

(٥١٦) الخطيب البغدادي: أخبار الصوفية، ص ١٥٣. ابن الجوزي: تلبیس ابلیس، ص ١٩٨. ابن حجر: لسان

الميزان، ج ٢، ٣١٤. الحنبلي: شذرات، ج ٢، ص ٢٥٧.

بەپیتی بەسەرھاتە کە بێ کارەکە ی ئەبویە کۆری مەمشاد زۆر رەنگدانەوێ پابەندیی ئەو کەسە بە برپاری سیاسی - فێقهی ناوەندەو و کەمتر خۆتێندەوێهەکی هزریی رەوتەکەیه؛ بەدەستەوێدانێ ئەو کەسە حەلاجییەش سنوورێک دادەنێ بۆ هەر هەولێک لەدەرەوێ رەوتی رێگەپێدراوی سۆفیگەری کار بۆ دامەزراندنی تێگەیشتنێکی نوێی هزرە کە لەپانتایی شاردا بکات، ئیدی با شار مەلەبەندی هەرە سەرەکی سۆفییان بێت بەلام سنوورێک هەیە بۆ سۆفیوون لایەنی کەم لە رووی چیبەتی هزرەکەو.

بەدەر لەو هەلۆیستە، دیار نییە کە پەیوەندییەکانی گۆزی کۆرەکە ی مەمشاد بە حەلاجییەکان - دینەوێ بنیان - بۆ ناستی هزریی گوازابێتەو، هیچ رایەکی ئەوانان لەبەردەستدا نییە گفتوگۆیەکی راستەوخۆی حەلاجییەتی کردبێ، ئەبویە کریش بەدەگمەن نەبێ لە نێو سەرچاوێ سۆفیەکاندا دەرناکەوێ و کەمترین و تە و تیزی سۆفییانە ی خراوەتە روو. لەگەڵ ئەوەشدا ناتوانین ئەگەری هەبوونی ئەم تەرەزە لە گفتوگۆ رەتەبکەینەو؛ خۆقسەکردنی ئەم سۆفیە دینەوێ لەسەر مەقامی پشەبەستنی سۆفی بەخودا، ئەوێ کە - بە دەستەواژە ی سۆفیانە - "تەوێکول - التوکل" ی پێدەگوترێ و یەکیکە لەو چەمکانە ی هەندێک لە گەورە سۆفییان لەگەڵ حەلاج مەشتموریان لەسەر هەبوو، دەشی وەک دەرکەوتە یەکی گفتوگۆکە ی ببینین، لە و تەکیددا ئەبویە کر جەخت لەسەر گرنگی ئەم مەقامە و پێویستی لێ وردبوونەو، لە پێناو پشەبەستنی دروست بەخودا، دەکات. تەوێکولیش وەک رازێکی نێوان خودا و مەزۆ دەرناکەوێ، ئەگەر ئەو مەزۆ بەخودا پابەندی مەقامە کە نەبێت ئەو خودا نابێتە تاکە پشەبەنای^(١٧). کەچی پێشتر حەلاج - وەک کەمێکی تر بە درێژی روونی دەرکەینەو - بەکەم تەماشای ئەو مەقامە دەکات و ئەو بەهایە ی پێ نەبەخشیوێ کە کۆرەکە ی مەمشاد پێی دەدا، لای وی پەیوەندیی مەزۆ بەخودا لە سنووری پشەبەستن راناوەستی و دەبیاتە ناستیکی بالاترەوێ کە "حلول"ە، ئەمە رێک لەو پەيامە ی بەدەستی مۆریدەکە ی گیرا رەنگدانەوێ هەیە و ئەبویە کریش پێی رازی نەبوو.

بەهەر حال دەشی ئەمە ی گوتمان وەک جیاوازی رەوتی دژە حەلاجی لە دینەوێ بچۆنرێتەو، ئەگەرچی ناتوانین بیسەلمێنین تێروانییە کە ی کۆری مەمشاد وەک پەرچەکرداریکی

(٥١٧) السلمي: جوامع آداب الصوفية، ص ١٩.

بۆچۈنەكەى ھەلاج بۈۋە، بۆيە تەنيا ۋەك دوو راى جياواز لە خوئندەنەۋەى پەيۋەندىي نىۋان مەۋۇ ۋە خودادا لە نىۋو كولتورى سۆڧىگەرىدا دەمىنئەتەۋە.

ئىبراھىمى كورپى شەيبانى كرماشانى ۋە خوئندەنەۋەى بۆ تىگەيشتىنى ھەلاجىيانە لە سۆڧىگەرى:

لە سۆڧىيانى پانتايى كوردى، كەسەك كە ھەۋلى دابى لە نىۋو رەۋت ۋە قوتابخانە جياۋازەكانى سۆڧىگەرىدا پىنگەى ھەبى ۋە ھەلۋىستىكى روون لە دووتوۋى تىگەشتىنكى وردى ھەزەرەكە داپرېژى، سۆڧى كرماشان ئىبراھىمى كورپى شەيبانە.

بەشۋەيەكى شتى ھەزرى كرماشانى بە ئاسانى خۆى بەدەستەۋە نادات، جا چ لەبەر ئالۋزكاۋى ھەزەرەكەۋە بىت يانىش بەھۋى پەرش ۋە بلاۋى تىزەكانى لە نىۋو كىتە سۆڧىيەكاندا، لە گەل ئەۋەشدا بۆ تىگەيشتىنى دروستى تەسەۋفى ئەۋ، دەبى لە دوو خالى گىرنگەۋە بۆى بچىن، يەكەمىيان پەيۋەستە بە چىيەتى كايەكە لە ھەلسۈكەۋت ۋە پەيۋەندىيە نىۋوخۆيەكانىيەۋە، ۋەك لە بەشى پېشۋو قسەمان لەسەر كرد، دوۋەمىنىشيان ھىشتەۋەيەتى لە سنورى باۋەرى ئايىنى باۋ لە ميانەى بەرپەرچدانەۋەى ھەر رەۋتىكى ئايىنى ناچۆر ۋە ناباۋ، سۆڧىيانە بىت يان ھىتر. ئەۋانەى ناسىۋانە زۆر جەخت لەسەر ئەۋ بۆچۈنەى دەكەنەۋە ۋە رايدەگەينى: ((تونىد بۈۋە لەسەر بانگەشەكاران ۋە پەيۋەست بۈۋە بە كىتب ۋە سۈننەتەۋە))^(۵۱۸).

ھەربۆيە ئەگەر مانەۋى لە ھەلۋىستى ئەۋ سۆڧىيە لە رەۋتەكانى سۆڧىگەرى بە گشتى، بە تاييەت رەۋتى ھەلاجى بگەين، دەبى لەۋ جىھانبنىيە ئايىنىيەۋە دەست پى بگەين ۋە ئەۋ پەيۋەندىيە دەستىشان بگەين كە لە نىۋان ھەقىقەتى سۆڧىيانە ۋە شەرىعەتدا دەيىنى، بە دەستەۋازەكى دى دەبى ئاگادارى خوئندەنەۋەى كرماشانى بۆ ھاۋكىشەى "سۆڧىگەرى = ھەقىقەت" لە سنورى "فىقھ = شەرىعەت" بىن، ئەۋەى لە سەربوردەى ھەزرى ۋى رابىئىنى بېرىك لە وردەكارىيەكانى ئەۋ خوئندەنەۋەيە دەيىنى.

بەر لەھەموو شتىك ۋادىارە كرماشانى پەيۋەندىي راستەوخۆى بە خانەى فىقھى سەردەمى خۆى ھەبۈۋە، ھەرچەندە شتىك لەسەر ئەۋ رىبازە فىقھىيە نازانين كە پەيۋەى لىكردوۋە، بەلام

(۵۱۸) السلمى: طبقات، ص ۴۰۲. ابن خيس: مناقب، ج ۲، ص ۱۱۷.

ئەو دەزانين بەينى لە گەل فەقيھە شافعیەکان باش بوو؛ هەندیک لەوان فەرمودەى پێغەمبەر و هەندیکیشیان وتەکانى خۆى لى دەگێرنەو، ئەویش بۆ دلتیا بوون لە چەند مەسەلەىك هانا بۆ زاناکانى رێبازەكە دەبات^(٥١٩). ئەو پابەندیە فیهیە لە هەلسوکه وتیدا رەنگى داوئەو، وا باسى دەکړى کەوا خاوەن نیلتزامیکى نایینى پتەو بوو؛ ئەو تا لە ولاتى شامدا چۆتە نێو دوکانى شەراب فروشیک و لى رشتوو، لەسەر ئەو کارە گیراوه و لەلایەن دەسلەتدارانەو جەلد کراوه^(٥٢٠). هەر ئەمەش وای کردوو، لە گوتارى فیهیەدا، بخریتە دەرەوێ سنوورى تەسكى حوكمى سۆفیوون و تا درەنگانیک، بپیتە رەمزیکى سۆفى دروست و پابەند^(٥٢١).

کرماشانى لە چوارچێوەى سنوورە شەریعیەکانەو سۆفیگەرى خۆى بەیان دەکات و تەواوى هزرەکەى پى هەلدەسەنگینى، پى وایە سۆفى راست هەر بەو ناییت پەیرەوى لە رێساکانى سۆفیوون "حەقیقەت" بکات، بەلکو دەبێ لە بنەما فیهیەکانیش "شەریعەت" تیگەیشتوو و لیها تەو بێ، چونکە حەقیقەت بى شەریعەت مانای تەواوى نابێ، ئەمە بى ئەوێ "بى مانایى" حەقیقەت لە هزرى ویدا بگەیهنێ^(٥٢٢)، ئەو ئەبێ کە دەبێ سۆفیوون رەنگدانەوێ قوولبوانەو لە زانستە شەریعیەکان بپت.

ئەمە هەلۆیستى ئەو سۆفیە لە هەر دەرکەوتنیکی ناباوى سۆفیگەرى دیارى کردوو، رەنگە دەستپێکی ئەو هەلۆیست وەرگرتەش لە بەرامبەر بە هزرى ئەبوسەکرى شەبلى بووبى، لەسەرەتای ناسینى ئەو سۆفیەو و تا ئەو کاتەى خۆى لە رووى فیهیەو تاقى نەکردۆتەو و لە شارەزابوونى دلتیا نەبوو، ئەمە کردوو لە چوونە لای و گوێ لى گرتنى^(٥٢٣). ئەمەش

(٥١٩) السلمى: طبقات، ص ٤٠٢-٤٠٣. القشيري: الرسالة، ص ١١٢. الأنصاري: طبقات الصوفية، ص ٤٤٧. ابن الساعي: أخبار الخلاج، ص ١٠٢. الذهبي: سير أعلام، ج ١٥، ص ١٩٢.

(٥٢٠) القشيري: الرسالة، ص ٢٦٧. فريد الدين عطار: تذكرة، ج ٢، ص ٢١٤. الشعراني: الأنوار القدسية في معرفة قواعد الصوفية، دار المعرفة، بيروت، ٢٠٠٦، ص ٤٢-٤٣.

(٥٢١) هەر بۆ نمونە بڕوانە: الشاطبي: الإعتصام، ضبطه و صححه: احمد عبد الشافي، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٩٨٨، ج ١، ص ٦٩.

(٥٢٢) ابن خيس: مناقب، ج ٢، ص ١١٨.

(٥٢٣) السراج: اللمع، ص ٢١٠.

بەلگەيە لەسەر ئەو ەي لای کرماشانی شەریعت روونکردنەو ەي حەقیقەتە، ئەگەر وانەبێ دەشی سۆفی بە شتێک بگات حەقیقەت بێ یان شیواوی حەقیقەت و جۆریک لە بانگەشەکاری بێت، وەک لە خوێندنەو ەي ئەزموونی حەلاجی بەو ناکامە دەگات.

هەرچۆنێک بێت، کرماشانی لە دوو ناستی جیاوازا حەلاجی ەلئسەنگاندووە، ناستی ەلئسوکوت و ستراتیژیەتی بەرجەستەکردنی حالی سۆفیانه لە کەسیتییه کەیدا، لەگەڵ ناستی بیرکردنەو و دارشتنی ەزریدا، بەم شیو ەي:

١- ەلئۆیستی کرماشانی لە حالی حەلاج:

لە خوێندنەو ەي حالی حەلاج ئەو خۆی لە سێ چرکەساتی جودادا حەلاج دەبینی؛ سێ قۆناغی دەرکەوتنی حەلاج کە گەشەسەندنی ەلئۆیستی سۆفیانهی کرماشانیمان بۆ دەخاتە روو و هاوکارمانە لە قەبوولکردنی بینینی رەخنەییانە ئەو بۆ تیزە سۆفییه کانی لە ناوکۆی ەزری سۆفیگەری ئیسلامیدا.

رەنگە ساتی یەکەمی رووبەر و رووبوونەو ەي کرماشانی لەگەڵ ئەو حال ە، ناستی بینینی حەلاج بێت و سەرەدەری بێت لەگەڵ کەسێکدا کە "حال"ی وەک حالی باوی سۆفیانه نییە، لێرەدا ەیشتا کرماشانی نەبۆتە ئەو سۆفییه پێگەیشتووە تا بتوانی بەخۆی لەم کەسە تێبگات، بەلکو موریدیکی شێخەکەیت و بە پشتبەستن بە ەلئۆیستی شێخو ە لە حەلاج دەروانی، ئەمەش قۆناغی گەڕانییهتی لەگەڵ شێخەکە ئەو عەبدوللای مەغریبی؛ لەوکاتە لە شاری مەککە دەبن پێیان دەگوترێ حەلاج لەسەر چایەکی ئەوێ، ئەوانیش بۆ بینینی سەردەکەون، کرماشانی لەمەر ئەم دیدەنییه دەبێژێ: ((لە ەویانی خانووەکە لەسەر بەردێک و لەبەر رۆژ دانیشتبوو، ئارەقە لی دەتکایە سەر بەردەکە، کە مەغریبی تەماشای کرد، بەدەست ناماژێ بۆ کردین کە بگەڕێنەو، چوینەو ە مزگەوت، لەوئ ئەو عەبدوللای پێی گوتم: ئەگەر بژی دەبینی ئەو چی بەسەر دیت، ئاوا بە گێلی رۆنیشتووە و لەگەڵ خودادا سەبر دەگری. پرسیمان ئەو کەسە کێیە؟ گوتمان حەلاج))^(٥٢٤).

ئەو بەسەرھاتە پێمان دەلێ یەکەمین بینینی کرماشانی بۆ حەلاج ەستەکییه و لەدەرەو ەي ەلئۆیستی خۆیەتی، بەلام کاریگەرە لەسەر ەلئۆیست وەرگرتنێکی دواتری

(٥٢٤) الخطيب البغدادي: أخبار الصوفية. ص١٤٦. الذهبي: سير أعلام، ج١٤، ص٣١٧.

نېراھىم، چونكى ئىمى - وەك پىشترىش ناماژەمان پىندا - زۆر نىزىكى ئىمى عەبدوللاى مەغرىبى بوو، بۆيە يىگومان كارىگەرى بىسەر ھەبوو. كاتىكىش كرماشانى قۇناغى مورىدى دەپى و وەك سۆفىيەك، بەلكو گەورە سۆفىيەكى سەردەمەكى، جارىكى تر ناچار دەپى ھەلوئىستى ھەبىت، كە دەشئ ئەمەش بە قۇناغى دووھى ھەلسەنگاندنى ھالى ھەلاجى ناوژەد بىكەين، ئەویش قۇناغى گەپانە بەدوای ھەقىقەتى ئىمى سۆفىيە. لىرەدا ھەلاج گىراوہ و ھەرايەكى گەورە لى ناوہندى نايىنى بە گشتى و ئەلقەى سۆفیان بە تايىبەتى ناوہتەوہ. كرماشانى خۇى لەبەردەم دوو ھەلوئىستدا دەبىنەتەوہ: ھەلوئىستىكى شەرى لىمەر سەردەرى و دادگايى كردنى كەسەك پابەندى بىنەماكان نابى و بە ئاشكرا پىشەتلىان دەكات، دووہمىش سۆفىيەك كە خاوەن بۇچوونى خۇيەتى، ئەگەر جۆرىك لى جىاوازى پىتوہ دىارە و خۇئەندەوہى رەخەنىمان بۇى ھەبە ماناى ئەوہ نىيە بەمچۆرە مامەلەى لەگەلدا بىكەين. لەوہدەچى ئىمى دوو ھەلوئىستىيە، بەتايىبەت دواى ئەوہى ھەندىك لە گەورە سۆفیان بە ئاشكرا دژايەتەيان بۇ ھەلاج رادەگەيەنن وەك عەمرو كورپى عوئمانى مەككى (م ۲۹۷/ك ۹۱۰ز)، و لەسەروروى ئەوانىشەوہ جونەيد^(۵۲۵)، كرماشانى تووشى جۆرىك لە دوودلى كردوہ، واپلىكردوہ لەسەروروى جىاوازيە ھەزىيەكان و دژە بۇچوونى بۇ ھەندىك لە تىزە بىنەرتەكانى ھەلاجەوہ، لەودىو رەوايى و ناپەوايى ئىمى مامەلەيەى لەگەل ھەلاجدا دەكرى، بەدواى راستىدا بىگەپى. لەمبارەوہ دەقتك لەبەردەستە، ئەویش ئەوہى كە كرماشانى چۆتە لاي گەورە فەقىھى شافعى لە بەغدا، كە لە ناوہندى سۆفىگەرىشدا نامادەيى ھەبە، ئەویش ھەر ئەبۇلەباسى كورپى سورەبجە كە پىشتر ناماژەمان بۇ ھەلوئىستى ئەرتىپانەى لە ھەلاج كرد، پىدەچى كرماشانى لەو رۆژەى فەتواى كوشتنى ھەلاج دراوہ، چۆتە لاي ئەو فەقىھە و پەرسى فەتواكەى لىكردوہ، ئەویش بە ناپەواى داناوہ و رەتى كرڈۆتەوہ^(۵۲۶).

دواچار چارەنوسى ھەلاج لەداردان دەبىت، كە ئەمەش ھەژانىكى گەورە گەلى سۆفیانە، لەگەلى بووبىن يان دژى، بۆيە دەبووا خۇئەندەوہى خۇيان بۇ ئىمى چارەنوسە ھەبووايە، كرماشانى يەكەك بوو لەمانە، كە تا ئاستى بەرھەمەتتەنى گوتار لىي ورد بۆتەوہ، گوتارىك كە دەشئ ھەمەگىرانە ئاراستەى ئەوانە بىكرى وەك ھەلاجىن ياخود بىكرەنەوہى ھەلاجىيانەيان

(۵۲۵) الأسفرايىنى: التبصير، ص ۱۳۳.

(۵۲۶) ابن الساعى: أخبار الحلاج، ص ۱۰۲.

ههیه، لهو هه‌لۆیستە‌ی کرماشانی ته‌نیا وته‌یه‌کی گرنگمان له‌به‌رده‌ستدا ماوه، که هه‌م هه‌لسه‌نگاندنی نه‌زموونی عیرفانی هه‌لاجه و هه‌میش پێش‌نیارکردن و ده‌ست‌نیشان‌کردنی رێبازێکی تره‌ بۆ هه‌ر نه‌زموونێکی عیرفانی بیه‌وێ به‌هه‌مان ئاراسته‌ی هه‌لاجه‌دا نه‌پرا و هه‌مان چاره‌نووسی نه‌بێ. وته‌که به‌ شێوازی ئاگادار‌کردنه‌وه‌یه و له‌ چوارچێوه‌ی چه‌مکیکی گرنگی سۆفیانه‌ خراوه‌ته‌پروو، نه‌ویش "بانگه‌شه‌کاریی - الإدعاء"؛ کرماشانی ده‌لێ: ((دوور‌که‌ونه‌وه له‌ بانگه‌شه‌کاری، نه‌وه‌ی بیه‌وێ به‌رهه‌می بانگه‌شه‌کردن بیه‌نی با ته‌ماشای هه‌لاج و چاره‌نووسی بکات))^(٥٢٧)، له‌په‌راوه‌یه‌کی تریشدا وته‌که زیاده‌ی هه‌یه که ده‌لێ: ((له‌وکاته‌وه‌ی ئیبلیس گوتی من له‌و باش‌ترم، بانگه‌شه و نه‌یاریتی شوومه‌ بۆ نه‌ربه‌هه‌کانی))^(٥٢٨).

بۆ تێگه‌یشتن له‌و بۆچوونه‌ ده‌بێ بیه‌خینه‌ ناو‌کوێ هه‌زری سۆفیگه‌ریه‌وه، له‌وێدا ده‌زانین کرماشانی "بانگه‌شه‌کردن" له‌ چوارچێوه‌ی سنوره‌ شه‌رعیه‌کان ده‌بینێ، بانگه‌شه‌یه‌ک که وا ده‌ناسرێ جۆرێکه له‌ بێ‌شه‌رمی و بێ‌ریزی و زێده‌پۆیی له‌ ناخافتندا^(٥٢٩). ته‌گه‌رچی کرماشانی له‌ده‌قه‌که‌ی خۆیدا ده‌ست‌نیشانی چیه‌تی بانگه‌شه‌کردنی هه‌لاجه‌یه‌ی نه‌کردوه و به‌پرونی مانای چه‌مکه‌که‌ی رانه‌گه‌یاندوه، به‌لام له‌ شوێنێکی تردا نه‌و مانایه‌ی ناشکرا کردوه کاتی رایده‌گه‌یه‌نی نه‌و که‌سه‌ تووشی بانگه‌شه‌کاری درۆزانه‌ ده‌بێ که ده‌ستی له‌ حره‌مه‌تی شێخه‌کانی هه‌لگرتبێ^(٥٣٠)، واته‌ پابه‌ند نه‌بوونی به‌ سیسته‌می سۆفیانه که خۆی له‌ په‌له‌بنده‌یه‌کی نایینی تۆکه‌م و پیرۆزکراوه‌ ده‌بینێته‌وه، که ده‌رچوون لێی واده‌کات سۆفی بخه‌رتیه‌ ده‌ره‌وه‌ی سیسته‌مه‌که‌وه. هه‌ر نه‌و پابه‌ند نه‌بوونه‌ش به‌ سیسته‌می کارپێکراو کرماشانی به‌و ئاراسته‌یه‌ ده‌بات حاڵی هه‌لاج به‌ حاڵی ئیبلیس بچوێنی، هه‌ر بۆیه ره‌خه‌گرتنی نه‌و له‌ هه‌لاج په‌یوه‌ستکراوه به‌ ره‌خه‌گرتن له‌ ئیبلیس که له‌ تێروانینی نه‌ودا وه‌ک په‌که‌مین بانگه‌شه‌کارێک چاوی لێ ده‌کری، به‌تایبه‌ت کاتی‌ک چاک‌تر بوونی خۆی له‌ مرۆڤ به‌ خودا

(٥٢٧) ابن الساعي: أخبار الحلاج، ص ١٠١.

(٥٢٨) الخطيب البغدادي: أخبار الصوفية، ص ١٤٧.

(٥٢٩) القشيري: منشور الخطاب، ص ٩٩.

(٥٣٠) الشعراني: الطبقات، ص ١٧٠.

را ده گه یه نښ، ناکامی نهو بانگه شه کړنده ش — وهک له کولتوری نیسلا میدا به روونی خراو ته روو — به نه فرت کړدنی بووه.

بۆ روونبوونه وهی زیاتری بابه ته که، هانا بۆ بیروبووچوونی حلاج له کتیبی "الطواسین" ده بڼ، نهو ریک لهو بابه ته دهوئ، به ناشکرا رایگه یاندوه که خوی وهک نیبلیس بانگه شه کاره، به لām بیگومان به تیگه یشتنیکي تمواو جیاواز له وهی کرماشانی، به پای حلاج کات. نیبلیس رایده گه یه نښ له نادم باشتره و جگه له خدا سوژده بۆ هیچی تر نابات، نیدی به مه له نه هلی ناسمانه و لهو یه کتاپه رستر نییه، نه مهش بانگه شه یه کی دروسته^(۴۱)، له بهرام بهردا بانگه شه ی حلاجی بریتی ده بی له وهی "من خودام - انا الحق" و — وهک له سه ره تاوه به دیار کهوت - بانگه وازی تیگه ل بوونی ذاتی موژقانه ی له گه ل ذاتی خودایی جار ده دا، بی نه وهی لهو چاره نووسه برسی که ده شی له ناکامی بانگه شه که ی پی بگات^(۴۲)، واتا به پای نهو بانگه شه په یوه ست بوونه به گوونی راستی ته نانت نه گهر له بهرام بهر خوداشموه بیت، که چی کرماشانی نه مه وهک حاله تیگی نادرست ده بڼ. به مهش له به رده م دوو ناستی قسه کړدین له سه ر یه ک تیز که بانگه شه کړنده، نه وهی کرماشانی دوانه له سه ر بهر هم و ناکامی تیژه که نهک چیه تیبه که ی، بۆیه لای نهو بینینی حالی هریه که له نیبلیس و حلاج و امان لی ده کات - بی پرسی چیه تی - له بانگه شه کاری دوو بکه وینه وه، چونکه له هه ردوو حاله تدا ناکامی شو مه، خو دوا جار نیبلیس به نه فرت کرا و حلاج له دار درا.

۲- تیروانینی کرماشانی بۆ چه مکه گانی نیو هزری حلاج:

ره خنه گرتنی کرماشانی له حلاج له ناستی بیروباوه پوه به شیوه یه کی ناراسته و خویه، هیچ ده قیگی میژوویمان له به رده ستدا نییه بیسه لمینئ نهو دوو سو فییه روویه روو قسه یان له گه ل یه ک و له سه ر بۆچوونه سو فییه گانی یه کتر کړد بڼ، به لām بیگومان ناویانگی حلاج و نهو سه رکیشیه ی له بیرکړدنه وه دا پتی ناسرابوو، وای له کرماشانی کړدوه لهو ناسته شدا قسه ی

(۵۳۱) الطواسین، ص ۱۳. ههروه ها پروانه: روزبهان بقلی: شرح شطیحات، ص ۳۷۷-۳۸۱. آنا ماری

شیمیل: أبعاد، ص ۲۶۵.

(۵۳۲) الطواسین، ص ۱۱۴. ههروه ها پروانه:

لەسەر بکات. بەتایبەت کە دەقیکی گرنگمان لەمەر هەلۆیستی حەلاج لە تیگەیشتنی ھاورپیەکی نزیکی کرماشانی لە ھالەتی سۆفییانە ھەیە، ئەویش ئیبراھیمی خەواص^(۵۳۳)، رەخنەیی حەلاج لەو سۆفیە لەودا ھەبە کە نەیتوانیوە لەنێو مەقام و ھالە سۆفیەکاندا، لە مەقامی پشتبەست بە خدا "تەوہ کول" بپەریتەوہ بۆ ھالی "فەنا بون لە یەکتاپەرستی - الفناء في التوحيد" دا^(۵۳۴). ھەک دەزانن ئەو ھاورپیەیی کرماشانی لەتەوہ کولدا یەکانەیی سەردەمەکی خۆی بوو، تەوہ کول بۆتە بابەتی ھەرە سەرکی بێکردنەوہی و کتیبی تایبەتی لەسەر نوسیو^(۵۳۵). خەواص پێی وابوو سۆفی لە چوارچێوەی ئەو مەقامدا دەتوانن پێناسەیی پەییوەندی خۆی بە خداوە بکات، ئەو تەوہ کولەیی بە پلەیی یەکەم پەییوەستە بە ئازاردانی جەستەیی ھەک کەم خواردن و پشتکردن لە ھەز و ئارەزووە دنیاییەکان^(۵۳۶)، کەچی حەلاج رازی نەبوو بەوہی ئەو مەقامە رێبازێک بێت بۆ رازیکردنی خدا بەلکو دەبی سۆفی بەتەواوی خۆی بداتە دەستی خداوە، کە ئەمەش رێگای فەنا بون^(۵۳۷)، ھەک تۆزێکی تر باسی دەکەین. ئەوہی لێرەدا گرنگە ھەلۆیستی ئیبراھیمی کرماشانی یە لەو بەریە ککەوتنە ھەزییەدا، ئەگەرچی ھەلۆیستە کە نادیارە، بەلام بە وردبونەوہ لە تیگەیشتنی بۆ تەوہ کول ناپراستەوخۆ قسە لەسەر بەریە ککەوتنە کە دەکات و وێستوویەتی سنووری بۆچوونی ھەردوولا دەستنیشان بکات، ئەمەش لە رێگەیی نیشاناندانی ئەو پایەیی ئەو و ھاورپیەکی و پەیریە و کارانی رەوتەکیان بە تەوہ کولی دەدەن و بۆتە بەشێک لە بونیادی بێکردنەوہی سۆفییانەیان، لەگەڵ ئەو ھالەیی حەلاج داوای لێ کردون پێی بگەن و رایگەیان دووہ ئەوان ھێشتا لێی دوورن کە فەنا بونە.

بە بۆچوونی کرماشانی تەوہ کول: ((رازێکە لە نێوان بەندە و خدا دا، بۆیە ئەرکە — لەسەر بەندە — ئەو رازەیی بۆ کەس ناکرا نەکات))^(۵۳۸). پێگومان بە "راز" دانانی ئەو مەقامە

(۵۳۳) السلمي: طبقات، ص ۴۰۲. القشيري: الرسالة، ص ۱۱۲.

(۵۳۴) بۆ دەقی رەخنەکی حەلاج بگەریتەوہ: ھەجویری: کشف، ج ۲، ص ۴۳۶.

(۵۳۵) السلمي: المقدمة، ص ۳۹. منصور بن اردشير عبادي: مناقب، ص ۹۷.

(۵۳۶) الحركوشي: تهذيب، ص ۱۱۳. السلمي: المقدمة، ص ۳۹.

(۵۳۷) لويس ماسينيون: آلام الحلاج، ج ۱، ص ۱۳۷.

(۵۳۸) السلمي: المقدمة، ص ۳۹. فريد الدين عطار: تذكرة، ص ۲۱۵. ابن الملقن: طبقات، ص ۵۰.

بەرزکردنەوهیەتی بۆ سەرۆکی ئەو پێناسانەی سۆفییان بۆیان دەکرد، هەرۆهە بەخشینی تایبەتەندیەکی عێرفانیانە بە مەقامەکە و رایده‌گەیه‌نێ ئەستەمە مەرۆفەتوانی پیتی بگات، چونکە دواجار "راز" لە خەڵک پەنھانە و، بە دەستوری سۆفییان، تەنھا خودا دەیزانی^(۵۳۹)، بۆیە دەشی وەک بالاترین پایە پەیوەندی نیوان مەرۆف و خودای بێسین و چاوەڕێی ئەو نەکەین لە پشت ئەودا ناستیکی تری پەیوەندی هەبێت. کەچی لای حەلاج تەوێکول تاقیکردنەوهی تواناکانی مەرۆفە لە بەرگە گرتن، مانەوێش لەو مەقامەدا رەفتاریکی سۆفیانە نەک رازیکی خودایی، بۆیە رایده‌گەیه‌نێ کەسیک بەراستی تەوێکولی کردبێ نابی لە شارێکدا شتێک بخوات کە تیایدا کەسیکی لەو شایستەتر هەبێ بیخوا^(۵۴۰)، کەواتە ئەگەر سۆفیوون لە سنووری ئەو مەقامەدا بچێتەوه ئەوا دەستیشانکردنی ئەو پانتاییە کە سۆفی دەتوانی تیایدا پەیوەندی خۆی بە "هەق" ببینی، نەک رازیکی پەیوەندی کەمان لی بشاریتەوه.

بەهەر حال مانەوه لە مەقامی تەوێکول لای کرماشانی مانای ئەو نییە قسە لەسەر "فەنابوون"، کە حەلاج بانگەشە بۆ دەکرد، نەبێ؛ بەلکو دیەوێ — رەنگە وەک رەخنەیکیش بۆ تیگەشتنی حەلاجیانە — بۆچوونی خۆی لەسەر بختە روو، تەنانت دەشی بلێن دوان لەو چەمکە جومگەیکە بنەرەتی هەلوێستە رەخنەیکە پێکدێت.

چەمکی "فەنابوون" لە هزری سۆفیگەریدا فرە مانایە، بەجۆریک ئەوێ بخوازی لە یەک پێناسەدا جێی بکاتەوه کورت دێت، لەگەڵ ئەوەشدا "فەنا" و "بەقا" بە دوو پایە بنەرەتی گەشەسەندنی سۆفی لە دالانەکانی عێرفان دادەنرێن^(۵۴۱). پێ دەچێ لە دەستیکی بەکارهێنانی دوو چەمکە کەشدا زێتەر مانایەکی رەوشتیانەیان پێ دراویت، هەر بۆیە فەنابوون بریتی دەبێ لە وونبوونی هەموو خەسلەتیکی خراب و پشتگوێ خستنی تەواوی ئارەزوو دنیاییەکان^(۵۴۲)، کەواتە گەرمان بەدوای حالی فەنابوون گەرمانە بەدوای کۆمەڵێک بنەمای ئاکاری، سۆفی دەتوانێ بەهۆیانەوه خۆی پێناسە بکات، کاتیکیش رەفتارە مەزبەکان بایی

(۵۳۹) القشيري: عبارات الصوفية، ص ۶۰.

(۵۴۰) ابن خيس: مناقب، ج ۲، ص ۷۷.

(541) F.Rahman: Baka wa Fana, EI, Vol.I, p.951.

(۵۴۲) القشيري: الرسالة، ص ۱۴۶-۱۴۷.

ئەو پېتناسەيە نابن سۆفى بەدوای خەسلەت و رەفتارى سەروو مەرۆقەنە دەگەرئ، بۆيە فەنابوونى دەبەستىتەو بە پەيوەندىي خۆى بە خوداوە بۆ دۆزىنەوئى كۆمەلئىك رەفتارى خودايى و مانەو بە ھۆيانەو، كە ئەمەش ھالى بەقايە^(۵۴۳)، لىرەو ناسايى دەبىي ھالەكان وونبون و بىي وىستىي مەرۆق بىي لەبەردەم نامادەيى و وىستى رەھاي خودايى.

بەدەر لەم تىگەيشتنە دوانى سۆفیان لەسەر فەنابوون دوانە لەسەر بار و پايسەكانى، كە لەمەشدا گەلى سۆفیان بە رەوتى جىاواز و دژ بەيەكدا رۆيشتون؛ ھەندىكيان فەنابوون لەسنوورى شەريعتدا دەخویننەو و پىادەي دەكەن، وەك لەتەسەوفى سوننەگەرادا ديارە^(۵۴۴) و كرماشانى لەمەرخۆشمان سەر بەم رەوتەيە، كەسانىكىش دەيەنە دەرەوئى ئەو سنوورە و تىگەلئى چەمكى تری دەكەن كە نە شەريعت و نە سۆفيسەكانى پابەند بە بنەماكانى قەبوئى دەكەن، ئەمەش زىتەر لەلای سۆفیانى بەغدادەو دەيىنئ^(۵۴۵)، كە بىگومان ھەلاچ نمونەي ھەرە دياريانە، بە تىگەيشتنى ئەم گرۆيەش لەدەستدانى خەسلەت و تايەتمەندى مەرۆيسەكان دەروازەيەكە بۆ بەرجەستەكردنى خودايەتتى لەمەرۆقدا، وەك لە دەستپىتكدا قسەمان لەسەرى كرد.

لەبەرامبەردا بەرەي يەكەم كە كرماشانى يەكئىك لە رەمزەكانىيەتتى، پىيان وايە دەبىي فەنابوون لەچارچىتەو پەيوەندىيەكى خودان مەرزى نىوان مەرۆق و خودا بىتەيتەو و برىتى دەبىي لە ناسىنى خودا و بە تاك دانانى، ئەمە رىك لە پىتناسەي ئىبراھىم بۆ "زانستى فەنا و بەقا" دەردەكەوئ، كاتىك رايەگەيەنئ ئەو زانستە: ((لەبارەي دئسۆزى بۆ يەكتايى و راستى بەندايەتتى يە، ھەر شتىكى تری جگە لەمە لەرئىلادان و زەندەقەيە))^(۵۴۶). ئەم وتەي

(۵۴۳) الكلابادي: التعرف، ص ۹۰-۹۱.

(۵۴۴) رەنگە ديارترينيان جونەيد بيت، لەمبارەو بىروانە: رسائل الجنيد، تحقيق: على حسن عبد القادر، القاھرە، ۱۹۸۸، ص ۳۲-۳۷، بۆ زانبارى زياتر بىروانە: مجدي ابراهيم: التصوف السني - حال الفناء بين الجنيد والغزالي، مكتبة الثقافة الدينية، القاھرە، ۲۰۰۲، ص ۲۸۳-۳۰۱.

(۵۴۵) السراج: اللمع، ص ۵۵۲.

(۵۴۶) ((علم الفناء و البقاء يدور على إخلاص الوجدانية و صحة العبودية، و ما كان غير هذا فھر المخاريق و الزندقة))؛ الحركوشي: تهذيب، ص ۳۵۳. القشيري: الرسالة، ص ۱۱۲. الأنصاري: طبقات الصوفية، ص ۴۴۲. ابن عساكر: تاريخ، ج ۶، ص ۴۴۳. اليافعي: مرآة الجنان، ج ۲، ص ۲۴۳.

کرماشانی له نێو کولتوری ئیسلامیدا به ئاسانی تینه‌په‌رتنراوه و پشتگۆی نه‌خواوه، به‌لکو چهند جارێک هه‌له‌سته‌ی له‌سه‌ر کراوه و وه‌ك به‌لگه‌یه‌کی تیگه‌یشتنی دروستی فه‌نا و به‌قا به‌کاره‌یتنراوه؛ لایه‌نی كه‌م دوو رافه‌ی جیاوازی وته‌كه‌ له‌به‌رده‌ست دایه، یه‌كێکیان هه‌ر له‌ نێو بازنه‌ی سۆفیگه‌ریه‌وه له‌لایه‌ن هه‌جوه‌یری بۆی کراوه^(٥٤٧)، شه‌ویتریان دره‌نگتر له‌ده‌ره‌وه‌ی شه‌و بازنه‌یه‌یه، له‌لایه‌ن زانای ناودار ده‌هه‌بی(م ٧٤٨/ك ١٣٤٧)یه‌وه‌یه^(٥٤٨)، به‌لام شه‌ویان رووکه‌شیانه‌یه و وه‌ك تانه‌ لی‌دانه‌ی ساکاری هزری سۆفیگه‌ری له‌ دیدیکی شه‌رعی، به‌کاره‌یتنراوه و زۆر له‌مانای دروستی وته‌كه‌مان دوور ده‌خاته‌وه.

هه‌رچۆنێك بێت وته‌كه‌ جوړێك له‌ گشتگیری پێوه‌ دياره و هاوکارمان نابێت له‌ تیگه‌یشتنی بۆچوونی وردی شه‌و له‌سه‌ر دوو چه‌مكه‌كه‌، چونكه‌ شه‌و له‌رووی چیه‌یه‌وه‌ باسیان ناکات شه‌وه‌نده‌ی ده‌ستنیسانی شه‌وه‌ ده‌کات كه‌ ده‌بێ چی نه‌بن، بێگومان سنوورداری کردنیشیان به‌ دوو چه‌مکی تری وه‌ك "یه‌کتایی" و "به‌ندایه‌تی" نه‌ك هه‌ر پێناسه‌یان ناکات به‌لکو جه‌خت له‌سه‌ر شه‌و سنوورانه و پێویستی پاراستنیان ده‌کاته‌وه، هه‌ر بۆیه‌ ده‌شی بلی‌ین شه‌و خۆیندنه‌وه‌یه‌ی فه‌نابوون سنووردانه‌ی بۆ هه‌ر كه‌سێك بیه‌وێ له‌ده‌ره‌وه‌ی یه‌کتاییه‌وه‌ له‌ په‌یوه‌ندی نێوان خۆی و خودا بگات، تیگه‌یشتنێك كه‌ نابێ له‌ده‌ره‌وه‌ی به‌ندایه‌تی مرۆف بۆ خودا هیچ مانایه‌کی تری پێ ببه‌خشرێ، بۆیه‌ نه‌گه‌ر فه‌نابوون به‌ له‌ده‌ستدانی خه‌سله‌ت و تایبه‌تمه‌ندی مرۆفانه‌ له‌به‌رامبه‌ر به‌خودا لێكه‌ده‌دریته‌وه، شه‌وا به‌مانای ناوێزانی مرۆف به‌ خه‌سله‌ت و تایبه‌تمه‌ندییه‌ خوداییه‌كان نایه‌ت، وه‌ك هه‌لاج بانگه‌شه‌ی ده‌کرد. کرماشانی له‌و برۆایه‌ بووه‌ نابێ فه‌نابوون ناوێزانبوونی زاتی مرۆفانه‌ بێ به‌ زاتی خودایی، به‌لکو ده‌بێ به‌ روونی تخیلی نێوان زات و بابته‌ دیاری، خۆدێك كه‌ کاره‌که‌ی یه‌کتاپه‌رستی و دروستی پابه‌ند بوونه‌ به‌و کرده‌یه، له‌گه‌ڵ بابته‌تێك كه‌ نابێ تێکه‌ڵ به‌و کرده‌یه‌ بکری و بپێته‌ به‌شیکی به‌رجه‌سته‌کراو، چونكه‌ هه‌ر کاریکی له‌مجۆره‌ ده‌رچوونه‌ له‌ ساده‌ترین پێناسه‌ی یه‌کتاپه‌رستی و ئاساییه‌ — وه‌ك شه‌و حوكمی له‌سه‌ر داوه‌ — بجێته‌ خانه‌ی زهنده‌قه‌وه.

خۆیندنه‌وه‌ی هه‌جوه‌یری بۆ وته‌كه‌ له‌وه‌ی گوتمان نزیکه‌، پێی وایه‌ هه‌ر ده‌رچوونێك له‌و تیگه‌یشتنه‌ی فه‌نابوون نزیک بوونه‌وه‌یه‌ له‌ تیگه‌یشتنی مه‌سیحییانه‌ی په‌یوه‌ندی نێوان

(٥٤٧) کشف المحجوب، ص ٤٨٦. هه‌روه‌ها برۆانه: خواجه محمد پارسیا: فصل الخطاب، ص ٤٦-٤٧.

(٥٤٨) سیر اعلام، ج ١٥، ص ٣٩٣.

خودایه‌تی و مرۆفایه‌تی (لاهورت و ناسوت)، بۆیه ده‌لی شه‌وی کرماشانی مه‌به‌ستیه‌تی دانپیانانی "به‌نده" یه به یه‌کتایی خودا، مانای ملکه‌چی و گوپرایه‌لی به‌نده‌یه بۆ پریری خودایی، لیڤه‌وه "ملکه‌چ - مرۆف" له نیو سه‌رکه‌وتنی "بالا‌ده‌ست - خودا" فه‌نا ده‌بی، نه‌وکاته مرۆف هه‌ست به‌ بێده‌سه‌لاتی خۆی ده‌کات و جگه له‌به‌ندایه‌تی هه‌یچی تری بۆ نا‌کری^(٥٤٩).

له‌لایه‌کی تره‌وه له‌ بۆچوونی سۆفیه‌که‌ی کرماشان ده‌رده‌که‌وێ که‌مه‌تر فه‌نابوون شه‌و مانا ره‌ه‌شتیه‌ی هه‌یه که‌ ته‌نانه‌ت له‌ کولتووری سۆفی‌گه‌ری فه‌رمی پێی به‌خه‌راوه و وه‌ک بېنیمان جیا‌کاری سوو له‌ نیوان ره‌فتاری چاکه و خراپه^(٥٥٠)، به‌لکو ته‌نیا له‌ په‌یوه‌ندی به‌ خوداپه‌رستیه‌وه خۆی به‌یان ده‌کات، نه‌گه‌ر ره‌ه‌ندیکی ره‌ه‌شتیانه‌شی هه‌بی، نه‌وا بریتی ده‌بی له‌ ره‌ه‌شتی "خوداپه‌رستی" له‌ ریگه‌ی ناشنابوون به‌ چۆنیه‌تی دلسۆزوون بۆ شه‌و چه‌مه‌که و به‌ندایه‌تی دروست، نیدی هه‌ر به‌مه‌یه‌کی نه‌خلاقێ نه‌م مه‌به‌سته ده‌پێکی ده‌کری له‌نیو فه‌نا و به‌قادا جێگه‌ی بېته‌وه.

بێگومان هه‌شتنه‌وه‌ی نه‌م دوورایه‌ی نیوان مرۆفایه‌تی و خودایه‌تی به‌و مانایه‌ نییه کرماشانی هه‌مان شه‌و تیگه‌یه‌شتنه‌ باوه‌ی له‌مه‌ر په‌یوه‌ندی مرۆ به‌ خوداوه هه‌بیته که‌ له‌ زه‌مینه‌ی فه‌رمی ئیسلامیدا کاری پێ ده‌کری و نا‌کامه‌کانی په‌یوه‌ندییه‌که‌ی له‌سه‌ر داده‌پێژری؛ په‌یوه‌ندییه‌که‌ که‌ خۆی له‌ تیژی "خوداپه‌رستی له‌ پێناو پاداشت" ده‌بینیه‌وه، به‌ده‌سته‌واژه‌یه‌کی تر باوه‌ربوون به‌ خودا و جێبه‌جێکردنی فه‌رمانه‌کانی به‌مه‌به‌ستی شادبوون به‌ به‌هه‌شت بێ، به‌لکو له‌ روان‌گه‌یه‌کی عارفانه‌وه ده‌خوازی په‌یوه‌ندییه‌که‌ له‌ چوارچێوه‌یه‌کی تر بێ که‌ بریتیه‌ له‌ "بینینی خودا".

به‌ر له‌وه‌ی تیژه‌که‌ی له‌سه‌ر شه‌و باهه‌ته به‌هه‌ینه‌روو ده‌بی شه‌وه‌ روونبکه‌ینه‌وه که‌وا پرسی بینین و نه‌بینینی خودا پانتاییه‌کی دیاری له‌ هه‌زی ئیسلامیدا - به‌ ره‌وت و ئارپاسته جیاوازه‌کانیه‌وه - هه‌یه و بۆته پرستیکی به‌هه‌ره‌تی که‌لامناسی ئیسلامی، به‌کورتی ته‌نیا نه‌وه‌نده ده‌لێن هه‌ندی که‌ ره‌وته‌کان له‌وانه موخته‌زیله‌کان پێیان وابوه - له‌به‌ر تایبه‌تمه‌ندی

(٥٤٩) کشف المحجوب، ص ٤٨٦.

(٥٥٠) بۆ پێنase‌ی زیاتری چه‌مه‌که‌ به‌گه‌رێه بۆ: رفیق العجم: موسوعة مصطلحات التصوف الإسلامي، مکتبه‌ لبنان، بیروت، ١٩٩٩، ص ص ٧٣٠-٧٤٠.

پینکها ته و سیفاتەکانی - بینینی خودا مه‌حاله^(٥٥١). که‌سانیکیش، به‌تایبەت به‌شی هه‌ره زۆری په‌یره‌وکارانی ره‌وته سونه‌گه‌راکان له‌باوه‌ری بینینی له‌ رۆژی په‌سلان دان، به‌لام له‌ ده‌ره‌وی هه‌ر چۆنییه‌تی و مه‌رزیکدا (بلا کیف و لا حد)^(٥٥٢). کرماشانی بۆچوونی دووه‌می هه‌یه و پیتی وایه‌ مرۆڤ خودا ده‌بینی، له‌لای نه‌ودا مه‌سه‌له‌که‌ له‌ده‌ره‌وی چیه‌تی خوداوه‌یه، که‌ نه‌مه‌ ریگه‌یه‌ک بوو بۆ فه‌نابوون تیايدا، به‌لکو په‌یوه‌سته به‌ مه‌به‌ستی به‌ندایه‌تی له‌خۆیدا، که‌ نه‌مه‌ش فه‌نابوونه له‌یه‌که‌ته‌رستی.

نه‌و ناماژه‌ بۆ دوو جوور له‌ بینینی خودا ده‌کات که‌ ده‌شی ناویان بنیین "بینینی راسته‌وخۆ" و "بینینی ناراسته‌وخۆ" یاخود "بینین به‌ نوێنه‌رایه‌تی"، نه‌مانه هه‌ردوو جووریان جه‌ختکردنه‌وه‌یه‌کی شاراه‌ی له‌سه‌ر ناویزان نه‌بوون تیدا، به‌لام گه‌رانه به‌دوای جیگه‌ره‌یه‌کی نه‌م ناویزانه. جووری یه‌که‌می بینین په‌یوه‌سته به‌ ژبانی درای مه‌رگه‌وه؛ لی‌ره قسه‌ له‌سه‌ر پاداشتی خودا په‌رستی ده‌کات و رایده‌گه‌یه‌نی بۆ "وه‌لیه‌کانی خودا" نه‌و کاره به‌ مه‌به‌ستی شادبوون به‌و به‌هه‌شته نییه که‌ - وه‌ک خۆی وه‌سفی ده‌کات - به‌قەد زه‌وی و ناسمان به‌رینه، به‌لکو بۆ بینینی خودا خۆیه‌تی، نه‌و خودا په‌رستییه‌ی وه‌لییه‌کان کردوویانه ته‌نها به‌وه رازیان ده‌کات له‌ رووخساری خودا رابمێن^(٥٥٣). ئیدی چێژی رازمان له‌و رووخساره و "که‌شفبوون"ی، له‌ سه‌رووی هه‌ر چێژیکی تری جه‌سته‌یی ده‌بی که‌ له‌ کولتووری نایینیدا وێنای به‌هه‌شتی پینکراوه^(٥٥٤). بێگومان هه‌ر کرماشانی نه‌م بۆچوونه‌ی نییه، به‌لکو هاوشتیه‌ی نه‌و تیروانینه‌ی لای که‌سانی تریش هه‌یه له‌وانه نه‌بو جامدی غه‌زالی که‌ رایده‌گه‌یه‌نی که‌سه نزیکه‌کانی خودا له‌ به‌هه‌شتدا ته‌نها له‌و ده‌روانن و به‌که‌م ته‌ماشای "نیعمه‌ته‌کان"ی نه‌وی ده‌که‌ن^(٥٥٥).

(٥٥١) له‌مباروه‌ بگه‌ڕێوه‌ بۆ: الأسدابادي: الأصول الخمسة، حققه: فيصل بدیر عون، مطبوعات جامعة الكويت، الكويت، ١٩٩٨، ص ٧٤.

(٥٥٢) البغدادي: الفرق، ص ٣٠١.

(٥٥٣) المكي: علم القلوب، ص ١٦٦.

(٥٥٤) له‌باره‌ی چێژی فیرده‌وسی بگه‌ڕێوه‌ بۆ: عزیز العظمة: دنیا الدین فی حاضر العرب، ٢، دار الطلیعة، بیروت، ٢٠٠٢، ص ١٣٩-١٤٧.

(٥٥٥) المحبة والأنس والشوق والرضا، مكتبة و مطبعة مصطفى البابي الحلبي، القاهرة، ١٩٦١، ص ٨١.

هەرچی بینینی ناراستهوخۆیه ئه‌وا نزیکترمان ده‌کاتهوه له بابته‌تی فه‌نابوونه‌وه، ئه‌وه‌تا پێی ڕه‌خودا له‌بری ئه‌وه‌ی باوه‌رداران له‌سه‌ر زه‌وی ته‌ماشای رووخساری وی بکه‌ن، قه‌ره‌بووی کردوونه‌ته‌وه به‌وه‌ی ده‌شی له‌ برا باوه‌رداره‌کانیان بپروانن^(٥٥٦)، بێگومان لێره‌دا کرماشانی مه‌به‌ستی ئاوێزان بوون نییه‌، به‌لکو جه‌ختکردنه‌وه‌یه له‌سه‌ر کرده‌وه‌ی زاتیتکی مرۆفانه که زیننی له‌سه‌ر یه‌ک‌تاوه هه‌یه، بۆیه بینینی باوه‌رداران، بینینی که‌سانیکه له‌ حاڵی فه‌نابووندا، په‌یوه‌ندیان به‌ هه‌ق چۆته سه‌رووی چه‌زه‌کانیان، ئه‌وان نوێنه‌رایه‌تی خودا ده‌که‌ن له‌ پرۆسه‌ی په‌یوه‌ندیی گریڤانی مرۆفی باوه‌ردار به‌ خوداوه، به‌لام نوێنه‌رایه‌تی کردن به‌ کرده‌ی مرۆفانه که به‌ندایه‌تییه نه‌ک خودایانه که یه‌کتاییه.

هه‌رچۆنیک پێت - به‌ گه‌ڕانه‌وه بۆ بابته‌ته به‌نرته‌یه که - وه‌نه‌بێ ئه‌و تیگه‌یشتنه‌ی کرماشانی بۆ مه‌سه‌له‌ی فه‌نا و به‌قا تایبه‌ت بێ به‌و، به‌لکو هه‌ندیک له‌وانه‌ش که قه‌بوڵی هه‌لاجیان کردووه و تێزه‌کانی ئه‌ویان پێ قه‌بوڵ بووه، جه‌ختیان له‌سه‌ر ئه‌وه کردۆته‌وه ئه‌گه‌ر دوو چه‌مه‌که که به‌ندایه‌تی بۆ خودای له‌گه‌ڵ نه‌بێ ده‌بیته جوړیک له‌ بانگه‌شه، بۆیه هه‌ر کاتیک سو‌فی به‌جێته دۆخی فه‌نابوونه‌وه، له‌ هه‌موو شتیک حاڵی ده‌بیته‌وه جگه له‌ پابه‌ندبوون به‌ به‌ندایه‌تی بۆ خودا، چونکه راستی ئه‌م دۆخه به‌نده به‌ راستی به‌ندایه‌تییه‌وه^(٥٥٧).

به‌مشێوه‌یه، وا دێته به‌رچاو دا‌برانیکی گه‌وره له‌ نیوان ه‌زری کرماشانی و هه‌لاجدا هه‌یه و وا ده‌رده‌که‌وێ ژۆر که‌م ئه‌گه‌ری به‌یه‌ک‌گه‌یشتنی ئه‌م دوو بازنه‌یه ه‌زریه هه‌بێ، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا ئه‌وه‌ی جینگه‌ی سه‌رنج بێ له‌ مانابه‌خشین به‌ چه‌مکی "به‌ندایه‌تی"، به‌ پێچه‌وانه‌ی چه‌مه‌که‌کانی ته‌روه، کرماشانی له‌گه‌ڵ هه‌لاجدا هاو‌پایه، ئه‌ویش بریتیه له‌ ناساندنی به‌ندایه‌تی له‌ چوارچێوه‌ی چه‌مکی "ئازادی"دا؛ هه‌لاج پێی وابوو ئه‌وه‌ی ئازادی بوێ ده‌بێ به‌ به‌ندایه‌تی بگات^(٥٥٨)، هه‌رچی ئیبراهیمه رایده‌گه‌یه‌نێ ئه‌وه‌ی بیه‌وێ له‌ نیو گه‌ردووندا ئازاد بێ، با له‌ خودا په‌رستیدا د‌ل‌سو‌ز بێ، ئه‌وه‌یش به‌توانی به‌ خودا په‌رستی بگات له‌ هه‌موو شتیک تر ئازاد ده‌بێ^(٥٥٩)، به‌و مانایه به‌ندایه‌تی بۆ خودا - به‌ بینینی هه‌ردوو سو‌فی -

(٥٥٦) ابن خه‌یس: مناقب، ج ٢، ص ١١٧. فرید الدین عطار: تذکره، ج ٢، ص ٢١٥.

(٥٥٧) الح‌رکوشی: ته‌ذیب، ص ٣٥٣-٣٥٤.

(٥٥٨) ابن خه‌یس: مناقب، ج ٢، ص ٧٧.

(٥٥٩) الس‌لمی: طبقات، ص ٤٠٤. فرید الدین عطار: تذکره، ج ٢، ص ٢١٥.

نازادبوونی سۆفیه لهو په یوه ستیانه ی وهك ناکامی هه بوونی مرۆڤ له جیهاندا ههیه، نه وکاته ده چیته دهره وهی باز نهی هه ر په یوه ستیه که وه جگه له وهی به خودای ده به ستیه وه، بیگومان نه مهش به خشینى مانایه کی عیرفانییه به چه مکی نازادی له نیو کولتووری نیسلامی^(۵۶۰) و دهره یتانییه تی لهو چوارچیه گشتیه ی ده شی جیگه ی چه مکه کی تیدا بکریته وه و بناسینری.

(۵۶۰) بۆ زانیاریی پتر له سه ر نهو مانا عیرفانییه ی نازادی بگه رتیه بۆ: فرانز روزنتال: مفهوم الحرية في الإسلام، ت: رضوان السيد و معن زیاده، ط ۲، دار المدار الإسلامی، بیروت، ۲۰۰۷، ص ص ۱۵۹-۱۷۵.

دووم: ئەبوبەكرى كورى يەزدانىارى ورمى و دامەزاندانى رەوتى سەربەخۆى

سۆفېگەرى

لە پىتار دانانى سنوورېك بۆ ھەر ھەولتېكى دەرجوون لە بنەما چەسپىتراوھەكانى ھزرى سۆفېگەرى، گەورە سۆفېيانى سەردەمەكە سىستەمىكى كولتورى ئەوتۇيان دامەزاندەبوو، جەختى لەسەر پېرۆزكردنى زۆرى شىخى سۆفى و گوپرايەلى موريد و پەيرەوكانانى بۆ برپار و كەردەوھەكانى دەكردەو، ئەوھش لە ميانەى برەوېتدانی سرووتى ئايىنى – سۆفېيانەى ئەوتۆ كە ئەوكەسەى دەچووە نىو ئەلقەى سۆفېيانەوھ ناچار دەكرد لە ھەموو زانين و ھالەكدا بگەپتەوھ بۆ مامۆستاكانى و لە بۆچوونى ئەوان دەرنەچى^(۵۶۱). ئەو سىستەمەش كارى دەكرد بۆ ئەوھى ھزرى ئايىنى، زياتر لە خزمەت تۆخكردنەوھى ئەو پەيوەنديانە بىت، دواترىش تەواوى ھزرەكە لە چوارچىوھى تىز و چەمكى بەرھەمھىتراو لەلايەن گەورە سۆفېيانەوھ، سنووربەند دەكرا. لە نىو ئەم رەوھەدا ئەستەم بوو چاوەرېتى ئەوھ بكرى كەسانىك دەربەكەون، بەو سىستەمە رازى نەبن و بتوانن بە ئاشكرا رەخنە لەو گەورە سۆفېيانە بگرن و ھەولبەند سنوورېك بۆ ھەژموونى تىزەكانيان بەسەر تەواوى گوتارى سۆفېگەرى ئىسلامى دابنن، ياخود لاىەنى كەم بتوانن لە دەروھى كولتورى ئەوان لەنىو ئەو گوتارەدا كار بكەن و برەو بە چەمكەگەلىك بەدن كە بە پاي ئەوان لە نىو گوتارەكەدا پشتگوى خراون ياخود تىگەيشتنى ھەلەيان لەسەر ھەيە.

كەسەك كە لە پانتايى كوردیدا ئەو توانايەى لە خۆیدا بىنيوھ ھەلوئىستىكى رەخنەيى لەو جۆرەى ھەيى و لە دەروھى بۆچوون و رىبازە باوھەكانى سۆفېگەرى كەسەيتى خۆى ھەيى – وەك پىشتەر ناماژەمان بۆى كرد – گەورە سۆفى كوردى شارى ورمى، ئەبوبەكرى كورى يەزدانىارە، وەك لە خواروھە وردەكارىەكانى ھزرەكەى دەخەينە روو.

پىگەى شەرىعەت لە تىروانىنى كورى يەزدانىاردا:

ئەوھى لە سەربوردەى ھزرى ئەبوبەكرى كورى يەزدانىار رابمىنى تىبىنى دوو رەھەندى بنەپەرتى دەكات، يەككىيان شارەزابوونىيەتى لە بواری شەرىعەت و ئەوتۇيان قولبەونەوھەيتى لە بواری ھەقىقەتدا؛ ئەو دوو رەھەندەش تەواوكرى يەكترن، بەيى خوتىندەوھى ئەوھى يەكەميان زەھمەت دەيى بتوانن تىروانىنىكى گشتگىرمان لە سەر ئەوھى دووم – كە بابەتى

(۵۶۱) السلمى: الملامتیه، ص ۱۰۸.

بنه‌په‌تی توژیژینه‌وه‌که‌یه - بۆ‌گه‌لآله‌ بێ، بژیه‌ به‌ر له‌وه‌ی بێینه‌ سه‌ر بنه‌ما و رووخساره‌کانی
 ئه‌و ره‌وته‌ سۆفیگه‌ریه‌ی هه‌ولێ دامه‌زراندنی داوه‌، به‌ پێیستی ده‌زانی تیشکی‌ک بجه‌ینه‌ سه‌ر
 په‌یوه‌ندییه‌کانی به‌ کایه‌ی شه‌ریعه‌ته‌وه‌ و له‌وێه‌ ئه‌و زه‌مینه‌ شه‌ریعه‌یه‌ ده‌ستنیشان بکه‌ین که
 ئه‌وی عارف کاری تێدا کردوه‌ و ره‌وایی بۆ تێزه‌ هه‌زریه‌کانی خۆی له‌ بواری سۆفیگه‌ریدا
 دۆزیوه‌ته‌وه‌.

گێڕانه‌وه‌ی فهرمووده‌ی پێغه‌مبه‌ر ده‌چێته‌ چوارچێوه‌ی شاره‌زایی کورێ یه‌زدانیار له‌ بواری
 شه‌ریعه‌تدا و یه‌کی‌که‌ له‌و زانستانه‌ی پێیه‌وه‌ سه‌رقال بووه‌^(٥٦٢)، کاتیکیش ده‌بینین وه‌ک
 ژێده‌ری‌ک له‌ لایه‌ن که‌سانی ته‌روه‌ پشتی پێ ده‌به‌ستری و وا ده‌ناسری له‌ سه‌رده‌ستی نه‌ودا
 فهرمووده‌یان وه‌رگرتوه‌^(٥٦٣)، به‌مه‌ ده‌بێته‌ نه‌لقه‌یه‌کی ئه‌و زنجیره‌به‌ندییه‌ی له‌
 ده‌ستنیشانکردنی پایه‌ی گێڕه‌ره‌وانی فهرمووده‌ هه‌یه‌ له‌ چوارچێوه‌ی ئه‌و زانستانه‌ی له‌و بواره‌
 په‌یره‌ویان لێ ده‌کرا. هه‌رچی په‌یوه‌ندی به‌ کایه‌ی فیه‌یه‌وه‌ هه‌بێ، ئه‌وا زانیاری ئه‌وتۆمان
 له‌به‌رده‌ستدا نییه‌ له‌سه‌ر ئه‌و رێبازه‌ فیه‌یه‌ی ده‌شێ په‌یره‌وی کردبێ، نه‌گه‌رچی له‌وه‌ ده‌چی
 مه‌یلی به‌لای رێبازی شافعییه‌وه‌ بووبێ، به‌ به‌لگه‌ی ئه‌و گوته‌یه‌ی له‌ خودی شافعی ده‌گێرێته‌وه‌
 و ناماژه‌ بۆ پێگه‌ی بالا و سه‌روو ناسایی فیه‌یه‌ لای خودا ده‌کات^(٥٦٤).

کارکردن له‌نیۆ شه‌ریعت سنووریکی بۆ به‌ره‌مه‌یه‌تانی هه‌زی ئایینی لای ئه‌و سۆفیه‌
 داناوه‌، رازی کردوه‌ به‌وه‌ی ته‌نیا له‌و سنووره‌دا بیر له‌ دیارده‌ی ئایینی بکاته‌وه‌ و رینگه‌ به‌
 خۆی نه‌دات بچێته‌ نیۆ هه‌ندێ کایه‌وه‌ که‌ ئه‌و سنووره‌ شه‌ریعانه‌ به‌ لادان و ده‌رچوون له‌
 باوه‌رداری دروستی ده‌زانن، ئه‌وه‌تا ئه‌و پابه‌ندبوونه‌ وایلیتکردوه‌ خۆی له‌و گفتوگۆ و
 مشتومرانه‌ به‌دوور بگرێ، که‌ له‌ دووتویی که‌لامناسی ئیسلامیدا، له‌ باره‌ی سروشتی ده‌قی

(٥٦٢) السلفی: طبقات، ص ٤٠٦. أبو نعیم: حلیه، ج ١٠، ص ٣٦٤.

(٥٦٣) السلفی: الأربعین البلدانیه، تحقیق: عبد الله رابح، مکتبه‌ دار البیروتی، دمشق، ١٩٩٢، ص ١٣٦. ابن
 عساکر: تاریخ، ج ٥، ص ٥٢، ٨١.

(٥٦٤) البیهقی: المدخل إلى السنن الکبری، حققه: محمد ضیاء الرحمن الأعظمی، ط ٢، مکتبه‌ أضواء
 السلف، الریاض، ١٤٢٠هـ/١٩٩٨م، ج ١، ص ١٦٧.

قورئانی و گوتهی خودایی له ئارادابوون^(۵۶۵)، لهوه ناچیی مهیلی ئهوهی ههبووی قسه لهسهر ئهوه بابتهانه بکات و به نهشیاری زانیوه، بۆیه دهیینین ئهوه بۆچوونانهی زانایانی پیشووتر دهگیرتهوه که دهڕیدهخات ناکامی سهرقال بوون بهو بابتهانه و به کهلامناسیی به گشتی، لهپڕ لادان و زهندهقهیه^(۵۶۶)، لهسهر ههمان بابته فهرموودهی وا دهگیرتهوه گوایه پێغه مبههر رایگهیاندوه: ((گوتهی خودا خهلق نهکراوه))^(۵۶۷)، بهمهش — له میانهی دروستکردنی رهوایهتییهکی شهرعیهیهوه — سنووریک بۆ ههر راوبۆچوونیکهی جیاوازه لهسهر ئهوه بابته دادهنێ.

لهو پێتوانگهوه، پابهند بوون به شهریعت وای له کورپی یهزدانیار کردوه لهگهڵ کایه سۆفیگه ریدا تیکههڵکێشی بکات، ههولبهات په یهوه ندییهکی تهواوکاری له نیوان شهریعت و حهقیقه تدا بدۆزێتهوه، لێره دا شهریعت ده بێته ئهوه پاشخانه زانستییه سۆفی رهوایی قهواره ی ئایینی خۆی لهسهر داده مهززیئ، ئیدی خودا په رستی سۆفیانه نایه ته دی نهگهر رهچاوی قورئان و سونهت و بنهما شه رعیه کانی نیویان نه کرئ^(۵۶۸)، چونکه به پای ئهوه که سیك ئهوه په پیرهوهی نه بێ به پلهی عارف ناگات، ئهوه تا ده لئ: ((ئهوهی په پیرهوهی له سونهت نه کات خودا بهوه سزای ده دات که نه توانی ئه رکه دینییه کانی جیبه جی بکات، ئهوهی ئه رکه کانیش جیبه جی نه کات سزاکی ئهوهیه که به مهعریفه نه گات))^(۵۶۹).

ئهوه په یهوه ندییه تهواوکاریه له وێستگهی تری هزری کورپی یهزدانیاردا ئامادهیه، وه که له رافه کردنی عیرفانیانهی بریک له ئایهتی قورئانیدا به رجسته بووه، به تایبهت رافهی بۆ ئهوه ئایه تانهی باس له دوورکه و تنه وه له ئاره زووه کانی ژیان و رازی کردنی خودا له لایهن مرۆف

(۵۶۵) وه که ده زانین مه سه لهی سروشتی قورئان، له رووی ئهوهی خهلقه کراوه یان کۆن و نه زه لیه به به تیکهی بنه پره تی هزری هه ندیک له گروپ و ره وته کانی هزری ئیسلامیان پتیکه ده ئینا و له چوارچیه وهی ده سه واژه ی که لامناسیی جیگهی کراوه ته وه، به تایبهت مو عته زه لیه کان؛ که پێیان وابوو ئه مه ده قه ئایینییه دا هتیراوی نو ئیه و نه زه لی نییه. الاسدآبادی: الاصول الخمسة، ص ۸۶-۸۷.

(۵۶۶) المقرئ: أحاديث في ذم الكلام وأهله، دراسة وتحقيق: ناصر عبد الرحمن الجديع، دار أطلس للنشر و التوزيع، الرياض، ۱۹۹۶، ص ۹۷.

(۵۶۷) السلفي: معجم، ص ۱۲۲.

(۵۶۸) السلمي: جوامع آداب الصوفية، ص ۵۴.

(۵۶۹) ابن یزدانیار: روضة المریدین، مخطوطة، ص ۳.

دەكەن^(۵۷۰). ھەروەھا دەبینن لە ھەندى لەو تێزانەى جومگەى بنەپەتەن لە ھەزرى ئەودا، وەك چەمكى "شەرم" كە دواتر باسى دەكەين، شىوازىكى تى تىكەلەكەشكردنى دەقى شەرى و دەقى حەقىقەتى ھەيە؛ ئەو شارەزايى لە راقەى قورئان و فەرموودە و خۆبەندەى تايبەتى بۆ سەرگوزشتەى پېشىنان لە پىغەمبەران^(۵۷۱) و وتە و كردارى گەورە يابەرانى پىغەمبەر خستوتە گەر و بەپى پىداويستى ھەزرىانەى خۆى، بۆ روونکردنەوى ئەو تىزە و جىگىركردنى لە نىو فەرھەنگى چەمكە سۆفییەكاندا، سوودى لەو پاشخانە وەرگرتووە^(۵۷۲).

دوچار دەبێ ئەوە بزائىن، ئەگەر شەرىعەت پاشخانەىك بێت بۆ خۆناساندنى سۆفى، ئەو بەو مانايە نىيە پایەى شەرىعەت لە ھى حەقىقەت بەرزتر بێ و ئەوانەى تايبەتمەند بە زانستە شەرىعیەكان بالائى بن لەوانەى تىكەل بە سۆفىگەرى بوون و مەسەلەكە بریتى بێ لە سەرخستنى كایەيەك بەسەر ئەوتەرەو. بەلكو ھەریەك لەو كەسانە رۆلپان لە پانتایى نایىندا دیارى كراو؛ رۆلێك كە كورپى یەزدانىار بە رۆلپى پاسەوانانى دەجووێتى و رايدەگەيەنێ: ((فرىشتەكان پاسەوانى ناسمانن، فەرموودە گىرەوان پاسەوانى سونەتن، سۆفىيان پاسەوانى خودان))^(۵۷۳)، بەمەش كارى سۆفى لە سەرووى كارى فەرموودە گىرەوانە؛ ئەو راستەوخۆ پەيوەندى بە خوداوە ھەيە و سەرەدەرى لەگەڵدا دەكات، كەچى باباى ئەھلى شەرىعەت لەگەڵ ئەو رىسا و دەستورانەى پىغەمبەر (وەك پىوەندى نىوان مرۆڤ و خودا) دەژى، كە دەشى مرۆڤەكان بە ھۆیانەو خودا لە خۆيان رازى بكەن. ھەر لەو سۆنگەيەو ئەو سۆفىيەى ورمى - لە پەيوەندى نىوان ئەھلى حەقىقەت و ئەھلى شەرىعەتدا - ئەو بەسەرھاتە دەگىرێتەو كە باس لە ھانا بردنى گروپى دووھم بۆ يەكەم دەكات لە پىناو تىگەيشتنى دروستى ئەو قەيرانانەى لە بوارەكەى خۆياندا دووچارى دەبنەو^(۵۷۴).

(۵۷۰) السلمى: تفسير السلمى، ج ۱، ص ۱۲۹، ۲۸۴. ھەروەھا بىروانە ئەو كىتەبى ھەمان نووسەر: زيادات حقائق التفسير، ص ۱۴۶.

(۵۷۱) لە شۆنى تر و بۆنەى تى جىباوازا بۆجوونى تايبەتى لەبارەى سەرگوزشتەى پىغەمبەران ھەبوو، بگەيژەو: السلمى: زيادات، ص ۹۰.

(۵۷۲) بۆ ئەواوى دەقەكە بىروانە: الخركوشي: تهذيب، ص ۴۰۳-۴۰۷.

(۵۷۳) الأنصاري: طبقات الصوفية، ص ۴۳۲. ابن عساكر: تاريخ، ج ۵، ص ۸۲.

(۵۷۴) المكي: علم القلوب، ص ۵۱.

رەخنەى كۆرى يەزدانىار لە گوتارى باوى سۆفيگەرى:

ئەگەر سۆفى دەيەوئ رەوتىكى نوئى سۆفيگەرى بەيئىتە دى، دەبى بەر لە ھەموو شتىك بە گوتارى باوى سۆفيگەرىدا بچىتەو و لە ھەندى جومگەيدا دايپرژىتەو، بىگومان ئەو ھەش كارىكى زۆر ئەستەمە ئەگەر سۆفى نەچىتە سەرووى ئەو سىستەمەى بىر كەرنەو ھى سۆفيانى پىشوو، پەيۋەست بە گوتارى باوى دەستىشان كەردبوو و گوتارەكەى ئارەستە دەكرد. لىرەدا دەبووا كۆرى يەزدانىار ئەو ھەنگاۋە باوئ و ئەو پىۋەندە تىكەشكىتى، كە ئەوى لە نىو سىستەمەكە دەھىتەو، بەلام لەو ناچى بۆ ئەو دەربازبوون ئاسان بوو، ھەر بۆيە كارەكەى بە ويستى خودايى بەستۋەو و رايدەگەيەنئ بە ھاوكارى خوداۋە "قەيد و پىۋەندى سۆفيان"ى لە دەستى خۆى دامالپو^(۵۷۴).

لىرەدا دامالپى ئەو پىۋەندە ماناى دەرچوون لە تەۋاۋى ھزرى سۆفيگەرى ناگەيەنئ، بەلكو بىر كەرنەو ھى لەو ھزرە لەودىر تىز و بۆچونە باۋەكانەو، ئەگەرنا ئەو لە بۆنى جىاۋازدا پابەندى خۆى بەو ھزرە راگەياندوۋە^(۵۷۶). ئەو دەخۋازى بە دامالپى پىۋەندەكانەو لە ھزرەكە تىبگات، ھەرۋەھا ئەو كۈن و كەلەبەرەنش بىيىنئ كە لە ھزر و ھەلسوكەوتى سۆفيانى تردا ھىيە و لەۋپو بەگەرتەو سەر سۆفيگەرى دىروستەو، ئەوكارەش ناكرى ئەگەر دەستىشانى جۆرى ئەو پىۋەندە نەكات كە دەبى خۆى لى دەر باز بكات و لە ھەمانكاتدا بىكاتە دەستىكىكىش بۆ جىيەجى كەردنى پىۋەكەى. ئەو بەو شىۋەيە لە پىۋەندى سۆفيان دواۋە: ((حالى مەحال و ئامازەى بى بنەما - الحال المحال و الإشارات الباطلة))^(۵۷۷)، لىرەدا ئەگەر حال بەخشىكى بەرزى ئاسمانى بىت بۆ سۆفى و لە نەبوۋەو بىتە بوون^(۵۷۸)، ئەوا ئەو جۆرى كۆرى يەزدانىار رەتى دەكاتەو وانىيە و نواندىننى حال ئەك حال خۆى، بەمەش حال ئەو بزاۋەتى تىدا نامىنى كە لە ھزرى سۆفيگەرىدا ھىيەتى^(۵۷۹). بەھەمانشپو ئەو ئامازە بى بنەمايەش كە كۆرى يەزدانىار بە پىۋەندى دەزانئ خستەرووى تىزىك ياخود بىرۆكەيە كە بە

(۵۷۵) الأنصاري: طبقات الصوفية، ص ۴۳۲. جامي: نفحات، ص ۱۸۷.

(۵۷۶) ابن خيس: مناقب، ج ۲، ص ۱۲۱.

(۵۷۷) الأنصاري: طبقات الصوفية، ص ۴۳۲. جامي: نفحات، ص ۱۸۷.

(۵۷۸) القشيري: الرسالة، ص ۱۳۲-۱۳۳. الرازي: حقائق الحقائق، ص ۲۹۴.

(۵۷۹) لەمبارەو بەگەرتەو: السهروردي: عوارف، ج ۲، ص ۲۶۴-۲۶۸.

په نهانی و شاردنه‌وهی مانا کانییه‌تی بئ نه‌وهی له بنه‌ره‌تدا نه‌و تیز و بیرۆکه‌یه هیچ مانایه‌ک بیه‌خشئ، به‌لکو — وه‌ک له وته‌که‌ی نه‌ودا ده‌رده‌که‌وئ — جوړیکه له خۆده‌رخستنی سۆفی به به‌کاره‌یتانی فهره‌نگی چه‌مک و ده‌سته‌واژه‌ی سۆفییانه بئ نه‌وهی توانای نه‌وهی هه‌بئ به‌سه‌ر مانا کانی رابگات.

که‌واته ره‌خنه‌گرتنی نه‌و له سۆفیگه‌ری فره ره‌ه‌نده و زیات‌ریش خویندنه‌وهی هه‌ل ټکه‌وتی سۆفییان ده‌گرێته‌وه، بۆیه ده‌شئ بڵێن نه‌و بۆچونه راستی پێکاوه که پئی وایه هه‌لسه‌نگاندنه‌کانی نه‌و بۆ حالێ سۆفییانه‌یه نه‌ک سۆفیگه‌ریی له‌خۆیدا^(٥٨٠). نه‌مه‌ش وامان لی ده‌کات له دوو ئاراسته‌وه ره‌خنه‌کانی بجه‌ینه‌روو:

١- نه‌گونجانی کردار و گوفتار:

کێشه‌ی سه‌ره‌کی کورێ یه‌زدانیار له‌گه‌ل کولتووری سۆفیگه‌ری نه‌گونجانی حالێ سۆفییانه‌یه له‌گه‌ل نه‌و هه‌زه‌ی به‌ره‌مه‌ی ده‌هێتن، به‌ ده‌سته‌واژه‌یه‌کی تر له‌و جیاکارییه ده‌دوئ که که‌وتۆته نیتوان وته و چه‌مکه‌کانی سۆفییان که به‌ هۆیانه‌وه گوزارشت له‌ کایه نایینییه‌که‌یان ده‌که‌ن و ته‌نانه‌ت بانگه‌وازی بۆ ده‌که‌ن، له‌گه‌ل کارو کرده‌وه‌یان له‌ ژبانی روژانه‌یاندا له‌ نیتوان خۆیان و له‌گه‌ل ده‌ورو به‌ره‌که‌یان. سه‌باره‌ت به‌و بابته سۆفی ورمئ وته‌یه‌کی به‌ناوبانگی هه‌یه که ده‌ستیشانی نه‌و په‌یوه‌ندییه‌ی نیتوان هه‌ز و کرداری سۆفییان ده‌کات به‌پئی قوتابخانه و ره‌وته جیاوازه‌کانی دیارده‌که له‌ ده‌قهر و شاره‌ گه‌وره‌کانی جیهانی نیسه‌لامیدا؛ نه‌و ده‌لئ:

((سۆفییانی خوراسان کرداریان هه‌یه و گوفتاریان نییه، سۆفییانی به‌غداد گوفتاریان هه‌یه و کرداریان نییه، سۆفییانی به‌صرا هه‌م کردار و هه‌م گوفتاریان هه‌یه، سۆفییانی میصر نه‌ کردار و نه‌ گوفتاریان هه‌یه))^(٥٨١).

به‌ر له هه‌موو شتێک نه‌و ده‌قه ده‌ریده‌خات کورێ یه‌زدانیار خویندنه‌وهی بۆ زۆریه‌ی هه‌ره زۆری کولتووری سۆفیگه‌ری له‌ سه‌رده‌می خۆیدا کردوه، ناگاداری ورده‌کاریه‌کانی ته‌واوی نه‌و قوتابخانه سۆفییانه بووه و ده‌ستیشانی که‌سایه‌تییه‌کانی کردوون، له‌ویوه ناوا

(٥٨٠) عبد الحسین زرین کوب: جستجو، ص ١٢٩.

(٥٨١) ((صوفیة خراسان عمل لا قول، و صوفیة بغداد قول لا عمل، و صوفیة البصرة قول و عمل، و

صوفیة مصر لا قول و لا عمل))؛ ابن الملتن: طبقات، ص ٢٤٤.

برپاری له سهر داوڼ. ههر بږيه بږچوونى توږه ريك، كه لهو قوناغى ميژووى سوفيگهري
نيسلامى كوليوته وه، له جبي خوږه تي كه رايد هگيه ني كوري يه زدانيار راستگويانه
گوزارشتي له رهوشى سوفيگهري له جيهاني نيسلاميدا كړدوه^(۵۸۲).

بيگومان شو جياكار يه له دهقه كدا له نيوان كردار و گوشتار كراوه، زيت
جه خت كړنه وه يه له سهر نه گونجاني حالي سوفياني سهرده مه كه له گهل شو بنه مايانه له
سهر يانه پيره وي لي بكن، له هزري يه زدانيار ييشدا شوه ده خوږينه وه كه حالي ناچوري
سوفي زياتر خوگرته به خه لكه وه و تيكه لېوونى كومه لايه تي و زالبوونى نارووه
دونيابه كانه له بهرامبر به لاوازي په يوه ندييه كاني سوفي به خودا و دووركوتنه وه له
خوداناسي به شيويه كي گشتي^(۵۸۳)، له لاي شو ده بي په يوه نديي سوفي به خه لكه وه
په يوه ندييه كي هاوسه ننگ بي، بهو مانايه سوفي چوڼ ده خوازئ خه لك سهرده ري له گهلدا
بكن، ناوا سهرده ريان له گهلدا بكات^(۵۸۴)، نهك به جوړيك كه خوږه پانندن و خوده رختني
له گهلدا بي، چونه شو په يوه ندييه رهن گدانه وي هزريكه ده خوازئ كرده كومه لايه تييه كي
چاكساز يانه بي. به لام دواچار ده بي شو كرده كومه لايه تييه، كه حالي سوفي به رجسته
ده كات، سنووردار بي تا بتواني ريگه ي خودايي هه لېوړي كه ناواخني هزري سوفيگهري
پيكديني، شوه ي ريگاي خودايي هه لېوړي ده بي پشت لهو حاله بكات كه پيشتر تييدا
بووه، جهر به زه ي شوه شي هه بي لهو چوارچيره نوښه دا خزي بناسيني و شو پاشخاني به
هه ند وه نه گري كه ده شي كاريگه ري به سهر نيتايي سوفيانه ي شوه وه هه بي، به لكو ته نيا
ره چاوي شوه بكات كه ژياني خزي بږ ترخان كړدوه، شويش خودايه^(۵۸۵).

(582) Ahmet. T. Karamustefa: Sufism, p.51.

(۵۸۳) القشيري: الرسالة، ص ۱۱۳. حمد الله مستوفي: تاريخ گزيده، به اهتمام: عبد الحسين نواني، چاپ دوم،
انتشارات امير كبير، تهران، ۱۳۶۲ ه.ش، ص ۶۵۸-۶۵۹.

(۵۸۴) السلمي: كتاب الفتوة، حققه و علق عليه: سليمان آتش، منشور ضمن: مجموعة آثار ابو عبد الرحمن
سلمي، گردآوري: نصرالله پورجوادي، مركز نش دانشگاهي، تهران، ۱۳۶۹ ه.ش، ج ۲، ص ۲۴۷.

(۵۸۵) ((سئل — أي ابن يزدانيار — عن العبد إذا خرج إلى الله على أي أصل يخرج إليه؟ فقال: على أن لا
يعود إلى ما منه خرج ولا يراعي غير من إليه خرج، ويحفظ سره على ملاحظة ما تبرأ منه، فقليل له: هذا
حكم من خرج عن الوجود. فكيف حكم من خرج عن عدم؟ فقال: وجود الخلاوة في المستأنف عوضاً عن المراجعة

۲- درکاندنی رازی خودایی:

کوری یەزدانیار نکۆلی له به کارهێنانی هەندێک چەمک و دستەواژە لە لایەن سۆفییانەوه کردوو^(۵۸۶)، که رێگە خۆشکەرن بۆ ناشکراپوونی ئەو واتا شاردراوانە ی گوتارە که کاری پێ دەکرد و سیستەمی پەڕیوەندیی نێوان خودا و سۆفی لەسەر دامەزراوه و لە دووتۆی چەمکی "رازەکانی خودا - أسرار الحق" دا دەخرێتەپوو. لەم بوارەدا کوری یەزدانیار رایەدەگەیەنێ "رازە رەخنەگرتنی ئەو لە سۆفییان و سۆفیگەری بە گشتی لەوێهه دی که ئەوان: ((رازە خوداییەکانیان درکاندوو، بە کەسانێکیان گوتوو (که شایستە نین))^(۵۸۷)، بێگومان رازیش لە کۆلتووری سۆفیگەریدا ناماژەیه بۆ حالەتێکی دیاری کراو، تەنانەت لە رۆح دەچۆنێ و دەگوترێ لە نێو دلی مەژدا پارێزراوه و دەستنیسانی رووخسارەکانی ئەو پەڕیوەندییە دەکات که، وەك پێشتر پێناسەمان کرد، لە نێوان خودا و سۆفیدا هەیه^(۵۸۸)، هەر بۆیه شه راز پەڕیوەستکراوه بە ماناکانی خۆشەویستیهوه، ئەو خۆشەویستیهی بونیادی پەڕیوەندییەکی لەسەر دادەمەزرێ، ئیدی ئەوکاتە راز بریتی دەبێ لە شاردنەوهی حالی خۆشەویستی^(۵۸۹).

رازی خودایی بالاترین رازە و نابێ ناشکرا بکرێت، چونکه گرتنی ئەو رازە جەختکردنەوهیه لەسەر نەهێنییەکانی پەڕیوەندیی گریڤانەکه، بەمەش پێگەی سۆفی بەرز دەبێتەوه و وەك پارێزەری خودا لەسەر زەوی چاویان لێ دەکێ^(۵۹۰). بەلام بە درکاندنی رازەکان هەم پەڕیوەندییە که و هەمیش ناوەرۆکی رازەکان لە مانا دروستەکانیان و ئەو پێرۆزییە لەنێو سۆفیگەریدا پێیان بەخسراوه، بەتال دەبنەوه. هەرۆهه ئەو ناشکراپوونە ناماژەیه بۆ دەستبەردارپوونی سۆفی و شکستەهێنانی لەو رووبەرپووبوونەوهی - بەپای ئەبویه کری کوری یەزدانیار - لەگەڵ هێزی شەر که شەیتانە هەیهتی، ئەوهی وا لە سۆفی دەکات رازەکان بەرکێنێ و بۆ کەسی نا شایستە ناشکرا بن خۆدی شەیتانە، بەپای ئەو (في السالف)؛ السلمي: عيوب النفس، بتحقيق: محمد فتحي السيد، ط ۲، دار الصحابة للتراث، طنطا، ۱۹۹۳، ص ۱۰. ابن خمیس: مناقب، ج ۲، ص ۱۲۲.

(۵۸۶) القشيري: الرسالة، ص ۱۱۲-۱۱۳. جامی: نفحات، ص ۱۸۷.

(۵۸۷) السلمي: طبقات، ص ۴۰۸.

(۵۸۸) القشيري: الرسالة، ص ۱۷۶-۱۷۷.

(۵۸۹) الهجویری: كشف، ج ۲، ص ۶۲۹.

(۵۹۰) السلمي: الملامتية، ص ۱۱۲.

بدرکینئی و بۆ کهسی نا شایسته ئاشکرا ببن خودی شهیتانه، بهرای ئەو سۆفییە ورمی ئەوکاتە سۆفی وای بەسەر دئی که یادکردنی خودا و بیرکردنەوێ لئی لاواز ببن، چونکه تەنیا بەو یادکردنە و بە بیرکردنەوێ بەردەوام دەشی پارێزگاری لەو رازانە بکری^(٩١).

لێرەوێ درکاندنی راز دەرجوونە لە حاڵی باوی سۆفیانه، ئەو دووراییە دەبێتە نێوان ئەو پەڕیوەندییە عارف و خودا یەکیکە لەو دەردانە دووچاری سۆفیگەری دەبێتەوێ و ئەو بە توندی سۆفیانی لئ ناگادار کردۆتەوێ، چونکه پێی وایە ئەوێ هۆگری خودا دەخوایێ نابێ ناره‌زووی هۆگری خەلکی هەبێ، ئەوێ ناره‌زووی خۆشەویستی خودایی هەبێ نابێ فزولێ بیت، ئەوێش دەخوایێ لەلای خودا پێگە هەبێ نابێ خوایاری پێگە بێ لە نێو مرۆفاندا^(٩٢)، کەواتە هەر کاتێک سۆفی مەیلە مرۆفانەییەکانی بەهێز بێ رازە خوداییەکان دەدرکینئی و دەجیتە دەرەوێ ئەو پێناسە و تیگەیشتنە یەزدانیاری بۆ کەسیتی سۆفی.

تیگەیشتنی ئەبویەگری کۆری یەزدانیار بۆ سۆفیگەری:

هەرچەندە سەرچاوەکان لەسەر هەبوونی رێبازیکی سەرەخۆی سۆفیگەری تاییبەت بە کۆری یەزدانیار ریکدیتەوێ، بەلام کەمتر پڕاوانەتە سەر ئەوێ بە وردەکارییەکانی رێبازەکەیمان ئاشکرا بکەن و بڕیک لەو خالانە دەرەخەن کەوا هەم جومگە بنەرەتییه‌کانی پێکدەهێنا هەمیش تاییبەتەندیان بە تیزەکانی لە بەرامبەر بە تیزی سۆفیانی تر دەبەخشی. لەگەڵ ئەوەشدا ئاماژە بە شارەزایی ئەو لە هەندیک زانستەکانی پەڕیوەست بە کایەکە کراوە، کە دەشی نەمەش هێلێکی بنەرەتی لە هێلە پێکدەهێنەرەکانی رێبازەکە بێ. لەو زانستانەش کۆمەڵێکیان بواری کردەکی سۆفیگەری دەگرەوێ، هەندیکیش بواری تیۆرییەکی بەتاییبەت خوداناسیی^(٩٣).

بێگومان تارادەیه‌ک شارەزایی یەکەمی، لە میانە رەخنەکانی لە هەلوێست و رێبازی سۆفییان و قوتابخانە باوەکانیان، دەرەکەوێ، بۆیە دەشی پڕۆسە رەخنەگرتن لای ئەو — لە

(٩١) السلمي: زیادات، ص ٤٨.

(٩٢) القشيري: الرسالة، ص ١١٣. ابن الملقن: طبقات، ص ٢٤٤.

(٩٣) ((كان عالماً بعلوم الظاهر، وعلوم المعاملات والمعارف))؛ السلمي: طبقات، ص ٤٠٦. الأنصاري: طبقات الصوفية، ص ٤٣١.

رووی کردەکییەو - دەستنیسانی بونیادی ئەو قوتابخانە بە بکات کە ئەو ویستوویەتی دایمەزرتیی، دیارە ئەمەش خۆی لە گونجانی کردار و گوشتار، جوێ نەکردنەوێی حالەتی سۆفیانە لەگەڵ سۆفیگەری لەخۆیدا، نەدرکاندنێ رازە خوداییەکان و... هتد، دەبینییەو. لە دەرەوێ رەخنەکانیش، خۆیندەوێ ئەو بۆ چەند چەمکی سۆفیگەری، بۆ نمونە وەك "شەرم - الحیاء" کە پێشتریش ناماژەمان پێداوە، جەخت لەسەر ئەو شارەزاییی دەکاتەو، لەو خۆیندەوێدا دەرەوێ ویستوویەتی بە هۆی خستەرووی زۆرتەین شەرقەیی چەمکە (نزیکی سۆفی و چوار دەبێ) بەدوای ئەو جۆرە رەفتار و هەلسۆکەوتە چاک و خراپانە (وەك بۆ نمونە: خیانهتکردن، کەم و کورپی، رێزگرتن، شکۆمەندی، چاوتیری، بەجێگەیاندا، خۆبەمەدانان، هیوا نەبوون بە دنیا، چاکەکردن، سەرزنشت کردن، لەخۆبایی بوون و... هتد) بگەرێ کە مرۆفەکان پێی دەناسرێنەو و بنکەیی هاوبەشیان شەرمە، کە بە تێروانیی ئەو بە مانای خۆناسین و پابەندی دیت^(٥٩٤).

بێگومان ئەوێ کورپی یەزدانیار لە سۆفیانێ دی جیادەکاتەو هەر تەنیا دەرشتەوێ بوازی کردەکیی نییە. لە بنەرەتدا گوتاری سۆفیگەری بە شێوێکی گشتی لەسەر بنەماکانی ئەو کردارە کۆکە و ئەگەر کەسانێک پابەندیان نین، ئەوا لە کۆی گوتارە کە رەخنەیان لێ دەگیرێ ئەک هەر تەنیا لەلایەن شیخی ورمی. بۆیە ئەوێ دەشتی لە هزری ئەو جێگەیی هەلەستە لەسەرکردن بێ، بوارە تیۆرییەکی، یاخود بابلیین هێنانە کایەیی تێگەشتنێکی جیاواز بۆ ئەو چەمک و دەستەواژانەیی رەنگدانەوێ ئەزموونی رۆحانیی سۆفین و بەرجەستەیی رایەلەکانی پەییەندی ئەو بە خودا دەکەن.

لەم بوارەدا، خۆیندەوێ ئەومان بۆ چەند هێلێکی تایبەتمەندی ئەو رایەلە لەبەردەستە؛ ئەو لەو گۆشەییە کایە کە دەبینێ کە گەرانیەوێ رەهایە بۆ لای خودا و پابەندبوونە پێیەو، ئەمەش وەك پێشتر بینییمان لە رێگەیی دەرچوون لە تەواوی پەییەندییە دنیاییەکانەو دەبێ، بەجۆرێک کە دەبێ سۆفی بتوانێ لە چوارچێوەیی باوەرداریی و راستگۆیی لەو باوەرە و خۆتەندروستکردن، هەرەها نییەت پاکێ و وەفادارییەو دەرێکەو^(٥٩٥)؛ ئەو گۆرینی حالەش

(٥٩٤) بۆ درێژەیی بۆچوونەکی بگەرێوێ بۆ: الخركوشي: تهذيب، ص ٤٠٣-٤٠٧. ابن خيس: مناقب، ج ٢،

ص ١٢٢-١٣٢.

(٥٩٥) الخركوشي: تهذيب، ص ١٩.

برپارېکې سهرېږي و سانا نښه، بهلکو نه مه ده چوونه له بوونی نهو سوږييه له نيو جيهاندا و ره هابوونيه تي له پيوه ستييه کاني تا دهره قه تي پيوه ندييه خوداييه که بيت. نه مهش پيشمه رجی هه يه که "ره زامه ندي" يه و ته وای پيوه ندييه که له سر نهو چه مکه دامه زراوه، نه م باره وه کورې يه زدانيار کاتيک رافه ي نايه تي {رضی الله عنهم و رضا عنه} ⁽⁵⁹⁶⁾ ده لئ: ((ره زامه ندي خه لک له خدا به دهرکه وتني سرله نو تي توانا کانييه تي له لايان، ره زامه ندي نهو يش له وان به وه ده بي که لهو ره زامه ندييه يان سهر يان بخات)) ⁽⁵⁹⁷⁾.

کاتيک يش نهو ره زامه ندييه به رجه سته ببی، که ستي عارفانه دهرده که وي و له که سانی ناساي ته نانه ت له وانهش که موریدن جيا ده بيته وه، چونکه بوونی نهو خواستيکي خوداييه و قه بولکراوه ⁽⁵⁹⁸⁾، هه روه ها پيوه ندييه که شي ده گاته ناستي هه ره بالاوه، که نهو يش بریتيه له حاله تي "بينين - المشاهدة"؛ ليره نهو بينينه به مانای روو به روو بوونه وي راسته وخوي عارف و خدا نښه، نه وهنده ي ناماده بي عارف له به رده م کرده خوداييه کانه وه ⁽⁵⁹⁹⁾. به ده سته واژه يه کی تر نهو بينيني خودايه له نيو نهو حقيقه تانه ي خوي سرچاوه يانه، نه گهرنا - وه ک کورې يه زدانيار باوه ري وايه - خدا بي وه سف و ويته و شيويه ⁽⁶⁰⁰⁾. نهو ده خوازي بهو مانايه ناماده بي عارفمان بؤ بخاته روو، بؤيه رايده گه يه ني نه گهر بينراو (خودا) دهرکه وت، که دهرکه وتني چاکه و هه لو يسته کانييه تي، له ناکامي نه مه شدا بينه ره کان (عارف کان) فغا بوون (به مانای له ده ستدانی خه سله ت و کرده وه مرؤ قانه ييه کان و جيگير بوون له نيو خه سله ته

(596) سورة التوبة، آية (100)، چا ولي بکه نايه ته که ناراسته ي {السابقون الأولون من المهاجرين والأنصار والذين اتبعوهم بإحسان} کراوه، که چي رافه که ي کورې يه زدانيار هه مه گيرد نښه تي له چوارچيتوي تيگه يشتيکي عيرفانيانه.

(597) السلمي: تفسير، ج 1، ص 284.

(598) الأنصاري: طبقات الصوفية، ص 432.

(599) القشيري: الرسالة، ص 173.

(600) بگه رتوه بؤ ناوه رؤکی نهو پارچه شيعره ي له به غداد به ده ستي هه نديک له ياوراني شيخي ورمي بينراوه؛ ابن خيس: مناقب، ج 2، ص 187.

خوداییه‌کان)، هه‌روه‌ها توانای هه‌ست کردنیان نه‌ما و دڵسۆزیان بۆ کاروکرده‌وه مرۆفانه‌یه‌کانیان پووکیه‌وه، نه‌و وه‌خته عارف خودا ده‌بینی^(١٠١).

نه‌و سێ جومگه بنه‌ڕه‌تییه‌ی بیرى کورێ یه‌زدانیار، واتا په‌یوه‌ندی مرۆڤ به‌ خودا و که‌سیتی عارف و بینین، ساکار و دووباره‌ دینه‌ به‌رچاو، نه‌گه‌ر نه‌یانبه‌ستینه‌وه به‌ جومگه‌ی هه‌ره‌ سه‌ره‌کی و تایبه‌تمه‌ندی نه‌و بیره که‌ بریتیه‌یه له‌ پێناسه‌کردنه‌وه‌ی مرۆڤ و شیتهلکردنی نه‌و دوالیزمه‌ی له‌ که‌سیتیه‌یه‌که‌یدا هه‌لیگرتوه، وه‌ک له‌ ده‌قه‌ گرنگه‌ی دیاره که‌ باسی ململانیی هه‌ریه‌ک له‌ "رۆح" و "ده‌روون - نفس" و "جهسته - الجسد" ده‌کات و پێگه‌ی عه‌قل و دڵ له‌و په‌یوه‌ندیه‌ ده‌ستنیشان ده‌کات و رۆلی توانای خودایی له‌ یه‌کلاکردنه‌وه‌ی ململانییه‌که‌ به‌یان ده‌کات؛ نه‌و پێی وایه له‌ بنه‌ڕه‌تدا رۆح پاکه‌ و سه‌رچاوه‌ی چاکه‌کاریه‌، چونکه‌ سروشتی رۆح له‌ ویستی چاکه‌کاریه‌وه‌یه^(١٠٢). به‌مه‌ش وا خۆی نیشاندده‌ا له‌ حه‌قیقه‌تی رۆح تیگه‌یشتوه، نه‌مه له‌ کاتی‌که‌دا سۆفیانی تر هه‌ن پێیان وایه حه‌قیقه‌تی‌کی په‌نه‌انه و مرۆڤ په‌ی پێ نابات، نه‌وه‌تا سۆفیه‌کی وه‌ک جونه‌ید به‌ پشتبه‌ستن به‌ ده‌قی قورئانیی که‌ جه‌خت له‌سه‌ر تایبه‌تمه‌ندبوونی خودا به‌ زانینی ماهیه‌تی رۆح ده‌کاته‌وه^(١٠٣)، رایده‌گه‌یه‌نی مرۆڤه‌کان ناتوانن باسی بکه‌ن^(١٠٤). هه‌روه‌ها کورێ یه‌زدانیار وای ده‌بینی نه‌وه‌ی په‌یوه‌ندی نێوان رۆح و چاکه‌کاریه‌ی به‌رپۆه ده‌بات توانا عه‌قڵیه‌یه‌کانی مرۆڤ، نه‌و توانایانه‌ی نه‌گه‌ر دلیان له‌گه‌ڵدا نه‌بێ ته‌واو نابن، به‌مه‌ش پێگه‌ی له‌ ده‌ره‌وه‌ی نه‌و تیگه‌یشتنه‌یه که‌ ده‌یکاته سه‌رچاوه‌ی ئاره‌زووه‌کان، به‌تایبه‌ت نه‌و ئاره‌زووانه‌ی وه‌ک له‌ چه‌ندان شوینی توێژینه‌وه‌که‌دا ده‌بینین دوژمنی سه‌ره‌خه‌تی پرۆڤه‌ی سه‌ره‌کی سۆفین و بێ رووبه‌رووبوونه‌وه و چه‌پاندنیان نه‌زموونی رۆحانییه‌که‌ی که‌مايه‌تی تی ده‌که‌وی، به‌لکو لای نه‌و ده‌شی دڵ له‌ رووه‌ چاکه‌که‌یه‌وه‌ بیه‌ینری و مه‌به‌ست لێی چاکیه‌ی دڵه بۆ چاکه‌کاریه‌، نه‌مه سه‌رباری نه‌وه‌ی که‌ نه‌وه‌ی له‌ نێو دڵدا نیشه‌جیه‌ توانای ناسینی خودا(المعرفه‌)یه و له‌ رێگه‌ی دڵه‌وه‌ مرۆڤ ده‌بیته عارف، چونکه‌ وه‌ک ده‌لێ مه‌عریفه‌ خۆی به‌لگه‌ی یه‌کتایی ده‌داته ده‌ست دڵه‌وه و هه‌ر نه‌ویش به‌لگه‌ی

(١٠١) پروانه: الکلابادی: التعرف، ص ١٠٠-١٠١.

(١٠٢) السلمي: طبقات، ص ٤٠٨. ابن خیس: مناقب، ج ٢، ص ١٢١.

(١٠٣) وه‌ک له‌ نایه‌تی(٨٥) له‌ سوره‌تی "الإسراء" هاتوه: {قل الروح من أمر ربي}.

(١٠٤) الکلابادی: التعرف، ص ٤٤.

راسته‌قینه‌ی ناسینی خودایه، چونکه بهو معریفه‌یه ته‌واوی راستیه‌یه کان ناشکرا ده‌بن^(۹۰۵). به‌مه‌ش ده‌یه‌وئ پابه‌ندی خۆی به سرووشتی ئیلها‌میانه‌ی سۆفیه‌گری له رینگه‌ی سنووریه‌ندکردنی عه‌قل به دلوه دووپات بکاته‌وه، نه‌ک عه‌قلیانه‌ی په‌تی که که‌لامناسانی مو‌عه‌ت‌زله به‌تایبه‌ت بانگه‌شه‌یان بۆ ده‌کرد.

ئه‌و پرۆسه‌ی ناسینه، له پێش ئه‌ویش پاکی رۆح، روویه‌پووی هێژنکی تری نیو مرۆڤ ده‌بیته‌وه که به‌شی نه‌ویستراوی دوالیزمه‌که پینکدیتن، ئه‌ویش هه‌ریه‌ک له ده‌روون و جه‌سته‌ن، که نه‌گه‌ر به‌سه‌ر مرۆڤدا زالبین پاکبوونه‌وه‌ی رۆحی نه‌سته‌م ده‌بێ، چونکه نه‌وان سه‌رچاوه‌ی شه‌رن و له‌وانیشه‌وه شه‌هه‌وت‌بازی و ئاره‌زووه‌کان سه‌رچاوه ده‌گرن و به‌رپه‌ویان ده‌بن. لێره‌دا کو‌ری یه‌زدانیار رایده‌گه‌یه‌نی پینک‌دادانه راسته‌وخۆ که له نیوان عه‌قل و ئاره‌زوودایه و ئه‌وه‌ی مملانی‌تکه‌ش یه‌کلاده‌کاته‌وه مرۆڤ خۆی نییه، به‌لکو مه‌سه‌له‌که زیاتر به‌ ویستی خوداوه به‌نده و هه‌ر ئه‌ویش ئه‌و مرۆڤانه هه‌لده‌بژێری که ده‌شێ رۆحیان پاک ببیته‌وه^(۹۰۶).

بانگه‌وا‌زکردنی ئه‌م‌بویه‌گری کو‌ری یه‌زدانیار بۆ ره‌وته‌که‌ی:

ئه‌گه‌رچی، وه‌ک یه‌نینمان، ئه‌و سۆفیه گشتگیرانه کولتووری سۆفیه‌گری ئیسلامی هه‌لسه‌نگاندووه و له ره‌وشی ئه‌و دیارده ئایینییه دواوه، به‌لام به‌ تییینی کردنی ده‌قه‌کانی به‌رده‌ستمان ئه‌و زیاتر ئه‌و گو‌تاره ره‌خنه‌یه‌ی خۆی ئاراسته‌ی گه‌وره سۆفیانی قوتابخانه‌ی به‌غدادی کردووه؛ له‌سه‌رووی هه‌مووشیانه‌وه هه‌ریه‌ک له جونه‌ید و ئه‌بویه‌گری شبل^(۹۰۷). له رینگه‌ی ئه‌بو نه‌صری سه‌راج و کتیه‌که‌ی "اللمع" وه‌ ده‌زانین کو‌ری یه‌زدانیار به‌ تایبه‌ت ئیشی له‌سه‌ر ئه‌و قوتابخانه‌یه کردووه، نه‌ک هه‌ر ئه‌و دوو سۆفیه به‌لکو له‌سه‌ر زۆرانیکێ تر ره‌خنه‌ی هه‌بووه، وه‌ک له‌و پارچه‌ شیعه‌دا دیاره که سه‌راج تۆماری کردووه و ه‌ی سۆفیه‌کی لایه‌نگر به‌و قوتابخانه‌یه‌یه، ئه‌ویش عه‌لی کو‌ری عه‌بدوله‌حیمی قه‌نناد^(۹۰۸)، که له میانه‌ی دا‌کو‌کیکردن له ریتیازی قوتابخانه‌ی به‌غدادی و

(۹۰۵) السلمي: طبقات، ص ۴۰۹. الأنصاري: طبقات الصوفية، ص ۴۲۲.

(۹۰۶) السلمي: طبقات، ص ۴۰۸. ابن خيس: مناقب، ج ۲، ص ۱۲۱.

(۹۰۷) الأنصاري: طبقات الصوفية، ص ۴۳۱. جامي: نفحات، ص ۱۸۱.

(۹۰۸) تریزه‌ریک به‌ په‌یره‌وکاری مو‌عه‌ت‌زله‌ی داده‌نێ (پورجواد: پژه‌شه‌ای عرفانی — جستجو در منابع که‌ن، نشر نی، ته‌هران، ۱۳۸۵ ه‌.ش، ص ۸۹)؛ نه‌گه‌ر وابێ نه‌وا بێگومان پالنه‌ریکی تری ره‌خنه‌گرته‌نی قه‌ناد

ره‌خه‌گرتن له کورپی یەزدانیار، ناری چەندان سۆفی هێناوه بەبەر ره‌خه‌کانی شیخی ورمی کەوتون، وه‌ک ئەبو حوسینی نوری و سەمنونی موحیب و...هتد، تەنانەت سۆفیانیکی دەرەوی ئەو قوتابخانەیه‌ش وه‌ک دهنونی میصری سۆفی ناوداری میصر^(٦٠٩).

چەرکەنەوی ره‌خه‌کانی کورپی یەزدانیار به‌ سۆفیانی بەغداد ناماژیه‌ بۆ هه‌ژمونی شیخانی ئەوی بەسەر هزره‌که‌وه‌ به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی، له‌ نیویشیدا به‌سەر سۆفیانی کوردستان وه‌ک پێشتر بینیمان^(٦١٠)، هەر بۆیه‌ نه‌گەر له‌ڕێلادانیك له‌ ره‌وتی ئەو قوتابخانیه‌ هه‌بی به‌ تایبەت له‌ کرداریان، ئەوا کاریگهری به‌سەر ته‌واوی دیاردە ئاینیه‌که‌وه‌ ده‌بی، رهنگه‌ هەر ئەو هه‌ژمون و کاریگهریه‌ وای له‌و کردبێ زیاتر له‌سەر ئەمان بدوی و هه‌ولبەدات ده‌ستیشانی له‌ڕێ لادان و هه‌له‌کانیان بکات.

له‌لایه‌کی تره‌وه‌ له‌وه‌ناچێ پرۆژه‌ی ئەو سۆفیه‌ هەر به‌ ره‌خه‌گرتن و بونیادانه‌وه‌ی هزری سۆفیگه‌ری وه‌ستایی، به‌لکو ئەو به‌ کردار هه‌ولی به‌لا‌کردنه‌وه‌ی ئەو بیروباوه‌ڕ و هه‌لوێسته‌ی خۆی داوه‌؛ کاریگه‌ردوه‌ بۆ به‌رفه‌رکردنی ئەلقه‌ی لایه‌نگه‌ڕ و موریدانی و به‌رته‌سکه‌ردنه‌وه‌ هه‌ژمونی سۆفیانی تر، به‌تایبەت ه‌ی قوتابخانه‌ی به‌غداد، به‌سەر کۆی هزره‌که‌. له‌ سه‌ره‌تای ئەو کاره‌یدا به‌خۆی چۆته‌ به‌غداد و له‌وی وێستویه‌تی گفتوگۆی راسته‌وخۆ له‌گه‌ڵ سۆفیانی ئەوی بکات و بۆچونه‌کانی خۆی روونبکاته‌وه‌، به‌لام وا دیاره‌ مشتومری نیوان کورپی یەزدانیار و شیخانی به‌غداد له‌وه‌ دەرچوه‌ ته‌نیا گفتوگۆیه‌کی هزری بێ و به‌ ناراسته‌یه‌کی تر دا رۆشته‌وه‌ که‌ مله‌لانی لێ کەوتۆته‌وه‌، له‌وه‌ده‌چی خه‌لکانیکیش هه‌بووبن هه‌ولیاندا بێ ناچۆری په‌یوه‌ندبی نیوان هه‌ردوولا ته‌لخ تر بکه‌منه‌وه‌ و بانگه‌شه‌ی ئەوه‌یان کردوه‌، گوايه‌ کورپی یەزدانیار ئەو شیخانه‌ی به‌ دەرچوو له‌ ئاین (کافر) داهاوه‌^(٦١١)، ئەمه‌ له‌ کاتیکدا ئەو له‌ بۆنه‌ی جیاوازا ده‌ختی له‌سەر ئەوه‌ کردۆته‌وه‌ که‌ په‌رۆشی بۆ سۆفیگه‌ری وایله‌که‌ردوه‌ له‌ دیدیکی ره‌خه‌یه‌وه‌ ته‌ماشای گه‌وره‌ سۆفییان بکات و بۆچونه‌کانیان هه‌لبه‌سه‌نگینێ، ئەگه‌رنا ئەو خۆی به‌ په‌یره‌وکاری رێبازی ئەو سۆفیانه‌ ده‌زانێ و رایده‌گه‌یه‌نێ: ((به‌

له‌ کورپی یەزدانیار هه‌لوێستی ئەو سۆفیه‌یه‌ له‌ مه‌سه‌له‌ی هه‌ره‌ به‌ره‌تی هزری نیعتیزالی که‌ خه‌لقی قورنانه‌، وه‌ک پێشتر باسمان لێهه‌ کرد.

(٦٠٩) اللع، ص ٥٠٣-٥٠٤.

(٦١٠) بگه‌ڕێوه‌ بۆ به‌شی دووه‌می ئەو توێژینه‌وه‌یه‌.

(٦١١) السراج: اللع، ص ٥٠٢.

خۆشەويستی ئەوانەوه لە خودا نزيك دەبێتەوه))^(١١٢)، ھەر بۆيە نكۆلى لەو تۆمەتانە كردووه. واديارە لە بەرامبەر بەم كەسانە خەلكانىكيش ھەولياندادە چارەى كيشەكان بکەن، بۆيە پەيوەندىيەكە كەمىك ئارام بۆتەوه^(١١٣).

ئەو ئارامىيە بە مانای كۆتايى پېھاتنى قەيرانەكە نەبوو، بە تايبەت واپىدەچى دواى گەرانەوهى كورپى يەزدانىار بۆ ورمى و جىگىربوونى لەوى، دووبارە دەستى بە بانگەواز بۆ بىروبووچوونەكانى كردۆتەوه، ئەمجارە — بەر لە ھەموو شتێك — وىستوويەتى كۆنترۆلى دەرکەوتەى سۆفىگەمى لەو شارە بکات؛ ھەر بۆيە دەبينىن بە تورەيى سەرەدەرى لەگەڵ ئەو كەسانە دەكات كە دینە شارەكەى و رازى نابن بەو ھەلوێستە رەخنەيەى ئەو لە تىگەيشتنى سۆفىگەلێكى وەك جونەيد و نورى و شېلى لە يەكتاپەرستى ھەيىووه^(١١٤). دواتریش لە دەرەوهى ورمى دەستى بە بانگەواز كردووه، بە تايبەتیش — جارێكى تر — لە بنكەى ئەو قوتابخانەيەى زۆرترين رەخنەى ئاراستە كردووه، واتا بەغداد، بەلام ئەمجارە دەبينىن ياوەرانى خۆى ھەناردۆتە شارەكە و پەيامى نوسراوى لەگەڵدا ناردوون، تيايدا بىرواوەرەكانى، بەتايبەت تيزەكانى لەسەر بينىنى خودا و تايبەتەندىيەكانى حەقىقەت، خستبووھوو^(١١٥)، لەو پەيامەشيدا كە سەراج بە ناوى "كوردى سۆفى ورميى — الكردى الصوفى الأرموي" تۆمارى كردووه، ئاماژە ھەيە بۆ ئەو ياوەرانەى: ((لە مەيدانى خۆشەويستى خودادا بلاويوونەتەوه ... ئەوهى خودا ھەيەتى روونيان كردۆتەوه و خۆشيان بە خودا دەرکەوتوون))^(١١٦).

دواجار دەبى ئاماژە بۆ ئەوه بکەين كە نەگەرچى ئەو رەخنەى كورپى يەزدانىار گشتگىر بوون و زۆريەى گەورە سۆفىيانى گرتبووه، بەلام بەو مانايە نا كە تەواوى كولتورى سۆفىگەمى — پيش خۆى و ھاسەردەمى — رەتكرديتەوه، بەلكو تىيىنى ئەوه دەكەين ھەندىك لە سۆفىيانى خستۆتە دەرەوهى رەخنەكانى، بەتايبەت لەو سۆفىيە مەزنەى سەر بە قوتابخانەى بەغداد نەبوون، ياخود كەمتر لەژێر ھەژموونى ئەو قوتابخانەيە بوون. ئەوھتا دەبينىن يەكێكە لەوانەى وتە و تيزە سۆفىيەكانى بايەزىدى

(١١٢) السلمى: طبقات، ص ٤٠٨. ابن خيس: مناقب، ج ٢، ص ١٢١.

(١١٣) السراج: اللع، ص ٥٠٢.

(١١٤) السراج: اللع، ص ٥٠٤-٥٠٥.

(١١٥) ابن خيس: مناقب، ج ٢، ص ١٨٧.

(١١٦) اللع، ص ٣١٦. بۆ تەواوى پەيامەكە بگەرێتوھ بۆ پاشكۆى ژمارە (٢)

بسطامی ده‌گیریتمه، به‌تایبیت له‌مه‌ر پۆلینکردنی پینگه‌ی نه‌هلی مه‌عرفه‌دا^(١٧٧)، به‌مه‌ش ده‌رده‌که‌مۆ ئه‌و به‌پایه‌ی بایه‌زید له‌ده‌مه‌زراندن و به‌ره‌مه‌یه‌تانی ه‌زری سۆفیه‌گه‌ری رازی بووه. به‌همان شێوه‌ی رای له‌که‌ستی سۆفی ناوداری ولاتی شام ئه‌بو عه‌بدوللای جه‌لاء بووه و به‌"پارتیزه‌ری رازی خودایی" داناوه^(١٧٨)، نه‌مه‌ له‌کاتی‌که‌دا — وه‌ک پێشتر باسمان کرد — ره‌خنه‌یه‌کی سه‌ره‌کی ئه‌و له‌سۆفییان درک‌اندنی ئه‌م رازانه‌ بوو. دیاره‌ پارتیزگاری کردنی جه‌لاء له‌و رازانه‌ وایکردوه‌ کۆری یه‌زدانیار له‌ریزی ئه‌و سۆفیانه‌ی ده‌ربه‌یتی که‌ ره‌خنه‌ی لی گرتوون. ده‌شی هه‌مان شت له‌مه‌ر هه‌لۆستی له‌سۆفی ناوداری ولاتی میصر نه‌بویه‌کری زوقاق بلین، کاتیک به‌"خه‌زینه‌ی راستگۆیی"^(١٧٩) وه‌سفی ده‌کات. لێ‌روه‌ ده‌شی بلین هه‌لاوێردکردنی ئه‌و سۆفیانه‌ ریک هاته‌نه‌وه‌ی تینگه‌یه‌شتینه‌ له‌که‌ل تینگه‌یه‌شتنی ئه‌و، هه‌روه‌ها ناماژه‌یه‌کیشه‌ بۆ وردبینی کۆری یه‌زدانیار له‌خوێندنه‌وه‌که‌ی بۆ ته‌واوی کولتوری سۆفیگه‌ری ئیسلامی.

هه‌لۆستی سۆفییان له‌ بیروبو‌چوونه‌کانی کۆری یه‌زدانیار:

بیگومان گه‌لی سۆفییان، به‌تایبیت نه‌وانی قوتابخانه‌ی به‌غدا و په‌یره‌وکارانیان، له‌و چالاکیانه‌ی ره‌وتی یه‌زدانیاری بێ ده‌نگ نه‌بون، به‌لکه‌ ویستویه‌نه‌ سنووریک بۆ بانگه‌وازی خۆی و یاوه‌رانی دابنن، بۆیه‌ ده‌بینن خوێندنه‌وه‌ی خۆیان بۆ ئه‌و سۆفییه‌، له‌ هه‌ردوو رووی حالێ سۆفیانه‌ی و هه‌زه‌که‌ی، هه‌بووه. زیاد له‌ سۆفییه‌که‌ قسه‌ی له‌سه‌ر کردوه‌ و له‌ دیدیکی ره‌خنه‌یی و هه‌ندیکجار په‌رچه‌کرداره‌وه‌ هه‌لۆست و بیروبو‌چوونه‌کانی هه‌لده‌سه‌نگینن، له‌ گه‌رنگه‌رین ئه‌و سۆفیانه‌ش:

١- نه‌بویه‌کری شبلی:

له‌و قۆناغه‌ی کۆری یه‌زدانیار ره‌خنه‌ی له‌ گوتاری سۆفیگه‌ری ده‌گرت و بانگه‌شه‌ی بۆ بیرویاوه‌ری خۆی ده‌کرد، نه‌بویه‌کری شبلی گه‌وره‌ی سۆفیانی به‌غدا و ته‌نانه‌ت ده‌رویه‌ریشی بوو، به‌تایبیت که‌ سۆفیانی تری وه‌ک جونه‌ید و نوری کۆچی دوايان کردبوو، هه‌لاجیش له‌دار درا‌بوو، هه‌ر بۆیه‌

(١٧٧) السهلجي: النور، ص ١٣٤-١٣٥، ١٣٧.

(١٧٨) ابن خيس: مناقب، ج ٢، ص ١٣٢. ابن عساكر: تاريخ، ج ٦، ص ٨٩. ابن العديم: بغية، ج ٣،

ص ١٢٣٦. (له‌ سه‌رچاوه‌ی دوايان نوساوه‌ "ابو بكر بن الزانبار"، كه‌ نه‌مه‌ به‌ هه‌له‌ خوێندنه‌وه‌ی ناوه‌که‌يه‌)

(١٧٩) ابن خيس: مناقب، ج ٢، ص ١٣٢.

چاوه‌پیتی ئەوه ده‌کړی روویه‌پروویونه‌وهی کورې یەزدانیار له‌گەڵ سۆفییانی بەغدا به پلمی یەك له‌گەڵ شبلې و یاره‌ره‌کانی بێ. له راستیشدا دیارترین سۆفیه‌ك كه راسته‌وخۆ دژایه‌تی کورې یەزدانیاری کردبێ و نكۆلې له بیرو بۆچوون و رییازه‌کهی کردبێ شبلې یه؛ ئەو سۆفیه‌ی ورمی ناره‌زووی ئەوهی هه‌بووه ئەم گه‌وره سۆفیه‌ی بەغدا وه‌لامی پرسیاره‌کانی بداته‌وه، بۆ ئەم مه‌به‌سته‌ش له بەغداد چۆته لای^(٦٢٠).

بینگومان له‌بەر ئەو پینگه‌یه‌ی شبلې هه‌میوه، چاوه‌پیتی ئەوه‌ی لی ده‌کړی وه‌لامی پرسیارې هەر سۆفیه‌ك بداته‌وه بخوازی له نیتو هزره‌که‌دا قوول بیه‌ته‌وه، که‌چی له‌گەڵ کورې یەزدانیاردا وا ده‌رناکه‌وی، به‌لکو به به‌هانه‌ی ئەو جیاوازیه‌ی له نیتوانیندا هه‌یه، ناماده نه‌بووه گفتوگۆی له‌گەڵدا بکات، ئەو هه‌لوێسته‌ی شبلې جوړنك له خۆیه‌گه‌وره‌زانی پتوه دیاره، له‌راستیشدا — به خۆتندنه‌وه‌ی ده‌قه کۆنه‌کان ده‌رکه‌وتوه ئەو سۆفیه‌ی به‌غداد له‌خۆیایی بووه و رینگای به هه‌موو که‌سێك نه‌داوه له کۆریدا به ناره‌زووی خۆی پرسیار بکات یان ئەوه‌ی له دلێه‌تی بیلێ^(٦٢١)، له‌م گۆشه‌نیگایه‌وه رازی نه‌بووه بچینه نیتو ئەو بازنه‌یه‌ی کورې یەزدانیار تیايدا بیری ده‌کرده‌وه، بۆیه هه‌لوێست و تیزه‌کانی سۆفیه‌که‌ی ورمی هیچ مانایه‌کی پێ نه‌به‌خشاوه.

ئەمه له کاتێکدا ره‌نگه به خۆتندنه‌وه‌ی تیزه هزریه‌کانی هه‌ردووکیان له‌وه تیبگه‌ین له کویدا بیرکردنه‌وه‌ی ئەبویه‌کری شبلې له‌گەڵ هی کورې یەزدانیار تێکی نه‌کردۆته‌وه، به‌تایه‌ت تیروانینی جیاوازیان بۆ یه‌کێك له بابته به‌ره‌تییه‌کانی سۆفیگه‌ری و هزری نیسلا می به‌گشتی، ئەویش "مشاهدة الحق — بینینی خودا"یه، که به‌شێکی دیاری له هزری یەزدانیاری پێکه‌ینه‌بوو. که‌چی شبلې له‌لای خۆیه‌وه ئەو بۆچوونه ره‌تده‌کاته‌وه سۆفی بتوانی خودا بیننی و رایده‌گه‌یه‌نی حالته‌که پیچمه‌وانه‌یه، واتا ((خودا نه‌وان ده‌بینی))^(٦٢٢)، به‌مه‌ش جه‌خت له‌سه‌ر زالبوونی خودا به‌سه‌ر دلێ سۆفیدا ده‌کاته‌وه، به جوړنك که وایله‌ده‌کات — ناماده‌بێ یان نا — سۆفی یادې بکات، ئەمه‌ش دژه له‌گەڵ بیرۆکه‌که‌ی کورې یەزدانیار، وه‌ك پێشتر خستمانه روو.

به‌لام شبلې راسته‌وخۆ ئەو ره‌خنه‌یه له کورې یەزدانیار ناگرێ، به پیچمه‌وانه‌وه په‌یوه‌ندیه‌که ده‌باته ناستیکێ نزم ته‌نانه‌ت نه‌شیاوه‌وه؛ له دووره‌وه چاودێری هه‌لسوکه‌وته‌کانی ده‌کات و ناو و ناتۆره‌ی بۆ

(٦٢٠) السراج: اللمع، ص ٥٢١.

(٦٢١) نصر الله پورجوادی: پژوهشهای عرفانی، ص ٩١.

(٦٢٢) القشيري: الرسالة، ص ١٧٣.

دادەتاشى و بە "گای ورمى - الشور الأرموي" نای دەبات^(٢٣). بێگومان ئەمەش دەرکردنى ئەم کوردەیه لەریزی سۆفیان و تەماشاکردنییەتی وەک کەسیکی بێزراو و ناشایستە.

٢- ئەبو عەلى روزبارى:

ئەو سۆفییە راستەوخۆ گفتوگۆی لەگەڵ کورێ یەزدانیار کردووە و لەبارەى بیروپراکانى پرسى یارى لى کردووە. بەر لە ھەموو شتێک روزبارى لە چوارچێوەى تێگەشتنى جۆنەید بۆ سۆفیگەمى بیری کردۆتەو و خۆى بە پەڕەوکارى ئەو سۆفییەى بەغداد دادەنا^(٢٤)، بۆیە دەبێ کاتێک کورێ یەزدانیار رەخنەى لە مامۆستاکەى گرتبێ ئەو بەدەنگ ھاتبێ و رووبەرۆی رەخنەکانى بووبێتەو. ئەوکاتەى کورێ یەزدانیار شۆتە بەغداد، لەو دەچێ وەک جۆرتک لە تاقیکردنەوێ شارەزایى ئەو سۆفییە لە چەمکە سۆفییەکان، روزبارى پرسى لەبارەى ھەندێک لەو چەمکانە لى کردووە، لەوانە "زانین" و "یەقین"، مەبەستیشى - وەک لە قسەى سەراج دەخۆندرێتەو - بێسەلمێت ئەو سۆفییەى ورمى شارەزایى لە زانستە سۆفییەکاندا کەمە و خۆى لە وەلامدانەوێ ھەندێ پرسىار دەدزێتەو^(٢٥). لەوە بترازى زانیارى ترمان لەسەر رەخنەکانى روزبارى، ھەرۆھا بۆجۆن سۆفییەکەى ورمىش لەسەر ئەو چەمکانەى پرسىاریان لى کردووە، نییە.

٣- بونداری شیرازى:

دەشى رەخنەى ئەو سۆفییە لە چوارچێوەى رەخنەى ئەبویەکرى شېلى بھۆتینینەو، بە تايبەت کە ئەو خۆى لەسەرەتادا مۆریدیکی ئەو سۆفییە بوو، ھەرۆھا شېلى ئەم سۆفییەى بە گەرە دەزانى و لە کۆرێ خۆیدا وەک پایە بەرزێک باسى دەکرد^(٢٦). ھەرچۆنێک بێت لەو ناچى بوندار راستەوخۆ کورێ یەزدانیارى بېنېبى، بەلام - وەک دەرەکەوئ - یاوەرانی ئەو بېنېو، بەتايبەت ئەوانەى پەيامە شیعرییەکەى کورێ یەزدانیاریان لە بەغدا بلۆ دەکردەو. بوندار ھەر بە شیعەر وەلامى ئەو

(٦٢٣) روزبھان بقلی: شرح شطحيات، ص ٣٢٧. الأنصاري: طبقات الصوفية، ص ٤٢٣. ھەرۆھا برونە: نصر الله پورجوادی: پژوهشهای عرفانی، ص ٩٠-٩٢.

(٦٢٤) الأنصاري: طبقات الصوفية، ص ٤٢٠. ابن خمیس: مناقب، ج ٢، ص ٥٥. ابن الجوزي: صفة الصفة، ج ٢، ص ٢١٣.

(٦٢٥) اللع، ص ٥٠٤.

(٦٢٦) القشيري: الرسالة، ص ١٢٠. الأنصاري: طبقات الصوفية، ص ٤٥٧. جامی: نفحات، ص ٢٣٠-٢٣١.

بیرو بۆچونانەى داۋەتمەۋە كە لە شیعەرە كەدا خرابوونە روو^(۱۲۷)، ئەو رايدە گەيەنئى ھزرى كورپى يەزدانىار پرە لە دژايەتى و نە گونجانی وتەكان لە گەل يەكتر، دژايەتى ھەرە گەورەش لە بىرۆكەى دەرچوونى حەقىقەتە لە ھەقدا؛ بەرەى شىرازى ناشى بەرھەمھەنەرى حەقىقەت كە خودايە لە نىو حەقىقەتە كەدا دەرېكەوئ، چونكە ئەوھى وئەنى حەقىقەت دەكىشى ناكړئ خۆى وئەنى — لە نىو حەقىقەتە كەدا — بكيشرئ^(۱۲۸)، وەك كورپى يەزدانىار لە دەقە شیعريە كەى و لە تيزە كەى لەمەر بينينى خودا وای دەگوت. واديارە شىرازى لەو بۆچوونەى دەگەرئتمەۋە سەر تيروانينى رەوتى سوننە گەرا بۆ سيفەت و خەسلەتى خودايى كە بە پىئى ئەوان ناشى بەرھەستە بكرئ و بخرئە بۆتەى ليكچواندنەۋە، بەلكو ھەمان ئەو سيفەت و خەسلەتانەى بديرئە پال كە بە خۆى خۆى پىئ ناساندوۋە^(۱۲۹)، ھەر بۆيە پيداگيرى دەكات لەسەر ئەو خودا نە حال و نە وەسف و نە سەرچاۋە و نە سيفەت يەككى ئەوتوى ھەيە بەرھەستەى بكات^(۱۳۰). ئەمە لە كاتيكدا خويندەنەۋەى يەزدانىار بۆ خودا و بەرھەستە بوونى لە سنوورى چەمكى بينين دەرئەچوۋە و بينينش — وەك باسماں كړد — پرۆسەيە كى ورد و مەرجدارە و تەنيا لە چوارچيۋە عرفانيە كەدا ئەو مانايەى پىئ دراۋە نەك لە رەھەندە كەلامىيە كەيەۋە.

بوندارى شىرازى دەيەوئ كورپى يەزدانىار ھزرىك بەرھەم بھيئى بە موو سنوورە شەرعىيە كانى نەبريئ، بۆيە بە بىرى دەھيئەتەۋە كە بۆ ئەو باشترە بچيئەۋە سەر باۋەرە سوننەتتە كە، كە برىتيە لە گوئرايەلى خودا و پيغەمبەر^(۱۳۱)، ئەمەش ناماژەيە بۆ ئەو سنوورە شەرعىيەى ئەم سۆفییە شىرازىيە تيزە كانى كورپى يەزدانىارى پىئ دەخوئيتەۋە.

٤- ئەبو نەصرى سەراج:

تا ئيزە ئەوانەى رەخنەيان لەو سۆفییە كوردە دەگرت، سۆفیانك بوون ھاوسەردەمى خۆى، راستەوخۆ يان ناراستەوخۆ مشتومريان لەگەلدا كرددوۋە، بەلام واديارە ئەو ديدە رەخنەيە بە مەرگى كورپى يەزدانىار كۆتايى پىئ نەھاتوۋە، كەسانك لە دواى ئەويش كاريان بۆ ھەلۋەشاندنەۋەى

(۱۲۷) بۆ دەقى شیعەرە كە بگەرئۆرە بۆ: ابن خەيس: مناقب، ج ۲، ص ۱۸۷.

(۱۲۸) ابن خەيس: مناقب، ج ۲، ص ۱۸۷.

(۱۲۹) پروانە: الشەرستانى: الملل، ق ۱، ص ۸۴-۸۵.

(۱۳۰) ابن خەيس: مناقب، ج ۲، ص ۱۸۷.

(۱۳۱) ابن خەيس: مناقب، ج ۲، ص ۱۸۷.

گوتاره که ی کردوو و جهختیان لهسەر راستیی ئه و گوتاره ی سۆفیگه ی ده کرده وه که ئه رهخنه ی لی ده گرت، بێگومان ئه بو نه صری سه راجی طوسی دیارترین که سی که ئه و کاره ی کردبێ.

له راستیدا رهخنه کانی ئه بو نه صری سه راج به شیک ی پرژوه ی گه وره ی ئه و که سه به له بواری سۆفیگه یی نیسلا می وه ک گشتیک. ئه و ده خواز ی به کولتووری ئه و کایه دا بچیته وه^(۶۳۲)؛ بهر له هه موو شتیک – وه ک له پێشه کی توێژینه وه که شدا گوتمان – ده خواز ی له چوارچێوه ی تیروانی نی شه ریه تدا جیی بکاته وه، ره وته نا ئاسایه کان ده کاته ده ره وه ی بیرکردنه وه ی خۆی و ره وته "شه رعییه کان" بهرز ده رخیت ی^(۶۳۳)، له هه مانکاتدا کار ده کات بۆ داتاشینی وێنا ی دروستی سۆفیگه یی، بۆیه هه ر بۆچوونیک یان سۆفییه ک له سنووری تێگه میشتنی ئه و به ده ر بێ ره ته ده کریته وه و رهخنه ی توندی لی ده گیر ی^(۶۳۴). که سیکیش که ئه و پێیوایه سنووره کانی بهزانوو ه ئه بو به کری کور ی یه زدانیا ره، بۆیه ده بیینن چه ند لاپه ره یه کی بۆ قسه کردن له سه ر ئه و که سه و ره تکرده وه ی بۆچوونه کانی ته رخانه کردوو ه^(۶۳۵).

ئه و سۆفییه رازییه به کور ی یه زدانیا ری خا وه ن هزر، که بۆچوون و وه لامی خۆی بۆ پرسه بنه ره تییه کانی زانین و حال و مه قامه کان هه بو ه^(۶۳۶)، هه ر له بهر ئه وه شه ئه و راسته وخۆ قسه له سه ر تێره کانی ئه و سۆفییه نا کات و رهخنه ی له سه ر بیروبا وه ره کانی ناخاته روو، ئه گه رچی په نجه بۆ رهخنه ی سۆفیانی تر له و هزره درێژ ده کات و ده یه و ی له و رێگه یه وه دژایه تییه کانی نیو ئه و هزره و لاوازی کور ی یه زدانیا ره له گفتوگۆی هزری دا ده رجات^(۶۳۷).

به رای سه راج نه وه ی له و سۆفییه دا جینگه ی رهخنه و سه رکۆنه کردن بێ حالی سۆفیانه یه تی له گه ل هه لۆستی له گه وره سۆفیانی سه رده مه که ی؛ ئه و کور ی یه زدانیا ری به وه تۆمه تبا ره ده کرد گوایه ده یه و ی ده سه لاتدا ری به سه ر ره شه خه لکدا پهیدا بکات، به تایبه ت له ورمی و له نیو خه لکه کهیدا، هه ردوو پایه ی دینی و دنیایی له خۆیدا کۆیکاته وه، له وێه له گه وره سۆفیان هه لگه را وه ته وه و له و زه مینه کۆمه لایه تییه دا کار ی بۆ دروستکردنی وێنه یه کی نا ئایینی بۆیان کردوو و به کوفر و

(632) Ahmet. T. Karamustafa: Sufism, pp.67-69

(۶۳۳) اللع، ص ۱۸-۲۰.

(۶۳۴) اللع، ص ۴۹۷-۵۵۵.

(۶۳۵) اللع، ص ۵۰۲-۵۰۵.

(۶۳۶) اللع، ص ۵۰۲.

(۶۳۷) اللع، ص ۲۳۸.

لەپڕلادان تۆمەتباری کردوون^(٦٣٨). بەلام ئەو ھەلسەنگاندنە سەراج پیتچەوانە تێڕوانینی کۆری یەزدانیارە بۆ دەسلاتی دنیایی، کە بە توندی رەخنە لێ دەگرێ و بە پشتبەستێ بە خۆتەندەو و راشە خۆی بۆ قورئان رەتی دەکاتەو^(٦٣٩).

سەبارەت بە رەخنەکانی کۆری یەزدانیاریش لە سۆفیانی سەردەمەکی، سەراج رایدەگەینێ ئەو سۆفیانە، بەتایبەت کەسانێکی وەک جۆنەید و شەبلی و ئەوانیتر، لە سەرۆکی ھەر رەخنەیکە یەکیکی وەک کۆری یەزدانیار ئاراستەیان دەکەن، ھەر بۆیە بۆ ئەو نەم سۆفیە ورمی غوونە کەسانێکە لە دەروەبی باوەری ئاینییەو تانە لە گەورە سۆفیان دەدەن و رەخنەکانیان هیچ بنەمایەکی ھەزریان نییە^(٦٤٠).

پاشماوی گۆلتووری یەزدانیاری لە میژووی سۆفیگەریدا:

بێگومان کارکردنی قوتابخانە بەغدا بۆ پەراوێزخستنی کۆری یەزدانیار سنووریکی بۆ کاریگەری ئەو سۆفیە بەسەر ھەزری سۆفیگەری داناو، ئەوان رێگەیان نەداو بانگەوازی بۆ پێداچوونەوێ ھەزەرە کە بێتە پرۆژەیکە ھەمەگیر و کاریگەر، ھەر بۆیە سەرخە دەدەین جێکەوتە بۆچوونەکانی لە ئێو سۆفیانی ناوچەکی خۆی و دەورووبەری — بەتایبەتیش سۆفیانی دینەوەر — دیار نییە و لە ئێمە پەنھانە، تەنانت هیچ زانیاریمان لەسەر ھەلۆیستی ئەوانیش لەو کەسە و تێگەشتنەکانی نییە، تەنیا — وەک بێنیمان — ناماژە بۆ پالپشتی چەند کەسێکی شارەکی خۆی دەکری. بەلام بەدەر لە خەلکی شارەکی خۆی دەشی بۆلێن جۆریک لە قەبولنەکردن و پشتگۆی خستنی بۆچوونەکانی بەرچاو دەکەوێ، بەتایبەت کاریگەری و ھەژموونی ھەزری ھەندێک لە رەمزە دیارەکانی سۆفیگەری بەغدادی بەسەر سۆفیانی ناوچەکە وایکردوو قەبولکردنی نەستەم بوو. ھەر بۆیە ئەگەر دەبینین — دوور و نزیک — ھەلۆیستیانی لە روتی یەزدانیاری نادیارە، ئەوا بەلگەیکە لەسەر پشتگۆی خستنی روتەکە و پابەندبوون بە ھەلۆیستی راگەیەندراوی بەغداو.

ئەگەر وادیتە بەرچاو ئەو سۆفیە ورمی نەیتوانیو لە سەردەمی خۆی و لە ئاستیکی بەرفەدا ئەوانیتر بە تێزەکانی رازی بکات و تێگەشتنەکی بۆ سۆفیگەری برەو پێدات، بەلام نەستەم بوو لە

(٦٣٨) اللع، ص ٥٠٢.

(٦٣٩) السلمي: زیادات، ص ١٤٦. ھەروەھا پروانە بەشی پێنجەمی ئەو تووژینەوێ.

(٦٤٠) اللع، ص ٥٠٤ - ٥٠٥.

دووتوی میژووی سؤفیگه‌ریدا تیڭیشتن و کهسایه‌تییه‌کی پشتگویی بخری، بتاییه‌ت که هر له شاره‌کی خؤیدا زو چۆته سه‌رووی کاته‌وه و پیرۆزییه‌کی ئه‌وتۆی به‌رهمه‌یه‌تانه له خه‌یال‌دانی نایینی شاردا بیه‌یتته‌وه و نه‌رکی باوه‌رداریانه‌ی پئی بدری و هه‌ژموونی رۆحانی به‌سه‌ر نمو جفاکه وه به‌سه‌ره‌ات بگێرێته‌وه^(٦٤١).

دهرنگ‌تریش له‌ چهند وێستگه‌یه‌کی جیاوازی میژووه‌که‌دا هه‌ر باسی ده‌میتنی؛ به‌ر له‌ هه‌مووشیان هه‌بوونی سؤفییه‌کی تر، که له‌ ره‌سه‌نیدا باپه‌ره‌یه‌کی ناو یه‌زدانیاری هه‌یه، نه‌گه‌ری به‌رده‌وامبوونی کولتوری سؤفییه‌کی وره‌ستمان بۆ ده‌خاته‌روو، دیاره‌ نمو سؤفییه‌ش نه‌بو جمعه‌فر محمه‌دی کورێ حوسین کورێ نه‌حمه‌د کورێ یه‌زدانیاره که له‌نیوه‌ی یه‌که‌می سه‌ده‌ی پینجه‌می کۆچی/یا‌نزه‌ی زایینی ژیاوه، شتیکی ئه‌وتۆی له‌سه‌ر نازانێ ئه‌وه‌نه‌بێ خودان کتیبی "روضة‌ المریدین"^(٦٤٢) له‌ بواری سؤفیگه‌ری. له‌ راستیدا زانیاری دروستمان له‌سه‌ر په‌یوه‌ندی نمو نووسه‌ره سؤفییه به‌ ئه‌بویه‌کری کورێ یه‌زدانیار له‌به‌رده‌ستدا نییه^(٦٤٣)، نمو خۆشی له‌ کتیبه‌که‌یدا باسی هه‌بوونی په‌یوه‌ندی ناکات، نه‌گه‌رچی له‌ یه‌که‌مین نمو سؤفییه‌یه‌ی وته‌یان لی ده‌گێرێته‌وه، ته‌نانه‌ت پێش وته‌ی سؤفیگه‌لیکی وه‌ک جونه‌ید و شبلێ، کورێ یه‌زدانیاره^(٦٤٤).

په‌یوه‌ندی ئێوان نمو دوو یه‌زدانیاره هه‌رچه‌یه‌ک بێ، ئه‌وا له‌ رووی هه‌زیه‌وه جیاوازیان هه‌یه، نه‌ک له‌ تیڭیشتیان بۆ سؤفیگه‌ری به‌لکو له‌ خۆبندنه‌وه‌یان بۆ کولتوره‌که‌ی؛ نه‌بو جمعه‌فری کورێ یه‌زدانیار له‌ کتیبه‌که‌یدا نه‌ک هه‌ر نمو گه‌وره سؤفییه‌یه‌ی ره‌ت نه‌کردۆته‌وه، به‌لکو له‌ زۆر شوێندا وته‌کانی ئه‌وان وه‌ک به‌لگه و نمونه ده‌هه‌یتته‌وه^(٦٤٥). لێره‌وه نمو کتیبه که‌مه‌تر نمو دیده ره‌خنه‌یه‌ی

(٦٤١) السلفی: معجم، ص ١١٥.

(٦٤٢) نمو کتیبه له‌لایه‌ن "جۆن ئه‌لدن ولیه‌م — John Alden Williams"، به‌ به‌کاره‌ێنانی ژماره‌یه‌ک ده‌ستنوس، وه‌ک نامه‌یه‌کی دکتۆرا، له‌ زانکۆی پرینستۆن، لیکدراوه‌ته‌وه و شروقه‌ کراوه به‌و ناویشه‌نه:

Williams, John Alden. *Rawdat al-murīdīn*. Shaykh Abu Jafar ibn-Yazdānyār. Thesis (Ph.D.). Princeton University, 1958.

به‌لام نمو ده‌قه لیکدراوه‌مان ده‌ست نه‌که‌وت، بۆیه هانا بۆ ده‌ستنوسه‌که‌ی هه‌مان زانکۆ ده‌به‌ین که له‌و سایته‌دا به‌لاوکراوه‌ته‌وه: <http://diglib.princeton.edu>

(٦٤٣) بگه‌ڕێوه بۆ بۆچوونی "عبد الحسين زرين كوب"؛ جستجو، ص ٣٩٤-٣٩٥.

(٦٤٤) روضة‌ المریدین، ص ٣.

(٦٤٥) بۆ نمونه بروه‌انه لاپه‌رده‌کانی ١٥-١٦، ١٩، ٢٨، ٣٣، ٣٦ و چه‌ندان لاپه‌ره‌ی تری ده‌ستنوسه‌که‌.

پێوه دەبێت کە ئەبوە کۆری یەزدانیار کولتوری سۆفیگەری پێ هەڵدەسەنگاند، خۆ رەنگە ئەو ماوەیە لە نێوان هەردووکیان هەیه بێتە هۆی کالبونەوهی هەلۆستەکانی کۆری یەزدانیاری یەكەمین لە ناوەندەكە بەگشتی، چونكە هەر لەدوای خۆشی دۆست و یاوەرانی هەولیانداوه کاریگەری ئەو داڕانەى ئەو لە هێلى گشتى سۆفیگەرى كەم بكەنەوه و رابگەیهنن كە رەخنەگرتنى وى لە گەوره سۆفییان بۆ بێ بەهاکردنى تیزەکانیان نەبووه ئەوەندەى لە پێناو راستکردنەویان بووه^(٦٤٦)، پاشانیش تەماشاکردنى هەمەگیرانەى ئەو کولتورە لەلایەن کۆری یەزدانیاری دووهم لەپێناو بەرهەمهێنانى گوتاریكى ئەوتۆ یاوەران و "مورید"ی سۆفی پێی رازی بێ و بەهۆیەوه وردەکاریەکانی سۆفییان و حال و رەوشتیان ناشنا بێ^(٦٤٧)، بەدەر لەو جیاوازیانەى دەشت لەنێو ئەو گوتارە لە قۆناغى کۆری یەزدانیاری یەكەمدا هەبووبێ؛ بەجۆرتێك چیدی جیاکاریە هەرزێهەکان بابەتی دیاری نێو ئەو کایە نەماون ئەوەندەى پڕۆسەى پەرورەدەکردنى مورید لە سیستەمى تەریقەتیدا بۆتە بابەتی هەرە دیاری ئەو قۆناغەى کۆری یەزدانیاری دووهمى تیدا ژیاوه، وەك دواتر دەبینین.

ئەگەر پەڕێندى نێوان هەردوو یەزدانیار ئاوا ناروونە و بەلگەى تەواوى لەسەر نییە، ئەوا گەڕانەوهی گەوره سۆفیاتی تر بۆ کولتوری ئەبوە کۆری یەزدانیاری لەمەرخۆمان و بەرز راگرتنى پایەى، گومانى لەسەر نییە. لەوه دەچن بۆ سۆفیگەری ئیسلامى ئەستەم بووبێ بێتوانێ پشتگوێى بخات و گرنگی پێ نەدات، بە تاییەت لە میژووی درەنگی کایە ئایینییهكەدا. بەر لە هەموو شتێك یەك لە سۆفییه دیارەکانى سەدهى حەوتەمى كۆچى / سێزدهى زاینى رەسەنى خۆی دەگێڕایەوه سەر کۆری یەزدانیار، ئەویش حوسامەدین حەسەن کۆری محەمەد کۆری حەسەنى ورمیسی چەلەبییه، كە لە سالى (٦٨٣/ك ١٢٨٤ز) مردوو و رایەك هەیه دەتێ لە خێلى دونهلى كوردیه^(٦٤٨)، ئەو یەك لە مورید و یاوەرە هەرە نزیکەکانى گەورەى سۆفییانى فارس جەلالەدینی رۆمى بوو، تەنانت شاكارەكەى رۆمى كە كتیبی شیعرى داستان نامیزی "مثنوى معنوى" یە لەسەر داخوازى ئەو

(٦٤٦) السلمي: طبقات، ص ٤٠٧-٤٠٨. ابن خيس: مناقب، ج ٢، ص ١٢١.

(٦٤٧) ابن یزدانیار: روضة، ص ١.

(٦٤٨) زرار صديق توفيق: القبائل و الزعامات القبلية الكردية في العصر الوسيط، مؤسسة موكراني للنشر،

أربيل، ٢٠٠٧، ص ٩٧.

سۆفیه کورده و بۆ ئه و نوسراوه^(٦٤٩)، حوسامه دین له هزری رۆمی رهنگدانهوهی جوانی و هیژی خودایی بووه و رۆمی گوتهنی: "شوئنی رۆح" بووه له نیو جهستهیدا^(٦٥٠)، ههه له بهر ئه وه شه دواي ئه و بۆته یه که له جینشینه دیاره کانی و بره و پێدهری ریبازه کهی^(٦٥١). به پیتی سه رچاوه کان حوسامه دین چه له بی ده چیتمه وه سه ر ئه و سۆفیه ی ورمی که گوته یه تی: "أَمْسِيتُ كَرْدِيَا وَ اصْبَحْتُ عَرَبِيًّا"^(٦٥٢)، که پیشتر بینیمان کوری یه زدانیا ره^(٦٥٣). جه لاله دینی رۆمی و کهسانی تریش ئه و ره سه نه ی حر^١ مه دینیان به رز نر خاندوه، نه وه تا له باره یه وه ده لێ: ((ره سه نیککی هه یه خۆر به رگی خۆی به سه ردا پۆشیوه))^(٦٥٤).

به هه مان شتیه لای سۆفیه کی وه که شیخ صه فیه دینی نه رده بیلی کوری یه زدانیا ره سۆفیه کی ئاسایی نییه له بیر بکری، به لکو به "سولتانی سۆفیان"ی داناوه و به بی به سه ر کرده وه ی گۆره که ی ورمی جینه هیشته وه، گوایه به شتیه کی غه بیانی ئه و سۆفیه ی ورمی پیشوازی لی کرده وه^(٦٥٥)، بیگومان نه مه ش جه خت کرده وه یه له سه ر ئاماده بی سه رووکاتی کوری یه زدانیا ره و ده ریده خات سۆفیه کانی دواي خۆی به پێگه ی به رزی له بوا ری سۆفیه گه ریدا را زی بوون.

(٦٤٩) بلخی: مثنوی معنوی، بر اساس: نسخه رینولد نیکلسن، چاپ سوم، انتشارات سایه نیما، تهران، ١٣٨٦ ه.ش، ص ٣. ههروه ها بگه رتیه بۆ: أنیماری شیمل: الشمس المنتصرة - دراسة آثار الشاعر الإسلامي الكبير جلال الدين الرومي، ترجمة: عيسى علي العاكوب، مؤسسة الطباعة والنشر، طهران، ١٣٧٩ ه.ش، ص ٨٢-٨٣.

(٦٥٠) مثنوی، ص ٣-٤. آنا ماری شیمل: ابعاد صوفیه، ص ٤٢١.

(٦٥١) له مباره وه به روانه: الأفلاكي: مناقب العارفين، بكوشش: تحسین یازیچی، چاپ چههارم، دنیا ی کتاب، تهران، ١٣٨٥ ه.ش، ج ٢، ص ٧٣٧-٧٨٣.

(٦٥٢) بلخی: مثنوی، ص ٣. الأفلاكي: مناقب، ج ٢، ص ٧٣٧.

(٦٥٣) محمد قزوینی: حواشی تذکره هزار مزار، ص ٢٥٤-٢٥٥. عبد الحسین زرین کوب: جستجو، ص ١٢٨-١٢٩.

(٦٥٤) مثنوی، ص ٣. ههروه ها به روانه: الأفلاكي: مناقب، ج ٢، ص ٧٣٧.

(٦٥٥) ابن بزاز: صفوة، ص ٧٦٣-٧٦٤.

بەشى چوارەم

**گەشەسەندنى سۆڧىگەرى لە ئىوان حەقىقەت و
شەرىعەتدا**

یه‌که‌م: سۆفیگه‌ری وه‌ك حه‌قیقه‌تی شاردراره‌ی عارف:

میژووی نادپاری سۆفیگه‌ری له هه‌مه‌دان و ده‌وره‌یه‌ری:

سه‌ره‌ل‌دانی سۆفیگه‌ری و جیگه‌ربوونی له هه‌ندێ ناوچه‌ی کوردی، مانای نه‌وه نه‌بوو ته‌واوی نه‌وه میژووه‌ی بۆ خۆی دروستی ده‌کات روونه و که‌سایه‌تییه‌کانی نیوی کارایه‌کی دیاریان هه‌یه، به‌ل‌کو له هه‌ندێ شوێندا نه‌وه میژووه له ده‌ره‌وه‌ی نویسنه‌وه بووه و که‌وتۆته په‌راویزی میژووی نوسراوه‌ی هه‌زه‌که. له‌وه شوێنانه‌دا ده‌بینین به‌ره‌مه‌په‌ننه‌رانی کایه‌که و کار و کرده‌وه و به‌روپا‌ک‌انیان، نه‌ك هه‌ر وه‌ك خۆی نه‌گه‌یشته‌وه، به‌ل‌کو له هه‌ندێ باردا نه‌وه‌ی له به‌رده‌ستیش دایه به ره‌هه‌نده‌کانی میژووی نه‌واغان ئاشنا ناکه‌ن و خه‌سله‌تی نامیژوویی به ته‌واوی دیاره‌که ده‌به‌خشن.

نه‌وه‌ندی ناگاداربین نه‌وه پانتاییه جوگرافییه‌ی میژووی سۆفیگه‌ری تیایدا به‌م چاره‌نوسه گه‌یشته‌یی، نه‌وه ناوچه‌یه‌یه که شاری هه‌مه‌دان چه‌قه‌که‌یه‌تی و تاوه‌کو سنووری لوپستان^(٦٥٦) ی نیستا درێژ ده‌بیته‌وه. له‌وه شوێنه‌دا، به‌ نزیکیی له کۆتایی سه‌ده‌ی چواره‌مه‌وه تا ناوه‌راستی سه‌ده‌ی پینجه‌می کۆچی، ره‌وتی سۆفیگه‌ری تیدا ده‌رکه‌وتوه، دوور له ره‌وت و قوتابخانه دیاره‌کانی دیاره‌که گه‌شه‌ی سه‌ندوه و چه‌ندان گه‌وره سۆفی له‌خۆ گرتوه، له‌وانه: بابا جه‌عفهری هه‌مه‌دانی، شیخ حه‌مشا، باباتاهیری هه‌مه‌دانی^(٦٥٧)، هه‌روه‌ها شیخ فه‌تحه‌ی هه‌مه‌دانی^(٦٥٨) و چه‌ندانی تر. ئه‌مانه‌ش، جگه له باباتاهیر که که‌میکی تر باسی ده‌که‌ین، له نیو ده‌قه‌کاندا ته‌نها ناویان هه‌یه و ناوه‌ڕۆکیان نییه؛ به‌ده‌سته‌واژه‌یه‌کی تر هه‌یج کامیک

(٦٥٦) له‌باره‌ی سروشتی جوگرافی نه‌وه ناوچه‌یه و تاییه‌مه‌ندییه‌کانی بگه‌ڕێوه بۆ: ادريس محمد حسن الدوسكي: همدان من الفتح الإسلامي الى سقوطها بيد المغول، دار سپيريز، دهوك، ٢٠٠٦، ص ٤٢-٤٦، ٦٧-٥٤.

(٦٥٧) راحة الصدور و آية السرور در تاريخ آل سلجوق، بسعي و تصحيح: محمد اقبال، چاپ دوم، کتابفروشی علي اکبر علمی، تهران، ١٣٦٣هـ.ش، ص ٩٨-٩٩.

(٦٥٨) عين القضاة: نامه‌های عين القضاة همدانی، به اهتمام: علینقی منزوی و عفيف عسيران، انتشارات اساطير، تهران، ١٣٧٧هـ.ش، مج ١، ص ٤٥٨، ٤٥.

لهوانه‌ی میژووی ژبانی سۆفییانی ئهو سه‌رده‌م و دواتریان نویسه‌توره لایان به‌لای ئهو سۆفییانه‌دا نه‌کردۆته‌وه، به‌لكو ئه‌وان خراونه‌ته‌ ده‌ره‌وی میژووی نوسراوه‌ه.

ده‌شئ ئهو پشتگوئ خسته‌، تا ئهو شوینه‌ی په‌یوه‌ندی به‌م کاره‌وه هه‌یه، بۆ دوو خالی سه‌ره‌کی بگێڕینه‌وه، ئینجا به‌ پشتبه‌ستن به‌و خالانه و ئهو زانیاریه که‌مه‌ی به‌رده‌ست، هه‌ندیك له‌ ناماژه‌کانی رووخساری سۆفیه‌کاغان بۆ ده‌ربه‌که‌وئ؛ ره‌نگه‌ خالی یه‌که‌م په‌یوه‌ست بێ به‌ تایبه‌تمه‌ندی ئهو ناوه‌نده نایینییه‌ی ئه‌وانی تیدا ده‌رکه‌وتون، خالی دووه‌میش تیگه‌یشتنی ئهو سۆفییانه و چۆنییه‌تی خوێندنه‌وه و به‌ره‌مه‌یتانیان بۆ هه‌زره‌که‌ بێ، که‌ ئه‌مه‌ی دوايان له‌ ریگه‌ی خوێندنه‌وه‌ی تیزه‌کانی باباتاھیر رووتز ده‌بیته‌وه.

سه‌باره‌ت به‌ خالی یه‌که‌میش، ئهو زانیاریه‌ی هه‌یه، زیاتر له‌باره‌ی ره‌وشی ناو شاری هه‌مه‌دانه؛ له‌ویدا له‌ هه‌مان ئهو قوناغه میژووییه‌ی سۆفیه‌ ناوبراوه‌کانی تیدا پێگه‌یشتوه، ره‌وت و رێبازی نایینی جیاواز هه‌بووه (شیعه، سوننه، موعته‌زله و...هتد)^(٥٩)، بێگومان ئه‌مه‌ش کاریگه‌ری به‌سه‌ر هه‌ر گه‌شه‌سه‌ندنیکی نایینی و پێشوازی خه‌لكه ده‌سته‌بۆیره‌که، له‌ دیارده‌ی فره‌جۆر هه‌بووه. به‌تایبه‌تی که‌ ده‌بینین په‌یوه‌ندی نیوان ئهو ره‌وت و رێبازانه‌ی ئه‌وئ، ئه‌ك هه‌ر باش و دروست نه‌بووه، به‌لكو ئه‌وه‌نده ناجیگیر بووه تا ئهو ئاسته‌ی له‌ ناوه‌راستی سه‌ده‌ی چواره‌مه‌وه کوشتاری لی که‌وتۆته‌وه^(٦٠). دیاره له‌ ناوه‌ندیکی ئاوا دا دیارده‌ی سۆفیه‌گری به‌ دوو ئاراسته‌دا ده‌روا؛ یه‌کیکیان تیکه‌ل به‌و ره‌وشه‌ ده‌بی و له‌ سنووری گروپ و ره‌وته جیاواز و دژ به‌ یه‌که‌کاندا خۆی ده‌ناسینئ، ئیدی ده‌بینین سۆفی ئه‌وتۆی تیدا ده‌رده‌که‌وئ، هه‌ندیکیان شیعه‌ بوون^(٦١) و هه‌ندیکیان له‌سه‌ر بیروبوچوونی رێبازی سوننی له‌ نێو شه‌ریعه‌دا کاریان کردووه^(٦٢)، هه‌ر بۆیه ئهو جۆره سۆفییانه ئاویان له‌ نێو ئه‌م میژووه‌دا ماوه‌ته‌وه که‌ به‌ کاریگه‌ری ئهو ره‌وته شه‌ریعه‌تیانه ده‌نوسرایه‌وه. ئاراسته‌ی دووه‌م، که‌ وا زه‌نده‌که‌ین ئه‌وانه‌ی ئاومان هێناون بگرتته‌وه، ره‌نگه‌ هه‌ولیاندا بئ له‌نێو ئهو

(٦٥٩) ادريس محمد حسن الدوسكي: همدان، ص ١٧٠-١٧١.

(٦٦٠) ابن الأثير: الكامل، ج ٩، ص ٥٤٤.

(٦٦١) الذهبي: تاريخ الإسلام، ج ٢٧، ص ٢٩٥.

(٦٦٢) القزويني: التدوين في أخبار قزوين، ج ٤، ص ٥٨. السمعاني: الأنساب، ج ٥، ص ٧١٠. الياضي: مرآة

الجنان، ج ٣، ص ٢٨.

کیشمه کیشده دا دهره کهون و پهیره ست بن به کرۆکی رهسه نی سۆفیه گهری، له لایاندا گهران به دواى حه قیقه ت و خوداناسین جیاوازیووه له تیگه یشتنه ساده کان و تیروانینه کانیا ن له نیو نهو تیگه یشتنانده دا جیی نه بوته وه یان نه کراوه ته وه. ههر بۆیه نهوان دوور ده کهونه وه و پیاده ی سۆفیوونی خو یان له پهراویزی میژووی نوسراوی هژره که دا ده کهن و له نیو نهو میژووه فهرمییه دا نابینرین.

سه رباری نه وه ی گوتمان، خالینکی تری گرنه گ هه یه ده شی رافه ی نهو ونبوونه مان بۆ بکات، نهویش ههم به په ره سه ندنی رهوشی نایینی ناوچه که وه گریدراوه، هه میش بهو تیگه یشتنه ی نه م په ره سه ندنه له سه ر هه مان نهو بابه تانه ی خه می سۆفییا ن بووه و پییه وه خه ریک بوون له گه ل خو ی ده یه نین. هه رچۆنیک بی ت، له هه مان نهو قۆناغه ی نه م سۆفییه گو مناوانه ده رده کهون، له ده ره وه ی ده قه میژووییه فهرمییه کان و له چوارچیوه ی کولتووری نایینی "نه هلی هه ق" وه، ناماژه بۆ چالاکییه کی به رفراوان و قۆناغی کی گرنه گ گه لاله بوونی سی کته نایینییه که له نیو هه ندیک له خیله کوردیه کانیه هه مان نهو ناوچه یه ده کری، له وانه (لوپه کان، "گۆزان - الجورقان")^(٦٦٣)، به تاییه تیش گه لاله بوونی ره هنده عیرفانییه که ی نهو ره وته له سه ر ده ستی دامه زینه ریکی سه ره کی ره وته که، که نهویش "شاخوشین" ه، وه ک دواتر باسی ده کهین، له گه ل چه ندان که سایه تی تر که له پال نه ودا ناویان هه یه و سه ر به هه مان ناوچه ی سۆفییه کانن و له و په ره سه ندنه نایینییه دا به شداربوونه^(٦٦٤).

سه باره ت به په یوه ندیی نیوان نه م دوو گروپه، نهو سۆفییه میژووییه بی ناویشانانه، له گه ل نه م که سایه تییه نامیژووییه (به مانای باس نه کردنیان له نیو میژووی نوسراو و فهرمی) پر له ناوه رۆکی عیرفانییه، تا نیستا وه ک نه یینییه کی گه وه ی میژووی بیروباوه ری نایینی پانتایی کوردی ده می نیته وه و تو یژه ر ناچار به ته نویل کردنی ده قه کان و به یه که وه گریدانی "میژووی" و "نامیژووی" ده کهن، نه خامه نهو کاته ی کولتووری نامیژووی به رده وامیه کی

(663) V.Minorsky: Ahl-I Hakk, EI, Vol.I, P.262.

له باره ی رهوشی نه م دوو هۆزه کوردیه ش له سه ده کانی ناوه راست بروه: زرار صدیق توفیق: القبائل، ص ٧١-٧٣، ١٣٤-١٣٦.

(٦٦٤) له وانه: پیر شالیار، کاکا ردا، بابا بوزرگی لوری، بابا فقهیه، و چه ندانی تر، بگه ریوه بۆ: سه ره نه نجام، کۆکردنه وه و لیکدانمه وی: طیب طاهری، نییستیتوتی که له پوری کورد، سلیمان، ٢٠٠٧، (ده وه ی شا خوشین)، ل ل ٢٠-٥٣.

میژوویی ده‌بیت و تا نیستا هه‌ژموونی به‌سه‌ر خه‌یال‌دانی په‌په‌وکارانی ده‌مین و وینه‌کانی
 نه‌و زه‌مه‌نه‌ دووره — وه‌ک له‌به‌شی یه‌که‌میشدا شرۆفه‌مان کرد — له‌ چوارچینه‌ی پرۆسه‌ی
 به‌خشی‌نی پیرۆزی و پاراستنی به‌ زیندوویی، ده‌هیل‌زینه‌وه. نه‌وه‌ی لی‌ره‌ گرت‌گ بی‌ نه‌وه‌یه‌ که
 چهند سو‌فیه‌کی میژووی‌ش، به‌تایبه‌ت بابا‌تاهیر، ده‌خ‌ینه‌ نی‌و هه‌مان نه‌و نه‌لقه‌ باوه‌ریه‌ و له‌و
 خه‌یال‌دانه‌دا جی‌یان بۆ ده‌کرته‌وه. ده‌شی له‌مه‌وه‌ پاسا‌وی ون‌بوونی که‌سایه‌تی‌یه‌ میژووی‌یه‌ کا‌مان
 ده‌ست بکه‌وئ، که‌ بریتی ده‌بی له‌ ناماده‌یی به‌ه‌یزیان له‌ نی‌و نه‌و خه‌یال‌دانه‌ نایینی‌یه‌ پر له‌ راز
 و نیازه‌ی نه‌ه‌لی هه‌ق، که‌ په‌په‌وکردنی له‌ باوه‌ری "شارده‌وه‌ی راز" (٦٦٥) و دووره‌ په‌ریزی له‌
 سه‌ن‌ت‌ره‌ شارستانیه‌کان، وای‌کردوه‌ ته‌وا‌وی کولتوره‌ که‌ بکه‌و‌ته‌ ده‌ره‌وه‌ی میژو، هه‌ر
 نه‌مه‌شه‌ حا‌لی سو‌فیه‌کانی خۆمان.

دۆزینه‌وه‌ی زه‌مین‌ه‌ی هاوه‌شی سو‌فیانه‌ له‌و په‌یوه‌ندی‌یه‌ ته‌موم‌ژده‌دا، نه‌سته‌مه‌ نه‌گه‌ر
 مه‌حا‌ل نه‌بیت. له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا، نه‌وه‌ی هه‌ردو‌لای لایه‌نی که‌م له‌ روو‌که‌شدا کۆ‌کردی‌ته‌وه‌،
 په‌په‌وه‌ی ری‌چکه‌یه‌کی تایبه‌تمه‌نده‌ که‌ له‌ نی‌و کولتوره‌ی سو‌فی‌گه‌ری‌دا مانا ده‌به‌خشی، نه‌و‌ش
 ری‌چکه‌ی "قه‌له‌نده‌ری" (٦٦٦)، نه‌و ری‌چکه‌یه‌ی مانای بی‌باکیه‌ به‌رام‌به‌ر به‌ پێ‌دا‌ویستی‌یه‌
 دونه‌یایه‌کان و وه‌ک چه‌م‌ک‌ئ‌کی سو‌فیانه‌ له‌و ناوه‌نده‌دا به‌کاره‌یت‌راوه‌، ته‌نانه‌ت ده‌ل‌ئ‌ن
 بابا‌تاهیری هه‌مه‌دان‌ی له‌ یه‌که‌مین نه‌و سو‌فیانه‌یه‌ وو‌شه‌که‌ی به‌کاره‌یت‌ناوه‌ (٦٦٧)، به‌تایبه‌ت بۆ
 گوزارشت‌کردن — بێ‌گومان له‌چوارچینه‌ی ده‌قی شی‌عری‌یه‌وه — له‌ حا‌ل و ره‌وشی نا‌هه‌م‌وا‌ری
 کۆمه‌لایه‌تی خۆی که‌ به‌ ویسته‌وه‌ هه‌لی‌ب‌ژاردوه‌، وه‌ک له‌و چوارینه‌ شی‌عری‌یه‌ی دیاره‌ که‌ ده‌ل‌ئ‌:

مو‌ئ‌ن رند‌م که‌ نام‌م بی‌ قلندر نه‌ خون‌ دیر‌م نه‌ مون‌ دیر‌م نه‌ لنگ‌ر
 چو‌ روز‌ آبه‌ بگ‌رد‌م گرد‌ی گیتی چو‌ شو‌ گرد‌ه‌ بخ‌شت‌ی وان‌هم‌ سر (٦٦٨)

(665) C. J. Edmonds: The Beliefs and Practices of the Ahl-i Ilāq, of Iraq, Iran, British Institute of Persian Studies, 1969, Vol. 7, p. 89.

(٦٦٦) و. نی‌فان‌ۆفا: پێ‌ره‌وان‌ی راست‌ی، ج ٢٥.

(663) Tahsin Yazici: Kalandar, EI, Vol. V, pp. 472-473

(٦٦٨) ((من‌ نه‌و په‌نده‌م‌ که‌ ناوم‌ قه‌له‌نده‌ره‌، نه‌ ما‌ل و نه‌سا‌مان و نه‌له‌نگه‌رم‌ هه‌یه‌، که‌ رۆژ‌ داد‌ی له‌سه‌ر

زه‌وی ده‌خ‌ولیم‌وه‌، که‌ شه‌و ده‌کش‌ی سه‌رم‌ ده‌خ‌مه‌ سه‌ر خ‌شت‌یکه‌وه‌))؛ به‌روانه‌:

Edward Heron – Allen: The Lament of Baba Tahir, Gilbert & Rivington, London, 1902, P.35.

له بهرامبهریشدا، شاخۆشین له نیتو دهقه نایینییه کاندایه كه قهله نده ریتك پیتناسه ی خۆی دهكات، تهنانهت رایده گه یه نیتو خۆی و په پیره و کارانی له یه کهمین قهله نده ره کانن و نه مه ریتبازی تاییه تی نهوانه و به کهسی تری نیشان نادهن، نه وه تا ده لئ:

اول قلندر ما بویدم آخر هم ما نیم بلی راه قلندران به کس ننمائیم^(٦٦٩)
 رهنگه له میانهی خویندنه وهی ژیان و تیزه کانی نهو دوو که سایه تییه ش، په یوه ندیی نیوان همدوولا و بریتك له تاییه قه نندییه کانی نهو ریچکه یه مان بۆ دهر بکه وئ:

شاخۆشین و نه گهرمکانی دابرا نی هزری عیرفانیی و باومری جیاوازی نایینی:

رهنگه نادیارترین و ئالۆزترین که سایه تییه که له قوناغه دا رووبه پرووی بینه وه خوشینی لوپستانی ناسراو به "شاخۆشین"^(٦٧٠) بی؟ که سایه تییه که له چندان جه مسه ره وه ته مومژاویه؛ به تاییه ت رووداوه کانی ژیان، په یوه ندی به ناوه ندی سۆفی گهری، تیزوانینه عیرفانییه کانی، ویتای نایینی لای په پیره و کارانی "نه هلی هق - یارسان" وه که دارپژه ریچی بنه ماکانی نایینییه که و چندان بواری تر.

بیگومان سه رچاوه ی نهو ئالۆزی و نادیاریه ش ناگه ریتتوه بۆ که سه که له خۆیدا، نه وه نده په یوه سته به نانا مادیی نهو له نیتو دهقی نوسراوی میژوویی - نایینی سه رده مه که ی و دهر که وتنی به هیزی له چوارچیه ی کولتووری زاره کی نه هلی هقه وه، به جۆریتك که نه گهر سه رچاوه میژوویه کان له باسی نه لقه ی سۆفیانی هه مه دان کورتیان هیتابیت، نهوا له باسی نهودا به یه که چاره کی بی دهنگن، تاکه ناماژه یه که بۆ هه بوونی میژوویانه ی نهو لهو دهقانه هه بی په یوه ندیه تی به سۆفی و شاعیری ناودار بابا تاهیری هه مه دانی^(٦٧١) (م. دوا ی ٤٤٧/ک ١٠٥٥ ز)، به لām لی ره شدا رۆژه لاتناس "ق. مینۆرسکی - V.Minorsky"، وه که

(٦٦٩) ((یه کهم قهله نده ر نیتمین و دوا قهله نده ریش هه ر نیتمین، به لām ریگای قهله نده ری به کهسی تر نیشان ناده ی))؛ سه رنه نجام، ل ٤٦.

(٦٧٠) به پیتی دهقه کانی نه هلی هق ناوی راسته قینه ی نهو که سه موباره که و خوشین نازناوییه تی، ناوی دایکیشی جه لاله یه له ناوچه ی لوپستان دهر که وتوه و بانگه شه ی بۆ بیروباوه ری نوئ کردوه. نعمة الله جیحون آبادی: شاهنامه، ص ٢٧٤-٢٩٧. نور علی الهی: برهان، ص ٣٠-٣١.

(٦٧١) سه رنه نجام، ل ٤٩-٥٠.

شاره‌زایه‌ك له كولتوری ئه‌و بیروباوه‌ره نایینییه، چاودیری ئه‌وه‌ی کردووه که گێڕانه‌وه‌كان زه‌مینه‌یه‌کی پته‌ویان نییه ^(٦٧٢)، نه‌گه‌رچی — وه‌ك که‌میکی تر ده‌یخه‌ینه روو — په‌یوه‌ندییه‌که‌ جۆریکه له نواندنێ عێرفانیی نه‌ك گێڕانه‌وه‌ی میژوویی.

به‌هه‌رحال، ئه‌وه‌ی له ده‌ره‌وه‌ی ئه‌و په‌یوه‌ندپه‌شه‌وه هه‌بێ و ده‌شی جه‌خت له‌سه‌ر هه‌بوونی ئه‌و که‌سایه‌تییه‌ به‌کاته‌وه ئه‌وه‌یه که له‌و قۆناغه‌ی گوایه شاه خوشینی تیدا ژیاوه و له‌گه‌ڵ باباته‌هیر یه‌کتریان بینه‌وه، که‌سیک که "خوشین" ی ناو بێ و سه‌ر به هه‌مان پانتایی جوگرافی و پینکه‌اته‌ی مرۆبی و روانگه‌ی نایینییه‌وه بێ میر خوشینی کۆری مه‌سه‌ودی کوردیه‌؛ ئه‌و میره کوردی له‌لایه‌ن میژوونوسیکی نه‌ناسراو، ئاوا ناوه‌که‌ی تۆمارکراوه و له رووداوه‌کانی سالی (١٠٥/٤٠١٤ ز) له په‌یوه‌ندی به میری به‌ناوبانگی کورد به‌دری کۆری هه‌سه‌نه‌وه‌ی به‌رزیکانییدا ناوی هاته‌وه ^(٦٧٣). ئه‌وه‌ی جیگه‌ی سه‌رجه له به‌سه‌ره‌هاتی میژوویی ئه‌و میره و به‌سه‌ره‌هاتی نایینی خوشینه‌که‌ی له‌مه‌رخۆمان چه‌ند خالێکی هاوبه‌ش هه‌یه که وامان لی ده‌کات پتر بپروا به‌وه به‌یئین ئه‌وان یه‌ك که‌سن: له رووی کاته‌وه وادیاره ئه‌وان سه‌ر به هه‌مان ماوه‌ی زه‌مه‌نین، که کۆتایی سه‌ده‌ی چواره‌م و سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی پینجه‌می کۆچی ده‌گه‌ڕێته‌وه ^(٦٧٤)، له رووی ره‌گه‌زیشه‌وه خوشین مه‌سه‌ود له رووداوی په‌یوه‌ست به هۆزی گۆرانه‌وه ناوی هاته‌وه و ره‌نگه یه‌کیک له میره‌کانی ئه‌و هۆزه بووبێ ^(٦٧٥)، وه‌ك ده‌شزانین هۆزه‌که به گشتی په‌یوه‌ندی پته‌وه‌یان به باوه‌ری ئه‌هلی هه‌قه‌وه هه‌یه و بونیادی مرۆبی و کولتوری باوه‌ره‌که پینکه‌دینن و شتیه‌زاریان زمانی به‌شی زۆری ده‌قه نایینییه‌کانیا، له‌وانه‌ش ئه‌و به‌شه‌ی کتیی سه‌ره‌نجه‌ام که به‌ناوی "ده‌ره‌ی شاه خوشین" ناسراوه و گوایه ده‌گه‌ڕێته‌وه بۆ سه‌رده‌می ئه‌و ^(٦٧٦). به هه‌مان شتیه له‌وه‌ده‌چی له تیگه‌ی ئیسلامیانه‌شیاندا هاوشتیه بن؛ به

(672) Ahl-I Hakk, EI, Vol.I, P.260

(673) مجمل التواریخ والقصص، بتصحيح: ملك الشعراء بهار، چاپ دوم، تهران، ١٣١٨، ه.ش، ص ٤٠١.

شایانی باسه سه‌رچاوه عه‌ره‌بییه‌كان به‌شتیه‌ی "حسن بن مسعود" و "حسین بن مسعود" ناوی ئه‌و میره کوردیه‌یان هه‌تاوه، بروهانه: ابن الجوزي: المنتظم، ج ١٥، ص ١٠٦. ابن الاثير: الكامل، ج ٨، ص ٨١.

(٦٧٤) مجهول: مجمل التواریخ، ص ٤٠١. محمد مكري: مقدمة شاهنامه حقيقت، ص سیه‌م.

(٦٧٥) مجهول: مجمل التواریخ، ص ٤٠١. هه‌روه‌ها بروهانه: زرار سديق توفيق: چهند نیکۆلینه‌وه‌یه‌ك ده‌ربه‌ره‌ی

میژووی کورد له سه‌ده‌کانی ناوه‌راستدا، نه‌کادیای کوردی، هه‌ولێر، ٢٠٠٨، ل ٥٤.

(٦٧٦) و. نینگانۆفا: پێره‌وانی راستی، ل ١٦١. هه‌روه‌ها بروهانه:

بەلگەى ئەوەى لە کاتى کوژرانی میر بەدرى كۆرى ھەسنەوى، لە زستانی (١٠١٤/ك/١٠١٥- ١٠١٥)دا، خوشین مەسعود ھەرمان دەدات تەرمەكەى بێنە مەزارگای عەلى كۆرى ئەبو طالب لە نەجەف^(٦٧٧)، لەلای خۆشیەو ڕەھەندى ئىسلامییانەى بیروبووەرى شاھ خوشین و گروپە ئایینیەكە بە گشتى بەلای شیعیى دایە، ئەو خۆى ئەو پابەندییە مەزھەبییەى لە بۆنەى جیاواز رادەگەیەنئ و ستایشى ئىمامەکان دەکات^(٦٧٨). ھەرۆھا رۆلئ سەربازیشیان لەیەكەچئ و ھەردووکیان وەك دوو سەرکردە باس دەکړن كە خەریكى مەملانئ و شەپن نەگەل ھیزەکانى دەوروبەریان^(٦٧٩).

لەگەل ئەوەشدا، بە تەواوى ناتوانین بڵێن ئەم دووانە ھەمان كەسن، خۆ وێنەى شاھ خوشین لە دەقەکانى ئەھلى ھەقیشدا جۆرئك لە پەشیوى پێو دیارە، بەتایبەت كە "دەرەى شاھخوشین" وەك تێكستئكى سەربەخۆ نەماوەتەو، بەلكو لە دووتوتئى "دەفتەر"ەكانەو ھەزاراوە و - وەك لێكۆلەرئكى ئەو دەقانە بۆى دەچئ - بەشئكى كەمى ماوەتەو و دووچارى شتواندن بوو^(٦٨٠). بێگومان مانەوى باوەرە ئایینیەكەش بە نەیتنى و جەختكردنەوى باوەرپیانە لەسەر نەدركاندنئ بنەماكانئ بۆ ئەو كەسانەى لە دەرەوى بازنەى پەمەرەكانان، بەجۆرئك كە ئەو رازگرتنە بۆتە بەشئكى كارەكتەرى ئایینیان^(٦٨١)، وایكردووە بە تێپەربوونئ كات جیاكردنەوى راستى مێژووبى و خەيالئ ئایینى ئەستەم بئ ئەگەر مەحەل نەبئ، ئیدى وێنەى دروستى كەسەكان - چ شاھ خوشین بئ یان بابا طاهر كە كەمئكى تر باسى دەكەین - خۆى بەدەستەو نەدات و زۆر لە رەھەندەكانیان بە پەنھانى دەمئیتەو.

Ziba Mir-Hosseini: Inner Truth and Outer History: The Two Worlds of the Ahl-i Haqq of Kurdistan, International Journal of Middle East Studies, Cambridge, 1994, Vol. 26, No. 2, p.268.

(٦٧٧) مەھول: مەجمەل التوارىخ، ص ٤٠١. بۆ زانیارى زیاتر بگەرێتو: ھسەم الدین عەلى غەلب نەقشەندى: شارەزور، ل ٢٥٣-٢٥٥.

(٦٧٨) سەرنەنجام، ل ٥٣. نەمە الله جیھون آبادى: شاھنامە، ص ٢٨١. نور عەلى ھەي: یرھان، ص ١٨٩.

(٦٧٩) مەھول: مەجمەل التوارىخ، ص ٤٠١. سەرنەنجام، ل ١٩. و. نیشانۆفا: پێرەوانى راستى، ل ١٦٠-١٦١.

(٦٨٠) طیب طاهرئ: پێشەكى سەرنەنجام، ل ١٠-١١.

(٦٨١) Ziba Mir-Hosseini : Inner Truth, p.268.

بەھەرچال، ئەوھى لە نىۋو كولتورە ئايىنىيەكە لەبارەى شاھ خوشىن بۆ ئەم توۋىنىيەۋەيە گىرگى بىت، دەرکەۋتە غىرفانىيەكەيەتى؛ بەر لە ھەموو شتىك ئەو بەپىتى ئەو كولتورە لەو قۇناغە ئايىنىيەدا دەرکەۋتەۋەسەرى ھەلداۋە كە (مارىفەت)ى پى دەللىن و پەيۋەستە بە خۇدائاسىن و خۇناسىنەۋە و بەشىكە لە پرۆسەى بوونى رەگەزى خۇدايى لە نىۋو مرۇقدا^(۶۸۲)، كە ئەمەش جۆرىكە لە حلولى غىرفانىيى و تيايدا شاھخوشىن ۋەك بەرجەستەكارىكى ئەو رەگەزە دەرەكەۋەى؛ گوايە لە رىگەى تىشكى خۇرەۋە خۇدا ھاتۆتە نىۋو جەستەى دايكى و بەھۆى ئەم تىشكەۋە ئەو دروست بوۋە^(۶۸۳)، كە ئەمەش تارادەيك ھاۋشىۋەى تىگەيشتىنى مەسىھىيانەيە لەبارەى مەسىھ، لەگەل ئەۋەشدا جىاۋازىيەكى گىرگى لە نىۋان ھەردوۋو ھالەتدا ھەيە، بەپىتى ھەندىك لە گروپە مەسىھىيە فەرمىيەكان مەسىھ خۇدا خۆيەتى، كەچى شاھخوشىن رايدەگەيەنى ئەو بەرجەستەيەكى خۇدايە و ھەلگىر خەسلەت و تاييەتمەندىي خۇدايە، ئەۋەتا لە سەرئەنجامدا ھاتوۋە شاھ خوشىن بە يەككە لە ياۋەرانى، بەناۋى بابا فەقەھ، دەللى:

فقيه ما خودا نيستيم بلى خودايم
أصلمان خورن ژ خورە زاييم^(۶۸۴)

ئەو چەشنە حلولەش ۋەك شىۋەيەكى جىگىرەۋونى رۇخ و گۆزىنى لە جەستەيەكەۋە بۆ جەستەيەكى تر خراۋەتە روۋ^(۶۸۵).

لىزەدا حلولى خوشىن نىزىكە لە حلولى ھەلاجىيى و جۆرىكە لە ئاۋىزان بوون، ئەۋەنەبى ھەلاج لە ئاكامى خۇدىتنەۋەى لە نىۋو ئەو ھالەدا دوۋچارى قەيرانى دەرۋونىيى و نامۇيى كۆمەلەيەتى و ئايىنى بېۋە، تەننەت خۇشى بەرگەى خۇى نەدەگرت و زماغالى دەيگوت:

(۶۸۲) نور علي الهي: برهان، ص ۲۷۸.

(۶۸۳) سيد محمد علي خواجه الدين: سر سپردگان، ص ص ۱۲-۱۳.

(۶۸۴) ((فەقەھ، نىمە خۇدا نىن، بەلكو خۇدايىن، رەسەغان خۇرە و ھەر لەو لەدايك بوۋىنە))؛ سەرئەنجام،

ل ۴۶. ھەرۋەھا پروانە: نور على الهي: برهان، ص ۱۸۳.

(۶۸۵) محمدە موكرى: پەنجاۋ دوو بەيتى شىخ نەمىر بە دىيالىكتى گۆزانى، بلاۋكراۋەتەۋە لە كىتەبى: چەند

باسىك دەربارەى نەھلى ھەق، ۋەرگىزەنى لە فەرنەسسىيەۋە: نەجاتى عەبدوللا، دەرگاى موكريانى، كوردستان،

۲۰۰۵، ل ۱۴۱-۱۴۲.

((بکۆژن...))^(٦٨٦)، کەچی ئەوەی شاھ خوشین وایلیدە کات لە ناوەندە کەمی خۆیدا وەک کەسیکی باوەرپێکراو دەرێکەوێ و رەزامەندی ئەوانیتری بە دەست هێناوە و زۆریەکی سنوورە باوەکان دەبەزێتی و دەتوانێ باوەرپێکی تایبەتمەندی نایینی دابڕێژی^(٦٨٧).

دواجار ئەوەی جێگەی سەرنجە، لە گەڵ شاھ خوشیندا ئەوەندە دەرخستنی حالەتی عێرفانیانە و بە کردەکی کردنی دیاردە کە دەبینن، ئەوەندە وەک نموونەی سۆفیان کەسیکی دوورەپەڕی بەرھەمەپێنی هزر دەرناکەوێ، رەنگە ئەمەش بگەرێتەوێ بۆ ئەوەی لە مەڕ کورتیبینی سەرچاوە میژوویی و نایینی کەنەوێ گۆمان. نامادەییە عێرفانییە کەشی - سەرباری حالەتی حلولی کە سەرتاپای وجودی ئەو و جیھانبینی باوەرە نایینیە کە رافە دەکات - بریتی دەبێ لە گفتوگۆ و گۆڕینەوێ بیروبوون لە گەڵ عارفەکانی ھاسەرەدەمی وەک بابا طاهر و ھی تر، ھەروەھا بە گەرێختنی ئەو سیستەمە لە پڕۆسەی بوونە سۆفی و بەیانکردنی ناسنامە کەیدا دەبینن، لەوانەش مەسەلەی ئاھەنگساز و ژەنیی نامیری موسیقا (تەنبور، دەف... ھتد) بۆ گوزارشتکردن لە کردەیی خوداناسیی و... ھتد^(٦٨٨). بەلام ئەو خۆی لە دەرەوێ ئەو جیھانبینییدا پێناسە دەکری؛ ئەگەرچی چەمکە سۆفیەکان (وەک: باطن، ظاهر، تەریقەت) لە هزری ئەودا جێگەیان ھەیە^(٦٨٩)، بەلام ھەلەیکە زانستیە ئەگەر ئەو کەسە - بە گەرێنەوێ بۆ دەقەکانی ئەھلی ھەق - تەنھا لە سنووری سۆفیگەریدا بەتێلینەوێ، چونکە دەقەکان کەسیتیە کە فراوانتر لە کەسیتی عارفیک دەخەنەرۆو، بەجۆریک ئەو چەمکانە بە کاریان دەھێنێ ماناکانیان لە گەڵ ئەو کەسیتییدا دەگۆڕێ تا لە گەڵ ئەو تێگەشتنە نوێی تێدا وێناکراوە بگۆنێ، ھەروەھا لە ناوکۆی چەمکە تایبەتیەکانی ئەویش (وەک: دووناودوون - تناسخ الأرواح) مانای نوێ ھەلگیرن، تا وایان لێدێت ئەوەندە وەک چەند یەکەیکە سیستەمیکی کولتووری سەربەخۆ مانا دەبەخشن ئەوەندە بەشیک نابن لە دیاردە عێرفانیی نایینیکی تر، کە شێوە فەرمییەکانی نایینی ئیسلامە.

(٦٨٦) دیوان الحلاج، ص ٣٤. ابن الساعي: أخبار الحلاج، ص ٧٤.

(٦٨٧) و. نیقانوفا: پێرەوانی راستی، ل ١٦١-١٦٤.

(٦٨٨) بۆ درێژە ئەو بابەتە بڕوانە: ژان دورینگ: موسیقی و عرفان، ص ٥٧-٦١.

(٦٨٩) سەرئەنجام، ل ٤٥، ٥٢.

— له‌به‌رام‌بەر به‌مه‌دا، كه‌سێك كه‌ هاوسه‌نگییه‌ك له‌ نێوان ده‌ركه‌وتنی عێرفانیی و ده‌ركه‌وتنه‌ ئایینییه‌ جیاوازه‌كه‌دا چۆ بکات و خودان كه‌سیتییه‌کی روونتری سۆفییانه‌ بچ بابا طاهری هه‌مه‌دانیه‌.

بابا گاهری هه‌مه‌دانی :

١- کێشه‌ی ناسینه‌وه‌ی بابا گاهر:

ره‌نگه‌ دیارترین و به‌ناوبانگترین سۆفی ناوچه‌كه‌ بابا طاهری هه‌مه‌دانی یاخود بابا طاهری لوپی ناسراو به‌ "عوریان" بیټ. سۆفیه‌ك، كه‌ به‌ به‌راورد له‌گه‌ڵ هه‌موو نه‌وانه‌ی له‌و توێژینه‌وه‌یه‌دا قسه‌مان له‌سه‌ر کردوون، له‌ ناوه‌ندی رۆشنییری کوردیدا، ناسراوترینیانه‌ و گرنگی زۆری پێدراوه‌، به‌جۆرێك كه‌م سه‌رچاوه‌ی تاییه‌ت به‌ میژووی نه‌ده‌ب یاخود زمان یانیش رۆشنییری کوردی له‌ سه‌ده‌كانی ناوه‌راست به‌ گشتی، ده‌بینی لایه‌کی به‌لای نه‌و سۆفیه‌دا نه‌کردیته‌وه‌. زیاتریش کار له‌سه‌ر ده‌ستنیشانکردنی سه‌رده‌مه‌کی و پێگه‌ نه‌ده‌بییه‌کی له‌ به‌ره‌پێدانی زمان و شیوه‌زاری نیوخۆیی کراوه‌، نه‌مه‌ سه‌رباری هه‌ولتی ساخکردنه‌وه‌ و دارشته‌وه‌ی ده‌قی چوارینه‌ شیعرییه‌كانی به‌ شیوه‌زاری تری کوردی جیاواز له‌وه‌ی خۆی پیتی نویسه‌ (كه‌ زیاتر له‌وه‌ ده‌چۆ "لوپی" بیټ)، به‌تاییه‌ت کرمانجی خواروو(سۆزانی)^(٩٠)، هه‌روه‌ها تاییه‌تمه‌ندی نه‌ده‌بی و زمانه‌وانیه‌كانی نه‌و ده‌قه‌ شیعریانه‌ی خراونه‌ته‌ به‌رباس و لیته‌توێژینه‌وه‌.

له‌گه‌ڵ نه‌و گرنگیدانه‌ش، كه‌چی كه‌مه‌تر بابا‌تاهیری سۆفی ناسراوه‌، ته‌نانه‌ت نه‌و كاته‌ی له‌و ناوه‌نده‌ رۆشنییرییه‌دا وه‌ك سۆفیه‌كیش توێژینه‌وه‌ی له‌سه‌ر ده‌كرێ، نه‌وا زیاتر به‌ پشتبسته‌ن به‌ چوارینه‌كانی بووه‌ و له‌ دووتویی نه‌و ده‌قه‌ شیعریانه‌یدا، به‌دوای چه‌مك و تیزی سۆفییانه‌دا گه‌راون^(٩١)، نه‌مه‌ش وا ده‌كات تیگه‌یشته‌نیکی هه‌مه‌گیری هزری عێرفانیی نه‌ومان بۆ

(٩٠) هه‌ر بۆ نمونه‌ چهندان شاعیر و نووسه‌ر نه‌م کاره‌یان کردووه‌، وه‌ك: (عه‌لی كه‌مال باپیر، مه‌لا محمه‌دی خه‌زایی، رازی، دلزار، عیزه‌دین مسته‌فا ره‌سول و...هتد)، ره‌نگه‌ دواترینی‌شان "نه‌حمه‌د تاقانه‌" بیټ، بڕوانه‌: نه‌حمه‌د تاقانه‌: بابا تاهیری هه‌مه‌دانی — ژبان و به‌ره‌مه‌می، بلاوکه‌راوه‌ی ناسرا، هه‌ولێر، ٢٠٠٧، ٢٩٩ به‌دواوه‌.

(٩١) بۆ نمونه‌ بڕوانه‌: ماف خه‌زنه‌دار: میژووی نه‌ده‌بی کوردی، بلاوکه‌راوه‌ی ناسرا، هه‌ولێر، ٢٠٠١، به‌رگی یه‌كه‌م، ٢٠٣.

به‌رجه‌سته نه‌بێ. به‌تایه‌ت که له‌م شیعرا نه‌دا دیاریکردنی سنووری نێوان تیگه‌یشتنی سۆفیان و تیگه‌یشتنی دنیایی، له‌ هه‌ست و سۆز و رۆحانییه‌تدا، نه‌سته‌مه^(٦٩٢). ئه‌مه‌ له‌ کاتیگدا له‌ وته‌ سۆفیه‌کانیدا - وه‌ک که‌میکی تر باسی ده‌که‌ین - وردتر له‌م بابه‌تانه‌، به‌تایه‌ت په‌یوه‌ندی نێوان سۆفیوون و دنیایی بوون، دواوه‌ و سنووره‌کانی تیگه‌چرژان و جیا‌بوونه‌وه‌یانی دیاری کردووه‌.

هه‌رچۆنیک بێت له‌ به‌رامبه‌ر گرنگیدانی زۆری رۆشنیری کوردی به‌و که‌سایه‌تییه‌، ده‌یه‌نین له‌ سه‌رده‌می خۆی و له‌دوای خۆی، له‌ ناو کولتووری سۆفیگه‌ریدا که‌مترین گرنگی بێدراوه‌، به‌ جۆرنیک که‌ رهنگه‌ ژیان و به‌سه‌ره‌اتی له‌هه‌موو نه‌و سۆفیانیه‌ پێش و پاش نه‌و قسه‌مان له‌سه‌ر کردوون و ده‌یه‌که‌ین، نادیارتر بێت. نه‌و ته‌ ده‌یه‌نین هه‌یج کامیک له‌وانه‌ی میژووی ژیا‌نی سۆفیا‌نی ها‌وسه‌رده‌می نه‌ویان نوسیوه‌ته‌وه‌ باسیان نه‌کردووه‌. هه‌ر بۆیه‌ بۆچوونی جیا‌جیا و دژ به‌یه‌ک له‌سه‌ر ره‌گه‌زی، سه‌رده‌می ژیا‌نی، زمانی شیعره‌کانی، په‌یوه‌ندی به‌ ناوه‌ندی ئایینی و غه‌یره‌ ئایینی سه‌رده‌مه‌که‌ی و دواتر ...هه‌تد، هه‌یه^(٦٩٣). رهنگه‌ هه‌ر نه‌مه‌ش بێت وایکردووه‌ سه‌ربورده‌ی ژیا‌نی تیگه‌ل به‌ نه‌فسانه‌ بێت، یاخود به‌سه‌ره‌اتی ژیا‌نی سۆفیا‌نی تری تیگدا جێ بکریته‌وه‌، وه‌ک نه‌وه‌ی هه‌مان نه‌و به‌سه‌ره‌اتی په‌رینه‌وه‌ له‌ نه‌زانی و ساده‌یی بیرکردنه‌وه‌ بۆ زانا‌یی و قوولبوونه‌وه‌ی زانستیانه‌ (له‌ کوردبوونه‌وه‌ بۆ عه‌ره‌ببوون): وته‌ی "امسیت کردیا و اصبحت عریبا" دراوه‌ته‌ پال و وه‌ک راستیه‌کی میژوویی، لایه‌نی که‌م تا کو‌تایی سه‌ده‌ی نۆزده‌ی زایینی، ده‌گێردرایه‌وه‌^(٦٩٤).

نه‌وه‌ی زانراوه‌ و به‌رده‌وام ناماژه‌ی پێ ده‌درێ، تا که‌ به‌سه‌ره‌اتیکی میژوویی، که‌ به‌ دروستی ده‌ستنیشانی سه‌رده‌می ژیا‌نی بابا طاهر بکات، بریتییه‌ له‌ ناماژه‌یه‌کی میژوونوس راوه‌ندی(م ٥٩٩/ک ١٢٠٢ ز)یه‌؛ کاتیگ باس له‌وه‌ ده‌کات له‌ کاتی تیپه‌رپوونی سولتانی سه‌لجوقی طوغرل به‌گ(٤٢٩-٤٥٥/ک ١٠٣٧-١٠٦٣ ز) به‌ هه‌مه‌دان، که‌ به‌پێی سه‌رچاوه‌کان

(692) V.Minorsky: Baba – Tahir, EI, Vol.I, P.840.

(٦٩٣) له‌م باره‌وه‌ بره‌وه‌: حسام الدین علی غالب نه‌قشه‌ندی: شاره‌زور، ١٤٩١-٤٩٢. زراره‌ صدیق توفیق: زمانی کوردی له‌ سه‌ده‌کانی ناوه‌راست - لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی میژوویی، گو‌فارا زانکۆیا ده‌وک، په‌رهم‌ندا(١١)، ژماره‌(١)، ٢٠٠٨، ١٠٥٥-١٠٦.

(694) Edward Heron – Allen: The Lament, P.xiv-xv.

دهبئ له سالى (٤٤٧/ك/١٠٥٥ز) بوبئ^(٩٩٥)، چارى به بابا طاهر و ياهوراني كهوتوه و لهو ديمانهدا بابا طاهر له گهل سولتان دواوه^(٩٩٦). بهمهش نهو دهقه ميژووييه دهستنيشاني سهردهمهكهى دهكات، له گهل ديارى كردنى جيكهوتهكاني حالي سؤفياني نهو وهك رينيشاندهرى دهسهلاتى سياسى و ههلويسى ئهريشاني دهسهلاتيش لهم سؤفيه و ياهوراني^(٩٩٧)، بهلام دهقهكه بهلاى هزرى سؤفيانهدا نهچوه.

بههرحال، بونيدى نهو هزره له شوينيكي تردا، له چوارچيوه نهو رافهيدا دردهكهوى كه سؤفى بهناريانگ عهينولقوضاتى ههمهدانى(م٥٢٥/ك/١١٣١ز)، بؤ كتيبى ناسراوى نهم سؤفيه كه "الكلمات القصار" ه كردوه، بهناوى "شرح كلمات باباطاهر العريان". لهراستيدا دهقى سهربهخوى كتيبكهى باباتاهير ديار نيبه، بؤيه تهنيا له ريگهى نهو رافه و هى ترى قوناغى درهنگهروه^(٩٩٨)، دهشى به هزرهكه ناشنا بين. ههروچونيك بيت عهينولقوضات خوى نهم كارهى لهسر داخوازى سؤفيانى ههمهدان كردوه و ويستويهتى لهم ريگهيهوه رهههنده

(٩٩٥) بگهريوه بؤ: ابن الاثير: الكامل، ج ٩، ص ٦٠٩. ههروهها بروانه: نيشتمان بهشير عهمهد: كورد و سلهجويهكان — ليكولتهوهيك له پهرونديبه سياسييهكان(٤٢٠-٥٢١/ك/١٠٢٩-١١٢٧ز)، وهرگيراني: نيدرريس عهبدوللا مستهفا، چاپى دووهم، دهزگاي موكرىاني، ههولير، ٢٠٠٦، ل ١٤١-١٤٢. (٩٩٦) راحة الصدور، ص ٩٨-٩٩.

(٩٩٧) له بهشى پينجهمدا، باس له مهغزاكاني پشت نهو بينينهى "بابا طاهر" بؤ سولتان و ناوهروكى گفتوگوى نيوانيان دهكهين.

(٩٩٨) سهربارى رافهكهى "عين القضاة الحمداني"، كه دهلتين جگه له عهرههه به فارسيش وتهكاني ليكداوهتهوه، چهند رافهيهكى ترى كتيبكه كراوه و له قوناغه درهنگهكاني ميژووى سؤفيگههه نيسلامى — فارسيدا بؤته دهقنكى خوازراوى ناو نهلقهى سؤفيان، لهو رافانهش نهوهى جان بهگى عهزيرى له سالى (٨٩٠/ك/١٤٨٥ز) به فارسى كردويهتى بهناوى "الفتوحات الربانية في الإشارات الحمدانية"، له گهل نهو شهرحهى به ههردوو زمانى فارسى و عهرههه مهلا سولطان عهلى گونابادى بهناوى "ايضاح" كردويهتى. بؤ زانبارى زياتر بگهريوه بؤ: عبد الحسين زرين كوب: جستجو، ص ١٩٠. ههروهها بروانه: عين القضاة ههمهدانى: گوته كورتهكاني بابا تاهيرى ههمهدانى، وهرگيراني: ابراهيم احمد شوان، چاپخانهى زانكو، ههولير، ٢٠٠٦، ل ٤١.

نادیاره کانی بیروبوچوونه کانی روونبکاتهوه، نهمهش به دوودلی و به ترسهوه، نهوهک نهتوانی پهی به مانا دروسته کانی وته کانی بابا تاهیر بهریت^(۶۹۹).

له راقه کیدا عهینولقوضات، سه ره پای ستایشی که سیتی عارفانهی باباتاهیر^(۷۰۰)، که چی نه پرژاوه ته سهر لایه نه کانی ژیان و پیگه یشتنی نهو که سیتییه، له چوارچیوهی وته کانه وه نه بیت هیچ زانیاریه کی نه داوه ته دهست. نه گهرچی له وانهیه - نه گهر بانه وی به لایه نی تری که سیتییه که ناشنا بین - له نار نویسنه به برشته کانی عهینولقوضاتدا، به تایبته پیامه کانی - که به "نامه های عین القضا همدانی" ناسراوه - دهستان بکه وی؛ له ویدا ده بینین ناماژهی ته موموژای بۆ سۆفیه کی ههمه دان به ناوی طاهر هیه، نهویش شیخی یاخود یاوه ری شیخ فتحه ی ههمه دانی بووه^(۷۰۱)، که نه میش ماموستای ماموستایه کی عهینولقوضات خویه تی^(۷۰۲). بهو پتییهش نهو طاهره له ههمان کات(سه دهی پینجه می کوچی) و شوین(ههمه دان) بووه که بابا طاهری تیدا ژیاوه، بۆیه هه ندیک له تویتزه ران، ههرچهنده ناماژه بۆ نه بوونی هیچ به لگه یه که ده کهن، وا گومان ده بن که رهنگبی نه م دووانه ههمان کهس بن^(۷۰۳)، دهشی به لگه له سه ره نهو بوچوونه نه وه بی، که نهو هه لسه نگاندنی شیخ فتحه ی ههمه دانی ده یخاته روو له باره ی نهسته می راگه یشتن به سه ره راز و راستیه ره حانییه کانی حالی طاهر^(۷۰۴)، هاوشیه ی هه لویستی نهو سۆفیانه ی ههمه دانه که له مهر باباتاهیر به عهینولقوضاتیان گوتروه، نهویش په نهانی بوچوون و نهسته می تیگه یشتنه له ههمان حال، به پای عهینولقوضات سۆفیه که ی خۆشان لهو جوهریه کهوا دهسته واژه ی سهختیان داهیتاوه و له دارشتنی بیروبوچوونه کانیان به کاریان هیتاوه، تا نه یاران له رازه کانی نیو نهو بیروبوچوونانه نه گهن، بۆیه نهو سۆفیانه له ناستی "ناماژه - الإشارة" دا ماونه ته وه و به ناداری

(۶۹۹) شرح کلمات بابا طاهر العریان - مسائل حکمیة فی المعارف و المشاهدات الریانیة، ضبطه و صححه:

عاصم ابراهیم الکیالی، دار الکتب العلمیة، بیروت، ۲۰۰۷، ص ۱۱.

(۷۰۰) شرح کلمات، ص ۱۱.

(۷۰۱) نامه ها، مج ۱، ص ۲۵۸، ۴۵.

(۷۰۲) نصر الله پورجوادی: عین القضاة، ص ۱۰۵-۱۰۶.

(۷۰۳) عبد الحسین زرین کوب: جستجو، ص ۱۹۳. نصر الله پورجوادی: عین القضاة، ص ۱۰۲.

(۷۰۴) عین القضاة: نامه ها، مج ۱، ص ۲۵۸.

گوزارشتیان له خزیان کردووه^(٧٠٥). بێگومان که هەردوو "طاهر" یش لەو جۆره سۆفیانەن. ئەوا گومان لەسەر یە کەبونیان کەمتر دەبێتەوه.

بەدەر لەو سەرچاوانە، زانیارییەکی نەوتۆ لەسەر باباتاهیر نامینێ، ئەوەندە ئاشکرایە پاشا راوەندی بە نزیکەی سەدە و نیوێک حەمەدوللای مستەوفی قەزوینی (م ٧٥٠/ک ١٣٤٩ز) لە کتێبە میژووییە کەیدا تەنها ناوی هێناوه^(٧٠٦) و لە کتێبە جوگرافیە کەشیدا تەنها ناماژەی بۆ مانەوهی گۆرەکی لە هەمەدان کردووه بە "باباتاهیری دیوانە" ناوزەدی کردووه^(٧٠٧). رەنگە ئەمەش رافەیی نازناوەکی "عوریان - رووت" ی ئەو سۆفیەمان بۆ بکات؛ گواوە بە سەرگەردانی بە کۆڵانەکانی شارە کەدا سوراوەتەوه، بۆیە وایان پێ گوتووه^(٧٠٨).

٢- نامادەیی باباتاهیر لە کولتوری ئایینی کوردیدا:

لەدەرەوهی ئەو نامادەییە میژووییە بابا طاهر، لە کولتوری ئایینی ئەهلی هەقیشدا، کە بەگۆرەیی بۆچوونەکان لە هەمان ئەو سەردەمی ئەم سۆفیەیی تیدا ژیاوه بەرھەمھێنراوه، نامادەییەکی سەرۆمیژوویی هەیه و بەشێکە لە پرۆسەی نواندنی بیروباوەڕ بۆ کەسانی خودان پێگەی ناسایی وەک بابا طاهر. ئەو نامادەییەش بە دوو ئاراستە سەرەکیدا بووه: ئاراستە جێکردنەوهی لە ناوکۆی گێڕانەوهی ئایینیدا، لەگەڵ ئاراستەیکیش کە بریتییه لە بەکارھێنانی وەک رەمزێکی خودان ئەرکێکی دیاریکراو و بەگەڕخستنی دەقە شیعریەکانی وەک دەقی پیرۆز.

بەپێی ئاراستە یەکەم؛ ئەوکاتە باباتاهیر دەرکەوتووه، کە شاھ خوشین خۆی و یاوەرانی لە هەمەدان سەردانی دەکەن^(٧٠٩). لە ئاکامی ئەو سەردانە، بابا طاهر کەوتۆتە ژێر کاریگەریی شاھ و هەردوولاش شادومان بوونە بەو کاریگەر بوون و یەکتر ناسینە، ئەوەتا هەر لە

(٧٠٥) شرح کلمات، ص ١٠-١١.

(٧٠٦) تاریخ گزیده، ص ٦٧٧.

(٧٠٧) نزهة القلوب، ص ٧١.

(٧٠٨) بگەڕێوه بۆ: Edward Heron - Allen: The Lament, P.xiv.

(٧٠٩) پروانە: نعمة الله جيحون آبادی: شاهنامه، ص ٢٩٥-٢٩٦. و. نیفانۆفا: پیرەوانی راستی، ل ١٦٢.

به‌شی "ده‌ره‌ی شاه خوشین"ی سمرته‌نجامدا، له‌سەر زاری باباتاهیر، له‌باره‌ی بینینی بۆ ئەو که‌سایه‌تییه‌ هاتوو:

یا شاه تیری زدی بر جان و جگرم
تو شادمان بر من تیر زده‌ای
من از زخم تیری تو جان درنبرم
من هم شادمانم که زخم تیر تو خوردم^(۷۱۰).

له‌مه‌دا ده‌رده‌که‌وێ ئەو ده‌قه‌ نایینیانه‌ ده‌خوازن ره‌وایی به‌ پایه‌ی سه‌رووناسایی شاه خوشین به‌خشن، له‌رێگه‌ی پێداگیری له‌سەر گوێزایه‌لی که‌سینکی وه‌ک باباتاهیر بۆ ده‌سه‌لاته‌ رو‌حانییه‌که‌ی، وه‌ک له‌ گفتوگۆی نێوانیدا دیاره‌، له‌ویدا باباتاهیر خوشین به‌ شای خۆی ده‌زانێ و رایده‌گه‌یه‌نێ که‌ ته‌نانه‌ت دوا‌ی مه‌رگیشی ناتوانێ مه‌یه‌ری ئەو له‌ یاد بکات^(۷۱۱).

وه‌نه‌بێ ئەو دانپێانانه‌ به‌ پێگه‌ی شاه‌خوشین، ئاسووده‌ی بکات، به‌و مانایه‌ی ئاسووده‌گی مرۆ‌قانه‌ له‌ ناستی تیگه‌یشتنی گشتی و له‌ ده‌ره‌وه‌ی بازنه‌ی عیرفانییدا هه‌یه‌تی، به‌ل‌کو ناسینه‌که‌ ده‌بجاته‌ نێو حالێکه‌وه‌، که‌ "قه‌له‌نده‌رانه‌"یه‌ و جوێکه‌ له‌ داشۆزان له‌ هه‌موو پێداویستییه‌ ژیا‌نییه‌ دونه‌یا‌یه‌کان. ئەوه‌تا ده‌لێن باباتاهیر به‌ شیع‌ر گو‌تویه‌تی:

یا شاه هر کس شاهش تویی حالش همینه
سرينش خشت و بالينش زمينه
جوورم اينست که تو را دوست ديرم
هر آن يارش تویی حالش چينه^(۷۱۲)

له‌ ناراسته‌ی دووه‌مه‌ش، که‌ به‌کارهێنانی باباتاهیره‌ وه‌ک ره‌مزی نایینی؛ ئەو وه‌ک که‌سینکی ناسایی نامێنێته‌وه‌، به‌ل‌کو به‌ پرۆسه‌ی پێرۆزکردندا تێده‌په‌رێ و له‌ ناو باوه‌ره‌ نایینییه‌که‌، له‌سه‌رووی شوێن و کاته‌وه‌، جێگیرده‌بێ^(۷۱۳)، ته‌نانه‌ت خه‌سه‌له‌تی که‌سایه‌تی مرۆ‌قانه‌ له‌ ده‌ست ده‌دات و ده‌یپین له‌ قۆناغی به‌رجه‌سته‌بوونی خودایه‌تی له‌ شاه‌خوشیندا، که‌ وه‌ک ئاماژه‌مان پێدا به‌بێ تیگه‌یشتنی نایینه‌که‌ قۆناغی مه‌عریفه‌ته‌، بۆته‌ یه‌کێک له‌ "یارانی چوار مه‌له‌ک"، نه‌مه‌ش ئەو فریشتانه‌ ده‌گرێته‌وه‌ له‌ کاتی به‌رجه‌سته‌ بوونه‌که‌دا

(۷۱۰) ((نه‌ی شاه، تیرێکت له‌ گیان و دلم داوه‌، له‌ برینی ئەو تیره‌ گیانم ده‌رچوو، تو شادومانی به‌وه‌ی تیرت له‌من داوه‌، منیش شادومانم به‌وه‌ی نازاری تیری تو ده‌چێژم)). بروه‌نه: سه‌رته‌نجام، ل ۵۱.

(۷۱۱) سه‌رته‌نجام، (ده‌ره‌ی شاه خوشین)، ل ۴۹.

(۷۱۲) سه‌رته‌نجام، ل ۴۹. ماناکه‌ی: ((نه‌ی شاه، هه‌رکس تو‌ی شاه بێ حالی واده‌بێ، سه‌رینی خشت و رایه‌خی زه‌مین ده‌بێ، تاوانم نه‌وه‌یه‌ که‌ دۆستی تۆم، نه‌وه‌ی تو‌ی دۆست بێ نه‌مه‌ حالی ده‌بێ)).

(713) The Lament, P.xiii. Edward Heron -- Allen:

دەردەكەون^(٧١٤). ئىدى ئەوانەى لەسەر زەوى نوڭنەرايەتى ئەو فرىشتانە دەكەن، كە باباتاهىر لەوانە، ئاسايى نابن، چونكە فرىشتەكان خۆيان بەشېكن لە خدا و ئەركىكى خودايش جىيەجى دەكەن^(٧١٥). لەم ناوەندەدا بابا بەرجەستەكارى فرىشتەى مەرگ(عزرائيل)ە، ئەو فرىشتەىەى — بەپى دەقەكانى نايىنەكە — خدا لە تورەى خۆى دروستى كردوو و جەلادى دەربارى خودايە^(٧١٦)، بەلام ئەو دەقەنە زانىارى ئەوتۆمان نادەنى لەسەر هۆى دانانى ئەو بە فرىشتەى مەرگ.

لەگەل ئەوەشدا دانانى مەزۇبە فرىشتە، يان بە دەستەواژەيەكى تر، جىكردنەوەى سروشتى فرىشتەىەى لە سروشتى مەزۇقەنە، كەردەيەكى عىرفانىيەى و بەشېكە لە هەولتى خوداناسىنى باطنيانە، كە ئەو كەلتورە ئايىنىيەى پى ناسراو و تيايدا ناسىنى فرىشتەىەى بۆ خدا يەكەمىن جۆرى هەقنەسىيە^(٧١٧) و دەستپىكە بۆ هەر هەولتىكى ترى "ناسىن" كە دەشى لە قۇناغەكانى ترى بەرجەستەبوونى خودايدا فەراهم بى. لە دەرهەوى ئەم دەقەنەشەو بە بابا طاهر لە "الكلمات القصار"ەكەيدا، ناماژە بۆ هەبوونى رەوشتى فرىشتەىەى لە دەروونى مەزۇقەنەدا دەكات و پى وايە خدا لە ساتى ئەفراندنى "دەروون — النفس"، هېندىك بنەماى رەوشتىيانەى فرىشتەكانى وەك "گۆپرايەلى" و "خوداپەرستى"، تىدا داناوە^(٧١٨). رەنگە ئەو هاوپرايەى نىوان دەقى نايىنى و دەقى عىرفانىيەى، سەربارى مانا باطنىيەكى، بەهانەيەكەش بى بۆ چاودىرى كردنى پەيوەندى تەواوکارانەى نىوان هەزرى باباتاهىر وەك خۆى گوزارشتى لىكردوو، لەگەل رەسەنى ئەو هەزرى و نواندى لەلەين نەهلى هەق و بەكارهيناننى لە چوارچىوەى جىهانىنى نايىنى هەمەكەيانەياندا.

(714) V.Minorsky: Ahl-I Hakk, EI, Vol.I, P.260.

سید محمد علی خواجه الدین: سرسپردگان، ص ۱۳۱.

(۷۱۵) لەبارەى نەمەو تەماشای ئەو توێژینەوێە بەکە: موحەمەد مەورى: لەدایکبوونى جىهان لەلەين كوردانى نەهلى هەق، وەرگێرانى: موحسین ئەحمەد عومەر، گۆفارى "كوردۆلۆجى"، سەلتەنى، ۲۰۰۸، ژمارە (۱)، ل ۱۲۸-۱۲۹.

(۷۱۶) و. نىفانۆفا: پىرهوانى راستى، ل ۱۵۰-۱۵۴.

(۷۱۷) بىروانە: نعمة الله جیحوون آبادى: شاهنامە، ص ۳۵-۴۰.

(۷۱۸) عين القضاة الممداني: شرح كلمات، ص ۴۶.

۳- سه‌ربورده‌ی رۆحانیی بابا گاهری همه‌دانی به‌پیی "الکلمات القصار":

بیگومان خویندنه‌وه‌ی وردی و ته کورته‌کانی نه‌و سۆفیه و به‌ستنه‌وه‌یان به‌یه‌کتر و هه‌ولتی دۆزینه‌وه‌ی بونیادی هاوبه‌شی چه‌مک و ده‌سته‌واژه‌کان، نه‌ک هه‌ر کارێکی ئاسان نییه‌ به‌لکو — وه‌ک کاتی خۆی عه‌ینولقوضات بۆی چوه — پتویستی به‌که‌سی ئازاده‌ تیی بگات^(۷۱۹)، و اتا نه‌و که‌سه‌ی که‌ ده‌توانی له‌ پشت راز و ئاماژه‌کانه‌وه‌ نه‌و مانایانه‌ بیینی که‌ باباتاهیر ویستویه‌تی راستیه‌ خودایه‌کانی پی بخاته به‌ریاس که‌ وه‌ک عارفێک پی گه‌یشته‌وه. بۆیه نه‌و خویندنه‌وه‌یه‌ توژینه‌وه‌ی سه‌ربه‌خۆی پتویسته، نه‌ک وه‌ک ئیحه‌ ده‌خوازین له‌ جوارگۆشه‌ی خویندنه‌وه‌یه‌کی همه‌مه‌گیردا جیی بکه‌ینه‌وه.

ره‌نگه‌ نه‌وه‌ی کاری خویندنه‌وه‌ی سه‌خت‌تر کردوه‌ ته‌موم‌ژاوی بوونی ه‌زری باباتاهیر پی، که‌ ته‌نانه‌ت له‌دوای خۆی بۆ مورید و په‌یره‌وکارانی تیگه‌یشته‌نی ته‌ستم بووه‌ و پتویستی به‌ گه‌وره‌ سۆفیه‌کی وه‌ک عه‌ینولقوضات بووه‌ رافه‌ی بگات. ته‌مه‌ له‌ لایه‌ک، له‌ لایه‌کی تره‌وه‌ له‌وه‌ ده‌چی هه‌ر پاش بابا طاهره‌و بیروبو‌چونه‌کانی گۆزانیان به‌سه‌ر هاتبی و تیگه‌ل به‌ ه‌زری نه‌وانیتر بووی، نه‌وه‌تا له‌ "الکلمات القصار" دا چه‌ندان و ته‌ هه‌ن که‌ له‌ به‌ره‌تدا هی نه‌و نین، به‌لکو هی سۆفیانی به‌ر له‌ون وه‌ک نه‌بویه‌کری شیلی و نه‌بو عه‌لی رۆزباری و بونداری شیرازی و... چه‌ندانی دی، که‌چی له‌ نیو و ته‌کانی نه‌ودا جی کراونه‌ته‌وه‌ و پۆلین کراون^(۷۲۰).

هه‌رچۆنێک بێت له‌ رووکه‌شدا وا ده‌رده‌که‌وی که‌ باباتاهیر گه‌شتگیرانه‌ چه‌مک و ده‌سته‌واژه‌کان ده‌خاته‌ روو، به‌ جۆرێک که‌ واده‌رناکه‌وی و ته‌کانی ره‌نگدانه‌وه‌ی گه‌ل‌له‌بوونی باوه‌ری تایبه‌تی خۆی بوویتن. له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا له‌ نیو هه‌ندیکیاندا، سه‌ربورده‌یه‌کی باباتاهیر ده‌بینین که‌ هه‌م ده‌قه‌ میژویه‌کانی تر لیتی بیده‌نگن، هه‌میش به‌ جۆرێک له‌ جۆره‌کان ته‌واوکه‌ری نه‌وه‌یه‌ که‌ له‌م ده‌قانه‌دا وینای که‌سیتی عارفانه‌ی نه‌وی پی کراوه؛ نه‌ویش گه‌شه‌سەندنی که‌سیتی رۆحانییه‌که‌یه‌تی له‌ رێگه‌ی هه‌له‌سته‌کردنی له‌سه‌ر ته‌زموونی خۆی له‌ هیندیك حال و ده‌رکه‌وته‌ی سۆفیانه‌ و به‌رجه‌سته‌کردنی بیرکردنه‌وه‌ی له‌ ناو نه‌و بۆچوونانه‌ی جیهانبینی سۆفیان پێکدێتی و نه‌و به‌ ناپێگه‌یشته‌وی زانیون. ته‌نانه‌ت له‌ چه‌ند و ته‌یه‌کیشیدا

(۷۱۹) شرح الکلمات، ص ۱۰.

(۷۲۰) بۆ نمونه‌ و ته‌کانی لاپه‌ره‌کانی: ۵۰، ۶۱، ۱۵۲، به‌راورد بکه‌ له‌گه‌ل: الح‌رکوشی: ته‌ه‌ذیب، ص ۲۹۲.

۴۵۵. القشیری: الرساله، ص ۴۲۹. ابن خیس: مناقب، ج ۲، ص ۱۸۷.

تارمایی خویندنه‌وه‌ی ناوه‌ندیکی کۆمه‌لایه‌تی - ئایینیش ده‌بینین، که وادیاره‌ ئه‌و خۆی تێیدا ژیاوه و پێیه‌وه -- به‌ ره‌تکردنه‌وه‌ی یان قه‌بولکردنی - کاریگهر بووه.

رووخساره‌کانی ئه‌و که‌سیتییه‌ی باباتاهیر، له‌ باسکردنی بۆ "دوینا" و کاریگهریه‌کانی له‌ ده‌ستینشانکردنی ره‌وتی رۆحانی عارفدا دیاره؛ لای ئه‌و بوونه‌ عارف ههر له‌خۆوه نابێ و پرۆسه‌یه‌کی دوور و درێژه، ناکامی بریارێکی پێشینه‌یه که بریتییه له‌ ده‌رچوون له‌ دوینا، له‌ میانێ به‌رزه‌فترکردنی ده‌روونی مرۆفانه‌وه که په‌یوه‌ستی ئه‌و دوینایه‌یه. له‌م هاوکیشه‌یه‌دا دوینا ئه‌و شوێنه‌ نییه‌ رێگه‌ به‌ که‌س بدات خوداناسی دروست بێت، یاخود وه‌لامی ئه‌و پرسیارانه‌ بداته‌وه که ده‌شی په‌یوه‌ندییه‌کی دروستی مرۆفانه‌ی - خودایی له‌سه‌ر دابڕێژری، ئه‌وه‌ندی که‌سانی وه‌ک باباتاهیر به‌ جه‌نجالییه‌کانی ژیاڤیکه‌وه‌ گرێ ده‌دات که ته‌نیا لایه‌نه‌ مرۆفانه‌یه‌که‌ی په‌یوه‌ندیی بینراوه، په‌یوه‌ندییه‌ک که مرۆڤ ناچار به‌ پابه‌ندی به‌ ئاره‌زوو و پێداویستییه‌ ژیاڤیه‌ نارۆحانییه‌کانه‌وه‌ ده‌کاته‌وه، له‌کاتی‌که‌دا ئه‌و ده‌یه‌وێ سنووری ئه‌و پابه‌ندی و پێداویستیانه‌ بپڕێ و هیچ شتێک له‌ دارشتن و شیوه‌گیرکردنی په‌یوه‌ندییه‌ خودایه‌یه که سه‌رقالێ نه‌کات. بۆیه له‌ ده‌ستپێکه‌دا دێ سنووره‌کانی "دوینایی بوون" ده‌ستینشان ده‌کات، تا بزانی چنده‌ خۆی له‌ نێواندا ماوه‌ته‌وه و چۆن بتوانێ بجێته ئه‌و دیوانه‌وه، رایده‌گه‌یه‌نی هه‌موو ئه‌وه‌ی له‌ مرۆڤ نزیک بێته‌وه و قه‌بولی بکات ئه‌وه‌ دوینای مرۆڤه‌که‌یه، ههر ئه‌مه‌شه له‌ خوداناسی دووری ده‌خاته‌وه^(٧٢١).

به‌و پێیه ئه‌و ده‌رووبه‌ره‌ی ئه‌و سۆفی تێدايه مه‌ترسییه‌کی گه‌وره‌یه به‌سه‌ر بنه‌مايه‌کی بنه‌ره‌تی کایه ئایینییه‌که، بۆیه ده‌بی تا بۆی بلوێ خۆی له‌و دوینا نارێکه دابپڕی، یانیش هه‌ولب‌دات پێناسه‌یه‌کی جیاواز له‌وه‌ی له‌ ناستی گشتیدا بۆی ده‌کری، بیکات. باباتاهیر خۆی رێک وایکردووه، به‌ جوړیک لای ئه‌و ده‌بی سۆفی وا له‌ دوینا تێ بگات که به‌رجه‌سته‌کاری ژیاڤی ناخیره‌ته به‌و شیوه‌یه‌ی له‌ کولتووری ئیسلامیدا وێناکراوه؛ دوینا وه‌ک پردي "صراط" وایێ که ره‌نگه به‌سه‌ریدا ببوێ یانیش بکه‌ویته‌ خواره‌وه (ئه‌مه‌ش رێبازی سۆفیه = ده‌رچوون یان تێچوون)، له‌گه‌ڵ هه‌بوونی ته‌رازوویه‌ک (که دلی سۆفیه) به‌ هۆیه‌وه چاکه و خراپه له‌ یه‌کدی جیا بکاته‌وه و رێگه‌ی راستی خۆی له‌سه‌ر ئه‌و پرده (له‌ ناو رێبازی سۆفیگه‌ریدا)

(٧٢١) شرح کلمات، ص ٥٠-٥١.

ببینیتتهوه^(۷۲۲). ئەر وئىنايه بۆ دونيا، بەدەر لە دەلالەتە ئايىنىيە پەتییەکانى، وا لە سۆفى دەکات ھەردەم لە ھالەتە ئامادەباشى دابى، ئامادەیی دەرچوون لەو دونيايە و زالبوون بەسەر سەرقالییەکانى، ئەر سەرقالییەکانى باباتاهیر لە وشەى تاریکیى باشتى نەدۆزیوئەتەوه وەسفى پى بکات، ئیدی پیتی وایە ئەرەى دونيا بۆ مرۆڤى ھەيە تاریکییە، ئەرەى سۆفیش بە لارێ دادەبات و وایلیدەکات لەسەر پردى بوونە عارفدا بکەوێ ئەر تاریکییە، کە - وە عەینولقۇضات رافعى کردووە - بریتیيە لە ھەز و ئارەزوو و خۆشییەکانى دونيا^(۷۲۳).

کاتێک دەلێن "دەرچوون لە دونيا"، دیارە مەبەستمان کۆتایی ھێنان نییە بەو ژيانە دونيايیەى پێتھەندیکى دەستى مرۆڤایەتیە، بەلکو دەستنیشانکردنى ئەرکەکەيەتەى لە پرۆسەى بوون بە عارفدا، چونکە لەدوا مانایدا دونيا ئەر پردیە کە مرۆڤ بە خودا دەگەيەنئ^(۷۲۴)، مانەوێ یان نەمانەوێ دەبێ بەسەریدا پرۆین، بەو شیوەیەى متمانەى ئەرەمان بۆ دروست ببێ پەرپەنەو، متمانەش لەووە دیت لەو سەرقالییە تێ بگەین کە مرۆڤى پابەندى دونيا دەکرد نەك خوداناسین، بێگومان ئەر سەرقالییەش لەووە نایەت مرۆڤ بە دروستى لە خودا نەگەيشتبێ و کردە ئايىنىيەکانى سەر زەوى (بەجێگەياندننى ئەرکە ئايىنىيەکان) بە بەس بزائى بۆ راستیى خوداپەرستى و پاشانیش خوداناسین، ئەرەندەى لەمپەرێک ھەيە لەبەردەم تێگەيشتنەکە کە لە خودى مرۆڤەکەدايە، ئەویش "دەررون - نفس" یەتی.

دونيايى بوون لە روویەکیدا (ئەر رووێ بۆ سۆفیان گرنگە) رەنگدانەوێ زالبوونی دەررونە بەسەر قەوارەى مرۆڤدا؛ دەرروونیش لای باباتاهیر جۆرێکە لە زیندان و قەیدى رۆحى مرۆڤى کردووە، نەمەش لەووە نایەت کە ئەر دەررونە توانایەکی بێشومارى ھەبێ و بتوانێ بە ناسانى رکیفی مرۆڤەکان بگريژتە دەستەو، بەلکو لە سروشتى دەررونەو دیت کە خۆى لە ئارەزووکردنى قەدەغەکراوکان دەبینیتتەو، ئەر ئارەزووانەى لە بەرامبەریاندا دەررون بێ

(۷۲۲) شرح کلمات، ص ۵۲.

(۷۲۳) شرح کلمات، ص ۵۱.

(۷۲۴) شرح کلمات، ص ۵۲-۵۳. جێگەى سەرنجە لای بابا طاهر گەيشتن بە خودا ھەمان نەو مەبەستەى لە پشتم، کە لەلای سۆفى کرماشان ئیبراھیمی کرماشانى بینیمان؛ نەمە گەيشتنێک نییە بە بەھەشت و چێژە نەبەدیەکانى، بەلکو لەویدا عارف بەندى بینینی خودا و گفتوگۆى خودایى دەبێ.

ويسته و ناراسته كړدن و پوره وده كړدنې بده دهست نه وانه وېه^(۷۲۵). رهنګه هر نهمهش بې واده كات ناساندنې د هروون و ديارى كړدنې رهه نده كاني كاريكي نهستم بيت، بويه وهك دهلي دواچار ههولې ناسينې د هروون به نه ناسينې دهگات^(۷۲۶)، مهگر تنيا له هه نديك له دهركه وته ره وشتييه كانييه وه نه بې، يان با بلين له وده نه بې كه د هروون به رجسته كاري نهو شيوه و جوړه بنه ما ره وشتيانه يه كه دهشي مروژ بياننوښي و پي بناسريته وه.

ليړه وه باباتاهير ده چته نيو ورده كارييه كاني جوړى ره وشت، نهك پولي نكړدنې بنه ماكان بهو شيوه يه له كايه كاني ترده هيه، به تاييهت له هه ردو كايه ثاينې — شيريته و فلسه فيدا. بهلكو دهستني شانكړدنې خودايي بو نهو بنه مايانه و جيگير كړدنې له نيو ذاتي مروژانه له ساتي خهلق كړدنې د هرووندا. به پي تيروانينې باباتاهير، لهو پرژه سي خهلق كړنه، بنه ماي ره وشتي گيانه و هري و فريشته يي و خودايي و تنانته شهي تانيس له نيو د هرووندا جي بو كراوه ته وه، بويه ده بينين له يك كاتدا (خودا پهرستي، به نديا يتي، هه لپه كړدن و توندوتيزي و توره بوون و تيكشكاندن و برين، خواردن و خواردنه وه و خيري و خويه گه وره زانين و... هتدي له خو گرتوه^(۷۲۷)، نهمهش پيچه وانه نهو بوچونه ي نيو بريك له سوفيانه كه پتيان وايه د هرووني مروژ بهس خهسله تي شهي تانبي هيه و خراپه يه كي ره هايه^(۷۲۸). به لام لاي نهو سوفييه هر بنه مايه كي ره وشتي په يوه سته به وه ي لي وهرگي راوه و نهمه يه وايكردوه مروژ هم باش بې و هميش خراپ؛ هم خودايي بيت هميش شهي تانبي. وانا ره وشتي مروژانه ناجيگيره و نهو جوړى ره وشته كه ي ديارى ناكات و خهسله تيكي نه زه ليسانې هيه.

سه بارهت به د هرووني باباتاهير خو، نهوه له چهند كورته و ته يه كدا د هره كه وي بدهست نهو سروشته ي د هروونييه وه ته واو شه كهت بووه و نه يزانيوه چي له گه لدا بكات و چن مهرزه كاني ديارى بكات و كاريگه ريه كاني سنوور بهند بكات، بويه وهك نه ياريكي سه رسه ختي خو چاوي لي كردوه و لهو باوهره بووه كه نهگر هاناي خودايي نه بيت ناتواني به ته واوي به سه ريده رابگات و كاريگه ريه ناجوره كاني نه هيلن، بويه ناچار نهو ريگه يه ي

(۷۲۵) شرح كلمات، ص ۴۵-۴۶.

(۷۲۶) شرح كلمات، ص ۴۸.

(۷۲۷) شرح كلمات، ص ۴۶.

(۷۲۸) بو نمونه پروانه: ابن شاهور: منارات السانين، ص ۲۹۷.

گرتووه که هەر مرۆڤێکی باوەردار دەگێڕێتە بەر، ئەویش نزا و پارانەوێه؛ لەمیانەی ئەمەشدا چاوەڕێی ئەوەی لە ھێزی خودایی ھەبوو بە فریادی بێ و بەنھێنی تۆلێ باباتاہیری بەندە لە "دەروون" بکاتەو، لایەنی کەم ئەگەر لەسەر زەویش نەبێ، کە دەبوو ئەو بتوانی بەرزەفتی بکات، با لە چوارچۆی جیھانبینی گشتی ئایینیانەو بیت و ئەو کاتە بیت کە زاتی مرۆڤانە لەبەردەم زاتی خودایی دەووستیئەو، واتا لە رۆژی پەسلان(قیامت)، ئەوکات باباکەمان بەمۆرە لەگەڵ خدا دەدوێ: ((خودای من، دەروونی خۆم - کە دوژمنمە - بەراستی پێ نیشاندا، ھەرکە ببینم لە بەردەستی خودای گەورە سەری دەبرم))^(۷۲۹).

وا پێدەچێ ئەو تێپارمانی باباتاہیر لە ھەستکردن بە بێ ھێزی و ناجیگێری دەروونیەو بیت، بەجۆریک متمانە ئەوەی نەبوو دەروونی ھاوکاری بیت لە خوداناسین و پڕۆسەی بوون بە عارف لەسەر زەوی، ترسی زۆری لەو دەروونە و دەکات تەنانەت - لەھەندێ کاتدا - لە باسی خۆشیەکانی بەھەشتیش بێ دەنگ بیت، چونکە باسی لەوچۆرە دەروونی پر لە ئارەزوو دەکات و رکێفی بەدەست ئەووە نامین^(۷۳۰)، لەمەشدا دیارە ئەوئەندە ئەو سۆفیە ھەولیداو دەروونی خۆی پشتگوێ بھات و نەییووژینێ، ئەوئەندە نەیتوانییەو تەواو بەرزەفتی بکات و نەھێلێ لە چرکەساتی ئامادەیی ئارەزووەکاندا لێ ھەلگەڕێتەو.

جینگە باسە، لەدەرەوێ دەقی "الکلمات القصار" و لەچوارچۆی دەقەکانی ئەھلی ھەقیشدا باسێکی ئەو لازیزیە دەروونیە، بەلام لەچوارچۆی گێڕانەوێهەکی چیرۆک نامیزدا، ھەبە و بریتیە لە خۆشەویستی بابا طاهر بۆ موریدیکی ئافرەتی کە تەرکی دنیای کردبوو و لە خانەقاکی ئەودا دەژیا و بە فاطمە لۆرە ناسراو؛ ئەوکاتە شاھخوشت دێتە لای باباتاہیر، ئەو ژنە واز لە خزمەتی سۆفیەکە خۆی دەھێنێ و بریارەدا لەگەڵ خوشیندا بپوا، سۆفیەکە ھەمەدانیش ئۆقرە لەبەر دەبێ و ناتوانێ بەسەر ئارەزووە دەروونیەکانی زالبێ، بۆیە شاھخوشت -- وەک نوێنەری ھێزی خودایی -- بەلێنی بەیەکگەشتنی ناخیرەتی

(۷۲۹) عین القضاة: شرح کلمات، ص ۹۹.

(۷۳۰) شرح کلمات، ص ۹۸.

پیددەدات^(۷۳۱)، که ئەمەش لە ناوکۆی ئەو دەقە ئایینیانەوه ئاماژەیە بۆ بەرزەفتی دەروونی بە کردەى خودایی، که وهك تازه بینیمان باباتاهیر خۆی قسەى لەسەر دەکرد.

هەرچۆنیک بێت، ئەوێ باباتاهیر و سۆفیانی هاویشۆی دووچارى ئەو پەشوکانه دەروونییه دەکات، لە دژایەتی نێوان بنەما رهوشتییهکان دەرناچێ، که ئەو سروشته نیاریتییهى به دەروون بهخشیوه و بهو ناراستیهى دهبات بکهوێته ژێر بارى دنیا و وروژانی ئارهزووه جهستهیهکان و ناوا ویستی خۆی لە دەست بدات، بۆیه کاری مرۆفی دروست (دیاره مەبەست سۆفییهکان)، ئەگەر بیهوێ چاوهڕێی رۆژی پەسلان و هانای خودایی ئەوکات ئەکات، بریتی دەبێ لە گوێزایەلی نەکردنی ئەو دەروونه و جیهادکردنە لە دژی^(۷۳۲)، لە پێناو بەرزەفتکردنی و کەمکردنەوهی کاریگەرییهکانی بەسەر کردەى بونە عارفهوه. لێرهشدا بەکارهێنانی ووشەى "جیهادکردن - المجاهدة" بۆ گوزارشتکردن لە جەنگان دژ بە دەروون، رێک خۆدیتنەوهی بابا طاهره لە نێو خۆندنەوهی باوی سۆفیانه بۆ ووشەکه و دارشتنەوه و بەکارهێناییهتی لە ناوکۆی گشتی هزرهکهیاندا؛ لەو ناوکۆیهى بەرزەفتی دەروون ئەو شیوه جیهادهیه که سۆفییان باوهڕیان پێی هەبووه و لە نێو کۆمه‌لی ئیسلامیدا بانگه‌شەیان بۆ کردووه و بۆته کۆڵه‌گه‌یه‌کی بنه‌ره‌تی هەر ئەزموونیکى سۆفیانه، تەنانەت وای بۆ دەچن سۆفیگەری وهك هزر و وهك کردار به‌بێ جیهادی دەروونی راست دەرناچێ^(۷۳۳).

ئەو رێگه‌یه‌ی باباتاهیر ده‌یه‌وێ به‌هۆیه‌وه ئەو جیهاده بکات و دەروونی بەرزەفت بکات، هه‌ژارکردن و به‌جێ‌نه‌هێنانی داخوازییه‌کانییه‌تی، له‌مه‌شدا دیسان خۆی ده‌داته‌وه ده‌ست خودا، به‌و مانایه‌ی که چه‌مکی ته‌وه‌کول ئاماژه‌ی پێ ده‌دات. ئیدی پشت له‌ خه‌ڵک ده‌کات^(۷۳۴)، چونکه ده‌بێ "بون له‌گه‌ڵ خودا" به‌س بێت تا ئەو سۆفییه پێویسته مرۆیه‌کانی نه‌میتنێ؛

(۷۳۱) لەم باره‌وه بگه‌ڕێوه بۆ: صدیق صفی زاده: دانشنامه نام آوران یارسان، انتشارات هیرمند، تهران، ۱۳۷۶ه.ش، ص ۷۰.

(۷۳۲) عین القضاة: شرح کلمات، ص ۴۶.

(۷۳۳) له‌باره‌ی "جیهادی ده‌روون" لای سۆفییان به‌گه‌شتی بگه‌ڕێوه بۆ: محمد الرحمنی: الجهاد من الهجرة إلى الدعوة إلى الدولة - بحث في مواقف العلماء المسلمين في القرنين الرابع والخامس للهجرة، دار الطليعة، بيروت، ۲۰۰۲، ص ص ۱۱۶-۱۲۱.

(۷۳۴) عین القضاة: شرح کلمات، ص ۱۱۳.

وہ کہ قەلەندەرێکی بێ مائ و بێ لەنگەر لە بەیانییەوێ تا ئێوارە بخولیتەوێ و باکی بەژیانی ئەوانیترەوێ نەبێ^(۷۳۶). بێگومان ئەمە بەمانای "بەرەنگاربوونەوێ دەروون بە دەروون" نییە، کە کارکردن و ماندووبوونە لەپێناو زالبوون و چەپاندنی جەستە^(۷۳۶)، بەلکو دەبێ هەلبژاردنی ئەو شیوێ ژێانە هەژارانەییە لەخۆوە بێ، چونکە رەنگە "هەژاری - الفقر" خۆی بێتە مەبەستێک و جاریکی تر سۆفی لە ناسینی خودا سەرقال بێ. بۆیە دەبێ باشتەین جۆری سەرەدەری لەگەڵ دەروون فەرامۆشکردنی بێ، تا بەمە سۆفی بتوانێ بەتەواوی خۆی بۆ خودا تەرخانبات و کاتی ئەوێ نەمێنێ بێر لە ئارەزووێ دەروونیەکانی بکاتەوێ؛ ئەگەر مەرۆڤ دەیهوێ دەروونی خۆی بکوژێ، با پشتگوێی بجات^(۷۳۷).

تا ئێرە بۆچوونەکانی باباتاهیر لەسەر دەروون و خەوشەکانی و هەولێ بەرزەفتکردنی، کەم تا زۆر، دووپاتکردنەوێ کڕۆکی هەمان ئەو بۆچوونانەییە کە لە کولتووری سۆفیگەریدا لەسەر دەروون هەبوو^(۷۳۸)، هەروەها لەپانتایی کوردیشدا خرابووێ روو، بەتایبەت وەک لە باسی مەزھەری کرماشانی و ئەبویەکی کۆری یەزدانیاردا بینیمان. تەنانت سۆفی هەمەدان بە شیوێ کۆری یەزدانیار، بەلام بە دەستەواژە ساکارتەر و بە رۆحانییەتیکی پتر لە گوزارشتکردندا، هەمان ئەو بەراوردکاریەش دەکات کە سۆفیەکی ورمی لە ئێوان رۆح و دەروون^(۷۳۹) کەردبووی. لە کورتە و تەکانیدا دیارە ئەو بە ناگادار بوون لەو کولتوورە پێشینەییە بەگشتی و وەک گفتوگۆیەک لەگەڵیدا تیزەکانی خۆی داڕشتوێ و قسە لەسەر ئەو چەمکە سەرەکییە دەکات. خۆ رەنگە ئەو - جگە لە کولتووری سۆفیگەری - ناگاداری تیگەیشتنی فەلسەفەیی ئیسلامیش بۆ دەروون، لە رووی چییەتی و دەرکەوتەکانییەو، بووبێ، بەتایبەت ئەگەر ئەو بۆچوونە راست بێ کە باس لە پەییوەندیی ئەو بە فەیلەسوفی هاوسەردەم و هاوشاری

(۷۳۵) ئەمە ناوێکی چارێنەکی بابا طاهر بوو، کە لەسەردەتای ئەو بەشەدا، وەک نمونە لەسەر حاڵی قەلەندەری هێنامانەوێ.

(۷۳۶) عین القضاة: شرح کلمات، ص ۹۹.

(۷۳۷) شرح کلمات، ص ۸۵.

(۷۳۸) هەر بۆ نمونە بگەڕێوێ بۆ: السلمي: عيوب النفس، ص ۵-۳۷. القشيري: الرسالة، ص ۲۶۴-۲۶۸.

(۷۳۹) عین القضاة: شرح کلمات، ص ۴۵.

خۆی ئىبن سينا (۳۷۵-۴۲۸/ك/۹۸۶-۱۰۳۷ز) دەكات^(۷۴۰)، كه "دەروون" كۆلەگەيەكى
 بنەرەتى كۆى فەلسەفەى ئەوى پىتكەدەيتنا^(۷۴۱). لەگەل ئەوەشدا، ئەوەى بابا طاهر لەو
 تىگەيشتنانە بۆ "دەروون" جيا دەكاتەو بەكارهيتنانى ماناكانە بۆ تىگەيشتن لە دەروونى
 خۆى و دەرچوون لەو حالە راراپىيە دونيايىيە تىيدا بوو.

ئەگەرچى رەنگە سنوورداربوونى كاريگەرىيە دونيا و بەرزەقتبوونى دەروون،
 خۆتەرخانكردنى سۆفى بۆ خودا فەراھەم بكات، بەلام مەرج نىيە مرۆڤ، لايەنى كەم كەسنىكى
 وەك باباتاهىر، ناسوودە بكات. چونكە ئەو جۆرە ژيانەى لە ناكامى ئەم پرۆسەى سنووردانان و
 بەرزەفتكردنە دىنە ئاراو، تاليتى خۆى ھەيە و وا لەو كەسە دەكات بە دەوروپەرەكەى نامۆ
 بىت. نامۆيش بارىكە ھەموو كەسنىك بەرى ناگرى، بەتاييەت ئەو جۆرەيان كە باباتاهىر
 پىناسەى دەكات و گەرەنەوھە بۆ لای خودا، بەلام ھەم رىگا و ھەمىش شىوہى ئەو گەرەنەوہى
 تىدا ون دەبى، ترسى ھەرە گەورەى ئەویش لەو نامۆ بوونەيە؛ چونكە وەك خۆى شەرحى ھالى
 لەگەل نامۆيى دەكات و دەلئ: ((ھەموو جۆرە تالايەكم چەشتوو، لە نامۆيى تىكەل بە
 سەرسامى تالترم نەبىنيوہ))^(۷۴۲). لەگەل ئەوەشدا پىدەچى ئەو لە كۆتايىدا لەگەل نامۆيش
 راھاتبى، نەك ھەر ئەمە بەلكو چىۆى لە تالايەكەشى وەرگرتبى، وەك پىشتريش لە پەيوەندىيە
 ئەو بە "شاھ خوشين" ھەمان حالمان بىنى، چونكە ئەو نامۆيە دەبىتە ھۆى ئەوہى بە
 تەواوى دوور بكەويتەوہ و بۆ ھەمىشە لە ھالى "وہجد" دابى و بىكاتە رىبازىكى خوداناسين و
 تىكەلبوون بە ناوہ خودايىيەكان^(۷۴۳).

بىنگومان بەدەر لەو وتانەى شەرۋەى ئەزموونى رۆحانى بابا طاهرمان پى كرد، كورتە
 وتەكانى تريش گرنگى خۆيان ھەيە لە پەى بردن بە جومگە بنەرەتايەكانى تىگەيشتنى ئەو لە
 سۆفىگەرى بە گشتى، جا چ ئەو وتانە بن كە جەخت لەسەر بوارى تىۆرى ھزرى سۆفىگەرى
 دەكەنەوہ وەك: " زانست، ناسين، بىنين، ھەقىقەت، عەقل، رۆح، ئامازە، فەنا و بەقا،

(740) V.Minorsky: Baba – Tahir, EI, Vol.I, P.839.

(۷۴۱) بۆ نمونە پروانە: كتاب الشفاء - الفن السادس من الطبيعيات (علم النفس)، المؤسسة الجامعية
 للدراسات و النشر، بيروت، ۱۹۸۸.

(۷۴۲) شرح كلمات، ص ۱۶۳.

(۷۴۳) شرح كلمات، ص ۱۶۳.

یہ کتابی... ہتد" (۷۴۴)، نہ مانہش زۆریہ یان پتر روونکردنہوہ و بہرجه سته کردنی ئەو تیزانەن کہ ئەو ویستووہ تی عیرفانی سۆفیانیہ ی پتر روونبکاتہوہ. یانیش ئەو وتانہی دەچنہ بواری کردہ کی سۆفیگہریہوہ وەك: "مەقام و حالەکان، ملکہچی، گوپرایەلی، تەرکە دونیایی، مەرگ و ژیان، کات و... ہتد" (۷۴۵). خۆ ئەمە کتیبیکە لەبارە ی تەواوی تەصوفہوہ، ئەو تەصوفە ی لای ئەو لە سەر ووی ژیان و مەرگەوہیہ، نەگەرچی لە نیو ئەو دوو چەمکەوہ خۆی دەناسینی و جەخت لەسەر ئەوہ دەکاتہوہ ژیانیکە لە گەل ہەقدا و مەرگی ہەر جۆرہ ژیانیکە کہ دەشی بابای سۆفی لەو لە گەل بوونہ دوور بخاتہوہ (۷۴۶).

دوہم: ھەژموونی شەریعت و پاشەکشە ی دەرکوتە ھزریہکانی سۆفیگەری

۱- زەمینە ی ئایینی گەشەسەندن ی سۆفیگەری سوننی لە کوردستاندا

ناسان نەبوو ئەو رەوتە ی سۆفیگەری کہ جەختی لەسەر راڤە ی باطنی و جیاوازی لە گەل ئەوانیتری نیو کایە ی ئایینی، لەسەر بنەمای حەقیقەت و شەریعت و پشتگوێ خستنی "بنەما شەریعیہکان"، دە کردہوہ، بە بەھانە ی پابە ندبوونی رەھا بە حەقیقەت، ھەژموونی بەسەر ھزری ئایینی ولاتە کہ بسە پیئ، رەنگە ئەمەش بگەریتەوہ بۆ ئەوہی کہ رەوتە کہ زیتەر لە رەوتەکانی تر بە پەراوێز خراوہ. لە لایەن دەسەلاتی سیاسی و لە پشتیوہش دەسەلاتی ئایینی - فیکھی و پەیرەوکارانی شەریعت، نەك ھەر رییان لی دەگرتن بە لکو سنووری شیان بۆ تەشەنە کردن و بەریہ ککەوتنیان لە گەل خەلکی ناسایی دادە نا.

ئەوہی کہ ھاوکاری ئەو بە پەراوێز خستەنش بوو، رەوشی سیاسی - ئایینی خەلافەت و بەشی رۆژھەلاتی جیھانی ئیسلامی بوو، کہ لە سەدە ی پینجەمی کۆچیدا بە ئاراستە ی

(۷۴۴) شرح کلمات، ص ۱۱-۴۹، ۵۴-۶۲، ۱۴۵-۱۴۶، ۱۴۹-۱۵۲.

(۷۴۵) شرح کلمات، ص ۶۲-۸۴، ۹۰-۱۰۴، ۱۰۷-۱۴۳.

(۷۴۶) شرح کلمات، ص ۱۵۲.

گه شه سەندن و هه ژموونی ریبازه فیهیه سونه کان بوو^(٧٤٧). ره مزه دیاره کانی نیو نوو ریبازانهش، له فه قیه و زانا ئوسولیه کان، گومانێ زۆریان له تهواوی کولتوری سۆفیگه‌ری کردوو و خستویه ته ژیر باری پرسی رهوایی هه‌بوون له پانتایی ئیسلامیدا. هه‌روه‌ها بانگه‌شه‌ی هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی نوو چه‌مکانه‌یان ده‌کرد که گوتاری سۆفیگه‌ری به‌ره‌مه‌می ده‌هێنان و پینگه‌ی ئایینی خۆی له‌سه‌ر دامه‌زراندبوو و به‌هۆیه‌وه‌ خۆتندنه‌وه‌یه‌کی جیاواز و ناباوی په‌یوه‌ندی نیوان مڕۆڤ و خودا و پرۆسه‌ی خودا په‌رستی به‌گشتی ده‌کرد^(٧٤٨)، به‌هه‌مان شێوه‌ نوو حاله‌شیان قه‌بول نه‌بوو، که گه‌لی سۆفیانی پێ ده‌ناسرایه‌وه‌ و گۆشه‌گیری و دووره‌په‌ریزی ببوو ه‌وانیشانی بنه‌ره‌تیان، نه‌مه‌ سه‌رباری دژایه‌تیکردنی راسته‌وخۆیان بوو نا هه‌نگه‌سازی ئایینی (سه‌ماع) و نواندنی دیاره‌ی سه‌روو ئاسایی (که‌رامه‌ت) و... هتد^(٧٤٩).

نه‌گه‌ر سۆفیگه‌ری ده‌یویست له‌ به‌رده‌م به‌م گوتاره‌ فیهیه‌دا خۆی رابگرێ و له‌ پانتایی ئیسلامیدا نه‌که‌وێته‌ به‌ر توندو تیژی نه‌وانه‌ی به‌ "فه‌رمی" خۆیان به‌ به‌رپرسی "باوه‌رداری دروست" داده‌نا، وه‌ک هه‌ندیک له‌ ره‌مه‌زه‌ کانی وایان لێ به‌سه‌ر هات (که‌ دیارترینیان هه‌لاج و په‌یره‌وکارانی بوون)، ده‌بوو به‌ تیزه‌ کانی خۆی دابه‌جێته‌وه‌، له‌و بازنه‌ هه‌زییه‌ی کاری تێدا ده‌کرد بچێته‌ ده‌روه‌ و شێوه‌یه‌کی نه‌وتو وه‌ر بگرێ که‌ له‌ میانه‌یدا خۆی بداته‌ ده‌ست نوو دراوه‌ عه‌قیده‌ییانه‌ی گوتاری شه‌ریعه‌تی به‌ره‌مه‌می هێنا بوون و ره‌وایی پێ به‌خشی بوون.

ته‌نانه‌ت له‌نیو ئه‌لقه‌ی سۆفیان خۆشیاندا سه‌رباری فه‌قیه‌کان، که‌سانیک ده‌رده‌که‌ون بانگه‌شه‌ی چاکسازی و پێداچوونه‌وه‌ی بنه‌ما جێگیره‌ کانی هه‌زه‌که‌یان ده‌که‌ن و ده‌یان هه‌وێ له‌ دیدی شه‌ریعه‌یه‌وه‌ ته‌واوی کولتوری سۆفیگه‌ری هه‌لبه‌سه‌نگێنه‌وه‌، پرۆسه‌یه‌ک ده‌ست پێده‌که‌ن که‌ بریتی ده‌بێ له‌ هه‌لاکێرد کردنی تیزی سۆفیانه‌ی گونجاو له‌ هی نه‌گونجاو به‌پێوه‌ری

(٧٤٧) له‌باره‌ی نه‌م گۆرانه‌ بگه‌ڕێوه‌: عبد المجید أبو الفتوح بدوی: التاریخ السیاسی و الفکری للمذهب السنی فی المشرق الإسلامی، عالم المعرفة، جده، ١٩٨٣، ص ١١٥ به‌دواوه‌.

(٧٤٨) هه‌ر بۆ نمونه‌ بره‌وه‌: المظنی: التنبییه و الرد علی اهل الأهواء و البدع، تقدیم و تحقیق: محمد زینهم محمد عزب، مکتبه‌ مدبولی، القا‌ره، ١٩٩٣، ص ٩٢-٩٣. الأسفراینی: التبصیر، ص ١٣٢-١٣٤. بلخی: بیان الأدیان، ص ٨٧-٨٨.

(٧٤٩) المظنی: التنبییه، ص ٩٣. الطبری: الرد علی من یجب السماع، تحقیق: مجدی فتحی السید، دار الصحابه‌ للتراث، طنطا، ١٩٩٠، ٢٧-٣٦.

شەرىعت، ھەروەھا پىكىبەستەنەۋى رەۋى سۈننى و ديار دەى سۇڧىگەرىي، پاشان پىداگرتن لەسر ھەبوونى پەيوەندىيەكى تەۋاككالىي لە نىۋان ھەردووكيان، ئەمە سەربارى گەران بەدۋاى ھامانايى چەمكەكانيان لەگەل ئەۋى لە دەقە ئايىنىيەكان (قورنان و فەرمۇدە) دا ھەيە، تا بەمە بىسەلمىتن ئەۋ زانستەى ئەۋان قسەى لەسر دەكەن رەسەنىكى شەرىعى ھەيە^(۷۰۰).

بىگومان سۇڧىگەرى لە كوردستانىش لەم گۇراناھە بەدەر نەبو، ھەژمۈونى رەۋى سۈننەگەراش بەسر تەۋاى جىھانى نىسلاى، سنورىى بىلەۋونەۋى رەۋتەكەى لە نىۋ دەستەبۇزى ئايىنى ۋەتەكەى بەرفرە كروۋە، ئىدى ھەر ديار دەيەكى ترى ۋەك سۇڧىگەرى، ئەگەر دەخۋازى بە ئاشكرا كاربكات و لە نىۋ ئەۋ دەستەبۇزەدا پاىيە ھەي، دەبوۋا جۇزىك لە پابەندى بە رەۋتەكە ھەبوۋايە ياخۇد لاىەنى كەم لە چۈرچىۋەى سنوۋرەكانىدا خۇى بناساندېۋايە، ئەگەرنا كەسى سۇڧى جىنى گومان دەيى و لە گوتارى فىقھىدا رۈبەرۋى رەخەنى توند و بە پەراۋىز خستە دەبوۋە^(۷۰۱)، تەنەت كەمىك دۋاى قۇناغى تۈيۈنەۋەكەمان، لەداردانىشى لى دەكەۋىتەۋە^(۷۰۲)، يانىش لاىەنى كەم ئەۋ تەرەزە سۇڧىيە لەنىۋ مېۋو ۋەدەردەنرا و تەۋاى كۈلتۈرەكەى پىشتگۈى دەخرا، ۋەك لە ھالەتى شاخوشىن و باباتاھىر و ئەۋانىتەدا بىنىمان.

ئەۋ لە قالبدانەى سۇڧىگەرى كارىگەرىي بەسر چەندايەتى و چۈنىيەتى ھزەكەدا ھەبوۋە، بەتايىبەت لەسەدەى پىنچەمدا، ئەگەرچى لەۋە ناچى ئەۋ مۇدىلە قەبۇلكراۋەى سۇڧىگەرى

(۷۰۰) لە ديارترىن ئەۋانەش كە لەم گۇشەنىگايەۋە سۇڧىگەرىيان خۈندۈتەۋە: نەبو نەرى سەراج، خەرگۈشى، قوشەيرى ھجۋەيرى، بگەرئۆە بۇ: اللەم، ص ص ۱۸-۱۹، ۲۸، ۵۱۶-۵۵۵. تەھذىب الأسرار، ص ص ۳۹۸-۴۰۲. الرسالة القشيرية، ص ۶-۳۱. كشف المحجوب، ج ۱، ص ص ۲۰۳-۲۱۳، ج ۲، ص ص ۱-۵-۲۰۲. ھەروەھا، بۇ شەۋقەى بۇچۈنەكانيان، بىروانە: عبد الرحمن بدوي: تاريخ التصوف، ص ص ۹۱-۱۰۳.

Ahmet. T. Karamustafa: Sufism, pp87-108.

(۷۰۱) ھەر بۇ غۈنە بىروانە رەخەنى نىبەن ھەزمى نەندەلوسى (م ۴۵۶/ك ۶۴۰ز) لە سۇڧىيەكى شارى نصىتىن و ھاسەردەمى خۇى، بە ناۋى نەبو ھاضر، كە گوايە باۋەرى بە ناۋىتەبوۋنى خودايەتى و مۇرقايەتى ھەبوۋە. بىروانە: الفصل، ج ۳، ص ۱۴۳. لەۋەدەچى ھەر ئەۋ بۇچۈنەكانىي نەبو ھاضرى نصىتىنى يە ۋاى كروۋە جگە لە نىب ھەزم و دىدە رەخەنىيەكەى، لە سەراۋەى تەدا زانىبارى لەسر نەي.

(۷۰۲) رەنگە نۈۋەنى ھەرە ديار ھەر ئەۋ عەينۈ لقۇضاتى ھەمدانى يە بىت كە پىشتەر پىنەسەمان كەرد؛ لە ھەمدەن بە كۈفر و زەندەقە و بانگەشەى پىنەمبەرى تۆمەتباركرا و لە داردرا. بۇ زانىبارى زياتر بىروانە: نصر الله پورجوادی: عين القضاة، ص ص ۱۲-۳۸.

پانتایه‌کی به‌رفره‌ی له‌گۆره‌پانه‌که‌ گرتی، به‌لکو‌وا‌ دیاره‌ له‌ ناکامی‌ نه‌و‌ گۆرانه‌ به‌ گشتی‌ سۆفیگه‌ری‌ له‌ پانتایی‌ کوردیدا‌ پاشه‌کشه‌ی‌ کردی، بۆیه‌ به‌ده‌گمه‌ن‌ ناوی‌ سۆفیانی‌ ولاته‌که‌ ده‌بینن. له‌لای‌ نه‌و‌ نووسه‌رانه‌ش‌ که‌ په‌رۆشی‌ نویسنه‌وه‌ی‌ هزر و سه‌ربورده‌ی‌ سۆفیانی‌ نه‌په‌رژاونه‌ته‌ سه‌ر‌ که‌سایه‌تییه‌ سۆفییه‌کانی‌ نه‌وی؟ هه‌ر‌ که‌سیک‌ چاو‌ به‌ "کشف‌ المحجوب"ی‌ هه‌جوه‌یری‌ بخشینیت‌ قه‌واره‌ی‌ نه‌و‌ پاشه‌کشه‌یه‌ ده‌بینیت. له‌ویدا، له‌و‌ به‌ش‌یه‌ بۆ‌ به‌سه‌ره‌اتی‌ سۆفیانی‌ هاوسه‌رده‌می‌ نووسه‌ر‌ له‌ ده‌قه‌ره‌ جیاکانی‌ جیهانی‌ ئیسلامی‌ ته‌رخانه‌کراوه‌، ناویکی‌ نه‌وتۆمان‌ به‌رچاو‌ ناکه‌وی‌ سه‌ر‌ به‌ ولاته‌که‌ بی‌ یانیش‌ - وه‌ک‌ سۆفیانی‌ پیتشوتر - خودان‌ بۆچوون‌ و‌ تیزی‌ سۆفیانه‌ بووبی^(٧٥٣).

بیگومان‌ شاری‌ دینه‌وه‌ر، وه‌ک‌ بنکه‌ی‌ سه‌ره‌کی‌ هزری‌ سۆفیگه‌ری‌ له‌ پانتایه‌که‌، زوو‌ که‌وتۆته‌ ژێر‌ باری‌ نه‌و‌ گۆرانکارایانه‌وه‌، نه‌و‌ تیکه‌لبوونه‌ی‌ له‌ نیوان‌ حه‌قیقه‌ت‌ و‌ شه‌ریعه‌ت‌ له‌ویدا‌ هه‌بوو‌ و‌ بانگه‌وازی‌ سۆفیانی‌ نه‌وی‌ بۆ‌ پابه‌ند‌ بوون‌ به‌ بنه‌ما‌ شه‌ریعه‌یه‌کان‌ وه‌ک‌ پیتشمه‌رجیکی‌ بوونه‌ سۆفی^(٧٥٤)، وایکردوه‌ زۆرینه‌ی‌ سۆفییه‌کانی‌ له‌ سنووری‌ شه‌ریعه‌ته‌وه‌ هزری‌ خۆیان‌ داپه‌ژن، به‌مه‌ش‌ له‌ زوویه‌که‌وه‌ له‌ویدا‌ دیاردی‌ که‌سی‌ سۆفی‌ فه‌قیه‌مان‌ به‌رچاو‌ ده‌که‌وی. بیگومان‌ - وه‌ک‌ له‌ سه‌ره‌تای‌ توژینه‌وه‌که‌ ناماژه‌مان‌ بۆ‌ کرد - نه‌و‌ یه‌کانگیریه‌ی‌ له‌وی‌ له‌ نیوان‌ رێبازی‌ فیه‌قی‌ "سوفیانی" و‌ سۆفیگه‌ریدا‌ هه‌بووه‌، رێگه‌ی‌ ده‌رکه‌وتن‌ و‌ چه‌سپینی‌ نه‌و‌ جوۆره‌ی‌ سۆفیگه‌ری‌ په‌ته‌و‌ کردبوو، تا‌ نه‌وکاته‌ی‌ رێبازه‌که‌ له‌ شاردا‌ په‌یره‌وکاری‌ هه‌یه‌، هه‌ر‌ سۆفی‌ سوفیانی‌ دینه‌ به‌رچاو، وه‌ک‌ له‌ گه‌ل‌ سۆفی‌ به‌ناوبانگ‌ و‌ خاوه‌ن‌ پتگی‌ به‌رزی‌ نه‌وی‌ نه‌بوله‌به‌اس‌ نه‌حمه‌دی‌ کوپی‌ حه‌سه‌نی‌ کوپی‌ عه‌نانی‌ کونه‌کشی(٣٥٩ - ٤٤٩ک/ ٩٧٠ - ١٠٥٧ز) دیاره‌، که‌ وه‌ک‌ سۆفی‌ و‌ فه‌قیه‌یکی‌ نه‌و‌ مه‌زه‌به‌ قسه‌ی‌ له‌سه‌ر‌ ده‌کوی‌ و‌ به‌ خاوه‌ن‌ کتیب‌ و‌ قه‌لەم‌ ده‌ناسری، ته‌نانه‌ت‌ ده‌لێن‌ نزیکه‌ی‌ شه‌ست‌ به‌ره‌مه‌می‌ نوسراوی‌ هه‌بووه‌^(٧٥٥).

(٧٥٣) کشف‌ المحجوب، ج ١، ص ٣٧٥-٣٩٢.

(٧٥٤) الأنصاري: طبقات، ص ٣٠١.

(٧٥٥) السلفي: معجم، ص ١٠٤. الذهبي: تاريخ الإسلام، ج ٣، ص ١٩٨. الصفدي: الوافي، ج ٦، ص ١٨٩. جیگه‌ی‌ باسه‌ نه‌و‌ سۆفییه‌ له‌ دوا‌ خۆشیدا‌ کوو‌ و‌ نه‌وه‌کانی‌ به‌رده‌وامیان‌ به‌ کلتوری‌ نه‌و‌ داوه‌، تا‌ نیتسا‌ پاشاوه‌ی‌ گۆپی‌ یه‌ک‌ له‌ نه‌وه‌کانی‌ به‌ناوی‌ مه‌حمود‌ که‌ له‌سالی‌ (٥٥١ک/ ١١٥٦ز) مردوه‌، له‌ گۆرستانیکی‌ کۆنه‌ شۆیته‌ی‌ دینه‌وه‌ر‌ ماوه‌ته‌وه‌، به‌روانه‌: مسعود گلزاری: کرمانشاهان، ص ٢٨٤.

بىنگومان لەدواي بىرەوسەندىن و تەشەنەکردنى رىيازى شافعى لە نىۆ كوردان و لە ولائەكەياندا و ھەژموني ئىو رىيازە بەسەر كايەي فيقھى و بەرتەسك بوونەوى رىياز و رەوتە ئايىنيەكانى تر، ئەگەرى دەرکەوتنى سۆفىي شافعى مەزھەب فراوان بوو. لە شۆيى جودا جوداى ئەم تۆيۆنەوھە ناماژە بۆ جۆرئەك لە پەيوەندىي لە نىوان ئىو رىيازە فيقھىيە و ھزرى سۆفيگەرى كراو؛ ھەر لە مەيلى زاناياىنى شافعى بە تايبەت فەقيھئەكى وەك ئىن گەچ بۆ حەلاج بگرە تا ياوەرئەتتى سۆفيەكى وەك ئىبراھىمى كرماشانى لەگەڵ فەقيھانى شافعى و گرنگيدانى ئەبوەكرى كورپى يەزدانىار بە دید و بۆچوونەكانى شافعى و چەندان فەقوونەى تر، كە ھەمويان ناماژەن بۆ سەرەتاكانى يەكانگيرىي رىيازەكە و دياردە ئايىنيەكە.

لە راستيدا گوتارى گشتى سۆفيگەرى سونى ھەولتى جێکردنەوى شافعى لە نىۆ بازنىي بێرکردنەوى داو و ويستوويەتى پىنگەى ئىو كەسايەتییە لە نىۆ شەرىعەت وەك بەھانەيەك بۆ بەخشىنى رەوايى بەم بىرە بەكارھەيئەتى، ئىو خويئەندەوھەي شافعى بە ئاشكرا لە كىتەبئەكى سوللەمى ديارە بە ناوى "كلام الشافعي في التصوف"، لەويدا ئىو رابەرى رىيازە فقھىيەكە، لە رېگەى بەستەنەوى تىگەيشتنى ئىو بۆ رەوشتى ئايىنى و بەستەنەوى بە رەفتارى سۆفيانە، وەك دۆستئەكى سۆفيان و گوتەبيژئەك لەسەر رىياز و نەرىتى سۆفيانە خراوتە روو^(٧٥٦). ئەمە لەكاتئەكدا زۆر لەو بۆچوونەى شافعى لە بارەى سۆفيگەرى و بنەماكانى، لە نىوھەندى فيقھىيەو، بە گومانەو تەماشائەك دەكرى و بە راست نازانئە^(٧٥٧). ھەر چۆنئەك يەت ھەر لە كىتەبەكەى سوللەمى ناماژە بە كەسايەتى پانتايەكە، بە تايبەت يەك لە دىنەوھەريەكان بە ناوى ئەبوەكرى مەمەدى كورپى يەعقوبى دىنەوھەرى، كراو كە گرنگى بەو پەيوەندىيەى شافعى و سۆفيگەرى داو^(٧٥٨)، كە دەشئە مەش بەلگەيەك بى لەسەر ئىشكرەن و خستەنە بەرباسى پەيوەندىيەكە لە نىوھەندى سۆفيگەرى لە ولائەكەدا.

ئەوھى لە گەشەسەندنى ھزرى سۆفيگەرى ئىو شارە رابمىنى درك بەو يەكانگيرىيەى رىياز و كايەكە دەكات و دەبينئە لە زووئەكەو سۆفى شافعى پانتايەكە بەرفەرى دياردە

(٧٥٦) كلام الشافعي في التصوف، تحقيق: احمد طاهري عراقى، ضمن: مجموعة آثار، ج ٢، ص ١٧٤-٢٠٥.

(٧٥٧) بۆ زانبارى زياتر لەم بارەو بىروانە: ابو الخير تراسون: التصوف في القرنين الثاني والثالث الهجريين و موقف الفقهاء الأربعة منه، اطروحة دكتوراه، جامعة ام القرى، مكة المكرمة، ٢٠٠٢، ص ٣٤٠-٣٦٤.

(٧٥٨) السلمي: كلام الشافعي، ج ٢، ص ١٨٣.

ئايىنىيە كەيان گرتوۋە، ئەوئەتا سۆفى دەبىنىن خەرىكى خويندىنى ئەو رىيازە فىقھىيە، ۋەك ئەبولقاسم عەبدولسەمەدى دىنەۋەرى (م ۳۹۷/ك ۱۰۰۶ ز)، كە ۋەك فەقىھىكى وتارخوين و جىيە جىكارى بنەماكانى شەرىعت دەردە كەۋى^(۷۵۹)، بگرە ھى وايان تىدايە بوئەتە زانائى ديارى بواری زانستە شەرىعيەكان، ۋەك عەلى كورې موساى دىنەۋەرى ناسراو بە ئەبولسەمەنى سۆفى، كە بۆتە فرمودە گىرەۋەيەكى بەرچاۋى ئەك ھەر شارەكەى خۆى، بەلكو لە دەروەى ئەۋەشدا ناۋى دەركردوۋە^(۷۶۰). ئەو ويستويەتى وئەيەكى دروستى شافعى لە نىۋ گوتارى فىقھىدا بختە روو، بۆيە ھەلىداۋە تۆمەتى شىعەبوونى شافعى رەتبكاتەۋە، بۆيە بە پشتبەستەن بە خەيىنىن بە پىغەمبەر و ئەو ھىزە مەنىۋىيەى لەمچۆرە خەوندە ھەبوو، جەختى لەسەر پاكىيى باۋەرى شافعى و پەپرەكارانى كردۆتەۋە^(۷۶۱).

ھەر چۆنىك يىت، بە وردبوئەۋە لە سەربوردەى سۆفىيانى قۇناغەكە، دەردەكەۋى برەسەندىنى سۆفىگەرى سوننى لەسەر حىسابى پاشەكشەكردنى تىز و وتە و گوتارە سۆفىيانەكانى ئەو كەسانە، بەجۆرىك كە ھىچ كاميان ۋەك بەرھەمەتھەرى ھزرى سۆفىگەرى دەرنەكەوتون و سۆفىبوونيان زياتر برىتى بوۋە لە بەرجەستەكردنى ھالەتى سۆفىيانە، ئەوئەتا ۋەك كەسىيى خوداپەرست و تەركەدونىا بەرچاۋەكەون، ھەروەھا ۋەك پابەند بە ژيانى نەدارى و پەپرەكارى توندرەۋى بنەما رەشتىيەكان وئىنا دەكرىن^(۷۶۲)، نەگەر بەتاييەت باسش يىتە سەر رەھەندى سۆفىيانەى كەسىتيان، ئەوا تەنھا ھەندىكجار ناماژە بۇ تواناى كەرامەتتوتىيان كراۋە^(۷۶۳).

كەۋاتە لىرە بەدۋاۋە ئەۋەى لە كەسىتى سۆفىدا گرنگ بوۋە پابەندبوئەكەى بوۋە بە شەرىعت، لەگەل خۆخەرىكردن و بەرھەمەتھەنى ئەو زانستانەى لە دووتوتى ئەم شەرىعتەدا جىيان دەبۆۋە، ئەك ھزرىك كە دەشى سنورەكانى بەزاندەى و بە لەرى لادەر بھونىرتتەۋە. بە دەستەۋازەيەكى تر، لىرە بەدۋاۋە سۆفىگەرى تىۋرىي كە لە نىۋ بازەيەكى سەربەخۇدا بىرى

(۷۵۹) سبط ابن الجوزي: ذيل، ص ۲۷۱-۲۷۳. السبكي: طبقات الشافعية، ج ۳، ص ۳۲۹-۳۳۰.

(۷۶۰) القزويني: التدوين، ج ۴، ص ۱۱۷.

(۷۶۱) القزويني: التدوين، ج ۳، ص ۴۲۹.

(۷۶۲) السلفي: معجم، ص ۱۰۴. سبط ابن الجوزي: ذيل، ص ۲۷۱ - ۲۷۳.

(۷۶۳) الخطيب: اخبار الصوفية، ص ۷۲. السمعاني: الانساب، ج ۲، ص ۵۳۱. سبط ابن الجوزي: ذيل،

ص ۳۸۰.

دەکردهوه، جینگەى خۆى بۆ سۆفیهگهیهکی پراکتیکی چۆل دهکرد، که تنهیا ههلسوکهوت و رهفتاری نایینی پهپهوهکارانی خهسلهتهکانی ناسنامهکهی دردهخست، نهگهرنا نهو خۆى له نیو بازنهى ههژمونگهراى شهريعهتدا بیرى دهکردهوه.

٢- شیخی ئیسلام نهبولحهسهنى ههکاری و برهوپێدانى سۆفیهگهیری سوننى:

سۆفیهك كه دهقاودهق دهبرې نهو گۆرانانه بێت كه بهسهر هزرى سۆفیهگهرى له پانتایی كوردیدا هاتوو نهبولحهسهن عدلی كورې نهحمدهى ههکاری (٤٠٩ - ٤٨٦ / ١٠١٨ - ١٠٩٣ هـ)، كه به گشتی به "شیخی ئیسلام - شیخ الإسلام" (٧٦٤) و له نیوهندی سۆفیان به "جمال الإسلام" (٧٦٥) ناسراوه، نهو رهچهلهکی خۆى دهگێڕایهوه سهر ئومهویهكان (٧٦٦)، لهو سهراوهی ژياننامهیان نوسیهوه تهو زیاتر وا دهناسینى كه زانایهکی گهړۆك بووه، به شار و دهشهره حیاجیاکاندا (مهككه، صهیدا، صور، حهلب، موسل، نهسفههان و... هتد) گهراوه، زیاتریش کاری بۆ كۆکردنهوى فهرموودهى پیغهمبهر و گێڕانهوى كردوه (٧٦٧). بهلام دواتر لهو ناوهنده نایینییهى تیدا وهك فهرمووده گێڕهوه و شهرعناس ناسرابوو دوور كهوتۆتهوه، دهلێن تا مردنى وهك سۆفیهك و بۆ خوداپهروستی نیشهجی چیاکانى "ههکاری"، بهتایبهت گوندی "دێرهش"، بووه (٧٦٨)، ههر لهوێش مردوه و نیژراوه و تا ههنوكهش گلکۆكهى لهوێ ماوه (٧٦٩).

(٧٦٤) نهو خۆى رافهى تايهتى بۆ نهو نازناوه ههبووه و بهو دارشتهنى رازى نهبووه، كاتيك پیتان گوتوه: تۆ شیخی نیسلامى، گوتویهتى: نهخیر من شیتخیم له نیسلامدا (أنا شیخ فی الإسلام). ابن خلکان: وفیات، ج٣، ص٣٤٥. الصفدی: الوافی، ج٢٠، ص١٢٠.

(٧٦٥) ابن عربی: الفتوحات المکیه، تحقیق: عثمان یحیی، المینه المصریه العامه للکتاب، القايره، ١٩٨٦، ج١٢، ص٣٠٦.

(٧٦٦) ابن الأثیر: اللباب، ج٣، ص٣٩٠. ابن خلکان: وفیات، ج٣، ص٣٤٥.

(٧٦٧) ابن عساکر: تاریخ، ج٦، ص٤٣. ج٩، ص١٩. ابن النجار: ذیل تاریخ بغداد، تحقیق: مصطفى عبد القادر عطا، دار الکتب العلمیه، بیروت، ١٩٩٧، ج١٨، ص١٧٢.

(٧٦٨) السمعانی: الأنساب، ج٥، ص٦٤٥.

(٧٦٩) أنور المانی: الأکراد فی بهدینان، مطبعة الحصان، الموصل، ١٩٦٠، ص٧٣.

سەبارەت بە کەسێتی سۆفیانی شێخی ھەکاری، ئەو دەزانێن کە لە گەورە سۆفیانی سەردەمەکی دەژمێردرا، تەنانەت بە شێخی سۆفیان دادەنرا^(٧٧٠)، توانیویەتی لەو بوارەدا جۆریک لە نێوەندگەری بەو شوێنە ببەخشێ کە تاییدا دەژی، تا ئاستێک کە سۆفیانی ناوچەکانی دی لە ھەکاری دەچوونە خزمەتی تا سوود لە زانستی ئەو وەرگیرن^(٧٧١). لێرەدا دەردەکەوێ کە گرنگی ئەو شێخە ھەر لە برەوپێدانی سۆفیگەری سوننیدا قەتیس نەماوە، وەک کەمێکی تر لێی دەدوێن، بەلکو - ھاوکات - لە بەرفەرکردن و گۆڕینی سنووری جوگرافی ئەو ھزرەشە لە پانتایی کوردیدا؛ نەگەر تا ئیستا بینیمان سۆفیگەری زیاتر لە ئاوازیەکانی رۆژئاوای ھەریمی چیا و بەشێک لە ناوچە ھاوسنوورەکانی لە ھەریمی نازرینجان (بەتایبەت ورمی)، چەقی بەستبوو، ئەو ئەو دەیگوازی تەو بە ھەریمی پان و پۆری جەزیرە، کە - وەک پێشتر باسمان کردوو - کەمتر سۆفیگەری تێدا دەرکەوتبوو و بە دەگمەن لە زەمینە ئایینی و کۆمەڵایەتی ئەوئ توانیبوو خۆی بناسێن، بەلام ئەبۆلخەسەنی ھەکاری بونیادیکی پتەو بۆ ھزرەکە لەوئ دادەمەزرێن، کە زیاتر دواي خۆی بەرجەستە دەبێ، ھەر بۆیە ناسایی نەگەر دەبین دواي ئەو ھەریمی جەزیرە بە گشتی بۆتە سەنتەریکی بەرچاوی گەشەسەندنی سۆفیگەری^(٧٧٢). تەنانەت تا رۆژگاری ئەوروپ لەسنووری نیشتەجیوونی ئەودا (دەقەری بادینان)، مەزاری چەندان شێخی لێی، گواپە لە موریدانی ئەو بوونە^(٧٧٣). ئەک ھەر ئەمە بەلکو کاریگەری بەسەر دەرەوێ ئەویش ھەبوو، ئەو تا ناخفتنی وا لە نارادایە کە ژمارەیک لە گەورە سۆفیان، بەتایبەت لە کوردەکان، لە بنەرەدا موریدی ئەون، لەوانە

(٧٧٠) ابن النجار: ذیل، ج ١٨، ص ١٧٢. ابن العديم: بغية، ج ١٠، ص ٤٥٦٩.

(٧٧١) ابن عساکر: تاریخ، ج ٥٢، ص ٣٥٧.

(٧٧٢) بۆ زانیاری زیاتر بڕوانە: آکو برهان محمد: الحياة العلمية في ديار بكر و جزيرة ابن عمر (من القرن ٥- ١١/١٣م)، رسالة ماجستير، كلية الآداب، جامعة صلاح الدين، اربيل، ٢٠٠٠. عبد الله بن ناصر بن سليمان الحارثي: الأوضاع الحضارية في اقليم الجزيرة الفراتية في القرنين السادس والسابع للهجرة، الدار العربية للموسوعات، بيروت، ٢٠٠٧، ص ٤٨٣-٤٨٧.

(٧٧٣) لەوانە: شێخ محەمەدی بەرەواری، شێخ پیراموس لە گوندی زیو لە رۆژئاوای بامەڕنی، شێخ محەمەد مەتووەکیل لە گوندی مانی و چەندانێ تر. لەم بارەو بەگەڕێو: بۆ: أنور الماني: الاكراد، ص ٧٥-٧٦.

ئەبۇبەكرى ھاۋارى و ئەبو محمدى شەنبەكى و ئەبولوھفائى حولوانى و... ھتد^(۷۷۴)، وەك دواى كەمىكى تر باسيان دەكەين.

بەھەرچال، زانىارى ئەوتۆ لەسەر گەلالەبۇون و پىنگەيشتى كەسیتی سۆفیانەى تىكەلەكیشى شەرىعەتیی شیخی ھەکاری نییە، لەگەڵ ئەوەشدا دەشتى ئەو كەسیتییه و تىگەيشتەكەى بە درىژەپێدەرى پەرەسەندنەكانى سۆفیگەرى شارى دینەوەر بزانی، ئەو خۆى پەيوەندیى بە يەك لە گەورە سۆفیانى ئەو شارە ھەبوو، ئەویش ئەبۇبەكر محمدى كۆرى عملی دینەوەرى (م. ۴۳۰ك/ ۱۰۳۸ز) ناسراو بە "بەرھان" كە يەكێك لە سۆفى و فەرموودەگێڕەو ديارەكانى سەردەمى خۆى بوو^(۷۷۵)، شیخی ھەکاری فەرموودەگەلێكى دەگێرانیو، بەتایبەت ئەوانەى دەدرانە پال یاوەرى پتەمبەر سەلمانى فارسى (م. ۳۶ك/ ۶۵۶ز)، لەو شیخە دینەوەرییەى وەرگرتبوو، ئەگەرچى فەرموودەكانیش بە ھەلبەستراو لە قەلەمدەدرین^(۷۷۶). ھەرچۆنێك بێت، رەنگە ھەکاری لە رێگەى بەرھانى دینەوەرییەو توانیشتى كۆمەلێك لە تايبەتمەندییەكانى سۆفیگەرى سوننى لە شارى سۆفیانەو لەخۆ بگرێ و لیترە بەدواو لە پانتاییەكى نوێى جوگرافى كە چیاكانى ھەکاری یە برەوى پێبدات، لەرووى ھزریەو ھش گرنگى پەيوەندییەكە لە دەرخستنى رەھەندى سۆفیانەى كاری ئەو تەرزە سۆفییە لە بواری فەرموودەدا، بەتایبەت گەرانەو ھیان بۆ سەر سەلمانى فارسى و دانانى بە

(۷۷۴) لەو پارچە دەستنوسەى لەلایەن تەقیەدین كۆرى محمد كۆرى عیسای شیرانى، كە گوايە لە وەجەى شیخی ھەکاری، لە سالى (۱۲۱۳ك/ ۱۷۹۸ز)، لە بارەى رەچەلەكى ئەو شیخە نوسراو، ناوى ئەم شیخانە و چەندانی تر ھاتووە، كە بە موریدی ئەو دانراون و كۆپیەكى لە نێو مەزاری شیخی ھەکاری لە دێرەش ھەلواسراو.

(۷۷۵) لە بارەىو ھەبگەرتووە بۆ: الخطيب البغدادي: اخبار الصوفية، ص ۲۷۲-۲۷۳. ابن ماکولا: الإكمال، دار الكتب العلمية بیروت، ۱۹۹۰، ج ۱، ص ۲۴۶. السمعاني: الأنساب، ج ۲، ص ۵۳۱. ابن ناصر الدین: توضیح المشتبه، حققه: محمد نعيم العرقسوسي، مؤسسة الرسالة، بیروت، ۱۹۹۳، ج ۱، ص ۴۸۲.

(۷۷۶) الذهبي: تاريخ الإسلام، ج ۱۹، ص ۲۹۶-۲۹۷.

سەرچاوه‌ی فهرمووده؟ که که‌سی‌تییه‌که‌ی له‌گوتاری سۆفیگه‌ریدا ئاماده‌یه^(٧٧٧)، وه‌ک ئه‌لقه‌یه‌کی زنجیره‌ی سۆفیانه‌ له‌ سیسته‌می ته‌ریقه‌تییدا ته‌ماشای ده‌کړئ^(٧٧٨).

له‌ سه‌ربورده‌ی شیخی هه‌کاری به‌رچاوده‌که‌وئ، که‌چه‌نده‌ بالاده‌ستی سۆفیگه‌ریی سوننی کاریگه‌ریی به‌سه‌ر پاشه‌کشه‌کردنی ده‌رکه‌وته‌ هزریه‌که‌ی کایه‌که‌ هه‌بووه، له‌گه‌ل ئه‌ودا ئه‌و دیارده‌یه‌ به‌ زۆری حاله‌ت و هه‌لسوکه‌وته، ئه‌و وه‌ک چاکه‌کار و زاهید و مرۆفیه‌کی خودایی و به‌ شکۆ ده‌ناسینئ^(٧٧٩)، له‌گه‌ل ئه‌ودا سۆفیوون بریتی ده‌بن له‌ دروستکردنی خانه‌قا^(٧٨٠) و پینگه‌یانندی مورید^(٧٨١) و یاوه‌ریتی کردنی گه‌وره‌ سۆفیان^(٧٨٢) و گێڕانه‌وه‌ی بۆچوونی هه‌ندیکیان^(٧٨٣). له‌وه‌ بترازی، له‌ دووتویی سەرچاوه‌ گشتیه‌کاندا، هیچ شتیکی نه‌وتۆی شیخی هه‌کاری نه‌خراوته‌ روو تیزی سۆفیانه‌ بن و وته‌ی نه‌وتۆشی لی ناگێردریتته‌وه‌ ئاماژه‌بن بۆ بۆچوون و کارکردنی له‌سه‌ر چه‌مک و ده‌سته‌واژه‌ سۆفیه‌کان، ته‌نانه‌ت له‌و سەرچاوانه‌ش که‌ بۆ ژبانی سۆفیان ته‌رخانه‌کراوه، هه‌ر هه‌یچمان له‌سه‌ر هزری سۆفیانه‌ی ده‌ست ناکه‌وئ، به‌لکه‌و له‌وتیدا جه‌خت له‌سه‌ر تواناکانی ئه‌و وه‌ک زانایه‌کی شه‌ریعه‌تناس ده‌کریته‌وه‌^(٧٨٤).

بێگومان ئه‌وه‌ پابه‌ندبوونی ئه‌و شیخه‌یه‌ به‌ بنه‌ماکانی شه‌ریعت وایکردوه‌ جیهانبینی ئایینییه‌که‌ی سنووردار بێ و خۆ به‌دوور بگړئ له‌ هه‌ر تیگه‌یشتنیکی ئاین، که‌ له‌م سنوورده‌ا

(٧٧٧) هه‌ر بۆ نمونه: السراج: اللمع، ص ١٨٥، ٣٩٧. الهجویری: کشف، ج ١، ص ٢٤٢، ٢٨٦. ج ٢، ٤٦٩، ٥٩٠.

(٧٧٨) له‌مباروه‌ پروانه: لويس ماسينيون: سلمان الفارسي و البواكير الروحية للإسلام في ايران، ضمن: شخصيات قلقة، ص ٥٣.

(٧٧٩) الذهبي: العبر، ج ٣، ص ٣١٤. اليافعي: مرآة الجنان، ج ٣، ص ١٤٢. الحنبلي: شذرات، ج ٣، ص ٣٧٨.

(٧٨٠) ابن الجوزي: المنتظم، ج ١٧، ص ٧. ابن النجار: ذیل، ج ١٨، ص ١٧٢.

(٧٨١) السلفي: معجم، ص ٤٤. البغدادي: تکملة الإكمال، حققه: عبد القیوم النبی، مطبعة جامعة ام القرى، مکه‌ المكرمة، ١٤١٠، ج ١، ص ٤٦٧. انور المانی: الأکراد، ص ٧٥-٧٦.

(٧٨٢) الصفدي: الوافي، ج ٧، ص ١٢٣. الوتری: روضة الناظرین و خلاصة مناقب الصالحین، المطبعة الخيرية، مصر، ١٣٠٦هـ، ص ٤٢.

(٧٨٣) ابن العديم: بغية، ج ١٠، ص ٤٥٦٩.

(٧٨٤) ابن الملتن: طبقات، ص ٣٠٣.

به بیدعه کار داده نرئ، نو خوشی - نه گهر گوپړاپه لئ نو خه ونه بووئ که به پیغه مبه ری بینووه -- نه ده بووا له کوړی نه وانه ی پټیان ده لئن "بیدعه کاران" دابیشئ، به لکو هه ولتبات وه که په پیره وکارئ کی ریبازی "سونه ت جه ماعت" وه سف بکرئ^(۷۸۵). نه گهر چی نو خزیه دورر گرته به مانای ره تکرده نوئ نو بیروباوه رانه نایه ت که ده شئ خاوه ن جیهان بینئ نایین جیاواز بوو پټن و په پیره وکارانی تیگه یشتنی نابویان هه بی تا ناستی گومان کردن، به تاییه ت گومان له هه ندیک له په پیره و سروته نایینیه کان، له م باره وه په یوه ندیه که که شیخی نیسلام هه بی و جیگه ی سهرنج بی له گهل شاعیر و هزر فانی به نابویانگی عمره ب نه بو له لای مده ری (۳۶۳-۴۴۹/ک-۹۷۴-۱۰۵۷) یه، له مهر نو په یوه ندیه هه هه نه ونده ده زانین که مده ری بینووه و یه کیک بووه له گوئگرانی، به لام له وه ناگادارین نه گهر گفتوگو و راگوپړنه وه که له نیوانیادا هه بووئ، نه گهر چی نه مه به دور نازانین، وه که له هه لسه نگاندنی بو که سایه تییه دیاره، کاتیک له وه لامی پرسى به شیک له یاهه رانی رایده گه یه نی که نو "بیایوکی موسلمان"^(۷۸۶)، بیگومان نو قه بولکرده ی بهرام بهر ناماژه یه که بو هاوسه نگی شیخی هه کاری له نیوان پابه ندبون به شریعت و کارکردن به جیهان بینئ سو فیانه، جیهان بینیه که که تیایدا قه بولکرده ی باوه ری جیاواز و دورر که رته وه له ده مارگیری نایین جیگه ی خوی هه یه^(۷۸۷).

گهران به دواى حه قیقه ت له وديو شهریه ته وه:

ره نگه نه ستم بی بتوانین به وردی نه خوشی شریعت لای شیخی هه کاری بکیشین، له وه ش نه ستم تر روونکرده نوئ نو په یوه ندیه ده بی که له بیرى نو دا له نیوان شریعت و حقیقه تی سو فیانه دا هه بووه، په یوه ندیه که که ته نانه ت نه گهر سه رجاوه کانیش هاوکارمان بن، هیشتا ده چته خانه ی "نادیار" وه و به زه حمت ده کارین هیله بنه رتیه کانی ده ستیشان بکه یین.

(۷۸۵) ابن الجوزي: المنتظم، ج ۱۷، ص ۷. ابن کثیر: البداية، ج ۱۲، ص ۱۶۴. ابن تغري بردي: النجوم الزاهرة، ج ۵، ص ۱۳۸.

(۷۸۶) ابن العديم: بغية، ج ۲، ص ۸۹۸. ابن خلکان: وفيات، ج ۳، ص ۳۴۷. الصفدي: الوافي، ج ۲۰، ص ۱۱۹-۱۲۰.

(۷۸۷) هه بر نمونه بروانه: القشيري: الرسالة، ۳۸۶.

هەرچۆنێک بێت، هه‌کاری له‌ چه‌ند ته‌وه‌ره‌یه‌که‌وه سه‌رده‌ده‌ری له‌گه‌ڵ شه‌ریعه‌دا کردووه، ره‌نگه‌ یه‌کیک له‌ ته‌وه‌ره سه‌ره‌کییه‌کانیش کارکردنی بێ له‌سه‌ر فه‌رمووده‌ی پێغه‌مبه‌ر به‌ کۆکردنه‌وه‌ی و گێڕانه‌وه‌ی، به‌لام — ته‌وه‌ی جێگه‌ی لیۆردبوونه‌وه‌یه — له‌ نێوه‌ندی پیاوانی فیه‌قه و فه‌رمووده‌دا تییینی زۆر له‌سه‌ر ته‌وه‌ کاره‌ی هه‌بووه و به‌ دانان و گێڕانه‌وه‌ی فه‌رمووده‌ی نادروست تۆمه‌تبار ده‌کری^(٧٨٨)، فه‌رمووده‌کانی به‌ "سه‌یر و سه‌مه‌ره" و "نه‌شیاو" وه‌سفده‌کرین، ده‌لێن گێڕانه‌وه‌کانی: ((له‌ چه‌شنی هی راستگۆیان نه‌بوون، ده‌قی دانراوی هه‌ن که‌ خراونه‌ته سه‌ر دانه‌پاڵ (اسناد ی دروسته‌وه))^(٧٨٩)، بێنگومان ته‌وه‌ کاره‌ی هه‌کاری له‌و نێوه‌نده‌دا هیچ پاساوێکی بۆ نه‌بووه و وه‌ک نه‌بێ ئه‌تری میژوونوس ده‌لێ: ((هۆکاری نازاری))^(٧٩٠)، مه‌گه‌ر له‌ دووتویی تێپامانی سۆفیانیه‌ بۆ پێغه‌مبه‌ر و فه‌رمووده‌کانی به‌ شێوه‌یه‌کی گشتی نه‌بێ، چونکه وه‌ک ده‌زانین گێڕانه‌وه‌ی فه‌رمووده له‌ هزری نه‌واندا مه‌به‌ستێکی سۆفیانیه‌ی له‌ پشته‌ و زیاتر بریتیه‌ له‌ پرۆسه‌ی وێناکردنه‌وه‌ی پێغه‌مبه‌ر بۆ گونجاندنی له‌گه‌ڵ ته‌وه‌ هزره‌ نوێیه‌، که‌ له‌وێد ته‌وه‌ عارفێکه‌ و بانگه‌وازی ئایینیکی زاهیدانه‌ی کردووه^(٧٩١).

هه‌ر بۆیه ته‌وه‌ فه‌رموودانه‌ی له‌ کۆری سۆفیان و له‌سه‌ر زاریان ده‌گێردێته‌وه له‌ زۆربه‌ی کاتدا - وه‌ک نه‌وانه‌ی شێخی هه‌کاری - هه‌م به‌ "نادروست" و هه‌میش به‌ "سه‌یر و سه‌مه‌ره" ناو ده‌برین و گه‌لی زانایان (فیه‌قه و فه‌رمووده‌گێڕه‌وان) ره‌تیان ده‌که‌نه‌وه و که‌مه‌تر پشت به‌ گێڕه‌وه‌ی سۆفی ده‌به‌ست^(٧٩٢)، ره‌خنه‌گرتن له‌ سۆفیه‌ش له‌و چوارچێوه‌یه‌ دایه‌، نه‌گه‌رنا هه‌مان ته‌وه‌ که‌سانه‌ی ته‌وه‌ تۆمه‌تانه‌ی ده‌خه‌نه‌ پاڵ، جه‌خت له‌سه‌ر چاکه‌ی زۆر و خوداپه‌رستی و

(٧٨٨) ابن عساکر: تاریخ، ج ٤١، ص ٢٣٩. الذهبي: میزان الاعتدال في نقد الرجال، حققه: علي محمد معوض، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٩٩٥، ج ٥، ص ١٣٨.

(٧٨٩) ابن النجار: ذیل، ج ١٨، ص ١٧٣.

(٧٩٠) الکامل، ج ٨، ص ٤٩١.

(٧٩١) السراج: اللمع، ص ١٣٤-١٦٥. الهجویری: کشف، ج ١، ص ٢٢٧-٢٢٩. ابن القیسرانی: صفوة التصوف، تحقیق: غادة المقدم عدوة، دار المنتخب العربي، بيروت، ١٩٩٥، ص ١٥٣-١٨٩.

(٧٩٢) بۆ نمونه بروهانه: الجرجاني: الکامل في ضعفاء الرجال، تحقیق: يعیى مختار، ط ٣، دار الفكر، بيروت، ١٩٨٨، ج ٣، ص ٣٢٧. ابن الجوزي: الموضوعات، باعتناء: توفیق حمدان، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٩٩٥، ج ١، ص ١٧٥. تلبیس إبلیس، ص ٣٧٨-٣٧٩.

زاهیدی نمو ده که نه وه و به شیخی سرده می خوئی له سۆفیگری - به تایبیت له ولاته که می -
 دایده نین^(۷۹۳)، وه که نه وهی بیانه وئ ناماژه بۆ جیاوازی نیوان که سیستی عارفانهی نمو (حه قیقه ته) و
 که سیستی زانستیانهی (شهریعت) بکه ن و به یانی بکه ن که نه گهرچی شیخی سۆفیانه، به لام له
 بواری زانستیکی وه که فرموده ناسی لاوازه و جیی متمانهی نمو و نییه.

به هر حال نمو هه لویسته ره خه نییه له شیخی نیسلام به مانای ده رکردنی له نیو بازنی
 شهریعت نییه، به لکو هر له وئ ده مینیتته وه، به تایبیت نمو کاتهی شهریعت راسته و خو قسه
 له گه ل خه لکی ناوچه که می نمو ده کات، و اتا هه کارییه کان. نه مه ریک له گو تارای نایینی زانایه کی
 ناوداری وه نین ته مییه (م/۷۲۸/۱۳۲۷ز) دیاره، که به گشتی ره خه گرێکی سر سه ختی
 سۆفیگرییه و ده رکه وته نایینی و کۆمه لایه تییه کانی به توندی ره ته ده کاته وه و ده به وئ نمو
 ره وایه تییهی له پانتایی نیسلامیدا به دهستی هینابوو لی و هر گرێته وه و چه مکه کانی گو تاره
 نایینییه که می هه لویه شیئته وه^(۷۹۴). گروپیکیش که نمو کی شهی له گه لدا هه بوون کورده
 هه کارییه کان بوون، نه وانهی مورید و په پره وکار و موریدی شیخی به ناویانگ عه دی کو پی
 موسافری هه کاری (۴۶۷-۵۵۷هـ/ ۱۰۷۴-۱۱۶۲ز) بوون. نین ته مییه له فه توا و په یامه
 ناوداره که می به ناوی "رسالة الى العبدية" ناسراو به "الوصية الكبرى"^(۷۹۵)، شیخی نیسلامی
 هه کاری کردۆته نامرازیکی دامه زانندی گو تارای شهریعتی ناراسته کراو بۆ نمو ناوه نده
 کۆمه لایه تییهی نمو تیدا ژیاوه، ده خوازی له میانهی جه خه کردنه وه له سر په پره وکردنی شیخ
 عه دی بۆ رییازی شیخی هه کاری، و له لایه نگر و موریده کانی بکات پاشگه زینه وه له و وینایه ی
 بۆ شیخ عه دی و نمو تیگه یشتنه ی بۆ بیروباوه ریه کانی هه یانبوو، که وه که له نویسه کانی نین ته مییه
 ده خویندریته وه، زیتر باوه رپوونه به و "حه قیقه ته" عیرفانییه ی "شیخ عدی" گوزارشتی لی کردوه

(۷۹۳) ((وكان شيخ وقته في بلاده في التصوف))؛ ابن عساكر: تاريخ، ج ۱، ص ۲۳۹. ههروه ها بروانه: ابن

النجار: ذیل، ج ۱۸، ص ۱۷۴. ابن حجر: لسان المیزان، ج ۴، ص ۱۹۵.

(۷۹۴) له مباره وه بگه رپۆه بۆ: ابن تیمیه: فقه التصوف، ص ۱۰ به دواوه.

(۷۹۵) بۆ ده قی په یامه که بروانه: مجموع الفتاوی، ط ۲، مکتبه ابن تیمیه، القا هره، ۱۹۸۹، ج ۳، ص

و ئەوان لە دامەزراندنی باوەڕی ئایینیاندا بەرجەستهیان کردووە^(٧٩٦)، تا بچەن سەر ئەو رێبازی ئەو بە دروستی دەزانێ و بریتییە لە رێبازی "ئەهلی سوننە و جەماعەت".

وادیارە یاد و هزری کەسێکیش کاریگەری بەسەر ئەم خەلکەوێ هەبێ شێخەکی دەفەرەکی خۆیانە ئەبۆلخەسەنی هەکاری؛ کەسێک کە لای ئەم تەیممە لە ریزی "وەلیبەکانی خودا" و "راستگۆکان" و چاکەکار و پەڕەوکاری سوننە دەژمێردرێ^(٧٩٧). هەر بۆیە ئەو وا تێگەشتووە — بە سوود وەرگرتن لەو پێگەیە — دەکاری چارە ئەوێ دەستی بە لۆژیکێ خۆی پێی بلێن "لەڕێ لادان لە شەریعەت"ی ئەم کوردە هەکاریانە بکات. ئەوێ لێردا گرنگە پێدانی ئەو پێگەییە بە شێخی ئیسلام لە نێو بازەنی شەریعەت و بەکارهێنانییەتی بۆ رووبەر و رووبەر و بەرتهسکردنەوێ بازەنی پەڕەوکاری حەقیقەت لە نێو کوردە هەکاریەکاندا. هەر بۆیە ئەگەر شێخی هەکاری فەرموودە لایەن و پێوانە نادرۆستیشی هەبووبێ^(٧٩٨)، ئەوا نابە بەهانه بۆ رەتکردنەوێ لە نێو گوتاریکی توند و پەرگیری سوننی وەک هێ ئێمە.

بە گەرانهوێ بۆ بیروباوەڕی شێخی ئیسلام، دەبینین ئەو سۆفییه لە خۆتێندەوێ بۆ شەریعەت هەر بە گێژانهوێ فەرموودە ناوەستی، بەلکو ویستوویەتی لە نێو کایە تری شەریعەتدا بیروبوونی خۆی هەبێ، لە بوارەشدا زیاتر کار لەسەر "بیرو باوەڕ — الاعتقاد" دەکات و کەمتر دەپێژێت سەر لایەنە فێقی و نوسولییەکانەوێ، بێگومان ئەمەش لەگەڵ کەسیتی سۆفییانە ئەوێ رێکدێتەوێ، ئەو جەختکردنەوێ بەسەر بیروباوەڕ دەستگرتنە بەو هێلە کایە سۆفیگەری بە کۆی بیری ئایینی ئیسلامی دەبەستێتەوێ و پابەندبوونە بە کۆمەڵێک قەیرانی شیولۆجی کە هەموو ئەوانە دەخوازن لە نێو ئاییندا کاریگەر رووبەر و دەبنەوێ و بۆتە ئەو زەمینە هاریبەشی گرو و رەوتە جیا جیاکانی — بە جیاوازی بۆچوونەکانیان — بە یەکەوێ کۆدە کردەوێ. بۆ کەسەکی لەمەڕ

(٧٩٦) هەر بۆ نمونە بگەڕێوێ بۆ ئەو نرێنەنە: درع تعارض العقل و النقل، حقه: محمد رشاد سالم، دار الكنوز الأدبية، الرياض، ١٩٧٠، ج ٧، ص ٢٦٤. الجواب الصحيح لمن بدل دين المسيح، تحقيق: علي حسن ناصر و آخرون، دار العاصمة، الرياض، ١٩٩٣، ج ٢، ص ٣٢٤-٣٢٦. مجموع الفتاوى، ج ٣، ص ٣٩٥-٣٩٧.

(٧٩٧) مجموع الفتاوى، ج ٣، ص ٣٧٧.

(٧٩٨) مجموع الفتاوى، ج ٣، ص ٣٧٨.

نیمه‌ش له نیو بیروباوه‌ردا که‌سیتی سۆفییانه و که‌سیتی شهرعناسییانه‌ی به‌یه‌ک ده‌گهن، تهنانهت به‌کتر ته‌وار ده‌کهن.

شیخی هه‌کاری له‌م بواره‌دا چه‌ندان کتییی داناوه^(۷۹۹)، نه‌وه‌ی له‌ نیستادا له‌به‌رده‌ستدا ماوه نه‌وه‌یانه که له‌ تیگه‌یشتنی شافعی بۆ بیروباوه‌ردا ده‌کۆلێته‌وه به‌ناوی "إعتقاد الإمام أبي عبدالله محمد بن إدريس الشافعي"^(۸۰۰). له‌م نامیلکه‌یه‌دا زیاتر نه‌و بۆچوونانه ده‌خاته روو که په‌یه‌هستن به‌ بواری خوداناسیییه‌وه، هه‌ولده‌دا رییازی شافعی له‌ چوارچێوه‌ی خوێندنه‌وه‌ی خه‌سله‌ته‌ خوداییه‌کان و ناوه‌کانی خودا و سیغه‌ته‌کانی نه‌و ناوانه، بخته‌روو. ئیدی رییازی شافعی، به‌ رای شیخی نیسلام، بریتی ده‌بێ له‌ پابه‌ند بوون به‌ ده‌قی قورئانی و فهرمووده‌ی پیغه‌مبه‌ر له‌ ناسینی خه‌سله‌ته‌کان، رایده‌گه‌یه‌نێ وه‌سفی خودا به‌وه ده‌بێ که خۆی بۆ خۆی کردووه نه‌ک رافعی مرۆفانه‌ی بۆ بکری^(۸۰۱). هه‌کاری، جگه له‌م کتییه، له‌ شوێنی تریشدا به‌ دواي نه‌م بۆچوونانه‌ی شافعی گه‌راوه، به‌ تایبه‌ت له‌ وه‌سیه‌ته‌ی لیی ده‌گێژێته‌وه، جه‌خت له‌سه‌ر هه‌مان نه‌م تیزانه ده‌کاته‌وه^(۸۰۲). بیگومان نه‌و بۆچوونانه ته‌واو ده‌رنه‌چێ نه‌گه‌ر قسه له‌سه‌ر سروشتی ناخه‌لقه‌راوی قورئان نه‌کات^(۸۰۳)، به‌هه‌مان شیوه تیشک نه‌خاته سه‌ر باوه‌رداری به‌ کار و گوشتار و مانا شهرعییه‌کانی. به‌کته‌په‌رستی^(۸۰۴).

لیزه‌دا هه‌کاری وای ده‌بینێ بۆ جیگه‌یه‌کردنی نه‌و رییازه‌ی شافعی و تیگه‌یشتن له‌ خوداناسی، پیویستی به‌وه‌یه به‌ دوو ئاراسته کار بکات؛ ئاراسته‌یه‌ک بریتییه له‌ ره‌خنه‌گرتن و به‌ که‌م ته‌ماشاکردنی تیز و بۆچوونه‌کانی زانایانی که‌لامناس، که رافعی مرۆفانه‌ی خه‌سله‌ته‌ خوداییه‌کان و ده‌قی نایینی به‌ گشتی ده‌کهن^(۸۰۵)، ئاراسته‌ی دووه‌میش نه‌هلی فهرمووده ده‌گرێته‌وه، نه‌وانه‌ی شه‌و و رۆژیان خه‌ستۆته سه‌ر یه‌ک له‌ پێناو کۆکردنه‌وه و هه‌لاوێردکردنی فهرمووده‌کان و ده‌ره‌یتانی

(۷۹۹) ابن النجار: ذیل، ج ۱۸، ص ۱۷۲.

(۸۰۰) إعتقاد الإمام أبي عبدالله محمد بن إدريس الشافعي، ضمن کتاب: مجموع فيه ثلاث رسائل، تحقیق و تعلیق: عبد الله بن صالح البراك، دار الوطن، مكة المكرمة، ۱۹۹۸.

(۸۰۱) اعتقاد، ص ۱۹-۲۴. هه‌روه‌ها بیروانه: الذهبي: سير اعلام النبلاء، ج ۱، ص ۷۹.

(۸۰۲) ابن قدامة المقدسي: صفة العلو لله الواحد القهار، دار الصحابة للتراث، طنطا، ۱۹۹۳، ص ص ۸۲-۸۴.

(۸۰۳) الهكاري: إعتقاد، ص ۲۲.

(۸۰۴) إعتقاد، ص ص ۲۵-۲۶.

(۸۰۵) إعتقاد، ص ۲۷-۳۰.

بىر بۈيۈك ۋە بىنەپەس تىپىدىكى ئاينىدا پەيۋەن لى بۆچۈنەكانى ئەو رەۋتە دەكرد ۋە كىرەبۇيانە پاشخاننىڭ بۇ ئەو تەرزە سۆڧىگەرىيە سۈننىيەى بانگەشەيان بۇ دەكرد^(۸۱۱)، لەبەرەمبەردا كەمتر ئەو پەيۋەندىيە تەۋاككالىيە لە نىۋان سۆڧىگەرى ۋە رىبازى ھەنبەلىدا ھەبۇۋە، رىبازنىڭ كە بە گۇمانەۋە ۋە لە دىدىكى رەخەنەۋە لەو دىيارە ئاينىيەى دەۋانى ۋە كەمتر دانى بە جىھاننىيەى ئاينى سۆڧىيەنە دادەنا^(۸۱۲). لەو نىۋەندەدا ھىچ ھەلۋىستىكى رۈۋى ھەكارىمان لەبەر دەست نىيە، بۆيە ناتۋان بە درۈستى لە بۆچۈنى ئەو شىخە لەسەر جىۋازىيەكان تىبگەين ۋە دۋاترىش دەرىخەين كە چەندە لىرەشدا سۆڧىبۈۋى ۋى دىدگا ۋە بىرۈبۈچۈنەكانى رەنگرىز كىرەۋە، لەگەل ئەۋەشدا ئەو ھەلۋىستە ئەرەبىيەنى لە رىبازى ھەنبەلى ۋامان لى دەكات بلىن ناۋەندگىرى خەسلەتتىكى بىر كىرەۋە بۈۋە لە پەيۋەندى ھىزرى سۆڧىيەنى لەگەل رەۋت ۋە رىبازە سۈننىيەكان ۋە كەمتر لەسەر بىنەمى جىۋازى نىۋانيان ھىزرى خۆى دارىشتۈۋە.

سىيەم: رىگەرە كۆردەكانى نىۋەى دۈۋەى سەدەى پىنچەم - سۆڧىيەنى قۇناغىنى جىۋاز :

۱- لە رىگەرەۋە بۇ ھەقىقەتناسى:

ئەو سىۋەرە شەرەپىيەنى لە زەمىنەى ئاينىدا بۇ ھىزرى سۆڧىگەرى دانرابۈۋە، ھەرۋە رازى بۈۋى سۆڧىيەنىش بۈۋە سىۋەرە ۋە بە بالاتر دانانى بىنەمەكانى شەرەپەت لە بىنەمەكانى ھىزەرەكەى خۇيان، تەۋاۋى سۆڧىگەرى خىستبۈۋە نىۋە كۆمەللىك قەبرىانەۋە، كە رەنگە سەرەكىرىنىيان قەبرىانى خۇناساندەت بى. ئەۋەبۈۋە بىنىمان ئەۋەندەى سۆڧى سەرقالى بابەتەكانى نىۋە شەرەپەت بۈۋە، ئەۋەندە نەپىزۋەتە سەر بەرەھەمەتتەنى ھىزەرەكەى ۋە بەرەرە كىرەنى كايەكەى. بۆيە، ئەگەر لەو قۇناغەدا سۆڧىگەرى لە نىۋە كۆردەندا دەۋىست خۇدان جىھاننىيەكى تايەتەى ئاينى بەردەۋام بىت، ئەۋە پىۋىستى بۈۋە بۈۋە خۆى پىنئاسە بىكاتەۋە ۋە دۈۋرى نىۋانى لەگەل بازەنى شەرەپەتە دەستىشان بىكاتەۋە، ھەرۋە ھەلۋىدات ۋاخۇى بىۋىتە كە لەگەل رەۋشى باۋى باۋەردارىدا بىگۇنچى.

(۸۱۱) ابن عساکر: تىبىن، ص ۱۰۹-۱۱۳. العمرى: مسالك، ج ۸، ص ۱۷۴.

(۸۱۲) لە بارەى ئەو ھەلۋىستەى ھەنبەلىيەكان، ھەرۋە پەيۋەندى رىبازەكە بە سۆڧىگەرىۋە بەگىشتى بىگەرەۋە بۇ:

Christopher Melchert: The Ḥanābila and the Early Sufi, Arabica, 2001, Vol. 48, pp. 352-367.

ناوی سۆڧى ناودارى كورد دەھىنرى، كە پتر لە نىوھى دووھى سەدھى پىنچەمى كۆچى/ يانزەى زايىنى دەرکەوتونە، ژيان و بىرۆچونەكانيان دەشەى وەك خالى وەرچەرخان لە قۇناغىكەوھ بۆ قۇناغىكى ترى مېژووى سۆڧىگەرى نىسلامى بېينرى، جا چ لە رووى پەيوەندى نىوان شەرىعت و حەقىقەتەوھ بېت، يانىش لە رووى گۆرانی سۆڧىگەرى خۆى لە كايەيەكى خودان پاشخانىكى ھزرى دەولەمەند، بۆ دياردەيەكى نايىنى – كوردەكى كە دەخوازى بە گەرانەوھ بۆ ئەو پاشخانە و بەگەرخستنى لە ژيانى رۆژانەى نايىنى، لە ژىر ناوى "تەرىقەتى سۆڧىگەرى" جىنى بىكاتەوھ؛ ئەو سۆڧىيەش برىتىن لە ھەريەك لە ئەبىرەكرى ھاوارى، ئەبىرە مەمەد تەلھى شەنبەكى، كە لە دەرووبەرى سالى (١٠٩٨/ك٤٩١) (مردووھ^(٨١٣))، لە گەل تاجولعارفین ئەبولوھفا مەمەدى حولوانى (١٠٩٧-١٠٩٨/ك٥٠١) (١١٠٧-١١٠٨) ناسراو بە "كاكىس"^(٨١٤).

لەراستیدا لەيەكچوونىكى زۆر لە نىوان ژيان و بىر كوردنەوھى ھەرسىكياندا ھەيە، ئەمە سەريارى ھەبوونى پەيوەندىيەكى پتەو لە نىوانيان و زەمىنەى گشتى دەرکەوتن و پىگەيشتنى سۆڧىيانەيان، تا ئەو رادەيەى دەرکرى ژيان و بىر كوردنەوھيان بە تەواوكرى يەكتر دابىين و بە شىوہەكى گشتى، لە ميانەى چەند خالىكى سەرەكى و پەيوەست بەم توژىنەوھە، لىيان بدوئين.

بەر لە ھەموو شتەك، خەسلەتەى ھاوبەشى ئەو سۆڧىيانە؛ دوور كەرتنەوھيانە لە قولایى ناوچە كوردىيەكان، بە تايبەت ئەو ناوچانەى سروشتىكى چياى بەسەرياندا زال بوو و وەك بىنيمان تا درەنگانىك سۆڧىيەكان لەوى نىشتەجى بوون يان دەمانەوھ. كەچى ئەو نەو نۆيەى سۆڧىيان، لە رووى شوئى نىشتەجىبوونەوھ ناويان لە گەل ناوى گوند و ناوايەكانى ناوچەى "البطائح" ديت^(٨١٥)؛ كە ناوچە زۇنگاوھكانى نىوان بەصرا و واسطى دەرگرتەوھ^(٨١٦). نەگەرچى ناوچەكە كەمىك كەوتۆتە پەرگەى كوردستانەوھ، بەلام لە قۇناغىكى زووى دواى ھەژموونى دەسلەلاتى

(٨١٣) الوتري: روضة الناظرين، ص ٢٧.

(٨١٤) الشطنوفي: بهجة الأسرار و معدن الأنوار في مناقب القطب الرباني سيدي محيى الدين ابي محمد عبد القادر الجيلاني، مطبعة الدولة التونسية، تونس، ١٤٠٣ھ، ص ٢٠٧. الوتري: روضة الناظرين، ص ٢٨.

(٨١٥) الشطنوفي: بهجة الأسرار، ص ١٩٣، ١٩٧-١٩٨، السبكي: طبقات الأقطاب، ص ١١١-١١٣. التادفي: قلاند الجواهر في مناقب تاج الأولياء و معدن الأصفياء و سلطان الأولياء الشيخ عبد القادر الكيلاني، المطبعة المحمدية، القاهرة، ١٣٥٦ھ، ص ٧٩، ٨٠.

(٨١٦) ياقوت الحموي: معجم، مج ١، ص ٤٥٠-٤٥١.

ئىسلامىدا، ھەندىك كوردى لى دەينىرى و بۆتە بىنكەى چالاكى مير و گرۆ و زاناي ئاينيان^(۸۱۷)، ھەروھە ھەندىك لە سۆفىيە كانىش، بەتايىبەت لە دىنەوھەرىيەكان، چوونەتە ئەوى و تىيدا نىشتەجى بوونە^(۸۱۸). لەلايەكى ترەو، لە قۇناغى دەرکەوتنى ئەم سىيەشدا، يەكىك لە ھۆزە كوردىيە گەورەكان لەویدا بوو و ناوچەكە ھەر لە حىللە تا دەگاتە واسط و نەھرەوان، ببوو گۆرەپانى تەراتىنى سەرۆك و مەرەكانى؛ ديارە كە ئەوىش ھۆزى "جاوانى" يە^(۸۱۹). پىمان وايە ھەر سى سۆفى – راستەوخۆيان ناراستەوخۆ – بەو ھۆزەو پەيوەست بوونە؛ بەپىي سەرچاوەكان بى ئەبوەكر سەر بە خىلى "ھوارى – ھاوارى!" كوردىيە^(۸۲۰)، كە لەو دەھجى ئەمانە تىرەيەكى "جاوانى" بى^(۸۲۱)، ھەرچى شەنبەكىيە ئەوا دەگەرپتەو بە سەر خىلى "شەبكى" كوردى، كە تەنبا ئەوئەندەيان لەسەر دەزانن لە ھەمان ناوچە، واتا "البطائح" نىشتەجى بوونە^(۸۲۲). ئەبولوھەش لە "النرجسيە – نەرگىسيەكان"ە، كە ئەمانەش بە تىرەيەكى جاوانى دەژمىردىن و لە حىللە و دەورەبەرى نىشتەجى بوون^(۸۲۳).

ئەوئەى لەو زەمىنە كۆمەلەيەتيە – خىلەكەيەدا گرنگ و كاريگەر بى لە دارشتنى كەسەتتى سۆفىيەكان و بەكارھەتەيان لە گوتارى سۆفىگەرى دواتردا، دوو شتە: يەكەميان پەيوەندى بە

(۸۱۷) بۆ نمونە بىروانە: بىشل: تاريخ واسط، تحقيق: كوركيس عواد، عالم الكتب، بيروت، ۱۹۸۶، ص ۲۳۴.
 القرطبي: صلة تاريخ الطبري، تحقيق: محمد ابو الفضل ابراهيم، دار سويدان، بيروت، د.ت، ص ۱۲۷-۱۲۸.
 ھەروھە بۆ زانبارى زياتر بگەرپتەو: زرار صديق توفيق: القبائل، ص ۵۴-۵۵.
 (۸۱۸) السلفي: معجم، ص ۸۹.

(۸۱۹) لەبارەى چالاكى جاوانىيەكان لە ناوچەكە، بە تايىبەت لە سەدەى پىنجەمى كۆچى، بگەرپتەو: مستەفا جەواد: ھۆزى لەبەر كراوى گاوان و گاوانىيە بەناوبانگەكان، وەرگىترانى: ماموستا ھزار، چاپى دووھم، دەزگای ناراس، ۲۰۰۸، ل ۲۵-۵۰. زرار صديق توفيق: القبائل، ص ۵۶-۶۵.

(۸۲۰) الشطونفي: بهجة الأسرار، ص ۱۹۳. التادفي: قلائد الجواهر، ص ۷۹.

(۸۲۱) آواز محمد علي عبد الكريم: الكورد المجاويون، ص ۲۵.

(۸۲۲) الشطونفي: بهجة الأسرار، ص ۱۹۷-۱۹۸. الوترى: روضة الناظرين، ص ۲۴.

(۸۲۳) العماد الأصفهاني: خريدة القصر و جريدة العصر، تحقيق: محمد بهجة الأثري، مديرية الثقافة العامة، بغداد، ۱۹۷۳، ج ۴، ص ۵۳۴-۵۳۵. مستەفا جەواد: ھۆزى لەبەر كراوى گاوان، ل ۵۰.
 آواز محمد علي عبد الكريم: الكورد المجاويون، ص ۲۳-۲۴.

هۆزى "جاوانى" ر ميژووى ئاينىيانهوه ھەيە؛ ھۆزىك كە بەرەبەرە لەم قۇناغەوہ لە ناوہندە كوردىيەكەى دادەبرا و تىكەل بە ناوہندىكى ھەرەبى دەبوو، لە ناو زۆرىەى ھۆز و خىلە كوردىيەكان — ھەك لەبەشى يەكەميشدا ئاماژەمان بۆى كرد — بەرە جيا دەكرایەوہ ھەندىك لە ئەندامەكانى، لایەنى كەم لە دەستەبۆرەكەى، پەيرەوييان لە پىتازى شىعەى نىمامى دەكرد^(٨٢٤)، لە پال ئەوانيشدا كەسانىكيان تىدا بوو سوننە مەزھەب بوون^(٨٢٥)، بىگومان ئەو كۆكردنەوہىەى دوو رىيائى جياواز لە يەك ھۆزدا، ديار و ناديار، كاريگەرى بەسەر رەوشى باوەردارى و چۆنىيەتى ھەرگرتنى دياردەى ئاينىى ھەك سۆفيگەرى، لە جفاكى كوردى نىشتەجى ناوچەكە ھەبوو و رەنگدانەوہى بەسەر كەسىتى ئەو سۆفيانەش — ھەك كەمىكى تر تىبىنى دەكەين — ھەبوو.

خالى دووہم؛ ھەر سۆفى لە نۆى ژىنگەيەكى خىلەكيدا پىنگەيشتون، رەفتار و ھەلسوكەوتى ژىنگەكەيان گرتووہ. ئەوہتا، بەپى سەرچاوەكان بىت، بەر لە بوونيان بە سۆفى، پىشەيان رىگى — ھەك رەفتارى ھەرە بار و شۆوہگىركراوى كوردان لە تەوارى قۇناغە ميژوويەكە — بوو و لەو پاشخانەوہ ھاتوونەتە ناو جىھانى سۆفيگەريەوہ^(٨٢٦)، بىگومان ئەمەش ئاماژەى بۆ زەمىنەى دەرکەوتن و پىنگەيشتيان، ھەرەھا تەواناى تىگەيشتنى ئەوانان لە بارەى شەرىعەت بە گشتى بۆ دەخاتە روو، ئەمە سەربارى ديارىكردنى ئەو ناستەى لە سۆفيگەريدا پىت دەگەن ياخود بەرھەمى دەھىتن.

ھەرچۆنىك بىت، پەيوەندى تەواو كاريانەى نۆوان ئەم سىيانە، لە قۇناغى سۆفيوونياندا روونتر دەردەكەوئ؛ لىرە پەيوەندىيەكە لە چوارچىوہ پەيوەندىى نۆوان شىخ و موريدەوہىە و ئەوان لەسەردەستى يەكتر ھاتوونەتە ناو ئەلقەكەوہ. ئەگەر ئەبويەكرى ھاوارى بە نۆيكەرەوہى رەوتى

(٨٢٤) بۆ نمونە بىروان: ابن الساعي: الجامع المختصر في عنوان التواريخ و عيون السير، تحقيق: مصطفى جواد، المطبعة السريانية الكاثوليكية، بغداد، ١٩٣٤، ج٩، ص ٢٧١-٢٧٢. ابن القسوطي: مجمع الآداب في معجم الألقاب، تحقيق: محمد الكاظم، مؤسسة الطباعة و النشر، وزارة الثقافة و الإرشاد الإسلامي، طهران، ١٤١٦ھ، ج٣، ص ٩٩-١٠٠. ھەرەھا بىروان: آواز محمد علي عبد الكريم: الكورد الجاوانيون، ص ٩٥-٩٧.

(٨٢٥) بمشل: تاريخ واسط، ص ٢٦٤. الصفدي: الوافي، ج٤، ص ١١٢-١١٣. السبكي: طبقات الشافعية، ج٦، ص ١٥٢-١٥٣.

(٨٢٦) الشطنوفي: بهجة الأسرار، ص ١٩١، ١٩٦. السبكي: طبقات الأقطاب، ص ١١٢. الشعراني: طبقات، ص ١٩٦-١٩٧. الوتري: روضة الناظرين، ص ٢٦-٢٧.

سۆڧىگەرى و دامەزرىنەرەھى شىخايەتى لە ھەرىمى عىراق دادەنرى، كە: ((رېگەى پىشيانى روونکردۆتەوه))^(۸۲۷) و شايستەى ئەوھى بە "ئىمامى سۆڧيان" ناونىرى^(۸۲۸)، ئەوا ئەبوخمەمدەى شەنبەكى بەھۆى ئەو شىخەھە وازى لە رېگى ھىناو و بۆتە مورىد و جىنشىنى^(۸۲۹)، ھەرەھا بەردەوامىش بوو لەسەر ھەمان كارى شىخەكەى، كە زىندو كردنەھى شىخايەتى سۆڧيانە بوو لە دەڤەرەكەدا^(۸۳۰). ھەر شەنبەكىش شىخى ئەبولوھەى حولوانى يە و ئەمەيان بە ڤەرمىانى ئەو شىخەى دەستى لە رېگى ھەلگرتوو و بۆتە سۆڧى، ھەر لەلەين ئەو شىخەشىھە نازناوى ئەبولوھەى پىدراو^(۸۳۱).

ھەرچۆنك بىت، بە گەرانەھە بۆ بابەتى دەستپىكى ئەو تەوھەرىە دەلەين ئەو سى گەورە سۆڧىيە رىك خۆيان لەبەردەم ئەو ڤەيرانانەدا بىنيوھتەھە كە سۆڧىگەرى دووچارى ببۆھە، بەجۆرىك ئەوان لە ڤوناغىكدا چالاكى دەنوئىن كە ئىدى سۆڧىيون پىوئىستى بەوھى بەگەپتەھە سەر كولتورى پىشىنە و نەرىتە رەسەنەكانى ببوژىنەتەھە^(۸۳۲). ئەو سۆڧىيە كوردانەش بەو ناراستەيە كارىان كردوو، وەك گوتمان لە دەڤە مېژووئىيەكاندا وەك نوئىكەرەھى سۆڧىگەرى لە عىراق، بە تايبەت ئەبويەكرى ھاوارى سەردەستەيان، دەرەكەون^(۸۳۳)؛ كە گەراوھتەھە بۆ كارى گەورە سۆڧىيانى ناوچەكە وەك بشرى كورى حارشى حافى و جونەيد و چەندانى دى، كە بە كۆلەگەكانى عىراقىيان

(۸۲۷) الشطنوفى: بهجة الأسرار، ۱۹۰.

(۸۲۸) الوترى: روضة الناظرين، ص ۲۸.

(۸۲۹) ابن الوردي: تاريخ ابن الوردي، دار الكتب العلمية، بيروت، ۱۹۹۶، ج ۲، ص ۷۲. التادافى: قلاتد الجواهر، ص ۸۰. الزبيدي: تاج العروس، ج ۲۷، ۲۳۴.

(۸۳۰) الوترى: روضة الناظرين، ص ۲۵.

(۸۳۱) الشطنوفى: بهجة الأسرار، ص ۲۰۱. السبكى: طبقات الأقطاب، ص ۱۱۴. الوترى: روضة الناظرين، ص ۲۷.

(۸۳۲) ئەمە يەكئىكە لەو تىيىنيانەى نووسەرانى سۆڧى لەسەر كەشەسەندنى سۆڧىگەرى بەگشتى ھەيان بوو و ھەوليانداوھ دەستىشانى ڤەيرانەكانى بكەن، لەم بوارەدا بەگەپتەھە بۆ: القشيري: الرسالة، ص ۷-۸. الميجوري: كشف، ج ۱، ص ۱۹۷-۲۰۰.

(۸۳۳) الشطنوفى: بهجة الأسرار، ۱۹۰. ھەرەھا بىروانە: عمر سليم عبد القادر التل: متصوفة بغداد في القرن السادس الهجري/ الثاني عشر الميلادي - دراسة تاريخية، دار المأمون للنشر، عمان، ۲۰۰۹، ص ۷۰.

دادەنئ و بە پشتبەستن بەو پاشخانەو دەگەرپتەو نئو کایە کەو^(۸۳۴). جگە لەمە، هەم ئەو و هەم دوانە کە ی تر، چوونە تەو سەر چەمکەکانی سۆفیگەری و بۆچوونی خۆیان لەسەر دەریپووە؛ ئەو تەوا هەواری لە چەمکی "یەکتایی – التوحید" دواوە و پیتی وابوو ئەمە دەرجوونە لە تەواری گەردوونەکان و چەختکردنەوێە لەسەر نامادەیی "هەق" لە هەموو شوێنیکدا^(۸۳۵). بەهەمان شێوە لە چەمکانیکی وەك "دەروون" و "یاوەریتی" و... هتد، دواوە^(۸۳۶) و بۆچوونەکانی هاوشتووی ئەوانە یە کە لە بەشەکانی پێشودا باسەمان کردوو. هەرچی شەنبەکییە ئەو پێداگیری لەسەر واتاکانی خوداپەرستی کردۆتەو و بەستوێەتیەو بە پرۆسە ی بەرزەفتکردنی دەروون لە رینگێ "ترس – الخوف" وە^(۸۳۷). ئەبولوفاش قسە ی لەسەر چەمکانیکی وەك "روح" و "دەروون" و "وەجد" و چۆنییەتی زالبوون بەسەر بانگەشە ی درۆزنانە و... هتد، کردوو و شروەقی کردوون و تێگەشتنی خۆی – کە زیاتر وەك هێ سۆفیانی دەستە ی یە کەم وایە – لە بارەیانەو دەریپووە^(۸۳۸).

بێگومان بەرھەمھێنانەوێ چەمکەکان، کاریگەریی هەبوو بەسەر مەودای نامادەیی چەمک و دەستەواژەکانی شەریعت لە گوتاری ئایینیاندا، لەو بوارەدا ئەبوە کری هەواری هەولیداو سنوورەکانی شەریعت لەلایەك و لەلایەکی ترەو ئەو پانتاییە نوێیە سۆفیگەری گرتبوی، دیاری بکات، ئەمەش بەو دەبێ سۆفیگەری لەخۆیدا پێناسە بکاتەو، ئەك وەك پاشکۆیەك و یەکەییەکی نئو گوتاری شەریعت، بۆیە دیت لە دووتوویی چەمکە سۆفییکانەو دەیناسیت، ئەك لەوێ چەندە زانستییکی شەریعیە یان نا^(۸۳۹). ئەبوخمەدەدی شەنبەکیش، ئەگەرچی پیتی وایە دەبێ دەرکەوتەکانی سۆفیگەری – وەك کرۆکیك – شەریعی بن، بەلام هیچ ناماژەیک بۆ پەییوەندیی ئەو کرۆکە بە شەریعتەو ناکات، ئەو ئەبێ کە رایدەگەییەنئ بەلگە لەسەر هەبوونی رازیک لە نئوان مەرۆف و خودا دروستی پەیریەوکردنی بنەما شەریعیەکانە، لێرەدا ئەو دروستی کارکردنی سۆفی لە

(۸۳۴) الشعراي: الطبقات، ص ۱۹۷.

(۸۳۵) الشطنوفي: بهجة الأسرار، ص ۱۹۰.

(۸۳۶) الشعراي: طبقات، ص ۱۹۶.

(۸۳۷) الشعراي: طبقات، ص ۱۹۷.

(۸۳۸) الشطنوفي: بهجة الأسرار، ص ۲۰۵. الوترى: روضة الناظرين، ص ۲۸.

(۸۳۹) الشعراي: الطبقات، ص ۱۹۷.

سەر زانستهكەى پەيوەست كردوو بە رەفتار و ئاكارى كەسەكە خۆى، كە زياتر رەفتار و ئاكارى ئاينين وەك دلسۆزى و دووركوتنەو لە رىايى و خۆدەرخستن و... هتد^(٨٤٠)، لەم حالەتەدا شەرىعت بۆتە ئەو پاشخانە ئاينىيەى رەفتارى تاك سنووربەند دەكات و دەبى پىيەو پابەند بى و كەسى سۆنى خۆى لەوانەى حالىيان لە دەرەوئى شەرىعتەتەوئە بەدووربەگري^(٨٤١)، ئەمە بى ئەوئى سنووربەگري دانابى بۆ حالەتى سۆفيايە و دەرەوتەكانى لە ژيانى رۆژانەى سۆفیدا، تەنیا ئەو ئەبى كە — وەك بەخۆى رايدەگەيەنئى — ئەوئى بنەماكانى شەرىعت جىبەجى بكات و لە "ظاهر" و "باطن" خراپەكارى نەكات، ئەوا بە راستەقىنەى باوەر گەيشتو^(٨٤٢).

بەمجۆرە ئەو ئەوئەيەى سۆفيايە، كەمتر لەوانى پيش خۆيان، بە تايبەت شىخى هەكارى، پرژاونەتە سەر شەرىعت و لقە زانستهكانى. شەرىعت زياتر وەك شوناسىكە نەك كايەكەى زانستى، كە تىگەيشتنى تايەتيايە بۆى هەبى، بۆيە ئەوان پەيپەوئى شەرىعت دەكەن لە برى ئەوئى بەرھەمى بھيئن. ئەمە لە گوتارى ھاواریدا روونە، كە بەو ناسرابو پەيپەوئى توندى بنەما و سرووتە شەرىعيەكانى دەكرد^(٨٤٣). پىدەچى كەسانى دەوربەرى ئەو سۆفيايەش دركيان بەو ئاستەى تىگەيشتنى ئەوان لە شەرىعت كردبى، بە بەلگەى ئەوئى بۆ نووسەرەكانىش ئاسان نەبووە بتوانن بە وردى دەستنيشاني رىبازى فيقھييان بكەن كە پەيپەويان كردوو، يان دەشى بلتين گرنە نەبووە بزائن پەيپەوئى كامە رىبازيان كردوو، بۆيە — بۆ نمونە — دەبينين بۆچوونى جياواز هەيە لەسەر ئەوئى ئەبولوفا شافعى بوو يان حەنبەلى^(٨٤٤)، تەنانەت — وەك دواتر زياتر باسى دەكەين — بۆچوونى ئەوتۆ هەيە كە رەسەنى شىعەى بۆ دروستكراو. رەنگە لە سەرەتادا بۆشيان گرنە نەبووبى ئەو مەسەلەيە يەكلا بكەنەو، ئەوئەندەى ويستويانە كەسايەتى سۆفيايەى، وەتەكانى، كەرامەتەكانى و پەيوەندى بە گەورە سۆفيايەى سەردەمەكەى و دواى خۆى دەرچەن.

يىگومان ئەو هەلۆستە لە شەرىعت لەخۆو نەھاتوو، بەلگە پەيوەستە بە ئاستى تىگەيشتنى ھەرسىكەيانەو لە كۆى زانستە ئاينىيەكان، ئەوان وەك شىخەكەى هەكارى ئەو

(٨٤٠) الشعراي: الطبقات، ص ١٩٧.

(٨٤١) الشطنوفى: بهجة الأسرار، ص ١٩٥. الوترى: روضة الناظرين، ص ٢٥.

(٨٤٢) الوترى: روضة الناظرين، ص ٢٥-٢٦.

(٨٤٣) الشطنوفى: بهجة الأسرار، ص ١٩٠. التادفى: فلاند الجواهر، ص ٧٨.

(٨٤٤) التادفى: فلاند الجواهر، ص ٨١. الوترى: روضة الناظرين، ص ٢٧.

زانستانه‌یان نه‌خوێندووه، له سه‌رچاوه‌کانی به‌رده‌ست هیچ ناماژه‌یه‌ک نیه ده‌رییخات که خه‌ریکی فێربوونی ئه‌و زانستانه یاخود سه‌رقالی کۆکردنه‌وه‌ی فهرمووده بووبن، به‌ پێچه‌وانه‌وه ژيان و ره‌فتاری هه‌رسێکیان وانیشانداده‌ت ئه‌و تێگه‌یشتنه‌یان له ناستی تێگه‌یشتنی میلییانه بووه نه‌ک ده‌سته‌بژێر، وه‌ک پێشتر بینیمان ئه‌وان کۆری خێله‌کانیان بوون و له‌ رێگره‌وه بوونه‌ته سۆفی؛ له‌ پابه‌ند نه‌بوون به‌ بنه‌ما شه‌رعیه‌که‌نه‌وه بۆ گه‌ران و پابه‌ندبوون به‌ حه‌قیقه‌ت، که‌واته‌ بوونیان به‌ سۆفی خالی ده‌سته‌پێکردنی که‌سیتی نایینیانه و له‌وتیه گوزارشت له‌ بیروباوه‌ره‌کانیان ده‌که‌ن: گوزارشتێک که‌ نه‌ه‌نده‌ی چوارچۆیه سۆفیانه‌که‌ی دیاره نه‌ه‌نده بونیاده شه‌رعیه‌که‌ی نابینرێ. خۆ جه‌ختکردنه‌وه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی نه‌بوله‌وه‌فا خاوه‌ن وته‌ی "امسیت عجمیا و أصبحت عربیا" نه^(٨٤٥). نه‌گه‌رچی وته‌که — وه‌ک چهند جارێک ناماژه‌مان بۆ کردووه — به‌ر له‌و، لایه‌نی که‌م به‌ سه‌د ساڵ له‌ ئارادا بوو، بۆچوونی ئه‌و نێه‌نده‌ی ئه‌وی تێدا ژیاوه له‌سه‌ر ساکاری تێگه‌یشتنی له‌ شه‌ریعه‌ت ده‌رده‌خات، له‌ نێو ئه‌لقه‌ی سۆفیانیشتدا ویستویانه له‌ پشت شه‌ریعه‌ته‌وه ره‌وایی به‌ که‌سیتی ئه‌و سۆفیه‌ بده‌ن و — بۆ نمونه — بانگه‌شه‌ی ئه‌وه‌ی بۆ بکه‌ن به‌ شی‌وه‌یه‌کی غه‌یبی وه‌لامی ته‌واوی ئه‌و په‌رسیاره شه‌رعیه‌یه‌ی زانیوه و داوه‌ته‌وه که‌ فه‌قیه‌که‌نی به‌غدا، بۆ تاقیکردنه‌وه‌ی، ویستویانه لێی بکه‌ن و به‌هۆیه‌وه‌ ناشاره‌زایی ئه‌وی سۆفی له‌م بواره‌دا به‌سه‌لێنن^(٨٤٦).

که‌واته به‌کورتی ده‌لێین ئه‌و نه‌وه نوێیه‌ی سۆفیانی کورد ویستویانه له‌ ده‌ره‌وه‌ی شه‌ریعه‌تدا کار بکه‌ن، به‌لام بێ ئه‌وه‌ی رته‌ی بکه‌نه‌وه یاخود سنووره‌ باوه‌ریه‌که‌نی به‌ه‌زێتن، وه‌ک له‌ قوناغی سه‌ره‌تادا لای هه‌ندێ سۆفی و ره‌وتی جیاوازی سۆفیگه‌ریدا بینیمان، به‌لکو به‌ مانای قوولنه‌بوونه‌وه له‌ شه‌ریعه‌ت و چ‌رک‌کردنه‌وه‌ی له‌ کۆمه‌ڵێک نه‌ریت و سرووت، که‌ ته‌واوکه‌ری نه‌ریت و سرووته‌کانی نێو بازنه‌ی حه‌قیقه‌ت بوون.

٢- به‌ره‌و دامه‌زراندنی سۆفیگه‌ری ته‌ریقه‌متی:

به‌گه‌رخسته‌نه‌وه‌ی چه‌مکه سۆفیه‌کان و گه‌رانه‌وه بۆ جیهانبینی نایینی سۆفیانه، به‌ مانای په‌یره‌وکردنه‌وه‌ی کولتووری پێشوو سۆفیگه‌ری وه‌ک خۆی نه‌بوو، به‌لکو زیاتر له‌ چهند ته‌وه‌ریه‌که‌دا

(٨٤٥) الشطنوفی: بهجة الأسرار، ص ٢٠٦. التادفی: فلاند الجواهر، ص ٨١. تیبینی نه‌وه ده‌کرێ له‌ کاتێ

هینانه‌وه‌ی ئه‌و وته‌یه له‌سه‌ر زاری "ابو الوفا"، له‌ جیاتێ "امسیت کردیا" ده‌و "امسیت عجمیا" نوسراوه.

(٨٤٦) له‌م باره‌وه‌ به‌روانه: الوتری: روضة الناظرین، ص ٢٨.

بره‌ویان به کولتوروه که داوه و هزره که بیان به ئاراسته‌یه کدا بردووه جیاوازیی له ئاراسته‌کانی پیتشووتر؛ بوژانده‌وهی چه‌مک و تیزه سۆفیه‌کان زیاتر ئه‌وانه‌ی گرتۆته‌وه که جه‌خت له‌سه‌ر حال‌تی سۆفیه‌یه‌ و چۆنیه‌تی به‌رجه‌سته‌کردنی ده‌که‌نه‌وه، که‌مه‌تر پرژاونه‌ته‌ سه‌ر ئه‌و مه‌سه‌لانه‌ی باب‌ه‌تی بنه‌ره‌تی بوون و سۆفیه‌یه‌کانی پێده‌ناسرایه‌وه و زیاتر پێداگیریان له‌باره‌ی قوولبوونه‌وه‌ی په‌یه‌ه‌ندی نیوان مرۆفایه‌تی و خودایه‌تی ده‌کرده‌وه له‌رنیگه‌ی چه‌مکانی‌کی وه‌ک فەنا و به‌قا و ئیتحاد و حولول و... هتد. که‌چی ئه‌وانه‌ بیرکردنه‌وه‌ی خۆیان له‌سه‌ر چۆنیه‌تی خوداپه‌رستیی و ده‌رکه‌وته‌کانی چڕ کردۆته‌وه، نه‌وه‌ک چیه‌تی ناسین و مه‌رزه‌کانی، نه‌گه‌ر باسی‌کیش له‌و ناسینه‌ هه‌بێ، ئه‌وا بریتی ده‌بێ له‌ نواندنی کرده‌ی خودایی له‌میان‌ه‌ی "که‌رامه‌تنۆتی" یه‌وه، وه‌ک به‌لگه‌ له‌باره‌ی ئه‌و ناسینه‌ و په‌یه‌ه‌ندی گرتن به‌ خودایه‌تیه‌وه^(٨٤٧)، ئه‌وه‌ش به‌گشتی ده‌ستپێکی دامه‌زراندنی به‌کارهێنانی‌کی نوێی دیاره‌ ئایینییه‌ که‌ ده‌بێ، که‌ له‌سه‌رده‌مانی دواتردا باب‌ه‌تی‌کی بنه‌ره‌تی بیرکردنه‌وه‌ی ئایینی به‌شیک له‌ کوردان پێکدێت.

له‌ راستیدا ئه‌و سۆفیه‌یه‌ نه‌یانتوانیوه، یاخود نه‌یانویستوه، بوژانه‌وه‌ی سۆفیگه‌ری ته‌نها بریتی بێ له‌ به‌گه‌رخستنه‌وه‌ی چه‌مکه‌کان و دانانی سنووریک بۆ کاریگه‌ری بریاره‌ شه‌رعییه‌کان به‌سه‌ر بیروباوه‌ڕ و هه‌لسۆکه‌وتیان، به‌لکو ده‌بینین زیاتر کار له‌سه‌ر لایه‌نی‌کی دیاریکراوی ده‌که‌ن و ده‌یکه‌نه‌ ناوینشانیک نۆی دیاره‌که‌، که‌ ئه‌ویش لایه‌نه‌ کرده‌کییه‌که‌یه‌تی؛ ئه‌و لایه‌نه‌ی هزره‌که‌ به‌ره‌و هینانه‌کایه‌ی سیسته‌میک ریکخواه‌یی ده‌بات، که‌ پێی ده‌گوترێ ته‌ریقه‌ت.

به‌ر له‌وه‌ی به‌جینه‌ سه‌ر کاری ئه‌و سۆفیه‌یه‌ له‌م بواره‌دا، ده‌بێ ئاماژه‌ بۆ ئه‌وه‌ بکه‌ین که‌ چه‌مکی "ته‌ریقه‌ت - الطریقه" چه‌مکی‌کی نوێ و ناباوی نیو گوتاری سۆفیگه‌ری نه‌بوو له‌و سه‌رده‌مه‌دا ده‌رکه‌وتبێ، به‌لکو زووتریش به‌ر له‌ مانا کردارییه‌ - سیسته‌ماتیکییه‌که‌ی، یه‌که‌یه‌کی پێکهێنه‌ری ده‌زگای چه‌مکه‌کانی گوتاره‌که‌ بووه، ئه‌وه‌نه‌بێ ته‌ریقه‌ت له‌ هزری سۆفیه‌یی ده‌سته‌ی یه‌که‌م، زیتر ئاماژه‌یه‌ بۆ کۆمه‌لێک بنه‌مای ره‌فتاری و باوه‌رداری که‌ شیخ و موریده‌کان په‌یره‌ویان لێ ده‌کردن، مه‌به‌ست لێیان پێکه‌یاندنی که‌سیتی سۆفیه‌یه‌یان بوو له‌ رووی ده‌روونی و

(٨٤٧) پروانه: الشطنوفی: بهجة الأسرار، ص ص ١٩٠-١٩٢، ١٩٧-١٩٨، ٢٠٦-٢٠٧. السبکی: طبقات الأقطاب، ص ص ١١١-١١٤. التادفی: قلائد الجواهر، ص ص ٧٨-٨١. الشعرانی: طبقات، ص ص ١٩٦-١٩٧، ١٩٩. الوتری: روضة الناظرین، ص ص ٢٥-٢٩.

رهفتارییهوه^(۸۴۸). لیږهوه تهریقته هم پدی بردنیکى باطنیانیه به واتا نادیارهکانى شهرعت، هممیش دهبیته سیستمیکى هممهگیر دهخوازى بهرهبره دهروونى پهپرهوکارانى پاک بکاتهوه^(۸۴۹)، نهمهش سانا نهبوو نهگهر پهپوهندیى نیتوان سؤفیهکان لهگهل یهکتر، بهپتی نمو پایه رۆحانییهى پتی گهیشتبون، ریک نهخرئ و به یهکترهوه پابهند نهبن، بهتابیهتیش پابهندی مورید به شپخهکى، شپخیش بهو مقام و حالاندى نویان بهو پایه گیاندوه.

بهلام لیږه بهدواوه، واتای تهریقته - جگه لهمانه - فراوانتر دهبی و دهبیته ریبازى چون بهرو خودا، له ریگهى برینی چندان قوناغى رۆحانى و پيشقچون له مقامه سؤفیهکان^(۸۵۰)، همروهها دهبیته تاکه شپوازی رهواى پهرهدهکردنى مورید و ریبازى بنهپرتى بؤ ناسینی حقیقهت^(۸۵۱)، چندان رهگهز و خسلهتتى دهبی، که به کوى هممویان سیستمیک له پهپوهندیى رۆحانى و دنیایى لهگهل چوارچپویهکى دیاریکراوى بیرکردنوه له همدوو بواردا پیکدتنن. بنهمای سهرهکى نمو جوړه سیستمهش توانندنوهى "من"ى موریده له بۆتهى "نیمه"ى سؤفیدا، بهمهمش هم خوداناسین، وه کۆلهگى سهرهکى هزرهکه، هممیش برینی حال و مقامهکانى ریگای نمو ناسینه، دهخرینه نیتو نمو بنهمایه و لهویوه جاریکى تر پیناسه دهکرتنوه.

به گهرانهوه بؤ سهر سئ سؤفیهکه دهلین نهوان راستهوخو نیشیان لهسهر گهلالهکردنى نمو تیگهیشتنه له سؤفیگهرى و دارشتنى بنهماکانى تهریقته نهکردوه، بهلام ناراستهوخو، له همدوو بوارى تیورى و کردهکیدا، بیروبوچون و هلسوکوتیان بهو ناراستهیه بردران، تا بینه بهشیک لهو بنهمایانهى جومگه بنهپرتیهکانى سیستمى تهریقتهى پیکدههیتى، بههممان شپوه خوندندنوهى نهوانیتیش بؤ کهسایهتییان بهشپوهیهک بووه تا له چوارچپوهى سیستمیکى ناوادا جینشین بکرتن و وه سؤفى کارا و پاشخانى همدنیک له یهکهمین تهریقتهکانى جیهانى نیسلامى، که ههر کهمیک دواى نهوان له سدهى شهمهى کؤچیدا دادهمزرین، سهرهدهریان لهگهلدا بکرت.

(۸۴۸) بؤ نمونه بگهریوه بؤ: المکى: قوت القلوب، ص ۲۲۸، ۲۵۱. التوحیدى: ثمرات العلوم، ص ۲۸. التشرى: الرسالة، ص ۷.

(۸۴۹) Tarika, EI, Vol. x, p.244. E.Geoffry

(۸۵۰) القاشانى: معجم اصطلاحات الصوفیه، تحقیق: عبد العال شاهین، دار المنار، القاهرة، ۱۹۹۲، ص ۸۵.

(۸۵۱) محمد بن الطیب: اسلام المتصوفه، ص ۱۳۰-۱۳۱.

له‌رووی بیروپراوه، لای ئەوان خوداناسیی سۆفییانه به‌و شیوه‌یه باسی لێوه کراوه که دواتر له‌لای ئەهلی تهریقه‌ته‌کاندا په‌په‌وه‌ی ده‌کرێ؟ ئەبویه‌کری هاواری پیتی وابوو سۆفیگه‌ری بوونه له‌گه‌ڵ خودا بێ هیچ نێوه‌ندیك، ته‌نیا نه‌وه نه‌بێ که ئەم هه‌بوونه تاکه‌گه‌رایانه نییه، به‌لکو ده‌سته‌جه‌معییانه‌یه و له‌سه‌ر "یاد - الذکر" کردنی به‌کۆمه‌ڵ دامه‌زراوه^(٨٤٢). لای ئەبولوه‌فاش نه‌و یادکردنه جیگه‌ی گرنگی پێدان بووه و به‌هه‌مان شیوه به‌سه‌راوه‌ته‌وه به‌ئاماده‌یی سۆفی له‌به‌رده‌م خوداوه، ناکامی نه‌مه‌ش ده‌رکه‌وتنی حه‌قیقه‌ت و په‌نه‌هان بوونی خودی مرۆفه^(٨٤٣).

به‌هه‌مان شیوه ئەوان گرنگییان به‌و لایه‌نانه‌ش داوه که دواتر په‌په‌وه‌ندییه‌کانی نێو سیسته‌می تهریقه‌تی له‌سه‌ری ده‌پوا، به‌تایبه‌ت په‌په‌وه‌ندیی نێوان شیخ و مورید؛ په‌په‌وه‌ندییه‌ک مه‌رجی دروست بوونی له‌وه‌دایه نه‌وه‌ی دوا‌ییان کۆمه‌ڵێک ئەک به‌جێ ده‌گه‌یه‌نێ تا شایسته‌ی موریدی‌تی و پێگه‌یشتنی روحانی بێت. ئەبو‌مه‌دی شه‌نبه‌کی رایده‌گه‌یه‌نێ نه‌و دروستیه نه‌وکاته فه‌راهه‌م ده‌بێ که مورید بزانی له‌هه‌ردوو ناوه‌ندی سۆفییانه و کۆمه‌ڵایه‌تیدا چی بکات و چی نه‌کات؛ چونکه دوا‌جار سۆفیگه‌ری خۆی له‌گه‌یشتن به‌خودا‌په‌رستی دروست ده‌بینی‌ته‌وه، ئەمه‌ش له‌ریگه‌ی چه‌پاندنی ده‌روون و دوورکه‌وته‌وه له‌هه‌موو نه‌و ده‌روبه‌ره‌ی مورید له‌به‌ده‌یه‌تانی ئەم کرده نایینییه سه‌رقاڵ ده‌کهن^(٨٤٤).

له‌پاڵ هه‌بوونی بۆ‌چوونه‌کانی ئەوان له‌کولتوری سۆفیگه‌ری تهریقه‌تیدا، ئەوان خۆشیان له‌ناو نه‌و کولتوره‌، وه‌ک شیخی سه‌رچاوه و رابه‌ری شیخانی تهریقه‌ت ته‌ماشایه‌ کران. دروسته‌ر بلێین ئەوان خراوته‌ نێو نه‌و پرۆسه وێناکاريیه‌ی دواتر تهریقه‌ته‌کان بۆ خۆناساندن و ره‌وایی به‌خشین به‌ سه‌روته‌کانیان، ئەه‌جمیان داوه.

ره‌نگه‌یه‌کیک له‌و لایه‌نانه‌ی نوێ‌کرده‌وه‌ی ده‌دریته‌ پال ئەوان و بۆته به‌شیکی پێوستی بوونه تهریقه‌ت، "خیره‌ پۆشین" بێت، که تاییه‌ته‌ندبوون و پیرۆزکردنی پۆشاکي سۆفییانه‌یه. ئەم خیره‌یه له‌زوودا وه‌ک ره‌مزێک بۆ جیا‌کردنه‌وه‌ی سۆفی له‌خه‌لکی تر به‌کارهێنراوه، ریگه‌یه‌ک بووه بۆ نیشاندانی به‌ره‌هه‌تکردنی جه‌سته و نواندنی حاڵی هه‌ژاری و زه‌ه‌ده‌گه‌ری، هه‌روه‌ها بۆ نه‌وه‌ی له‌و ناوه‌نده کۆمه‌ڵایه‌تییه‌ی تییدا ژیاون به‌ناسرینه‌وه و له‌لایه‌ن ئەوانیتری غه‌یره سۆفی چاودێری ره‌فتار و

(٨٤٢) الشطنوفی: بهجة الأسرار، ص ١٩٠-١٩١.

(٨٤٣) الشطنوفی: بهجة الأسرار، ص ٢٠٦.

(٨٤٤) الشطنوفی: بهجة الأسرار، ص ١٩٥. الوتری: روضة الناظرین، ص ٢٥.

هه‌ل‌سوکەوتیان بکری^(٨٤٤). دواتر خیرقەپۆشی، دەست‌نیشانی ئەو پەیوەندییە دەکرد، کە لە نیوان "شیخ" و "مورید" دا هەبوو، جۆری پەیوەندییە کە دەکرده پەیوەندی دەسلەتدار و ژێردەستە و رەوایی شەرعیشی، لەرێگە گێڕانەوێ کردە کە بۆ قوناغی پێتەمبەری، بە بەردا دەکرا^(٨٤٦). پێدانی خیرقە لەلایەن شیخەوێ وەک بەخششیکە بۆ مورید و بەشیکە لە پرۆسە گەڕانەوێ مورید بۆ سەرمايە رەمزی ئەو شیخە، گەڕانەوێ لەمچۆرەش گۆزانی ریشەیی بەسەر رەوشی نایینی و پینگە کۆمەڵایەتیە کە دەهێنێ، کە ئەمەش هاوناستە لەگەڵ ئەوێ "میرسیا ئیلیاد – Mircea Eliade" پێی دەلێ^(٨٤٧) ((گۆزانی نەنتۆلۆژی لە سیستەمی هەبوونی کەس)) دا^(٨٤٧).

ئەو تێڕوانینە لەمەڕ نامادەیی و کاریگەری خیرقە، لەسەر ئەو سۆفیە کوردانە، بەتایبەت ئەبویە کەری هاواری دروست دەردەچێ. بەر لەهەموو شتێک لە رۆی میژووپیوە و اباسی لێوە دەکری کە ئەو جاریکی تر سروتی خیرقەپۆشی لە ناو کۆلتوری سۆفیگەری ئیسلامیدا بەگەر خستۆتەو. جا لەبەر ئەوێ مەغزای خیرقەپۆشین دۆزینەوێ راستەڕێ سۆفیوونە لەسەر دەستی شیخیکەو، ئەویش خیرقە لە هیچ شیخێک وەرناگرتووە و لە ئاکامی پەشیمانی لە رێگە چۆتە سەر ئەو رێگایە^(٨٤٨)، هەز بۆیە خیرقەپۆشینیشی دەخێتە ناو قالبیکی نامیژووپیوە و رایده‌گەینەن بە رێگە کە سەر و ئاسایەوێ پۆشیوەتی؛ گوايە لە خەوندای رەمزیکی گونگی نیو خەیاڵدانی ئیسلامی کە ئەبویە کەری صدیقه، پێی بەخشێوە و بۆتە شیخی^(٨٤٩). بەمەش خیرقە پۆشی ئەو و هی هەریەک لە شەنبەکی و ئەبولوفا کە لەویان وەرگرتووە^(٨٥٠)، دەیانخاتە نیو ئەو بازە پیرۆزییە کە سە یە کەمینە کە نیو خەیاڵدانی ئیسلامی (ئەبویە کەری صدیق) تێیدا. بەمەش ئەو پرۆسە غەیبانییە و کردە "گەڕانەوێ" بۆ پێشینان وەک سەرچاوەی پیرۆزی، لەدایکبوونی رۆحانیانە سۆفی یە کەم و دوو جێنشینە کە (کە هەر ئەوان سەرچاوەی گێڕانەوێ

(٨٥٥) الهجویری: کشف، ج ١، ص ٢٤٥.

(٨٥٦) لەبارە نیو تێگەشتنە خیرقەپۆشی بگەرێتوێ بۆ: ابن القیسرانی: صفوة التصوف، ص ٢٢٢-

٢٢٦. السهروردي: عوارف، ج ١، ص ١٧٢-١٧٨.

(٨٥٧) التنسيب والولادات الصوفية، ترجمه: حسيب كاسوچه، منشورات وزارة الثقافة، دمشق، ١٩٩٩، ص ١٦.

(٨٥٨) الشطنوفي: بهجة الأسرار، ص ١٩١. الشعراني: طبقات، ص ١٩٦.

(٨٥٩) الشطنوفي: بهجة الأسرار، ص ١٩٠، ١٩١-١٩٢. التادفي: قلاند الجواهر، ص ٧٩.

(٨٦٠) ابن الوردی: تاريخ، ج ٢، ص ٧٢.

خەونەكەى ئەون) رادەگەيەنى^(۸۶۱)، ئەمەش وا دەكات بوونى دواى خىرقەپۇشيان لە قۇناغى پېشىن جياواز بى و لەو ناوەندەى تېيدان، لەسەر بنەماى ئەو جياوازيە دەخوئىرنەو و كەسیتیەكانيان بەكار دەهیتىرى^(۸۶۲).

ئەو دەرکەوتنەى ئەوان ناساییە و ناماژەيە بۆ هیتى روجانیانەى سەرووسروشتى، ئەمەش تاییەتمەندیەكى تری سیستەمى تەریقەتیە، تاییەتمەندیەك كە بریتیە لە پەراندەوێ شىخی سۆفى لە خوداناسیكى ناسایی و خودان هەبوونیكى میژووییەو^(۸۶۳)، بۆ شىخیكى پېرۆزکراو كە لە سەربوردەى ژيانیدا راستى میژوویی تىكەل بە خەيال دەبى و - وەك توژەرتك بۆ دەچى - سنوورتك لە نیتوان راستى و ناراستى نامىنى^(۸۶۴)، ئەوەتا هەرسىكیان وەك خاوەنى ئەو هیتە رۆحانیە وێنا دەکرتن، كە کاریگەریان هەر بەسەر مۆردانى خۆیان و خەلكى ناسایی نەبوو، بەلكو شىخانى وەك خۆشيان كەوتنەتە ژێر هەمان کاریگەرى؛ دركیان بەو هیتە كەردوو و وەك راستیەك گێراویانەتەو و كەردویانەتە پالېشت و بەلگە لەسەر دروستى باوەرى سۆفیانە^(۸۶۵).

باوەربوون بەو شىخە كوردانە و وێناکردنەى ئەوانى تیدا بوو رىك نەدەهاتەو. بەدەستەواژەيەكى تر، لە ئەو زەمینە نیتى -كۆمەلایەتیەى ئەوانى تیدا بوو رىك نەدەهاتەو. بەدەستەواژەيەكى تر، لە پرۆسەى وێناکردنەى رەسەنى كوردانەیان و پایە كۆمەلایەتیەكەیان (رىگر) بابى ئەو نەبوو ببیتە پارسەنگى پىگەيشتنە رۆحانیەكەیان. بۆیە دەبوايە رەهەندى سۆفیانەى خەيالدانى نایىنى بەدواى پارسەنگى تەدا بگەرى، كە هەم بەهاكانى ئەو پىگەيشتنە لەخۆ بگرى و هەمیش لە هەردوو زەمینەى نایىنى و كۆمەلایەتیدا رەوايى بە دەرکەوتنەكانى بىخەشى. ئەمەش دەماخاتە بەردەم پرۆسەيەكى تری نۆو كولتورى سۆفیگەرى تەریقەتى، كە بریتیە لە دروستکردنى یادەوێرى

(۸۶۱) الشطنوفى: بهجة الأسرار، ص ۱۹۰. التادفى: قلاند الجواهر، ص ۷۹.

(۸۶۲) بەراوردى بکە لەگەل: مىرسىا الیاد: التنبیب، ص ۱۶.

(۸۶۳) لێرە مەبەستمان ناسایی بوونە بە پێوەرى سۆفیانە، ئەو پێوەرى تیايدا كەرامەتتوونى و كەردەوێ سەروو سەروشتى، ناساين.

(۸۶۴) بگەرتە بۆ: J.Spencer Termingham: The Sufi Orders in Islam, Oxford Uneversity press, Great Britain, 1971, p.37.

(۷) هەر بۆ نمونە بروانە: الشطنوفى: بهجة الأسرار، ص ۱۹۶-۱۹۷، ۲۰۶. الوترى: روضة الناظرین، ص ۲۵-۲۶، ۲۹.

میژوویی - ئایینی گونجاو له گهڵ پایهی شیخ و رابهرانی تهریقته، له رینگهی بهستنهوهی به رهسه نیکێ پیرۆزی رۆحانی ئهوتۆ تا به کەسی یه کهمی نێۆ خهیاڵدانی ئیسلامیی (که پێغه مبه ره) بگهیهن^(۸۶۶). بێگومان ئهمهش که له که کردنی سه رمایه یه کی ره مزیه، ده خرێته سه ر ئه و هێژه رۆحانی و خه رمانه پیرۆزیه ی به ده وری شیخی سۆفیدا دروستکراوه. له حاله تی ئه و سۆفیه دا، داڕشته وه ی یاده وه ی خۆی له هه لبه ستنی ره سه نی پێغه مبه رانه، وردتر بلتین شیعیانه، ده بیسته وه. ئه گه رچی ئه و گێڕاندنه وه یه له کولتووری ته ریه تیدا هه مه گیره و بۆته به شیک له سیسته مه که^(۸۶۷)، به لām ره نگه هی ئه وان که له قۆناغه ی پێش سه ره له لدانی ته ریه ته کانن، نا کامی ئاماده یی شیعه گهریش بووبی له و پانتاییه کۆمه لایه تییه ی ئه وانی تیدا بووه، وه ک پێشتر باسمان کرد.

گێڕانه وه ی ئه بویه کری هاواری بۆ سه ر ئه و ره سه نه روون نییه، ته نیا ئه و نه ده ده زانین یه ک له ئه وه کانی ئه و له قۆناغیکێ دره نگتر نازناوی "العلوی" خسته ته پāl "الهواری" یه وه^(۸۶۸)، به لām له گه ل شه نه بکیدا پیرۆسه ی دروستکردنی ره سه نی پیرۆز رووتره؛ ئه و له باوکیه وه براه ته وه سه ر یاوه ری ناوداری پێغه مبه ر ئه بوته یویی ئه نصاری (م ۵۲/ک ۶۷۲ز)، له دایکیشیه وه بۆ سه ر ره مزێ هه ره بالای نێۆ خهیاڵدانی شیعی حوسینی کورێ عه لی^(۸۶۹). پاسا ویش بۆ کوردبوون و گه رانه وه ی بۆ سه ر خێلی شه نه بک ئه وه بووه گوایه به گه نجی تێکه ل به و خێله بووه و له و ناوه نه کوردیه گه وره بووه، بۆیه له نازناویدا خراوه ته سه ر ئه وان و پێی گو تراوه "الشنبکی"^(۸۷۰). به هه مان شیوه ئه بوله فاش هه ر به نه وه ی حوسین دانراوه و له چوارچیویه ی ئه و ره سه نه وه قسه ی له سه ر کراوه و نازناوی "الحسینی" خراوه ته پāl^(۸۷۱).

(866) Tarika, EI, Vol. X, p.244-245. : E.Geoffry

(۸۶۷) بروه: Seyyed Hosain Nasr: Sofi Esseys, pp.106-107

(۸۶۸) ابن الفوطی: مجمع الآداب، ج ۵، ص ۷۸. هه روه ها بروه: زرار صديق توفیق: القبائل، ص ۱۹۳.

(۸۶۹) الرفاعي: الوصايا، تقديم و تحقيق: محمد زينهم محمد عزب، مكتبة مدبولي، القاهرة، ۱۹۹۳، ص ۴۵. الوتري: روضة الناظرين، ص ۲۴. هه روه ها بروه: محمد ابو الهدى الرفاعي: الكليات الاحمدية المؤلفه من كلمات الإمام الرفاعي غوث البرية، مطبعة الواعظ، القاهرة، ۱۹۰۸، ص ۲۲.

(۸۷۰) ((إلتحق بقبيلة الشنابكة من الأكراد شاباً و نشأ بينهم و نسب اليهم فيقال الشنبكي))؛ الوتري: روضة الناظرين، ص ۲۴.

(۸۷۱) الحسيني: غاية الاختصار في البيوتات العلوية المحفوظة من الغبار، منشورات المطبعة الحيدرية، النجف الأشرف، ۱۹۶۳، ص ۱۱۲. التادفي: فلاند الجواهر، ص ۸۱. الزبيدي: منزل نقاب الحفا عن ساداتنا بني الوفا،

بێگومان دروستکردنی رەسەنی ناوا ئەک هەر بێچەوانەى دەقەکانى ترە، بەلکو هەلۆەشانەنەوێ بەشێک لەو شوناسەشە کە لەپانتایی سۆفیگەری سەردەمەکیان پێی دەناسرانەو، ئەو هەلۆەشانەنەوێە لە حالتی ئەبولوفا بەروونی دەردەکەوێ، چونکە کوردبوونی ئەو تەواوەکەری سۆفیوونی بوو و دەبێتە یەکیەک لەوانەى تەواوی میللەتى کوردی پێ دەناسرێتەو^(٨٧٢)، ئەو لە کەسێکی سادە و رێگەرەو کراوەتە باوەرداری یەکەمى کوردان، وەک لەو وتەى شێخ عەبدولقادری گەیلانییەو دیارە کە دەلێ: ((لەبەردەم دەرگای هەقدا پیاویکی کورد نییە وەک شێخ ئەبولوفا بێت))^(٨٧٣).

لەلایەکی ترەو، دەبێ ناگاداری ئەوێن کە ئەگەرچی ئەو رەچەلەک هەلبەستەنە کاریگەری خەیاڵدانی ئایینی شیعەى پێتە دیارە، بەلام هەمان ئەو مەغزایی نییە کە لە کولتووری شیعیدا هەبێت، ئەگەرنا هەر ئەو سەرچاوانە جەخت لەسەر شوناسی سوننییانەیان دەکەنەو، بەتایبەت هێ ئەبولوفا، کە بەبەرەوکاری رێبازە سوننییەکان دەژمێردرێ^(٨٧٤). بەلکو لێرەدا پێشکە بریتی دەبێ لە بەرزکردنەوێ پایەى شێخ لە میانەى پێدانی ئەو خەسەلت و تاییەمەندییە پێرزانەى بە نیمامی شیعەى دەبەخشا، ئەوانەى ئەم رەسەنەى بۆ دادەپێژن دەخوازن لە رێگەىوێ روحانییەتى پێغمبەر و بنەمالەکەى لە ئیستای سۆفی و کردەوێکانى، لەگەڵ داھاتووی وێناکەى لەلای مورید و پەیرەوکارانى، بچەنە گەر.

دەبێ ناماژە بۆ ئەوێ بکەین، کە ئیشکردن لەسەر تەریقەت بەو مانایە نییە سۆفیەکان لەدوای خۆیان بوونەتە بناغەىک بۆ سیستەمێکی تەریقەتیی تاییەت بەخۆیان، هەرچەندە هەرسێکیان دواتر لە لایەن بنەمالەکانیانەوێ جێگەیان گیراوەتەو و پارێزگاری لە ناو و کولتووری سۆفییانەیان

تحقیق: احمد فريد المزيدي، دار الكتب العلمية، بيروت، ٢٠٠٧، ص ٧٤. هەروەها پێوانە: مستەفا جەواد: هۆزى لەبیرکراوى گاو، ل ٥٠ - ٥١.

(٨٧٢) ابن عنبه: الأصول الفخرية في أصول البرية، بتصحیح: سيد جلال الدين محدث ارموى، تهران، ١٣٤٦هـ. ش، ص ٣٧.

(٨٧٣) ((ليس على باب الحق رجل كُردى مثل الشيخ أبو الوفا))؛ التادفي: قلاتد المجواهر، ص ٨١. الشعراي: طبقات، ص ١٩٩.

(٨٧٤) التادفي: قلاتد المجواهر، ص. الوتري: روضة الناظرين، ص ٢٧.

کراوه^(۸۷۵)، به لām له‌وه‌ناچیی ئەو جێنشینانەیان توانیبێتێیان بە سوود وەرگرتن لەو ناو و کولتورە لە سیستمی زنجیرەبەندی سۆفیگەرەوه پەڕنەوه بۆ سیستمی تەریقەتی، ئەگەرچی — ئەگەر هەر سێکیشیان نەبێ — یەکیکیان چاوەڕێی ئەوهی لێ دەکرا بکەتێ ئەو کەسییە کارێزمییە تەریقەتیکی سۆفیگەری لەسەر داڕمەزێ، دیارە مەبەستمان ئەبولوہ‌فای حولانییە؛ کەسییە نا ناساییەکی و ژمارە لەرادەبەری ئەو مورید و شێخانە لەسەر دەستیدا خۆتندووێانە و یاوەرێتیان کردوو و پەڕەویان لەرێبازەکی کردوو^(۸۷۶)، ئەو ئەگەرە بەهێز دەکرد، تەنانت وایلیتەتوو بە " شێخی ھەرە گەرە — الشیخ الاکبر " نازەد بکە^(۸۷۷). ئەو تا زۆری گەرە سۆفیە کوردەکانی سەدە شەشەمی کۆچی/دوانزە زایینی لە مورید و یاوەرانی ئەو بوونە^(۸۷۸). ئەو پێگەیە ئەو ھەر لە ناستی سۆفیگەری کوردیدا نەبوو، بەلکو لە ناستی جیھانی ئیسلامیشدا نامادەبی ھەبە، وەك لە وتەکی شێخ عەبدولقادر گیلانییدا بینمان، لەلای خۆیەو شاعیری ناواری فارس ھەکیمی سەناتی (م. ۵۲۵/ک/۱۱۳۱ز) تێروانییەکی ھاوشتوو بۆ ھەبوو و پێی وابوو، نەك ھەر لە ناستی کوردی بەلکو لە ناستی تەواوی جیھاندا، تاقانە و بێتەواتای سەردەمەکی بوو، شاعیر دەتێ:

(۸۷۵) ابن الفوطی: مجمع الآداب، ج ۵، ص ۷۸، ۶۳۸. الحسینی: غایة الاختصار، ص ۱۱۲. الزبیدی: مزمل نقاب الخفا، ص ۷۴.

(۸۷۶) الوتری: روضة الناظرین، ص ۲۸. ھەرۆھا بیروانە:

J.Spencer Termingham: The Sufi Orders, p.50.

وەرێگرتوو لە: الواسطی: تریاق المحبین فی طبقات خرقۃ المشایخ العارفین، القاہرە، ۱۸۸۸، ص ۴۴.

(۸۷۷) الرافعی: سواد العینین فی مناقب الغوث أبی العلمین، دار الطباعة العامرة، القاہرە، ۱۳۰۱ھ، ص ۱۸.

(۸۷۸) لەوانە: "شیخ بقا بن بطو" (م ۵۵۳/ک/۱۱۵۸ز)، "شیخ عدی بن مسافر"، "شیخ ماجد کردی" (م ۵۶۲/ک/۱۱۶۶ز)، "شیخ مطر الباذرانی"، "شیخ جاکیر" (م ۵۹۰/ک/۱۱۹۴ز) ... ھتد. بگەرێتو بۆ: ابن المستوفی: تاریخ اربل، ق ۱، ص ۱۱۴. ابن خلکان: وفيات، ج ۳، ص ۲۵۴. الشطنوفی: بهجة الأسرار، ص ۲۰۵. ابن الوردی: تاریخ، ج ۲، ص ۷۲. الوتری: روضة الناظرین، ص ۲۸.

روزها باید که تا يك مشت پشم از پشت میش
 زاهدی را خرقة گردد یا حماری را رسن
 عمرها باید که تا يك کودکی از روی طبع
 عالمی گردد نکو یا شاعری شیرین سخن
 قرن‌ها باید که تا از پشت آدم نطفه‌ای
 بوالوفای کرد گردد یا شود ویس قرن^(۸۷۹).

بینگومان هر نه‌م‌ش وایکردوه سربوردی ژیانی جینگهی سرنجی چندان کهس بیت و
 بینوسنمده^(۸۸۰).

له‌گه‌ل نه‌مه‌شدا ته‌ریقه‌تیک دانه‌مه‌زراوه که نه‌و پاشخانه‌کی پیکه‌یتنای، نه‌گهرچی ره‌نگه هر
 نه‌و ناوبانگهی وایکردوه جۆرتیک له تیکه‌لی هه‌بیت له نیوان نه‌و و شه‌مه‌دین محمه‌دی کوری
 نه‌مه‌دی وه‌فا (۷۰۱-۷۶۱/ک/ ۱۳۰۱-۱۳۵۹ز) دامه‌زرتنهری "ته‌ریقه‌تی وه‌فانی"، بۆیه ده‌بینین
 نه‌و سو‌فیه کورده به دامه‌زرتنهری ته‌ریقه‌ته‌که دانراوه، که له نیو تورکه‌کانی ناسیای بچووکدا
 له‌دوای دامه‌زرانی ده‌وله‌تی عوسمانی (۶۹۹/ک/ ۱۲۹۹ز) کاریگهری هه‌بووه، له‌ویدا وه‌ک شیخی نه‌و
 سو‌فیه تورکانه داده‌نری که له‌و قۆناغه ژیاون^(۸۸۱). به‌لام بینگومان نه‌و ماوه درتۆهی له‌نیوان

(۸۷۹) دیوان سنائی، به اهتمام: پرویز بابایی، انتشارات نگاه، تهران، ۱۳۷۵ه.ش، ص.

(۸۸۰) الشطنوفی: بهجة الأسرار، ص ۲۰۵. السبکی: طبقات الأقطاب، ص ۱۱۴. الوتری: روضة الناظرین،
 ص ۲۸. یه‌کیک له‌وانه‌ی سربوردیه‌یان نویسه‌ته‌وه "شهاب الدین ابی الهدی احمد بن عبد المنعم الواسطی"
 ناسراو به "السمدیسی"، به‌ناوی "تذکره‌ المقتفین لآثار اولی الصفا وتبصرة‌ المقتدین لطریق السید تاج العارفین
 ابی الوفا"، که له سالتی (۷۷۷/ک/ ۱۳۷۵ز) نویسیویه‌تی، نیستا ده‌ست‌نوسیکی له کتیبخانه‌ی نیشیمانی له
 پاریس، به‌م ناو‌نیشانه: "ibliotheque Nationale, De Slane, ara. Nr. 2036". پاریزراوه. به‌داخه‌وه
 نه‌ماتتوانی نه‌م ده‌ست‌نوسه به‌ده‌ست بجه‌ین؛ بینگومان ناوه‌رۆکه‌کی کاریگهری به‌سهر ره‌وتی نه‌و به‌شه‌ی
 توژیینه‌وه‌که‌مان ده‌بوو.

(۸۸۱) له‌م باره‌وه بگه‌رتۆه:

Riza yildirm: Dervishes in early Ottoman society and politics - A study of Velayetnames as a source for history, M.A thesis, Dp. History, Bilkant University, Ankara, 2001, pp.48,50,103.

نەبۇلوفە و ئەو سۆفییانە ھەبە بۆچۈنەكە لاواز دەكات، لە بەرامبەردا ئەو بۆ چۈنە راست دەردەچى كە پىتى وایە تىكەلئىيەك لە نىوان ئەو سۆفییە و "وفا" كەى تر كراوە^(۸۸۲)، نوسەرى ناودارى درەنگ وەخت مرتضای زوبەیدی (م ۱۲۰۵/ك ۱۷۹۰ز)، كە خۆى پەیرەوکارى تەرىقەتى وەفائى بوو، ئەو تىكەلئىيەى يەكلا كوردۆتەو و بە جىاواز باسى لە نەبۇلوفەى حولوانى كوردوو^(۸۸۳)، ئەگەر ئەو سۆفییە كوردەش لە نىو تەرىقەتەكەدا نامادەبى ھەبە، ئەوا ھەر وەك رەمزىك كاری پىكرارە و ژيان و كەرامەتەكانى لە نىو سىستەمەكەدا بەكارھىتراو، نەك دامەزرىنەرى تەرىقەتەكە بىت.

دانەمەزراندنى تەرىقەتتىكى دوور مەودا مانای ونبوونى ئەو سۆفییە كوردانە لە نىو مېژوو ناگەيەنئى، بەلكو وەك ناماژەمان بۆ كرد نامادەبىيەكى بەھىزيان لەنىو ئەو جۆرە سىستەمەدا ھەبە، بەتايبەت لە نىو ئەو تەرىقەتانەى لەسەدەى شەشەمدا گەلەلە دەبن. ئەوان لە نىو تەرىقەتى قادرىدا بە سى يەكەمىن ئەو شىخانە دادەنرئىن كە گوايە پەيوەنديان بە شىخ عبد القادر ھەبەو؛ ستايشيان كوردووە يان ستايشى كردون، ئەگەرچى يەكئىكى وەك نەبويەكرى ھاوارى، لەسەردەمى ئەودا نەژياو. ھەر بۆيە ئەوانەى سەربوردەى ژيانى شىخ عەبدولقادريان نوسىوئەتەو پەيوەندى ھاواريان بەو شىخە خستۆتە چوارچۆيە كەرامەتنوئىيەو؛ دەلئىن ئەو سۆفییە كوردە پىشبینى دەرکەوتنى عەبدولقادرى لەدواى خۆى كوردوو^(۸۸۴)، بىگومان ئەمەش — لە دەرەوئى ئەو لۆژىكى كەرامەتى سۆفییانەى پى دەخوئىندىتەو — بە پەلى يەكەم ناماژەيەكە بۆ گەران بەدواى رەواى پىنگەى بەرزى شىخ عەبدولقادىر، نەك وەك كەسكى مېژووبى بەلكو وەك شىخى دامەزرىنەرى تەرىقەتتىك كە زياتر سىستەمەكەى لەدواى ئەو گەلەلە بوو و تيايدا وئىنايەكى ئەفسانەبى بۆ كراو و لە كەسكى ناسايەو كراوئە كەسكى سەرووناسايى^(۸۸۵)، ئىدى گەرانەو بۆ ئەو سۆفییە

ھەرەھا بىروانە: أحمد ت. قره مصطفى: تصوف سدهاى ششم و هفتم در اناطولى، در: ميراث تصوف، ويراستەى: لئونارد لويىزىن، ترجمەى: مجد الدين كيوانى، نشر مركز، تهران، ۱۳۸۳ھ. ش. ۱، ج. ۲۸۰.

(882) Termingham: The Sufi Orders, p.49 .

(۸۸۳) مزیل نقاب الحفا، ص ۷۴.

(۸۸۴) الشطنوفى: بهجة الأسرار، ص ۱۹۴، ۱۹۸. التادفى: قلائد الجواهر، ص ۷۸. الشعرانى: طبقات، ص ۱۹۷.

(۸۸۵) لەم بارەو بەگەرتیو بۆ:

كوردە جەخت لەسەر كارىگەرىيە بۆچوون و پېشەىيە غەيبانىيەكانى ئەو لە ناوەندىي سۆفىگەرىي دەكاتمەو، بەتاييەت كە ئەو خۆى مايەى ستايشى شىخى گەيلانى بوو^(٨٨٦).

پەيوەندىي نىوان ئەبولوفا و تەرىقەتى قادرى لە ئاستىكى تردايە، ئەگەرچى عەبدولقادىر لەسەر دەستى ئەو نەبۆتە سۆفى، تەنانت بەپاى ھەندىك لە قادىيەكانىش پاىە نەگەيشتۆتە پاىە ھەندىك لە مورىدە گەورەكانى ئەبولوفا^(٨٨٧)، بەلام باس لەو دەكرى كە عەبدولقادىر بەردەوام سەرى لە كۆپى ئەو سۆفىيە داو و تەقىەدىن واسطى (م/٧٤٤/١٣٤٣)ز) گوتەنى: ((لە بەرەكەتى سوودمەند بوو))^(٨٨٨)، ھەرەھا كەرامەتى لى دەگىراپەو^(٨٨٩) و ەك يىنىمان بە باوەرپدارترىن كوردى داناو. لە گوشەنىگاي ئەو پەيوەندىيەو لە كولتورى قادىدا وا وىناى ئەبولوفا دەكرى كە ئەو كاتەى ھىشتا عەبدولقادىر گەنج بوو زانىويەتى لە دواوژدا شىخىكى گەورەى لى دەردەچى، ھەر بۆيە لەو زووو ە رۆزى لە پاىەى دوا رۆزى گرتوو و ديارى پىشكەش كەردوو^(٨٩٠).

بەھەمان شىو ھەريەكە لە شەنبەكى و ئەبولوفا لەنىو كولتورى تەرىقەتى رىفاعىدا ئامادەيىان ھەيە. ئەمەش تا رادەيەك ئاسايە، بەتاييەت كە دەزانىن زەمىنەى جوگرافى گەلەلەبوون و سەرھەلدانى تەرىقەتەكە ھەمان ناوچەى "البطائح"ە^(٨٩١)، كە ئەو سۆفىيانە ھەژموونيان كەردبوو سەر دەرگەوتەكانى دياردە ئايىنيەكە و بەر لە پىنگەيشتنى دامەزرىنەر و دەرگەوتنى مورىدانى ئەو تەرىقەتە، زەمىنەسازيان بۆ دروستبوونى سىستەمىكى رىكخراوى سۆفىيانە كەردبوو. بۆيە دەبينىن ئاوا بەھىز لە دووتوى كولتورى تەرىقەتەكەدا بوونيان ھەيە و

Jacqueline Chabbi: 'Abd al-Qādir al-Djīlānī personnage historique: Quelques Éléments de Biographie, *Studia Islamica*, , (1973), No. 38, pp. 75-106.

(٨٨٦) الشطنوفى: بهجة الأسرار، ص ١٣١.

(887) Termingham: The Sufi Orders, p.50

و ەريگرتوو ە: الواسطى: تريقاق، ص ٤٤.

(888) Termingham: The Sufi Orders, p.50

و ەريگرتوو ە: تريقاق، ص ٤٢.

(٨٨٩) الشطنوفى: بهجة الأسرار، ص ١٤٤.

(٨٩٠) الشطنوفى: بهجة الأسرار، ص ٢٠٧-٢٠٨. السبكى "طبقات الأقطاب، ص ١١٤. الوترى: روضة

الناظرين، ص ٤١.

(٨٩١) الرافعى: سواد العينين. ص ٤-٥. ابن خلكان: وفيات، ج ١، ص ١٧١.

ژیانیان به بهر دا کراوه ته وه؛ نه وه تا دامه زینمیری ته ریفقت شیخ نه حمده دی ریفاعی خوئی به په پره وکاری شه نه به کی زانیوه و وه ک شیخی خوئی ناوی ده هیئت و کرامه تی لی ده گیت ته وه^(۸۹۲). به هه مان شیوه له زور بونه دا ستایشی نه بولوه فای ده کرد^(۸۹۳). ههروه ها به هه مان شیوه قادریه کان، ریفاعیه کانیش پتیا وایه نه و سؤفیه یه کی که له و شیخانه ی مژده ی ده رکه وتنی شیخ نه حمده دی ریفاعی راگه یاندوه، گوايه گوتوویه تی: ((له پاش مهرگم... پیاوێک ده رده که وئ خه لک بۆ لای کۆچه که ن و پیاوان ملکه چی ده بن))^(۸۹۴). به و پتودانگه شه وه نه و بۆچونه دروست ده رده چی که ناماژه بۆ نه وه ده کات له و زنجیره سؤفیگه ریا نه ی ته ریفقتی ریفاعی پتوه پابه نده، لایه نی که م له رتبی خرقه پۆشییه وه، زنجیره ی "شه نه به کی — وه فانی" یه^(۸۹۵).

ئیدی واده رده که وئ ته ریفقته کان ده خوازن له سه ر ناوی نه و سؤفیه کوردانه و له میانه ی پرۆسه یه کی وردی وینا کردنی که سایه تییه ره مزی - روحانییه که یان، به ده ر له راستی و ناراستیه وه، هه م بونیادی پیرو زکراوی ته ریفقته که یان دا برژن و هه میش به رده وامیی میژوویی پی بیه خشن.

(۸۹۲) الرفاعي: الوصايا، ص ۴۵. ههروه ها بروانه: محمد ابو الهدی الرفاعي: الکليات، ص ۲۲.

(۸۹۳) الوتري: روضة الناظرين، ص ۲۸.

(۸۹۴) الرفاعي: سواد العينين، ص ۱۹. ههروه ها بروانه: الفاروشي: النفحة المكية في السلالة الرفاعية، مطبعة محمد اسعد نمرو، الأستانة، ۱۳۰۱هـ، ص ۱۰. المخزومي: صحاح الأخبار في نسب السادة الفاطميين الأخيار، مطبعة نخبة الأخبار، ممبئی، ۱۳۰۶هـ، ص ۱۳۶.

(895) Termingham: The Sufi Orders, p.49

بەشى پىنجەم

جىكەوتە كۆمەلەيەتتە كانى سۆڧىگەرى لە
پانتايى كوردى

یه‌که‌م: جی‌کردنه‌وه‌ی سۆفیگه‌ری له‌چارچیوه‌ی کۆمه‌لایه‌تی

هه‌ر سه‌ره‌ده‌رییه‌ك له‌گه‌ڵ ده‌ركه‌وته كۆمه‌لایه‌تییه‌كانی سۆفیگه‌ری له‌و قۆناغه‌ی باسی لێوه‌ ده‌كرێ، جۆریكه‌ له‌ دا‌برینی دیارده‌ نایینییه‌كه‌ له‌ ناسنامه‌كه‌ی، كه‌ تایبه‌تمه‌ندییه‌ هه‌زییه‌كه‌ی بۆی ره‌نگرێژ كرده‌وه‌ و زیتر بریتی بووه‌ له‌ گه‌ران به‌دوای وا‌تا دیار و نادیاره‌كانی په‌یوه‌ندیی نێوان مرۆڤ و خودا، وه‌ك بۆمان ده‌ركه‌وت ره‌نگدانه‌وه‌ی ئه‌و نه‌زمونه‌ روحیه‌ی تاك بوو كه‌ له‌ ناكامی ئه‌و گه‌رانه‌دا چۆ بووه‌. بۆیه ئه‌گه‌ر سۆفیش ده‌یویست پابه‌ند بێ به‌و چه‌مكه‌انی ده‌ستنیسانی "حال" و "مه‌قام" هه‌كانی ئه‌ویان له‌ نێو دیارده‌كه‌دا ده‌كرد و به‌ره‌مه‌می په‌یوه‌ندیی و گه‌رانه‌كه‌ی ئه‌و بوون، ئه‌وا ده‌بوو كه‌مه‌تر له‌ ده‌ركه‌وته كۆمه‌لایه‌تییه‌كان پڕوانی و دووربكه‌وتنه‌وه‌ له‌ شروقه‌ و هه‌لوێست وه‌رگرتن له‌و دیاردانه‌. تا ئه‌وكاته‌ی سۆفیگه‌ری ده‌خوازی وه‌ك هه‌زریك و را‌قه‌یه‌ك بۆ باوه‌ر‌داریی بمی‌نیته‌وه‌ و نه‌بۆته‌ سیسته‌می‌کی ته‌ریقه‌تی، ده‌بێ خۆی بداته‌ ده‌ست ژیا‌نی دووره‌په‌ریژی و زوه‌دگه‌رییه‌وه‌ و له‌ ده‌ره‌وه‌ی كایه‌ كۆمه‌لایه‌تییه‌كانه‌وه‌ بگه‌وزه‌رێ. له‌ ئاستی تیۆریه‌وه‌ ئه‌و بۆچونه‌ راست ده‌رده‌چوو؛ سۆفییه‌كان رایانده‌گه‌یانده‌ ئه‌و زانییه‌ی هه‌یا‌نه‌ له‌مه‌په‌ر بووه‌ له‌به‌رده‌م به‌ تێكه‌ڵبوونی كۆمه‌لایه‌تی، گوتاری ئه‌وان هه‌رگیز نه‌ده‌بوو ئاراسته‌ی خه‌لكی ئاسایی بیت، ئه‌گه‌ر ئه‌و خه‌لكه‌ش وا‌ تێده‌گه‌ن گه‌لی سۆفییا‌ن ده‌یان‌دوێنن وا‌ نییه‌، به‌لكو ئه‌وان له‌گه‌ڵ خودادا ده‌دوێن^(٨٩٦)، گوتاری ئه‌وان گوتاری‌کی خوداییه‌ كه‌ مرۆڤانه‌، راسته‌ رووبه‌رووی خه‌لكن به‌لام له‌و ساته‌شدا وته‌كانیا‌ن جه‌خت له‌سه‌ر په‌یوه‌ندیا‌ن به‌ خودا ده‌كاته‌وه‌ و گه‌رانه‌ به‌دوای وا‌تا‌كانی نێو په‌یوه‌ندییه‌كه‌.

ئه‌و تایبه‌تمه‌ندییه‌ نا كۆمه‌لایه‌تیانه‌ی هه‌زی سۆفیگه‌ری له‌لایه‌ن چه‌ند سۆفییه‌کی كوردستاندا، به‌تایبه‌ت ئه‌وانه‌ی به‌ره‌مه‌یه‌نه‌ری چه‌مك و وته‌كانی نێو ئه‌و هه‌زه‌ بوون و هه‌ژموونیا‌ن كرده‌بووه‌ سه‌ر ره‌وت و ده‌ركه‌وته‌كانی دیارده‌ نایینییه‌كه‌، جه‌ختی له‌سه‌ر ده‌كرایه‌وه‌. له‌ پێشه‌نگی ئه‌وانه‌ مه‌مشادی دینه‌وه‌ری دیت، كه‌ پیتی وابوو خۆشگه‌وزه‌رانه‌ترین كه‌س ئه‌وه‌یا‌نه‌ توانیویه‌تی خۆی له‌ دیدی خه‌لك به‌دوور بگرێ^(٨٩٧)، ته‌نانه‌ت پێناسه‌ی سۆفیگه‌ریش له‌لای ئه‌و شێخه‌ په‌یوه‌سته‌ به‌و سنوورانه‌ی سۆفی بۆ ناسینی خه‌لكی

(٨٩٦) الكلابادي: التعريف، ص ١٠٧-١٠٩.

(٨٩٧) السلمي: طبقات، ص ٣١٨. ابن خيس: مناقب، ج ٢، ص ١٣. الشعراني: الطبقات، ص ١٥٣.

داناوه^(۸۹۸)، چونکه چهنده سۆفی خەلک ناس بکات ئەوەنده له واتا دروستهکانی ناسین، که له ناسینی خودایی چر دهبیتهوه، دوور دهکهوێتهوه.

ئەو بۆچوونه لهلایەن مەزھەری کرماشانی، بە دەستهواژەیهکی کەمێک جیاواز، جەختی لەسەر کراوەتەوه؛ بەلای ئەو - وەك پێشتریش قسەمان لەسەری کرد - تەنیا جەستەیی عارف بۆ خەلکە، ئەگەرنا دلی هی خودایە و رۆحیشی هی بەلاکانییەتی، ئەو بەکۆمەلایەتی کردنی جەستەش مەرجدارە و دەبێ رەزامەندی خودایی لەگەڵدابی^(۸۹۹)، بێگومان ئەمەش موکریبوونه لەسەر مەرجی نامۆبوونی سۆفی بە ویستەوه له نێو جفاکدا، چونکه لێرە جەستە بێ گیانە و دەیهوێ کەمترین بەشداری کۆمەلایەتیانەیی هەبێ، بە تاییبەت کە سۆفی زیتر سەرقالی بەهێزکردنی دلە تا لەگەڵ خودا بە تەبابی بێنێتەوه. بۆیە ئەگەر سۆفی - بە هۆی پالەپەستۆی ئەو زەمێنەیی تێیدا - ناچارە کۆمەلایەتی بیت، ئەوا دەبێ ئەو کردەیهی وەك ئەزمونیك بھۆنێتەوه و وەك ناچارێهکی ژیان تێی بروانی، ئەگەر ئەو کردەیهش رەتدەکاتەوه ئەوا دەبێ بە هەلبژاردنی خۆی بێ و بە ئارەزووە پشت له دنیا بکات و رەتی بکاتەوه^(۹۰۰).

سۆفی ورمی ئەبویە کری کۆری یەزدانیاریش لەو ئارەزووە دواوه و بە سۆفیوونەوه پەیوەستی کردووه و - وەك پێشتریش لێی دواين - پێی وایە هەرگیز ئەو دەرکەوتەیی بوونە لەگەڵ ئارەزووی گێڕانی رۆلی کۆمەلایەتی رێک نایەتەوه، رۆلێک کە دەشی رێگر بێ لەبەردەم ھۆگریوونی سۆفی بە خوداوه، چونکه ئەوەی خواستی پلە و پایە کۆمەلایەتی هەبێت ناتوانی بێتە خودان پلە و پایەیی خودایی^(۹۰۱)، دژایەتێک له نێوان ئەو دوو پلەییە هەیە و بە یەکدی ناگەن. هەر لەبەر ئەوەیە ئەو سۆفییه تێکەڵبوونی کۆمەلایەتی بە خراب دەزانێ و سۆفییان لەو کارە ناگادار دەکاتەوه^(۹۰۲). ناکامی ئەو تێکەڵایەتیە ھاوشیۆبوونی سۆفی و کەسانی ناسایی دەبێ، کە تەنانت رووخسار و پۆشاکیشی دەگریتەوه و وەك ئەوان ئەوەندەیی وێلی دواي

(۸۹۸) ((أحسن الناس حالاً مَنْ أَسْقَطَ عَنْ نَفْسِهِ رُؤْيَا الْخَلْقِ، وَكَانَ صَافِي الْخُلُوتِ لِسِرِّهِ رَاعِيًا))؛ الخركوشي:

تهذيب، ص ۱۸. ابو نعيم: حلیه، ج ۱، ص ۳۵۳. ابن خيس: مناقب، ج ۲، ص ۱۴.

(۸۹۹) المكي: علم القلوب، ص ۱۲۷. الأنصاري: طبقات الصوفية، ص ۴۴۸.

(۹۰۰) ابن خيس: مناقب، ج ۲، ص ۱۱۴.

(۹۰۱) ابو نعيم: حلیه، ج ۱، ص ۳۶۳.

(۹۰۲) ابن خيس: مناقب، ج ۲، ص ۱۳۲.

روخسارى دەرەۋەي خۆيەتى ئەۋەندە كار بۇ بەھىز كىردى باطنى ناكات، يان بە دەستەۋاژەي ئەبۇ عبدوللانى دىنەۋەرى ئەۋانەي روخسارى خۇيان جوان دەكەن ئەۋانەن كە كىرۇكيان ويرانەيە^(۹۰۳).
 ھەندىكى تر لە سۆفییەكان، ئەگەرچى جەخت لەسەر ھەمان ئەو بۇچوۋانە دەكەنەۋە،
 بەلام مەيليان بەلاي ئەۋەدايە جۇرىك لە ھاۋسەنگى دروست بىكەن لە نيوان سۆفیبون و رۇلى
 كۆمەلەيتىدا، رايان وايە دەشئ ئەو سۆفیبونە پارسەنگ بىت بۇ دەستىشان كىردى سنور و
 چىيەتى رۇلەكە. بىنگومان راگرتنى ھاۋسەنگىيەكى لەو جۇرە سانا نىيە ئەگەر پارسەنگەكە
 گرانتر نەبئ لە پەيۋەندىيە كۆمەلەيتىيەكان، ئەگەر سۆفى لە پەيۋەندىيە بە خۇداۋە
 نەگەيشتىيە نەۋبەرى نەۋا گەلىك زوۋ دەكەۋىتتە بەر كارىگەرىي پانتايىيە كۆمەلەيتىيەكەۋە،
 ئىدى ۋەك ئەۋلەباسى نەۋاۋەندى رايدەگەيەنئ دەبئ سۆفى زۆرىيە كاتى خۇي بۇ خۇدا
 تەرخانىكات و كەمىكىشى بۇ خەلگ^(۹۰۴). ئىبراھىمى كرماشانىش لەلاي خۆيەۋە ۋاي بۇچوۋە
 جفاك جىگەي ئاشوب و ئافاتە، بەلام ئەۋەي لەو جفاكە بە ئافاتر بىت ئەو كەسەيە كە مەيلى
 بەلايانەۋە بىت و لەگەلىاندا بۇي^(۹۰۵)، رەنگە ھەر لەبەر ئەۋەش بوۋە ئەو خۇي لە دەرەۋەي
 شاردا، لە گوندىك نىشتەجئ ببوۋ.

بىنگومان ئەو دوۋر كەۋتەۋەيە بەماناي داپرانى تەۋاۋ نىيە، ئەمە زياتر دوۋر كەۋتەۋەيەكى
 رۇچىيە نەك جەستەيى، تا سۆفى نەكەۋىتتە ژىر بارى ھەمان ئەو سىستەمە كولتورىيەي
 جەلۋى جفاكەكى بەدەستەۋەيە و ۋايلىن كىردۈۋە پىر لە ئافات بى و ئەو پاكىتىيە لە دەست دابئ
 كە سۆفى دەخۋازئ، ئەگەرنا ئەو كاتەي كەسىتى رۇحانىيەنى سۆفى پىنگەيشتەۋە دەبئ ھەۋلى
 بە كىردەكى كىردى تىزەكانى ئىۋو گوتارە ئايىنىيەكەي خۇي لە پانتايىيەكە بدات، ئەۋە ئىبراھىم
 مەرجى گەيشتن بە "الورع"^(۹۰۶)ى بەستۈتەۋە بە خزمەت كىردى خەلگەۋە، خەلگىك كە ھەر
 ھەمويان لە دوۋتوبى چەمكى "ھەژار - الفقير"ى سۆفییانەدا جىگەيان دەكرىتەۋە؛ ئىدى

(۹۰۳) الأنصاري: طبقات الصوفية، ص ۵۰۰.

(۹۰۴) فريد الدين عطار: تذكرة، ج ۲، ص ۲۶۸.

(۹۰۵) ابن عساكر: تاريخ، ج ۶، ص ۴۴۴.

(۹۰۶) "الورع" لای ئىبراھىم برىتيە لە دەستبەردارىۋونى ئەۋ بىر و نارەزۋوۋە ناجۆرانەي بەدلى مەۋقدا دىن،
 ھەرۋەھا ئەمە مەقامىكە كەسى باۋەددار لە خراپەي ديار و ناديارەكانى ئەندامەكانى لەشى بەدوۋر دەگرئ؛
 پروانە: الأنصاري: طبقات، ص ۴۴۳.

لای ئەو ھەموو خەڵک ھەژارن و ئەوێ دەخوازێ بە مەقامی "الورع" بگات دەبێ خزمەتی ئەواوی ئەو خەڵکە بکات ئەک بە تەنیا گەلی سۆفییان^(٩٠٧).

تا ئێرە ئەوێ گۆتمان، ناماژەییە بۆ دیاردەییەکی ئایینی داخراو بەسەر خۆیدا و رێگە بە خۆی نادا پەڕیوەندییەکی ئەواو کراوەی لە گەڵ ئەو زەمینیە کۆمەڵایەتیییەدا ھەبێ کە تێیدا، بە لایە مانەوێ بەم داخراویە کارێکی ئاسان نەبوو، چونکە لە لایەک سۆفیگەری وەک خۆتێندەوێەکی باطنی باوەڕی ئایینی، پێویستی بەوێ بووێ شێوەیەک لە شێوەکانی ئەو جیھانە وەر بگرێ ھەتا تێیدا بێتێتەو^(٩٠٨) و نەخێتە قالبی رەوت و ناراستەیی نەویستراو و تەنانتە ھەلگەراو. لە لایەکی ترەو زەمینیە کەش تا ئەو کاتە ئایین و باوەڕداریی بە شێکی سەرەکی و ھەژمونی گەڕای سیستەمە کۆلتورێەکی پێکدێنێ سەرەدەری لە گەڵ ھەموو ئەو دیاردانەدا دەکات کە لەوێدا نامادەن، لەوانەش سۆفیگەری. دیارە کە ھەندێک رووخسار و دەرکەوتەیی ئەو دیاردە ئایینیە و سروشتی زەمینیە کۆمەڵایەتیییە کەش کە زیاتر جفاکی کوردیە، لەبار بووێ بۆ دروستبوونی رایەلەیک لە پەڕیوەندی، کە ھەردوو جەمسەر تێگەشتن و خۆتێندەوێ خۆی بۆ ھەبوو و ھەولیداو بەرامبەرەکی لە گەڵ ئەو جیھانینیییە ھەبەتی و کاری پێکردوو بگۆنچێت. بۆیە دەبینین ئەوێ دواي جێگەربوونی وەک دیاردەیک، رۆلی کۆمەڵایەتیان بە ھەند وەردەگرن و تێروانیی جیاواز لەوێ پێشوتریان بۆ کارایی خۆیان لە نێو جفاکدا دەبێ، وەک لە تێروانیی ئەبوە کری ھاواری دەرە کەوێ کە پێی وابوو نابی دوورکەوتنەو لە ناوھندی کۆمەڵایەتی بەمانای نەفرین و ڕق لێبوونەو بێ، چونکە ڕقی لەو جۆرە دەرەیکێ گەورە بێ دەرمانە^(٩٠٩).

نەگەرچی سۆفییان لەو پانتاییە تێیدا جێگەر بوون، خۆیان وەک چینی "تایبەت - الخواص" دەخستە ڕوو و بانگەشە جیاوونی خۆیان لە رەشە خەڵک و تێگەشتن و جیھانینیییە ئایینیە کە دەکرەو، بە لایە ئەو تایبەتە نەبوون و جیاوازی پەڕیوەست نەبوو بە پایە کۆمەڵایەتی، ھەروەھا رەنگدانەوێەکی ئاستی کۆمەڵایەتی خۆیان نەبوو، ئەوێ تاییەتی و جیاوازی بوو لە ئەزموونی رۆحانی و ئاستی بەرزێ ئایینی خودایی بوو بە بەراورد لە گەڵ

(٩٠٧) السلمي: طبقات، ص ٤٠٤-٤٠٥. البيهقي: الزهد الكبير، ص ٣١٤. ابن الملقن: طبقات، ص ٥١.

(٩٠٨) بەراورد بکە لە گەڵ: فرحجوف شینون: الإيمان والإسلام والإحسان في مقارنة الأديان، ترجمة: نهاد

خياطة، المؤسسة الجامعية للدراسات والنشر، بيروت، ١٩٩٦، ص ٤٣.

(٩٠٩) الشطنوفي: بهجة الأسرار، ص ١٩١. الشعرائي: طبقات، ص ١٩٧.

ئەوانىترى رەشەخەلك و تەنەت چىنى تايىبەتى كۆمەلگاش (دەسلەتداران، فەقىھ و زاناينى شەرىعت). بۇيە دەيانىينىن لەو ئاستەدا سەر بە چىنىكى ديارىكرارى كۆمەلەيەتى نەبوون، ھەندىكىيان خودان پاىەى بەرزى كۆمەلەيەتىن كە وازيان لى ھىتاۋە و ژيانىكى ھەژارانەى سۆفىيانەيان ھەبۇاردوۋە^(۹۱۰)، ھەندىكىشىيان نەك ھەر ئەو پاىەيەيان نىيە، بەلكو لايەنى نەويستراوى جفاكەكەيان پىكەدەھىنا و سادە و ساكار و بەر لە بوونيان بە سۆفى لەسەر جەردەيى و رىگىرى دەژيان^(۹۱۱). بەھەمان شىۋە لەرووى ئاستى تىگەشىشتىيان لە زانستە ئايىنىيەكان و شارەزاىيان لە بنەماكانى شەرىعت، ھى وايان تىدا بوۋە فەقىھ و فەرموودە گىرەوۋەى باۋەپىكرار و بەرچاۋى سەردەمەكەيان بوون^(۹۱۲)، ھى واش ھەنە لەوۋەناچى شارەزاىيان لە بنەما سەردەتايىەكانى ئەو زانستانە ھەبوۋى، ئەۋەندەى خۆيان لە نىۋ كىزكى ھەقىقەتناسىيانەى باۋەرى ئايىنىدا دۆزىۋەتەۋە و گوزارشتىيان لى كىردوۋە^(۹۱۳).

لەلايەكى ترەۋە زەمىنەى كۆمەلەيەتى ھەزەرەكە فراۋانتر دەيى، كاتىك دەيىنن لەپال پىاۋان كە گەرە سۆفىيەكان لەو رەگەزەن، ئافەتەنى پانتايىە جوگرافىيەكەش تىكەل بەر جىھانىيىيە ئايىنىيە بوونە، ئەگەرچى ھەلۋىستى سۆفىيان لە ھەبوۋى رەگەزى مەيىنە لە نىۋ ئەۋان و ەك بەرھەمەيىتەرىكى گوتارە ئايىنىيەكەيان، ئاجىگىرە^(۹۱۴). تەنەت لاي ئەو سۆفىيانەى باس كران ھەروا ديارە؛ ئەۋەتا مظەفەرى كرماشانى بە رەقەۋە لە ياۋەرىتى ئافەتەن دواۋە و پىۋى واىە بىيەھايە و دەشى سۆفى لە رىگەى گەشىت بە پاىە رۆحانىيەكان دورر بختەۋە^(۹۱۵)، بەلام ئەو پاىەندى بۆچۈنەكەى خۆى نەبوۋە و دەيىنن لەگەل ھاۋسەرەكەى چۆتە ھەج^(۹۱۶).

(۹۱۰) السراج: اللمع، ص ۲۵۳. ابن تغري بردى: النجوم الزاهرة، ج ۳، ص ۱۷۹.

(۹۱۱) المقدسى: التوابين، ص ۲۲۲-۲۲۳. الشطنوفى: بهجة الأسرار، ص ۱۹۱، ۱۹۶. السبكي: طبقات الأقطاب، ص ۱۱۲.

(۹۱۲) السلمي: طبقات، ص ۴۰۲. ابن عساكر: تاريخ، ج ۶، ص ۴۳.

(۹۱۳) ھەر بۇ نمونە پروانە: أبو الحسن دىلمى: سىرت، ص ۲۰۳. شىرازى: تذكرة، ص ۲۰۵-۲۰۶.

(۹۱۴) لەبارەى نامادەيى رەگەزى مەيىنە لە نىۋ سۆفىگەرەى بەگشتى پروانە: أنیمارى شىمل: أبعاد صوفية، ص ۵۷۳-۵۸۸.

(۹۱۵) القشيري: الرسالة، ص ۱۱۰. الشعراني: الطبقات، ص ۱۶۸.

(۹۱۶) الأنصاري: طبقات الصوفية، ص ۳۱۳.

چەندان غوونەى ژئمان ھەيە لە کۆرى سۆفییانى ولاتەکە ئامادەن، تەنانەت ھەندیکیان سۆفى بەرچاوى سەردەمەکیان بوونە؛ ئەمە بەتایبەت لە شارى دینەوەر دەردەکەوئى کە وادیارە لە ئاکامى بەرفەرەيى دیاردەکە چۆتە سەرووى جیاوازییە رەگەزییەکەو؛ ئەوێتا لە کۆرى ئەبولعەباسى دینەوهرى ئافرەت ھەيە ئەوئەندە چۆتە حالى وەجدەوہ کە دەلێن گوايە لەگەڵیدا مردووە^(٩١٧)، ئەمەش دەبیستە پەندیکى نێو دەقە سۆفیيەکان لەسەر قوولێ و کاریگەریی حالى سۆفیوون بەسەر مەرقەوہ دەگێردیستەوہ. رەنگە غوونەى ئافرەتى سۆفیش لە پانتایی شاردا عایشەى دینەوهرى بێ، کە لە کەسە نزیکەکانى ئیبراھیمی کرماشانى بوو، کاتیک عایشە چۆتە حج بەلای ئەو سۆفیەدا تێپەریو و ئەویش وەسیەت و ئامۆژگارى کردووە، بەھەمان شێوہ لەسەرەمەرگی ئەو سۆفیيەى کرماشانىشدا (٣٣٧/ک/٩٤٨ز) لەلای بوو^(٩١٨)، ئەمەش — وەک توێژەرێک بۆى چوو — بەلگەيە لەسەر نزیکى عایشە لە شىخی کرماشانەو^(٩١٩).

جگە لەو شارە، لە نصیبینیش ئافرەتى سۆفى بەرچاو دەکەوئى، وەک مەرھانى نصیبینى، کە یاوەریتی گەرە سۆفیيانی سەدەى چوارەمى کردووە، لەوانە ئەبویەکرى دینەوهرى و چەندانى تر، ئەک ھەر ئەمە بەلکو خودان تێروانینى سۆفیيەى خۆشى بوو، بەتایبەت لەسەر بەھای ھەژاری سۆفیانە^(٩٢٠). بەدەر لەو میژووہ نوسراوہشدا فاطمە لورەى ھاوسەردەمى شاھخوشتین و باباتاہیرمان بەرچاوکەوت، کە ھەم ئامادەییەکی مێنەنەى ھەبوو وەک لە عەشقى باباتاہیر دیار بوو، ھەمیش — لە دەقە ئایینیيەکانى ئەھلى ھەقدا — وەک یەکیک لەوانەى رازەکانیان زانیوہ دەردەکەوئى، کە لە حەقیقەتى ئایینى شاھخوشتین ئاگادار بوو^(٩٢١).

بێگومان ئەو ئامادەییەى ژئان، بەدەر لە مەغزا سۆفیيەکەى، پێمان دەلێ دیاردەکە لە زەمینەکەدا جێنشین بوو و نەیتوانیوہ خۆى بە دوورەپەریزی بەتێتەوہ و خۆى لە بازەنى ھزرى ئایینیانەدا قەتیس بکات، بەلکو دەبوایە لەو بازەنیەدا دەریچى و راستەوخۆ و

(٩١٧) القشيري: الرسالة، ص ٤٦٠. الرازي: حقائق الحقائق، ص ١٥٤.

(٩١٨) السلمي: ذكر النسوة، ص ٦٨.

(٩١٩) مريم حسيني: نخستین زنان صوفي، نشر علم، تهران، ١٣٨٥ هـ. ش، ص ٢٧٥.

(٩٢٠) السلمي: ذكر النسوة، ص ٩٩.

(٩٢١) سەرنەنجام، ل ٥٠-٥١.

ناراسته‌وخۆ له‌گه‌ڵ بازنه و جیهانبینییه کۆمه‌لایه‌تییه‌که‌دا یه‌کانه‌گیر بێ و جاریکی دی پێناسه‌ی خۆی و نه‌و بازنه‌یه‌ش بکاته‌وه، ده‌ستنیسانی تاییه‌قه‌ندی و ناستی قه‌بولکردن و کارلیکردنیان بکات.

سۆفیگه‌ری وه‌ک سیسته‌میکی رێکخراو:

هه‌ژموونی خه‌سه‌له‌تی کۆمه‌لایه‌تیبوون سۆفیانی ناچار به‌ تیکه‌ڵ بوون ده‌کرد، لایه‌نی که‌م ژیان له‌گه‌ڵ هاوشیوه‌کانیان و نه‌وانه‌ی به‌و تینگه‌یشتنه‌ی نایین رازی ده‌بوون و ده‌بوون به‌ مورید، نه‌گه‌ری دروستبوونی کۆمه‌لگه‌یه‌کی نایینی سه‌ربه‌خۆی خودان سیسته‌میکی رێکخراوی به‌هێز ده‌کرد. له‌وێدا جوړێک له‌ په‌یوه‌ندی داده‌مه‌زرا، که‌ نه‌گه‌رچی له‌ کرۆکدا مه‌به‌ست لیتی په‌روه‌رده‌کردن و پێگه‌یاندن و روژشکردنه‌وه‌ی رێگاکانی سۆفیبوون بوو، به‌لام له‌ روخساری ده‌ره‌وه‌یدا جوړێکی نوێی په‌یوه‌ندی کۆمه‌لایه‌تی بوو که‌ سیسته‌میکی ده‌سه‌لاتییانه‌ (پتر ده‌سه‌لاتی ره‌مزی) به‌رپۆه‌ی ده‌برد، نه‌مه‌ش له‌سه‌ر بنه‌مای دارشته‌وه‌یه‌کی پله‌ به‌ پله‌ی په‌یوه‌ندی دامه‌زراره‌ و ده‌ستنیسانی جوړی ره‌فتاری هه‌ریه‌ک له‌ شیخی سۆفی و موریده‌کانی کردووه، وه‌ک له‌ باسی هزر و هه‌لسوکه‌وتی سۆفیانی وه‌ک مه‌مشاد و ئیبراهیمی کوپی شه‌یبانی کرماشانی و نه‌بۆله‌باسی نه‌هاوه‌ندی و شیخی هه‌کاری و سۆفیانی دره‌نگ وه‌خت نه‌بۆه‌کری هاواری و نه‌بو محه‌مه‌دی شه‌نبه‌کی و نه‌بۆله‌فای حولانی بینیمان، بۆیه‌ دووباره‌ کردنه‌وه‌ی بۆچوونه‌کانیان به‌ پێویست نازانین. نه‌وه‌نده‌ ده‌لێن نه‌وان جه‌ختیان له‌سه‌ر نه‌وه‌ کردۆته‌وه‌ په‌یوه‌ندی نێوان سۆفی و سۆفی، شیخ و مورید و دواتریش سۆفی و که‌سی ناسۆفی، پێویستی به‌ له‌ قالدان و رێکخستن بووه، بۆ نه‌وه‌ی ده‌رکه‌وته‌ هزریه‌کانی کایه‌که‌ له‌خۆ بگری و ته‌نیا وه‌ک دیاره‌یه‌کی روکه‌شییانه‌ی بێ ناوه‌رۆک نه‌بێ، وه‌ک دواتر له‌ قۆناغی ته‌ریقه‌تی زیاتر وای به‌سه‌ر دیت. بێگومان نه‌و جوړه‌ په‌یوه‌ندیانه‌ — که‌م تا زۆر — کاریگه‌رییان کرده‌ سه‌ر ره‌هه‌ندی تاکه‌گه‌راییی و ژیا‌نی ته‌نیا‌یی و مه‌سه‌له‌ی دوورکه‌وته‌وه‌ له‌و فه‌زا مرۆیه‌ی گوايه‌ له‌به‌رده‌م ئه‌م شیوه‌ ژیا‌نه‌ رێگر بووه.

له‌لایه‌کی ته‌روه، نه‌وه‌ی له‌ نێو نه‌و سیسته‌مه‌دا نه‌گه‌ری کۆمه‌لایه‌تیبوونی به‌هێزتر ده‌کرد، سه‌ره‌له‌دان‌ی شیوه‌یه‌کی نوێی په‌یوه‌ندی نێوان شیخ و مورید بوو، نه‌ویش بریتی بوو له‌ شیخی باوک و موریدی کوپ؛ یان باب‌لێن هاتنه‌ مه‌یدانی بنه‌ماله‌ی شیخه‌کان و دامه‌زراندنی پێگه‌ی خۆیان له‌ نێو دیاره‌که‌ به‌ سوود وه‌رگرتن له‌ نه‌زموون و پێگه‌ی رۆحانی باوکیان، به‌مه‌ش

بونيان به سۆفى زياتر وهك بېريارېكى پېشېنەى باوكيان دېته بهرچاو نەك وهك ئاكامېكى بېريارى سەربەخۆ و تاكگەرايانە. دەشى ئەو جۆرەى سۆفىگەريش(كە سېستەمى پىشتاپىشتە) رەنگدانەوې تېگەى باوى كۆمەلەيتىى لە چوارچىوې سېستەمى خېلەكى بىى كە سوودمەندبوونى پاشىنانى لە سەرمایەى(مادى، رەمزى) پېشېنانى به رەوا دەبىنى. لە يەكەمىن ئەو سۆفىانەى كۆرەكانيان بوونەتە جېگەرەوېيان مەمشادى دىنەوېرى بوو، كە ئەبۇبەكرى كۆرى باسى لىوۋە دەكرى^(۹۲۲)، ھەروەھا نېسحاق كۆرى ئىبراھىمى كرماشانى لە چەندان بۆنە وهك مورىدېكى باوكى و گىرەرەوېەكى وتەكانى ناوى دېت^(۹۲۳)، بە ھەمان شىوۋە ناوى بىنەمالەى ئەبۇلەباسى نەھاوۋەندىش دېت كە لە پانتايى نەھاوۋەندا لەدواى ئەو شىخە برەويان بە سۆفىگەرى داوۋە^(۹۲۴). لە قۇناغى دواى ئەمانەش، بەكارھېنانى سەرمایەى شىخ لەلايەن بىنەمالەكەيۋە فروانتر بووۋە ھەندېكىيان دەتوانن بەو سەرمایەى پىگەى بالائى كۆمەلەيتىى بەدەست بەيىنن؛ ئەوۋەتا كۆر و نەوۋەكانى شىخى ئىسلامىي ھەكارى لە پادشايان نزىك بوونە و پلەپايەى بەرزيان ھەبوۋە، ھەندېكىيان بوونەتە فەقىھ و ھەندېكىش بوونەتە مىر^(۹۲۵). ھەروەھا ھەر سى سۆفى ئەبۇبەكرى ھاوارى و ئەبۇ مەمەدى شەنبەكى و ئەبۇلۋەفائى حولوانى، لە لاين بىنەمالەكانيانەوۋە پارىژگارى لە رېچكەكانيان كراوۋە و سوود لە ناو و پاىە رۇحانىيەكانيان وەرگىراوۋە^(۹۲۶).

پەرەسەندى تىرى ئىوخۇ سۆفىگەرى بەو ئاراستەيە بوو كە بېيتە دياردەيەكى ئامادەى پانتايىە كۆمەلەيتەكە، بەتايىەت ئەو پەرەسەندانەى پەيوەستن بە شوئىنى نىشتەجىبوونى سۆفى؛ چونكە ئەگەر لە قۇناغى دەستېپىكدا گەرپان و سورپان و سەفەرکردن لەگەل شىخانى سۆفى لە شوئىتەكەوۋە بۇ شوئىتەكى تر خەسلەتتەكى زالىبو^(۹۲۷)، ئەوا دواتر مانەوۋە لە

(۹۲۲) السلمي: طبقات، ص ۴۰۹. الخطيب البغدادي: أخبار الصوفية، ص ۱۵۳. ابن حجر: لسان الميزان، ج ۲، ۳۱۴. الحنبلي: شذرات، ج ۲، ص ۲۵۷.

(۹۲۳) البيهقي: الزهد الكبير، ص ۳۱۳-۳۱۴. ابن خيس: مناقب، ج ۲، ص ۱۱۸.

(۹۲۴) السلفي: معجم، ص ۲۱، ۱۳۰.

(۹۲۵) ابن خلكان: وفيات، ج ۳، ص ۳۴۵. الصفدي: الوافي، ج ۲، ص ۱۲۰.

(۹۲۶) ابن الفوطي: مجمع الآداب، ج ۵، ص ۷۶، ۶۳۸. الحسيني: غاية الإختصار، ص ۱۱۲.

(۹۲۷) لەم بارەوۋە بگەرېتوۋە بۇ: السراج: اللمع، ص ۲۳۱-۲۳۳. الخركوشي: تهذيب، ص ۲۳۶-۲۴۱.

شونڤيڭى ديارىكرار جىڭەي ئەو خەسلەتە دەگرىتەو، تەنانت لە قۇناغى درەنگدا، ئەو كاتەي شونڤى مانەوئى شىخ دەبىتە بەشىك لە پىرۆزىيەكەي و باوهرى دەوروبەرەكەي لەسەر بونىاد دەرئى، ئىدى سەفەر كۆردن ماناى كەم دەبىتەو، بە پىچەوانەو خەلك لە شونڤى دوورەو دەبىتە سەردانى سۆفى^(۹۲۸).

بەپى سەرچاوەكان چەندىن جۆرى شونڤى سۆفىيان ھەيە؛ ئەوئى لە قۇناغى توڭزىنەو ھەكامان لە ناوچە كوردىيەكان باوہ "رابط" ياخود "خانەقاھ"يە، كە لە رووى دەستەواژەيەو ھەرووكيان بۆ شونڤى نىشتەجىبوونى ئەو گرۇپە ئاينىيە بەكار ھاتوون، ئەوئەبى ئەوئى يەكەم زياتر لە ھەرىمى عىراق و حىجاز بەكار دەھات، ئەوئى دووھمىش لە ولاتى فارس و شام و مىصر بەكار دەھىت^(۹۲۹). بەھەرھال ئەو كاتەي پەيوەستى بە جىھانى سۆفىگەريەو ھە پىناسە دەكرىن كە برىتەين لە شونڤى ھەوانەوئى سۆفىيان، تىايدا سەرقالى فېربوون و پەپرەوكردى ئەو سرووت و ھەلوڭستانەن كە ھالى ئەوان دروست دەكات^(۹۳۰). لە چارچىو گشتىيەكەيدا ئەو خانەقايانە دەبنە شونڤىك بۆ بەجىگەياندى سرووتە ئاينىيەكان، جا چ ئەوانەبى كە تەواوى مۇسلمانان ئەنجاميان دەدا، ھەك نوڭر و...ھتد، يانىش ئەوانەي كە روو كەركەيەكەي گوتارى سۆفىگەري دايھىتابو ھەك زىكرى دەستەجەمئى و...ھتد و ببوونە بەشىك لەو سىستەمە رىكخراوھىيەي پەيوەندى نىوخۆي و دەرەكى ئەوانى رىك دەخست^(۹۳۱). دواترىش ھەك بىكەيەكى زانستى و ئالوگۆرى بىنەما زانستىيە ھەقىقەتيەكان و شەرىعەتيەكان ناو دەردەكات و لە ناستى گشتىدا رۆلەيكى بەرچاويان لە پىشقەبردنى ئەو زانستانە دەبى.

بە ووردى مۆزووى دروستكردى خانەقا لە ناوچە كوردىيەكان ديار نىيە، بەلام ئەو دەزانين پىشتەر مەزگەوتەكان شونڤىك بوونە بۆ مانەوئى سۆفى، ھەك مەزگەوتى دىنەوەر، كە سۆفىيان

(۹۲۸) الشطنوفى: بهجة الأسرار، ص ۱۹۰، ۱۹۲. الوترى: روضة الناظرين، ص ۲۶.

(۹۲۹) بۆ زانبارى پتر بروانە: مصطفى جواد: الرّبط الصوفية البغدادية و أثرها في الثقافة الإسلامية، الدار العربية للموسوعات، بيروت، ۲۰۰۶، ص ۷.

(۹۳۰) السهروردي: عوارف، ج ۱، ص ۱۸۱-۱۸۲.

(۹۳۱) لە باردى ھەندىك لەو سرووتانەي پەيوەست بە خانەقا بگەرپتەو بۆ: السهروردي: عوارف، ج ۱، ص ۱۸۷-۱۹۲.

كۆزپان تىدا گرتوۋە^(۹۳۲). بەلام بىگومان بوونى سۆنى لە مزگەوت ئەگەرى رووبەروبوونەۋەى ئەوان و پىاۋانى سەر بە كايەى ترى ئايىنى بە تايىبەت فەقىھەكان بەھىژ دەكات، لەو جۆرە رووبەروبوونەۋەىش سۆفیان ناچار دەبن مزگەوت چۆل بىكەن، يان لايەنى كەم ھەولبەدەن مزگەوتى تايىبەتى خۆيان ھەبى، ۋەك چۆن مەمشاد لە ھەمان شارددا ھەبىو^(۹۳۳).

بەلام دواچار خانەقاكان سەرھەلدەدەن، رەنگە لە يەكەمىن ئەو كەسانەى ئەو كارەى كەردى ھەر مەمشاد بى، كە ناماژە ھەيە بۆ شوئىنى تايىبەت بەو و مورىدەكانى و ھاتنى كەسانىك بۆ ئەوئ و مانەۋەيان تىايدا، ئەگەرچى بە روونى ناۋى خانەقاى ئەو نەھاتوۋە^(۹۳۴). دواى ئەو و لە قۇناغەكانى درەنگتر شارى دىنەۋەر و دىھاتەكانى دەروورەى، بىگومان بە ھوكمى زۆربوونى ژمارەى سۆفى، چەندان خانەقاى لى دروستكراۋە؛ سىلەفى (م ۵۷۶/ك ۱۸۰ ز)، كە لە كۆتايى سەدەى پىنجەم چۆتە ئەوئ، پاشماۋەى ھەندىكىيان و نوژەنكردنەۋەى ھەندىكى ترى بىنىو، لەوانە خانەقاكەى ئەبولعەباسى كۈنكەشى و كافى دىنەۋەرى و ئەبويەعقوب يوسفى كۆرى ئەجمەدى كۇماسى كە لە گۈندىكى ئەوئ دروستى كردوۋە^(۹۳۵). لە شارى نەھاۋەندىش ئەبولعەباسى نەھاۋەندى زوۋ خانەقاى تىدا دروست كردوۋە^(۹۳۶)، ھەرۋەھا دواى ئەوئش ئەبو سەعیدى نەھاۋەندى لە دەورۋەرى سالى (۴۷۰/ك ۱۰۷۷ ز) لە گۈندىكى نىزىك بە شارەكە خانەقاىەكى بونىادناۋە^(۹۳۷). بەناۋىانگترىن خانەقاكانى سەدەى پىنجەمىش ئەوانەيان بوون كە شىخ ئەبولحەسەنى ھەكارى لە دەقەرەكەى خۆى، بەتايىبەت لە گۈندى "دىرەش" دروستى كردوۋن^(۹۳۸). شارى ھەمدانىش لە ھەمان سەدەدا چەند خانەقاىەكى تىد ھەبوۋە^(۹۳۹).

(۹۳۲) ابن الساعي: أخبار الحلاج، ص ۴۹.

(۹۳۳) ابن الملقن: طبقات، ص ۴۹.

(۹۳۴) برونه: القشيري: الرسالة، ص ۴۶۰. ابن الجوزي: تلبیس ابلیس، ص ۱۹۸. فريد الدين عطار: تذكرة، ج ۲، ص ۱۳۳.

(۹۳۵) معجم، ص ۱۳۷، ۴۵۶-۴۵۷.

(۹۳۶) فريد الدين عطار: تذكرة، ج ۲، ص ۲۷۰.

(۹۳۷) السلفي: معجم، ص ۳۹۱.

(۹۳۸) السمعاني: الأنساب، ج ۵، ص ۶۲۵. ابن النجار: ذیل، ج ۱۸، ص ۱۷۲. الذهبي: تاريخ الإسلام، ج ۳۳، ص ۱۸۳.

جگه له خانەقا جوړيکي تری شوینی نیشته جیبوونی سۆفیان هه‌بوو، ئه‌ویش "گۆشه" — الزاویه "کان بوون؛ که تایبەت بووه به یەک سۆفی و وایندەچی زیاتر له دهشت و دەر و ناوچه‌کانی دوور له ئاوه‌دانیه گه‌وره‌کان دەرکه‌وتی" (٩٤٠). وادیاره ئه‌و جوړه‌ش دره‌نگ له نیو سۆفیانی کورد دەرکه‌وتوه، له‌وانه‌ی گۆشه‌یان هه‌بووه هه‌ریەک له ئه‌بویه‌کری هاواری و ئه‌بو محمەدی شه‌نبه‌کی و نه‌بۆله‌فای حولوانین؛ که له‌و شوینه‌دا مۆرید و سۆفیه‌کانی تر سه‌ردانیان ده‌کردن و لییان کۆده‌بوونه‌وه (٩٤١).

ئه‌گه‌رچی سۆفیه‌کان بۆ پێداگیری له‌سه‌ر ره‌هه‌ندی دووره‌په‌ریزیانه‌ی بیروبوچوونه‌کانیان، خانەقا و گۆشه‌کانیان له شوینی دووره ده‌ست داده‌مه‌زاند، لایه‌نی که‌م له گوند و دێها‌ته‌کان (٩٤٢)، به‌مه‌ش په‌یوه‌ندیان به سروشت نه‌ده‌چراند و که‌مه‌تر تێکه‌ڵ به ژیا‌نی شاری ده‌بوون و زیاتر په‌شتیان به سروشته‌که ده‌به‌ست (٩٤٣)، به‌لام له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا هه‌بوونی ئه‌و شوینه‌نه کۆمه‌لیک ئه‌رکی ده‌خسته سه‌ر شانی شیخی سۆفی و مۆرید و په‌یره‌وکارانی؛ هه‌ر له دروستکردنییه‌وه بگه‌ر تاه‌وه‌کو دابینه‌کردنی بژو‌ی ژیان و ئه‌و ئه‌رکه ئایینه‌یه‌ی به‌و شوینه ده‌به‌خشری. به‌داخه‌وه له‌باره‌ی ژیان و چالاکی نیو خانەقا‌کانی ناوچه‌که زانیاری که‌مه و ناتوانین وینه‌یه‌کی دروستی بۆ بکیشین، ته‌نیا ئه‌وه‌نده ده‌زانین له هه‌ندی‌ک شویندا له کاتی دروستکردنیدا سۆفیه‌کان له‌گه‌ڵ کریکاره‌کان کاریان ده‌کرد (٩٤٤). دوا‌ی دروستکردنی‌شی شیخ وه‌ک خودان بالا‌ترین ده‌سه‌لاتی ره‌مزی خۆی کاروباره‌کانی رێکده‌خست، ته‌نانه‌ت هه‌ر ئه‌ویش — خانەقا و گۆشه‌ی هه‌بوویه یان نا — بژو‌ی ژیا‌نیان، به‌تایبەت خۆراکی بۆ سۆفیه‌کان په‌یدا ده‌کرد، وه‌ک له کاری مه‌مشادی دینه‌وه‌ریدا دیاره (٩٤٥)،

(٩٣٩) بۆ زانیاری زیاتر بگه‌ریوه بۆ: ادريس محمد حسن الدوسكي: همدان، ص ٢٢٢-٢٢٣.

(٩٤٠) السبكي: معيد النعم و مبيد النقم، حققه: محمد علي النجار و آخرون، دار الكتاب العربي، القاهرة، ١٩٤٨، ص ١٢٦.

(٩٤١) الشطنوفي: بهجة الأسرار، ص ٢٠٧. التادفي: قلانة الجواهر، ص ٨٠. الوتري: روضة الناظرين، ص ٢٦-٢٧.

(٩٤٢) السلفي: معجم، ص ٣٩١، ٤٥٦-٤٥٧. الشطنوفي: بهجة الأسرار، ص ٢٠٧. ابن كثير: البداية، ج ١٢، ص ١٦٤. الوتري: روضة الناظرين، ص ٢٦-٢٧.

(٩٤٣) الغزالي: احياء، ج ٤، ص ٤٨٢.

(٩٤٤) السلفي: معجم، ص ١١٩.

(٩٤٥) السراج: اللمع، ص ٢٥٤.

كافى دینه وەریش بەخۆى خزمەتى ئەو سۆفیانەى دەکرد كە دەهاتنە خانەقاكەى و تێیدا دەمانەو^(٩٤٦).

لە راستیدا خانەقاكانى پانتایى كوردى ھەر شویتىك نەبورن بۆ نىشتەجیبونى شیخ و ھەواندەوھى ئەوانەى بە لایدا گوزەریان دەکرد^(٩٤٧)، بەلكو وەك پىشتىش گوتمان بەرەبەرە خەسلەتى دەزگای نایىنى - زانستیان وەردەگرت، بەمەش ئەو شویتانە وەك دامەزراوھى تايبەتەند لەو پانتایەى تێیدا ھەن بەردەوامى بۆ خۆیان مسۆگەر دەكەن، وەك لە ھالەتى خانەقاكەى ئەبولعەباسى نەھاوەندى دەردەكەوئ، كە تا ئەوكاتەى كەسانىك دەمىن و پەیرەوى لە رىبازەكەى ئەو دەكەن، گرنكى دامەزراوھە دەھێلنەو، بە جۆرىك كە لەسەدەى شەشەمى كۆچیدا ئەبولھەسەن عەلى كورپى طاھرى ئەوھى دەبینن ھەمان كارى باپەرەى دەكات؛ خانەقا دروست دەكات یاخود نۆژەنى دەكاتەو^(٩٤٨)، دەشى ھەمان شت لە بارەى خانەقاكانى شیخى ھەكارى بۆتەن كە تا درەنگانىك وەك بىكەى زانستى و خوداپەرستى نارىان لە ناوچەكەدا دەمىن^(٩٤٩).

بەدەر لەو گرنكىیەى ئەو خانەقا و گۆشانە، ئەم گۆرانانەى سۆفییەكان بەسەر شویتیان داھێنا، رینگە خۆش دەكات تا بپێتە مەنزىگای خەلكانىك كە باوەریان پێیان ھەبە و لەلای ئەواندا ھەست بە ئاسوودەبى دەكەن. ھەرەھا ئەو دەست كورت و نەدارانەى لە نۆ جفاك بۆتوى ژيانیان دەست نەدەكەوت روویان دەكرە لای شیخانى سۆفى بەلكو بە ھانایانەو بێن؛ ئەو تا لەلای ئىبراھىمى كرماشانى ھەر یەك لە ھەژارانى سۆفى و ھەژارى ناسابى بۆ ناخواردن كۆدەبوونەو و مۆرىد و شاگردەكانى شیخیش خزمەتیان دەکردن^(٩٥٠). بەمەش خەلكى ناسابى - تا ئەوكاتەى سۆفییەكان لە نزیكیانەو جىگىرن - لێیان كۆ دەبوونەو و ئەركى تری كۆمەلایەتى و نایىیان دەخستە سەر ئەركەكانى تریان و رەوايەتییان بەو كۆمەلایەتییان دەبەخشى و ناچار بە بەشداری كۆمەلایەتییان دەکردن.

(٩٤٦) السلفى: معجم، ص ١٣٧.

(٩٤٧) ابن النجار: ذیل، ج ١٨، ص ١٧٢. جامى: نفحات، ص ١٥٠.

(٩٤٨) السلفى: معجم، ص ١١٩.

(٩٤٩) ابن النجار: ذیل، ج ١٨، ص ١٧٨.

(٩٥٠) ابن عساکر: تاریخ، ج ٦، ص ٤٤٤.

رازیبونی سۆفی به باوه‌ری میلیلی کوردانه:

بینگومان دوان له رهه‌ندی کۆمه‌لایه‌تیانه‌ی سۆفیگه‌ری، زیاتر ده‌رخستنی ئه‌رك و جێكه‌وته کۆمه‌لایه‌تییه‌کانی ئایینه به گشتی، یان با بلتین ئه‌و ئایینه‌ی بێتیک له مانا‌کانی له هه‌لسوکه‌وتی رۆژانه‌ی په‌یره‌وکارانی چڕ ده‌کاته‌وه، چالاکی و هه‌لوێسته کۆمه‌لایه‌تییه‌کان له‌و مانایانه‌دا ده‌بینێ و دوا‌جاریش ره‌وایه‌تیان پێ ده‌به‌خشێ. ئه‌مه‌ش واده‌کات جفاک له‌نیۆ فه‌زایه‌کی ئایینیدا بخوێتته‌وه و هه‌ردوولا (ئاین، جفاک) به‌ رایه‌له هیلێکی دیار و نادیاره‌وه به‌یه‌که‌وه په‌یوه‌ست بن.

به‌هه‌رحال، ئه‌وه‌ی په‌یوه‌ندی به‌ بابته‌که‌وه هه‌بێ، یه‌کێک له‌و هیلانه‌ی جفاکی کوردی و سۆفیانی به‌یه‌که‌وه ده‌به‌سته‌وه، ئاستی به‌ره‌مه‌یه‌نانی ئه‌و جفاکه‌یه بۆ باوه‌ر و قه‌بول‌کردنی ئه‌م سۆفیانه‌شه بۆ باوه‌ره‌که‌ی. به‌ر له هه‌موو شتێک، ره‌نگه ئه‌سته‌م بیت بتوانین ده‌ستیناشانی چیه‌تی و ده‌رکه‌وته‌ی باوه‌ر له ئاستی میلیلیدا بکه‌ین، به‌تایبه‌ت له قۆناغێکی می‌ژوویی ئه‌وته‌و که تیایدا ئه‌و ئاسته کۆمه‌لایه‌تییه خراوته ده‌ره‌وه‌ی می‌ژووی نوسراوه‌وه و به‌ شایسته‌ی ئه‌وه نه‌زانراوه له نیۆ ده‌قه‌کاندا، له‌وانه‌ش ئه‌و ده‌قانه‌ی گرنگی به‌ به‌رواوه‌ری ئایینی ده‌ده‌ن، جێگه‌ی هه‌بێ، نه‌خاسه ئه‌و گرۆ کۆمه‌لایه‌تیانه‌ی له ده‌ره‌وه‌ی بنکه شارستانییه‌کاندا ده‌ژین، یاخود خودان بونیادیکی خێله‌کیانه‌ن و نیشته‌جێی جیهانییه‌ی ئه‌و سیسته‌مه کۆمه‌لایه‌تییه‌ن. ئه‌گه‌ر باسێکی ئه‌و ئاسته‌ی کۆمه‌لایه‌تیش هه‌بێ، ئه‌وا بۆ ئه‌وه نییه راستیه‌یه‌کانی دیاربجێ، ئه‌وه‌نده‌ی له تیروانییه‌کی ده‌سته‌بژێرانه و خۆیه‌گه‌وره‌زانییه‌وه سه‌رچاوه ده‌گرێ و ده‌یه‌وێ وێنا‌ی ئه‌وانه، وه‌ک گرۆی نه‌شیاو و قێزه‌ون، بچاته‌روو و به‌که‌م ته‌ماشایان بکات^(٩٥١).

له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا، هه‌ر له‌میان‌ه‌ی ئه‌و تیروانییه‌ ده‌سته‌بژێریانه‌وه، تێده‌گه‌ین که شیوه‌ی باوه‌ری کوردی نه‌ک هه‌ر قه‌بول نه‌کراوه، به‌لکه‌ جه‌خت له‌سه‌ر پێگه‌ی لاوازی ئه‌و په‌گه‌زه — ئیتنیه له ته‌واری گوتاری ئایینی کراوه‌ته‌وه، ته‌نانه‌ت ئه‌مه به ده‌قی ئایینی(قورئان و فه‌رموده) به‌سه‌راوه‌ته‌وه^(٩٥٢)، له‌ویوه وه‌ک راستیه‌یه‌ک خراوته‌روو، نه‌ک وه‌ک وێنا‌کردنێکی

(٩٥١) به‌راوردی بکه له‌گه‌ڵ: محمد آرکون: نزعة الأنسنة في الفكر العربي، ترجمة: هاشم صالح، دار الساقی، بیروت، ١٩٩٧، ص ٥٧٨.

(٩٥٢) بۆ نمونه به‌روانه: نعیم بن حماد: الفتن، تحقیق: سمیر أمين الزهيري، مكتبة التوحید، القاهرة، ١٩٩١، ج ٢، ص ١٦٨٤. الأصفهاني: محاضرات الأدباء، ج ١، ص ٧٦، ٤٢٦.

پهیرهست بهو تېروانینهی دهسته بژیروهه. ئیدی نهگه باوهړی میلیلی کوردان له میژوودا ده بکهوئ نهوا وهک نمونهی لاوازی عهقلی و ده بهنگی دهیتریتهوه و به گالتهوه باسی لیوه ده کری^(۹۵۳).

به هه حال، نهوهی لیوه دا گرنه بئ هه لوتستی سۆفییانه له هه ندیک له ده رکه وته کانی نهوا باوهړه؛ نهگه کهسانیک کۆمه لئ کوردی به سادهیی بیروباوهړ و ناستی نزمی تیگه یشتنی نایه. تۆمه تبار ده کهن، نهوا له لای سۆفی به شیوه یه کی تر و له ناستیکی تر دا خویندراوه ته وه و خراوه ته گهړ، به جوړیک که ده بینن نهک هه ر قه بولکراوه به لکو نهوا به سه رهات و گهړانه وه سه روو ناساییانهی لهوا پانتاییه کۆمه لایه تیبه دا ده گهړ دریتنه وه — به ده ر له راستی و ناراستییان -- که سئ سۆفی "وه رگر — متلقی" یئکی هه ره به هیژی ده بی؛ بۆیه کاتیک — به نمونه — ده لئین له نئو خیله کوردیه کانی نزیک به دینه وه ر مندالیک له لایه ن ناسکیکه وه به خئو کراوه و به شیرئ نهوا ناسکه گه و ره بووه، نهوا نهوا خه لکه روو ده کهنه لای سۆفیه کی شارده که به سه رهاته که ی بۆ ده گهړ نهوه تا باوهړیان پئ بکات^(۹۵۴)، هه و ره ها نهگه ر منداله کوردیکی تر هه ر به سروشتی خوئ نهوه نده "خوداناس — عارف" بیت و ته رکی دونیای کردبیت که دواچار به ره و ناسمان به رز بوویته وه، نهوا بۆ گه و ره ی سۆفییانی فارس نهوا عه بدوللای کورئ خه فیفئ شیرازی، نهک هه ر ناسایی و خورافه نییه، به لکو حالیکه له نئو مرۆڅدا و ده شئ ته و او وهک ناماژه یه کی سۆفییانه ببینرئ^(۹۵۵). به ممش سۆفی هه ر به قه بولکردنی نهوا باوهړه میلیلییه کوردان نهوه ستاوه، به لکو له بۆچوونی خوشیدا به کاری هیناوه و بۆ باوهړه نینان و به لکه هینانه وه له سه ر راقه ی سۆفییانه ی "پیرۆزبوونی مرۆڅ" به گهړی ده خات، چونکه به سه رهاته ی لهو جوړه ره وایی ده به خشیته نهوا پیرۆزییه ی سۆفیان ده خوازن له که سیتی خزاندا به رجه سته ی بکه ن و ده ورو به ری کۆمه لایه تیشتی پئ رازی بکه ن. له هه ندئ جاریشدا ده بینن سۆفی نهک باوهړی کوردی، به لکو شیوه ژیا نی نهوانی پئ نزیکه له جیهان بینیه که ی خوئ بۆیه له نئو هه موو نهوا جوړه پۆشاکانه ی باون، نهوا جل و به رگی کوردی ده پۆشئ^(۹۵۶).

(۹۵۳) ابن الجوزي: المنتظم، ج ۱۶، ص ۸۷.

(۹۵۴) ابن خيس: مناقب، ج ۲، ص ۲۳۵.

(۹۵۵) أبو الحسن ديلمی: سیرت، ص ۲۰۳-۲۰۴.

(۹۵۶) الأنصاري: طبقات الصوفية، ص ۲۸۹.

بىگومان ئەو بەسەرھات و ئەزمونە رۆحانىيە - كۆمەلەيەتپانە لەو ئاستەدا چەندىن ماناي رەمىزى لەخۆدە دەگرئ و راڤەى ئەو جىھاننىيەمان بۆ دەكات كە لەو ناوەندەدا كارى پى دەكرئ و ئامارەيە بۆ ئەو بەرھەشكردنەى بۆ حەقىقەت و باوەردارى لە ئارادايە، بىگومان ئەمەش جومگەيەكى بنەرەتى مېژووى بېروباوەرى ئايىنى كوردى لەسەدەكانى ناوەراستدا پىكدىنئ، كە لەبەر پابەندى زانستى بە بابەتەكەى خۆمان ناتوانىن بچىنە نئو وردەكارىيەكانەو. ئەوەى لىرەدا گرنگ بى رازى بوونى سۆفياىنە بەو ئەزمونانە، ئەمەش بەو مانايە دئ ئەوان حەقىقەتەكەيان پى قەبوول بوو و بردوويانەتە ئاستى ئەو جۆرە حەقىقەتەى ھزرەكەى خۆيانيان لەسەر دامەزراندو، ئەمە لە زەينى ھەردوولا حەقىقەتەى دەرکەوتنى خودايە لە كار و کردەوەى رۆژانە، ئامادەيى ئەو ھىزە ئاناسايىيە لە ديارىکردنى رەوتى ژيانى ئاسايى و زەقکردنەوەى رەھەندى پىرۆزىيى کردەى مەرقانەيە لە رىگەى جىگىرکردنى لە نئو رووداوى ناسروشتى، ھەر ئەمەشە تىگەيشتن و پىرۆسەى بەرھەمەيتنانى كەرامەت لە كۆلتوورى سۆفياگەريدا، ئەوە نەبئ كەرامەتى مىللىي ھەمەكەيە و تەواى گرۆيە كۆمەلەيەتپەكەى تىدا بەشدارە و ئەوەى سۆفى پەيوەستە بە پىگەيشتنى حالى سۆفياىنە و قوولبوونەوەى پەيوەندىي مەرقايەتى و خودايەتى.

ئەو كاتەى سۆفياىنە دان بە دياردەكانى نئو خەيالدانى كۆمەلەيەتى دەنئ، ئەوا دەبىخاتە نئو ھەمان چوارچۆتە و بەلگەيەكەش دەبئ لەسەر سەلماندى ئەو قوولبوونەوەيە و ماقول بوونى. لەلەيەكى تر گىرەنەوەى دياردە ئاناسايىيەكانىش رەنگدانەوەى ئەو چاوەرانيەيە كە ئەو پانتايە لەو شىخانەى ھەيە لەگەل ئەو تىگەيشتنەى لەسەر باوەرى ئەوان گەلەلە بوو، تىگەيشتنەك كە رىگە بە ھەبوونى دياردەى ئاوا دەدات و قەبوولئ دەكات.

دووم: قەبولکردنى جفاكى كوردى بۇ ديار دەى سۆڧىگەرى

خوتەندە دەى سۆڧىگەرى ئىسلامىيەتتە مىللىي، پەيۋەستە بە ھەرىكەتتە سۈرۈشتە ديار دە ئاينىيەتتە ۋە ئەۋ جۈرچۈۋە كۆمەلەيتىيەتتە ئىشتەجىيە؛ چەندە ئەۋ ديار دە دەۋەتتە ئە پانتايى كوردىدا بۆچۈنەكانى خۇى بچەسپىتتى ۋە كارىگەرى باۋەريانى ھەبى ۋە چەندەش جفاكەتتە نامادەبى قەبولکردنى ديار دە كەى دەبى ۋە بەپىۋىستى دەۋەتتە بۇ كوردى ئاينىندارى ۋە پارىزگارى كوردن ئە پىكخستەنە كۆمەلەيتىيەكانى؟

بەشۋەتتە كى گشتى، شۋە ژيانى سۆڧىيەتتە؛ دوور كەۋتەۋە ئە مالى ۋە سامان ۋە ھەلپۋاردنى ھەۋارى ۋەك باشتەن شۋە ژيان ۋە رەۋايى بەخشىن بەۋ ھەۋارىيە كە ئەلەى ھەندىك سۆڧى ۋەلەتتەكەش بىنىمان، راستەۋخۇ ئەۋان ئەۋ گروۋە كۆمەلەيتىيەتتە نەيك دەخاتەۋە كە بە كوردار ھەۋارى ۋە نەدارى ھىۋاپرەنە شۋە ژيانىان پىككەھىتتى. ئىدى نەيكۋونەۋەى زۆرىنەى رەشەخەلەك ئە شىخى سۆڧى كە ئە بۆتۋى ژيانىدا ئەۋان دەچى ۋە ئە باۋەردا جىۋاز ۋە دەشى رەنىشاندەر بى، ئاسايى دەبى. جفاكى كوردى كە خاۋەن بونىادىكى خىلەكى بوۋە ۋە زۆرىنەى پىككەتەكەى ئە ئاستىكى نەمى بۆتۋى بوۋن، تا ئەۋ رادەيەى كە ئەگەل نەمترىن ئاستە كۆمەلەيتىيەكاندا پۆلۋىن دەكران ۋە ناۋيان ئە رىزى ئەۋانە دەھات كە چىنى ھەرە ژىرەۋەى جفاكى ئىسلامىيان پىككەھىتتە^(۹۵۷)، رەنگە ئەۋ ئاستە كۆمەلەيتىيە بى ۋەيكرودەۋە بەدۋى ئەۋ كەسايەتتە ئاينىيەتتە بەگەرتن كە لىيان نەيكەن ۋە دەشى ئە ژيانى رۆژانەياندا ھاكارىان بى.

نەۋەى بىروانىتتە ھەندىك ئە دەقە مېۋۋىيەكانى سەردەمەكە، بۆى روۋندەبىتتەۋە كە جۆرىك ئە پىشۋازى كۆمەلەيتىيە ئە ديار دەكە ۋە جىھاننىيەكەى ھەيە؛ ئەۋەتا ئە شارى دىنەۋەر كوردە خىلەكىيەكان دەچنە لاي سۆڧىيەكى ئەۋى تا پىداۋىستىيەكانىان بۆ بىكرى، بەمەش ئەۋ دەبىتتە ئەۋ پىۋەندەى ئەۋان بە بازار دەبەستىتتەۋە^(۹۵۸). ئە شۋىنى تىرىشدا ئافرەتى كورد ھەيە

(۹۵۷) ئەسەر ئەۋ پۆلىتەكرەندەى كوردان، ھەر بۆ نەۋونە، بەگەرتتە ئەۋ سەرچاۋانەى خوارەۋە كە ھى ھەمان قۇتاغى تۆزىنەۋەكەى نەمەن: البىھقى: الحسن ۋە المساۋى، تحقيق: محمد أبو الفضل إبراهيم، مطبعة نهضة مصر، القاهرة، د.ت، ج.۲، ص.۷۱. الآبي: نشر الدرر، حققة: منير محمد المدنى، الهيئة المصرية العامة للكتاب، القاهرة، ۱۹۹۰، ج.۷، ص.۷۲. يحى بن مسعدة: رسالة يحيى بن مسعدة في الرد على الشيعوية، ضمن: نوادر المخطوطات، بتحقيق: عبد السلام هارون، ط.۲، مكتبة الخانجي، القاهرة، ۱۹۷۳، ج.۱، ص.۲۷۵.

(۹۵۸) ابن خيس: مناقب، ج.۲، ص.۲۳۵.

دەچىتە لاي سۆفى تا لەو دياردە ناسايىيانەى ئاگادار بىكاتەو كە لە قۆشەنى ھۆزەكەيدا پرويانداو^(۹۵۹). لەگەل شىخى ئىسلامى ھەكارى ئەو پىويستىيە كۆمەلەيەتيە فراوانتر بوو و خەلكەكە لە ناوچەى ھەكارى روويان تىدەكرد و باوهرى زۆريان پىتى ھەبوو^(۹۶۰). ھەرھەا ناوئەندە كۆمەلەيەتيەكەى ھەر يەك لە ئەبو محەمەدى شەنبەكى و ئەبولوھەفای حولوانى بە تەواوى پىتيانەو پابەند بوو و لە كاتى پىويستدا ھانايان بۆ بردوون^(۹۶۱).

كوردەكان ھەر بە ھانا بردنە بەر كەسى سۆفى نەوستان، بەلكو ھەوليانداو لە زەمىنەكەى خۆياندا جىگىريان بىكەن، ديارە ئەمەش بە خزمەتكردنيان و ھاوکاری كردنيان دەبى، بۆيە ھەولەدەن بۆتوى ژيانى سۆفییەكان داين بىكەن؛ ھەندىكيان خۆراكيان پى دەدەن^(۹۶۲)، تەنانت دەخوازن پەيوەندى كۆمەلەيەتيەتيەتيەكان لەگەلدا گرى بدەن و كچى خۆيان پىشكەش دەكەن^(۹۶۳)، ھەندىكيەتيەكان رايدەگەيەنن ئەوان پەيوەوى لە رىيازى سۆفیان دەكەن و پارىزگاريان لى دەكەن^(۹۶۴).

بىگومان ئەو پىشوازيە كۆمەلەيەتيە لە سۆفیان، وادەكات خۆيان و بىروباوهرپان لە ناوئەندى كۆمەلەيەتيەدا وەك تەنىكى نامۆ نەمىتتەو و خۆمالى بىكرى، ئەگەرچى دەبى نەوھەمان لەبەرچاوى بى كە ئەو خۆمالىكردنە، لایەنى كەم لە قۇتاغى سەرھەلدان و جىگىر بوونى دياردەكە، كارى سۆفییەكان نىيە وەك لە ھەلوئىستى ئەوان لە تىكەلەى كۆمەلەيەتى دەرگەوت، نەوئەندەى رەنگدانەو پىداويستىيە كۆمەلەيەتيەكە خۆيەتى لەپىناو نوێكردنەو تىگەيشتنى ناينى و تەنانت رىگەيەك بۆ باوهردارى — كۆمەلەيەتى، ئەگەرنا ئەوان كۆمەلەيەك بەرەستيان لە بەردەم نزىكبوونەو ھەى خەلكى ئاسايى لە ئەلقەى خۆيان داناو و لەمەشدا مەبەستيان چاككردنى رەفتارى كۆمەلەيەتى بوو تا لەگەل بوارى كوردەكى

(۹۵۹) أبو الحسن ديلمى: سیرت، ص ۲۰۳.

(۹۶۰) ابن خلکان: وفیات، ج ۳، ص ۳۴۵. الصفدى: الوافى، ج ۲، ص ۱۱۹.

(۹۶۱) پروانە: التادفى: قلاند الجواهر، ص ۸۰-۸۱. الوترى: روضة الناظرین، ص ۲۴-۲۷.

(۹۶۲) مېھنى: أسرار التوحید فی مقامات الشیخ أبى سعید، بتصحیح و تعلیقات: محمد رضا شفیعی کدکنى، چاپ هفتم، مؤسسه انتشارات آگاه، تهران، ۱۳۸۶ھ، ج ۱، ص ۱۱۰.

(۹۶۳) أبو الحسن ديلمى: سیرت، ص ۲۰۳.

(۹۶۴) الهجویری: کشف، ج ۲، ص ۵۶۲.

باوەرەکیان بگۆنچ و لە ناستی خزمەتکردنی ئەوان دا. چونکە ئەگەر ئەو خەلکە دەخوازن ئەو سۆفیانیان لێ رازی ببێ، دەبێ لە سنووری بنەما ڕەوشتییە — نایینیەکانی ئەواندا یەننەو، نەک لە نێو خراپیی خۆیان و بەمەبەستی خۆدەرخست ئەو پەییوەندییە دروست بکەن. هەر بۆیە — بۆ نمونە — ئەگەر کەسێک لە بنەڕەدا لە سۆفیان بوو و لێیان جیا بۆتەو و نەرەزوو دۆنیایەکان رێگر بوون لەوێ بوانی "ئەو پەیمانە لەگەڵ خۆدا هەیبوو" بباتە سەر، ئەوا چیدی سۆفیەکان رازی نابن — وەک قەرەبووکردنەو — خزمەتیان بکات و مەمشاد گوتمە، لە داڵینکردنی بۆتییان پشی پێ ببەست^(٩٦٥). هەرەها کاتێک کەسانێکیشت لە ئەهواند خزمەتی سۆفیان دەکەن، بەلام لە نێو خەلکدا شانازی بەو کارەو دەکەن و باسی دەکەن، ئەوا ئەم سۆفیانە لێیان دوور دەکەونەو و ئەبۆلەباسی ئەهواندی رایدەگەینێ مالتی ئەو جۆرە کەسانە لە گۆرۆ هەژاران سۆفی حەرامە^(٩٦٦).

لەگەڵ ئەوەشدا، لەناوەندە کۆمەڵایەتیەکەدا هەر پێشوازی لەو دیاردە نایینیە کراو و هەولێ بەرفەرەکردنی کاریگەرەکانی دراو. لێرەو دەشی ئەمەش — تا ئەو شوێنە زانیارییە پەرش و بلاوێکان هاوکارمان بن — بۆ چەند خالێک بگێڕینەو:

١- سۆفیگەری وەک رێگەپەکی تیگەیشتن لە نایین:

ئەگەرچی، هەر لەسەرەتای توێژینەو کەماندا بینیمان، سۆفیگەری وەک کایەپەکی نایینی پێ لە راز خۆی دەناسینی و لە میانە کۆمەڵێک چەمک و دەستەواژە نالۆزەو بنەماکانی باس دەکات و بیروباوەرەکانی پێ دەخاتە روو، بە جۆرێک کە وەک یەک لە نالۆزترین و نادیارترین و بگرە قورسترین کایە باسی دەکری و — تا ئەوکاتە لە چوارچێوەی هزرییدا ماوەتەو — کەم کەس دەتوانی بەسەر تەواوی ئەو چەمک و دەستەواژە و بیروباوەرەکانی رابگات و بە وردی لە مەغزا دیار و نادیارەکانیان بگات. بەلام لە رووی کرداریەو، بە پێچەوانە ی بێک لە کایە نایینیەکانی تر، چ ئەوانە بە ئەستەمی خۆیان بەدەستەو دەدەن (کەلامناسی وەک نمونە) یان ئەوانە بە چەمک و دەستەواژە باو و تیگەیشترەو گوزارشت لە خۆیان دەکەن (وەک فیکھی ژبانی رۆژانە)، زوو توانیویەتی لە کەسی سادە و رەشەخەلک نزیک ببیتەو

(٩٦٥) ابن خیس: مناقب، ج ٢، ص ١٥.

(٩٦٦) الأنصاري: طبقات الصوفية، ص ٥٠٣-٥٠٤.

و وەك رېيازىكى ئاسانى باوەردارى تەماشای بکړئ و جوړېك له پەرۆشۍىى لهو ناسته سادهیه بۆ تینگه باوەرپیهكەى هەبئ. كەسى سۆفیش، سەربارى ئەو قولبەونەوه رۆحانییهى پټى ناسراوه، هەر لهو چوارچۆه سادهیهدا جیى بۆ بکړیتەوه و سۆفیوون له یەك کاتدا بریتى بئ له ناگایى زانایانه و بېشناگایى و نەزانىی رەشەخەلک.

ئەو خویندەنەوهیه له نێونەندى سۆفیگەرى کوردیدا له دووتویى گشتگیرکردنى وتەى بەناویانگ "نێواره کورد بووم، بەیانى بووم بە عەرەب – أمسیت کردیاً و أصبحت عربیاً" روون و ناشکرایه، تیایدا یەکانگیرى نێوان سادهیى کورد و قولیى حیکمەتى عێفرانى دەرەدەكەوئ. ئەوهبوو وتەكەمان بېنى درابوو پال هەریەك له ئەبویهكرى كورى یەزدانیار^(٩٦٧)، ئەبو عەبدوللای بابوئ^(٩٦٨)، باباتاهیری هەمەدانى^(٩٦٩) و ئەبولوفاى حولوانى^(٩٧٠)، لەبارەى سئ سۆفى یەكەم له سەرچاوهكاندا بايى ئەوئەندە زانیارى نییه بەتەواوى ژيانى بەر له بوونیان بە سۆفى دەرەخات تا ماناكانى ئەو گۆرانەمان بۆ دەرېكەوئ، مەگەر سەربوردەى سۆفى چوارەم – ئەبولوفا – نەبئ كە خەریكى رێگرى بوو. دەشئ ئەمەش وەك بەلگەیهك لەسەر پابەند نەبوون و ئاستى سادهى تینگەیشتن له بابەتە شەرعییەكان سەردەرى لەگەڵدا بکړئ.

له پشت وتەى "أمسیت..." دا چەند گیرانەوهیهك هەیه، باوترینیان ئەوهیه كە نێوارهیهك دەرۆشیشكى ساكارى كورد داواى له چەند شاگردىكى فەقیه كرددووە فێرى زانستە ئایینییهكانى بكەن، ئەوانیش گالتهیان پئ كرددووە و داوايان لئ كرددووە روو له ئاسمان بكات و چەند رسته و دەستەواژەى بئ مانا بلتتەوه تا ببیتە زانا! كەچى ئەو بەیانى بەراستى له تەواوى زانستەكان شارەزا بوو^(٩٧١)، بەمەش له ساكارى كوردانەوه (ئاشنا نەبوون بە زانستە ئایینییهكانەوه) بۆ قولایى عەرەبیتى (شارەزایى لهو زانستانە، بەوپرێیهى عەرەبى زمانى بنەرەتى ئەو شارەزاییه بوو له پانتایی ئیسلامیدا) پەریوەتەوه، بە دەستەواژەیهكى تر ئەو

(٩٦٧) محمد علي تريت: دانشمندان، ص ٤٠١، وەرێگرتووه له دەستنوسى: ابن باکوى: تلخیص الآثار في عجائب الاقطار، ص ٢١.

(٩٦٨) شیرازی: تذکره، ص ٢٠٣.

(969) Edward Heron – Allen: The Lament, P.xiv-xv.

(٩٧٠) الشطرنوفی: بهجة الأسرار، ص ٢٠٦. التادفی: فلانده الجواهر، ص ٨١.

(٩٧١) بۆ دەقى ئەو بەسەرھاتە بگەرێتووه بۆ: شیرازی: تذکره، ص ص ٢٠٣-٢٠٧.

کوردی تیگه‌ل به جیهانبینی سۆفیانیه بووه دهشی له شهو و روژیکهوه له سادهیی کوردانهوه بچیتته نێو قولایی نایینهوه.

بێگومان به‌گه‌رخسته‌وه‌ی به‌رده‌وامی و ته‌که له کولتوری سۆفیگه‌ری و چه‌ندپات کردنه‌وه‌ی هه‌مان تیگه‌یشتن له‌گه‌ل هه‌ر یه‌ک له‌و که‌سه کوردانه وایکردوهه بپیتته حالیکه سۆفیانیه‌ی جینگیر و گوزارشت له رازیکه‌ی خودایی بکات که ناماژه‌یه بۆ ناسینی بێ په‌رده‌ی شه‌ریعت، هه‌روه‌ها نه‌و که‌سه‌ی وته‌ی ناوای له زار دیتته‌ده‌ر که‌سیکه بێ شاره‌زایی له بنه‌ما نه‌سته‌مه‌کانی نه‌و شه‌ریعته‌ ریگه‌ی خودایی ده‌دۆزیتته‌وه، بۆیه بۆ سۆفیان به‌ گشتی پتۆسته له‌و رازی گۆرانه‌ی کوردان تی بگهن، نه‌مه رێک نه‌و بۆچوونه‌یه که مه‌ولانا جه‌لاله‌دینی رۆمی بۆ وته‌که‌ی هه‌یه، وه‌ک له مه‌شهوری ده‌لی:

گفت پیغمبر که هست از امتم	کو بود هم گوهر هم همتم
مر مرا ز آن نور بیند جانشان	که من ایشان را همی بینم بدان
بی صحیحین و احادیث و روات	بلک اندر مشرب آب حیات
سر اَمسینا لکردیا بدان	راز اصبحنا عربیا بخوان ^(۹۷۲) .

ئه‌گه‌ر کوردیش له کولتوری نوسراودا وا ویتنا ده‌کرین له زانین و زانسته‌کان کۆله‌وارن و له باوه‌رداری له ناستی ساده‌ی بیرکردنه‌وه‌دا جینگیرن و شاره‌زاییان له زانسته‌کان زۆر که‌مه^(۹۷۳)، نه‌وا سۆفی‌بوون یاخود لایه‌نی که‌م هۆگر بوون به‌ شێخانی سۆفی، رهنه‌گه له‌و ویتنایه‌یان به‌دوو‌ر بگرن و رێزیکه‌ی نایینی بۆ خۆیان مه‌یسهر بکه‌ن. له‌لایه‌کی تره‌وه ده‌شی له نێو ساده‌یی مرۆفی کورددا تیگه‌یشتنیکه‌ی قوولی دنیا په‌نهان بێ و له‌گه‌ل بیروباوه‌ری سۆفیانیه‌دا خۆی ده‌رخات.

(۹۷۲) ((پیغه‌مبه‌ر گوتی له ئوممه‌تی مندا هه‌ن له گه‌وه‌هر و هیممه‌تی مندان، نه‌وانه‌ی رۆحیان له‌و نوره‌وه من ده‌بینێ که من نه‌وانی پێ ده‌بینم، نه‌مه‌ش بێ دوو صحیحه‌که (صحیح بخاری، صحیح مسلم) و فه‌رموده و گێره‌هوانی، به‌لکو ته‌نیا له سه‌رچاوه‌ی ناوی ژياندا، بۆیه رازی "امسیت کردیا" بزانه و هی "اصبحت عربیا" بخوینته‌وه))؛ مشنوی، ص ۱۲۱.

(۹۷۳) هه‌ر بۆ ئه‌وه‌ی به‌روانه: إخوان الصفا: رسائل اخوان الصفا و خلان الوفا، اعداد و تحقیق: عارف تامر، منشورات عویدات، بیروت، ۱۹۹۵، ج ۳، ص. الغزالی: إحياء، ج ۲، ص ۳۴۲؛ ج ۳، ص ۱۷۳، ۲۴۳. الحلبي:

تقریب المعارف، ص ۲۰۶-۲۰۷

۲- سۆڧىگەرى و دارشتنەۋەى ھەندىك رەفتارى كۆمەلەيمەتى كوردى:

ۋەك چۆن سۆڧىگەرى رېڭگەيەكى ئاسان بوو بۆ شارەزابوون لە ئايىندارى ئاۋاش، تا ئەۋكاتەى جەخت لەسەر چاڭكردنى دەروونى مەزۇفانە دەكاتەۋە و خۆى ۋەك بواريك بۆ بنەما رەۋشتىيە بالاكەن دەخاتە ۋو، چاۋەرتى ئەۋەى لى دەكرى رېڭگەيەكى بۆ گۆرپىنى رەفتارى كۆمەلەيمەتى؛ لە رەفتارى نەيستراۋ بە پېۋەرى ئايىنىيەۋە بۆ رەفتارى ويستراۋ، ئەۋ جۆرە رەفتارەى كارىگەرى خراپى بەسەر ژيانى رۆژانەى جفاكى ئىسلامىيەۋە ھەبۋە، بۆ ئەمەيان كە لەنئو وئىناى نمونەى ئايىنى ئەۋ جفاكەدا خاۋازاۋە و پېۋىست بوۋە گۆرپە كۆمەلەيمەتىيە پېڭكەتەر و ھەمەجەشەكانى پەپەرەۋى لى بگەن.

بەھەر حال، ئەۋ رەفتارە كۆمەلەيمەتىيەى كوردان نواندوويانە و بۆتە خالى پېڭكەستى ئەۋان بە ناۋەندى سۆڧىگەرىيەۋە، جەردەيى و رېڭگىيە؛ كە لە كولتورى نوسراۋى سەدەكانى ناۋەراستدا ۋەك رەفتارى ھەرە باۋى كوردان وئىناكراۋە، كراۋەتە ناسنامەى ئەۋ گرۋپە ئىتتىيە و بە بۆنە و بى بۆنە باس دەكرى و لە خەيالىدانى گشتيدا ۋەك بنەمايەكى چەسپىو جىڭگىردەكرى^(۹۷۴)، بەجۆرەك كە ۋادىتە بەرچار بۆتە رەفتارىكى گرۋپانە (Group behavior) و رېڭخراۋ و ئاكامى كارتىكردنى تاكەكانى ئەۋ جفاكە خودان بونىادە خىلەكىيەى لەمەكتەر و دۋاجار نواندنىيەتى لەۋ كولتورى نوسراۋە لەسەروۋى كات و شوئىنەۋە^(۹۷۵). رەنگە ھەر ئەمەش يىت وايكردوۋە بىرچىتە نئو كايەى ئايىنىيەۋە، بەجۆرەك كە دەيىنن ئاراستە فىقھىيەكان لەسەروۋى جىۋاۋازىيەكانى خۆيانەۋە، چاۋدېرى دەكەن و لە نئو بىرپارە "شەرىيەكان" ياندا جىي دەكەنەۋە^(۹۷۶)، نەك ھەر لەۋ قۇناغە بەلكو تا درەنگانىك

(۹۷۴) ھەر بۆ نمونە پروانە: الخوارزمي: مفاتيح العلوم، ص ۱۰۰. الأبي: نثر الدر، ج ۷، ص ۳۷۹-۳۸۰. ابن سيدة: الحكم والمحيط الأعظم، حققه: عبد الحميد الهنداوي، دار الكتب العلمية، بيروت، ۲۰۰۰، ج ۳، ص ۲۶۱. الزمخشري: ربيع الأبرار ونصوص الأخبار، تحقيق: عبد الأمير مهنا، مؤسسة الأعلمي للمطبوعات، بيروت، ۱۹۹۲، ج ۲، ص ۳۴.

(۹۷۵) يېتشتەر ئەۋ نواندەى رەفتارى كوردمان خستۆتەۋو، بگەرپۆە بۆ: حيدر لشكرى: الكرد، ص ۱۱۷-۱۲۳.

(۹۷۶) ھەر بۆ نمونە تەماشای ئەم سەرچاوانە بگە: الخلال: كتاب السنة، تحقيق: عطية الزهراني، دار الراية، الرياض، ۱۹۸۹، ج ۱، ص ۱۶۰-۱۶۱. الطوسي: تهذيب الأحكام، ج ۱۰، ص ۲۱۲.

باسکردن و نه‌هیکردنی کوردان له نه‌نجامدانی ده‌بێته بنه‌مایه‌کی جێگیرى گوتارى نه‌وانه‌ى لهم کایه‌ى ئاییندا کار ده‌که‌ن^(٩٧٧). ته‌نانه‌ت کێشه‌ى بۆ هه‌ندێکیان دروست کردووه و نه‌یان‌توانیوه به‌ته‌واوى نه‌و ده‌ژایه‌تییه‌ لی‌کبه‌ده‌نه‌وه که له نێوان "کورد" وه‌ک باوه‌ردار و "نه‌هلی یه‌کتا‌په‌رست - أهل التوحید"، له‌گه‌ڵ کرده‌ی رێگریدا هه‌بووه^(٩٧٨).

به‌هه‌رحال پهیوه‌ندی سۆفیگه‌ری له‌گه‌ڵ رێگری وه‌ک ره‌فتاریکی کۆمه‌لایه‌تى می‌ژووی خۆی هه‌یه و ده‌گه‌ڕێته‌وه بۆ سه‌ره‌تا‌کانی سه‌ره‌له‌لانی دیارده‌که‌؛ هه‌ر له به‌شى یه‌که‌مه‌وه تێبینی نه‌وه‌مان کرد یه‌کێک له یه‌که‌مین نه‌و کوردانه‌ى ناویان هه‌یه رێگر بووه، دیاره مه‌به‌ستمان عه‌کبه‌ری کوردیه‌. دواى نه‌ویش له شاری حولاندا رێگره کورده‌کان^(٩٧٩)، وێنایه‌کی سه‌روو ئاسایی که‌سی سۆفییان کردووه و چاره‌پێی نه‌وه‌ی لی ده‌که‌ن کردار و گو‌فتاری رێک‌بێته‌وه؛ گو‌تاریک که تیا‌دا ژيانى هه‌ژارانه و جوامی‌ری له یه‌که پێکه‌يته‌ره‌کانییه‌تى، بۆیه که رێگری کورد رووبه‌رووی سۆفیه‌ک ده‌بێته‌وه نه‌و پابه‌ندییه‌ى به گو‌تاره‌که‌ى خۆیه‌وه نییه، سه‌رکۆنه‌ى ده‌کات و به گومانه‌وه لی ده‌روانی، ته‌نانه‌ت بپاری کوشتنى ده‌دات، وه‌ک هه‌جوهری به‌سه‌ره‌اتیکى ئاوا ده‌گه‌ڕێته‌وه به‌لام بێ ده‌ست‌نیشان‌کردنى کاتى پرودانى. به‌پێى به‌سه‌ره‌اته‌که سه‌رده‌سته‌ى کورده رێگره‌کان خۆى به یاوه‌ری سۆفییان زانیوه و هه‌لو‌ستى نادروستی یه‌ک لهو سۆفیانه‌ى پێ قه‌بوڵ نه‌بووه که له نێو نه‌و کاروانه بووه که پێ پێ گرتبوو، نه‌و کورده پابه‌ندی خۆى به گه‌لى سۆفییان راگه‌یانده و گو‌تویه‌تى: ((چه‌ندان ساله خزمه‌تى ئێوه ده‌که‌ین، رێگه‌ى ئێوه ده‌گرینه به‌ر، به‌ربه‌سته‌کانتان له‌پێ لاده‌به‌ین))^(٩٨٠).

(٩٧٧) ابن تیمیة: السياسة الشرعية في إصلاح الراعي والرعية، تحقيق: لجنة احياء التراث العربي، دار آفاق الجديدة، بيروت، ١٩٨٣، ص ٦٨.

(٩٧٨) الخلال: كتاب السنة، ص ١٦٠-١٦١.

(٩٧٩) لهو شاره‌دا چالاکی خێله کوردیه‌یه‌کان وه‌ک رێگری باسی لێوه کراوه. به‌تایبه‌ت خێلى "شازه‌نگانى - شاذه‌نگانى"، که دواتر ده‌توانن مێر‌نشینیک لهو قه‌مه‌ره‌وه‌دا دا‌به‌مه‌زێتن. به‌روانه: الصولي: أخبار الرازي بالله و المتقي لله، عنى بنشره: ج.هيورث. دن. مطبعة الصاوي، القاهرة، ١٩٣٥، ص ١٩٢. هه‌روه‌ها به‌روانه: حسام الدين على غالب نه‌قشه‌بندى: شاره‌زور، ل ٣١٣-٣١٥.

(٩٨٠) كشف المحجوب، ج ٢، ص ٥٦٢.

ئەو پەيۋەندىيە بەھىژە لە گەل ھەر سى گەورە سۆفى قۇناغى درەنگ ئەبۇبەكرى ھاۋارى و ئەبۇمخەمەدى شەنبەكى و ئەبۇلوھەفەي حولوانى دەگاتە لوتكە، كە ۋەك پىشتەر باسماڭ كەرد، ئەوان ۋەك سى رىڭرى كوردى سەدەي پىنجەمى كۆچى دەناسىنرېن، كە نەك ھەر بونەتە سۆفى ھەرە پىشەنگى سەردەمەكەيان، بەلكو رىساكانى ئەو دياردەيان بوۋاندۆتەو و لەچەند لايەنىكىدا برەويان پىداو، راستەوخۆ و ناراستەوخۆش ئەو دەوروبەرە كۆمەلەيتى و رەفتارە پىشەنەيان رەنگدانەوھى ھەبوو.

يىڭومان چەندپاتبۇنەوھى بوۋنى رىڭرى كورد بە سۆفى، وامان لى دەكات بەو ناراستەيە بىر بىكەينەوھە كە ئەم ۋەرچەرخانە رۆحانى - كۆمەلەيتىيە، خراۋەتە نىر سىستەمىكى رەمزىيەوھە و گىشتىگرانە ناماژە بۆ گۆران و پىنگەيشتىننى ھالى سۆفيايە دەكات و جەخت لەسەر مانەوھى سۆفىگەرى ۋەك زانستىكى ئىلھاميانە و ئەزمۇنىيىكى تاكەكەسىيە دەكاتەوھە نەك پىرۆسەيەكى پىنگەيشتىننى باۋەريانى بۇنيادىنراۋ لەسەر خويىندەوھە و تىخويىندەوھى وردى بىنەماكانى شەرىعت، ۋەك لە پىرۆسەيە بوۋنە فەقىھ يان كەلامناس يان...ھتدا بەرچاۋ دەكەوئ.

دەستەلگرتن لە رىڭرى و پابەندبوۋن بە جىھاننىنى سۆفيايە، ۋەك كەردەي زالبوۋن بەسەر دەروۋن و خۆتەرخانكردن بۆ بوۋارى خودايەتتى دەخويىرتەوھە؛ كەسى رىڭر نەك ھەر لە ژىر ئارەزۋوھە دەروۋنىيەكانىيەتتى، بەلكو دەروۋنى شەرانى ئەو بۆتە ناسنامەي و ئەوئەندە دۇنيايە كە دەخۋازى دۇنيايى بوۋنى ئەوانىترىش بىخاتە ژىر رىڭقى خويەوھە، ئەمە لە ناۋكۆزى ئەو چىرۆكى بەيەكگەيشتەي سۆفى و كوردى رىڭر لە حولوان بە ئاشكرا دەخويىندىرتەوھە. كاتىكىش رىڭر دەيتتە سۆفى ئەوا ناماژەيە بۆ پىرۆسەيەك كە تىايدا تۋانىويەتتى ھەم دەروۋنى بەرزەفت بىكات، ھەمىش ئارەزۋوھە دۇنيايەكانى بىچەپىنئ و ئامادەبى بۆ گىردانى پەيۋەندىيەكى جىاۋاز لە گەل دەروھى خۆي، بەتايىبەت ناۋەندە كۆمەلەيتىيەكە، بۆيە دەستبەردارى دەروۋن و دۇنيا دەبى. لە بەسەرھاتەكەي عەكبەرى كوردى رەمزى ئەو گۆرانە برىتتىيە لە جل دادىرېن و گەران و سورانى بىپەرۋاى خۆي و ياۋەرانى، ئىنجا دەچىتەوھە ناۋ خەللى ئاسايى تا بۆي دەربەكەوئ بۆتە كەسىكى ئاسايى^(۹۸۱).

(۹۸۱) المقدسي: كتاب التوابين، ص ۲۲۲-۲۲۳. ابن صصري: الدرّة المضيئة، ص ۲۳۱-۲۳۲.

لەلایەکی ترهوه، ئەگەر دەستەواژە "ئەمسیت..."، ناماژە بوو بۆ سادەیی مرۆڤی کورد لە ناستی تیگەشت و پیاوێ کردنی باوەری نایینی، ئەوا رینگێش بەرجەستەکردنی ئەو سادەییە و نواندنیەتی لە هەمان ئەو زەمینە نایینیە سادەییەکی تیدا دەخێتەگەر، بۆیە دەبوا لە چوارچێوەی کولتوری سۆفیگەریدا رەوایی بۆ ئەو پایە رۆحییە قوولە بدۆزێتەوێ کە رینگێ سۆفی دەنوێنێ، تا ناستی سادە کەسیتی پێشوی پەردەپۆش ببێ و بەهایەکی ئەوتۆی نەمێنێ. هەر بۆیە پرۆسەی بوونە سۆفی خراوەتە نێو بازنەییەکی پەرچووییانە، وەک لە حالەتی عەكبەری کوردی و هاواری دەرەدەکەوێ. بەهەمان شێوە لەگەڵ شەنبەکی رەوایی بەخشینی پەرچووییانە خۆی لەوێدا دەبینێتەوێ گواپە لە ماوەی سێ رۆژدا گەشتۆتە بالاترین پایە هەر سۆفیکە دەخوازێ پێی بگات؛ دەلێن ئەو لەو سێ رۆژی دوا تۆبەکردن لەلای هاواریدا ماوەتەوێ، لە رۆژی یەكەمیدا دونیای جێهێشتووە (دەست هەلگرتن لە حەز و ئارەزوو و خواستە جەستەییەکان)، لە رۆژی دوویدا ناخەرەتی جێهێشتووە (دەرچوون لە تیگەشتنی باوی خوداپەرستی)، لە سێیم رۆژیدا جگە لە خودا هیچی تری نەویستووە (بوون بە عارف وەک بالاترین پایە خوداناسین)^(٩٨٢). رۆژی دواتریش، کە چوارەم رۆژی دوا وازھێنانە لە جەردەیی و ترساندنی رێبواران، دەستی بە بانگەواز بۆ خودا کردووە و لە هەموو شوێنیکەوێ — بۆ سوودمەند بوون لە پێرۆزییەکی — خەڵک سەردانیان کردووە^(٩٨٣).

تا ئێرە بۆمان دەرەدەکەوێ، گۆرانی مرۆڤ لە رینگەوێ بۆ سۆفی، گۆرانی پایە کۆمەلایەتیەتی و نواندنی ئەوانێرە بۆ ئەو پایە، چونکە ئەمە دۆزینەوێ راستەپێی نایینی و پەرینەوێ لە مرۆڤی پەراوێزخراو و نەویستراوێ بۆ مرۆڤی سەنتەرگەر و ویستراو، مرۆڤێک کە ئەگەر لە گوتاری دەستەبژێردا (بەتایبەت رەهەندە سیاسی و نایینیەکیەوێ) نەفرەت لێ کراو و بەشێوی دەخاتە نێو زەمینە کۆمەلایەتیەوێ، ئێستا پێرۆزە و رەوتی رووداوەکانی ئەو زەمینە تییدا دەژی بەوێ پەيوەست دەکری^(٩٨٤). ئەوێ لەخودا نەدەترسا و لە دەرەوێ بنەما شەرعییەکانەوێ هەلسوکەوتی دەکرد، ئێستا بۆتە خوداناسیی پلە یەکی

(٩٨٢) السبكي: طبقات الأقطاب، ص ١١٢-١١٣.

(٩٨٣) الوتري: روضة الناظرين، ص ٢٦.

(٩٨٤) المقدسي: التوابين، ص ٢٢٢-٢٢٣. الشطنوفي: بهجة الأسرار، ص ١٩١، ١٩٦. السبكي: طبقات

الأقطاب، ص ١١٢. الشعراني: طبقات، ص ١٩٦-١٩٧. الوتري: روضة الناظرين، ص ٢٦-٢٧.

كوردان، وەك شىخ عەبدولقادر بە ئەبۇلەفەي دەگوت. لە بۆ خەلگىش، ئەوئى تا دوئى مەترسى بۆ سەر ژيان و مال و سامانيان ھەبوو، ئەمپۆ مەزۇئىكى خودايە و گەفتيان چارەدەكات و ئاسوودەي دەرونيان پى دەبەخشى، لەرئىگەئى ئەوئە ناشاي بنەماكانى ئايىن دەبن و ھەر لەسايەئى ئەوئىشەو پابەنديان دەبن.

ئەگەر ئەو سۆفەگەرە دەتوانى ئەو گۆرانە بە ئەنجام بگەيەنئى، ئاسايە لەو ناوئەندە كۆمەلەتەيەئى ئەوانى تەدايە پىشوازي لى بگري و وەك نمونەئى رىچكەئى باوەردارى دروست تەماشيا بگري. بە دەستەواژەكەئى تر، بوونى ئەو چەند رىگرە بە سۆفى، ماناى رازىبوونە بە رەفتارى سۆفیانە لە زەمىنە كۆمەلەتەيەكەياندا و قەبولکردنى كەسەتە ئايىنەكەيانە وەك رىگەيەكە وىستارەئى پەشيمانى و گەرانەو. ئىدى رىگەئى سۆفى ئەو رىگەيەكە دەشئ كەسى دەرجو لە بنەما پەپرەوكرەكان بۆ خۆئى ھەلپەئىزئى.

دواجار ئەمە كوردەكە بەو پرۆسە رۆحانەيە تەدەپەري ئەك كەسەكە سەر بە جفاكەكە تر، ئەو كوردەئى لەدايەكەوئى سەستەمەكە كۆمەلەتەئى ئەوئە "رىگرە" ناوئىشانەئى و دەستەردارى ئەو ناوئىشانە لە ئاستى يەكەمدا خواستەكە ھەمەگەري جفاكە ئىسلامە، لە ئاستى دووئەمەشدا دارشتەنەوئى كەسەتە كوردانەئى ئەوانە، تا ئىدى لە تەپروانىنى گەشتەيدا دژايەئى لە نىوان كوردەبوون و باوەرداربوون(موسلمانبوون) نەمەئى و شوناسى ئايىنى ئەو رەگەزە — ئىتەنەئى لە چوارچەوئە گەشتەكەدا رەوايى خۆئى ھەبئى.

٢- جفاك لەنەوان سۆفى و دەسەلاتى سەياسى:

بىنگومان ھەر ھەولەك بۆ شەرقەكەردنى پەيوەندەئى نىوان سۆفەگەري و كايەئى سەياسى، بەشەوئەكە گەشتى لەو قەزاغەئى باسى لىوئە دەكەين، جۆرەكە لە جەربەزەي؟ چونكە بىكەستەنەوئى ھەزەكە — وەك بىنيمان — لە كەركەدا دوورە پەريزى كەردۆتە ناوئىشانى رۆلى كۆمەلەتەئى بەرھەمەئەكەكانى، لەگەل كايەكە كە كەردەئى كۆمەلەتەئى كەركەكە پىكەدەئى. تەنەت زۆر جار سۆفى ئەو كەسەكە كە لە ئاكامى ئەو كەردەئى دەسەلاتى سەياسەئە خۆئى دوور گەرتووە و لە ئاستى كۆمەلەتەئى ئەو رۆلە پاسەئەئى ھەلپەردووە. لەگەل ئەوئەشدا ھەركەتەكە سۆفى بىھوئى رۆلى كۆمەلەتەئى ھەبئى ناچار دەبئى سەرەدەري لەگەل دەسەلاتى سەياسەيدا بكات، خۆئەندەئەئى بۆ ھەبئى و لە دووئەئى ھەزرى خۆيدا رووخسارەكانى دەستەئىشان بكات، لەوئەش گەنگەر دەبئى تەوانئى ھەوسەنگەيەك لەنەوان ئەو دەسەلاتە

کرده کییه له گهڵ دهسهلاتی ره مزى خۆى به سهر مورید و نهو گهله خه لکه دروست بکات که باوهریان پێیه تی و کهوتونه ته ژێر هه ژموونی که سایه تی رۆحانی — پیرۆزی نهو دا. له نێو سۆفیانی کوردستاندا به که می قسه له سهر دهسهلاتی سیاسی کراوه و تێژ و بۆچوونی سۆفیان لهم بواره دا له بهرده ستدا نییه، بێگومان جهختکردنه وه ی زۆربه ی سۆفییه کانی نهو ئ له سهر دووره پهریزی و مانه وه ی سۆفیگه ری له سنووری به ره هه مه یانی هزر و نه پهرینه وه ی بۆ ناستی دامه زانندی سیسته می رێکخواه یی — ته ریه قه تی، وایکردوه نهو سه ره ده ریه سنوورداربێ و له هه ندێ باریشدا نه گه ر سۆفی رووبه رووی ده سه لاتى سیاسی بۆته وه، نهو زیاتر له ناچارى بووه، نه ک ناره زوویه کی سۆفی خۆی.

له به نه رته دا سۆفی له گهڵ ده سه لاتى سیاسیدا رێک نایه ته وه، به وه ی که نه م ده سه لات ه کرده به کی دونیایه و له زۆربه ی حالته دا پهیره ی له ته واری به نه ماکانی ناین ناکات، بۆیه نه وه ی بخوازی بپێته سۆفی ده بی پشت له ده سه لاتى سیاسی بکات، نه وه تا بینیمان ده گوترا مه مشادی دینه وه ی کور ی به نه ماله یه کی ده سه لاتدار بووه به لام وازی له پایه که ی هیناوه و ته رک ی دونیای کردوه^(٩٨٥)، بێگومان نه مه ش له و باوه ره وه دیت که جهخت له سهر دا برانی نێوان سۆفیوون و ده سه لاتداری و هه ک هه زیکی دونیای ده کاته وه. نه مه تینگه یشتنی نه بو به کری کور ی یه زدانیا ریشه، پێی وابو ده سه لاتداریتی به خراپه کارییه وه به نه ده، لای نهو له کرۆک و له رووخساردا ده سه لاتداریتی فیتنه گیریه، بۆیه له رافه کردنی بۆ ده قی قورئانیش رایده گه یه نێ داخوازیکردنی ده سه لات ده که وپته دوا ی خواستی لیخۆشبوونه وه^(٩٨٦)، به مه ش بۆ سۆفی ده سه لاتداریتی دووره له و رێگایانه ی ده شی بۆ ناسینی خودا پهیره و یان لی بکری.

به لام، وه هه پشته بینیمان، سۆفیوون له خۆیدا پرۆسه یه کی ده سه لاتدارانه بووه، نهو هه زه ی سۆفییه کان هه یانبوووه له بواری کرداری، له نێو نهلقه ی سۆفیياندا، پایه یه کی ده سه لاتیانیه ی ناوای ده به خشی هه م پیرۆز و هه مه یش کۆنکریتی، که نه ده کرا به ئاسانی سنووره کانی به به زێترنێ؟ پیرۆز به و مانایه ی شیخی سۆفی له نێو موریدانی پایه دار و له نێو جفا که کهیدا سه روو ئاسایی (که رامه تنوینی) بووه، گوێرا په لێ بۆ که سیکی ناوا پایه نذبوونه به پیرۆزی "ده سه لاتى ره مزى" به مانا گشتیه که ی نه ک هه زیکی کرده کی که ده شی هه یبێ، له

(٩٨٥) ابن تغری بردی: النجوم الزاهرة، ج ٣، ص ١٧٩.

(٩٨٥) السلمي: زیادات، ص ١٤٦.

شيئوى ئەۋەى سەرۆك خېل ۋ مىر ۋ فەرمانپەرۋاكان لە ناوچەكەدا ھەيانبوو، بەھەمان شيئو سنوورەكانىش لەو پېرۆزىيەو سەرچاۋەيان دەگرت كە برىتى بوون لە ئەستەمى بوونە سۆفى ۋ برىنى مەقام ۋ گەيشت بە حالەكان ۋ نواندى كەرامەت ۋ... ھتد.

كەواتە سۆفى لە ناوئەندە كۆمەلەيەتییەكەى دەسلەتدارە، بەلام لەپال ئەودا دەسلەتدارى تر ھەن كە دەسلەتەكەيان ناوئىشانىانە ۋ ھىز ۋ توانايان وایان لى دەكات بەسەر ئەو ناوئەندە زالب، بىنگومان رەخنەكەى كورى يەزدانىاریش مانای ئەو نىيە سۆفىيەكانى ئەوى ناچار نەبوونە راستەوخۆ تىكەل بە لۆژىكى ئەم دەسلەتە دونىايە بىن، بەلكو چاۋەپى ئەو دەكرى لەنئوان ھەردوو دەسلەتدا (كرەكەى ۋ رەمى) بەريەككەوتن پروبەلات، ئەگەر سۆفىش دەخوازى لەم چەشنە بەريەككەوتنە ناسنامەى ئايىنى خۆى لەدەست نەدات، دەبى دەسلەتە رەمىيەكەى، كە زياتر بەسەر مورىد ۋ گەلى سۆفىيانەو ھەبىو (چىنى تاييەت - الخاصە) ۋەرگىيى بۆ دەسلەتەكەى كۆمەلەيەتى كارا، ئەمە ئەو كارايىيە بوو كە حەلاج دەينواند، بەتاييەت لە ھەردوو ھەرىمى چيا ۋ جەزىرە، كە توانىويەتى ھەندىك لە دەسلەتدارانى ئەوى بە دەسلەتەى رەمى خۆى رازى بكات^(۹۸۷).

لەگەل ئەوئەشدا لەو دەچى ئەۋەى زياتر كارى كردبى بۆ ۋەرگىيى دەسلەتەى ئايىنى سۆفى بۆ دەسلەتەكەى كۆمەلەيەتى، كۆمەلە خۆى بووبى، كۆمەلەكە پىويستى بەويە گوپرايەلى بۆ دەسلەت رەھەندىكى باۋەريەنەى ھەبى ۋ جىبەجىكرەدى فەرمانەكانىشى نەركىكى پېرۆز بى ۋ كەلەكەكرەدى سەرمایەكەى ئايىنى پىويست بۆ ژيانى دواى مەرگ بىت. بىنگومان پىكەتەى خىلەكى جفاكى كوردى رىگەى بۆ ئەم پىرۆسەى ۋەرگىيەنە خۆشكرەو، چونكە لە پىكەتەى ناۋادا - نىن خەلدونى ھزرفان گوتەنى - ئەوكاتەى ناين يەكانگىرى دەمارگىرى دەبىت ھەم قەيرانە نىوخۆيەكانى سىستەمە كۆمەلەيەتییەكە چارە دەكات ۋ ھەمىش لە بەرامبەر بە ئەۋىترى دەرەكيدا پتەو ۋ بەھىزى دەكات^(۹۸۸)، ئەمە رىك لە ھەلۆيستى دوو لە سەرۆكانى كورد لە سۆفى عەلى كورى شىلويە لە سەدەى چوارەمى كۆچيدا دەرەكەوى؛ دەلەين ئەوان لە خۆشەويستى ئەو سۆفىيە ھەريەكەيان كچى خۆى ۋ

(۹۸۷) يگەرپەو بۆ: الأضطخري: مسالك، ص ۹۰. الجيهاني: أشكال، ص ۱۲۳.

(۹۸۸) المقدمة، ج ۲، ص ۵۲۷-۵۲۸.

ههزاران سهره مه‌ری پێشکەش کردووه^(٩٨٩). ئەو کارەى ئەم دوو سەرۆک خێڵەش، لە چوارچێوەى ترادىسیۆنى باوى کۆمەڵایەتى، ئاماژەى بۆ بەخشىنى "سەرمايه‌ى ره‌مى - شه‌ره‌ف" و "سەرمايه‌ى ئابورى" خێڵەکانیان، ئەم دووانەش لە سهره‌کىترين ئەو کۆله‌گانه‌ن که قه‌واره‌ى خێلى له‌سەر بونیادنراوه و دانى به‌دهستى شىخى سۆفى مانای گوێپايله‌لى ته‌واوه بۆ ئەو کهسه و رازىبوونه به‌هر بریارێک که له‌و ده‌ربچێ.

بێگومان ئەو متمانه‌یه‌ى سۆفى له‌نىو کۆمەڵدا دروستى کردووه، کارىگه‌رى هه‌یه به‌سەر ئەو نه‌رکه‌ى به‌ شىخى سۆفى ده‌سپێردى، نه‌ویش رۆلى نوێنه‌رايه‌تى کردنى کۆمەڵه‌ له‌به‌رامبه‌ر به‌ ده‌سه‌لاتى سیاسیدا، سۆفى چاره‌ڕێتى نه‌وه‌ى لى ده‌کړى له‌ هه‌ر قه‌یرانىکى نیتوان ئەم دوو لایه‌نه رۆلى چاره‌سازى هه‌بى، به‌تایبه‌ت پاراستنى کۆمەڵه‌ له‌ جه‌ور و سته‌مى ده‌سه‌لاتداران، به‌مه‌ش ده‌بى سۆفى له‌ حاله‌تى رووبه‌رووبوونه‌وه‌ى ئەم ده‌سه‌لاتدارانه‌ دا. له‌ زه‌مه‌ینه‌ى کوردیدا، نمونه‌ى چه‌ند رووبه‌رووبوونه‌وه‌یه‌ که‌مان له‌به‌رده‌ستدایه، ره‌نگه‌ هه‌ره‌ دیاریان ه‌ی نه‌بویه‌کرى کورێ مه‌مشاده له‌گه‌ڵ سوپای "زه‌یارىیه‌کان - الزیاریون"، له‌ کاتى ه‌یرشيان بۆ سه‌ر شارى دینه‌وه‌ر له‌ سالى (٣١٩/ک/٩٣١ز) و ئەو کوشتار و وێرانکارى به‌سه‌ر شاره‌که‌یان داھێناوه^(٩٩٠)، به‌پێى مه‌سعودى میژوونوس(م/٣٤٦ک/٩٥٧ز)، ئەو سۆفیه‌ خۆى و قورئانه‌که‌ى ده‌چێته‌ به‌رده‌م سوپاکه‌ و داوايان لى ده‌کات ده‌ست له‌و کوشتاره‌ هه‌لگرن^(٩٩١)، بێگومان هه‌لبژاردنى سۆفى وه‌ک نوێنه‌رى شارێک ده‌ریده‌خات چه‌نده‌ پێرۆزى و سه‌رمايه‌ ره‌مزیه‌که‌ى هه‌ژموونى به‌سه‌ر فه‌زای شادا هه‌بووه، وه‌ک پێشتریش بینیمان هه‌مان ئەو هه‌ژموونه‌ى له‌رووى ئایینییه‌وه‌ هه‌بووه و ده‌یتوانى بریار له‌سەر چاره‌نووسى که‌سانێک به‌دات له‌گه‌ڵ تیگه‌یشتنى ئەو له‌ سۆفیگه‌رى رێک نه‌ده‌هاتنه‌وه‌ و له‌ شادا ده‌رى ده‌کردنه‌ ده‌ره‌وه^(٩٩٢)، بۆیه ئەو نوێنه‌رايه‌تى کردنه‌ش ئاماژەى بۆ متمانه‌ى سۆفى به‌ ده‌سه‌لاتى خۆى بۆ رازى کردنى ه‌یژێک که ره‌نگه‌ سه‌نگێک بۆ پێرۆزى سۆفى و ده‌سه‌لاته‌که‌ دانەنێ. هه‌رواش ده‌رچوو؛ به‌ قسه‌ى هه‌مان میژوونوس بى کوره‌که‌ى مه‌مشاد له‌لایه‌ن زه‌یارىیه‌کانه‌وه

(٩٨٩) ابو الحسن دىلمى: سیرت، ص ٢٠٣. محمد معصوم شیرازی: طرائق، ج ٣، ص ٤٨٩.

(٩٩٠) بۆ زانیاری زیاتر له‌سەر ئەم رووداوانه‌ بگه‌ڕێوه‌ بۆ: الأصفهاني: تاريخ سني ملوك الأرض و الأنبياء،

منشورات دار مكتبة الحياة، بيروت، ١٩٦١، ص ١٥٩. زرار صديق توفيق: الكورد، ص ١٥٢-١٥٥.

(٩٩١) مروج، ج ٤، ص ٣٧٩-٣٨٠.

(٩٩٢) بگه‌ڕێوه‌ بۆ به‌شى سێهه‌مى ئەو توێژینه‌وه‌یه‌.

سەرى پەلدر^(۹۹۳)، شارىش كەوتە بەردەم ھېرش و دووچارى كارلكارى و مال ويرانى زۆر دەيتەو. ليرەو دەتوانين بلّين ئەگەر سۆفى توانيويەتى ھەژموونى بەسەر دەسەلاتى نىوخويىدا ھەبى، ئەوا ھىشتا نەيتوانيو ھەمان ھەژموونى بەسەر دەسەلاتى سياسى وەك گشتىك لە زەمىنى نىسلامى ھەبى، بەتاييەتى كە ھىشتا سۆفيگەرى خۆى خەسلەتى ھەمەگىرى نەبوو.

بىنگومان لەگەل برەوسەندن و بەرفەرەبوونى سۆفيگەرى، ئەو ھەلوستە سياسىيەش — ئەگەر دەيوست لە زەمىنە كۆمەلايەتییەكاندا بەردەوامى بە بوونى خۆى بدات — دەبوو بە بریارەكاندا بچیتەو و بە جۆرىك لە گوپرايەليەو سەردەرى لەگەل گەورە سۆفياندا بكات، لەگەل باباتاهىرى ھەمەدانى و ياورەكانى لە بەردەم ئەو ھەمەگىرەبوونى سۆفيگەرى و ھەژموونى بەسەر كايەى سياسى گشتگىر دابىن، كايەيك كە دەچیتە نۆ ئەو بازە باوەردارىەى تىيدا شىخى سۆفى دەسەلاتى خۆى پيادە دەكات. راوەندى دەگىرپتەو كاتىك طوغرل بەگى سلجوقى لە ھەمەدان رووبەرپووى ھەريەك لە باباجەغفەرى ھەمەدانى، شىخ ھەمشا، باباتاهىر ھەمەدانى بۆتەو، دەستى ماچ كردوون و داواى نزا و پارانەوى لى كردوون، لەو كاتە باباتاهىر پرسى چۆنيەتى ھەلسوراندنى كاروبارى جفاكى نىسلامى لە سولتان كردو، ئەويش رايگەياندەو ئەو دەكات كە باباى سۆفى پىي بلّى. باباتاهىرش لە چوارچيوى دەقى قورئانيەو نامۆزگارى دەكات و داواى لى دەكات بەپىي نايەتى {خودا فرمان بە دادپەرورەى و چاكە دەكات}^(۹۹۴)، فرمانرەوايى بكات^(۹۹۵).

بىنگومان ئەو بەسەرھاتە ناماژيە بۆ پاىەى بالاي سۆفى لە دىدى سولتانىكى بەھىزى وەك طوغرل بەگەو و بالادەستى بەسەر بریارەدەستانى سياسىدا، ھەروەھا رەنگدانەوى ئەو تىروانىيە كە سۆفى بۆ شىوئەى ويستراوى دەسەلات ھەيەتى. لەلايەكى ترەو بەكارھىنانى دەقى قورئانيى لەلايەن سۆفى وەك نامرازيكى گوزارشتى شەرى — وەك تويزەرىك وايلىكەداتەو^(۹۹۶) — ناماژيەكى روونە بۆ ئەو فەرھەنگە سياسىيە شەرىيەى ھەردوولا (دەسەلاتدار، سۆفى) لەسەرى كۆكن و پىيەو پەيوەست، ئىدى ملكەچى دەسەلاتدار بۆ بابا و

(۹۹۳) مروج، ج ۴، ص ۳۸۰.

(۹۹۴) { إن الله يأمر بالعدل والإحسان }، سورة النحل، الآية (۹۰).

(۹۹۵) راحة الصدور، ص ۹۸-۹۹.

(۹۹۶) حید دباشى: شرایط تاریخی تصوف ایرانی در عصر سلجوقی، در: میراث تصوف، ج ۱، ص ۱۹۴-۱۹۵.

به کارهیتانی پهیچی نایینی وهك دهنگ و گوتهی خودایی، جیهانیکی خه یالی پیرۆز ده خولقیتن و شهرعییه تی پڠ ده دات.

ئهو غوونانه به مانای ئه وه نییه سۆفی هه موو جارێك چۆته ژێر باری داخوازییه كانی جفاك له دهسهلاتی سیاسی، به تاییه تیش ئه و كاتهی، به به هانهی ئه و پابه ندیهی به دهسهلاتی خوداییه وه ههیه تی، هه موو سه ره ده ریه کی له گه ل دهسهلاتی سیاسی ره تکر دۆته وه؛ بۆیه نه گه ر ده بینین خه لگ ده چنه لای كه سینکی وهك نه بو محمه دی شه نه کی تا دهسهلات رازی بکات هاوکاریمان بکات، ئه و داخوازی خه لکه كه پشتگۆی ده خات و راید هه گیه نه ئی ده بی هه ر داواکارییه کی مرۆفانه له چوارچێوه ی لۆژیکی په یوه ندیی نیوان مرۆف و خودا وه بی؛ مرۆفیک كه، بۆ پتووستیه كانی چاوی له ناسمانه نهك له دهستی خه لگ و خودایه کیش كه ناگاداری مرۆفه كانه^(٩٩٧)، نه مه جوریکه له په یوه ندی - به پیتی راڤهی باوی نایینی - وا له خه لگ ده کات پتووستیان به دهسهلاتدار نه بی بۆ فه راهه مکردنی داواکارییه ژیا نییه کانیا ن و پشت به توانا و قه ده ری خودایی بهیستن، ئیدی شه نه کی سۆفیا ن نامۆژگاری ده کات خۆیا ن له و كه سانه ش به دوور بگرن كه هه زی دهسهلاتیا نه یا ن هه یه و به و ئاراسته یه کار ده کهن^(٩٩٨).

هه رچۆنیک بی ت له وه ناچی جفاك به وه رازی بووبی ئه رکی سۆفی له بواری دهسهلاتداریتیدا له چوارچێوه ی نیوه ندگیریدا بمیتته وه و ته نیا دهسهلاته کی ره مزیی - نایینی بی، به لکو - كه م تا زۆر - کاری کردوه بۆ به کرداری کردنی ئه و دهسهلاته، به دهسته واژه یه کی تر ئه و پتووستیه به دهسهلاتی ره مزی سۆفی و نواندنی دهسهلاته کی له به رامبه ر به دهسهلاتی سیاسی - کرده کی، له یاده وه ری دهسته جه معیدا جڼگیر ده بی و پرۆسه ی وینا کردنی سۆفی سه رکرده ده ست پتده کات، پرۆسه یه ک كه هه م گه لی سۆفیا ن و هه میش ئه و ناوه ند ه کۆمه لایه تی و گرۆ نایینییه ی پابه ندی پیرۆزیه کانیا ن کار بۆ مه یسه ربوونی ده کهن. بیگومان ئه و کایه نایینییه ی رڼگه به و رۆله ی سۆفی بدات "جیهاد کردن"، به تاییه ت نه و رووخساره ی كه بریتیه به له جهنگان له گه ل دژه دینان و هه ولی بلاو کردنه وه و چه سپاندنی به ماکانی ئه و دینه. به لآم ئه و چاوه روانیه به جیهادی سۆفی رووبه رووی تیزیککی به نه ره تی

(٩٩٧) التادفی: قلاند الجواهر، ص ٨٠. الوتری: روضة الناظرین، ص ٢٧. النبهانی: جامع کرامات الأولیاء،

ضبطه و صححه: عبد الوارث محمد علی، ط ٢، دار الکتب العلمیه بیروت، ٢٠٠٢، مج ١، ص ٣٨٨.

(٩٩٨) الشطنوفی: بهجة الأسرار، ص ١٩٥.

ئەوان دەبىتتە، كە جىھادى لە دووتۇپى جەنگان و بەرەنگارىبونەۋەى ئارەزوۋە دەروونىيەكان جى كۆتۈتەۋە ۋەك لە باسى ھزرى بابا طاھردا بىنىنمان، ئىدى لەۋىدا جىھاد كۆرۈن شەپرى دەروونە، ۋەك دوژمنى سەرسەختى مۇۋەققان و ئەۋ ھىزە تارىكەيە كە ئەۋ مۇۋقانە بەرەۋ كوفر و لەپى لادان دەبات^(۹۹۹).

بەللام ئەۋ يادەۋەريەى ئامازەمان بۆ كۆر، كار دەكات بۆ گۆرپىنى ماناكانى جىھاد بۆ جىھادىكى كۆرەكى و بەرجەستە كۆرۈنى كەسىتى "سۆفى مۇجاھىد"، كە دەتوانى لە برى دەسلەتدارى سىياسى رىبەرئىتى جفاك بىكات، تەننەت گۆرپانى كۆمەلەيتى — ئايىنى بەرچاۋ جى بىكات. لە دەقە مېژۋويەكانى تايىبەت بە قۇناغى لىكۆلەينەۋەكە شىتەكى ئەۋتۆمان لەسەر ئوۋنەى سۆفى مۇجاھىد لە پانتايى كۆرۈپدا دەست نەكەۋتوۋە، بەللام دەقەكانى دواتر و لە نىۋ دەقە ئايىنىيەكاندا ۋىتەى لەمۇرە سۆفيايەمان ھەن، ۋەك لە ھالەتى پىرۆز شاھ زەرىن كولاھ كۆردى سىنجانى باپىرە گەۋرەى شىخ سەفەدىنى ئەردەبىلىدا بىنىمان، كە نەك ھەر بەتەنھا سۆفى بوۋە، بەلكو سەركردەى سۇپاي كۆرەكانىشە لە شەپ كۆرۈپدا دژ بە زەردەشتىەكانى ھەرىتى ئازىزىجان و بە مۇسلمان كۆرۈپدا^(۱۰۰۰)، بىنگومان شەپەكانى شاھخوشىن لەگەل چەندەن گروپى لەپىلادەر و دەرچوۋ لە ئايىنى دروست^(۱۰۰۱)، دەچىتە نىۋ ھەمان چوارچىۋە. لە ھەردوۋ ئوۋنەدا ئەۋەى بەرچاۋ بى مېژۋويى و نامىژۋويى و راستى و ئاراستى روۋداۋەكان نىيە، ئەۋەندەى بەھاي روۋداۋەكانە لە دامەزراندنى باۋەر لە ئاستى دەستەبۇر (سۆفى خۇيان) و كۆمەل (لىرەدا پەپەرەۋانى تەرىقەتى سەفەۋى و ئەھلى ھەقەكان ۋەك ئوۋنە). ئەمە جەختكۆرەۋەيە لەسەر ئەۋەى پىتى دەگوتىرى رىبەرى رۇخانى، كە ھەر تەنھا رىبەر و كەسايەتتەكى ئايىنى نىيە و باۋەردارىشى ھەر بە قسە نىيە، بەلكو كار و گۇفتارە. ھەر ئەمەش ۋادەكات بىنە كەسى سەروۋى شوپىن و كاتەۋە و لە نىۋ مېژۋويى ئايىنىدا ئەۋ بەردەۋامىيەيان ھەبى.

(۹۹۹) بۆ ۋەدەكارى زىتى ئەۋ تىزەى سۆفيايە لەمەر جىھاد كۆرۈن بگەپتە بۆ: مۇھەممەد الرەھمانى: الجىھاد، ص ۱۱۶-۱۲۱.

(۱۰۰۰) ابن بىزاز: صفوة، ص ۷۲.

(۱۰۰۱) سەرنەنجام، ل ۱۹، نعمە اللە جىھون آبادى: شاھنامە، ص ۲۷۹-۲۹۷. و نىفانۇشا: پىتەرەۋانى راستى، ل ۱۶۰-۱۶۱.

٤- سۆڧيگەرى و بەرھەمھېنانى پىرۋىزى لە ئاستى مىللىي:

بەخشىنى ئەركى كۆمەلەيتى بە سۆڧيگەرى، بەۋە ناۋەستى پەيۋەندى ناۋەندە كۆمەلەيتىيەكە بەۋە كەسايەتتىيەنە لە چوارچىۋە سەرسام بوون و پەيرەۋىرىدى رىبازەكەيان لە باۋەردارى و بەكاربردنى پىڭگە ئايىنىيەكەيان ۋەك كەردەيەكى دەسەلەتتىيەنە بىيىتتەۋە، بەتايىبەت كە تىڭەيشتىنى كۆمەلەيتى ھەمان ئەۋ تىڭەيشتەنە نابى كە ئەۋان بۆۋ خۇيان و ھزەرەكەيان ھە. . بەشە زۆرەكەي كۆمەلە لە ئاستى روۋخسارى دەرەۋەي دياردەكە دەمىنىتتەۋە و دەكەۋىتتە ژىر كاريگەرىي دەرەكەۋتەكانى، جا چ ھەلسەكەۋتە رۆژانەي سۆڧى بىت، يانىش جۆرى بەرھەمھېنانى بۆ پىرۋىزى و وىناكردنى پەيۋەندىيان بە بۋارى خودايەتى و نواندىنى كەردەكەيانەي ئەۋ پەيۋەندىيە بىت.

لېرەۋە ئەۋان كۆمەلەتەك ئەرەك دەخەنە سەر شىخى سۆڧى، كە ئامازەن بۆ مەتەنە و چاۋەرۋانى كۆمەلەيتى لە رەھەندى پىرۋىزى كەسەيتىيەكەي، ئەمەش زىياتر خۇي لە خۇيىندەۋەي مىللىيەنەي كەردەي كەرامەتتۋىنى دەبىيىتتەۋە؛ ئەۋ رەھەندەي نەك ھەر ۋەك كەسەيكى چاكساز و رىنىشانەر لە بۋارى ئايىنى — رەۋشتىدا نىشانىيان دەدات، بەلكو لەۋ كارانەشياندا لە كەسانى تىرى ۋەك فەقىھ و ۋاعىز جىاۋاز دەبن. ئەگەر سۆڧى تۋاناي نواندىنى كەرامەتى بە تەنيا يانىش لە نىۋو بازەنەي پەيرەۋىكارانيدا ھەيە، ئەۋا دەبىي ھەمان كەردار لە بەرۋەۋەندى ناۋەندە كۆمەلەيتىيەكە ئەنجام بەدات، ئەۋەي ناچار بەۋە كارەشى دەكەت ھەر ناۋەندەكەيە؛ ئەۋەتا كاتى خەلكى كىرماشان دوۋچارى مەينەتى ۋەشكە سالى و بى بارانى دەبنەۋە، ھانا دەبنە بەر شىخەيكى سۆڧى تا بۆيان بپارەتتەۋە و باران بپارەي^(١٠٠٢)، ھەرۋەھا دەبىيىن ھەندەك لە شىخەكان ئەرەكى نوژداريان دەخەيتە پال و نەخۇش چاك دەكەنەۋە^(١٠٠٣)، دەشەلەن شەنبەكى ھەردوۋ جۆرى نەخۇشى دەرۋونى و جەستەيى چارەسەر دەكرد^(١٠٠٤). ئەمەش ئامازەيە بۆ باۋەرى رەھاي خەلك بەۋە شىخانە و لە قۇناغە دەرەنگەكانى ھزەرەكەدا و تا ئىستاش چاككردەۋەي نەخۇش دەبىتتە ئەرەكىكى سەرەكى شىخى سۆڧى، بىگومان ئەمەش لە بنەپەتدا لەۋ وىنايەۋە سەرچاۋە دەگرى كە سۆڧى خۇي پزىشكى خۇيەتى و تۋانىۋىيەتى

(١٠٠٢) الأنصاري: طبقات الصوفية، ص ٣٧٤.

(١٠٠٣) سبط ابن الجوزي: ذيل، ص ٣٨٠.

(١٠٠٤) الشطنوفي: بهجة الأسرار، ص ١٩٦. الوتري: روضة الناظرين، ص ٢٦.

دەروونی لە خواروخیچیه کانی دنیا دەریاز بکات، ئیدی ئەو کارهی بۆ چاره کردنی هەم دەردە کۆمەلایەتییه کان و هەمیش نەخۆشییه فسیۆلۆژییه کان دەخریتە گەر^(١٠٥)، تا وایلیدیت باوەربوون بە پیرۆزیی شیخ تەواوی سنوورەکانی باوەرداری دەبەزیت و ئەو پیرۆزیه هەژموونی رەهای بەسەر خەڵکە کەوه دەبێ و بەو شیویه ئاراستە دەکری ئەوان دەخوازن.

ئەرمکی کەرامەتئوتنی - کۆمەلایەتیانەی سۆفی هەر لەو قۆناغەدا نابێ کە ئەو لەژێراندایە و بە مردنی کۆتایی نایەت. بەدەستەواژەیهکی تر وەنەبێ مەرگی سۆفی دواين خالی میژووی نامادەیی ئەو بێ لە زەمینە کۆمەلایەتیدا، بە پێچەوانەوه دەقەکان پێمان دەلێن لەوتۆه میژووییهکی تری نایینی دەست پێ دەکات کە ئەو زەمینەیه رووداوه کانی دەستنیشانکردووه و رەنگدانەوهی هەمان پرۆسەی بەرهمهههتانی پیرۆزییه لە ناسته گشتگیرە کەیدا، ئەو ناسته تیایدا مەرگی سۆفی سەرەتایه کە بۆ نواندنی کەسیتی ناسایی و پیرۆزکراوی سۆفیانه بەتایبەت توانا کەرامەتییه کانی، لە پێناو بەردەوامیدان بەو شیوه باوەرێ نایینییه لە ساتی زیندوو بوونی ئەودا لە ئارا بووه. بەجۆرێک کە پیرۆزیی شیخ و جێکردنەوهی لە چوارچێوهی رۆلێکی دیاری کۆمەلایەتی بەو مەرگە کردە کیه کۆتایی نایەت، بەلکو ئەمە خالی دەستپێکی پەنەندییهکی تری نیوان ناوەندە کۆمەلایەتییه کە و یادی ئەوه.

بەر لە هەموو شتی، مەرگی سۆفی رووداویکی ناسایی نییه؛ ئەمە مەرگی کەسێکە وای وێناکراوه بوونیکی ئەزەلیانەی هەبووه، بەومانایه چاوپێتی ئەوه نەدەکرا کەسێک ئەوه نەدە رۆحانی و پیرۆز بێ، وەك خەڵکیکی ناسایی کۆتایی پێ بێ، بۆیه کە دەمڕێ باوەرێ میلیی دەیهوێ وەك دیاردەیهکی ناسایی - نایینی بێخاتەرۆ، ئەوه تا دەلێن بە مردنی ئەبۆبە کری هاواری نەك هەر مەژۆه کان بەلکو جنۆکە کانی بۆ گریان و خەڵک گوێی لە فیغانیان بووه^(١٠٦).

بێگومان ئەستەمی قەبولکردنی مەرگی سۆفی وای دەکات ئەو شۆینە لیشی دەنێژێ، کە گۆرە کەیهتی، لە هی خەڵکی تر جیاواز بێ، خەڵک دێنە سەری و ئەو سەردانەش تێکەڵ بە سرووتی کۆمەلایەتی دەبێ؛ وەك ئەوهی دان نەنێن بە مەرگی واقعیانەی سۆفی و هەولبەدن نا واقعیانە بە زیندوویی بهێلنەوه. لێرەوه دەبینین گۆری زۆربەي ئەو گەوره سۆفیانهی بە

(١٠٥) لەمبارەوه بگەرێتە بۆ: Louis Massignon: Essai, p. 103.

(١٠٦) الشطنوفی: بهجة الأسرار، ص ١٩٣.

دریژایی به شه کانی توژیتهوه که باسمان کردوون، له دوای خویاندا مەزارگای ناوه‌نده کۆمه‌لایه‌تییه که بوونه^(۱۰۰۷).

ئەوێ جینگە تییینییه هەر خەلکە ئاساییه که نا، بەلکو له نێو دەسته‌بژی‌شدا، بە‌تایبەت ئەوانە سۆفیگەریان وەک کایه‌یه‌کی ئایینی پێ قەبول بووه، هەمان هەلوێستیان لەو گۆرانه هەبووه و سەردانیان کردوون^(۱۰۰۸). ئەک هەر ئەمە بەلکو له قۆناغی دره‌نگی میژووی سۆفیگەری، دە‌لێن سۆفییه‌کان بەر له مردنیان کردە پیرۆزکردنی گۆری داها‌تووی خۆیانیان دەست پێ‌کردووه، وەک لە‌لای هاواری دیاره؛ ئەو هیشتا لە‌ژایانه رایده‌گه‌یه‌نێ شۆینی ناشتنی پیرۆزیه‌کی ره‌های ده‌بی، ئەوێ سەردانی ئەو شۆینه بکات ناگری دۆزه‌خ نایسو‌تینی^(۱۰۰۹). باوه‌ری له‌و‌جۆره ئەک هەر ئەرکی گۆر ده‌گۆرێ، بەلکو کار بۆ دامە‌زراندنی شۆیه‌کی تازه‌باوی باوه‌رداری ده‌کات، که سەرباری متمانه‌ی ته‌واو به‌ که‌سی سۆفی سنووری ئەو بازنه بە‌رتە‌سکه‌ی شه‌ریعت ده‌وری ژایانی مرۆ‌قه‌کانی پێداوه فراوان ده‌کات.

راگرتنی یادی ئەو شیخانه له‌ میانه‌ی پیرۆزکردنی گۆره‌کانیان هەر له‌ چوارچێوه‌ی باوه‌ربوون و ریزگرتن و هه‌ولێ به‌ نه‌مری هیشتنه‌وه‌ی کرده‌وه‌کانیان نامینیته‌وه، بە‌لکو کۆمه‌لێک ئەرکیشی ده‌خړیته‌ پال، که ره‌نگه له‌ ژایانی به‌ر له‌مه‌رگیدا بۆی ئە‌نجام دابن، ئەو ئەرکانه‌ش جه‌خت له‌سه‌ر تی‌گه‌یشتنی ئەوان له‌ نه‌مری و ناماده‌یی سه‌روو مه‌رگی ده‌که‌نه‌وه، لەو باره‌دا هه‌لوێستی خەلکی ورمێ له‌ گۆری گه‌وره سۆفییه‌کی شاره‌که‌یان ئە‌بویه‌کری کۆری یه‌زدانیار غوونه‌یه‌کی گرنگه؛ سیله‌فی ده‌گێ‌رتنه‌وه: ((له‌ ورمێ پیاوێکی خیزاندار هە‌بوو، سه‌د دیناری هە‌بوو له‌ شۆینی‌کدا شار‌دیه‌وه و سه‌فه‌ری کرد. که گه‌رايه‌وه شۆینه‌که‌ی نه‌دۆ‌زیه‌وه، بۆیه‌ چووه‌ لای گۆری شیخ ئە‌بویه‌کری کۆری یه‌زدانیار و دوو ر‌کات نوێژی کرد و ده‌ستی به‌ گریان و پارانه‌وه له‌ خودا کرد، چاوی چووه‌ خه‌وه‌وه و له‌ خه‌وندا أبو بکری بی‌نی پێی گوت برۆ فلانه شۆین و پاره‌که‌ت بیه‌وه. کابرا به‌ناگا هات و چووه‌ شۆینه‌که‌ و ئەو پاره‌ی هه‌شاری دا‌بوو ده‌زیه‌وه))^(۱۰۱۰).

(۱۰۰۷) بروه‌نه‌ پاشکۆی ژماره (۳).

(۱۰۰۸) بۆ نمونه: السمعاني: التحبير، ج ۱، ص ۲۳۶. السلفي: معجم، ص ۳۴۲.

(۱۰۰۹) التادفي: فلانده‌ الجواهر، ص ۷۸. الشعراني: طبقات، ص ۱۹۶.

(۱۰۱۰) معجم، ص ۱۱۵.

رووی ناوه‌وی ئەو گێڕانەوه‌یه پێمان دەڵێ مرۆڤەکان لەلای گۆڤری شێخانی سۆفییەوه، دەچنە نێو هەمان بازەنە پیرۆزی کە ئەمانی تێدا یە و لە دەرەوه‌ی ئەو تەرزی شۆتێدان کە لە ژبانی رۆژانەیاندا تێیدان. گۆڤری کۆری یەزدانیار و هاوشتیوه‌کانی، ئەو پانتاییه‌ شۆتییەیه کە بەسەر تەواوی شۆتێ ناساییه‌کان ڕادەگات و لە نەناسراوه‌وه‌ ده‌یانکاته ناسراو و پیرۆزی خۆی بەسەریاندا دەپڕژێت. هەر بۆیه ئەو "شۆتێ - گۆڤر" دەبێتە یەکەیه‌کی رۆحانی جێگیر و سەنتەرێک کە بەپێی پێداویستیی رۆژانە کارا یاخود نا کارایه‌، بەلکو ئەمە شۆتێ سەرەکی زانیی راستییەکانه‌، کە بوونیکی حەقیقه‌تیانە یە هەیه‌ و تەواوی شۆتێکانی تری دەروربه‌ری درێژبوونه‌وه‌یه‌کی بێ شۆه‌ی ئەون^(١٠١١).

بێگومان ئەو پیرۆزی شۆتێ ده‌یکاته ئەو پانتاییه‌ی ئەرکە کۆمه‌لایه‌تییه‌کە ی تێدا به‌ ئەنجام ده‌گه‌یه‌نێ، هەر وه‌ها ناماده‌یی سۆفی له‌وێدا - کە ناماده‌یییه‌کی وێناکراوه‌ - به‌رجه‌سته‌ ده‌بێ و خه‌سله‌تی واقیعیانە به‌ کرده‌وه‌ی دواي مەرگی ئەو ده‌به‌خشێ. ئیدی ئەوکاته شۆتێ که ره‌هه‌نده‌ زه‌مه‌نییه‌که ده‌به‌زێت و په‌یوه‌ست نابێ به‌ ماوه‌ی کورتی پاش مردن، به‌لکو له‌ ماوه‌ی درێژی میژوویدا خه‌سله‌ته‌ پیرۆزییه‌کە له‌ده‌ست نادات، وه‌ک له‌ هه‌لوێستی شێخ صه‌فیه‌دینی ئه‌رده‌بیلی له‌ گۆڤری هەمان سۆفی، واتا ئەبویه‌کری کۆری یەزدانیار، دواي تێپه‌ربوونی نزیکه‌ی چوار سده‌ به‌سەر مەرگی ئەوه‌ی یه‌که‌م^(١٠١٢)، یان له‌ هه‌لوێستی ده‌سه‌لاتدارانی مه‌غۆلی له‌ گۆڤری ئەبولوه‌فا^(١٠١٣)، به‌روونی دیاره‌. ته‌نانه‌ت مانه‌وه‌ی هه‌ندیک له‌و گۆڤرانه‌ به‌ پیرۆزی تا ئەو رۆژگاره‌ی ئیستامان، وه‌ک - ئەوه‌نده‌ی ناگادار بین - گۆڤری باباته‌هیری هه‌مه‌دان له‌ هه‌مه‌دان^(١٠١٤)، گۆڤری شێخی هه‌کاری له‌ گوندی دێره‌ش نزیک به‌ "نامیدی - العمادیه‌"^(١٠١٥)، گۆڤری ئەبولوه‌فا له‌ به‌رامبه‌ر به‌ شاری کوت له‌ به‌ری

(١٠١١) له‌باره‌ی ئەو مه‌غزایانه‌ی شۆتێ پیرۆز، له‌ میژووی نایینی به‌گه‌شتی، بگه‌ڕێه‌ بۆ: مرسیا الیاد: المقدس و المدنس، ترجمه‌: عبد الهادی عباس، دار دمشق، دمشق، ١٩٨٨، ص ٢٥-٥٣.

(١٠١٢) ابن بزاز: صفوة، ص ٧٦٣-٧٦٤.

(١٠١٣) رشید الدین فضل الله: تاریخ مبارک غازانی - داستان غازان خان، بتصحیح و اهتمام: کارل یان، مطبعة ستیغن اوستن، هرتفورد، ١٩٤٠، ص ١٤٣، ٢٠٣-٢٠٤.

(1014) V.Minorsky: Baba – Tahir, EI, Vol.I, P.841-842

(١٠١٥) أنور المانی: الأکراد، ص ٧٥-٧٦.

روژئاوای دیجلهوه^(۱۰۱۶)، به لگهیه کی پروونه له سەر پرۆسه پڕۆزکردنه که به گشتی، به تایبەت دامەزراندنی شوێنی پڕۆز وەک نه گۆڕێکی دەرەوهی زەمەن.

دواچار، ئەو ئاراستەیهی خۆپندنهوهی کەسیتی سۆفی، چاره‌پێی ئەوهی لێ ده‌کرێ کاریگه‌ری به‌سەر جوړ و شیوهی ئەو هزره‌ی له‌پاشی ده‌مینیته‌وه هه‌بێ، به‌تایبەت له‌ قۆناغه‌ دره‌نگه‌کانی میژووی دیارده‌که، که ئەو پابه‌ندی هزریه‌ی له‌سه‌ره‌تادا هه‌بیه‌وه نایمێنێ. هه‌ر بۆیه له‌م روانگه‌یه‌وه ده‌شێ به‌ کۆمه‌لایه‌تیکردنی سۆفیگه‌ری وەک مه‌ترسییه‌ک به‌سەر توانای کایه‌ نایینییه‌که له‌ خۆبه‌رهمه‌پێتان و گه‌شه‌سەندنی ناوخۆیی و هیشتنه‌وهی له‌ سنووری رووخساره‌ سه‌ره‌کییه‌کانی بیه‌نین، لایه‌نی که‌م له‌ روانگه‌ی ئەوانه‌ی به‌توندی پابه‌ند به‌ سنووره‌کانن.

له‌ به‌رامبه‌ردا، به‌ کۆمه‌لایه‌تیبوون و رازی بوون به‌و رۆڵه‌ی له‌و ئاسته‌دا به‌ سۆفی ده‌به‌خشرێ، رێگه‌ خۆشکه‌ره‌ بۆ جێگیربوونی سۆفیگه‌ری وەک شیوه‌ باوه‌ڕێکی هه‌مه‌گیر، به‌تایبەت ئەو کاته‌ی زیتر ره‌هه‌ندی که‌رامه‌تنوێنی — کۆمه‌لایه‌تی زه‌ق ده‌بیته‌وه و په‌یه‌نده‌یی نێوان کەسیتی سۆفی و ئەرکی کۆمه‌لایه‌تی وێنا‌ی میلی‌ی ئەو ده‌باته‌ پله‌یه‌کی بالا‌وه. به‌مه‌ش له‌ قۆناغه‌کانی دواتر متمان‌ه‌ی کوردان به‌ شیخه‌کانیان ده‌بیته‌ بابه‌تێکی ئایینی سه‌رنج ڕاکێش^(۱۰۱۷). بێگومان ئەمه‌ش کاریگه‌ری دوورمه‌ودای له‌ میژووی بیروباوه‌ڕی کوردیدا ده‌بێ، له‌ گۆڕینی سۆفیگه‌ری له‌ دیارده‌یه‌کی نایینییه‌وه بۆ ئایینێک له‌خۆیدا.

(۱۰۱۶) مسته‌فا جه‌واد: هۆزی له‌بیرکراوی گاو‌ان، ل ۵۰.

(۱۰۱۷) هه‌ر بۆ نمونه‌ بڕوانه: الغزالي: إحياء، ج ۱، ص ۸۳. المناوي: فيض‌ القدير، ج ۴، ص ۱۸۵.

ئەنجام

سەرھەلدان و جىڭگىر بونى سۆڧىگەرى لە پانتايى كوردى لە چەند سەدەى يەكەمى كۆچىدا، مېژووى گەشەسەندنى ئايىنى بە ئاراستەيەكى جىاوازدا بردووه و لە زۆر باردا تىڭەيشتنى مەزقەكانى ئەوى بۆ باوەر و باوەردارى لە قالب داوه. بىنگومان ئامادەيى ئەو دياردە ئايىنىيە، كەم تا زۆر، پەيوەست بووه بەو بزوت و رىبازە ئىسلامىيانەى لە پانتايىيەكەدا چالاک بوون، بړىك لەو بزواتانە لە ماوەيەكى ديارىكراوى زەمەنىدا سەرھەلدان و سنوورى تەشەنەكردنى بەرزەفت كړدووه. هەندىكىشيان لەگەل تىڭەى ئايىنى خۆياندا گوڭخاندويانە و لەو رىڭگەيەوه خۆيان بەيان كړدووه، سۆڧىيەكانىشى — تا ئەو كاتەى ويستويانە لە پانتايىيەكەدا ئامادەيان هەبى — پەيوەست بوون بەو بزوت و دەرکەوتانەوه و وەك پاشخانىكى شەريەتیی لە گوزارشتكردنيان لەو حەقىقەتەى بانگەشەيان بۆ دەكرد، بەكارىان هێناوه.

دەستپىكى سۆڧىگەرى لە ولاتەكەدا تەمومژاوى و ناروونە، ئەگەرچى چەند كەسايەتییەكى ولاتەكەمان هەيە لە دەستەى يەكەمى سۆڧىيانى جيهانى ئىسلامى نزيك بوونە، ئەوان لەلايەك هېچ پەيوەندىيەكى تەواوكارى لە نۆوانيان نىيە و بەرھەمە ھزرىيەكانيان ناديارە، كەچى لەلايەكى ترەوه هەندىكيان لە نۆو يادەوهرى جفاكدا پارىزراون و بەشپىك لەو خەيالىدانەيان پىكھيتناوه كە كولتورى ئايىنى كوردى كارى پى كړدووه. لەگەل ئەوەشدا بۆمان دەرکەوت كە ئەو شۆينەى كوردستان كە بۆتە بنكەى سەرەكى سەرھەلدانى سۆڧىگەرى، رۆژئاواى ھەرىمى چيايە، ئەوى بە ھۆى نزيكى لە بنكەكانى دەرکەوتنى سۆڧىگەرى لە عىراق و خوراسان، لە زوووه پەنجەى لەگەل دياردەكەدا نەرم كړدووه و برەوى پىداوه. ديارە شارى دینەوهرىش لە سەرووى ئەو شارانەوه دىت كە ئەو لەخۆگرتەى سۆڧىگەرى تىدا دەبينى.

لە دینەوهر سۆڧىيەكى وەك مەمشاد توانیویەتى جۆرە بەرنامەيەك دابريۆى بۆ ھاوكارى ئەو كەسانەى دەخوازن ببە سۆڧى و لە چوارچىوہى ئەو دياردەيەدا خۆيان بناسىتن، جا چ پابەندى بىت بە شەريەت، ياخود نواندى رەفتارى دروستى سۆڧىيانە يانىش تىڭەيشتن پى لە چيەتى سۆڧىگەرى لە ميانەى چر كړدنەوہى لە چوارچىوہى خوداناسيەوہ. دواجار ئەو

بيروبوچونانەش لە نۆو شارەكەدا پەپرەوكاريان ھەبوو و لەسەر دەستی ئەودا چەندان كەس ھاتوونەتە نۆو ئەو بازەنيە ئەوئ تادرەنگانئەك بۆتە شارى سۆفيان.

لە كرماشانىشدا، نەگەرچى ژمارەى ئەو كەسانەى بوونەتە سۆفى كەمن، بەلام ھەريەك لە مظەفەر و نىبراھيمى كورپى شەيبان توانيويانە ھزرەكە بە ئاستىكى بەرز بگەيەنن، ئەوہى يەكەميان لە رىگەى جەختكردنەو لەسەر سۆفيگەرى ھەزارانە و رەفتارى رۆژانەى سۆفيان و چۆنيەتەى بەرزەفتكردنەى دەرۋونى مەرقانە توانيويتەى مانايەكى نوئ — لە شارەكەدا — بە خوداناسيى ببەخشى، سۆفى دووھميش ھەم برەوى بەو مانايە داوھ ھەميش وەك كەسيكى خودان ھزرى سۆفيانە دەرکەوتووھ.

لە ھەندئ شارى ترى ھەريەكە (بەتايبەت نەھاوئەند و حولوان)، سۆفى دەرکەوتوون، بەلام بەبەرورد لەگەل دوو شارەكەى تر، لەرووى ژمارە و بيروپادا، كەمتر كاريگەريان جەيھشتوھ. لە ھەريەى جەزيرە، كەبەشيەكى بنەرەتى كوردستانى پەنكەھيەنا، سۆفيگەرى بە بەرورد لەگەل ھەريەكەى تردا، بەكەمى سەرى ھەلداوھ، نەمەش بە كاريگەريى ھەژموونى ئيسلامى خەواريجيەوھ بووھ، ئەو شتوھ ئيسلامەى پتر رۆحيتكى شۆرشگيرپانەى ھەبووھ و كارى لەسەر بەشداری سياسى كردووھ، نەك دورەپەريزيى سۆفيانە. لەگەل ئەوھشدا — كەم تا زۆر — ھەردوو شارى نصيبين و سنجار چەند سۆفيەكيان تيدا دەرکەوتووھ، بەلام كەم ناسراون و لەسەرچاوھ كانيشدا بە ئىللى باسيان ليئوھ كراوھ. خۆ رەوشى سۆفيگەرى لە ھەريەى نازربيجان، نزىكە لە رەوشى ھەريەى جەزيرە، مەگەر لە شارى ورمى نەبئ، كە سۆفيەكى گەورەى كوردى وەك نەبوھەكرى كورپى يەزدانيارى تيدا دەرەكەوئ و دەرەتوانئ، بە ھۆى تايبەتمەنديى خوئندنەوہى بۆ سۆفيگەرى، شار بكاھە سەنتەرەيكى دياردە ئايينيەكە.

لەرووى بيروپراوھ، سۆفيگەرى ولاتەكە لە رەوتى پيشقەچوونيدا، كەوتۆتە ژيئر بارى ھەمان ئەو رەوشى پارچەپارچەيى و رەوتگەرايەى تەواوى دياردەكەى گرتۆتەوھ، بۆيە رەوتە دانپيانراو و نەويستراوھ كان لەويدا بينراون. لەسەرۋوى ھەمووشيانەوھ ئەو رەوتە ديت كە مەنسورى ھەلاج دامەزرىنەرئيتى، كە ئەگەرچى نەيتوانيوھ مەيلى تەواوى سۆفيان بۆ خۆى رابكيشئ، بەلام لە رووى دراوھ ھزريەكانى و ئەو چەمەك و دەستەواژانەى لە ئەزموونە رۆحانيەكەيدا بەگەپر خستبوون، دياردەكەى بەگشتى گەياندە ئاستىكى بالاوھ. لە زەمينەى كورديشدا ئەو رەوتە توانيويتەى ھەم لە ئاستى ميللىي و ھەميش لە ئاستى دەستەبژيردا (ھەردوو دەستەبژيرى سۆفى و فيقھى) جىگەيەك بۆ خۆى بكاھەوھ، نەخاسە كە دەبينين چەندان سۆفى

ولائتەكە، بەتايىبەت لە ھەر يەك لە دىنەوەر و حولوان، بە تىزەكانى دامەزرىنەرى رەوتەكە رازى دەبن و پەپرەوى لى دەكەن و لە قۇناغى دواى ھەلاجىش برەوى پى دەدەن، تەنانت ھەندىكىان — بۇ نمونە — فارسى دىنەوەرى ۈك بانگەوازكارى پلە يەكى رەوتەكە دەردەكەوى.

لە بەرامبەردا سۆفىگەلىنكىمان ھەن، بە گومانەوہ لەو رەوتەيان روانىوہ، لەو دەدەچى ھەندىكىان كەوتبەنە ژىر كاريگەرى ھەلۆست و تىروانىنى فەرمى (سىياسى — ناينى) و لەو گۆشەنىگايەوہ رەوتەكە و تىزەكانيان رەتكردۆتەوہ. ھەندىكىش، بە تايىبەت گەورە سۆفىيانى كرماشان ئىبراھىمى كوپى شەيبان، لە چوارچىوہى تىگەيشتنى خۆى بۆ سۆفىگەرى پەيوەست بە شەرىعەتەوہ، ھەلاج و ھزەرەكەى ھەلسەنگاندوہ و پىي وابووہ تىزەكانى ئەو جۆرىكىن لە بانگەشەكارى، ھەروەھا پەرگىرى لە تىگەيشتنى ھەلاج لە چەمكە سۆفىيەكانى ۈك فەنابوون ھەبە و ئەو سنوورە ئاسايانەى پرىوہ كە دەشى لە چوارچىوہىدا پەيوەندى نىوان مەزۆقايەتى و خودايەتى دروست بى.

يەكىك لە سۆفىيەكانى ولائتەكە، ويستويەتى لە دەروەى رەوتە سەرەكى و باوہكانى سۆفىگەرى خويەندەوہى خۆى بۆ دياردەكە ھەبى، ئەويش ئەبەبەكرى كوپى يەزدانىارى ورمىيە، ئەو سۆفىيە كوردەى لە دىدىكى رەخەنيەوہ كولتورى سۆفىگەرى ھەلسەنگاندوہ و پىي وابووہ لە چەندان جەمسەرەوہ بە ناراستەى ھەلدە رۆيشتووہ و دەبى جارێكى تر پەيوەندى ھەقىقەتەكەى بە شەرىعەتەوہ ديارى بكرىتەوہ و سۆفىيان لەو ھالە ناجۆرانەى تىي كەوتوون دەربچن، كە خۆى لە ھاسەنگ نەبوونى كردارى سۆفىيانە و گوتە و بۆچونەكانيان لەلايەك و لەلايەكى ترەوہ دركاندى رازە خودايەكان دەبينىيەوہ. ئەو خۆى بىروپاى جىاوازى لەبارەى سۆفىگەرى ھەبووہ و كارى كردووہ بۆ بلاوكردەوہى ئەو بىروپاچووانە لە كۆرى سۆفىياندا، لەبەرامبەردا سۆفىيە ديارەكانى ھاسەردەمى، بەتايىبەتەش ئەبەبەكرى شىلى، روپەرپووى بوونەتەوہ و ھەردو بوارى ھالى سۆفىيانەى و تىزە ھزرىيەكانيان رەتكردۆتەوہ. لەگەل ئەو ھەشدا كوپى يەزدانىار لە مېژووى ھزرى سۆفىگەرىدا بە پەراوتز نەخراوہ و پاشاۋەى ئەو كولتورى بەرھەمى ھىتابو تا درەنگانىكى مېژووہ كە بە زىندووى ماوہتەوہ.

نەگەر سەرچاۋەكان، كەم تا زۆر، ھاوكارمان بووبن لە ديارى كردنى سەرەتاكانى سەرھەلدانى سۆفىگەرى و جىنگىرپوونى لە پانتايەكى تا رادەيەك ديارىكراوى جوگرافىيدا، ئەو ئەو كاتەى ھزەرەكە قولتەر و پەرش دەبىتەوہ و تىكەل بە سىستەمى كولتورى كوردى

دەبىي و بەو ئاراستەيەدا دەرواىت كە جىهانىيەكى ئايىنى سەربەخۇ فەراھەم بىكات، زانىيارىيەكانىيان كورت دىئىن و دووچارى قەيرانمان دەكەن لە خويئىندەنەوئى وردى تىئەزەكانى، وەك لە خويئىندەنەوئى پىئىگى كەسانىكى وەك شاھ خوشىن و باباتاهىر دەردەكەوئى، ھەرۋەھا رەھەندى عىرفانىيەنى ئايىنى ئەھلى ھەق - يارسان و ئامادەيى ئەوى دووھم تىايدا دەبىئىي، بە جۆرئىك كە ئەو وەك كەسئىكى نادىار دەردەكەوئى و پتر وئىناكەى لە ميانەى نواندىنى لە دووتوئى ئەو كولتورە ئايىنىيەدا دىيارە. ئەگەرچى لە چوارچىوئى كىتەبەكەى "وشە كورەكان - الكلمات القصار" دا وەك سۆفىيەكى خودان ئەزمونىئىكى رۆحانى سەربەخۇيە كە ويستوئىيەتى لە ژئىر بارى دونىايى بوون دەربىچئ و عارفىئىكى رەھا بئى، يان لايەنى كەم ھەولئىداوئە ئەو رىئىچكەيە دەستنىشان بىكات كە بەو پاىيەيى دەگەيەنئ.

بەھەرھال، تا ئەو كاتەى سۆفىيەكان دوورەپەرتزانە كارى ھزرىي خۇيان ئەنجامداوئە، خودان گوتارىئىكى جىاواز لە گوتارە ئايىنىيە باوھكان بوون، بەلام گۆرئانى رەوشى سىياسى - ئايىنى و ھەژمونى رەوتى سوننەگەرە بەسەر پانتايى ئىسلامى، سنوورئىكى بۇ ئەو جىاوازييە داناوئە و پاشەكشەى بە دارشتەى ھزرىي كردوئە و ويستوئىيەتى لە چوارچىوئى دراوئە شەرىعەتتەيەكانەوئە حەقىقەتى سۆفىيەنى لە قالب بدات. بۆيە سۆفىيەكى وەك شىئى ئىسلامى ھەكارى ئەوئەندە وەك شەرعناسئىك و فەرموودە گىئروئەيەك دەناسرئ و سەردەدەرى لەگەلدا دەكرئ ئەوئەندە كەسئىتتە سۆفىيەكانەكى دەركاگەوئى، ئەو خۇشى ناچار بووئە لە نىئو ئەو دراوئە شەرىعەتتەيەكانەوئە بىرى خۇى بىخاتە گەر و ئەمەش واىكردوئە رووخسارى ئەو حەقىقەتە سۆفىيەنى ھەلگەرى بووئە بە تەلخى بىئىئەتەوئە.

لەگەل ئەوئەشدا ھەندىك سۆفى كورد، بەتايىيەت ھەرىەك لە ئەبويەكرى ھاوارى و ئەبو محەمەدى شەنەكى و ئەبولوئەفائى حولوانى، دەردەكەون كە ھەرچەندە خودان ناسنامەيەكى كۆمەلەيەتى(پىگىرى) نەويستراو بوون و تىگەشتىئىكى سادەيان لەمەر شەرىعەتەوئە ھەبوئە، بەلام تاونوئىيانە جولە بىخەنەوئە بەر كاىەى سۆفىگەرى و چەمەك و دەستەواژەكانى بىوژئىننەوئە، تەنانت وەك سەرتەيەكى گەورەى نىئو دىارەكە دەردەكەون كە برىتتە لە پەرىنەوئە بۇ قۇناغى سۆفىگەرى تەرىقەتتەى، نەگەرچى ھىچ كامىك لەوان بەتەواوى نەبوئەتە دامەزئىنەرى تەرىقەتتەى سەربەخۇ، بەلام ھەرىەك لە بىروبوئوونەكانىيان و كەسئىتتەيان وەك بىناغەيەك بۇ ئەو دامەزاندەنە بەكار ھىئراوئە.

سەبارەت بە دەرکەوتە کۆمەلەتە سۆڧىگەرى ئەوا بەگشتى جەختى لەسەر دورەپەرتىزى و ناکۆمەلەتەتەسەن دەکرده و سۆڧىيەکانى سنوورىان بۆ تىکەلەبەونى کۆمەلەتە داناه، بەلام لەبەر پەرسەندە نىوخۆيەکانى کايەکە و پىداويستى کۆمەلەتە نەياتوانىو پارتىزگارى لەو سنوورانە بکەن و ھزرەکەيان بۆ ناستى ميللى ھاتۆتە خوارەو و کەستى سۆڧىيانەيان لە ناوەندى کۆمەلەتە کوردیدا نامادەيى نايىنانەي ھەبوو. تەنانەت ئەوان جياواز لە کەستى نايىنىيەکانى تر (بۆ نمونە فەقەھەکان) جۆرک لە ھۆگريان بەرامبەر بە ناوەندە ھەبوو و باوەرى ميللى خەلکەکەيان پى قەبۆل بوو و وەك بەلگەى دەرکەوتە باوەرپەسەکانى خۆيان خۆندوويانەتەو. لەلای خۆشيەو، جفاکى کوردى لە چەند ناستىکەو سۆڧىگەرى لەخۆ گرتوو و لە گەلى سۆڧىيان نزيك کەوتۆتەو، بەتايبەت کە بىنيويەتى دياردەکە لەگەل سروشتى خۆى، لايەنى کەم لە رووى باوەرپەتەنەو، دەگوئى. ھەرھەا رىگەيەكى قەبۆلکراوى گۆرپىنى چەند مەزۆڧىكى کورد بوو لە کەستى خاوەن رەفتارى نەويستراو (رەگەر) بۆ کەستىيەكى پىرۆز و چاکسازىکار (سۆڧى).

زەمىنە کۆمەلەتەتەتە پىوستى ئەو بە سۆڧى ھەبوو کە رۆلى پىکەست لە نىوان ئەو و دەسەلاتى سياسى بگيرى، خەلکە خاوستوويانە سود لە رەھەندى پىرۆزى ئەوان وەرگرن بۆ راستکردنى رايەلەى پەيوەندىيەکانيان بە دەسەلاتدارانەو، سۆڧىيانىش لە نواندى ئەو رۆلەدا ھەندىکجار سەرنەکەوتوون و تەنانەت سەريان تىچوو، ھەندىکجارىش ئەو دەسەلاتدارانەيان بە چاکەکارى لە بەرژەوہندى زەمىنە گشتىيەکە رازى کردوو. بىگومان ئەو پىداويستىيە کۆمەلەتەتەتە واکردوو سۆڧىيەکان وەك کەسى سەرووناسايى و پىرۆز تەماشابکرىن، کە تواناي نواندى کەرامەتيان ھەيە، ئىدى باوەرپەونى رەھا بە سۆڧى لە ژيانى و لەدواى مەرگىشى دەخزىتە نىو سىستەمى باوەرپەتەنە جفاک و لەوێو تە ئىستا بەردەوامى مەزۆڧى و نا مەزۆڧى دەي.

سەرچاوه‌کان

يهكهم: سهرچاوه بنهره تيهكان

١- دهستنوسهكان

السبكي: تقي الدين علي بن عبد الكافي (ت: ٧٥٦هـ/١٣٥٥م)

- طبقات الأقطاب في ذكر اولياء الله تعالى و قوالهم و احوالهم الى انتهاء آجالهم، مخطوطة موجودة في مكتبة جامعة هارفرد الأمريكية تحت رقم (١٥٦٧. Ms Arab 357) ، موجودة على الأنترنت في هذا الموقع الإلكتروني:

<http://pds.lib.harvard.edu>

القرماني: أبو العباس احمد بن يوسف (ت: ١٠١٩هـ/١٦١٠م)

- الروض النسيم و الدر اليتيم في مناقب السلطان ابراهيم بن ادهم، مخطوطة محفوظة في: معهد الثقافة و الدراسات الشرقية، طوكيو، موجودة على الأنترنت في هذا الموقع الإلكتروني:

<http://ricasb.ioc.u-tokyo.ac.jp>

ابن يزدانيار: ابو جعفر محمد بن حسين بن احمد (عاش: النصف الأول من القرن الخامس الهجري/ القرن الحادي عشر الميلادي)

- روضة المريدن، مخطوطة محفوظة في مكتبة جامعة برنستون الأمريكية، موجودة على الأنترنت في هذا الموقع الإلكتروني:

<http://diglib.priceton.edu>

٢- به زمانى عمره بى

الآبي: الوزير الكاتب أبي سعد منصور بن حسين (ت: ٤٢١هـ/١٠٣٠م)

- نشر الدر، حققه: منير محمد المدني، الهيئة المصرية العامة للكتاب، القاهرة، ١٩٩٠.
- ابن الأثير: عز الدين ابي الحسن علي بن ابي الكرم محمد بن محمد الشيباني (ت: ٦٣٠هـ/١٢٣٢م)
- الكامل في التاريخ، تحقيق: خليل مأمون شيحا، الطبعة الثانية، دار المعرفة، بيروت، ٢٠٠٧.
- اللباب في تهذيب الأنساب، مكتبة المشنى، بغداد، د.ت.

أخوان الصفا: (القرن الرابع الهجري/ العاشر الميلادي)

- رسائل أخوان الصفا و خلائ الوفا، اعداد و تحقيق: عارف تامر، منشورات عويدات، بيروت، ١٩٩٥.

الأدقوي: كمال الدين جعفر بن ثعلب المصري (ت: ٧٤٨هـ/ ١٣٤٧م)

- 'الرقي بمعرفة التصوف و الصوفي، حققه: محمد عيسى صالحية، مكتبة دار العروة للنشر، الكويت، ١٩٨٨.

الأسدآبادي: القاضي عبد الجبار بن احمد المعتزلي (ت: ٤١٥هـ/ ١٠٢٤م)

- الأصول الخمسة، حققه: فيصل بدير عون، مطبوعات جامعة الكويت، الكويت، ١٩٩٨.

الأسفراييني: أبو المظفر شاهفور بن طاهر بن محمد (ت: ٤٧١ك/ ١٠٧٨م)

- التبصير في الدين و بيان الفرقة الناجية من الفرق الهالكين، تحقيق: كمال يوسف المحوت، عالم الكتب، بيروت، ١٩٨٣.

الأسنوي: عبد الرحيم بن علي بن عمر الأموي (ت: ٧٧٢هـ/ ١٣٧٠م)

- طبقات الشافعية، تحقيق: عبد الله الجبوري، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٩٨٧.

الأشعري: أبو الحسن علي بن اسماعيل (ت: ٣٢٤هـ/ ٩٣٦م)

- مقالات الإسلاميين و اختلاف المصلين، قدم له: نعيم زرزور، المكتبة العصرية، صيدا - بيروت، ٢٠٠٨.

الأصطخري: أبو اسحق إبراهيم بن محمد الفارسي (ت: ٣٤٠هـ/ ٩٥١م)

- المسالك و الممالك، تحقيق: محمد جابر عبد العال، دار القلم، القاهرة، ١٩٦١.

الأصفهاني: حسين بن محمد بن المفضل المعروف بالراغب الأصفهاني (ت: ٥٠٢هـ/ ١١٠٨م)

- محاضرات الأدباء، حققه: عمر الطباع، دار القلم، بيروت، ١٩٩٩.

- الأصفهاني: حمزة بن الحسن (ت: ٣٦٠هـ/ ٩٧٠م)
- تاريخ سني ملوك الأرض و الأنبياء، منشورات دار مكتبة الحياة، بيروت، ١٩٦١.
- الأعرابي: أبو سعيد أحمد بن محمد بن زياد (ت: ٣٤٠هـ/ ٩٥١م)
- كتاب فيه معنى الزهد و المقالات و صفة الزاهدين، تحقيق: خديجة محمد كامل، مطبعة دار الكتب المصرية، القاهرة، ١٩٩٨.
- الأنصاري: أبو محمد عبد الله بن محمد بن جعفر الأصبهاني (ت: ٣٦٩هـ/ ٩٧٩م)
- طبقات الحديث بأصبهان، تحقيق: عبد الغفور عبد الحق البلوشي، مؤسسة الرسالة، بيروت، ١٩٩٩.
- ايشو عدناح البصري: مطران البصرة (كان حيا في نهاية القرن ٨م)
- الديورة في مملكتي الفرس و العرب المسمى "كتاب العفة"، نقله الى العربية: بولس شيخو، نقحه: البير ابونا، بغداد، ٢٠٠٦.
- بمشل: اسلم بن سهل الرزاز الواسطي (ت: ٢٩٢هـ/ ٩٠٥م)
- تاريخ واسط، تحقيق: كوركيس عواد، عالم الكتب، بيروت، ١٩٨٦.
- البخاري: أبو عبد الله محمد بن اسماعيل (ت: ٢٥٦هـ/ ٨٦٦م)
- صحيح البخاري، حققه: مصطفى ديب البغا، الطبعة الثالثة، دار ابن كثير، بيروت، ١٩٨٧.
- البستي: أبو حاتم محمد بن أحمد بن حبان (ت: ٣٥٤هـ/ ٩٦٥م)
- الثقات، بعناية: محمد عبد المعين خان، مطبعة مجلس دائرة المعارف العثمانية، حيد آباد - الدكن، ١٩٧٣.
- مشاهير علماء الأمصار، حققه: مجدي منصور، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٩٩٥.
- ابن بطوطة: أبو عبد الله محمد بن عبد الله التواتي الطنجي (ت: ٧٧٩هـ/ ١٣٧٧م)

- رحلة ابن بطوطة المسمى تحفة النظار في غرائب الأمصار و عجائب الأسفار، علق عليه: محمد السعيد محمد الزيني، المكتبة التوفيقية، القاهرة. د.ت.
- البغدادي: أبو بكر محمد بن عبد الغني (ت: ٦٢٩هـ/١٢٣١م)
- تكملة الإكمال، حققه: عبد القيوم النبي، مطبعة جامعة أم القرى، مكة المكرمة، ١٤١٠هـ.
- البغدادي: أبو منصور عبد القاهر بن طاهر بن محمد (ت: ٤٢٩هـ/١٠٣٧م)
- الفرق بين الفرق، تحقيق: لجنة إحياء التراث العربي، دار الجيل و الآفاق الجديدة، بيروت، ١٩٨٧.
- البلاذري: أحمد بن يحيى بن جابر (ت: ٢٧٩هـ/٨٩٢م)
- فتوح البلدان، وضع حواشيه: عبد القادر محمد علي، دار الكتب العلمية، بيروت، ٢٠٠٠.
- بنيامين التطيلي: بنيامين بن يونه الاندلسي (ت: ٥٦٩هـ/١١٧٣م)
- رحلة بنيامين التطيلي، ت: عزرا حداد، المطبعة الشرقية، بغداد، ١٩٤٥.
- البيروني: أبو الريحان محمد بن أحمد الخوارزمي (ت: ٤٤٠هـ/١٠٤٨م)
- تحقيق ما للهند من مقولة مقبولة في العقل مقبولة او مردولة، مطبعة مجلس دائرة المعارف العثمانية، حيدر آباد الدكن، ١٩٥٨.
- البيهقي: إبراهيم بن محمد (ت: ٣٢٠هـ/٩٣٢م)
- المحاسن و المساوي، تحقيق: محمد أبو الفضل إبراهيم، مطبعة نهضة مصر، القاهرة، د.ت.
- البيهقي: أحمد بن الحسين (ت: ٤٥٨هـ/١٠٦٦م)
- الزهد الكبير، حققه: عامر أحمد الحيدر، دار الجنان و مؤسسة الكتب، بيروت، ١٩٨٣.
- المدخل إلى السنن الكبرى، حققه: محمد ضياء الرحمن الأعظمي، الطبعة الثانية، مكتبة أضواء السلف، الرياض، ١٤٢٠هـ/١٩٩٨م.
- التادفي: محمد بن يحيى الحنبلي (ت: ٩٦٣هـ/١٥٥٦م)

- قلائد الجواهر في مناقب تاج الأولياء و معدن الأصفياء و سلطان الأولياء الشيخ عبد القادر الكيلاني، المطبعة الحميدية، القاهرة، ١٣٥٦هـ.
- ابن تغري بردي: جمال الدين أبي الحاسن يوسف الاتابكي (ت: ٨٧٤هـ/١٤٦٩م).
- النجوم الزاهرة في ملوك مصر والقاهرة، وزارة الثقافة و الإرشاد القومي، القاهرة، د.ت.
- التميمي: عبد الرحمن بن محمد بن ادريس الرازي(ت: ٣٢٧هـ/٩٣٩م)
- الجرح و التعديل، دار إحياء التراث العربي، بيروت، ١٩٥٢.
- التنوخي: القاضي أبو علي الحسن بن علي (ت: ٣٨٤هـ/٩٩٤م)
- نشوار المحاضرة و أخبار المذاكرة، تحقيق: عبود الشالجي، د.م، ١٩٧٣.
- التوحيد: أبو حيان علي بن محمد بن العباس (ت: ٣٨٠هـ/ ٩٩٠م)
- البصائر والذخائر، الطبعة الثانية، بتحقيق: مصطفى إبراهيم، دار المعارف، القاهرة، ١٩٧٠.
- ثمرات العلوم، شرح و تحقيق: انور محمود زناتي و محمد غالب بركات، دار نينوى، دمشق، ٢٠٠٩.
- توما المرجي: توما بن يعقوب اسقف المرج(القرن ٣هـ/ ٩م)
- كتاب الرؤساء، عريه: البير ابونا، المطبعة العصرية، الموصل، ١٩٦٦.
- ابن تيمية: أبو العباس تقي الدين أحمد بن عبد الحلیم الحراني (ت: ٧٢٨/١٣٢٧م)
- اهل الصفة و احوالهم، دراسة و تحقيق: مجدي فتحي السيد، دار الصحابة للتراث، طنطا، ١٩٩٠.
- توحيد الألوهية، بتحقيق: عبد الرحمن محمد النجدي، الطبعة الثانية، مكتبة ابن تيمية، القاهرة، د.ت.
- الجواب الصحيح لمن بدل دين المسيح، تحقيق: علي حسن ناصر و آخرون، دار العاصمة، الرياض، ١٩٩٣.

- درء تعارض العقل و النقل، حققه: محمد رشاد سالم، دار الكنوز الأدبية، الرياض، ١٩٧٠.
- السياسة الشرعية في إصلاح الراعي و الرعاية، تحقيق: لجنة إحياء التراث العربي، دار آفاق الجديدة، بيروت، ١٩٨٣.
- فقه التصوف، تهذيب و تعليق: زهير شفيق الكلبي، دار الفكر العربي، بيروت، ١٩٩٣.
- مجموع الفتاوى، الطبعة الثانية، مكتبة ابن تيميه، القاهرة، ١٩٨٩.
- ثابت بن قرة: أبو الحسن ثابت بن قرة بن مروان الحراني الصابي (ت: ٢٨٨ هـ / ٩٠١ م)
- أخبار القرامطة، حققه: سهيل زكار، دار المعرفة، بيروت، ٢٠٠٠.
- الشعالبي: أبو منصور عبد الملك بن محمد بن اسماعيل (ت: ٤٢٩ هـ / ١٠٣٧ م)
- ثمار القلوب في المضاف و المنسوب، حققه: محمد أبو الفضل إبراهيم، دار نهضة مصر، القاهرة، ١٩٦٥.
- المرجاني: عبد الله بن عدي بن عبد الله (ت: ٣٦٥ هـ / ٩٧٥ م)
- الكامل في ضعفاء الرجال، تحقيق: يحيى مختار، ط ٣، دار الفكر، بيروت، ١٩٨٨.
- المرجاني: علي بن محمد الشريف (ت: ٨١٦ هـ / ١٤١٣ م)
- كتاب التعريفات، دار إحياء التراث العربي، بيروت، ٢٠٠٣.
- الجنيد: أبو القاسم جنيد محمد بن جنيد الحراز (ت: ٢٩٨ هـ / ٩١٠ م)
- رسائل الجنيد، تحقيق: على حسن عبد القادر، القاهرة، ١٩٨٨.
- ابن الجوزي: جمال الدين أبي الفرج عبد الرحمن بن علي (ت: ٥٩٧ هـ / ١٢٠٠ م)
- آداب حسن البصري و زهده و مواعظه، تحقيق: سليمان الحرشي، دار الصديق، دمشق، ٢٠٠٥.
- تلبيس إبليس، حققه: آدم أبو سنينة، دار الفكر للنشر، الأردن، د.ت.
- صفة الصفوة، خرج أحاديثه: محمد عيادي و احمد شعبان، مكتبة الصفا، القاهرة، ٢٠٠٣.

- الضعفاء و المتروكين، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٤٠٦هـ.
- غريب الحديث، بتحقيق: عبد المعطي أمين القلعجي، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٩٨٥.
- المنتظم في تاريخ الملوك و الأمم، دراسة و تحقيق: محمد عبد القادر عطا و مصطفى عبد القادر عطا، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٩٩٢.
- الموضوعات، باعتناء: توفيق حمدان، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٩٩٥.
- الجباني: حسين بن احمد الغساني (ت: ٤٩٨هـ/ ١١٠٤م)
- ألقاب الصحابة و التابعين. تحقيق: محمد زينهم و محمود نصار، دار الفضيلة، القاهرة، ١٩٩٤.
- ابن حجر: شهاب الدين ابو الفضل احمد بن علي العسقلاني (ت: ٨٥٢هـ/ ١٤٤٨م)
- تقريب التهذيب، تحقيق: محمد عوامة، دار الرشيد، دمشق، ١٩٨٦.
- نزهة الألباب في الألقاب، تحقيق: عبد العزيز محمد السديري، مكتبة الرشد، الرياض، ١٩٨٩.
- لسان الميزان، الطبعة الثالثة، مؤسسة الأعظمي للمطبوعات، بيروت، ١٩٨٦.
- ابن حزم: أبو محمد علي بن سعيد الأندلسي (ت: ٤٥٦هـ/ ١٠٦٤م)
- الفصل في الملل و الأهواء و النحل، تحقيق: يوسف البقاعي، دار إحياء التراث العربي، بيروت، ٢٠٠٢.
- الحسيني: تاج الدين بن محمد بن حمزة بن زهرة (ت: بعد ٧٥٣هـ/ ١٣٥٢م)
- غاية الاختصار في البيوتات العلوية المحفوظة من الغبار، منشورات المطبعة الحيدرية، النجف الأشرف، ١٩٦٣.
- الحلاج: ابو المغيث الحسين بن منصور (ت: ٣٠٩هـ/ ٩٢١م)
- الطواسين، ضمن: الحلاج - الأعمال الكاملة، بتحقيق: قاسم محمد عباس، رياض الريس للكتب و النشر، بيروت، ٢٠٠٢.

- حقائق التفسير أو خلق خلائق القرآن و الاعتبار، حققه: محمود الهندي، مكتبة مدبولي، القاهرة، ٢٠٠٦
- ديوان الحلاج، حققه: كامل مصطفى الشبيبي، الطبعة الثانية، دار آفاق عربية، بغداد، ١٩٨٤.
- الحلي: أبو صلاح تقي الدين بن نجم (ت: ٤٤٧هـ/ ١٠٥٥م)
- تقريب المعارف، تحقيق: فارس تبريزيان الحسون، مركز الأبحاث العقائدية، طهران، ١٤١٧هـ
- الحنبلي: أبو الفلاح عبدالحلي بن العماد (ت: ١٠٨٩هـ/ ١٦٧٨م)
- شذرات الذهب في أخبار من ذهب، حققه: عبد القادر الأرناؤوط و محمود الأرناؤوط، دار ابن كثير، دمشق، ١٩٨٥.
- ابن حوقل: أبو القاسم محمد بن علي النصيبي (ت: ٣٦٧هـ/ ٩٧٧م)
- صورة الأرض، الطبعة الثانية، منشورات دار مكتبة الحياة، بيروت، ١٩٧٩.
- الخرّاز: أبو سعيد أحمد بن عيسى (ت: ٢٨٦هـ/ ٨٩٩م)
- الطريق إلى الله أو كتاب الصدق، حققه: عبد الحليم محمود، الطبعة الخامسة، دار المعارف، القاهرة، ١٩٨٨.
- ابن خراز: عبد الحق بن عبد الرحمن بن عبد الله بن الحسين الإشبيلي (ت: ٥٨١هـ/ ١١٨٥)
- العاقبة في ذكر الموت، حققه: خضر محمد خضر، مكتبة دار الأقبص، الكويت، ١٩٨٦.
- ابن خرداذبه: أبو القاسم عبيد الله بن عبد الله (ت: ٢٨٠هـ/ ٨٩٣م)
- المسالك و الممالك، حققه: محمد مخزوم، دار الكتاب العربي، القاهرة، ٢٠٠٧.
- الخرّكوشي: عبد الملك بن محمد بن إبراهيم النيسابوري (ت: ٤٠٧هـ/ ١٠١٦م)
- تهذيب الأسرار في أصول التصوف، أعتنى به: إمام سيد محمد علي، دار الكتب العلمية، بيروت، ٢٠٠٦.

- الخصيصي: ابو عبد الله الحسين بن حمدان (ت: ٣٣٤هـ / ٩٤٤م)
- الهداية الكبرى، دار الفكر للطباعة و النشر، دمشق، ١٩٩٩.
 - الخطيب البغدادي: ابو بكر احمد بن علي (ت: ٤٦٣هـ / ١٠٧٠م)
 - أخبار الصوفية و الزهاد من تاريخ بغداد، جمعته و حققته: بلسم بصري عزت، دار الغرب الإسلامي، بيروت، ٢٠٠٤.
 - الحلال: ابو بكر احمد بن محمد بن هارون بن يزيد (ت: ٣١١هـ / ٩٢٣م)
 - كتاب السنة، دراسة و تحقيق: عطية الزهراني، دار الراية للنشر و التوزيع، الرياض، ١٩٨٩.
 - ابن خلدون: عبدالرحمن بن محمد (ت: ٨٠٨هـ / ١٤٠٦م)
 - شفاء السائل و تهذيب المسائل، تحقيق: محمد مطيع الحافظ، دار الفكر المعاصر و دار الفكر، بيروت - دمشق، ١٩٩٦.
 - مقدمة ابن خلدون، تحقيق: علي عبد الواحد وافي، الطبعة الثالثة، دار نهضة مصر، القاهرة - القاهرة، دون تاريخ.
 - ابن خلكان: أبو العباس شمس الدين احمد بن محمد بن ابي بكر (ت: ٦٨١هـ / ١٢٨٢م)
 - وفيات الأعيان و أنباء أبناء الزمان، دار الكتب العلمية، بيروت، ٢٠٠٧.
 - ابن خميس: الحسين بن نصر بن محمد الموصللي (ت: ٥٥٢هـ / ١١٥٧م)
 - مناقب الأبرار و محاسن الأخيار في طبقات الصوفية، تحقيق و تقديم: سعيد عبد الفتاح، دار الكتب العلمية، بيروت، ٢٠٠٦.
 - الخوارزمي: جمال الدين أبو بكر محمد بن العباس (ت: ٣٨٣هـ / ٩٩٣م)
 - رسائل أبي بكر الخوارزمي، تقديم: الشيخ نسيب وهيب الحازن، منشورات دار و مكتبة الحياة، بيروت، ١٩٧٠.
 - ابن درياس: أبي القاسم عبد الملك بن عيسى بن درياس الكردي الماراني (ت: ٦٥٩هـ / ١٢٦١م)

- رسالة في الذب عن أبي الحسن الأشعري، الطبعة الثانية، مطبعة دائرة المعارف الإسلامية، حيدر آباد الدكن، ١٩٤٨.
- الديلمي: محمد بن الحسن (ت: ٧١١هـ/١٣١١م)
- بيان مذهب الباطنية و بطلانه - منقول من كتاب قواعد عقائد آل محمد، عنى بتصحيحه: ر. شتروطمان، الطبعة الثانية، مكتبة المعارف، الرياض، ١٩٨٢.
- الذهبي: شمس الدين محمد بن احمد بن عثمان بن قايماز التركماني (ت: ٧٤٨هـ/١٣٤٧م)
- تاريخ الإسلام و وفيات المشاهير و الأعلام، حققه: عمر عبدالسلام تدمري، دار الكتاب العربي، بيروت، ١٩٨٧.
- تذكرة الحفاظ، دار الكتب العلمية، بيروت، دون تاريخ.
- سير أعلام النبلاء، تحقيق: شعيب الأرنؤط و محمد نعيم العرقوسي، الطبعة الثالثة، مؤسسة الرسالة، بيروت، ١٩٨٦.
- المغني في الضعفاء، حققه: نور الدين عتر، دار احياء التراث الإسلامي، قطر، ١٩٨٧.
- ميزان الاعتدال في نقد الرجال، حققه: علي محمد معوض، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٩٩٥.
- الرازي: محمد بن ابو بكر بن عبد القادر شمس الدين (ت: ٦٦٠هـ/١٢٦٢م)
- حدائق الحقائق، تحقيق و تقديم: سعيد عبد الفتاح، مكتبة الثقافة الدينية، بور سعيد، ٢٠٠٢.
- الرافعي: عبد الكريم بن محمد (ت: ٦٣٣هـ/١٢٣٥م)
- سواد العينين في مناقب الغوث أبي العلمين، دار الطباعة العامرة، القاهرة، ١٣٠١هـ.
- ابن رسته: ابو علي احمد بن عمر (ت: ٢٩٠هـ/٩٠٣م)
- الأعلاق النفيسة، وضع حواشيه: خليل المنصور، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٩٩٨.
- الرفاعي: أبو العباس أحمد بن علي بن احمد (ت: ٥٧٨هـ/١١٨٢م)
- الوصايا، تقديم و تحقيق: محمد زينهم محمد عزب، مكتبة مدبولي، القاهرة، ١٩٩٣.

الزبيدي: محمد بن محمد مرتضى الحسيني (ت: ١٢٠٥هـ/١٧٩٠م)

- تاج العروس من جواهر القاموس، تحقيق: مجموعة من المحققين، دار الهداية، القاهرة، د.ت.
- مزيل نقاب الخفا عن ساداتنا بني الوفا، تحقيق: احمد فريد الزبيدي، دار الكتب العلمية، بيروت، ٢٠٠٧.

الزحشري: أبي القاسم محمد بن عمر (ت: ٥٣٨هـ/١١٤٣م)

- ربيع الأبرار و نصوص الأخبار، تحقيق: عبد الأمير مهنا، مؤسسة الأعلمي للمطبوعات، بيروت، ١٩٩٢.

ابن الساعي: ابو طالب بن انجب تاج الدين ابن الساعي الخازن (ت: ٦٧٤هـ/١٢٧٦م)

- أخبار الحلاج، اعتنى بنشره: ل. ماسينيون و ب. كراوس، منشورات الجمل، كولونيا، ١٩٩٩.
- الجامع المختصر في عنوان التواريخ و عيون السير، تحقيق: مصطفى جواد، المطبعة السريانية الكاثوليكية، بغداد، ١٩٣٤.

سبط ابن الجوزي: شمس الدين ابي المظفر يوسف بن قراوغلي التركي (ت: ٦٥٤هـ/١٢٥٦م)

- مرآة الزمان في تاريخ الأعيان (٣٤٥-٤٤٧هـ)، دراسة و تحقيق: جنان جليل الهموندي، الدار الوطنية، بغداد، ١٩٩٠.

السبكي: تاج الدين ابي نصر عبدالوهاب بن علي بن عبد الكافي (ت: ٧٧١هـ/١٣٦٩م)

- طبقات الشافعية الكبرى، تحقيق: محمود محمد الطناحي و عبد الفتاح محمد الحلو، دار إحياء الكتب العربية، القاهرة، د.ت.

- معيد النعم و مبيد النقم، حققه: محمد علي النجار و آخرون، دار الكتاب العربي، القاهرة، ١٩٤٨.

السراج: ابو نصر عبد الله بن علي الطوسي (ت: ٣٧٨هـ/٩٨٨م)

- اللمع، تحقيق: عبد الحليم محمود، مكتبة الثقافة الدينية، بورسعيد، ٢٠٠٢.

ابن سعد: محمد بن سعد الزهري (ت: ٢٣٠هـ/ ٨٤٤م)

- الطبقات الكبرى، حققه: إحسان عباس، دار بيروت للطباعة والنشر، بيروت، ١٩٨٠.
- السلفي: أبو طاهر أحمد بن محمد الأصفهاني (ت: ٥٧٦هـ/ ١١٨٠م)
- الأربعين البلدانية، تحقيق: عبد الله رابع، مكتبة دار البيروتي، دمشق، ١٩٩٢.
- معجم السفر، حققه: عبد الله عمر البارودي، المكتبة التجارية، مكة المكرمة، د.ت.
- السلمي: محمد بن الحسين بن محمد (ت: ٤١٢هـ/ ١٠٢١م)
- تفسير السلمي وهو حقائق التفسير، تحقيق: سيد عمران، دار الكتب العلمية، بيروت، ٢٠٠١.
- جوامع آداب الصوفية، حققه: إيتان كولبرغ، منشور ضمن: مجموعة آثار أبو عبد الرحمن سلمي، گردآوری: نصرالله پورجوادی، مركز نش دانشگاهی، تهران، ١٣٦٩هـ.ش.
- ذكر النسوة المتعبدات الصوفيات، تحقيق: محمود محمد الطناحي، مكتبة الخانجي، القاهرة، ١٩٩٣.
- زيادات حقائق التفسير، حققها و قدم لها: جرهارد بوورنغ، دار المشرق، بيروت، ١٩٩٥.
- طبقات الصوفية، بتحقيق: نور الدين شريعة، الطبعة الثالثة، مكتبة الخانجي، القاهرة، ١٩٨٦.
- عيوب النفس، بتحقيق: محمد فتحي السيد، الطبعة الثانية، دار الصحابة للتراث، طنطا، ١٩٩٣.
- كتاب الفتوة، حققه و علق عليه: سليمان آتش، منشور ضمن: مجموعة آثار أبو عبد الرحمن سلمي، گردآوری: نصرالله پورجوادی، مركز نش دانشگاهی، تهران، ١٣٦٩هـ.ش.
- المقدمة في التصوف، تقديم و تحقيق: يوسف زيدان، دار الجيل، بيروت، ١٩٩٩.
- الملامتية و الصوفية و أهل الفتوة، تحقيق: أبو العلا عفيفي، دار إحياء الكتب العربية، القاهرة، ١٩٤٥.
- نسيم الأرواح، حققه: أحمد طاهري عراقی، منشور ضمن: مجموعة آثار أبو عبد الرحمن سلمي، گردآوری: نصرالله پورجوادی، مركز نش دانشگاهی، تهران، ١٣٦٩هـ.ش.

- السمعاني: أبو سعد عبد الكريم بن محمد بن منصور التميمي (ت: ٥٦٢هـ/١١٦٦م)
- الأنساب، تقديم و تعليق: عبد الله عمر البارودي، دار الجنان، بيروت، ١٩٨٨.
 - التحرير في المعجم الكبير، تحقيق: منيرة ناجي سليمان، مطبعة الإرشاد، بغداد، ١٩٧٥.
- السهورودي: شهاب الدين أبو حفص عمر بن محمد (ت: ٦٣٢هـ/١٢٣٤م)
- عوارف المعارف، بتحقيق: عبد الحليم محمود و محمود بن الشريف، دار المعارف، القاهرة، ١٩٩٣.
- السهلجي: (القرن الخامس الهجري/الحادي عشر الميلادي)
- النور من كلمات أبي طيفور، حققه: عبد الرحمن بدوي، منشور ضمن: شطحات الصوفية، الطبعة الثالثة، وكالة المطبوعات، الكويت، ١٩٧٨.
- ابن سيده: أبو الحسن علي بن إسماعيل بن سيده المرسى (ت: ٤٥٨هـ/١٠٦٦م)
- المحكم و المحيط الأعظم، حققه: عبد الحميد الهنداوي، دار الكتب العلمية، بيروت، ٢٠٠٠.
- ابن سينا: الشيخ الرئيس الحسين بن عبد الله بن علي (ت: ٤٢٨هـ/١٠٣٧م)
- كتاب الشفاء - الفن السادس من الطبيعيات (علم النفس)، المؤسسة الجامعية للدراسات و النشر، بيروت، ١٩٨٨.
- السيوطي: جلال الدين عبد الرحمن بن أبي بكر (ت: ٩١١هـ/١٥٠٥م)
- تاريخ الخلفاء، حققه: محمد محي الدين عبد الحميد، مطبعة السعادة، القاهرة، ١٩٥٢.
- الشابشتي: أبو الحسن علي بن محمد (ت: ٣٨٨هـ/٩٩٨م)
- الديارات، تحقيق: كوركيس عواد، الطبعة الثالثة، دار الرائد العربي، بيروت، ١٩٨٦.
 - الشاطبي: أبو اسحاق إبراهيم بن موسى اللخمي (ت: ٧٩٠هـ/١٣٨٨م)
 - الإعتصام، ضبطه و صححه: أحمد عبد الشافي، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٩٨٨.
- ابن شاهاور: أبو بكر عبد الله بن محمد الرازي (ت: ٦٥٤/١٢٥٦م)

- منارات السائرين و مقامات الطائرين، تحقيق و تقديم: سعيد عبد الفتاح، دار سعاد الصباح، الكويت، ١٩٩٣.

الشطونفي: نور الدين ابو الحسن علي بن يوسف (ت: ٧١٣هـ / ١٣١٣م)

- بهجة الأسرار و معدن الأنوار في مناقب القطب الرياني سيدي محيى الدين ابي محمد عبد القادر الجيلي، مطبعة الدولة التونسية، تونس، ١٤٠٣هـ.

الشعراني: ابو المواهب عبد الوهاب بن احمد الشافعي المصري (ت: ٩٧٣هـ / ١٥٦٥م)

- الأنوار القدسية في معرفة قواعد الصوفية، دار المعرفة، بيروت، ٢٠٠٦.

- الطبقات الكبرى المسماة بلواقح الأنوار في طبقات الأخيار، تحقيق: سليمان الصالح، دار المعرفة، بيروت، ٢٠٠٥.

ابن شهر آشوب: الحافظ أبو عبد الله محمد بن علي المازندراني (ت: ٥٨٨هـ / ١١٩٢م)

- معالم العلماء، نشره: عباس اقبال، چاپخانه فردين، طهران، ١٣٥٣هـ. ش.

- مناقب آل أبي طالب، منشور ضمن: الإمام و الإمامة عند الشيعة، إعداد و تحقيق: يوسف ايبش، دار الحمراء، بيروت، ٢٠٠٣.

الشهرزوري: شمس الدين محمد بن محمود (ت: بعد ٦٨٧هـ / ١٢٨٨م)

- نزهة الأرواح و روضة الأفراح في تاريخ الحكماء و الفلاسفة، اعتنى بتصحيحه: السيد خورشيد احمد، مطبعة مجلس دائرة المعارف الإسلامية، حيدر آباد الدكن، ١٩٧٦.

الشهرستاني: ابو الفتح محمد بن عبدالكريم (ت: ٥٤٨هـ / ١١٥٣م)

- الملل و النحل، تحرير: محمد بن فتح الله بدران، منشورات الشريف الرضي، قم، ١٣٦٤هـ. ش.

الشيبياني: ابو بكر احم بن عمر بن ابي عاصم (ت: ٢٨٢هـ / ٨٩٥م)

- كتاب الزهد، تحقيق: عبد العلى عبد الحميد حامد، الطبعة الثانية، دار الريان للتراث، القاهرة، ١٩٨٧.

الشيرازي: ابو اسحاق ابراهيم بن علي بن يوسف (ت: ٤٧٦هـ/ ١٠٨٣م)

- الإشارة إلى مذهب أهل الحق، تحقيق: محمد السيد الجليلند، مطابع الأهرام، القاهرة، ١٩٩٩.

- طبقات الفقهاء، حققه و قدم له: إحسان عباس، دار الرائد العربي، بيروت، ١٩٧٠.

الصاحب بن عباد: إسماعيل بن عباد الطالقاني المعروف بكافي الكفاة (ت: ٣٨٥هـ/ ٩٩٥م)

- الزيدية، حققه: ناجي حسن، الدار العربية للموسوعات، بيروت، ١٩٨٦.

الصدوق: أبو جعفر محمد بن علي بن بابويه القمي (ت: ٣٨١هـ/ ٩٩١م)

- علل الشرائع، قدم له: محمد صادق بحر العلوم، انتشارات كلمة الحق، قم، ٢٠٠٩.

- كمال الدين و تمام النعمة، صححه و علق عليه: علي اكبر غفاري، مؤسسة النشر الإسلامي، قم، ١٤٠٥هـ.

ابن صصري: محمد بن محمد (ت: ٧٩٩هـ/ ١٣٩٧م)

- الدرة المضيئة في الدولة الظاهرية، عنى بتحقيقه: وليم م. برينر، جامعة كاليفورنيا، بيركلي، ١٩٦٣.

الصفدي: صلاح الدين خليل ايبك (ت: ٧٦٤هـ/ ١٣٦٢م)

- الوافي بالوفيات، تحقيق: احمد الأرنؤوط و تركي مصطفى، دار أحياء التراث العربي، بيروت، ٢٠٠٠.

الصولي: ابو بكر محمد بن يحيى (ت: ٣٣٥هـ/ ٩٤٦م)

- أخبار الراضي بالله و المتقي لله، عنى بنشره: ج. هيورث. دن، مطبعة الصاوي، القاهرة، ١٩٣٥.

- قسم من أخبار المقتدر بالله العباسي، دراسة و تحقيق: خلف رشيد نعمان، دار الشئون الثقافية، بغداد، ١٩٩٩.

الطبري: طاهر بن عبد الله بن طاهر الشافعي (ت: ٤٥٠هـ/ ١٠٥٨م)

- الرد على من يحب السماع، تحقيق: مجدي فتحي السيد، دار الصحابة للتراث، طنطا، ١٩٩٠.

الطبري: محمد بن جرير (ت: ٣١٠هـ/ ٩٢٢م)

- تاريخ الأمم و الملوك، راجعه و قدم له: نواف الجراح، الطبعة الثالثة، دار صادر، بيروت، ٢٠٠٨.

الطبري الصغير: محمد بن جعفر بن رستم (ت: القرن الرابع الهجري/ العاشر الميلادي)

- دلائل الإمامة، حققه: قسم الدراسات الإسلامية، مؤسسة البعثة، قم، ١٤١٣هـ.

الطوسي: أبو جعفر محمد بن الحسن (ت: ٤٦٠هـ/ ١٠٦٨م)

- الاستبصار فيما أختلف من الأخبار، تحقيق: محمد جواد الفقيه، الطبعة الثانية، دار الأضواء، بيروت، ١٩٩٢.

- تهذيب الأحكام، نظمه: صادق برزگر بفروني، الطبعة الثالثة، مؤسسة أنصارين للطباعة و النشر، قم، ١٣٨٥هـ.ش.

ابن العديم: كمال الدين عمر بن احمد بن ابي جرادة (ت: ٦٦٠هـ/ ١٢٦٢م)

- بغية الطلب في تاريخ حلب، تحقيق: سهيل زكار، دار الفكر، بيروت، ١٩٨٨.

ابن عربي: الشيخ محي الدين أبو بكر محمد بن علي الطائي (ت: ٦٣٨هـ/ ١٢٤٠م)

- الفتوحات المكية، تحقيق: عثمان يحيى، الهيئة المصرية العامة للكتاب، القاهرة، ١٩٨٦.

ابن عساكر: ثقة الدين ابو القاسم علي بن الحسين بن هبة الله الشافعي (ت: ٥٧١هـ/ ١١٧٥م)

- تاريخ مدينة دمشق، حققه: محب الدين العمري، دار الفكر، بيروت، ١٩٩٥.

- تبين كذب المفتري فيما نسب إلى الإمام أبي الحسن الأشعري، عنى بنشره: القدسي، مطبعة التوفيق، دمشق، ١٣٤٧هـ.

العماد الأصفهاني: عماد الدين بن محمد بن محمد بن حامد الكاتب (ت: ٥٩٧هـ/ ١٢٠٠م)
 - خريدة القصر و جريدة العصر، تحقيق: محمد بهجة الأثري، مديرية الثقافة العامة، بغداد، ١٩٧٣.

ابن العمراني: محمد بن علي بن محمد (ت: ٥٨٠هـ/ ١١٨٤م)
 - الأنباء في تاريخ الخلفاء، تحقيق: قاسم السامرائي، لايدن، ١٩٧٣.
 العمري: شهاب الدين أحمد بن يحيى ابن فضل الله (ت: ٧٤٩هـ/ ١٣٤٩م)
 - مسالك الأبصار في ممالك الأمصار، تحقيق: بسام محمد بارود، اصدارات الجمع الثقافي، ابو ظبي، ٢٠٠٠.

عين القضاة الهمداني: عبد الله بن محمد بن الحسن المياجي (ت: ٥٢٥هـ/ ١١٣١م)
 - شرح كلمات بابا طاهر العريان -- مسائل حكيمية في المعارف و المشاهدات الربانية، ضبطه و صححه: عاصم ابراهيم الكيالي، دار الكتب العلمية، بيروت، ٢٠٠٧.
 - شكوى الغرب عن الأوطان الى علماء البلدان، تحقيق: عفيف عسيران، دار بيبيلوس، باريس، دون تاريخ.

الغزالي: أبو حامد محمد بن محمد (ت: ٥٠٥هـ/ ١١١١م)
 - إحياء علوم الدين، دار المعرفة، بيروت، دون تاريخ.
 - فضائح الباطنية، اعتنى به: محمد علي القطب، المكتبة العصرية، صيدا - بيروت، ٢٠٠١.
 - المحبة والأنس و الشوق والرضا، مكتبة و مطبعة مصطفى البابي الحلبي، القاهرة، ١٩٦١.
 الفاروشي: عز الدين احمد بن ابراهيم الواسطي (ت: ٦٩٤هـ/ ١٢٩٤م)

- النفحة المكية في السلالة الرفاعية، مطبعة محمد اسعد نفرو، الأستانة، ١٣٠١هـ.
 ابن الفقيه: ابو بكر احمد بن محمد (ت: ٣٥٦هـ/ ٩٧٥م)
 - كتاب البلدان، تحقيق: يوسف الهادي، عالم الكتب، بيروت، ١٩٩٦.

- ابن الفوطي: عبد الرزاق بن احمد الشيباني(ت: ٧٢٣هـ/ ١٣٢٣م)
- مجمع الآداب في معجم الألقاب، تحقيق: محمد الكاظم، مؤسسة الطباعة و النشر، وزارة الثقافة و الإرشاد الإسلامي، طهران، ١٤١٦هـ.
 - القاشاني: كمال الدين عبد الرزاق (ت: ٧٣٠هـ/١٣٢٩م)
 - معجم اصطلاحات الصوفية، تحقيق: عبد العال شاهين، دار المنار، القاهرة، ١٩٩٢.
 - ابن قتيبة: أبو محمد عبدالله بن مسلم الدينوري (ت: ٢٧٦هـ/٨٨٩م)
 - المعارف، صححه و علق عليه: محمد إسماعيل عبد الله الصاوي، الطبعة الثانية، دار إحياء التراث العربي، بيروت، ١٩٧٠.
 - القرطبي: عريب بن سعد الكاتب (ت: ٣٦٦هـ/٩٧٧م)
 - صلة تاريخ الطبري، تحقيق: محمد ابو الفضل ابراهيم، دار سويدان، بيروت، دون تاريخ.
 - القزويني: الخليل بن عبد الله بن أحمد الخليلي القزويني أبو يعلى(ت: ٤٤٦هـ/١٠٥٤م)
 - الإرشاد في معرفة علماء الحديث، حققه: محمد سعيد عمر إدريس، مكتبة الرشد، الرياض، ١٤٠٩هـ.
 - القزويني: زكريا بن محمد (ت: ٦٨٢هـ/١٢٨٣م)
 - آثار البلاد و أخبار العباد، دار صادر، بيروت، دون تاريخ.
 - القزويني: عبد الكريم بن محمد الرافي (ت: ٦٢٣هـ/١٢٢٦م)
 - التدوين في أخبار قزوين، حققه: الشيخ عزيز الله العطاردي، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٩٨٧.
 - القشيري: أبو القاسم عبد الكريم بن هوازن النيسابوري (ت: ٤٦٥هـ/ ١٠٧٢م)

- الرسالة القشيرية في علم التصوف، تحقيق و تعليق: عبد الحليم محمود، دار الخير، دمشق- بيروت، ٢٠٠٣.
- اربع رسائل في التصوف، تحقيق: قاسم السامرائي، دار الوراق، بيروت، ٢٠٠٨.
- ابن القيسراني: أبو الفضل محمد بن طاهر بن احمد المقدسي (ت: ٥٠٧هـ/ ١١١٣م)
- صفوة التصوف، تحقيق: غادة المقدم عدوة، دار المنتخب العربي، بيروت، ١٩٩٥.
- ابن قيم الجوزية: أبو محمد بن أبو بكر بن أيوب (ت: ٧٥١هـ/ ١٣٥٠م)
- طريق المهجرتين، تحقيق: عمر محمود، الطبعة الثانية، دار ابن قيم، الدمام، ١٩٩٤.
- ابن كثير: عماد الدين أبو الفداء إسماعيل بن كثير الدمشقي (ت: ٧٧٤هـ/ ١٣٧٢م)
- البداية و النهاية، تحقيق: حامد احمد الطاهر، دار الفجر للتراث، القاهرة، ٢٠٠٣.
- الكتاني: عبد العزيز بن أحمد بن محمد الكتاني (ت: ٤٦٦هـ/ ١٠٧٣م)
- ذيل تاريخ مولد العلماء و وفياتهم، تحقيق: عبد الله احمد سليمان الحمد، دار العاصمة، الرياض، ١٤٠٩هـ.
- الكلاباذي: ابو بكر محمد بن اسحاق البخاري (ت: ٣٨٠هـ/ ٩٩٠م)
- التعرف لمذهب أهل التصوف، تقديم: يوحنا الجيب صادر، الطبعة الثانية، دار صادر، بيروت، ٢٠٠٦.
- الكليني: أبو جعفر محمد بن يعقوب بن اسحق (ت: ٣٢٩هـ/ ٩٤١م)
- الكافي، تنظيم: صادق برزگر بفروني، الطبعة الثالثة، مؤسسة أنصاريان للطباعة و النشر، قم، ١٣٨٥هـ. ش .
- الكوفي: هناد بن السري (ت: ٢٤٣هـ/ ٨٥٧م)
- كتاب الزهد، حققه: عبد الرحمن بن عبد الجبار الفريوائي، دار الخلفاء، الكويت، ١٩٨٥.
- ابن ماكولا: علي بن هبة الله بن ابو نصر (ت: ٤٧٥هـ/ ١٠٨٢م)

- الإكمال، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٩٩٠.
- الماليني: أبو سعد أحمد بن محمد الأنصاري الهروي (ت: ٤١٢هـ / ١٠٢١م)
- الأربعون في شيوخ الصوفية، منشور في موقع: <http://www.alsunnah.com>
- المخزومي: محمد سراج الدين الصيادي الرفاعي (ت: ٨٨٥هـ / ١٤٨٠م)
- ساح الأخبار في نسب السادة الفاطميين الأخيار، مطبعة نخبة الأخبار، بمبى، ١٣٠٦هـ.
- المتقي الهندي: علاء الدين علي بن حسام الدين (ت: ٩٧٥هـ / ١٥٦٧م)
- كنز العمال في سنن الأقوال و الأفعال، تحقيق: محمود عمر الدمياطي، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٩٩٨.
- ابن المرتضى: أحمد بن يحيى (ت: ١٠٩٣هـ / ١٦٨١م)
- باب ذكر المعتزلة من كتاب المنية و الأمل في شرح كتاب الملل و النحل، أعتنى بتصحيحه: توما ارتلد، دار صادر، بيروت، دون تاريخ.
- ابن المستوفي: شرف الدين أبو البركات المبارك بن أحمد اللخمي الاربلي (ت: ٦٣٧هـ / ١٢٣٩م)
- تاريخ إربل المسمى نبأه البلد الخامل بمن ورده من الأمائل، حققه: سامي بن السيد خماس الصقار، دار الرشيد للنشر، بغداد، ١٩٨٠.
- مسعر بن مهلهل: أبو دلف الخزرجي (ت: ٣٧٧هـ / ٩٨٧م)
- الرسالة الثانية، اعتنى بنشرها: و. مينورسكي، مطبعة جامعة القاهرة، القاهرة، ١٩٥٥.
- المسعودي: أبو الحسن علي بن الحسين (ت: ٣٤٦هـ / ٩٥٧م)
- مروج الذهب و معادن الجوهر، تحقيق: سعيد محمد اللحام، دار الفكر، بيروت، ٢٠٠٠.
- مسكويه: أبو علي أحمد بن محمد (ت: ٤٢١هـ / ١٠٣٠م)
- تجارب الأمم، حققه: أبو القاسم امامي، دار سروش للطباعة و النشر، طهران، ١٩٩٧.
- المقدسي: أبو زيد أحمد بن سهل (ت: ٣٢٢هـ / ٩٣٣م)

- البدء و التاريخ، وضع حواشيه: خليل عمران المنصور، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٩٩٧.
- المقدسي: أبو عبدالله شمس الدين محمد البشاري (ت: ٣٨٧هـ/٩٩٧م)
- أحسن التقاسيم في معرفة الأقاليم، علق عليه و وضع حواشيه: محمد أمين الضناوي، دار الكتب العلمية، بيروت، ٢٠٠٣.
- المقدسي: أبو عبد الله محمد بن أحمد بن قدامة (ت: ٦٢٠هـ/١٢٢٣م)
- كتاب التواوين، حققه: عبد القادر الأرناؤوط، مكتبة الشرق الجديد، بغداد، ١٩٨٩.
- صفة العلو لله الواحد القهار، دار الصحابة للتراث، طنطا، ١٩٩٣.
- المقدسي: عبد الغني بن عبد الواحد ابن سرور الجماعيلي (ت: ٦٠٠هـ/١٢٠٣م)
- من اخبار الحسن البصري: تحقيق: محمد عبد الرحمن النابلسي، دار النميز و دار الفرائد، دمشق، ١٩٩٦.
- المقرئ: أبو الفضل عبد الرحمن بن أحمد بن حسن الرازي (ت: ٤٥٤هـ/١٠٦٢م)
- أحاديث في ذم الكلام و أهله، دراسة و تحقيق: ناصر عبد الرحمن الجديع، دار أطلس للنشر و التوزيع، الرياض، ١٩٩٦.
- المكي: أبو طالب محمد بن علي (ت: ٣٨٦هـ/٩٩٦م)
- علم القلوب، حققه: عبد القادر أحمد عطا، دار الكتب العلمية، بيروت، ٢٠٠٤.
- قوت القلوب في معاملة المحبوب، ضبطه: عاصم إبراهيم الكيالي، الطبعة الثانية، دار الكتب العلمية، بيروت، ٢٠٠٥.
- المكي: حمد بن محمد بن أحمد النخلى المكي (ت: ١١٣٠هـ/١٧١٧م)
- بغية الطالبين لبيان المشائخ المحققين المعتمدين، مطبعة مجلس دائرة المعارف الإسلامية، حيدر آباد الدكن، ١٣٢٨هـ.

الملطي: محمد بن احمد بن عبد الرحمن المقرئ (ت: ٣٧٧هـ/٩٨٧م)

- التنبيه و الرد على أهل الأهواء و البدع، تقديم و تحقيق: محمد زينهم محمد عزب، مكتبة مدبولي، القاهرة، ١٩٩٣.

ابن الملقن: سراج الدين ابي حفص عمر بن علي المصري (ت: ٨٠٤هـ/١٤٠١م)

- طبقات الأولياء، تحقيق: مصطفى عبد القادر عطا، دار الكتب العلمية، بيروت، ٢٠٠٦.

المنائي: عبد الرؤوف بن تاج العارفين بن علي (ت: ١٠٣١هـ/١٦٢١م)

- فيض القدير، المكتبة التجارية الكبرى، القاهرة، ١٣٥٦هـ.

- الكواكب الدرية في تراجم السادة الصوفية او طبقات المناوي الكبرى، حققها: عبد الحميد صالح حمدان، المكتبة الأزهرية للتراث، القاهرة، ١٩٩٤.

ابن منددة: محمد بن إسحاق بن محمد العبدى الأصبهاني (ت: ٣٩٥هـ/١٠٠٥م)

- فتح الباب في الكنى و الألقاب، تحقيق: ابو قتيبة الفارابي، مكتبة الكوثر، السعودية، ١٩٩٦.

مؤلف مجهول: (القرن السادس الهجري/ الثاني عشر الميلادي)

- العيون و الحدائق، تحقيق: نبيلة عبد المنعم داود، مطبعة النعمان، النجف الأشرف، ١٩٧٢.

ابن ناصر الدين: شمس الدين محمد بن عبد الله الدمشقي (ت: ٨٤٢هـ/١٤٣٨م)

- توضيح المشتبه، حققه: محمد نعيم العرقسوسي، مؤسسة الرسالة، بيروت، ١٩٩٣.

ابن النجار: محب الدين ابو عبد الله محمد بن محمود البغدادي (ت: ٦٤٣هـ/١٢٤٥م)

- ذيل تاريخ بغداد، تحقيق: مصطفى عبد القادر عطا، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٩٩٧.

ابن النديم: محمد بن اسحق بن محمد (ت: ٣٨٣هـ/٩٣٣م)

- الفهرست، مطبعة الاستقامة، القاهرة، دون تاريخ.

- النعماني: محمد بن ابراهيم بن ابي زينب الكاتب (ت: ٣٦٠هـ / ٩٧١م)
- كتاب الغيبة، تحقيق: علي أكبر الغفاري، مكتبة الصدوق، طهران.
 - ابو نعيم: أحمد بن عبد الله الأصفهاني (ت: ٤٣٠هـ / ١٠٣٨م)
 - تاريخ اصبهان، حققه: سيد كسروي حسن، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٩٩٠.
 - حلية الأولياء في طبقات الأصفياء، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٩٨٨.
 - نعيم بن حماد: أبو عبد الله المروزي الخزاعي (ت: ٢٨٨هـ / ٩٠١م)
 - الفتن، تحقيق: سمير أمين الزهيري، مكتبة التوحيد، القاهرة، ١٩٩١.
 - نكري: عبد النبي بن عبد الرسول الأحمدي (ت بعد ١١٧٣هـ / ١٧٥٩م)
 - دستور العلماء، عرب عباراته الفارسية: حسن هاني فحص، دار الكتب العلمية، بيروت، ٢٠٠٠.

- النوبختي: الحسن بن موسى بن حسن (ت: ٣١٠هـ / ٩٢٢م)
- فرق الشيعة، حققه: عبد المنعم الحفني، دار الرشد، القاهرة، ١٩٩٢.
 - النووي: ابو زكريا محي الدين الشافعي (ت: ٦٧٦هـ / ١٢٧٧م)
 - كتاب المجموع، دار الفكر، بيروت، ١٩٩٧.
 - النوري: شهاب الدين احمد بن عبد الوهاب (ت: ٧٣٣هـ / ١٣٣٢م)
 - نهاية الأرب في فنون الأدب، الجزء الخاص بالقرامطة منشور ضمن كتاب: أخبار القرامطة، دراسة وتحقيق: سهيل زكار، دار الكوثر، الرياض، ١٩٨٩.
 - النيسابوري: أبي القاسم الحسن بن محمد بن حبيب (ت: ٤٠٦هـ / ١٠١٥م)
 - عقلاء المجانين، تحقيق: عمر الأسعد، دار النفائس، بيروت، ١٩٨٧.
 - الهبجوري: ابو الحسن علي بن عثمان الجلابي الغزنوي (ت: ٤٦٥هـ / ١٠٧٥م)

- كشف المحجوب، دراسة و ترجمة و تعليق: إسعاد عبد الهادي، قنديل، دار النهضة العربية، بيروت، ١٩٨٠.
- الهروي: اسماعيل عبد الله بن محمد (ت: ٤٨١هـ/ ١٠٨٨م)
- منازل السائرين، الطبعة الثانية، مطبعة مصطفى البابي الحلبي، القاهرة، ١٩٦٦.
- الهكاري: أبو الحسن علي بن أحمد الهكاري (ت: ٤٨٦هـ/ ١٠٩٣م)
- اعتقاد الإمام أبي عبد الله محمد بن إدريس الشافعي، ضمن كتاب: مجموع فيه ثلاث رسائل، تحقيق و تعليق: عبد الله بن صالح البراك، دار الوطن، مكة المكرمة، ١٩٩٨.
- الوترى: أبو محمد ضياء الدين أحمد بن محمد الموصلي (ت: ٩٨٠هـ/ ١٥٧٢م)
- روضة الناظرين و خلاصة مناقب الصالحين، المطبعة الخيرية، مصر، ١٣٠٦هـ.
- ابن الوردي: زين الدين عمر (ت: ٧٤٩هـ/ ١٣٤٨م)
- تاريخ ابن الوردي، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٩٩٦.
- اليافعي: أبو عبدالله بن أسعد بن علي بن سليمان اليميني المكي (ت: ٧٦٨هـ/ ١٣٦٦م)
- روض الرياحين في حكايات الصالحين، وضع حواشيه: عبد الجليل عبد السلام، الطبعة الثانية، دار الكتب العلمية، بيروت، ٢٠٠٧.
- مرآة الجنان و عبرة اليقضان في معرفة ما يعتبر من حوادث الزمان، وضع حواشيه: خليل منصور، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٩٩٧.
- ياقوت الحموي: شهاب الدين أبو عبدالله ياقوت بن عبد الله الرومي البغدادي (ت: ٦٢٦هـ/ ١٢٢٩م)
- الخزل و الدأل بين الدور و الدارات و الديرة، تحقيق: يحيى زكريا عبارة و محمد أديب جمران، وزارة الثقافة، دمشق، ١٩٩٨.
- معجم البلدان، الطبعة الثانية، دار صادر، بيروت، ١٩٩٥.

- يحيى بن مسعدة: (عاش في القرن الخامس الهجري)
- رسالة يحيى بن مسعدة في الرد على الشعوية، ضمن: نادر المخطوطات، بتحقيق: عبد السلام هارون، ط ٢، مكتبة الخانجي، القاهرة، ١٩٧٣.
- يحيى بن معين: ابن زياد بن نهار بن خيار بن بسطام المري (ت: ٢٣٣هـ/٨٤٧م)
- تاريخ يحيى بن معين (رواية الدوري)، حققه: احمد محمد نور سيف، مركز البحث العلمي، مكة المكرمة، ١٩٧٩.
- اليقوي: احمد بن ابي يعقوب بن جعفر بن وهب ابن واضح (ت. بعد: ٢٩٢هـ/٩٠٥م)
- كتاب البلدان، الطبعة الثالثة، المطبعة الحيدرية، النجف الأشرف، ١٩٥٧.
- أبو يوسف: يعقوب بن ابراهيم (ت: ١٨٢هـ/ ٧٩٨م)
- كتاب الخراج، منشور ضمن: في التراث الاقتصادي الإسلامي، دار الحداثة، بيروت، ١٩٩٠.
- ٣- به زمانى فارسى**
- الأفلاكي: شمس الدين احمد العارفى (ت: ٧٦١هـ/ ١٣٦٠م)
- مناقب العارفين، بكوشش: تحسين يازيجي، چاپ چهارم، دنيای كتاب، تهران، ١٣٨٥ ه.ش.
- الأنصاري: شيخ الإسلام ابو اسماعيل عبد الله هروى (ت: ٤٨١هـ/ ١٠٨٨م)
- طبقات الصوفية، مقابله و تصحيح: محمد سرور مولايى، چاپ دوم، انتشارات توس، تهران، ١٣٨٦ ه.ش.
- ابن بزاز: توكله بن اسماعيل اردبيلي (ت: بعد ٧٥٩هـ/ ١٣٥٨م)
- صفوة الصفا، مقدمة و تصحيح: غلامرضا طباطبائي مجد، چاپ دوم، انتشارات زرياب، تهران، ١٣٧٦ ه.ش.
- بلخي: ابو المعالي محمد بن نعمت علوي (ت: بعد ٤٨١هـ/ ١٠٨٨م)
- بيان الأديان، به تصحيح: محمد تقى دانش پژوه، انتشارات بنياد، تهران، ب.ت.

- بلخي: محمد بن محمد بن احمد مولانا جلال الدين رومى (ت: ۶۷۲هـ/۱۲۷۳م)،
- مثنوي معنوي، بر اساس: نسخه رينولد نيكلسن، چاپ سوم، انتشارات سايه نيما، تهران، ۱۳۸۶هـ.ش.
 - جامي: نور الدين عبد الرحمن بن احمد (ت: ۸۹۸هـ/۱۴۹۲م)
 - نفحات الأنس من حضرات القدس، تصحيح و تعليقات: محمود عابدي، انتشارات اطلاعات، تهران، چاپ چهارم، ۱۳۸۲هـ.ش.
 - جيهاني: احمد بن محمد بن نصر (ت: ۳۶۷هـ/۹۷۷م)
 - أشكال العالم، ترجمه: علي بن عبد السلام كاتب، با مقدمة و تعليقات: فيروز منصوري، شركت به نشر، تهران، ۱۳۶۸هـ.ش.
 - ابو الحسن ديلمي: يحيى بن جنيد (ت: بعد ۳۷۲هـ/۹۸۲م)
 - سيرت شيخ كبير ابو عبد الله بن خفيف شيرازي، ترجمه فارسي: ركن الدين يحيى بن جنيد شيرازي، تصحيح: آ. شميل - طاري، انتشارات بابل، تهران، بي تاريخ .
 - حمدالله مستوفي: حمدالله بن ابي بكر بن محمد بن نصر قزويني (ت: ۷۵۰هـ/۱۳۴۹م)
 - تاريخ گزيده، به اهتمام: عبد الحسين نوائي، چاپ دوم، انتشارات امير كبير، تهران، ۱۳۶۲هـ.ش.
 - نزهة القلوب في المسالك و الممالك، بسعي و اهتمام و تصحيح: گاي لسترنج، چاپخانه ارمغان، تهران، ۱۳۶۲هـ.ش.
 - خواجه محمد پارسا: محمد بن محمد بن محمود البخاري (ت: ۸۲۲هـ/۱۴۱۹م)
 - فصل الخطاب، به تصحيح: جليل مسگر نژاد، مركز نشر دانشگاهي، تهران، ۱۳۸۱هـ.ش.
 - الراوندي: محمد بن علي بن سليمان (ت: ۵۹۹هـ/۱۲۰۲م)
 - راحة الصدور و آية السرور در تاريخ آل سلجوق، بسعي و تصحيح: محمد اقبال، چاپ دوم، كتابفروشي علي اكبر علمي، تهران، ۱۳۶۳هـ.ش.
 - رشيد الدين فضل الله: موفق الدولة علي همداني (ت: ۷۱۸هـ/۱۳۱۸م)

- تاریخ مبارک غازانی - داستان غازان خان، بتصحیح و اهتمام: کارل یان، مطبعة ستیفن اوستن، هرتفورد، ۱۹۴۰.
- روزیهان بقلی: شیخ ابو محمد شیرازی (ت: ۶۰۶هـ / ۱۲۰۹م)
- شرح شطیحات، به تصحیح و مقدمه از: هنری کورین، ترجمهء مقدمه از: علی امیر معزی، انتشارات طه‌وری، تهران، ۱۳۸۲هـ.ش.
- زركوب شیرازی: أحمد بن ابو الخير (ت: بعد ۷۵۴هـ / ۱۳۵۳م)
- شیرازنامه، بتصحیح: بهمن کریمی، مطبعة روشنائی، طهران، ۱۳۵۰هـ.ش.
- سنائی: أبو المجد مجدود بن آدم (ت: ۵۲۵هـ / ۱۱۳۱م)
- دیوان سنائی، به اهتمام: پرویز بابایی، انتشارات نگاه، تهران، ۱۳۷۵هـ.ش.
- شیرازی: معین الدین أبو القاسم عیسی بن جنید بن محمود (ت. بعد: ۷۹۱هـ / ۱۳۸۹م)
- تذکرة هزار مزار - ترجمة شد الازار، به تصحیح و تحشیه: محمد قزوینی و نورانی وصال، انتشارات کتابخانه احمدی، شیراز، ۱۳۶۴هـ.ش.
- ابن عنبه: جمال الدین احمد بن علی بن الحسین الداودی (ت: ۸۲۸هـ / ۱۴۲۵م)
- الأصول الفخرية في أصول البرية، بتصحیح: سید جلال الدین محدث ارموی، تهران، ۱۳۴۶هـ.ش.
- عين القضاة همدانی: عبد الله بن محمد بن الحسن المياجي (ت: ۵۲۵هـ / ۱۱۳۱م)
- نامه‌های عین القضاة همدانی، به اهتمام: علینقی منزوی و عقیف عسیران، انتشارات اساطیر، تهران، ۱۳۷۷هـ.ش.
- فرید الدین عطار: ابو طالب محمد بن ابو بکر بن ابراهیم نیشابوری (ت: ۶۲۷هـ / ۱۲۳۰م)
- تذکرة الأولیاء، بتصحیح: احمد آرام، چاپ سوم، انتشارات گنجینه، تهران، ۱۳۸۱هـ.ش.
- فصیح خوافی: احمد بن محمد (ت: ۸۴۵هـ / ۱۴۴۱م)
- مجمل فصیحی، تصحیح و تحقیق: سید حسن ناجی نصرآبادی، انتشارات اساطیر، تهران، ۱۳۸۶هـ.ش.

ابن فندق: أبو الحسن علي بن زيد بيهقي (ت: ۵۶۵هـ/۱۱۶۹ز)

- تاریخ بیهق، با تصحیح و تعلیقات: احمد بهمنیار، کاتبفروشی فروغی، تهران، بی تاریخ.

کاشانی: أبو القاسم عبد الله بن محمد (ت: ۷۳۸هـ/۱۳۳۷م)

- زبدة التواریخ - بخش فاطمیان و نزاریان، به کوشش: محمد تقی دانش پژوه، چاپ دوم، مؤسسه مطالعات و تحقیقات فرهنگی، تهران، ۱۳۶۶ ه.ش.
مجهول: (تألیف در: ۳۷۲هـ/۹۸۳م)

- حدود العالم من المشرق الى المغرب، تصحیح: مریم میر احمدی و غلامرضا ورهرام، مرکز چاپ و انتشارات دانشگاه پیام نور، تهران، ۱۳۷۲ ه.ش.
مجهول: (تألیف در ۵۲۰هـ/۱۱۲۵م).

- مجمل التواریخ والقصص، بتصحیح: ملک الشعراء بهار، چاپ دوم، تهران، ۱۳۱۸ ه.ش.
مجهول: (تألیف در قرن هشتم هجری)

- هفتاد و سه ملت یا اعتقادات مذاهب، با اهتمام و تصحیح: محمد جواد مشکور، مؤسسه مطبوعات عطایی، تهران، ۱۳۴۱ ه.ش.
منصور بن اردشیر عبادی: قطب الدین ابو المظفر (قرن ششم هجری)

- مناقب الصوفیة، به کوشش: محمد تقی دانش پژوه و ایرج افشار، چاپخانه گیلان، تهران، ۱۹۸۶.

میهنی: محمد بن منور (ت: بعد ۵۷۴هـ/۱۱۷۸م)

- أسرار التوحید فی مقامات الشیخ أبی سعید، بتصحیح و تعلیقات: محمد رضا شفیعی کدکنی، چاپ هفتم، مؤسسه انتشارات آگاه، تهران، ۱۳۸۶ ه.ش.

دووهه: سههچاوه نوويهكان

١- به زمانى عهههه

آنا ماري شيمل

- أبعاد صوفية للإسلام، ترجمة: عيسى علي العاكوب، دار الملتقى، حلب، ٢٠٠٦.
- أحلام الخليفة - الأحلام و تعبيرها في الثقافة الإسلامية، ت: حسام الدين جمال بدر و آخرون، منشورات الجمل، كولن، ٢٠٠٥.
- الشمس المنتصرة - دراسة آثار الشاعر الإسلامي الكبير جلال الدين الرومي، ترجمة: عيسى علي العاكوب، مؤسسة الطباعة و النشر، طهران، ١٣٧٩هـ.ش.

الأميني

- الغدير، الطبعة الرابعة، دار الكتاب العربي، بيروت، ١٩٧٧.

ابراهيم محمد تركي

- التصوف الإسلامي - أصوله وتطوراته، دار الوفاء للطباعة والنشر، الإسكندرية، ٢٠٠٧.
- ادريس محمد حسن الدوسكي

- همدان من الفتح الإسلامي الى سقوطها بيد المغول، دار سپيريز، دهوك، ٢٠٠٦.
- أنور المائي

- الأكراد في بهدينان، مطبعة الحصان، الموصل، ١٩٦٠.

جاك شوفليبي

- التصوف و المتصوفة، ترجمة: عبد القادر قنيني، دار افريقيا الشرق، الدار البيضاء - بيروت، ١٩٩٩.

حيدر لشكري

- الكُرد في المعرفة التاريخية الإسلامية، دار سپيريز، دهوك، ٢٠٠٤.

درويش يوسف حسن هروري

- بلاد هكاري (٩٤٥ - ١٣٣٦م) - دراسة سياسية حضارية، دار سپيريز، دھوك، ٢٠٠٥.
رانيا سليمان

- عجائب الأسرار للإمام علي بن ابي طالب عن علامات آخر الزمان، مؤسسة الخرسان
للمطبوعات، بيروت، ٢٠٠٥.

رفيق العجم

- موسوعة مصطلحات التصوف الإسلامي، مكتبة لبنان، بيروت، ١٩٩٩.

ريسان حسن البسطامي

- بازيد البسطامي الاختيار عند اليزيدية، مطبعة وزارة الثقافة، اربيل، ٢٠٠٠.

رينولد نيكلسون

- دراسات في التصوف الإسلامي، ترجمة: ابو العلا عفيفي، لجنة التأليف والترجمة و النشر،
القاهرة، ١٩٤٧.

زرار صديق توفيق

- القبائل و الزعامات القبلية الكردية في العصر الوسيط، مؤسسة موكرياني للنشر، اربيل،
٢٠٠٧.

سعد رستم

- الفرق و المذاهب الإسلامية، الطبعة الرابعة، دار الأوائل، دمشق، ٢٠٠٦.

سوسن فريد فلاحه

- الإمام سفيان الثوري و آراؤه الفقهية مقارنة بالمذاهب الأخرى، الرياض، ١٤٢٨هـ/٢٠٠٧م.

عارف تامر

- القرامطة، دار القلم، القاهرة، ٢٠٠٤.

عامر النجار

- الطرق الصوفية في مصر، الطبعة الخامسة، دار المعارف، القاهرة، دون تاريخ.

عبد الله بن ناصر بن سليمان الحارثي:

- الأوضاع الحضارية في إقليم الجزيرة الفراتية في القرنين السادس و السابع للهجرة، الدار العربية للموسوعات، بيروت، ٢٠٠٧.

عبد الرحمن بدوي

- تاريخ التصوف الإسلامي من البداية حتى نهاية القرن الثاني، الطبعة الثالثة، الشعاع للنشر، ٢٠٠٨.

- شخصيات قلقة في الإسلام، الطبعة الثالثة، سينا للنشر، القاهرة، ١٩٩٥.

عبد الرقيب يوسف

- الدولة الدوستكية في كردستان الوسطى - القسم الحضاري، الطبعة الثانية، دار ثاراس للطباعة والنشر، اربيل، ٢٠٠١.

عبد اللطيف عبد القادر الحفظي

- تأثير المعتزلة في الخوارج و الشيعة، دار الأندلس، جدة، ٢٠٠٠.

عبد المجيد أبو الفتوح بدوي

- التاريخ السياسي و الفكري للمذهب السني في المشرق الإسلامي، عالم المعرفة، جدة، ١٩٨٣.

عزالدين سليم باقرى

- مدرگه - الأيزدية، الأصل، التسمية، المفاهيم، الطقوس، المراسيم و النصوص الدينية، مطبعة خبات، كوردستان، ٢٠٠٣.

عزيز العظمة

- دنيا الدين في حاضر العرب، الطبعة الثانية، دار الطليعة، بيروت، ٢٠٠٢.

عطا عبد الرحمن محي الدين

- حركات الخوارج في بلاد الكورد و ما جاورها (٤١-٢١٨هـ/٦٦١-٦٣٣م)، مركز الدراسات الكردية، السليمانية، ٢٠٠٧.

عمر سليم عبد القادر التل

- متصوفة بغداد في القرن السادس الهجري/ الثاني عشر الميلادي - دراسة تاريخية، دار المأمون للنشر، عمان، ٢٠٠٩.

فائزة محمد عزت

- الكرد في اقليم الجزيرة و شهوروز في صدر الإسلام (١٦-١٣٢هـ/٦٣٧-٧٤٩م) - دراسة في التاريخ السياسي، مطبعة خاني، دهوك، دون تاريخ.

فرانز روزنتال

- مفهوم الحرية في الإسلام، ت: رضوان السيد و معن زيادة، الطبعة الثانية، دار المدار الإسلامي، بيروت، ٢٠٠٧.

فرتجوف شيتون

- الإيمان و الإسلام و الإحسان في مقارنة الأديان، ترجمة: نهاد خياطة، المؤسسة الجامعية للدراسات و النشر، بيروت، ١٩٩٦.

فرهاد دفتري

- الإسماعيليون في مجتمعات العصر الوسيط الإسلامية، ت: سيف الدين القصير، دار الساقى، بيروت، ٢٠٠٨.

كامل مصطفى الشيبى

- صفحات مكثفة من تاريخ التصوف الإسلامي، دار المناهل، بيروت، ١٩٩٧.

- الصلة بين التصوف و التشيع، الطبعة الثانية، دار المعارف، القاهرة، ١٩٦٩.

لويس ماسينيون

— آلام الحلاج، ترجمة: الحسين مصطفى حلاج، شركة قدمس للنشر والتوزيع، بيروت، ٢٠٠٤.

مجدي إبراهيم

— التصوف السني - حال الفناء بين الجنيد و الغزالي، مكتبة الثقافة الدينية، القاهرة، ٢٠٠٢.

مجموعة من المؤلفين

— في قلب الشرق - قراءة معاصرة لأعمال لويس ماسينيون، المجلس الأعلى للثقافة، القاهرة، ٢٠٠٣.

محسن امين العاملى

— أعيان الشيعة، حققه: حسن الأمين، الطبعة الخامسة، دار الكتاب العربي، بيروت، ١٩٧٢.

محمد أركون

— نزعة الأئسنة في الفكر العربي، ترجمة: هاشم صالح، دار الساقي، بيروت، ١٩٩٧.

محمد بن الطيب

— إسلام المتصوفة، دار الطليعة للطباعة والنشر، بيروت، ٢٠٠٧.

محمد جلال شرف

— دراسات في التصوف الإسلامي، دار النهضة العربية، بيروت، ١٩٨٤.

محمد الرحمنوي

— الجهاد من الهجرة إلى الدعوة إلى الدولة - بحث في مواقف العلماء المسلمين في القرنين الرابع و

الخامس للهجرة، دار الطليعة، بيروت، ٢٠٠٢.

محمد عابد الجابري

— بنية العقل العربي - دراسة تحليلية نقدية لنظم المعرفة في الثقافة العربية، مركز دراسات

الوحدة العربية، الطبعة السادسة، بيروت، ٢٠٠٠.

- العقل الأخلاقي العربي - دراسة تحليلية لنظم القيم في الثقافة العربية، الطبعة الثانية، مركز دراسات الوحدة العربي، بيروت، ٢٠٠٦.

محمد عبد الله الشرقاوي

- الاتجاهات الحديثة في دراسة التصوف الإسلامي (مصادره و آثاره)، دار الفكر العربي، القاهرة، ١٩٠.

محمد ابو الهدى الرفاعي

- الكليات الاحمدية المؤلفة من كلمات الإمام الرفاعي غوث البرية، مطبعة الواعظ، القاهرة، ١٩٠٨.

محمود إسماعيل

- الحركات السرية في الإسلام، دار القلم، بيروت، ١٩٧٣.

مصطفى جواد

- الرُبط الصوفية البغدادية و أثرها في الثقافة الإسلامية، الدار العربية للموسوعات، بيروت، ٢٠٠٦.

منصور المخلصي

- أصول الحركة الرهبانية - القرن الثاني إلى العاشر، شركة الطيف للطباعة المحدودة، بغداد، ٢٠٠٥.

موسى مصطفى الهسنياني

- سنجار - دراسة في تاريخها السياسي و الحضاري، دار سپيريز، دهوك، ٢٠٠٥.
ميرسيا الياد

- التنسيب و الولادات الصوفية، ترجمه: حسيب كاسوحة، منشورات وزارة الثقافة، دمشق، ١٩٩٩.

- المقدس و المندس، ترجمة: عبد الهادي عباس، دار دمشق، دمشق، ١٩٨٨.
- نايف محمود معروف
- الخوارج في العصر الأموي - نشأتهم، تاريخهم، عقائدهم، أدبهم، دار الطليعة، بيروت، ١٩٧٧.
- النبهاني
- جامع كرامات الأولياء، ضبطه و صححه: عبد الوارث محمد علي، الطبعة الثانية، دار الكتب العلمية بيروت، ٢٠٠٢.
- هنري كوربان
- عن الإسلام في إيران - مشاهد روحية و فلسفية، الجزء الأول: التشيع الاثنا عشري، نقله إلى العربية: نواف الموسوي، دار النهار، بيروت، ٢٠٠٠.

٢- به زمانی فارسی

- بابا مردوخ روحانی(شیوا)
- تاریخ مشاهیر کرد، بکوشش: محمد ماجد مردوخ روحانی، سروش، تهران، ١٣٨٢هـ.ش.
- بابک عالیخانی
- بررسی لطایف عرفانی در نصوص عتیق اوستایی، انتشارات هرمس، تهران، ١٣٧٩هـ.ش.
- جواد نوربخش
- بایزید بسطامی، چاپ چهارم، انتشارات یلدا قلم، تهران، ١٣٨٥هـ.ش.
- حاج نعمه الله جیحون آبادی
- شاهنامهء حقیقت - تاریخ منظوم بزرگان اهل حق، متن مصحح: محمد مکرری، انستیتو ایران و فرانسه، تهران، ١٩٦٦.
- ر.ن. فرای (گرد آورنده)
- تاریخ ایران از فروپاشی دولت ساسانیان تا آمدن سلجوقیان، مترجم: حسن انوشه، مؤسسة انتشارات امیر کبیر، تهران، ١٣٧٩هـ.ش.

ژان دورینگ

- موسیقی و عرفان - سنت شیعی اهل حق، ترجمه: سوودابه فچانلی، نشر پرسش، تهران، ۱۳۷۸.

سید محمد علی خواجه الدین

- سرسپردگان - تاریخ و شرح عقائد دینی اهل حق، چاپخانه خورشید، تبریز، ۱۳۴۹ ه.ش.
- صدیق صفی زاده
- دانشنامه نام آوران یارسان، انتشارات هیرمند، تهران، ۱۳۷۶ ه.ش.
- سرانجام - کلام خزانه، یکی از متون کهن یارسان (اهل حق)، انتشارات هیرمند، تهران، ۱۳۷۵ ه.ش.

عبدالحسین زرین کوب

- ارزش میراث صوفیه، چاپ دوازدهم، انتشارات امیر کبیر، تهران، ۱۳۸۵ ه.ش.
- جستجو در تصوف ایران، چاپ هفتم، مؤسسه انتشارات امیر کبیر، ۱۳۸۵ ه.ش.
- کاظم محمد وایقانی

- شبلی - مجنون عاقل، سازمان چاپ و انتشارات، تهران، ۱۳۸۳ ه.ش.
- لئونارد لویزن (ویراسته)

- میراث تصوف، ترجمه‌ی: مجد الدین کیوانی، نشر مرکز، تهران، ۱۳۸۳ ه.ش.
- محمد علی تربیت

- دانشمندان آذربایجان، تهران، ۱۳۱۴ ه.ش.

محمد معصوم شیرازی

- طرائق الحقائق، با تصحیح: محمد جعفر محبوب، چاپ دوم، انتشارات سنایی، تهران، ۱۳۸۲ ه.ش.

مریم حسینی

- نخستین زنان صوفی، نشر علم، تهران، ۱۳۸۵ ه.ش.

مسعود گلزاری

- کرمانشاهان - کردستان، انتشارات انجمن مللی، تهران، ۱۳۵۸ ه.ش.

نصر الله پورجوادی

- پژوهشهای عرفانی — جستجو در منابع کهن، نشر نی، تهران، ۱۳۸۵هـ.ش.
 - عين القضاة و استادان او، انتشارات اساطير، تهران، ۱۳۷۴هـ.ش.
- نور علي الهی:
- برهان الحق، چاپ هشتم، انتشارات جیحون، تهران، ۱۳۷۳هـ.ش.

۲- به زمانی کوردی

نحمده تاقانه

- بابا تاهیری همه‌دانی — ژیان و به‌ره‌می، بلاوکراوه‌ی ناراس، هه‌لیتر، ۲۰۰۷.
- حسام الدین علی غالب نه‌قشبه‌ندی
- شاره‌زور و لورستانی باکور له سده‌کانی ناوه‌پاستدا — لی‌کۆلینه‌وه‌یه‌کی (میژووی و شارستانی)یه، وه‌رگیترانی: په‌نج نه‌بویه‌کر محمد، چاپخانه‌ی حمیدی، سلیمانی، ۲۰۰۸.
- چهند نوسه‌ریک
- چهند باسیک ده‌باره‌ی نه‌هلی هه‌ق، وه‌رگیترانی له فه‌ره‌نسییه‌وه: نه‌جاتی عه‌بدو‌للا، ده‌زگای موکریانی، کوردستان، ۲۰۰۵.
- زرار سدیق توفیق
- چهند لی‌کۆلینه‌وه‌یه‌ک ده‌باره‌ی میژووی کورد له سده‌کانی ناوه‌پاستدا، نه‌کادیمای کوردی، هه‌لیتر، ۲۰۰۸.
- عه‌بدو‌للا غه‌فور
- فره‌ه‌نگی جوگرافیای کوردستان، ده‌زگای سه‌رده‌م، سلیمانی، ۲۰۰۲.
- عين القضاة همه‌دانی
- گوته کورته‌کانی بابا تاهیری همه‌دانی، وه‌رگیترانی: ابراهیم احمد شوان، چاپخانه‌ی زانکۆ، هه‌لیتر، ۲۰۰۶.
- طیب طاهری (کۆکردنه‌وه و لی‌کدانه‌وه)
- سه‌ره‌نجام، ئینیسیتوتی که‌له‌پوری کورد، سلیمانی، ۲۰۰۷.
- مارف خه‌زنه‌دار

- میژووی ئەدەبی کوردی، بلاوکراوەی ناراس، هەولێر، ۲۰۰۱.
- محەمەد جەمیل رۆژبەییانی
- میژووی حسەنەوێهێ و عەبیاری، بەغداد، ۱۹۹۶.
- مستەفا جەواد
- ھۆزی لەبەرکراوی گاوان و گاواییە بەناوبانگەکان، وەرگێڕانی: مامۆستا ھەژار، چاپی دووەم، دەزگای ناراس، ۲۰۰۸.
- نۆشاد دینەوێری
- چیرۆکی داری جەنگیان، بە ھەول و تێکۆشانی: عەزیز موحەممەد پور، چاپخانەی پەیام، تاران، ۱۳۷۸ھ.ش.
- نیشتمان بەشیر محەمەد
- کورد و سەلجوقیەکان - لێکۆڵینەوەیەکی لە پەیوەندیە سیاسییەکان (۴۲۰-۵۲۱هـ / ۱۰۲۹-۱۱۲۷ز)، وەرگێڕانی: نیدریس عەبدوللە مستەفا، چاپی دووەم، دەزگای موکریانی، هەولێر، ۲۰۰۶.
- و. ئیفانۆفا
- پێڕهوانی راستی، یارانی کوردستان ((ئەهلی ھەق))، وەرگێڕانی: ناسۆ کەریم، وەزارەتی رۆشنبیری، هەولێر، ۲۰۰۳.

سَيِّئِهِم: نَامُهُ وَ تَفْزُهُ تُهَكَادِيمِيهَكَان

١- به زمانى عمرههه

أكو برهان محمد

– الحياة العلمية في ديار بكر و جزيرة ابن عمر (من القرن ٥-٧هـ/١١-١٣م)، رسالة ماجستير، كلية الآداب، جامعة صلاح الدين، اربيل، ٢٠٠٠.

آواز محمد علي عبدالكريم

– الكورد المجاونيون – دورهم السياسي و الحضاري في العصر العباسي، رسالة ماجستير غير منشورة، كلية الآداب، جامعة دهوك، دهوك، ٢٠٠٣.

أبو الخير تراسون

– التصوف في القرنين الثاني و الثالث الهجريين و موقف الفقهاء الأربعة منه، رسالة دكتوراه، جامعة أم القرى، مكة المكرمة، ٢٠٠٢.

أدریس محمد حسن الدوسكي

– همدان من الفتح الإسلامي الى سقوطها بيد المغول، دار سپيريز، دهوك، ٢٠٠٦.
حسام الدين علي غالب النقشبندی

– آذربيجان – دراسة سياسية حضارية، اطروحة دكتوراه، كلية الآداب، جامعة بغداد، ١٩٨٤.

زرار صديق توفيق

– الكورد في العصر العباسي حتى مجيء البويهيين – دراسة في تأريخهم السياسي، رسالة ماجستير غير منشورة، جامعة صلاح الدين، اربيل، ١٩٩٤.

عبد القادر موسى حمادي الحمدي

– مدرسة بغداد الصوفية، رسالة ماجستير غير منشورة، كلية الآداب، جامعة بغداد، بغداد، ١٩٨٩.

نیشتمان بشیر محمد

- الأحوال السياسية و الإجتماعية و الإقتصادية لغربي اقليم الجبال خلال القرنين الرابع و الخامس الهجريين/ العاش و الحادي عشر الميلاديين، رسالة ماجستير، جامعة صلاح الدين، كلية الآداب، اربيل، ١٩٩٤.

٢- به زمانی کوردی

چرا محمود حسن:

- بزاڤی زانستی دینه‌وهر له‌سه‌دهی سییه‌م و چواره‌می کۆچی/ نۆیه‌م و دهیه‌می زاینیدا، نامه‌ی ماسته‌ری بلاونه‌کراوه، زانکۆی سلێمانی، کۆلیژی زانسته‌ مرۆفایه‌تیه‌کان، سلێمانی، ٢٠٠٧.

چوارهم: وتار و تويژينهوه

۱- به زمانی عهرهبي

حسام الدين النقشبندی

– الرسالة الثانية لمسر بن مهلهل و شهرزور، مجلة "زانكۆی سلیمانی"، السليمانية، ۲۰۰۱، العدد (۸).

محی هلال سرحان

– الربط الإسلامية، مجلة المورد، بغداد، ۱۹۸۵، مج (۱۱)، العدد (۳).

۲- به زمانی کوردی

زرار صديق توفيق

– زمانی کوردی له سه ده کانی ناوه راست – لیکنۆلینه وهیه کی میژوویی، گوڤارا زانکۆیا دهوک، ۲۰۰۸، پهریه ندا (۱۱)، ژماره (۱).

موحه مه مد موکری

– له دایکبوونی جیهان له لایهن کوردانی نه هلی ههق، وه رگێرانی: مو حسین نه حمه د عومه ر، گوڤاری کوردۆلۆجی سلیمانی، ۲۰۰۸، ژماره (۱).

پینجه م: ژیدمه ئینگلیزی و فهره نسییه کان

۱- کتیه کان

Ahmet. T. Karamustafa

- Sufism – The formative period، Edinburgh University Press، Edinburgh، 2007

A. J. Arberry

- Sufism – An account of the Mystics of Islam، 3nd edition، George Aleen & Unwin LTD، London، 1963.

Edward Heron – Allen

- The Lament of Baba Tahir, Gilbert & Rivington, London, 1902.

Henry Corbin

- History of Islamic Philosophy, Translated by: Liadain sherrard with the assistance of Philip sherrard, Kegan Paul international, London and New York

Ignaz Goldziher

- Mhamad and Islam, translated from German by: Kate Chambers Scelye, Yale university press, New Haven, 1917.

J.Spencer Termingham

- The Sufi Orders in Islam, Oxford Uneversity press, Great Britain, 1971.

Louis Massignon

- Essai sur les origions du lexicque de la mystique Musulmane, Paris, 1954.

Margaret Smith

- Studies in early mysticism in the near and middle east, Sheldon press, London, 1931.

Martin lings

- What is Sufism? 2nd edition, Mandala books, London, 1981.

Reynold Nicholson:

- Studies in Islamic Mysticism, Cambridge University press, London, 1921.

Riza yildirm

- Dervishes in early Ottoman society and politics - A study of Velayetnames as a source for history, M.A thesis, Dp. History, Bilkant University, Ankara, 2001.

Seyyed Hosain Nasr

- Sofi Esseys, George Alen & Union LTD, London, 1973.

W.Montgomery Watt

- Islamic philosophy and theology – an extended survey, 2nd edition, Edinburgh university press, Edinburgh, 1985.

۲- تویزینمونه و وتار

Christopher Melchert

- Religious Policies of the Caliphs from al-Mutawakkil to al-Muqtadir, A H 232-295/A D 847-908, Islamic Law and Society, Vol. 3, No. 3 (1996)
- The Ḥanābila and the Early Sufi, Arabica, 2001, V. 48.

C. J. Edmonds

- The Beliefs and Practices of the Ahl-i Ḥaqq of Iraq, Iran, British Institute of Persian Studies, London, 1969, Vol. 7.

George Makdisi

- Ash'arī and the Ash'arites in Islamic Religious History II, Studia Islamica, No. 18 (1963),

Jacqueline Chabbi

- 'Abd al-Ḳādir al-Djīlānī personnage historique: Quelques Éléments de Biographie, Studia Islamica, Paris, 1973, No. 38.

Margaret Malamud

- Sufi organizations & structures of authority in Medieval Nishapur, international journal of Middle East studies, Cambridge, 1994, Vol.26, No.3

Ziba Mir-Hosseini

- Inner Truth and Outer History: The Two Worlds of the Ahl-i Haqq of Kurdistan, International Journal of Middle East Studies, Cambridge, 1994, Vol. 26, No. 2

شەشەم: بابەتەكانى ئەنساىكلۆپىدىيائى ئىسلامى

- The Encyclopaedia of Islam, new edition, , E. J. Brill, Leiden, 1986-2004:

E.Geoffry:

- Tarika, Vol. X

F.Rahman:

- Baka wa Fana, Vol.I

J. Chabbi:

- Khankah, Vol.IV

L. Lochart:

- Dinawar, Vol.II

Tahsin Yazici:

- Kalandar, Vol.V

V.Minorsky:

- Ahl-I Hakk, Vol.I

- Baba – Tahir, Vol.I

- Urmiya, Vol.X

فهرهنگی چه مك و ناوه كان

يەكەم: فەرھەنگى چەمكە سۆفییەكان

ئەوئى سەرەدەرى لەگەڵ كايەى سۆفییەكاندا بكتات، رووبەرپرووى كۆمەلەىك چەمك و دەستەواژەى تايبەت بەو كايە دەبێتەو، بەهۆيانەو مانا بەو جیھانە دەبەخشن كە سۆفى بۆ خۆى وئىنايكرىدووه. توێژەرىش بۆ دەردەكەوى ئەستەمە بتوانى بە چەند دتپێك و بەگەرانیەو بۆ چەند سەرچاوەیەكى ھەمەگىر پێناسەیان بكتات. خۆ ئەو زمانە رەمزییەى سۆفیان پتیی دەدوێن، چەندىن مانای دیار و نادیار بە ووشەى ئاسایی دەبەخشى، وادەكات درك بەو بەكى ھەر وشەىەكى بەكارھێنراو دەلالەتى جیا جیا و روانگەى ھەمەچەشنى لە پشەتە.

لە زۆربەى باردا دیاریكردنى سنورى ماناكان لەسەر ئەو سۆفییە دەوەستى كە چەمك و دەستەواژەكەى بەكارھێناو و لەدەرەوئى ناوكۆى بىركردنەوئى ئەودا لە مانا باوەكەى و — تەنانەت ھەندىك جار — لە دەلالەتە سۆفییانەكانىشى بەتال بۆتەو، بەجۆرىك وایلیتھاتووه تەواو رەنگدانەوئى ھالى سۆفییەكەن و گوزارشت لە ئەزمونە رۆحانىیە بێھاوتاكەى دەكەن، بۆیە مەرج نییە ئەو مانایانە ببەخشن كە دەشى لە چوارچێوە گشتگیرەكەى چەمكەكانەو جیگەیان بپێتەو.

بێگومان ئەو تايبەتەندىیە زمانەوانىیە یان بابلیتى ئەو گەمە زمانەوانىیەى سۆفیان، گرفتێكى گەورەى بەردەم ھەر ھەولێكى ناساندنى چەمكە بەكارھاتووەكانە لەدووتوئى توێژینەوئىەكى وەك ئەوئى ئیتمە. بۆیە وەك بىنىمان لە ھەندى باردا ناچار بووین برێكیان لەناوەرۆكى بابەتەكە و لەو شوێنەدا بناسین كە قسەمان لەبارەو كرددووه. لەخوارەوئى ھەولەدەین مانای ھەندىكى تریان بچەینەرپروو و لەناوكۆى ئەو رستانەى لە توێژینەوئىەكە چەمكەكانى تیدا بەكارھاتووه، پێناسەىەكیان بكەین. بۆیە رەنگە لە شوئى تردا مانای تر ببەخشن، بەلام ماناكانى ئیو ئەو كورتە فەرھەنگە، مانای خاوازاوى ئیو كارەكەى ئیتمە، لەگەڵ رەچاوكردنى فراوانترین مەرزى مانا گشتییەكانیان.

"ئامازە — الإشارة"

بەپتیی تیگەیشتنى سۆفییانە بریتىیە لە شارەدەوئى ماناكانى ئەوئى مەبەستتە بە ئەوئى بلىتى، یانىش بریتىیە لەو تیزەى قسەكەر، لەبەر نازكى ماناكەى، ناتوانى بەروونى باسى لێوہبكات. القشیری: عبارات الصوفیة، ص ۵۳. الجرجانی: كتاب التعریفات، دار إحياء التراث العربی، بیروت، ۲۰۰۳، ص ۲۲.

"بينين - المشاهدة"

خۆيىنىنە بەھۆى نەمانى رەھاي پەردە (حىجاب)ى جياكەرەھۆى مەرۆڭ و خودايەتتى. باوەرھىنانە بە ئامادەيىيى ھەق بەزاتى خۆى بۆ ھەموو شتىك، كە مەبەستىش لىيى بينينى شتەكانە وەك بەلگە لەسەر يەكتايى. القاشاني: معجم، ص ۳۴۷.

"بينينى خودا - مشاهدة الحق"

لە كولتورى سۆفيياندا بە شىئو و ماناي جياواز گوزارشتى لى كراو؛ بينين بە خودا: واتا بينينى شتەكان وەك بەلگە لەسەر يەكتايى، بينين بۆ خودا: واتا بينينى خودا لە شتەكان، ھەرچى بينينى خودايە ئەوا برىتييە لە لە حەقىقەتتىكى بى گومان و رووبەر و رووبونەوئەھەكى غەيبانى و ھەسە نەكراوى خودا. القشيري: عبارات الصوفية، ص ۶۶.

"ترس - الخوف"

بەماناي لەرزىنى دل دىت بەھۆى ئەو گوناھانەى ھەلگرتو. القشيري: منشور الخطاب، ص ۹۵.

"جواميرىي - الفتوة"

ھەولدانە بۆ بەدەستھىنانى رەزامەندى خودايى لەرئىگە دەست ھەلگرتن لە ھەموو رەھشتىكى خراپ و دەست گرتن بە باشەكان. جواميريش بۆ سۆفى كات و حالى نىيە، بەلكو دەبى لە ھەموو بارىكدا لەبەرەمبەر بە ھەموو كەسنىك، جواميرى بى. السلمى: كتاب الفتوة، ضمن: مجموعة آثار، ج ۲، ص ۲۲۸-۲۲۹.

"حال و مقام - الحال و المقام"

ئەو دوو چەمكە دوو جومگەى بنەرەتتى ھەزرى سۆفيگەرى پىكدىنن، پىناسە و بۆجوونى جياوازيان لەبارەو ھەيە، بەپىتى تىروانىنى ھىندىك لە سۆفيان حال گۆرانی رەوتى خوداپەرستە بە ھۆى ئەوھى لەو پەرسەيەدا بە دللى دادى و تىيدا جىگىردەبى (وەك: "خۆشەويستى - المحبة، "نزيكى - القرب"، "ترس - الخوف"، "ھۆگرى - الأئس"، "بينين - المشاهدة" و...ھتد)، ھەرچى مەقامە ئەوا برىتييە لە ئامادەيى مەرۆڭ لەبەردەم خوداوە لە ميانەى شىئو جياوازهكانى پەرستەن (وەك: "تۆبە كردن - التوبة"، "ھەژارى - الفقر"، "سەبرگرتن - الصبر" و...ھتد). حال گۆراو و مەقام جىگىرە، سۆفى لە حالەو دەپەرئەتو بۆ مەقام (ھەرچەندە مەرج نىيە ھەموو جارىك وابى)، كە ئەمەش گۆرانە لە ناستەكانى يەقىن و باوەرپووندا. (السراج: اللمع، ص ۶۵-۶۶. السهروردي: عوارف، ج ۲، ص ۲۶۴-۲۶۸).

"حەقیقەت و شەریعەت – الحقیقة والشریعة"

ئەمانەش دوو چەمكى سەرەكى فەرھەنگى سۆڧىگەرى پىكدىنن، بەپى قوشەيرى حەقیقەت بىنىنى خودايەتتى و وەستانى دوستى مرۆڧى باوەردارە بەرامبەر بەو خودايەى بارەپى پىيەتى، ھەر كاتىك گومانىك بکەوتتە دليەو حەقیقەتەكەى لى و ن دەبى، ھەرچى شەریعەتە ئەوا فەرمانە و ناماژە بە پابەند بوون بە بەندايەتى بۆ خودا. ھەر وھا لەبارەى پەيوەندىيانەو دەلى: ھەر شەریعەتەك لەلايەن حەقیقەتەو پالېشتى نەكرى قەبول ناكرى، ھەر حەقیقەتەكەش بە شەریعەتەو سنووربەند نەكرابى قەبول ناكرى. القشيري: الرسالة، ص ۱۶۸. ھەمان نوسەر: عبارات الصوفية، ص ۵۲. ھەر چۆنىك يىت ئەو دوو چەمكە لە رووى دەستەواژەيەو لە چوارچىوئەى كولتوورى سۆڧىگەرى دەبنە ناسنامەى گروپە ئاينىيەكان، سۆڧىيەكان برىتى دەبن لەوانەى حەقیقەتناسن، لە بەرامبەردا فەقيھ و ئوسولەيەكان وەك شەریعەتناس و داكۆكيكار لەو چەمكە وماناكەى دەردەكەون.

"خانەقاھ- الخانقاه"

وشەيەكى لىكدراوى فارسىيە و راشەى جىاوازى بۆ كراو: (خانگاھ، خانەگاھ، خوانكاھ...ھتد)، زىاتریش مەيل بەلای ئەوہىە لە وشەى "خانگاھ"وہ وەرگىرابى كە بە (شوينى مانەو، مال، تەختى پاشا...ھتد) لىكدراوہتەو. لە رووى دەستەواژەيەوہش شوينى تاييەت بە حەوانەو و خوداپەرستى سۆڧيان دەگرىتەوہ. El P.1025-1026، IV، J. Chabbi: Khankah Vol.

"خىرقە - الخرقه"

ئەو پۆشاكە تاييەتيەيە كە مورىد لەسەر دەستى شىخەكەى دەيكاتە بەر و ناماژە بە گۆرپايلە بۆ ئەو شىخە و پەيوەست بوون بە دیدە ئاينىيە – سۆڧىگەرىيەكەيەوہ. لەبارەيەوہ بگەرپۆە بۆ: القاشانى: معجم، ص ۸۵.

"دەروون – النفس"

ئەم چەمكە پىناسە و دەرکەوتەى فرەچەشنى ھەيە، لە يەك لە پىناسەكاندا بە گەوھەرى ھەلمىن دەچۆينرى، كە ھىزى ژيان و خۆشەويستى و بزواتى بە ويستى ھەلگرتوہ. دەروون پىكبەستى نىوان دل و جەستەيە، ھەربۆيە وا وەسفدەكرى كە رۆحى دەسلالتى خودايە بەسەر گرى دل، تاوہكو كپەكانى دامركىنيتەوہ. القشيري: عبارات الصوفية، ص ۵۸. القاشانى: معجم، ص ۱۱۰.

"راز - السر"

ئەو ھالە پەنھاننامە كە لە نێوان "بەندە" و "خودا"دا ھەبە و لە نێو دۆلى مەزھەبە و جەگە لە خوداش نابى كەس پى بزانى. الرازى: ھدائى ھقائىق، ص ۳۳۳.

"روخسار و كړوك - - الظاهر و الباطن"

بە پى تىگەيشتنى سۆفیان ھەردوو چەمكى "الباطن" و "الظاهر" ناماژەن بۆ شاھەزابوون و تىگەيشتنى سۆفى لە زانست و زانینەكان، ھەر كاتىك ئەو زانستانە لە نێو دۆلى بوون و نەدركىنران ئەو "باطن"ە، بەلام كە ھاتە سەر زار و باسى كرا ئەو "ظاهر"ە، ھەموو باوەرپىكى نایینىش ئەو دوو چەمكى تىدا جى دەبێتەو، سەبارەت بە ئىسلام "ظاهر" خۆى لە سرووتەكانى خوداپەرستى و ھوكمە شەرىعیەكان دەبێتەو (نویژ، رۆژوو، ھەج، تەلاق، كرىن و فرۆشتن و... ھتە)، ھەرچى "باطن"ە ئەو پەيوەستە بە دۆلەو و چەمكى تىكى ھە (مەقام و ھال، باوەر، خۆشەويستى، راستگۆى، بىركردنەو و... ھتە) لەخۆ دەگرى. پىروانە: السراج: اللمع، ص ۴۳-۴۴.

"روح - الروح"

جونەد پى وایە ماناكانى رۆح لای خودا خۆبەتى و بە كەسى نەگوتوو. لەگەڵ ئەو ھەشدا گەلى سۆفیان كۆكن كە رۆح ئەو مانا پەنھاننامە بەھۆیەو جەستە دەژى. الكلابادى: التعريف، ص ۴۴. القشیری: الرسالة، ص ۱۷۵-۱۷۶.

"رباط - الرباط"

بەنچەى وشەكە لە "ربط - بەستن" ھاتوو و بۆجوونى جىاوازی لە بارەو ھەبە، زیاتر دەلێن ناماژە بوو بۆ ئەو پەتەى ئەسپى پى دەبەسترايەو، پاشان بەو ناوچە سنوورىیانە (الشغور) دەگوترا كە خەلكەكەى خەرىكى شەرى (جیھاد) بوون لەگەڵ غەیرە مۆسلمانان، لەویدا "رباط" ھەك بەنكى سەربازى وابوو، دواتر ناوێكە تاییەت كراوە بە شوێنى نیشەجیوونى سۆفیانەو. السهروردی: عوارف، ج ۱، ص ۱۸۰. ھەروەھا بۆ زانیارى زیاتر پىروانە: محى ھلال سرحان: الربط الإسلامیة، مجلة المورد، بغداد، ۱۹۸۵، مەج (۱۱)، العدد (۳)، ص ۷۵-۷۹.

"زانين - علم"

باوەرپوونى رەھایە كە تەواو لەگەڵ واقیعدا رىكدیتەو، جىگىرپوونى وێنە شتە لە عەقڵدا. المجرانى: التعريفات، ص ۱۲۶.

"سەماع - السماع"

تېگەشتە لەوەی لە ئاکامی بەیانکردنەوه کەشف بوو، ھەرۆھا پەرپنەوہیە لە وەھمەوہ بۆ بینن. لە قۆناغی درەنگی میژووی سۆفیگەری بە سترانی ئایینی تایبەت بە سۆفیان، کە زیكری پێدەکەن، دەگوێن سەماع. بۆیە ھەندیک سۆفی پێیان وایە لە روخساردا فیتنەییە و لە ناوەرۆکدا پەند و نامۆژگاریە. چونکە ئەوہی لە ناماژەکانی تیبگات ئەوا گوێگرتنی لە پەند و نامۆژگاریەکانی رەوا دەبێ، ئەگەرنا رەنگە رووبەرۆوی فیتنە و بەلا بپێتەوہ. القشیری: منشور الخطاب، ص ۱۰۴. الخروکشی: تہذیب الأسرار، ص ۳۰۱-۳۰۵.

"شەتەحات - الشطحات"

لە زمانی عەرەبیدا بەمانای "جوولە - الحركة" دێت و لەلای سۆفیانیشت ناماژەییە بۆ ھەر دەستەواژەیکە نااسایی کە وەسفی حالەتیکە بە ھێز و رەھای "وہجد" دەکات، ئاکامەکەشی گوێی ئەوتۆیە کە بۆ ئەو کەسە گوێی لێ دەبێ و تەماشای پاشخانە وەجدییەکە ناکات بە سەیر و رەنگە بە دەرچوون لە باوہری دروستی تی بگات. السراج: اللمع، ص ۴۵۳-۴۵۴.

"فہنا و بہقا - الفناء و البقاء"

ئەوہی یەکەمیان نەمانی سیفەتی خراپ و ئەوہی دووہمیشیان مانەوہی سیفەتی چاکە لە پەیوہندی بە خوداوە، بەجوێک وەک جۆنەید دەلێ: مانەوہی ھەق و نەمانی ھەر شتێک لە دەرەوہی ئەو بێ. الخروکشی: تہذیب، ص ۱۴۶. القشیری: الرسالة، ص ۱۴۶.

"کۆکردنەوہ و پەرتکردن - الجمع و الفرق"

کۆکردنەوہ پێچەوانەیی چەمکی پەرتکردنە؛ ئەو شتەیی سەرچاوەکەیی خودا بێ و لەو دەرپچیی، وەک مانا بەخشین و چاکە کاری، ئەوہ کۆکردنەوہی، ئەوہی مەزقیش لە بەجێگەیاندا نەکرەکانی بەندایەتی دەستی دەکەوێ و لەگەڵ حالی مەزقانە دەگوێن، پەرتکردنە. ھەندیک پێیان وایە ھەردوو چەمک پێویست، چونکە ئەوہی کۆکردنەوہی نەبێ بە حالەتی عێرفانیی (خوداناسین) ناگات، ئەوہی پەرتکردنیشی نەبێت لە مانای بەندایەتی بۆ خودا ناگات. القشیری: الرسالة، ص ۱۴۳-۱۴۴. الرازی: حدائق الحقائق، ص ۳۰۳.

"ناسین - المعرفة"

بریتیییە لە پەیی بردن بە کرۆکی شتەکان و ناماژەییە بۆ شتێک لە خۆیدا، دیارە زیاتر مەبەست ناسینی خودایە. کەسێکیشت ئەو ناسینەیی ھەبێ پێی دەگوێن "عارف"؛ ئەویش

ئەو كەسەيە كە خودا رازەكانى خۆى پىڭ گوتتوۋە و ناو و خەسلەتەكانى خودايى دەناسى.
القشيري: الرسالة، ص ۴۶۸. الجرجاني: التعريفات، ص ۱۷۹.

"نزيك بوونەوہ- القرب"

نزيككيە لە خودا لە رىڭەى پەرستەنەوہ، واتا مرۆڤ لە خودا نزيك دەبىتەوہ نەك بە پىچەوانە. ئەمەش كەردەيەكى مرۆڤانەيە و ئاكامەكى خۆشەختىيە بۆ خودى مرۆڤەكە، نزيك نەوہش لە "حال"ە سۆڤيەكانە و بۆ ئەوانەيە كە بە دل نزيكى خودايان بينيۋە، كە بە شتو ھ: مەچەشنەكانى پەرستى لىي نزيك بوونەتەوہ. السراج: اللمع، ص ۸۴. الجرجاني: التعريفات، ص ۱۴۲-۱۴۳.

"هەژارىي - الفقر"

بريتيە لەدەستدانى ئەوہى كە پىوستيەكانى ژيانە، بەلام لەدەستدانى شتە ناپىوستەكان هەژارىي نيە. الجرجاني: التعريفات، ص ۱۳۸.

"وہجد - الوجد"

حالتىكى كاتىيە توشى دل دەبى، وەك تاسان، خەم، يان بينىنى مانايەكى رەوشى ژيانى دواى مەرگ، يانئىش ئاشكرا بوونى حالتىكى نيوان "بەندە" و "خودا". الكلابادى: التعرف، ص ۸۱.

"ياد - الزكر"

لەپىركردنى ھەموو ئەوہى يادكراو(خودا) نيە، ئەو نامرازانەيە كە بە ھۆمەو سۆڤى بە ھەق دەگات و ھەقىش لەو ئاگادار دەبىتەوہ.
نامرازەكانئىش كەردار و گەتار و ھالەكان دەگريتەوہ. الكلابادى: التعرف، ص ۷۳-۷۴. ابن شاھاور: منارات السائرين، ص ۳۹۳-۴۰۱.

"ياومرى - الصحبة"

لە كۆلتورى سۆڤىگەريدا بەتال دەبىتەوہ لەو مانا زمانەوانىيەى پىي بەخشاوہ، لىرەدا دەبىتە چەمكىكى فرە مانا و فرە ئاست، لايەنى كەم سى ئاستى سەرەكى ھەيە، يەكەميان: ياوهرىكردنى لەخۆ گەورەتر، كە ئەمە زياتر خزمەتكردنە، دووہميان: ياوهرى لەخۆ بچووكتر، ئەمەش وا دەخوازى گەورە دل نەرم و دلۆڤان بى و گچكەش گونجاو و بەرپىز بى، سىيەميان: ياوهرىتى ھاوړپيانە كە بنەماكەى پىشخستنى پەيوەندى و جوامىريە. القشيري: الرسالة، ص ۴۴۵.

"یهقین - الیقین"

به باوهری سؤفییان یهك له مهقامهكانه، ئاكامیكى باوهرداری زۆر و گهیشتنه به قۆناغی گومان نهكردن و ئاشنابوونه به بنهما غهیبانییهكان، بۆیه وهك جیگهیربوونی ئهو زانیینه له دڵ كه نه دهگۆڕی و نه ئاوهژوو دهبیتهوه. الخركوشي: تهذيب، ص ۷۰-۷۵. القشيري: الرسالة، ص ۳۰۱-۳۰۶.

"یهكتایی - التوحید"

دهبی له دهروونی مرۆڤدا ئهو زانیینه ههبی كهوا ئهو خودایهی دروستی كردووه، له خودایهتییهكهیدا تاك و بیهاوتایه. یهكتایی سیفیهتی ههقه و بیرکردنهوهی له فرهخودایهتی له دهروهی عهقله. ههربۆیه یهكتایی دابرینی كۆنه له نوێ، بهجۆرێك كه ههركیز بهتهواوی ئهو كۆنه(خالق) لهلایه نۆیوه(مهخلوق) پهی پینابردری. الكلابادی: التعرف، ص ۴۴. رفيق العجم: موسوعة مصطلحات التصوف، ص ۶-۷.

"یهكگرتن - الإتحاد"

بهرجهستهبوونی وجودی ههقی تاکی رههایه، كه بههۆی ئهو وجودهوه ههموو شتیك بوونی ههقانهی ههیه. بهو پێودانگهش ههموو شتیك لهگهڵ ئهودا یهكدهگرێ، چونكه ههر ههموویان بهوهوه بوونیان ههیه و له دهروهی ئهودا عهدهمن. رفيق العجم: موسوعة مصطلحات التصوف، ص ۶-۷.

دووهم: فهرهنگی كهسایهتی و گروپ و ناوچه

ئهبو بهكری زوقاق

"ابو بكر أحمد بن نصر الزقاق الكبير"؛ له گهواره سؤفیانی ولاتی میصره، ههوارهدهمی جونهید بووه، زیاتر وهك شیخێکی خودان كهرامهت باسی لی دهكړی، سالی مردنی نهزانراوه. ابن الأثير: اللباب، ج ۲، ص ۷۲. العمري: مسالك، ج ۸، ص ۳۶۴-۳۶۶.

ئەبو بەكرى شېلى

"ابو بكر دلف بن جحدر الشبلى"؛ لەبنەرەتدا خوراسانییە و لە بەغدا گەورە بوو و بێگەشتو، یەكێكە لە یاوهرانی جونەید. لە نێو سۆفیگەریدا گرنگی بە عەشقی خودایی داو و خۆی لەناو ئەو حالەتی عەشقەدا ژیاو. لەوێ دەچێ لە دوادواییەکانی ژیانی کەوتیبێتە حالی بێئاگایی و بە شێت دانراو و خراوەتە نەخۆشخانە، لە سالی (٣٣٤/ك/٩٤٥ز) مردوو. ابن خمیس: مناقب، ج ١، ص ٢٨-٥٠. هەروەها بۆ زانیاری زیاتر پرۆانە: کاظم محمد وایقانی: شېلى - مجنون عاقل، سازمان چاپ و انتشارات، تهران، ١٣٨٣ هـ.ش، ص ١٥ و بعد.

ئەبو جەعفەرى صەیدەلانى

زانیاری لەبارەو زۆر كەمە، ئەوەندەى لەبارەو دەزانێ كە لە سۆفیانی بەغداد بوو، ماوەیهك لە مەككە ماوەتەو، پاشان چۆتە میصر و لەوێ مردوو. جامى: نفحات، ص ١٧٠.

ئەبو حەسەنى حوسەرى (٣٧٣/ك/٩٨١ز)

"أبو الحسن علي بن ابراهيم"؛ لە بنەرەتدا خەلکی بەصرایە، بەلام لە بەغداد ژیاو و یاوهریتی ئەبو بەكرى شېلى تێدا كردوو، پاشان بۆتە شێخی بێ هاوتای ئەوێ و هەر لەوێش مردوو. الخطيب البغدادي: أخبار الصوفية، ص ٢١٧-٢١٨.

ئەبو حوسینی نوری

"أبو الحسين احمد بن محمد النوري البغوي" (٢٩٥/ك/٩٠٨ز)؛ لە بنەرەتدا خوراسانییە، بەلام هەر لە بەغداد لەدایك بوو و بێگەشتو، لە یاوهرانی جونەید، دەلێن كەس لە هاوسەردەمانی وەك ئەو خاوەن رێبازێكى پاکی سۆفیانه نەبوو، فەرموودەشی دەگێرێاوە. ابن خمیس: مناقب، ج ١، ص ٣٤٩-٣٦١.

ئەبو سەئیدى خەراز (م ۲۷۹ك/ ۸۹۲ز)

"ابو سعيد احمد بن عيسى الخراز"؛ له سۆفیه بەغدادییەکانە و یاوەری بشرى كۆرى حارثى حافى و چەندانی تری کردووه. بەهۆی ئەوەی له یەكەمین ئەو کەسانەیه کە بۆتە سۆفی، بۆیە بە ئیمامیكى سۆفیيان دەژمێردرئ، دەلێن له سەردهستی ئەو چەندان چەمكى گرنگی نێو گوتاری سۆفیگەری گەلālە بوونە، لەوانە فەنا و بەقا. لەبارەییەوه پروانە: ابن خفیس: مناقب، ج ۱، ص ۴۱۹-۴۳۰.

ئەبو عەباسى كۆرى سورمىج

"ابوالعباس أحمد بن عمر بن سريج"؛ یەكێك له گەورەترین فەقیهە شافعیەکانی سەردهمی خۆی بوو، بە "شافعی بچوك - الشافعی الصغير" ناونراوه، لەنێو یاوەرانى شافعی له هەموویان پتر له مەزھەبەكە شارەزا بووه، له سالى (۳۰۶ك/ ۹۱۸ز) مردووه؛ السبكي: طبقات الشافعية، ج ۳، ص ۲۲-۲۵.

ئەبو عەبدوللای جەللاو

"أبو عبد الله أحمد بن يحيى الجلاء" (م ۳۰۶ك/ ۹۱۸ز)؛ بە رەسەن خەلكى بەغدادە، بەلام له ولایتى شام نیشتهجئ بووه، بە تایبەت له شارى (الرملة) له باشورى فەلەستین، بە یەكێك له گەورە سۆفیيانى سەردهمەكەى خۆى دانراوه، له بیروباوەرپەکانیدا زیاتر جەختى لەسەر زوهدگەرایى و گۆشەگیری کردۆتەوه. ابن عساكر: تاريخ، ج ۶، ص ۸۱-۹۳. المناوي: الكواكب الدرية، ج ۱، ص ۵۲۲-۵۲۳.

ئەبو عەبدوللای محەمەد كۆرى خەفیفى شیرازی

بە "شیخی گەورە - الشيخ الكبير" ناسراوه، خەلكى شارى شیرازە و شیخی هەرە بەناوبانگی ئەوئ بووه له سەردهمەكەى خۆیدا، یاوەریتى زۆر له گەورە شیخانى وەك جۆنەیدی کردووه. شارەزایی له زانستە سۆفیەکان جئى سەرنج بووه، دواى تەمەنێكى درێژ له سالى (۳۷۱ك/ ۹۸۱ز) مردووه. له بارەییەوه پروانە: ابو الحسن دیلمی: سیرت شیخ کبیر، ص ۸-۲۱۹. زركوب شیرازی: شیرازنامە، ص ۹۵-۹۶.

ئەبو عەبدوللەي مەغرىبى

"أبو عبد الله محمد بن اسماعيل المغربي"؛ سۆفییەكى گەرۆك بوو و موریدی زۆرى پېنگەياندووه، پتر جەختى لەسەر سۆفیگەرى ھەژارانە کردۆتەو، لە سالى (٢٩٩/ ٩١١ز) لەسەر چىای سیناء کۆچى دوايى کردوو. السلمي: طبقات، ص ٢٤٢-٢٤٥. ابن خيس: مناقب، ج ١، ص ٤٣١-٤٣٤.

ئەبو عەلى روژبارى

"أبو علي احمد بن محمد الروذباري"؛ دەلێن رەچەلەكى دەگێردەرتەو سەر كیسراكان، لە بەغداد لەدايك بوو و ھەر لەوئ گەرە بوو، بەلام دواتر چۆتە ميسر و لە سالى (٣٢٢ك/ ٩٣٤ز) لەوئ مردوو. يەكێك بوو لەوانەى سۆفیگەرى و فيقهى لە كەسیتی خۆیدا كۆکردبوو، لای ئەو سۆفیگەرى رییازیكى جیددیە و ناشئ تێكەل بە گالتە و سرووتى بئ مانا بكرئ. السلمي: طبقات، ص ٣٥٤-٣٦٠. فريد الدين عطار: تذكرة، ج ٢، ص ٢٣٩-٢٤١.

ئەبو قاسمى كورپى گەچى دینەوهرى

"القاضى ابو القاسم يوسف بن احمد" ناسراو بە ئیبن گەچ، قازى دینەوهر و دەوروهرى بوو، بەتایبەت لە كاتى فرمانرەوايى مير بەدرى كورپى ھەسنەوھيى (٣٦٩-٤٠٥ك/ ٩٧٩-١٠١٤ز) ميرى بەناوبانگى ميرنشینی ھەسنەوھيى كوردی (٣٤٨؟-٤٠٦ك/ ٩٥٩؟-١٠١٥ز). ئەو زانایە لە ئاكامى كوژرانى ميرى ناوبراو و ئەو پەشێوھى كەوتە ولاتەو، لەسەردەستى عەيسارە قەسابەكان لە دینەوهر كوژراو، خاوەن چەندان بەرھەمى گرنىگ بوو لە پرووى فيقهیەو، بەلام لە ئیستادا ھيچ لەو بەرھەمانەى لەبەردەستدا نین. الشيرازى: طبقات الفقهاء، ص ١١٨-١١٩. السمعاني: الأنساب، ج ٥، ص ٣٦. ابن الجوزي: المنتظم، ج ١٥، ص ١١٠.

ئەشعەرىيەكان

دەگەرئىتەمۇ سەر نەبۇلخەسەن عەلى كۆرى ئىسماعىلى ئەشعەرى (۲۶۰ - ۳۲۴ ك/ ۸۷۴ - ۹۳۶ ز)، كە لەسەرەتاي ژىيانى پەيرەۋى رىيازى موعتەزىلە كىردوۋە، بەلام دواتر جىياۋتەمۇ و رىيازىكى تايىبەتى دامەزراندوۋە، كە زىياتر رىيازىكى كەلامناسىيە، بەپىي ئەشعەرىيەكان خودا ئەزەلىيە، ھەمۇ دياردەكانى دونيا تەننەت وىستى مەۋفىش دروستكراۋى خودان. ھەرۋەھا پىيان وايە قورئانىش، ۋەك قەسەى خودا، كۆنە و خەلق نەكراۋە، ئەوان پىيان وابو لە بابەتەكانى پەيوەست بە "بەنرەتەيەكانى ئايىن - أصول الدين"، نوپنەرى راستەقىنەى ئەھلى سوننەن. بۇ زانىارى زىياتر پروانە: الشيرازى: الإشارة الى مذهب أهل الحق، تحقيق: محمد السيد الجليند، مطابع الأهرام، القاهرة، ۱۹۹۹، ص ص ۱۰۸ - ۲۰۰. ابن عساکر: تبیین کذب المفتري.

"ئەھلى فەرەمۇودە - اهل الحبيب":

ۋا دەناسىتىرىن كە خەرىكى گەرەن بەدۋاى فەرەمۇودە و گواستەنەۋى ھەۋالەكانى پىغەمبەر و بونىادنانى "پىرە شەرىئەيەكان - الأحكام الشرعية" لەسەر دەقەكان بوون، كە ئەمەش زىياتر رىيازى شافعى (۱۵۰ - ۲۰۴ ك/ ۷۶۴ - ۸۱۹ ز) يە. لەبەرەمبەر بەۋان "ئەھلى راۋبۇچوون - اهل الرأي" ھەن: ئەۋانەى پىشت بە "پىتۋانە - القياس" دەبەستەن و مانا لە پىرە شەرىئەيەكان ھەلدەھىنچەن و رووداۋەكانى لەسەر بونىاد دەنىن و راۋەيان دەكەن، ئەمەش زىياتر لايەنگرانى مەزھەبى ئەبو حەنىفە (۸۰ - ۱۵۰ ك/ ۶۹۹ - ۷۶۴ ز) دەگىرئەمۇ. پروانە: الشهرستاني: الملل، ج ۱، ص ۱۸۷ - ۱۸۸.

ئىبراھىمى كۆرى ئەدھەم

"ابو اسحق ابراهيم بن ادھم بن منصور"، لە سالى (۱۶۱ - ۱۶۲ ك/ ۷۷۶ - ۷۷۷ ز) مردوۋە، ئەفسانەى زۆر لەبارەى ژيانى ھەلبەستراۋە، دەلىن كۆرى يەكىك لە پادشاكانى بەلخ بوۋە، بەلام تەركى دونىاي كىردوۋە و رىيازى زاھىدانى گىرتۆتەبەر، پاشان بە جىھانى ئىسلامى گەپراۋە، بەتايىبەت ۋلاتى شام و ھەرىمى عىراق، لەو ناۋچانە گەۋرە زانىيانى سەردەمى خۇى ۋەك سوفىيانى شەۋرى بىنىۋە، لەروۋى ھەزرىەۋە چەمكى زۆرى خستۆتە نىۋ فەرھەنگى

زوهدگه‌ری ئیسلامیه‌وه و فراوانی کردون، له‌وانه: "مه‌ریفه" و "ته‌وه‌کول" و چهندانی تر. ابو نعیم: حلیه، ج ۷، ص ۳۶۷-۳۹۵. ج ۸، ص ۳-۵۸.

ئبراهیمی خه‌واص

"أبو اسحق ابراهيم بن احمد بن اسماعيل الخواص"؛ خه‌لکی سامه‌پایه، هاوشانی سۆفییانی وه‌ك جونه‌ید بووه، چهندان كتیّب و نویسنی هه‌بووه، له هزری سۆفیه‌گه‌ریدا زیاتر گزنگی به چه‌مکی ته‌وه‌کول داوه و پیتی ناسراوه‌ته‌وه، له سالی (۲۹۱ك/۹۰۴ز) مردووه. ابن الخطیب البغدادي: أخبار الصوفية، ص ۲۹-۳۲. الهجوري: كشف، ج ۱، ص ۳۶۵.

ئیه‌ختیاری مه‌رگه‌هی

نهمه پله‌ی "بابی شیخ"ه له لای ئیزدییه‌كان، به‌رزترین پتیه‌یه له لوتكه‌ی سیسته‌می ئایینیدا و شاره‌زای زانسته ئایینییه‌كانیانه، رتینمایی پیاوانی ئایینی له کاره‌كانیان ده‌کات، په‌یره‌وی له چهندان سرووت ده‌کات که په‌یره‌سته به پایه‌که‌یه‌وه. پروانه: عزالدین سلیم باقسری: مه‌رگه‌ه - الأیزدیه، الأصل، التسمیه، المفاهیم، الطقوس، المراسیم و النصوص الدینیة، مطبعة خبات، کوردستان، ۲۰۰۳، ص ۸۷.

بایه‌زیدی بسطامی

"أبو یزید طیفور بن عیسی سروشان البسطامي"، له بنه‌ره‌تدا له بنه‌ماله‌یه‌کی زه‌رده‌شتیه و بوونه‌ته موسلمان، نه‌و رۆلێکی به‌رجاوی له بره‌وپێدانی هزری سۆفیه‌گه‌ری به‌تاییه‌ت له په‌یره‌ندیی مرۆفانه و خودایانه (ناسوت و لاهوت) هه‌بووه، له سالی (۲۶۱ك/۸۷۵ز) مردووه. السهلجي: النور من کلمات ابی طیفور، ص ۵۸-۱۹۹.

بسطام

شارێکی گه‌وره‌یه له قومس، له‌سه‌ر رێگای نیشاپوره. یاقوت: معجم، مج ۱، ص ۴۲۱. له ئیستادا ده‌که‌وێته باکوری شاری "ته‌هران".

بشری کوری حارپی حافی (م۲۲۷/ک۸۴۲)

"بشر بن حارث بن علي المروزي"؛ له ده‌وروبه‌ری سالی (۱۵۰/ک/۷۶۷ز) له‌دایک بووه، له بنه‌رتدا خه‌لکی شاری مه‌روه، به‌لام دواتر نیشته‌جی به‌غداد بووه و له‌وئ مردووه. له‌پال نه‌وه‌ی زاهیدیکی گه‌وره بوو، فهرمووده‌شی گتپراوه‌ته‌وه. القشیری: الرسالة، ص ص ۴۳-۴۷.

به‌شنه‌وی

له ختله کوردیه دیاره‌کانی همریمی جه‌زیره‌ن، له‌ده‌وروبه‌ری شاری جه‌زیره‌ی نین عومهر (جه‌زیره‌ی بۆتان) ده‌ژیان، خاوه‌ن قه‌لا و میرنشینیکی ناوخویی بوون له‌و ناوچه‌یه‌دا. ابن الاثیر: اللباب، ج ۱، ص ۱۵۷. زرار صدیق توفیق: القبائل، ص ص ۴۰-۴۶.

بوندارای شیرازی

"بندار بن الحسين بن محمد الشيرازی" (م۳۵۳/ک/۹۶۴ز)؛ نیشته‌جی شاری ندرجان بوو له همریمی فارس، له بواری حقیقه‌تناسیدا شاره‌زایی زۆری هه‌بووه. السلمي: طبقات، ص ۴۶۷. أبو نعیم: حلیه، ج ۱۰، ص ۳۸۴.

بیر

له کۆندا وا باسکراوه که شارۆچکه‌یه‌کی بچووک بووه له شاره‌زوور، کورده‌کانی به‌سه‌ر سه‌ختی ناسراون، یاقوت: معجم، مج ۲، ص ۶۷.

ته‌ریقه‌تی قادری

ده‌گه‌ریتمه‌وه بۆ شیخ عبدولقادری گه‌یلانی، بیروبو‌چونه‌کانی نه‌و وه‌ک بناغه‌ی ته‌ریقه‌ته‌که به‌کار ده‌هینن، زیاتر هه‌ردوو کوره‌که‌ی عبدولعه‌زیز (م۶۰۲/ک/۱۲۰۵ز) و عبدولره‌زاق (م۶۰۳/ک/۱۲۰۶ز) کاریان کردووه بۆ وه‌رگتپانی نه‌و بیروباوه‌یه‌ی باوکیان بۆ سیسته‌میکی کرده‌کی - ته‌ریقه‌تیسانه، له نیتستادا "قادری" یه‌کتک له ته‌ریقه‌ته‌ هه‌ره ناودار و به‌ربلاوه‌کانی جیهانی ئیسلامیه. بۆ زانیاری زیاتر بپروانه: Termingham: The Sufi Orders, pp.

تەریقەتى رفاعى

دەگەریتەمە بۆ "شیخ أبو العباس أحمد بن علی بن أحمد " ناسراو بە "أبو العلمین"، که لە ھۆزی "الرافعة" ی عمرەبى بوو، لە سالى (١٢/٥١٨ز) لە ناوچەکانى "البطائح" لە دایک بوو و لە سالى (٧٨/٥١٨ز) ھەر لەوێ مردووە. ئەو کەسە سۆفیگەری کردە سیستمەمىكى دامەزراو لەسەر دابەشکردنى چىنايەتى موريدان، که ھەر گروپە موريدىك شیخ و خەلیفەى خۆى ھەبوو. لەدوای "شیخ احمد"، لەسەدەى ھەوتەمى کۆچییەو، بەتایبەت لە ولایتى میصر، ئەم سیستمەمە بوو تەریقەتیکى سەریەخۆ که "الرافعية" یە. الرافعي: سواد العینین، ص ٧٤-٦٣. عامر النجار: الطرق الصوفية في مصر، ط ٥، دار المعارف، القاهرة، د.ت.

"تەقیە - التقية"

بەنەمایەکی چەسپىوی نێو باوهری شیعییە، که بەمانای شارندنەوێ راستی ئەو باوهری مرۆڤ ھەیتى دیت، تەنانت پێیان وایە ھەر کەسێک تەقیەى نەبێ بە بێ دین دادەنرێ. الکلینی: الکافي، ج ٢، ص ٢١٧.

جاوانى

خێلێكى بەناوبانگى کوردییە که چەندان تیرەى لێکەوتۆتەو، لەسەرەتادا نیشەجێى ناوچە چیاييەکان بوون، دواتر خزانەتە نێو ھەندیک ناوایی، وەک مەندەلی و دەسکەرە و نوعمانییە و ناوچەکانى تری دەورووبەریان. رۆلێان ھەبوو لەمەزراندنى شارى حیللە، چەندان میرى ناوداریان ھەبوو که میرنشینیکیان بۆخۆیان دامەزراندووە. مستەفا جەواد: ھۆزى لەبیرکراوى گاوێ. زرار صديق توفيق: القبائل، ص ٦٩-٥٤.

جەعفەرى خولدى

"أبو محمد جعفر بن محمد بن نصر الخواص"؛ لە سۆفیانى شارى بەغدادە، یەکتێک بوو لە یاوهرانى جۆنەید، گرنگی زۆرى بە بەرھەمى سۆفییان و نوسراو و بەسەرھاتیان داو. لەوێ دەچى دواى تەمەنێكى درێژ لە سالى (٣٤٨/٩٥٩ز) مردبێ. ابو نعیم: حلیه، ج ١٠، ص ٣٨١.

جه عهفهری صادق

"جعفر بن محمد بن علی بن حسین بن علی"، له بهر راستگویی به "الصادق" ناسراوه، یه کتیک له گهواره ترین نیمامه کانی شیعهیه، به تایبته له رووی شاره زابوونی له زانسته شهرعییه کانهوه که ته نانهت زانایانی سهر به رهوتی سونیش سودیان لهو زانسته ی وی وهرگرتووه، رۆلنکی مه زنی هه بووه له دامه زانندی گوتاری فیهی شیعی، له سالی (١٤٨/ک ٧٦٥ ز) کۆچی دواپی کردووه. السمعانی: الأنساب، ج ٣، ص ٥٠٧-٥٠٨. الصفدي: الوافي، ج ١١، ص ٩٨-١٠٠.

جه لاله دینی رۆمی

"محمد بن محمد بن احمد البلخی" (٦٠٤-٦٧٢/ک ١٢٠٧-١٢٧٣ ز)؛ گهوه ی عارف و شاعیرانی فارسه له سه ده ی هه وته می کۆچی/سێژده ی زاینی، نازناوی "مه ولانا" ی هه بووه، ههروه ها به "مه وله ی" ناسراوه، خه لکی شاری به لحه له خوراسان، به لام دواتر له شاری قۆنیه له ناسیای بچوک جیگیر بووه و خۆی و جینشینه کانی ته ریه ته ی مه وله ویان دامه زانندووه. جگه له کتیبی به ناویانگی "مثنوی"، چندان به رهه می تری هه یه له وانه: "فیه ما فیه" و "دیوان شمس تبریزی". له باره ی بگه رتیه بۆ: الأفلاکی: مناقب، ج ١، ص ٧٢-٥٦٣. ج ٢، ص ٥٧٨-٦١٣.

جونهیدی به غدادی (م ٢٩٨/ک ٩١٠ ز)

"أبو القاسم جنید محمد بن جنید الحراز"؛ له بنه رته دتا خه لکی شاری نه اه وندی کوردستانه، به لام له به غداد له دایک بووه و پێگه یشتووه، به کاریگه ربی خالی سقری کوری موغلسی سه قه طی" (م ٢٥١/ک ٨٦٥ ز) بۆته سۆفی. به تێگه یشتنی جونهید سۆفیگه ربی هه م حاله) گۆشه گیری و خۆبرسیکردن) تا په یوه ندی مروت به خودا له سه ر پاکیتی دامه زری، هه میش کرده ی گه رانه به دوا ی هه قیه ته ی خودایی له ریه گی پابه ندبوون به بنه ما کانی شه ریه ته وه. نه و سه رباری نه وه ی سۆفییه کی گه وهره و وه ک دامه زرتیه ربکی هزه که ده ناسینری، فه قیه یکی سونه ش بووه و شاره زایی له زانسته شه رعییه کان هه بووه، بۆیه شه به کۆله گه یه کی سۆفیگه ربی سوننی داده نری. له باره یه وه بروانه: السلمي: طبقات، ص ١٥٥-١٦٣. ابو نعیم: حلیه، ج ١٠، ص ٢٥٥-٢٨٧. الخطیب البغدادي: أخبار الصوفیه، ص ١١٩-١٢٦.

حلولیه‌کان

نهمانه گروپینکن که نه‌گهرچی له سه‌رچاوه فەرمیه‌کاندا بنه‌ماکانی بیروباوه‌ره‌که‌یان به وردی و بێ لایه‌نانه نه‌خراونه‌ته‌ روو، به‌لام پێناسهی جیاجیایان بۆ کراوه له‌وانه: نه‌وانه که پێیان وایه به‌شیکی خودایی له مرۆڤدا ههیه، نه‌گهر مرۆڤیش ده‌ست له ناره‌زووه ده‌روونییه‌کان هه‌لبگرێ، ته‌واوی خودا له نێو مرۆڤه‌که‌دا به‌رجه‌سته ده‌بێ. هه‌روه‌ها ده‌لێن حلولیه‌کان باوه‌ریان به پاک بوونه‌وه‌ی دله له سیفه‌ته خراپه‌کانی و به‌تالیوونی له هه‌ر شت و که‌سیک، تا بیه‌ته مائی خودا و تێیدا نیشته‌جێ بێ. پروانه: بلخی: بیان الا‌دیان، ص ۸۸. م‌جه‌رول: هفتاد و سه‌ ملت یا اعتقادات مذاهب، با اهتمام و تصحیح: محمد جواد مشكور، مؤسسه مطبوعات عطایی، تهران، ۱۳۴۱، ص ۲۵.

حه‌سه‌نی به‌صری (۲۱/ك - ۲۴۲ز - ۱۲۰/ك - ۷۳۸ز)

"ابو سعید حسن بن ابو الحسن"؛ له مه‌والیه‌کانه و له بنه‌ماله‌ی پێغه‌مبه‌ر نزیك بووه، به‌یه‌کیك له زانا گه‌وره‌کان و له "التابعین" داده‌نرێ، رۆلێ به‌رچاوی له دارشتمنی بنه‌ماکانی فیه‌قی نیسلامی هه‌بووه، له ژیانیدا که‌سیکی زاهید بووه، زوه‌دیک که زیت‌ر له‌سه‌ر بنه‌مای ترس و هه‌ستکردن به‌ تاوان به‌رامبه‌ر به‌ خودا دامه‌زرابوو. ابن الجوزي: آداب حسن البصري و زه‌ده و مواعظه، تحقیق: سلیمان الحرشي، دار الصديق، دمشق، ۲۰۰۵، ص ۲۳ به‌دواوه. المقدسي: من اخبار الحسن البصري: تحقیق: محمد عبد الرحمن النابلسي، دار النمر و دار الفرائد، دمشق، ۱۹۹۶، ص ۱۹-۳۶.

حوسینی کوری مه‌نصوری هه‌لاج

سه‌ربورده‌ی ژیا‌نی نه‌و سۆفیه‌ زۆر باس کراوه، نه‌وه‌ی لی‌ره جینگه‌ی ناماژه پێدان بیه‌ نه‌وه‌یه، که له شاری به‌یضانی هه‌ریمی فارس، له نزیك به‌ زۆمی کوردانی نه‌وی له بنه‌ماله‌یه‌کی به‌ ره‌سه‌ن زه‌رده‌شتی له ده‌ورو به‌ری سالی (۲۴۴/ك - ۸۵۷ز) له دایک بووه، له‌سه‌ر ده‌ستی گه‌وره‌ی سۆفییانی ناوچه‌که سه‌هلی کوری عه‌بدوللای توشته‌ری (م ۲۹۴/ك - ۹۰۶ز) ناشنايه‌تی له‌گه‌ڵ سۆفیگه‌ری په‌یدا کردووه، دواتر ده‌ستی به‌ گه‌ران و سوران کردووه، سه‌ره‌تا

له پانتایی نیسلامی و دواتریش له دهروهی نهو پانتاییه (به تاییه هیند و چین و "ولاتی نهودیو روبار - بلاد ما وراء النهر"، تورکستان و...هتد). پاش گه پانهوهی بۆ نیو جیهانی نیسلامی بانگهوازی بۆ بیروبۆچونه کانی کردوه، دواچار دهستگیر ده کړی و پاش دادگایی کردنی له لایه ن قازییه شهرعییه کانی سهرده مه که ی، له سالی (۳۰۹ک/۹۲۲ز) له بهغدا له دواي نهشکه نهجهدانیکي زور له دار ده درئ. الخطيب البغدادي: أخبار الصوفية، ص ۱۳۹- ۱۶۳. ابن الساعي: أخبار الحلاج، ص ۱۱-۱۰۴. لويس ماسينيون: المنحنى الشخصي لحياة الحلاج.

دونبلی

یه کیکه له خێله کوردیه کانی سه ده کانی ناوه راست، له زور شوینی کوردستان (به تاییه ده ورهبه ری موسل) و دهروهی ولاته که ده ژیان، له بواری رۆشنییری و سیاسی رۆلی به رچاریان هه بووه. الزبيدي: تاج العروس، ج ۲۸، ص ۵۰۶. زرار صديق توفيق: القبائل، ص ۹۴-۹۷.

دیڤرەش

گونديکە له باشوری رۆژهه لاتى نامیدی، نزیکه ی هەوت کیلۆ مەترێک لییه وه دووره و تا نیستا ناوه دانه.

ژهنونی میصری

"ابو الفيض ذو النون بن ابراهيم المصري"؛ له بنه پەتدا خەلکی ناوچهی "النوبه"یه، به یه که له یه که مین نهو که سانه ده ژمیتردرئ که به سوفی ناسراون. له ده ورهبه ری سالی (۲۴۶ک/۸۶۰ز) مردوه. الماليني: الأربعون، ص ۹۱-۹۸. ابن الجوزي: صفة الصفة، ج ۴، ص ۱۸۳-۱۸۸.

زه یارییه کان

ده گه پێنمه وه بۆ مهرداویچی کوپی زه یار، که یه کیکه له سه رکرده کانی ده یلهم، توانی له ماوه یه کی که مدا، له ده ورهبه ری سالی (۳۱۵ک/۹۲۸ز) ده ست به سه ر ناوچه کانی قه زوین و

طمبرستان دابگرې و بونیادی دهسه لاتداریتى خوى له وئ و له ناوچه کانی ده وروبره دابمه زړینى.

سه منونى موحیب

"ابو الحسین سمنون بن حمزة الخواص"؛ له دواى سالى (۲۹۷ك/۹۱۰ز) كوچى دواى كردووه، له گه وړه سؤفيانى عیراقه، له سؤفيگه ريدا زياتر كارى له سر و اتاكانى خؤشه ويستى كردووه، وهك عارفى كى شيت خوى نواندووه. النيسابورى: عقلاء المجانين، تحقيق: عمر الأسعد، دار النفائس، بيروت، ۱۹۸۷، ص ص ۲۳۱-۲۴۰. السلمي: طبقات، ص ص ۱۹۵-۱۹۹.

سهمه رقه ند

یهك له شاره هره دياره کانی "ولآتى نعوديو رووبار - بلاد ما وراء النهر"، بهوده ناسرابو که خودان سروشتى كى جوان بووه. القزوينى: آثار البلاد، ص ص ۵۳۵-۵۳۷.

سوفيانى پهورى (م ۱۱۶۱ك/۷۷۸ز)

"ابو عبد الله سفيان بن مسروق الشوري"، له سالى (۹۵ك/۷۱۴ز) يان (۹۷ك/۷۱۶ز) له شارى كوفه له دايك بووه و له به صرا كوچى دواى كردووه، زاهيدكى به نايانگ و فقهيه كى ناسراوى سرده مى خويه تى، بوته نيمامى مه زهه بيكى په پيره و كراوى جيهانى نيسلامى، خالى سهرنج راكيشى ژيانى سوفيان هه لوئستى توندى بوو له دهسه لاتداران، بانگه شهى سهره خويى زانسته نايينييه كانى ده كرد تا له دهستيوهردانى دهسه لاتداران به دورر بيت. ابن خلکان: وفیات، ج ۴، ص ۸۷-۹۴. بؤ زانبارى زياتر بگه رپوه بؤ: سوسن فريد فلاحه: الإمام سفيان الشوري و آراؤه الفقهية مقارنة بالمذاهب الأخرى، الرياض، ۱۴۲۸هـ/۲۰۰۷م.

سوه ره وورد

شارؤچكه يه كى نزيك به شارى زه نجان بوو له هه رتمى چيا، هه نديك پيتيان وايه ناوه كدى له سوره وورد هاتووه كه به ماناى خاكى سوور ديت. ياقوت الحموي: معجم، مج ۳، ص ۲۸۹.

شیعهی ئیسماعیلی

نەو گروپەن کە لەدوای مردنی جەعفەری صادق، لە سالی (١٤٨ک / ٧٦٥ز) دەركەوتن و پێیان وابوو دواى ئەو ئیسماعیلی کۆرە گەورەکەى جێگەى گرتۆتەوه، نەك موسای کۆری کە بە موسای کاظم (م ١٨٣ک / ٧٩٩ز) ناسراوه و شیعهی ئیمامی وا بانگەشه دەکەن، دواتریش بە ناپاستەیهکی باطنی رۆشتوون و ئەمە بۆتە یەکتێک لە ناوه باوهکانیان. النوبختی: فرق الشیعة، حقه: عبدالمنعم الحفني، دار الرشد، القاهرة، ١٩٩٢، ص ٨٩.

شیعهی ئیمامی

دوانزە ئیمامیشیان پێ دەگوترێ، ئەمەش بەپێی ئەو دوانزە ئیمامەى پەیرەوى لە باوەڕیان دەکەن، لەو باوەڕەشدا ئەو پێشەوايانە بێ هەلەن - عەسمەتیا ن هەیه و پەیرەوکارانیا ن دەبێ ملکەچى بپرواوه‌پەکانیان بن. هەندێک جار بەم رێبازەى شیعه دەگوترێ "جەعفەرى"، ئەمەش لە ناوى جەعفەرى صادقەوه هاتووه، چونکە ئەو بە دامەزرێنەرى بنەپەرتى گوتارى فيقهى ئەوان دادەنرێ. پروانه : النوبختی: فرق الشیعة، ص ١٠٥-١٠٨. سعد رستم: الفرق و المذاهب الإسلامية، ط ٤، دار الأوتل، دمشق، ٢٠٠٦، ص ص ٢١٦-٢١٨.

شیعهی زەیدی

ئەم رێبازەى شیعه دەگەرێتەوه بۆ زەیدی کۆرى عەلى کۆرى حوسین (٨٠ - ١٢١ک / ٦٩٩ - ٧٣٩ز)، لەسەر دەمى خەلیفەى نۆمەوى هیشامى کۆرى عەبدولمەلىک (١٠٥ - ١٢٥ک / ٧٢٣ - ٧٤٣ز) دا بزوو تنه‌وه‌یه‌کى چه‌کدارى هەلگیرساند کە لە ناکامیدا خۆى تیاچوو، زەیدیەکان لە رووى باوە‌پەوه‌ لە گروپە شیعییه‌کانى تر پتر لە رێبازى سوننى نزیکن، بە تايه‌ت لە مەسەله‌ى ئیمامە‌تدا. ئەم رێبازەى شیعه تا ئێستا پاشماوه‌يان ماوه، بە‌تايه‌ت لەولائى یەمەن. لەبارەى هزر و باوه‌ریان پروانه: الصاحب بن عباد: الزيدية، حقه: ناجي حسن، الدار العربية للموسوعات، بيروت، ١٩٨٦، ص ٢٧ و مابعدھا.

صەفیه‌دینی ئەردەبیلی

"شیخ صفی الدین اسحاق بن جبرائیل الأردبیلی"، لە تەمەنیکی بچوکەوه تێکەڵ بە رێبازى سۇفیان بووه، یاوه‌رێتى زاھید و شیخی ناودارى سەردەمى مەغۆلى ئیبراھیمی گەیلانى (م ٧٠٠ک / ١٣٠١ز) کردووه. دواتر موریدی زۆری لەدەورە کوێتۆتەوه، بە دامەزرێنەری

تەرىقەتتى سەفەوى دادەنرى، بەتايىبەت لە قۇناغى بەر لە بوونى بىنەمالەكەى بە شىعە و دامەزراندنى دەوتەتتى سەفەوى لە ئىراندا، شىخ صفى لە سالى (۷۳۵ك/۱۳۳۴ز) مردووه. بۆ زانىارى پتر لەبارەى نەم كەسايەتییە بگەرپتوہ بۆ: ابن بزاز: صفوة، ص ۷۰ بەدواوہ.

عەبدولقادرى گەيلانى

"عبد القادر بن موسى ابو صالح جنگى دوست"، لە سالى (۴۷۰ك/۱۰۷۷ز) لە ناوچەى گەيلان لەدايك بووه، دواتر ھاتۆتە بەغداد و تىكەل بە ئەلقەى فيقھى ئەوئ، بەتايىبەت رىيازى ھەنبەلى بووه، پاشان مەيلى بەلاى سۆفيگەریدا چووہ و نزىكەى بىست سالتىكى تەمەنى زاھيدانہ ژياوہ، لەسەر دەستى سۆفيانى سەردەمەكەى شارەزايى لەو كايە ئايىنيەدا پەيدا كرددوہ، ھەر لە بەغداد تا مردنى لە (۵۶۱ك/ ۱۱۶۶ز) لە قوتابخانەكەى خۆيدا خەرىكى يادى خودايى و وانە وتنەوہ بووہ. ابن الجوزي: المنتظم، ج ۱۸، ص ۱۷۳. الشطنوفى: بهجة الأسرار، ص ۳-۱۸۹.

عەلى كورى شىلويە

خەلكى شارى "اصطخر"ە، لە ياوہرانى ئەبو عەبدوللا محەمەد كورى خەففى شىرازى يە، بەرە دەناسرئ كە شەتەحاتى سۆفيانەى ھەبووہ. روزبھان بقلى: شرح شطحيات، ص ۷۱، ۲۵۴. جامى: نفحات، ص ۲۴۹-۲۵۰.

عەلى كورى عەبدولرەھيمى قەنناد

"ابو الحسن علي بن عبد الرحيم الواسطي القناد"؛ سالى مردنى ديار نييە، زياتر سۆفيەكى گەرۆك بووہ، يەكيتكە لەو سۆفيانەى وتەكانى ھەلاجى لى گيژدراوہتەوہ. السمعاني: الأنساب، ج ۴، ص ۵۴۵.

عەمرى كورى عوسمانى مەككى (۲۹۷م/۹۱۰ز)

"ابو عبد الله عمرو بن عثمان المكي"؛ يەكيتكە لە ياوہرانى جونەيد، تا مردنى ھەر لە بەغداد ماوہتەوہ، جگە لە سۆفيگەرى، لە زانستە شەرعىيەكانيشدا شارەزايى ھەبووہ،

چەندان بەرھەمی لە بواری سۆفیگەریدا داناو. الخطیب البغدادی: أخبار الصوفیة، ص ۲۲۸-۲۳۱.

عەینولقجاتی ھەمەدانی

"عبد الله بن محمد بن الحسن المياحی" (۴۹۲-۵۲۵/ک/۱۰۹۹-۱۱۳۱ز)، ناسراو بە "عین القضاة"، خەڵکی ھەمەدان، یەک لە یاوەرانی سۆفی گەرە شێخ ئەحمەدی غەزالی (م. ۵۲۰/ک/ ۱۱۲۶ز) یە، لە ھەردوو بواری فێقی شافعی و سۆفیگەریدا شارەزایی زۆری ھەبوو، بە تۆمەتی دەرچوون لە ناوین ھەر لە ھەمەدان لە دار دراو. الصفدی: الوافی، ج ۱۷، ص ۲۹۱. بۆ زانیاری زیاتر بروانە: نصر الله پورجوادی: عین القضاة و استادان او، انتشارات اساطیر، تهرآن، ۱۳۷۴ھ.ش، ص ۹ و بعد.

ھاگمە لوپە

زانیاری میژووویی لەسەر ئەو کەسایەتیە نییە، ئەوەش کە ھەبە دژ بەیەکە، ئەوەتا ناوەکە بە شێوەی جیاواز تۆمار کراوە وەک: "فاطمە لوپە"، "فاطمە لەرە"، "بی بی فاطمە"، زانیاریەکان سەبارەت بە پەیوەندی بە باباتاهیریش ھەر وایە: ئەگەر ھەندێک بە دوستی ئەوی دەزانن، ئەوا ھەندێکی تر بە خوشکی دادەنن، بەلام ئەوی لەسەری کۆکن خۆشەویستی لەپادەبەدەری باباتاهیرە بۆی و ھەبوونی گۆرێکە بەناوی ئەو لەنزیک بە گۆرەکە باباتاهیر لە ھەمەدان. لەم بارەو بەروانە:

V.Minorsky: Baba – Tahir, El, Vol.I, P.841-842; C. J. Edmonds: The Beliefs, Vol. 7, p. 93.

ھەلەندەری

بۆچرونی جیاواز لە بارە سەرچاوەی ئەو وشەییە ھەبە (گریکی، فارسی... ھتد)، لە رووی دەستەواژەییەو ناماژەییە بۆ رەوشت و شێوازیکی ژبانی سۆفییانە، کە پەیوەستە بە گەران و سوران و بەرجەستەکردنی ژبانیکی ھەژارانە. دواتر بەتایبەت لە سەدەیی ھەوتەمی

کۆچی / سێزدهی زایینی به دواوه بۆته ناوی تهریقهتییکی سۆفیگهری و له ناسیای ناوهراستدا
بلاوبۆتموه و "قهلهندهریه"یان پێ گوتوه. له بارهیهوه پروانه:

Tahsin Yazici: Kalandar, EI, Vol.v, pp. 472-473. Ahmet T. Kara
Mustafa: Sufism, pp164-166.

مهمونی کوری دهیسانی قهتاح

دهلێن له بنهڕهتدا خهڵکی ناوچهی "خوزستان - الأهواز"ه، له لایهن نهیارانییهوه بهوه
تۆمهتبار دهکړئ لهسهر باوهڕی باردهیسان (۱۵۴-۲۲۲ز) بووه، که یهکێک بوو له
دامهزرێنهراڤی ریبازی "گنۆسی - عیرفانی" له ههریمی جهزیره بهر له نیسلام. ههرچۆنیک
بیت مهیمون خۆی مهولای جهغههری صادق و هاوڕیتی نیسماعیلی کوری بووه. که نیسماعیل
له سالی (۱۳۳ک/ ۷۵۰ز) دهمری، مهیمون گروپێک پیکدینێ و بانگهشهی مههدی بوونی
نیسماعیلی دهکرد له جیهانی نیسلامیدا. ابن النديم: الفهرست، ص ۲۷۸. کاشانی: زبدة
التواریخ - بخش فاطمیان و نزاریان، به کوشش: محمد تقی دانش پزوه، چاپ دوم، مؤسسه
مطالعات و تحقیقات فرهنگی، تهران، ۱۳۶۶، ص ص ۴۰-۴۲.

نیشاپور

یهکێکه له شارهکانی دهقهری خوراسان، وهك ناوهندیکی گههره‌ی بازرگانی ناسرابوو،
چهندین قوتابخانه و مزگهوت و به‌دهیان زانای لی ده‌رکه‌وتوه. یاقوت: معجم، مج ۵، ص
ص ۳۳۱-۳۳۳. حمد الله مستوفی: نزهة، ص ۱۰۴. له نیستادا کهوتۆته نزیك شاری مهشه‌د
له باکوری رۆژه‌لاتی نیران.

هه‌کاری

ناوچهیه‌کی به‌رفراوانی ههریمی جهزیره بوو له سه‌رووی موسل، چهندان گوند و شارۆچکه‌ی
له‌خۆه‌ گرتبوو، که له نیستادا زیاتر ده‌قهری بادینان ده‌گریته‌وه. یاقوت: معجم

البلدان، مج ٥، ص ٤٠٣. درویش یوسف حسن هروري: بلاد هكاري (٩٤٥ - ١٣٣٦ م) -
دراسة سياسية حضارية، دار سپيريز، دهوك، ٢٠٠٥، ص ١٧-١٩.

"ونبونی بچووک - الغيبة الصغرى"

به پیتی باوه‌ری شیعه‌ی نیمامی دواين نیمامیان محمەدی کوپی حەسەنی عەسکەریه، که
له‌دوای مەرگی باوکی (م ٢٦٠/ک/٨٩٠ز) بوته نیمام. محمەدیش ئەو فریادەرە
چاوه‌پوانکراوه (المهدي المنتظر) یه که ونبووه و به نەمری و نادیا‌ری دەمی‌نیت‌ه‌وه تا به‌ر له
قیامت دەرده‌که‌وی بۆ به‌رپاکردنی دادپەرۆه‌ری له جیهاندا، به باوه‌ری ئەوان محمەدی مەهدی
دووچار ونبووه: ونبونی بچووک له (٢٦٠/ک/٨٩٠ز) تا (٣٢٩/ک/٩٦١ز)، ونبونی گەورەش له
سالمه‌وه دەست پێ ده‌کات و تا نوکه به‌رده‌وامه. بۆ زانیاری زیاتر برۆانه: النعمانی: کتاب
الغيبة، ص ١٧١ به‌دواوه.

پاشکۆکان

پاشکوی ژماره (١)

به سهرهاتی عه کبهری کوردی

((عن بشر بن الحارث الخافي انه قال: اعترضت عكبر الكردي فقلت له: أيش كان أصل رجوعك إلى الله تعالى؟ فقال: كنت أقطع الطريق ورأيت ثلاث غلات نخلة منهن لا تحمل وإذا بعصفور يأخذ من حمل النخلة التي تحمل رطبة فيدعها في التي لا تحمل فلم أزل أعد عليه عشر مرار فخطر بقلبي: قم وانظر! فنهضت فإذا في رأس النخلة حية عمياء - يعني وهو يضع الرطبات في فيها. فبكيت وقلت: سيدي! هذه حية قد أمر نبيك بقتلها أعميتها وأقمت لها عصفوراً يقوم لها بالكفاية وأنا عبدك أقر بأنك واحد أقممتني لقطع الطريق وإخافة السبيل؟! فوقع في قلبي: يا عكبر! بابي مفتوح. فكسرت سيفي ووضعت التراب على رأسي وصحت: الإقالة! الإقالة! فإذا بهاتف يقول: قد أقلناك! قد أقلناك! فانتبه رفقائي فقالوا: ما لك؟ قد أزعجتنا! فقلت: كنت مهجوراً وقد صولحت فقالوا: ونحن أيضاً كنا مهجورين وقد صولحنا فرمينا ثيابنا وأحرمتنا كلنا فما زلنا كذلك ثلاثة أيام نصيح ونبكي ونحن سكارى حيارى فوردنا اليوم الثالث على قرية وإذا بامرأة عمياء جالسة على باب القرية فقالت: فيكم عكبر الكردي؟ فقال أحدها: نعم لك حاجة؟ قالت: نعم لي ثلاث ليال أرى النبي صلى الله عليه وسلم في النوم وهو يقول: أعط عكبر الكردي ما خلفه ولدك فأخرجت لنا ستين شقة فانتزرتنا ببعضها ودخلنا البادية إلى أن أتينا البيت الحرام.))^(١٠١٨)

(١٠١٨) المقدسي: كتاب التواوين، ص ٢٢٢-٢٢٣. ابن صصري: الدرّة المضيئة، ص ٢٣١-٢٣٢

پاشکۆی ژماره (٢)

په‌يامی "الکردي الصوفي الأرموي – ئه‌بوبه‌گری کوپی په‌زدانیار" بۆ په‌کێک له یامرانی

((منحك الله بما به منحك، وحماك عن طویات الصفات بالإنابة لمن رتب الروایات، وحماك عنك، بشاهد ما فيه بدأك، وعظیم ما به ابتدأك، وأحلك في محل التجلیة لما أراد ولما به ارید، وأظلمهم واقع براءة التسليم(التي) تحوي اسرارهم لمن یفانی، فتسرى همومهم لمن یعانی، قد باشروا منه ما له استبشروا، و في میادین محبته انتشروا، ألما بهم سواطع أنوار التوحید، ولوامع التجريد، باینین عما له و به بانوا، فهم كالذي كانوا.))^(١٠١٩)

(١٠١٩) السراج: اللمع، ص ٣١٦.

پاشکوی ژماره (۳)
نهو سؤفیانیهی گۆرمکانیان بۆته مهزارگا و پیرۆزکراون

ژ	ناوی سؤفی به پیتی مهزگیان	شوێنی گۆره کهی	سەرچاوه
۱.	مه مشادی دینه وهری (م ۲۹۹/ک ۹۱۱ز)	دینه وهر	السلفي: معجم السفر، ص ۳۴۲.
۲.	نه بویه کری کۆری یه زدانیاړ (م ۳۳۳/ک ۹۴۴ز)	ورمێ	السلفي: معجم السفر، ص ۱۱۵. ابن بزاز: صفوة الصفا، ص ۷۶۳- ۷۶۴.
۳.	ئیراهیمی کۆری شه بیانی کرماشانی (م ۳۳۷/ک ۹۴۸ز)	کرماشان	ابن عساكر: تاريخ مدينة دمشق، ج ۶، ص ۴۴۳.
۴.	فارس کۆری عیسی دینه وهری (م. ۳۴۵/ک ۹۵۶ز)	نیشاپور	السمعاني: التحبير، ج ۱، ص ۲۳۶.
۵.	شیخ نه حمد سیاه نه سه وهی دینه وهری	ته پۆلکه یه ک له دینه وهر	السلفي: معجم السفر، ص ۳۴۲.
۶.	عیسای قه صاری دینه وهری	ته پۆلکه یه ک له دینه وهر	السلفي: معجم السفر، ص ۳۴۲.
۷.	نهبو عه بدوللای بابویی (م ۳۷۴/ک ۹۸۴ز)	گه ره کهی سه ره له ک/ شیراز	شیرازی: تذكرة هزار مزار، ص ۲۰۷.
۸.	بابا طاهری هه مه دانی (م. دواي ۴۴۷/ک ۱۰۵۵ز)	هه مه دان	مستوفي قزوینی: نزهة القلوب، ص ۷۱
۹.	شیخ نه بولحه سه ن عه لی	هه کارێ (گوندی)	أنور المائتي: الاكراد في بهدينان،

	هه‌کاری (م ٤٨٦/ك ١٠٩٣ز)	دێره‌ش)	ص ٧٥-٧٦.
١٠.	ئه‌بویه‌ کرى هاوارى	البطائح	الشطنوفى: بهجة الأسرار، ص١٩٣.
١١.	ئه‌بو محهمه‌دى شه‌نبه‌كى (م. ٤٩١/ك/١٠٩٨ز)	گوندى الحداديه/نزىك واسط	الوتري: روضة الناظرين، ص٢٧.
١٢.	ئه‌بولوه‌فاى حولوانى (م. ٥٠١/ك/١١٠٧ز)	شارۆچكه‌ى قلمينيا/ نزىك الكوت	مسته‌فا جه‌واد: هه‌زى له‌بىركراوى گاوان، ل ٥٠.

گوپی شیخی ئیسلام ئەبولحەسەنى ھەکاری لە گوندی دێرەش (نزیک ئامیدی)

